

Alte Drucke

**Breuiarium ad vsu[m] Cistercie[n]si. ordinis post alia ||
plurima non minus inordinate q[uae] imperfecte || [et]
incorrecte hactenus impressa. ...**

Philippe, Jean

Parisijs, 1511

VD16 ZV 30708

B[e]n[e]dict[i]o[n]es vigiliar[um] d[omi]ni cis dieb[us] [et] festis.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-148027

Suscipe domine meritis et precibus beatissime virginis marie et omnium sanctorum officium seruitutis nostre. et si quid in tuis laudibus digne egimus propicius respice: et quod negligenter actum est clementer indulge. Per christum dominum nostrum. amen.

Sancte et individue trinitati. Iesu christi crucifixe humanitati. Beate virginis marie fecunditati sit sempiterna gloria ab omni creatura per infinita seculorum secula. Amen.

Benedictioes vigilarum domini diebus et festis. xij. lectionum

In primo nocturno:

Benedictione perpetua? benedicat nos pater eternus? Unigenitus? dei filius: nos benedicere et adiuuare dignetur.

Spūs sancti grā: illuminare dignetur corda nostra.

In unitate sancti spūs? benedicat nos pater et filius.

In. ij. nocturno.

Benedicat nos deus pater? et custodiat semper.

Sapientia dei patris? nos celestibus instruat disciplinis.

Ignē sui amoris? accendat dominus in cordibus nostris.

Benedicat nos deus deus noster: benedicat nos deus

In. iij. nocturno.

Sancti euangelij lectio: sit nobis salus et protectio.

Ad intelligēda sua precepta: aperiat dominus corda nostra.

Ad gaudia paradisi: perducat nos misericordia iesu christi.

Ad societate civium supernorum: producat nos rex angelorum

Adiutor et propicius? sit nobis omnipotens et misericors dominus.

Oipotēs dominus nos benedicat et ab omni malo defendat.

In nativitate domini. Ad euangelia.

Mysteriū scē incarnationis:
apiat nobis liber gñatiōis.
Virginei partum in prese-
pio āgusto: doceat nos edi-
ctum a cesare augusto.

Puerum in presepio iacen-
tem: demonstrant nobis pa-
stores loquentes adinuicē.
Ille qui in pñcipio erat ver-
bū: doceat nos qualiter sit
hodie caro factum.

De sancta maria.

In primo nocturno.

Benedictiōe perpetua: be-
nedicat nos virgo maria.

Deleat nostra crimina: qui
natus est de virgine maria.
Sancta dei genitrix: sit no-
bis auxiliatrix.

Alma virgo virginum: iter
cedat pro nobis ad dñm.

In .ij. nocturno.

Oret voce pia: p nobis vir-
go maria.

Iesus marie fili⁹: sit nobis
clemens et propicius.

Nos cum prole pia: benedi-
cat virgo maria.

Maria stella maris: perdu-
cat nos ad portum salutis.

In .iiij. nocturno.

Sancti euangelij lectio: sit
nobis salus et protectio.

Alma mat̃ pia: benedicat
virgo maria.

Ab omī hoste maligno: eri-
piat nos dei genitrix virgo
Ad societate ciuium super-
nozum: perducatur nos regi-
na celorum.

**Privatis diebus
per resurrectionem.**

Ad gaudia paradisi: pdu-
cat nos resurrectio iesu xpi

**Privatis diebus
per ascensionem.**

Ad gaudia paradisi: pdu-
cat nos ascensio iesu xpi.

**Privatis diebus per
octa. pentheco.**

Spiritus sancti gratia: illu-
miare dignetur corda nr̃a.

**Privatis diebus per
octa. sacramenti.**

Ad gaudia paradisi: pdu-
cat nos eucharistia iesu xpi

**In festo oim̃ sc̃toꝝ vsq;
ad pascha. Feria .ij.**

Deus misereatur nostri: et
benedicat nobis.

Splendor lucis eterne: illu-
minet nos sine fine.

A cunctis malis imminen-
tibus: eripiat nos oipotēs
et misericors dominus.

Feria .iiij.

Benedicat nos de⁹ pater:
et custodiat semper.

Sapiētia dei p̄ris: nos cele-
stibus instruat disciplinis.
Adiutor ⁊ propicius: si no-
bis om̄ps ⁊ pius dominus.

¶ Feria. iiii.

Doceat nos dñs terrena de-
spicere ⁊ amare celestia.

Unigenitus dei filius: nos
benedicere et adiuuare di-
gnetur.

Participes vite eterne: fa-
ciat nos rex glorie.

¶ Feria. v.

Omnipotēs dominus nos
benedicat: et ab omni malo
defendat.

Ad intelligenda sua prece-
pta: aperiat dominus cor-
da nostra.

Ignē sui amoris: accendat
dominus in cordibus n̄ris.

¶ Feria. vi.

Ille nos b̄ndicat: qui sine
fine viuit et regnat.

Illuminet dominus vultus
suum super nos: et miserea-
tur nostri.

Spiritus sc̄ti gratia illumi-
nare dignet corda nostra.

¶ Sabbato.

Ille nos benedicat in ter-
ris: cui⁹ maiestas fulget in
excelsis.

Immensa dei pietas: nos si-
ne fine custodiat.

Ad gaudia paradisi: pdu-
cat nos m̄ia iesu christi.

**¶ Pr̄natis diebus ab oct.
sacramēti vsq; ad festū oim̄
sanctorum.**

¶ Feria. ii.
Deus misereatur nostri: et
benedicat nobis.

¶ Feria. iii.

Sapiētia dei p̄ris: nos ce-
lestib⁹ instruat disciplinis.

¶ Feria. iiii.

Doceat nos dominus ter-
rena despiciere: ⁊ amare ce-
lestia.

¶ Feria. v.

Ad intelligenda sua prece-
pta: aperiat dominus cor-
da nostra.

¶ Feria. vi.

Spiritus sancti gratia: illu-
minare dignetur corda n̄ra.

¶ Sabbato.

Ad gaudia paradisi: pdu-
cat nos m̄ia iesu christi.

**¶ Benedictio mēse ad p̄i-
dium in die b̄ne refectōis.**
Benedicite.

Oculi omnium. Aperiis tu.
Gloria patri. Ikyrie eleysō.
Christe eleysō. Ikyrie eleysō.
Pater noster. Et ne nos.

¶ Benedic domi (B̄nem)
ne dona tua que de tua la-
gitate sum⁹ sumpturi. p̄
dominum.

Incipit breuiariū ad vsū
distinctionis ordinis Sabba
to ante primā dñicā aduen
tus dñi ad vespas sup pos.
an. Custodit. ps. Confiteatur.
rē. nisi esset festū. xij. k. tūc
em an. de festo. vsq; ad ca
dicerēt cū p̄mōratōe ip̄
festi. qđ etiā obseruat in ce
teris dñicis aduent⁹ et alijs
priuilegiatis. **Capitulum.**

Ecce dies veniūt
dicit dñs. et susci
tabo dauid ger
mē iustū et regna
bit rex et sapiēs erit: et faciet
iudiciū et iusticiam in terra.

R. quī ē gabriel. **R.** Ave ma
ria. **hy.** De⁹ creator oīz. **R.**
Morate celi desup et nubes plu
ant iustū. Apia terra et germi
net saluatoīē. **Ad mgt. an.** Ec
ce nomē dñi veniet de lōginq̄
et claritas ei⁹ replet orbē terrarū.

Ecce dñe q̄s **Colla**
potentiā tuā et veni.
vt ab iminentib⁹ peccatorū
nostroīū piculis: te merea
mur p̄tegente eripi te libe
rāte saluari. Qui viuīs. **Ad**
complet. hy. Quem terra.
Inuit. Ecce venit rex. vt i psal
terio. Et gñaliter ad ipsū
psalteriū recurrať in his q̄
desunt in toto dñicali acfe:

riali officio. **R.** Venite. **hy.**
Eterne rex p̄dītor. **In p̄io**
noc. an. Dñe in virtute tua. **rē.**
ps. **psū.** **R.** Ex syon species.

Incipit isaiās p̄pheta.
Isio isate si. Lec. i.
Alij amos quā vidit su
per iudā et hierusalē in die
bus ozie: ioathā: achā: eze
chie regū iuda Audite celi
et auribus p̄cipe terra: qm̄
dñs locutus est. Filios enu
trui et exaltant: ip̄i autē spre
uerunt me. Cognouit bos
possessōīē suū. et asin⁹ p̄fe
pe dñi sui. Israel vero non
cognouit me. p̄pls me⁹ non
intellerit. **R.** Aspiciēs a lōge
ecce video dei potentiā veniētē
et nebulā totā terrā tegentē Ite
obuiā ei et dicite: nuncia nobis
si tu es ipse Qui regnatur⁹ es i
p̄plo isrl. **R.** Quis terrigene et
filijs hominū simul in vñū dñes et
paup. Ite obuiā. **R.** Qui regis
isrl intēde q̄ deducis velut ouē
ioseph q̄ sedes sup cherubi nū
cia nobis. **R.** Ecce dñe potētiā
tuā et veni vt saluos facias nos.
Qui regna. **Hoc responsoīū**
qđ in dñica cū trib⁹ versib⁹
dicif: quotiēs priuatis die
bus repetef cū solo vltimo
Apsū. cātabit. **Lec. ii.**
Agenti peccatrici:
A

Dñica prima

pplo graui liq̃tate ⁊ semini
nequā filiis scelerat̃. Dere
liqrūt dñz. blasphemauit
sc̃m̃ isrl. Ab alienati sūt re
troisū. Sup̃ q̃ pcutiā vosyl
tra addētes puaricationē.
Dē caput laquidū. ⁊ oē cor
merēs. A plāta pedis vsq̃
ad p̃ticē nō est i eo sanitas
Vulnus et liuor et plaga tu
mēs nō ē circūligata neccu
rata medicamine. neq̃ fota
oleo. **R.** Aspiciēbā iysu noct̃
⁊ ecce i nubib⁹ celi fili⁹ hoisve
nit. Et datū ē ei regnū ⁊ honor ⁊
ois ppls trib⁹ ⁊ ligue fuit ei. **R.**
Ips̃ ei⁹ p̃rās et̃na q̃ nō auferet
⁊ regnū ei⁹ qd̃ nō corrūpet. Et.
T. Erra ṽsa deser. **Liii.**
ta. ciuitates ṽre suc
cēse igni. regionē ṽrāz corā
vobis aliēi deuorāt. ⁊ deso
labit̃ sicut i vastitate hostili
Et dereliquetur filia syō vt
ymbraculū i vinea. ⁊ sicut tu
guriū in cucumeratio. sicut
ciuitas q̃ vastat̃. Alsi dñs
exercitūū reliq̃set nobis se
mē: q̃si sodoma fuisset⁹ ⁊
q̃si gomorra filies essemus.
R. Quissus ē gabriel āgelus ad
marīā p̃ginē despōsatā ioseph
nūciās ei p̃būz expauescit p̃go
de lue: ne tiēas maria luenisti
grāz ap̃ dñz. Ecce p̃cipies ⁊ pa

ries ⁊ vocabit̃ altissimi fili⁹. **R.**
Aue maria grā plēa dñs tecū.
A. Adite p̃bū **Ec. E. iiii.**
dñs p̃rīpices sodomorū.
p̃cipite legē dñi n̄ri ppls
gomorre. Quo michi multi
tudine victimaz ṽrāz dicit
dñs: plen⁹ sū. Holocausta
arietū ⁊ adipē piguiū ⁊ san
guinē vitulorū ⁊ agnorū ⁊ hy
corū nolui. Cū veniret̃ āte
p̃spectū meū q̃s q̃siuit hec
de manib⁹ ṽris vt ābuleret̃
i atrijs meis: Ne afferat̃ vl
tra sacrificiū frustra. Incē
sū abominatio ē michi. Aeo
mentā ⁊ sabbatū ⁊ festiuita
tes alias nō ferā. Iniq̃ sunt
cet⁹ ṽri. Ikalēdas ṽrās ⁊ so
lennitates ṽrās odiuit aīa
mea. sc̃tā sūt mihi molesta.
R. Aue maria grā plēa dñs te
cū Sps sc̃tus sup̃ueniet i te: p̃p̃
altissimi obūbrabit tibi: qd̃ ei ex
te nascet̃ sc̃m̃ vocabit̃ fili⁹ dñi.
Quō fiet istd̃ qm̃ ṽrū nō cōgito
⁊ r̃idēs āgel⁹ dixit ei. Sps. **An**
ii. no. ā dñs defensor. **z. c. ps.**
Dñs il. **z. c. ps.** Egrediet̃ do. **Ly**
A. Alborauī sustinēs os
cū extēderitis man⁹
ṽrās: auertā oculos meos a
vobis. Et cū multiplicaueris
orationē: nō exaudīā.
Aban⁹ vestre sanguie plene

sunt. Lauamini mudi esto-
te. auferte malū cogitatio-
nū vestraz ab oculis meis.
Quiescite agere puerse. Di-
scite bñfacere. Querite iu-
diciū Subuenite oppō. iu-
dicat pupillo. defendite vi-
duā. et venite et arguite me
dicit dñs. **R.** Saluatorē expe-
ctam⁹ dñm iesū xpm. Qui refor-
mabit corp⁹ hūilitat⁹ nre pfigu-
ratū corpori claritat⁹ sue. **R.** So-
bie et iuste et pie viuamus in hoc
sco expectātes bñm spē et ad-
uētū glie magni dei. Qui. **P. vi.**

Si fuerint pctā vīa vt
coccinū: qñ nix deal-
babunt. et si fuerit rubra qñ
pmicul⁹ velut lana alba est
Si volueritis et audieritis
me bona tre comedet⁹. Qd
si nolueritis et me ad iracū-
diā puocauerit⁹: gladi⁹ de-
uorabit vos. qz os dñi locu-
tū ē. **R.** Audite pñbū dñi gēres
et annūciate illd in finib⁹ terre et
in insulis q̄ pcul sūt dicite Salua-
tor nī adueniet. **R.** Annūciate et
audītū facite: loq̄mini et clamate

Quomō (Salua. **P. vii.**
facta est meretrīx ci-
uitas fidelis. plena iudicij:
Iusticia hītauit in ea. nunc
aut homicide. Argētū tuū
p̄luz est in scoriā. Vinū tuū

mirtū est aqua. **R.** Ecce p̄go
cōcipiet et pariet filiū dicit dñs et
vocabit⁹ nomē ei⁹. Admirabilis
de⁹ fortis. **R.** Sup solū dauid⁹
sup regnū ei⁹ sedebit et etnū. Ad

Pax (mirabilis. **P. viii.**
cipes tui ifideles. so-
cij furti. oēs diligūt mīera.
sequunt⁹ retributiones. Pu-
pillo nō iudicant et causavī-
due nō ingreditur ad illos.
Propt⁹ hoc ait dñs de⁹ exer-
cituū fort⁹ i rē. Ite ego p̄so
labor sup hostib⁹ meis et vi-
dicabor de inimic⁹ meis. et cō-
uertā manū meā ad te. et ex-
coquā ad pur⁹ scoriā tuā. et
auferā oē stānū tuū. et resti-
tuā iudices tuos vt fuerunt
pri⁹. et cōsiliarios tuos sicut
atiq̄t⁹. post hec vocaber⁹ ci-
uitas iusti. vībs fidelis. **R.**
Obsecro dñe mitte quē missur⁹
es vide afflictionē ppli tui Sicut
locut⁹ es veni et libera nos. **R.**

Ad cā. ā. Alla. iij. Cā. Dñe
miserere. nři. **R.** Egredietur.
Intitū **Scō. marcū.**
euangelij iesu xpi fi-
lij dei: sicut scriptū ē i isaia
p̄pheta Ecce mitto angelū
meū āte faciē tuā: q̄ ppara-
bit viā tuā ante te. Et reliq̄.

Dominica prima

**Omella lec. eiusdē vñ. Be
de p̄b̄vteri. Lec. ix.**

Quoniam dicitur hoc
euangelij marci principium:
principio mathei quo ait. Li
ber gñatiōis iesu xpi filij da
uid filij abrahā: atq; erytro
q; vn⁹ dñs noster iesus xps
dei ⁊ hoīs fili⁹ est intelligen
dus. **R.** Letent celi et exultet
terra iubilate mōtes laudē q̄a
dñs noster veniet. Et pauperū
suorū miserebit. **R.** Ecce dñator
dñs cum virtute veniet. **Et. l. r.**

Et apte primus euā
gelista filiū hoīs eū.
secūsus filiū dei noīat: vt a
minorib⁹ paulatim ad maio
ra sensus noster exurgeret:
ac p̄ fidē sacramēta hūani
tatis assūpte: ad agnitiōē
diuine eternitatē ascēderet.

R. Alieninō trāsibūt p̄ hierlm
ampli⁹. nā in illa die stillabūt
mōtes dulcedinē ⁊ colles fluēt
lac ⁊ mel dicit dñs. **R.** Ego veniā
dicit dñs ⁊ sanabo cōtritiōē po
puli mei. nā in illa die. **L. xj.**

Aptē q̄ humanā erat
gñatiōē descriptu
rus a filio hoīs cepit. dauid
videlicet siue abrahā de quo
rū stirpe substantiam carnis
assumpsit. **R.** Montes isrl̄ ra
mos vestros expādate ⁊ florete ⁊

fruct⁹ facite. Prope est vt vēiat
dies dñi. **R.** Morate celi de sup̄
nubes pluāt iustū: apiat terra ⁊
germinet saluatorē. **p̄. 20. l. xij.**

Aptē is qui librū suū
ab initio euangelice
p̄dicationis ichoabat. filiū
magis dei appellare voluit
dñm nrm iesū xpm: q̄ nimi
rū ⁊ humane erat nature de
progenie patriarcharū siue
regū veritatem carnis susci
pere: ⁊ diuine fuit potentie
euangelii mundo p̄dicare.
Euāgelii quippe bonū nū
ciū dicit. Quod autē meli⁹
est nunciū q̄ penitentiā age
te. appropinq̄bit em̄ regnū
celorū: hōis itaq; est hūa
nitus nasci: dei nō regni ce
lestis introitus penitentib⁹
p̄dicare. **R.** Confortamini ma
nus fatigate et genua dissoluta
roborem. q̄ pusillo aio estis:
mēte p̄ualefcite. me time te dicit
dñs q̄ venio dirūpere iugū ca
ptiuitatē v̄re. **R.** Ciuitas hierl̄
noli flere q̄ cito vēiet sal⁹ tua.
dirūpere. **h. v. 9.** Te deū lau
dam⁹. Dñs vobiscū. **Initū**

sc̄ti euāgelij sc̄dm marcum.
Initū euangelij iesu
xpi filij dei: sicut sc̄ti
ptū est i isaia p̄pheta. Ecce
mitto āgelū meū ante faciē

tuā qui pparabit viā tuā ante te. **V**ox clamātis ī deserto: parate viā dñi rectas facite semitas ei⁹. Sui iohannes ī deserto baptizās ⁊ predicans baptismū penitētie ī remissione pctōz. Et egrediebatur ad illū oīs iudee regio et hierosolimitē vniuersi: et baptizabātur ab illo ī iordane flumine. cōfitebātur pctā sua. Et erat iohannes vestitus pilis cameli: et zona pellicea circa lūbos ei⁹ ⁊ locustas et mel siluestre edebat ⁊ predicabat dicēs. Venit fortior me post me: cui⁹ nō sum dignus procumbēs soluere corrigiā calciamentoz ei⁹. Ego baptizo vos aqua: ille vō baptizabit vos spū scō. Amen. ⁊ Te decet laus. te decet hymn⁹. tibi glā deo p̄ri ⁊ filio cū scō spū ī secula seculorum amen. **G**remus. **Colla.** Excita dñe. **vr̄s.** **In lau. ān.** **Alia.** **vij. ps.** Misere **E**re mei. **rc. Capitulū.** Ecce venio cito ⁊ merces mea mecum est reddere unicuiq⁹ scōz opera sua. **Be.** Veni ad liberādū nos. Dñe de⁹ virtutū. ⁊ Et ostēde faciē tuā ⁊ saluērim⁹. Dñe. **hy⁹.** Splendor paternē. ⁊ Emittē agnū

dñe dñatorē terre. De petra de fertia ad motē filie syō. **Ad bñ.** **ā.** Spūs sc̄s ī te descēdet maria ne timeas habebis ītero filiū dei alia. **Colla.** Excita domine q̄s. **Ad primā tertiam nonā.** **ā.** **Alia.** **liij.** **Ad.** **vi.** **ān.** **Alia.** **liij.** **Ad.** **liij.** **hy⁹.** **Conditō.** **p. totū aduētum.** **Cpm.**

Eratres. Sciētes q̄ hora est iam nos de somno surgere: nūc em̄ prior est nra salus q̄ cū credidim⁹. ⁊ Timebūt gētes nomen tuū dñe. Et oēs reges terre glā tuā. **Colla.** Excita dñe q̄s. **Ad.** **vi.** **Cps.** Ecce dies veniūt. **vr̄s.** **in sabba.** ⁊ Memēto nri dñe ī bñplacito ppli tui visita nos ī salutarī tuo. **Colla.**

Suscipiam⁹ dñe misericordiā tuā ⁊ ī medio tēpli tui: et reparatiōis nre vētura solēnia congruis honoribus precedamus. **per.**

In dieb⁹ **Ad.** **ix.** **Cps.** illis saluabitur iuda ⁊ israel habitabit p̄fidēter: et hoc est nomē qd vocabunt eū dñs iustus n̄r. ⁊ Dñe de⁹ virtutūz p̄uerte nos. Et ostēde faciē tuā ⁊ saluērim⁹. **Colla.**

Consciētias nras q̄s dñe visitando purifica: vt veniēs iesus xps fili⁹ **A liij**

Ebdomada prima

tuns dñs noster paratā sibi
in nobis inueniat mansionē
Per eund. **Ad vs. an.** Dixit
dñs. **Ps. 3pm. Lps.** Fratres
scientes. **R.** Tu exurgēs dñe
misereberis syō. **R.** Qui tpe mi-
serēdier q̄ venit tēpus misere-
beris. **hy. De creator.** **R.** No-
rate celi de super. **Ad mgt. ā.**
Ne timeas maria inuenisti grām
apud dñm ecce accipies paries
filii alkā. **Colla p totā ebdo-**
madā. Excita dñe q̄sumus.
Chorus dieb⁹ p aduētū.
Inuit. Regē vēturū dñm ueni-
te adorem⁹. **hy. Eterne. an.**
ad noē. r vs. vt i psalterio.
R. Et syō spēs decoris ei⁹. **De⁹**
n̄r māifeste vēiet. **Chorus. ii. li.**
Terbū qd̄ vidit isatā
fili⁹ amos sup iudam
z hierusalē. Et erit i nouissi-
mis dieb⁹ pparatus mons
dom⁹ dñi in vertice mōtiū:
z eleuabit sup colles z fluēt
ad eū omēs gentes. **R.** Aspi-
Et tibiūt ppli sciens. **et. li. ii.**
multi z dicē. uenite ascēda-
mus ad mōtem dñi z ad do-
mū dei iacob z docebit nos
vias suas z ābulabim⁹ in se-
mitis ei⁹. q̄ de syō eribit lex
z verbū dñi de hierlm. **li. iii.**
Et iudicabit gentes et ar-
guet ppos mltos et confla-

bunt gladios suos in vome-
res z lāceas suas in falces.
In. ii. noc. ā. Alka. iii. Lpm.
Saluatorem expecta-
mus dñm nrm iesum
xpm q̄ reformabit corp⁹ hūi-
lītatis nrē pfigurātū corpo-
ri claritat⁹ sue. **R.** Egrediet
dñs de loco scō suo. **R.** Veniet
vt saluet pplm suū. **Collecta.**
Prope esto dñe oib⁹
expectantib⁹ te in ve-
ritate: vt in aduentu filij tui
dñi nostri placitis tibi acci-
bus p̄sentemur. Per eū de⁹
p ebdomadā. In lau. an. In
illa die stillabūt mōtes dulce di-
nē z colles fluēt lac et mel alkā.
Lps. Fres sciētes. z ē. lib.
Chorus dieb⁹ p totū aduē-
tū semp dicat in laud. et ad
vespas cap. z colla. de p̄ce-
dētī dñica excepto cap. Ec-
ce venio. qd̄ solū dicitur in
laud. dominicis diebus. **R.**
Veni ad liberādū nos. dñe de⁹
virtutū. **R.** Et ostēde faciē tuā:
salut erim⁹. dñe. **hy. Splen-**
dor. R. Emittē agnū dñe dñato-
rē terre de petra deserti ad mō-
tem filie syon. **Ad bñ. ā.** Ange-
lus dñi nūciauit marie z pcepit
de spū scō alkā. **Coll. Excita**
dñe. p ebdomadā. Ad. i. ā.
Iocūdare filia syōr exulta satie

filia hierusalem alt. **Ad. liij. hy.**
Loditor. **A.** Ecce dominus ve
 niet: oēs sancti eius cū eor erit
 in die illa lux magna alba. **Ch.**

Non auferet sceptruz
 de iuda et dux de fe
 more ei⁹ donec veniat q̄ mit
 tend⁹ est: et ipse erit expecta
 tio gētū. **V.** Timebūt gentes
 nomē tuū dñe. Et oēs reges ter

Ere gloriam tuā. **Colla.**
 Excita dñe potentiaz
 tuā et veni: et qđ ecclīe tue p
 misisti vsq; i finē sc̄li clemē
 ter opare. **Qui vt. Ad. vi. a.**
 Oēs sitiētes vēite ad aq̄s: q̄rite
 dñz dū ineniri potest alt. **Lpm.**

Prope ē vt veniat tps
 eius et dies ei⁹ nō elō
 gabūtur: miserebit em̄ dñs
 iacob et eliget adhuc de isrl
 et requiescere eos faciet sup
 humū suū. **V.** memento nr̄i dñe
 in bñplacito populi tui. **Colla.**
 nos in salutari tuo. **Collecta.**

Prope q̄s ops de⁹ vt
 redēptionis nre veni
 tura solēnitās: et p̄sentis no
 bis vite subsidia conferat et
 eterne b̄titudinis p̄mia lar
 giat. **Per. Ad. ix. an.** Ecce ve
 niet. p̄pheta magnus et ipse reno
 uabit hierusalem alba. **Capm.**

Qui vēturus est veniet
 et nō tardabit: iā non

erit timor in finibus nostris
 qm̄ ipse est saluator nr̄. **V.** Do
 mine de virtutū cōuerte nos: et
 ostēde faciē tuā et saluērimus

Mentes nras **Colla.**
 q̄s dñe lumine tue vī
 sitationis illustra: vt esse te
 largiēte mereamur: et inter
 p̄spera hūiles et iter aduer
 sa securi. **Per. Ad vs. sup.**

hos. an. nos qui viuimus. **ps.**
 In exitu isrl. **re. Lpm.** Fra
 tres sciētes. **vs. R.** Tu exur
 gens dñe misereberis syon. **V.**
 Quia tēpus miserēdi eius quia
 venit tēpus. misereberis. **hy.**

Deus creator omnīū. **V.** Ro
 rate celi de sup et nubes pluāt in
 stuz. **Aperiat terra et germinet**
 saluatorē. **Ad māt. an.** Hieru
 salē respice ad oriētē et vide alba

Colla. Excita dñe. **vt supra**
 h̄ic ordo p̄luat dieb⁹ vsq;
 ad vigiliā natiuitat⁹ teneat
 excepto qđ ad bñd⁹. et maḡ
 pprie habēt an. et i ieiunijs
 q̄ttuor tēporū ad laud. et liij.
 pprie col̄et an. ad horas
 diei omni ebdomada reno
 uantur. **C. Feria. liij. Lec. i.**

Non leuabit gens cō
 tra gentē gladiū nec
 exercebunt vltra ad p̄liū.
 Domus iacob venite et am
 bulemus in lumine dñi. **24.**

Ebdomada prima

Proiecisti enim populum tuum domum iacob: qui repleti sunt ut olim. et augures habuerunt ut philistinim. et pueris alienis adheserunt. **Lectio. iij.**

Repleta est terra argento et auro et non est finis thesaurorum eius. Et repleta est terra eius equis et innumerabiles quadrigae eius. **Ad bñ. añ.** Gaude et letare filia syon quia ecce ego venio et habitabo in medio tui dicit dominus. **Ad mgt. a.** Erumpant montes iocunditate et colles iusticie quia lux mundi dominus cum potentia venit. **¶ Feria. iij. Lectio. i.**

Et repleta est terra eius idolis. opus manuum suarum adorauerunt: quod fecerunt digiti eorum. Et incuruauit se homo: et humiliatus est vir.

De ergo dimittas eis. **¶ ii.** Ingredere in petram: abscondere in fossa humo a facie timoris domini et a gloria maiestatis eius. **¶ iij.**

Oculi subleuati sunt eius. et incuruabit altitudo virorum. Exaltabit autem dominus solus in die illa quia dies domini exercituum super omnes superbos et excelsos. et super omnem arrogantem et humiliabit. et super omnes cedros libani sublimes et erectas. et super omnes quercus ba-

san. et super omnes montes excelsos. et super omnes colles eleuatos. et super omnem turrem excelsam. et super omnem murum montium. et super omnes naues tharsis. et super omne quod visu pulchrum est.

Ad bñ. añ. De syon eribit lex et verbum domini de iherusalem. **Ad mgt. a.** Veniet fortior me post me cuius non sum dignus soluere corrigiam calciam meam eius. **¶ Feria. v. L. j.**

In die illa irruet populus. vir ad virum. unusquisque ad primum suum. Tumultuabit puer contra senem: et ignobilis contra nobilem.

Apprehendet ei vir fratrem suum domesticum patris sui. Vestimentum tibi est: princeps esto noster. Ruina autem hec. sub manu tua. **Lectio. iij.**

Respondebit in illa die dilectus: non sum medicus et domo mea non est panis neque vestimentum: nolite constitutare me principem populi. **Ad bñ. añ.** Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. **Ad mgt. añ.** Expectabo dominum saluatorem meum et prestolabor: enim domini prope est.

Balla. **¶ Feria. vi. L. j.** Et iherusalem et iudas occidit: quia lingua eorum et adinventiones eorum contra dominum ut prouocarent oculos

maiestatis eius. **Lectio. ij.**

Agnitio vult⁹ eorū respon-
debit eis: ⁊ pctm suū: qñi so-
doma p̄dicauert nec absco-
derūt. **Ve** aīe eorū: qñi red-
dita sūt eis mala. **Dicite** iu-
sto qñi bene. qñi fructū adī-
uētionū suarū comedet. **Liii.**

Ve ipio ī malū: retributio
em manuū ei⁹ fiet ei. Popu-
lū meū exatores sui spolia
uerūt. ⁊ mulieres dñate sūt
eius. Popule me⁹ qui bñfi-
te dicūt: ipsi te decipiunt: ⁊
viā gressuū tuorū dissipant.
Stat ad iudicandū dñs. et
stat ad iudicādos populos
dñs ad iudiciū vēiet. cū se-
nibus ppli sui ⁊ p̄cipibus
ei⁹. Vos em depasti estis vi-
neā meā. rapina paupis in
domo vestra. **Ad bñ. ā.** Ecce
veniet deus ⁊ hō de domo da-
uid sedere ī throno alk. **Ad ma-**

gnifi. ā. Ex egypto vocaui filiū
meū veniet saluet populū suū

Q. C. Sabbato. Lect. i.
Vare atteritis pplm
meum. ⁊ facies pauperū cō-
molit⁹ dicit dñs exercituū.
Et dixit dñs. Pro eo qd ele-
uate sūt filie syō. ⁊ ābulaue-
rūt extēto colo. ⁊ nutib⁹ ocu-
lorū ibant. ⁊ plaudebāt. ābu-
labāt ⁊ ī pedib⁹ suis cōposi-

to gradu icedebāt: decalua-
bit dñs verticē filiarū syō. ⁊
dñs crinē earū nudabit. **lii.**

In die illa auferet dñs or-
natū calciamentorū. ⁊ lunu-
las. ⁊ torques ⁊ monilia ⁊ ar-
millas. ⁊ mitras. discrimina-
lia ⁊ periscelidas ⁊ murenu-
las. ⁊ olfactorūtolaz in aures
⁊ anulos ⁊ gēmas in fronte
pēdētes. ⁊ mutatoria ⁊ pal-
lia ⁊ lintheamina ⁊ acus. et
specula. et syndones. et vit-
tas et theristra. **Lectio. iij.**

Et erit psuauī odore fetor
⁊ pro zona funiculus. et pro
crispāti crine caluiciū. et p
fascia pectorali ciliciū. Pul-
cherrimi qz viri tui gladio
cadēt et fortes tui in p̄lio
Et merebūt atqz lugebunt
porte ei⁹. et desolata ī terra
sedebūt. **Ad bñ. ān.** Veni dñe
visitare nos ī pace vt letemur co-
rā te corde p̄fecto. **C. Sabba.**

ante. ij. dñicā aduēt⁹. C. p̄m

Quecunq; scripta sunt
ad nostrā doctrinam
scripta sunt vt p patientiā ⁊
consolationē scripturarum
spem habeam⁹. **R.** Ecce dñs
veniet. **h̄y⁹.** Deus creator.
h̄. Prostate celi. **Ad magt. ān.**
Syon noli timere ecce deus tu-
us veniet alleluya. **Collecta.**

Psalmica secunda

Elcita dñe corda nra
ad pparandas vnige
niti tui vias: vt p eius aduē
tū purificatis tibi mētribus
seruire mereamur. p eundē

Psalmica. ij. Inuita. z ceta
vt i psalterio. Lec. i.

Quanto dilecto meo
canticū: patrueli mei vinee
sue vinea sc̃ta ē dilecto meo
i cornu filio olet z sepiuit eā
z lapides elegit ex illaz plā
tauit eā electā: z edificauit
turrē in medio eius: z torcu
lar extruxit in ea: z expecta
uit vt faceret vuas: et fecit
labruscas. **R.** Hierusalē cito
veniet sal⁹ tua quare mero: e cō
sumeris: nunquid consiliarius
non est tibi quia inuocauit te do
lor: Saluabo te z liberabo te nō
li timere. **R.** Ego ei deleui tū
bē iniquitates tuas z q̃si nebu
lā pctā tua. Saluabo. **Lec. ij.**

Nunc g hitatores hie
rusalē et viri iuda iu
dicatē iter me z inter vineā
meā. Quid ē q̃ vltra debui
facē vinee mee z nō feci? An
qd expectaui vt facēt vuas
z fecit labruscas? **R.** Ecce dñs
veniet z omēs sc̃ti ei⁹ cū eo z erit
in die illa lux magna: et ibūt de
hierlm sicut aqua munda: z tū re
gnabit dñs in eternū sup oēs gē

tes. **R.** Ecce cū p̃nterueniet re
gnū i manu ei⁹ et potestas z ipe
riūm. Et regnabit. **L. iij.**

Et nūc ostēdā vobis
qd ego faciā vinee mee. Au
ferā sepe etus z erit in dīre
ptionē. Viruā maceriā ei⁹ z
erit in cōculcationē z ponā
eā desertā. **R.** Mierz surge z
sta i excelso z vide Iocūditatē q̃
veniet tibi a deo tuo. **R.** Leua in
circuito oculos tuos z cōtempla

Dre. Iocūdatez. **L. iiii.**
Non putabiz z non so
diaturz ascēdent super eam
vepres z spine. z nubib⁹ mā
dabo ne pluuant sup eam im
brē. **R.** Cūitas hierlm noli fle
re q̃m̃ doluit dñs sup te. Et au
feret a te omnē tribulationē. **R.**
Ecce i fortitu diez ei⁹ z brachii
eius dñabitur. Et auferet. **L. v.**

Ainea em̃ dñi exerci
tū dom⁹ israel est: z
vir iuda germē delectabile
ei⁹. Et expectaui vt faceret
iudiciū z ecce liqtas: z iusti
ciam: z ecce clamor. **R.** Ecce
veniet dñs p̃tor noster sc̃ci⁹
isrl Coronā regni habēs i capite
suo. **R.** Et dñabitur a mari vsq̃
ad mare z a flumie vsq̃ ad ter:
minos orbis terre. Coronā. **L. vi.**

Uni cōtingitis do
mū ad domū z agruz

agro copulatis vsq; ad terminū loci Nunqd habitabitis soli vos in medio terre?

R. Sicut mater solat filios suos ita cōsolabor vos dicit dñs et de hierlm ciuitate quā elegi veniet vobis auxiliū Et videbitis gaudebit cor vestrū. **R.** Dabo in syon salutē et in hierusalē gl̄iaz meam. Et videbitis. **Rec. vii.**

In auribus meis sunt hec dñi exercitū: nisi domus multe deserte fuerint grādes et pulchre absq; habitatore. Decē em̄ iugera vinearū facient lagunculam vnaz: triginta modij sementis faciēt modios tres.

R. Hierlm plantabis vineā in mōtib⁹ tuis et exultabis q; dies dñi veniet: surge syō cōuertere ad deū tuū gauderē et iacob. Q; de medio gētiū saluator tu⁹ veniet. **R.** Exulta satis filia syō in bila filia hierlm. Quia. **Ex. viii.**

Qui cōsurgitis mane ad ebrietatem scetandā et potādū vsq; ad vesperā vt vino estuetis. Lytharaz lyra et tympanū et tybia et vinū i puluis vestris. et opus dñi nō respicit. nec opa manū ei⁹ cōsideratis.

R. Egrediet dñs s̄ samaria ad portā q̄ respicit ad oriētem et re-

niet i bethlee ābulās sup aquas redēptiōis iude Tūc salu⁹ erit omis homo q; ecce veniet. **R.** Et preparabit i mia solū ei⁹ et sedebit sup illud iudicās i equitate Tunc saluus. **Scdm lucam.**

In illo tpe Dixit iesus discipulis suis. Erūt signa i sole et luna et stellis: et i terris p̄sura gētiū p̄e p̄fusione sonit⁹ maris et fluctuū Et reliq; **Emet. et iudē beati grego. pape. Lectio. ix.**

Domin⁹ ac redēptor n̄ paratos nos inuenire desiderans: senescentē mundū que mala sequātur denūciat: vt nos ab ei⁹ amore p̄spicat. **R.** Ecce vēiet dñs princeps regū terre Beati q̄ parati sunt occurrere illi. **R.** Paratus esto i si p̄m occursus dñi quoniam venit. Beati. **Lectio. x.**

Appropinquantē ei⁹ terminū quāte p̄cussionēs p̄ueniāt inotescit: vt si deū metuere i trāq̄llitate nolum⁹ vicinū eius iudiciū vel p̄cussōib⁹ attriti timeamus. **R.** Ecce apparebit dñs nō metiet Si morā fecerit expecta ei⁹ q; veniet et non tardabit. **R.** Ecce dñs noster cū virtute veniet vt illuminet oculos seruorū suorum. Si morā. **Rec. xi.**

Hic etem lectiōi sc̃ti
euangelij quā modo
vestra fraternitas audiuit:
paulo superius dñs p̃misit di
cēs. Exurget gens p̃tra gē
tem et regnum aduersus re
gnū z erunt terremotus ma
gni p̃ loca z pestilentie z fa
mes. **R.** Festina ne tardaueris
dñe. Et libera p̃p̃m tuū. **R.** De
ni dñe z noli tardare: relata faci
nora plebis tue. Et libera. **xxii**
Et quibusdam iterposi
tis: hoc qđ modo au
distis adiūxit. Et erūt signa
in sole z luna z stellis: z ī ter
ris p̃sura gentiū p̃e p̃fusio
ne sonit⁹ maris z fluctuum.
Et quibus p̃fecto oībus alia
iā facta cernim⁹. alia in pri
mo vētura formidam⁹. Nam
gentē sup̃ gētē exurgere. ea
rūq; pressurā terris īsistere
plus iā in nr̃is tribulatōib⁹
q̃ in codicib⁹ legim⁹. **Q**uod
terremot⁹ vires innumeras
subuat ex alijs mūdi p̃tib⁹
scit⁹ q̃ frequēter audiui⁹.
Pestilētias sine cessatione
patimur. Signa vero ī sole
z luna z stellis adhuc aper
te minime videm⁹: sed q̃ et
hec non longe sint. ex ip̃a iā
aeris imutatiōe colligim⁹.
R. Rex nr̃ adueniet x̃ps. Quez

iohānes p̃dicauit agnū esse ven
turū. **R.** Ecce agn⁹ dei ecce q̃ tol
lit p̃ctā mundi. Que. **h̃y⁹.** Te
deū laudam⁹. **Scdm̃ lucas.**
In illo tpe dixit iesus
discipulis suis. Erūt
signa ī sole z luna z stellis: z
in terris p̃sura gentiū p̃e
cōfusione sonit⁹ maris z flu
ctū arescētib⁹ hoībus p̃e
timore z expectatiōe q̃ sup̃
uenient vniuerso orbi. Nam
p̃tutes celoz mouebunt. et
tunc videbunt filiū hoīs ve
nientē in nubib⁹ cū potesta
te magna z maiestate. Istis
aut fieri incipētib⁹: respici
te z leuate capitavestra qm̃
appropiquat redēptio ṽra.
Et dixit illis similitudinez:
videte ficulneā z oēs arbo
res. Cū p̃ducūt iā ex se fru
ctū scitis qm̃ p̃pe est estas.
Ita et vos cū videritis hec
fieri: scitote qm̃ p̃pe est re
gnum dei. Amē dico vobis
q̃ nō preteribit gñatio hec
donec oīa fiāt. Celū z terra
trāsibūt: verba aut mea nō
trāsibunt. Amē. **R.** Te decei
t. **Colla.** Excita dñe. **In lau
d.** Alia. **ps.** Misereere. **Qm̃**
Ecce venio. **R.** Quē de nobis
dñe q̃iam tuaz. **R.** Et salutare
tuū da nobis q̃iaz. **h̃y⁹.** Splē

doz paterne. **Ps.** Emitte agnū
dñe. **Ad bñ. an.** Sup solū da
nūc a sup regnū ei⁹ sedebit ier-
nū allā. **Col.** Excita dñe cor.
Ad hof. ā. Allā. **Ad. iij. cōp.**
Quēcūq; scripta sūt. **Ps.** Ti-
mebūt gentes. **Colla.** Excita
dñe. **Ad. vij. z nonā. vt i pñā**
dñica. Ad vō. an. Dixit dñs.
zē. Lpm. Quēcūq; scripta
sunt. **Ps.** Tu exurgēs dñe apse
reberis syō. **Ps.** Qz tps miserēci
eius qz venit tps. apseberis.
hps. De⁹ creator. **Ps.** Morate
celi. **Ad mgt. ā.** Btā es maria
q̄ credidisti: pficient i te q̄ dicta
sūt tibi a dño allā. **Colla.** Exci-
ta dñe cor. **¶ Feria. ij. Ic. i.**
Propterea captiuus
duct⁹ est ppls meus.
qz nō habuit sciētā. z nobi-
les ei⁹ interiecit fame. z mul-
titudine ei⁹ siti eraruit. Pro-
pterea dilatauit isern⁹ ani-
mā suā. z apuit os suū absq;
ullo termino. et descendent
fortes ei⁹. z ppls ei⁹ z subli-
mes. glorioz ei⁹ ad eū. **Lij.**
Et incuruabit homo. z hu-
miliabit vtr z oculi sublimiū
deprimēt. Et exaltabitur
dñs exercitū in iudicio: et
de⁹ sc̄tūs sc̄rificabit in iusti-
cia. Et pascetur agni iuxta
ordinē suū: z deserta i vber-

tatē versa aduene comedēt
Ue q̄ trahitis iniqui. Lij.
tatē in funiculis vanitat. z
quasi viculū plaustrī pecca-
tū. Qui dicitis festinet z ci-
to veniat opus ei⁹. vt videā-
mus. z appropiet et veniat
psiliū sc̄ti isrl: z sciē⁹ illud
An lau. an. Ecce in nubib⁹ cell
dñs venit in p̄tate magna allā
Ps. Ostēde nobis dñe apse: cor
diā tuā. **Ps.** Et salutare tuū da
nobis. **Qiaz. Ps.** Emitte agnū.
Ad bñ. ā. De celo veniet dñs:
tor dñs z i manu ei⁹ honor z ipsū
Ad. i. ā. Vrbs fortitudinis no-
stre syō saluator ponet i ea mu-
rus: z ātemurale apire portas qz
nobiscū de⁹ al. **Ad. iij. ā.** Ecce
appebit dñs z nō mēiet: si mo-
rā fecerit: expecta eū qz veniet:
nō tardabit allā. **Ad. vij. ā.** qd
tes z colles cātabūt coram deo
laudes z oia ligna si luay plan-
dent manib⁹ qm̄ venit dñs do-
minator i regnū eternū allā al.
Ad. ix. ā. Ecce dñs n̄ cū virtu-
te veniet vt illuminet oculos ser-
uoz suoz allā. **Ad maāt. an.**
Ecce rex venit dñs ire z ipse au-
feret iugum captiuitatis nostre
¶ Feria. iij. Lctō. i.
Uei qui dicitis maluz
bonū. z bonū malum. ponē-
tes tenebras lucē: z lucē te-

nebras. ponentes amarū in dulce. ⁊ dulce in amarū. Ne q̃ sapiētes estis i oculis vestris: ⁊ coram vobismetip̃is. **¶** Ne q̃ potē (prudētes. **¶** **ij.** tes estis ad bibēdū vinū. ⁊ viri fortes ad miscēdā ebrietatē. qui iustificatis ip̃iū p munerib⁹. ⁊ iusticiā iusti auferitis ab eo. Propter hoc siccur deuorat stipulā ⁊ ligua ignis. et calor flāme exurit: sic radix eorū q̃li fauilla erit ⁊ germē eorū vt puluis ascē. **¶** Abiecerūt em̃ (det. **¶** **ij.** legē dñi exercitū: ⁊ eloquiū sancti israel blasphemaue rūt. Ideo irat⁹ est furor dñi in pp̃lo suo. ⁊ extēdit manū suā sup eū. ⁊ pcussit eū. **¶** **Ad bñ. ā.** Sup te huer⁹ oriet dñs ⁊ gl̃ia ei⁹ i te videbit. **¶** **Ad mgt ā.** Vox clamātis i deserto parate viā dñi. rectas facite semitas dei nostri. **¶** **Feria. iiii. ¶ 1. j.** **¶** **E** conturbati sūt mōtes. ⁊ facta sunt morticina eorū q̃li stercus in medio platearū. In his oībus nō est auersus furor ei⁹: s. d. adhuc man⁹ ei⁹ extēta. Et eleuabit signū in natiōibus pcul. ⁊ sibilabit ad eū de finibus terre. et ecce festinus velociter veniet. **¶** **Actō. ij.**

¶ Non est deficiens neq; laborās in eo. Nō dormitabit neq; dormiat. neq; soluetur cingulū renū ei⁹. nec rūpe⁹ corrigia calciamēti ei⁹. S. gigitte ei⁹ acute: ⁊ oēs arcus ungule (ei⁹ extēti. **¶** **ij.** equorū ei⁹ vt siler. ⁊ rote ei⁹ q̃li ipetus tēpestatis. Augmentus eius vt leonis. rugiet vt catul⁹ leonū. ⁊ frendet. ⁊ tenebit predā. et āplerabitur ⁊ nō erit qui eruat. Et sonabit sup eū in die illa sicut sonitus maris. Aspiciem⁹ in terrā. ⁊ ecce tenebre tribulationis. ⁊ lux obtenebrata ē in caligine ei⁹. **¶** **Ad bñ. ā.** ce muto āgelū meū q̃ pparabit viā tuā ān faciē tuā. **¶** **Ad mgt ān.** Syon renouaberis et videbis iustū tuū q̃ vētur⁹ est in te. **¶** **Feria quinta. Lectio. j.** **¶** **I**n anno quo mortuus est rex ozias. vidi dominū sedentē super solium excelsū. et ea q̃ sub ipso erāt replebāt tēplū. Seraphim stabāt sup illud ser ale vni⁹ ser ale alteri. Duabus velabant faciē eius: ⁊ duabus velabant pedes eius: ⁊ duabus volabant. **¶** **Lectio secunda.** **¶** Et clamabat alter ad alterū: ⁊ dicebāt. Sanctus sanctus

lectus dñs de exercitu. ple
na est ois terra gloria ei⁹. Et
commota sūt supliminaria
cardinū a voce clamātis et
dom⁹ impleta est fumo. **lc. iij.**

Et dixi. Ne michi q: tacui
q: vir pollut⁹ labijs ego suz
z i medio populi polluta la
bia habēt ego habito. z re
gē dñm exercitū vidi ocu
lis meis. **Ad. bñ. ā.** Tu es q
vētur⁹ es dñe quē expectam⁹ vt

saluū facias pplz tuū **Ad mgt**
ā. Qui post me venit añ me fact⁹
ē cur⁹ nō suz dign⁹ calciamēta

soluere. **¶ Feria. vi. Lectio. i.**

Et volauit ad me vnus de
seraphimz i manu ei⁹ calcul⁹
quem forcipe tulerat de al
tari z tetigit os meū z dixit
Ecce tetigi hec labia tua z
auferetur iniquitas tua et
peccm tuū mūdabitur. **lc. ij.**

Et audiui vocē dñi dicen
tis. Quē mittā. z q̄s ibit no
bis. **Et dixi.** Ecce ego. mit
te me. **Et dixit.** Vade. **Et di**
ces pplō huic. Audite au
diētes z nolite intelligere. z
videte visionem z nolite co
gnoscerē. Ecce cor popu
li hui⁹ z aures ei⁹ aggraua.
z oculos ei⁹ claude ne forte
videat oculis. z aurib⁹ suis
audiat. z corde suo itelligat

z cōuertat z sanem eū. **lc. iij.**

Et dixi. Usq: quo domine.
Et dixit. Donec desolentur
ciuitates absq: habitatore
et dom⁹ sine hoīe z terra re
linquatur deserta. Et lōge
faciet dñs homines. z mul
tiplicabitur q̄ derelicta fue
rat in medio tre. Et adhuc
in ea decimatio cōuertetur
et erit in ostensionem sicut
therebint⁹ et sicut quercus
que expandit ramos suos.
Semen sanctū erit id quod
steterit in ea. **Ad bñ. ā.**

Can
tate dño cāticū nouū laus ei⁹ ab
extremis terre. **Ad mgt. ān.**
dicite pusillanimes pfortamz
ni ecce dñs deus noster venit.

¶ Sabbato. Lectio pñā.

Quem docebit domi
nus scientiā. z quē in
telligere faciet auditū. Ab
lactatos a lacte. auulsos ab
vberibus. Quia manda re
manda. manda remanda.
Expecta reexpecta. expe
cta reexpecta. modicū ibi.
modicū ibi. In loquela em
labij. et in lingua altera lo
quetur ad populum istum:
cui dixit. Hec ē rex mea.
reficite lassum. z hoc est me
um refrigerium z noluerūt
audire. **Lectio secunda.**

Et erit eis verbū dñi. **Mā**
da remāda. māda remāda.
Expecta reexpecta. **Mōdi**
cū ibi. modicū ibi vt vadāt
et cadāt retrosum z cōterā
tur z illaqueent/ z captant.
Propter hoc audite verbū
dñi viri illusores. q̄ domina
mini sup pplm meū q̄ est in
hierl̄. Dixistis ei. Percu-
simus fedus cū morte et cū
inferno fecimus pactū. **L. iij.**
Quādocūq; p̄trāsierit do-
mīn⁹ tollet vos. **Qm̄** mane
diluculo p̄trāsibit i die z in
nocte. et t̄mmodo sola vera-
tio intellectū dabit auditui
Coāgustatū est em̄ stratū.
Itavt alter decidat. z palliū
breue. vtrūq; opire nō pōt.
Et nunc nolite illudere. ne
forte p̄strigātur vīcula v̄ra.
Ad bñ. ā. Venabit dñs signū
in natiōib⁹ z p̄gregabit disper-
sos isrl̄. **Ad v̄s. Cap. 3.**
Sic nos existimet ho-
mōt ministros xp̄i. z dispē-
satores mysteriōrū dei. hic
iaz querit iter dispēsatores
vt fidelis q̄s iuentatur. **β.**
Quivētur? **β.** Morate celi **Ad**
magt. ā. Ante me nō est forma-
tus deus z post me nō erit qz mi-
chi curuabitur omne genu z p̄fi-
tebitur omnis lingua. **Lolla.**

Arem tuā q̄s dñe p̄-
cibus nris accōmo-
da: z mētis nōstre tenebras
grā tue visitatiōis illustra.
p. Quinta. iij. Inuita. 22.
vt in psalterio. L. i.
Accēat ad me isule. z
gētes mutent fortitudinem.
Accedāt z tunc loquant.
mulad iudiciū p̄p̄quem.
β. Ecce apparebit dñs sup ma-
bem cādidā z cū eo sc̄tōp milia.
habēs i vestimētor z femore suo
scriptū rex regū z dñs dñamū.
β. Apparebit i finē z nō mētē
si morā fecerit. expecta eū qv-
mēs veniet. rex regū. **L. cō. ii.**
Quis suscitavit ab ori-
ente iustū vocavit eū
vt sequeret se: Dabit i p̄p̄-
ctu ei⁹ gētes z reges obtine-
bit. **β.** Bethleē civitas dei
mi ex te exiet dñator isrl̄: egre-
sus ei⁹ sicut a p̄ncipio diep et
tāt z magnificabit i medio v̄ni-
verse terre. Et par erit i fra-
dū venerit. **β.** Loquet pacē gē-
tibus z potestas ei⁹ a mari vsq;
ad mare. **Et. L. ctō. iij.**
Dabit q̄si puluerē gla-
dio ei⁹: sicut stipulā vēto ra-
ptā arcui eius p̄sequetur
eos. trāsibit in pace: semita
in pedib⁹ ei⁹ nō apparebit.
β. Qui vēturns est veniet z nō

ardabit is nō erit timor i finib?
nris: Quonā ipse ē saluator nris.

R. Deponet oēs iniquitates nras
et proiciet in pfidū maris oia
peccata nostra. Quonā. **lc. iiii**

Quis hec opatus est z
fecit: vocās gnātōes
ab exordio: Ego dñs: pri-
mus z nouissim⁹ ego sū. Ai-
derūt in iule z timuerūt: ex-
trema terre obstupuerunt:
appropinquauerūt z accesserūt.
R. Suscipe hū hū go ma-
ria qđ tibi a dñop āgelū trāsmis-
sum est: pcpies in vtero. deū pa-
ries z hoīem: ut bñdicta dicar-
iter oēs mulieres. **R.** Maries qđ
dem filiū sed virginitatē nō pa-
tieris detrimētū: efficieris gra-
uida z eris mater semp itacta.
ut bñdicta. **An. ij. noc. L. v.**

Auxiliabitur: z fratri
suo dicet: pfortare Lōfor-
uit faber erarius pcutiens
malleo eū qđ cudebat tūc tē-
poris dicēs. Glutino bonū
ē: z pfortauit eū i clauis vt
non moueat. **R.** Egypte noli
fiere qđ dominator tuus veniet
tibi ante cui⁹ cōspectū mouebū-
tur abyssi: Liberare pplm suū
de manu potētie. **R.** Ecce reiet
dñs exercitū de⁹ tu⁹ i potesta-
te magna. Liberare. **L. ctō. vj**

Et tu isrl serue meus
iacob quē elegi. semē
abrahā amici mei i quo ap-
prehēdi te: ab extremis ter-
re et a lōginquis ei⁹ vocaui
te. et dixi tibi. Seruus me⁹
es tu. elegi te z nō abieci te
Ne timeas qđ ego tecū iuz:
ne declines qđ ego de⁹ tu⁹.
Lōforauit te z auxiliat⁹ suz
tui: z suscepit te dexterat iu-
sti mei. **R.** prope est vt veniat
tps eius z dies ei⁹ nō elōgabū-
tur: qđ serebitur dñs iacob isrl
saluabit. **R.** Reuertere hū isrl
reuertere ad ciuitates tuas qđ

reuerit dñs. **L. ctō. vij.**
Ecce pfūdēt et eru-
descent oēs qđ pugnāt aduer-
sum te. erūt quasi nō sint et
peribūt viri qui cōtradicūt
tibi. Queres eos z nō inue-
nies eos viros rebelles tu-
os. Erūt qđ nō sint z veluti
consumptio hoīs bellantis
aduersū te. qđ ego dñs de⁹
tuus apprehendens manū
tuā. Dicēsqđ tibi ne timeas
ego adiui te. **R.** Descendet
dñs sicut pluuia i vell⁹. Oriet i
dieb⁹ ei⁹ iusticia z abūdātia pa-
cis. **R.** Et adorabūt eū oēs reges
oēs gētes seruiēt ei. Ori. **L. viij**
Noli timere hū isrl
iacob: qui mortui estis

R Veni dñi ⁊ noli tardare rela-
ta facinora plebis tue ⁊ Reuo-
ca dispsos interrà suā. **R** Al so-
lis ortu ⁊ occasu ab aqlone ⁊ ma-
ri. Reuoca. **Scdm matheū.**

Querendum nobis est
fratres carissimi . to-
hānes ppheta ⁊ plusq̃ p̃o-
pheta . qui venientē ad ba-
ptis̃mā dñm offēdit dicens
ecce agnus dei ecce qui tol-
lit peccata mundi . qui ⁊ hu-
militatem suā . ⁊ diuinitatis
eius potentiā cōsiderans .
dicit . qui de terra est de ter-
ra loquitur . qui autē de celo
venit sup̃ oēs est . cur in car-

Ipſm gētes deprecabūtur ⁊ eru-
nomē eius glorioſū. **Deus**
libanoveniet. ⁊ ſanctus de mōte
ymbroſo ⁊ cōdenſo. Ipſm. **Deus**

Ad iordanis fluctibus. hānes positus quia ipse redemptor mundi esset asseruit. missus vero in carcerem: an ipse veniat requirit. nō quia ipm esse redemptorē mūdi dubitat. s; querit vt sciat si is qui per se in mundū venerat: per se etiā ad inferni claustra descēdat. Quē em̃ precurrens. mūdo nūciāuerat: hunc morēdo z ad inferos p̃currebat.

R. docebit nos dñs vias suas et ambulabim⁹ in semitis eius. Quidē sponserit lex et verbum dñi de hierl. **A.** venite ascēdamus ad mōtē dñi et ad domum dei iacob. Quia. **R. xi.**

A. Est ergo. Tu es qṽ-

tur? es an aliū expectam?
Ac si aperte dicat. Sicut p
hoībus nasci dignat? es: an
etiā pro hoībus mori digne
ris insinua. vt q̄ natiuitatis
tue precursor extiti: mortis
etiā precursor fiam: et ventu
rū inferno te nūciem: quem
iā venisse mūdo enunciaui.

R. Egrediet? ga de radice ies
se et flos de radice ei? ascēdet.
Et erit iusticia cingulū lūbo: uz
e i? et fides cincto: uī renū eius.

R. Et requiescet super eum spi
ritus domini spiritus sapiētie et
intellectus. Et erit. **Lctō. xij.**

Uade et inquisit? do
minus. enumeratis
sue potentie miraculis: de
mort? sue humilitate proti
nus respōdit dicens. Eeci
vident claudi ambulant. le
prosi mūdantur. Surdi au
diunt. mortui resurgūt. pau
peres euāgelizant. Et bea
tus est qui nō fuerit scādali
zatus i me. Vñs tot signis
tantisq; virtutib? nō scāda
lizari q̄sq; potuit. sed admi
rari. Sed infidelium mens
grauē in illo scādalum ptu
lit: cū eū et post tot miracu
la moriētem vidit. Unde et
paulus dicit. Nos autē pre
dicamus christū crucifixū

iudels quidē scandalū gen
tib? autem stulticiam. **R.**
Ecce dies veniūt dicit domin? et
suscitabo dauid germen iustū:
et regnabit rex et sapiēs erit: et fa
ciet iudiciū et iusticiā i terra. Et
hoc est nomen quod vocabūt eū
dñs iustus noster. **R.** In dieb? il
lis saluabit iuda et isrl? habitabit
confidenter. Et hoc. **lhap? Te
deum. Secūdū matheum.**

In illo tēpore. Cū au
disset iohānes in vin
culis opera christi mittens
duos de discipulis suis ait
illi. Tu es qui venturus es
an aliū expectamus: Et re
spōdens iesus ait illis. Eū
tes renūciate iohanni q̄ au
distis et vidistis. Eeci vidēt:
claudi ambulāt: leprosi mū
dantur: surdi audiunt: mor
tui resurgūt: pauperes euā
gelizantur. Et beatus est q̄
non fuerit scandalizatus in
me. Illis autem abeūtib?
cepit ies? dicere ad turbas
de iohanne. Quid existis i
desertum videre? Arundi
nem vento agitatē: Sed
quid existis videre? Ihoīes
mollibus vestitū: Ecce qui
mollib? vestiuntur: in domi
bus regū sunt. Sed qd̄ eri
stis videre? pphetā: Etiā

Epdomade tertia

dico vobis et plus quam propheta-
tam. Hic enim est: de quo scri-
ptum est. Ecce mitto angelum
meum ante faciem tuam qui praeparabit viam tuam ante te. Amen.
Te decet. Colla. Aurē tuā
re. In lau. A. Alla. Cap. Ec
ce venio. R. Sup te hierlm.
Oriet dñs. R. Et glia ei? i te vi
debit. Oriet. hy. Splendor.
Emitte agnū dñe dñatōre ter-
re. De petra deserti ad montē fi-
lie syon. **Ad bñ. An.** Johānes
aut cū audisset i vultu opera
xpī mittens duos de discipulis
suis ait illi: tu es q̄ vētur⁹ es an
aliū expectam⁹? **Colla. Aurē**
tuā. re. Ad tertiā. Cp. Sic
nos existimet. **Tūc bñt gē**
tes. Ad. vi. et ad. ix. sicut i. f.
dñica. Ad vespas. An. Dixit
dñs. **Cp.** Sic nos existi. **R.**
Tu exurgēs dñe misereberis sy-
on. **R.** Quia tēpus miserēdiei⁹ qz
venit tēp⁹. misere. **R.** Noiate.
Ad magt. A. Tu es q̄ vēturus
es an aliū expectam⁹. dicite io-
hāni q̄ vidistis ad lumē redeit
ceci mortui resurgūt: pauperes
euāgelizant al. **Colla. Aurē.**
Si natalis dñi in feb. ii. fue
rit. An. ista non dicet: **Hy.** O sa-
pientia. **¶ Feria. ii. Lectō. j.**

Egent et pauperes que-
rūt aquas et nō sunt.

lingua eorū sit aruit. **¶** Et go-
dñs exaudiat eos. **de. 9** ista
nō derelinquā eos. **¶** Al perit
in supinis collibus flumina.
et in medio cāporū fontes.
Donam desertū in stagna
aquarū. et terram inuitam in
riuos aquarum. **Lectio. ii.**
Dabo i solitudie cedrū. et
pinū et myrtū et lignū oliue.
Donā in deserto abiecerim
vlmū et burū simul. vt vide-
ant et sciāt et recogitēt et intel-
ligāt pariter qz manus do-
mini fecit hoc. et sanct⁹ isra-
el creauit illud. **Lectio. iii.**
Prope facite iudiciū vrm.
dicit dñs. afferte si quid for-
te habetis dicit rex iacob.
Alcedent et nūciant vobis
quēcūqz vētura sūt. **¶** Priore
que fuerūt nūciate. et pone-
mus cor nostrū et sciēm⁹ no-
uissima eorū. et que ventura
sūt indicate nobis. **Ad lau.**
An. Veniet dñs et nō tardabit et
illumiabit abscondita tenebrarū
et manifestabit se oib⁹ gētib⁹
alla. **R.** Sup te hierlm. **R.** Emul-
te. **Ad bñ. A.** Dixit dñs peni-
tētiā agite appropinquabit ei re-
gnū celoz. al. **Ad. j. An.** Hierlm
gaude gaudio magno quoniam
tibi saluator alla. **Ad. iii. Au.**
Dabo in syon salutē et in hierlm

gñiam meā alkā. **Ad. vi. ā.** qd
tes z oēs colles humiliabunt et
erūt p̄aui in directā z aspera i
vias planas veni dñe z noli tar
dare alk. **Ad. ix. ā.** Iuliet pie
viuam⁹ expectātes beatā sp̄e z
aduentū dñi. **Ad. mgt. ā.** Bea
tam me dicent oēs gñatīes qz
ancillā humilem respexit deus

Seria tertia. Lectio. i.

Anunciate q̄ ventu
ra sunt i futur⁹: z scie
mus qz dif estis vos. Bene
quoqz aut male si potest⁹ fa
cite. z loquamur z videam⁹
simul. Ecce vos estis ex ni
chilo. z op⁹ vestrū ex eo qd
nō est. abominatio ē. q̄ ele

Suscitauit ab (git vos. **P. ii.**
aquilone: z venient ab ortu
solis. Vocauit nomen meū
z adducet magistrat⁹ qua
si lutū. z velut plastēs pcul
cans humū. Quis annūcia
uit ab erordioy sciam⁹. z a
principio vt dicam⁹ iustus
es? Non est neqz annūciās
neqz predicēs. neqz audīēs
sermōnes vestros. **Rec. iij.**

Primus ad syō dicit ecce
assum. z hierusalē euangeli
stā dabo. Et vidi z non erat
neqz existis quisqz q̄ iniret
cōsiliū. z interrogat⁹ respō
deret verbū. Ecce oēs iniu

sti z vana opera eoz. vētus
z iane simulachra eoz. **Ad
lau. ā.** Ecce veniet dñs p̄iceps
regū ire beati q̄ parati sunt oēs
currere illi. **P. Si te. v.** Emit
te agnū. **Ad. bñ. ān.** Egrediet
virga de radice iesse z replebit
ois terra gñā dñi: z videbit ois
caro salutare dei. **Ad. j. ā.** Dñ
venerit fili⁹ hoīs putas fueniet
fidē sup terrā. **Ad. iij. ā.** Ecce
iā venit plenitudo tēporis i quo
misi de⁹ filiū suū i terris. **Ad
vi. ān.** Ecce de⁹ noster expecta
bimus eum z saluabit nos alkā.

Ad. ix. ā. Egrediet dñs de lo
co scō suo veniet⁹ z saluet popu
lū suū **Ad. mgt. ā.** Eleuare ele
uare p̄surge hierl̄m solue vīclā
collitui captiua filia syō **Seria
iij. in ieiunijs. Lectio
sc̄ti euāgelij secū dñi lucam.**

In illo tpe. Misus ē
angel⁹ gabriel a deo
in ciuitatē galilee cui nomē
nazareth ad virginē despō
satā viro cui nomen erat io
seph de domo dauid et no
men p̄ginis maria. Et rel.

Omel. lectiōis eiusdē vñ.

Ebede p̄biteri. **Rec. i.**
Exordii nōstre redē
ptiōis fratres carissimi ho
dierna nobis sc̄ti euāgelij
lectio p̄medat: que angelū

B. iij

este: ecce deus saluator noster re-
niet. **Ad magt. a.** Ecce ancilla

dñi fiat michi scdm verbū tuum.

Colla. Aure tuā. C. f. v.

Sermo scti augustini de in-

carnatione dñi. Si festiuitas

sacti thome f. v. euenerit

lectiones iste in precedenti

f. f. iij. legant. Lec. i.

Legimus sactū moy-

sen pplo dei pcepta dante:

vbi ait. Audi isrl. Dñs deus

tuus: deus vnus est. Non pōt

esse maior: nō pōt eē minor

non pōt nūerari dicēte pro-

pheta dauid. Magnus do-

minus et magna virtus ei⁹

et sapiētie ei⁹ non est nūer⁹

Ria. de dñica q̄ operat. l. ii

Optime nostis ista fra-

tres carissimi q̄ corde

tenetis fortiter catholicay

veritatē. Audite tamē bre-

uiter qd̄ adiunāte dñio pro-

posui explanandum. **lc. iij.**

Deus vnus est pater:

deus vnus est filius

deus vnus est spūs sctūs. Nō

tres dij: sy vnus est deus. Tres

in vocabulis. vnus in delta-

te substātie. Sz dicit michi

hereticus. Ergo si vnū sunt

oēs sunt icarnati. Non. Ad

solū christū ptinet caro. Nē

pe aliud est aia: aliud est ra-

tio. Et tamē in aia est ratio

et vna est aia: sed aliud aia

agit aliud ratio. Anima vi-

uit. ratio sapit. z ad animay

ptinet vita. z ad rationez

ptinet sapientia. Et cū vnū

sint: aia sola suscipit vitam.

ratio sola suscipit sapiētiay

Et tamen nec aia sine ratio

ne. nec ratio sine aia. Sic z

pater z filius licet vnū sint.

et vnus deus sit: ad christū

tamen solum ptinet caro.

sicut ad solam rationez per-

tinet sapientia: licet non re-

cedat ab aia. **In lau. an.**

De syon veniet dñs ois pōtēs z

saluū faciat populū suū. **Lpm**

Sic nos. R. Sup te. R. Emit

te. Ad bñ. an. Vigilate aio in

primo est dñs deus nr. **Colla.**

Aurem. Ad. i. a. Conuertere

dñe aliquatū z ne tardes veni-

re ad seruos tuos. **Ad. iij. an.**

De syō veniet q̄ regnatur⁹ ē do-

min⁹ emanuel magnū nomē ei⁹.

Ad. vi. an. Consolamini cōsola-

mini popule me⁹ dicit de⁹ x̄s

Ad. ix. an. Dñs legifer noster

dñs rex noster ipse veniet et sal-

uabit nos. **Ad magt. an.** Meta:

mini cū hierl⁹ z exlate i ea oēs

qui diligitis eā in eternū. **Col.**

Aurem. C. Seria. vi. Lect.

sacri euāgelij scdm lucam

¶ Ebdomada tertia

In illo tpe. Erurgēs maria abiit i mōtana cū festinatiōe in ciuitatē iuda: et irauit in domū zacharie et salutauit elizabeth et reliqua. **¶ Mel. lectōis eius dem vesi. bede p̄byteri. l. i.**

Lectio quā audiui⁹ sc̄ti euāgelij fratres carissimī: et redēptionis nr̄e nobis semp veneranda primordia p̄dicat: et salutaria semp imitēde humilitatis remedia p̄mendat. **¶** p̄cursor p nobis igredit agn⁹ sine macula sc̄dm ordinē melchisedech p̄difer fact⁹ ē i etnū et in sc̄lm sc̄li. **¶** Ipe est rex iusticie cui⁹ gñatio nō hz finē. p̄difer.

Nam qz peste sup. **¶ l. ij** die attactū gen⁹ hūa nū pierat: decebat vt medicamentū hūilitatis quo sanaret. prima mor̄icipietis salutis tpa p̄tēderet. **¶** Egrediet dñs et p̄liabit p̄tra gētes: et stabūt pedes ei⁹ supra mōtes olimaz ad orientē. **¶** Et eleuabit sup oēs colles et fluent ad eū oēs gētes. et stabūt. **¶ l. iij**

Et qz p temeritatē se ducte mulieris mors in mūdū introierat: p̄gruū fuit vt i iudiciū vite reuertētis mulieres se deuote hūi-

litis iuicē ac pietatis p̄uenirēt obsequijs. p̄uor ergo nobis b̄tā dei gētrir ad sublimitatē patrie celestis iter ostēdit humilitatis: nō min⁹ religionis q̄ castitaz exēplo venerabilis. Siq̄dē gloria virginei et itemerati corporis: q̄lis sit vita supne ciuitatis ad quē suspiram⁹ insinuat. vbi neqz nubēt neqz nubētur sed sunt sicut āgeli dei in celis: atqz virtute mētis eximia qua ad hāc p̄tinere debeam⁹ indicat. **¶** Videbūt gētes iustū tuū cū reges iclytū tuū. Et vocabit̄ tibi nomē nouū qd os dñi inuocauit. **¶** Et eris corona gl̄ie in manu dñi: et diadema regni i manu dei tui. Et vocabit̄. **¶ In lau. ā.** Constitatesesote videbit̄ auxiliū dñi sup̄pros. **¶ Ep.** Sic nos. **¶** Super te. **¶** Emitte. **¶ Ad bñ. ān.** Et quo facta ē vox salutationis tue i aurib⁹ meis et irauit i gaudio ifans i vtero meo al. **¶ Col. l.**

Ecce cita q̄s dñe (ad. iij.) potētia tuā et veni. vt hi q̄ in tua pietate cōfidūt ab omī citius aduersitate liberent̄. Qui viuīs. **¶ Ad. i. ā.** p̄onēt dño gl̄iam et laudē ei⁹ in iſulis nūciabūt qz ecce ueniet nō tardabit. **¶ Ad. iij. ā.** vbi dñe

et noli tardare relata facinora
plebis tue isrl. **Ad. vi. a.** De
a libanoreni et splēdo: eius si
cut lumē erit. **Ad. ix. an.** Ego
aut ad dñs aspiciā et expectabo
deū saluatōrē meū. **Ad mgt.**

a. Hoc ē testimoniū qđ phibuit
Iohānes: qđ post me venit an me
fact⁹ est. **Sabbato. Lctō**
sancti euāgeli fm Lucam.

Anno qñtodecimo i-
perij tyberij cesaris
pcurāte pōtio pylato iude
am: tetrarcha autez galilee
herode. philippo autez fra
tre eius tetrarcha ituree et
traconitidis regionis et li-
sania abilime tetrarcha sub
pīcipib⁹ sacerdotū anna et
caypha. scētū ē p bñ dñi sup
tohāne filiū zacharie in de
serto. Et rel. **ome. lec. eius**
dē beati greg. pape. Lec. i.

Redemptoris precur
sor quo tpe p bñ pre-
dicatiōis acceperit: memo
rato romane reipublice pī-
cipe et iudee regib⁹ designa-
tur cū dicit. anno qñtodeci-
mo. et c. **R.** Emittite agnuz die
dñatorē terre de petra deserti
ad mōtē filie syō. **R.** Oñde nob⁹
die mīaz tuā et salutare mū da

Q nobis. de petra. **L. ij.**

Ula em illū p̄dicare

veniebat qđ ex iudea qđdā.
et multos ex gētib⁹ redēptu-
rus erat: p regē gētū et pī-
cipes iudeoy predicatiōis
eius tpa designant. **R.** Ser-
minauit cāpi heremi germen
odoris isrl: et ecce de⁹ nī cū p̄tu-
terēiet et splēdo: ei⁹ cū eo. **R.**
Et syō spēs decōis ei⁹ deus nī
manifeste veniet. Et splē. **L. iij.**

Quia aut gētilitascol-
ligenda erat et iudea
pro culpa pīdie dispergen-
da: ipa quoq; descriptio ter-
reni pīncipat⁹ ostēdit. qm̄
et in romana republica vn⁹
p̄fuisse describit: et i iudee
regno p quartā partē pluri-
mi pīncipabant. Voce et ei
nostri redēptoris dñi. Om̄e
regnū in seipm diuisū deso-
labit. Liqueat ergo qđ ad fi-
nem regni iudea pueniat
que tot regib⁹ diuisa subia-
cebat. **R.** Radix iesse q̄ erur-
get iudicare gētes in eū gētes
sperabūt: et erit nomē ei⁹ bñdi-
ctū in scla. **R.** Ecce virgo conce-
p̄it et pariet filiū et vocabit nō-
mē ei⁹ emmanuel. Et. **In lau.**
An. Rorate celi desup et nubes
pluat iustū aperiat ferra et ger-
minet saluatorū. **R. p.** Sic nos
R. Si te. **R.** Emittite. **Ad bñ.**
a. Ois vallis iplebit et ois mons

Dominica quarta

et collis humiliabit et videbit ois caro salutare dei. **Col. 2 ad. iij.**

Deus qui cōspicis: qz ex nra prauitate affligimur. cōcede ppici: vt ex tua visitatiōe cōsolemur. Per **Ad. i. a.** Cōsurge et surge iduere fortitudinē brachiū dñi.

Ad. iij. an. Gaudete in dño sp iterū dico gaudete: dñs ei ppe ē nichil solliciti sitis. **Ad. vi. a.**

Expectet sicut pluuia eloquiū dñi: descēdat sup nos sicut ros de nra. **Ad. ix. a.** Dabit ei dñs sedē dauid pñs ei: et regnabit in eternū. **Sabbato ante quartā dñicā ad vñ. Ep̃m.**

Gaudete i dño semper iterum dico gaudete: modestia vñ nota sit oib? hoib? dñs ppe est. **R.** Non auferet scepterū. **R.** Vocate. **col.**

Ecce tuā et veni et magna nobis virtute succurre: vt p auxiliū gr̃e tue qd nra peccata p̃peditiūt: indulgētia tue ppiciationis acceleret. **Qui vi. Dñica. iij. In.**

Audite me et ceta vt i psal. Audite me q sequimini qd iustum est. et qritis dñm Attēdite ad petram vnde excisi estis. et ad cauernā laci de qua p̃cissi estis. **R.** Canite

tuba in sp̃o: vocate gētes: annunciate pplis et dicite: Ecce deus saluator: nra adueniet. **R.** Annunciate in fimbriis terre et in insulib? pcul sunt discite. Ecce. **Eccl. i.**

Attēdite ad abrahā p̃cēz vestrū et ad sarā q peperit vos: qz vnū vocauit eū. et benedixit multiplicauit eū. Consolabitur ergo dñs syon: et consolabit oēs ruinas ei. **R.** Non auferetur scepterū de iuda et dux de femore ei? donec veniat q mātē dñs ē. Et ipse erit expectatio gētiū. **R.** Pulchrior es sunt oculi ei? vino et dētes ei? lacte cādidiores. **Eccl. i.**

Et ponet deserētū eius q̃si delitias: et solitudinē eius q̃si ortū dñi. Gaudiū et leticia iueniet in ea: gratiarū actio et vox laudis. **R.** Ne oportet mimi: illi autē crescere: q post me venit aut me facit? est: Cur? nō sum dignus corrigiā calciamēti ei? solvere. **R.** Ego baptizo vos aq. ille autē baptizabit vos spū sc̃o. Cuius.

Attēdite ad me et pplis me? et trib? mea me audite qz lex a me extet et iudiciū meū in lucē populorū req̃escet. Prope est iustus me? egressus est saluator meus: et brachia mea po

pulos iudicabit. Ne isale
expectabūt z brachiū meū
sustinebūt. **Be.** Ecce iam venit
plenitudo tēp̄is in quo misit de⁹
filiū suū in terris natum de virgi
ne: factū sub lege: ut eos q̄ sub
lege erāt redimeret. **¶** Propt̄
nimis caritatē suā q̄ dilexit nos
deus, filiū suū misit in similitu
dinē carnis peccati. **ut. L. v.**

L. Eleuate i celū oculos
vestros z videte sub
terra deorsū: qz celi sicut fu
mus liquefcēt et terra sicut
vestimētū atteretur: z habi
tatores ei⁹ sicut pec interie
būt. **¶** Virgo ista reuertere i
ciuitates tuas vsquequo dolēs
auerteris: Gñabis dñz saluato
rē oblationē nouā in fra. ambu
labūt hoies i saluationē. **¶** In
caritate ppetua dilexite: ideo at
traxite miseros. Gñabis. **L. vi.**

S. Alus aut mea in sem
piternum erit: z iusti
cia mea non deficiet. Audi
te me qui scitis iustū: popu
lus lex mea in corde eorum
Be. Iurauit dñs domin⁹ ut ultra
iam nō irascar sup terram mon
tes et z colles suscipiet iusticiā
meam. Et testamētū pacis erit
in hierlm. **¶** Iuxta ē sal⁹ mea
ut veniat iusticia mea ut reuele
tur. Et testamētū. **Lectio. vij.**

N. Olite timere oppro
bria hoim: blasphemias
eorz ne metuatīs. Si
cut emvestimētus: sic come
det eos vermis. z sicut lanā
sic deuorabit eos tineā. **Be.**
Non discedim⁹ a te iustificabis
nos dñe z nomen tuū inuocabi
mus. Osi ēde nobis faciē tuā z
saluierim⁹. **¶** Dñe de⁹ virtutū
cōuerte nos. Osi ēde. **Lec. viii.**

S. Alus aut mea i sem
piternū erat et iusti
cia mea i gñatiōes gñatiō
nū. **L.** Osurge cōsurge indue
re fortitudinē brachiū dñi.
L. Osurge sicut i die iuuentu
tis in gñatiōib⁹ sclozū. **¶** Nū
qd nō tu pcussisti sup bñvul
nerasti draconē: **¶** Nūqd nō
tu siccasti mare. aquā abyssū
si vehemētis. q̄ posuisti p fū
dū marz viā. ut trāsirēt libe
rati: **¶** Et nūc q̄ redēpti sūt a
dño reuertē. z veniēt i syō
laudantes. z leticia sepisna
sup capita eoz. gaudiū z le
ticiā tenebūt. fugiet dolor z
gemit⁹. **Ego cōsolabor vos**
Be. Intuemī quār sit ille q̄ igre
dit ad saluādas gētes ipse ē rex
iusticie Cui⁹ gñatio nō hz finē. **¶**
p̄recursor p nob⁹ igredit⁹ f⁹ oz
dñe melchisedech p̄tifer scis
ē i esū Cui⁹. **L. f. enā. f. ioh.**

In illo tpe. Miserrunt iudei ab hierosolymis sacerdotes et leuitas ad iohannē vt interrogarēt eū su q̄ es? Et reliq̄. **Omel. lectiois eiusdē bti greg. pap.**

Et huius nobis **lc. ix.** lectionis verbis fratres carissimi: iohānis hūilitas cōmendat: q̄ cū tante virtutis esset vt chūst⁹ credi potuiss⁹: elegit solide subsistere in se: ne humana opimione raperet inaniter super se. **Be.** Nolite celi desuper et nubes pluāt iustū. Apia⁹ terra et germinet saluatore. **Be.** Emitte agnū dñe dñatore tre de petra deserti ad mōte filie syō. Apia⁹

Nō negauit **lc. x.** cōfessus ē q̄ nō sum ego xps. Sed q̄ dixit nō suz: negauit plane qd̄ nō erat s; nō negauit qd̄ erat: vt veritatē loquēs: ei⁹ mēbrū fieret cui⁹ sibi nomē fallacit nō vsurparet. **Be.** Cōfortamini iā nolite timere. ecce de⁹ nū cito veniet Et saluos nos faciet. **Be.** Orie⁹ stella ex iacob et cōsurgēt homo de isrl. **lc. x.**

Quā ergo nō vult appetere nomē xpi: factus est mēbrū xpi: q̄ dū in firmitatē suā studuit humi-

liter agnoscere: illi⁹ celsitudinē meruit veraciter obtinere. **Be.** Erūpant mōtes iocunditatē et colles iusticiā Quia lux mūdi dñs cū potētia venit. **Be.** Aeramini cū hierlm⁹ et exultate i ea oēs q̄ diligitis eā. **Or.** **lc. x.**

Sed cū ex lectiōe alia redemptoris nri. sententia ad mentē reducit: ex hui⁹ nobis lectionis verbis q̄stio valde iplexa generat. Alio quippe in loco inq̄sit⁹ a discipulis dñs de helye aduentu. respōdit. Helyas iā venit. Et si vultis scire. Iohānes ipse est helyas. Req̄ situs aut iohānes dicit. Nō suz helyas. Quid ē hoc fratres carissimi: q̄ qd̄ vritas affirmat: hoc ppheta veritatis negat. Valde nāq̄ inter se diuersa sunt: ipse est et nō suz. Quomodo ergo ppheta veritatis est: si ei⁹ dē sermonib⁹ veritatis cōcors nō est? Sed si subtiliter veritas ipsa req̄ratur: hoc qd̄ inter se ptrariū sonuit: quomodo ptrariū nō sit inuenitur. Ad zachariam nāq̄ de iohāne angelus dicit. Ipse precedet ante illuz in spū et virtute helye Iohānes igitur i spū: helyas erat. i pfo-

na helyas non erat. **Q**uod ergo dñs fatetur de spū: hoc iohānes denegat de psona. **R**espondeat nobis paruul⁹ et vocabit⁹ de⁹ fortis ipe sedebit sup thronū dauid patris sui et iherabit. Cui⁹ potestas sup humerū ei⁹. **R**espondeat ei⁹ iheru et pacis nō erit finis. Cui⁹ p̄tās.

Item **Secundū Johanne.** In illo tpe. Miserrunt iudei ab hierosolimis sacerdotes et leuitas ad iohānez vt interrogarēt eū tu q̄s es. Et cōfessus ē: et nō negauit. et cōfessus est: q̄ nō sum ego christus. Et iterrogauerūt eū. Quid ergo: helyas es tu: Et dixit. Nō sum. ppheta es tu: Et respōdit. Non. Dixerūt ergo ei. Quis es: vt respōsum dem⁹ his q̄ miserunt nos: Quid dicis de teipso: ait. Ego vox clamantis in deserto dirigite viam dñi sicut dixit isaías ppheta. Et q̄ missi fuerāt: erāt ex phariseis. Et iterrogauit eū et dixerūt ei. Quid ergo baptizas si tu non es xp̄us neq̄ helyas neq̄ propheta. R̄ndit eis iohānes dicens. Ego baptizo i aqua medi⁹ aut vestrū stetit quia vos nō scitis. Ipse est q̄ post me vē-

tur⁹ est q̄ ante me fact⁹ est: cui⁹ ego nō sum dignus vt solū ei⁹ corrigiā calciāmēti. hec in bethania facta sūt trās iordanē vbi erat iohānes baptizās. Amē. Te decet. **Colla.** Excita dñe po. **In lau. ā Alka.** **Ep.** Ecce venio cito. **R.** Sup te hierl. **R.** Emite agnū. **Ad bñ. ā.** Aue maria gr̄a plena dñs tecū bñdicta tu in mulierib⁹ alka. **Colla.** Excita dñe po. **Ad ho. diei Alka.** **Cap. ad. iii. et ad vēs.** Gaudete. **Coll.** Excita domine po. **Ceta vt i p̄sa dñi ca.** **Ad vēs.** an dñs. **R.** Tu erigēs. **Colla.** Excita. **Primas dieb⁹ vsq̄ i vigilia natalis dñi.** Inuit. mēse vēturū do. **R.** Venite. **R.** Ex sp̄s decor. **¶ Feria. ij. lc. i.**

Iuda sterilis q̄ non parit. decāta laudē et hymni q̄ nō pariebas. qm̄ mlti filij deserte. mag⁹ q̄ ei⁹ q̄ habet virū dicit dñs. Illa ta locū tētonij tui. et pelles tabernaculoꝝ tuorū extende: ne parcas. Longos fac funiculos tuos. et clauos tuos consolida. Ad dexteraz em̄ et ad leuam penetrabis. et semen tuum gentes here ditabit et ciuitates desertas.

Ebdomada quarta

inhabitabit. Lctō secūda.

Noli timere q: nō p̄funde-
ris neq; erubescas. Nō em̄
te pudebit: quia cōfusiōis
adolescētie tue obliuisceris
et opprobriū viduitatis tue
nō recordaberis ampli⁹. q: dñabitur tui q̄ fecit te. dñs
exercitū nomē ei⁹: et redē-
ptor tuus sanct⁹ israel. de
oīs terre vocabit. Quia vt
mulierē derelictā et meren-
tem spiritu. vocabit te dñs
et vxorē ab adolescētia abie-
ctam. dixit de⁹ tuus. **Pe. iij.**

Ad punctū in modico de-
reliquit te. et in misericordiis
magnis congregabo te. In
momento indignatiōis absco-
di faciē meā p̄rūper a te. et
in misericordia sempiterna
misertus sum tui dixit redē-
ptor tuus dñs. Sicut i die-
bus noe istud michi est: cui
iuravi ne inducerem aquas
vlt̄ra sup̄ terram: sic iuravi
vt non irascar tibi et non in-
crepē te. **¶ Feria. iij. Lc. j.**

Mentes em̄ cōmoue-
buntur et colles con-
tremiscēt. Misericordia au-
tem mea nō recedet. et fed⁹
pacis mee non mouebit di-
xit miserator tuus dñs. **¶ ij.**

Paup̄cula tēpestas epul-

sa: absq; vlla consolatione.
Ecce ego sternam per ordi-
nē lapides tuos. et fundabo
te i saphiris. Et ponā iasp̄-
dem. p̄pugnacula tua. et por-
tas tuas i lapides sculptos
et oēs terminos tuos in lapi-
des desiderabiles. vniuersos
filios tuos a dño. et mul-
titudinē pacē filij tuis et in
iusticia fundaberis. **¶ iij.**

Nec est hereditas seruorū
dñi. et iusticia eorū apud me
dicit dñs. Oēs sitiētes ve-
nite ad aq̄s. et q̄ nō habetis
argētū p̄perate emite et co-
medite. Venite emite absq;
argēto. et absq; vlla cōmura-
tiōe vinū et lac. Quare appē-
ditis argētū nō in panib⁹. et
laborē vestrū nō in saturita-
te. **¶ Feria. iij. Lectio. j.**

Adite audiētes me.
et comedite bonū: et
delectabitur in crassitudine
aīa vestra. Inclinate aures
vestrā et venite ad me: audi-
te et viuet aīa vestra. Et fe-
riam vobis cū pactū sempi-
ternū: misericordias dauid
fideles. Ecce testē populus
dedit ei: ducē ad p̄ceptores.

Ecce gentē (gentib⁹ **¶ iij.**
quā nesciebas vocabitis et gē-
tes que nō cognouerunt te

ad te currēt: ppter dñz desu-
tuū z sanctū isrl qz glorifica-
uit te. Querite dñm dū iue-
niri potest: inuocate eū dū
ppe est. Derelinquat ipius
viā suā z vir iniquus cogita-
tiones suas. et reuertat ad
dñm z miserebitur ei: z ad
desū nostrū qm mult⁹ est ad
ignoscendū. *Lectio tertia.*

Non em̃ cogitationes mee.
cogitationes vestre neqz vie
mee vie vestre dicit dñs. qz
sicut exaltat celi a terra: sic
exaltate sunt vie mee a vjs
vris. z cogitationes mee a co-
gitationib⁹ vris. *¶ Ps. v. l. j.*

Ecce dicit dñs. Custodi-
te iudiciū et facite
iusticiā. qz iuxta ē sal⁹ mea
vt veniat. et iusticia mea vt
reueletur. Beatus vir q̄ fa-
cit hoc. z filius hoīs qui ap-
prehendet istud custodiēs
sabbatū ne polluat illd. cu-
stodiens manus suas ne fa-
ciat omne malum. *Lctō. ij.*

Et nō dicat filius aduene
qui adheret dño. dicens: se-
paratiōe diuidet me dñs a
populo suo. Et nō dicat eu-
nuchus Ecce ego lignū ari-
dum. Hec dicit dñs eunu-
chis. qui custodierit sabba-
ta mea. et elegerint que vo-

lui. z tenuerint fedus meū.
Dabo eis in domo mea z in
muris meis locū. et nomen
melius a filiis z filiabus. no-
men sempiternum dabo eis
quod nō peribit. *Lctō. iij.*

Et filios aduene qui adhe-
rēt dño vt colāt eū z diligūt
nomē ei⁹ vt sint ei i seruos.
oēm custodiētē sabbatū ne
polluat illud z tenentē fed⁹
meū. adducā eos in mōtem
sctū meū. z letificabo eos i
domo oratiōis mee. Iheolo-
causta eor⁹ et victimē eorū
placebunt michi super alta-
ri meo. quia domus mea do-
mus orōnis vocabitur cum
ctis populis. *Supra scripte*

*xi. lectiones legātur priua-
tis diebus vsqz ad vigiliā. si
dies feriales superlīnt post
quartā dñicam. In lau. añ.*

Canite tuba in syon qz prope ē
dies dñi: ecce veniet ad saluādū
nos alkā alkā. *¶ Eisdē priuatis
dieb⁹ añe ad bñ. ā.* Tu beth-
leem terra iuda nō eris minima
in pñcipib⁹ iuda: ex te enī exiet
dux q̄ regat pplz meū isrl. *Ad*

bñ. ā. Dies dñi sicut fur i nocte
ita veniet. z vos estote parati: qz
q̄ hora nō putat⁹ fili⁹ hoīs relet
Ad bñ. ā. nō auferet sceprū
de iuda et dux de femore eius

Edomada q̄ta aduentu dñi.

donec veniet q̄ mittē d̄ est z ipe
erit expectatio gētū. **Ad br̄.**
Alea hierimoclos vide po-
tentia regis: ecce saluator venit
soluere te a vinculo. **Ad. j. an.**
Ecce veniet desiderat̄ cūcū gē-
tibz repiebit̄ gl̄ia dom̄ dñi al.
Ad. iij. a. Erūt p̄ua i directa
z aspera i vias planas. veni dñe
z noli tardare alfa. **Ad. vi. an.**
Dñs veniet occurrere illi dicet̄
magñū principū z regni ei⁹ nō
erūt finis de⁹ fortis dñator prin-
ceps pacis alfa alfa. **Ad. ix. a.**
Ops sermo tu⁹ dñe a regalibus
sedib⁹ veniet alfa. **Dieb⁹. vij.**
Primis āte vigiliā nati. dñi
an. ad magt. dicē. de. a. O sa-
piētia q̄ ex ore altissimi p̄odit̄
atrigēs a fine vsqz ad finē forti-
ter suauit̄ disponensqz oia veni
ad docēdū nos viā p̄udentie.
Allia. a. O adonay z dur dom⁹
isrl̄ q̄ moysi i igne f̄āme rubi ap-
paruit̄ ei i syna legē dedit̄
veni ad redimēdū nos i brachio
extēro. **Allia an.** O radix teste q̄
fias iū signū populoz sup̄ quē
cōtinebūt reges os suū quē gē-
tes deprecabunt̄ veni ad liberā-
dū nos iā noli tardare. **Allia. a.**
O clauis dauid z sceptrū dom⁹
isrl̄ qui aperis z nemo claudit
claudis z nemo aperit̄ vēr̄ educ-
vinctū de domo carceris sedētē

i tenebris ymbra mort⁹. **Allia**
a. O omēs splēdor lucis eterne
z sol iusticie veni z illūina sedē-
tem i tenebris z ymbra mort⁹.
Allia an. O rex gētū z deside-
rat⁹ eap lapidz angularis q̄ fa-
cis vtraz vnū veni salua hoīem
quē de limo formasti. **Allia an.**
O ēmanuel rex legis n̄ erpe-
cratio gētū z saluator eap veni
ad saluādū nos dñe de⁹ noster.
Quita die ante natiuitate
dñi etiam si fuerit dñica ad
bñ⁹. an. nolite timere: quia ad
die veniet ad vos dñs n̄r. **St. vi.**
gilia nati. dñi euenerit die
dñica ita celebret̄. Inuita.
Leuate capita v̄ra. **In. j. noc.**
a. Dñe i p̄tute tua. **p. p̄. z.**
p. Hodie sciēt̄ qz v̄iet dñs
mane videbūt̄ gl̄iaz ei⁹. **Deo**
lectiōes q̄ in ip̄a. iij. dñica
sūt dicant̄: scz Audite me qui
sequimini. cū octo. p. Canite tu-
ba. **In. ij. no. a.** Dñs desētor.
p. Dñs illūinatio. **zc. p.** Cris-
tina die delebit̄ iniquitas terre.
Et regnabit super nos saluator
mūdi. **Ad can. an.** Allia. **Ca.**
Dñe miserere n̄r. **p.** Egre-
diatur virga. **Euageliū.** Lūc
esset despōsata. **Omel. dñi**
ge. ex qua omel. legant̄. iij.
lc. sicut designate sūt isrl̄
p. Sc̄ificamini hodie. **p. c.**

In vigilia natiuitatis dñi. Fo. xvij.

stantes. **R.** Sactificamini filiū.
R. Nasceat nobis. **Euāgelii**
post Tedeū. Cum esset de
sponsata. **Colla.** Deus qui
nos. **In lau. ā Alla. ps.** Mi
serere mei deus. **zc. Capm.**
Ecce venio cito. R. Hodie
scietis. **hy.** Splēdor pa. **R.**
Cōstātes estote. Videbitis auri
liū dñi sup vos. **Ad bñdī. ān.**
Oiet sicut. **Col. De.** q nos.
Cōmēo. de dñica. ān. Aue
maria grā. **R.** Emitte agnum
dñe. **Colla.** Excita dñe. **Ad**
hof. diei. ā Alla. Ad. iij. cp.
z col. de vigillat. **R.** ad oēs
hof. de vigilia. **Ad. vj. z ad**
ix. cp. z col. sicut i alijs dñi
cis. Ad. vj. ā Anteq̃ cōueni
rent. sola. p. Dixit dñs. **Ad**
vj. nō sit cōmēo. de dñica.
In vigi. nati. dñi. Inui.
leuate capita v̄ra. Ecce appo
pinquat redēptio v̄ra. **5. Vēni**
te. hy. Ene. **R.** Hodie sciet
qz veniet dñs. Et mane videbit
glia ei. **2. f. euā. se. math.**

In illo tpe. Cum esset
despōsata mater iesu
maria ioseph ateq̃ cōueni
rēt inuēta ē i vtero habens
de spū sancto. Et reliqua.

Amel. ouige. de eadē sc. l. i.
Que fuit necessitas vt
desponsata esset ma-

ria ioseph. nisi p̄pterea qua
tenus hoc sacramentū dya
bolo celaret. z ille malign⁹
fraudis cōmenta aduersus
despōsatā virginē nulla pe
nit⁹ inuēisset. **R.** Sctificami
ni hodie z estote pati qz die cra
stia videbit⁹ maiestātē dei i vo
bis. **R.** Hodie sciet⁹ qz veiet dñs
z mane videbit⁹. maiesta. **l. iij.**

Uel ideo desponsata
fuit ioseph vt nato i
fanti. vel ipsi marie/ curā vi
deret gerere ioseph. siue in
egyptū iens vel ide denuo
veniens. Ideo desponsata
fuit ioseph: nō tñ in cōcupi
scētia iūcta. **R.** Cōstātes esto
te videbitis auxiliū dñi sup vos
o iuda z hierusalē nolite timere
Cras egrediemini z dñs erit vo
biscū. **R.** Vos q in puluere estis
experge scimini et laudate ecce
dñs veniet cū salute. Cras. **l. iij.**

Mater inquit ei⁹ ma
ter immaculata mater
in corrupta mat intacta ma
ter ei⁹. Cuius ei⁹? Mater
dei vniūcētī dñi z regis oīz
plasmatoris z creatoris cū
ctorū. Illi⁹ q in excelsis si
ne matre. z in terris est sine
p̄re. Ip̄sius q in celis scdm
deitātē. in sinu ē pris: et in
terris scdm susceptionē cor

In vigilia natiuitatis dñi.

poris. in sinu est matris. **R.**
Scitificamini filii isrl' dicit dñs
in die eni crastia descendet dñs.
Et auferet a vobis oēm lāgorē.
R. O iudaz hierl' nolite timere
cras egrediemini et dñs erit vo
biscum. Et auferet. **Si dñica
fuerit ista erit. Lecto. xij.**

O magne admiratiōis
gratia o tenarrabilis
suauitatis glia: o ineffabile
magnūq; sacramentū. Ipa
eadē virgo ipa ⁊ mater dñi.
Ipsa genitrix. ipa ei⁹ ancil
la. plasmatio ei⁹: ipa q̄ ge
nuit. Quis vnq; ista audi
uit: Quis vidit talia: Quis
hoc excogitare potuit. vt
mater virgo esset. itacta ge
neraret. q̄ ⁊ virgo pmāsit et
genuit: Sicut em̄ quōdam
rubus cōburi videbatur et
ignis eū nō tēgebat. ⁊ sicut
tres pueri in camino iclusi
habebant ⁊ tamē eos nō le
debat incendiū nec odor fu
mi erat i eis. Vel quēadmo
dū danieli intra lacū leonū
iclusio claustris nō apertis
allatū ē p̄adiū ababacuch
ita et hec sc̄a virgo genuit
dñm. sed itacta pmāsit. **R.**
nasceat nobis paruul⁹ ⁊ vocabit
de⁹ fort⁹ ipe sedebit sup thronū
dauid p̄is sui ⁊ iperabit: Cui⁹

p̄as sup humerū ei⁹. **R.** Multi
plicabit eius iperū et p̄as nō
erit finis. Cui⁹. **Scōz math.**

In illo tpe. Cum esset
despōsata mater iesu
maria ioseph anteq̄ conu
nirēt inuēta est in vtero ha
bēs de spū sc̄o. Ioseph au
tem vir ei⁹ cū esset iustus et
nollet eā traducere: voluit
occulte dimittere eā. Ibae
aut eo cogitante: ecce ange
lus dñi in somnis apparuit
ei dicēs. Ioseph fili dauid
noli timere accipere mariā
coniūge tuā. Qd̄ em̄ in ea na
tū est: de spū sc̄o ē: pariet
autē filiū ⁊ vocabis nomen
eius iesū. Ipse em̄ saluū fa
ciet populū suū a peccatis
eorū. Amen. Te decet. **Col.**

Deus qui nos redēptiōis
In. ii. hoc. ā. alla. Ep̄. Sal
uatorē. **R.** Crastina die delebit
iniquitas terre. Et regnabit sup
nos saluator mūdi. **Col.** Do
pe esto. **In lau. an.** O iudaz
hierl' nolite timere cras egre
diemini ⁊ dñs erit vobiscū alla.

In lau. ad. iiii. ⁊ ad vs. Ep̄.
Paulus seru⁹ xpi iesu
vocat⁹ apl⁹ segregat⁹
tus in euāgelii dei qd̄ ante
pmiserat p pphetas suos i
scripturis sc̄is de filio suo

qui fact⁹ est ei ex semine dauid scōz carne. **Ps.** Hodie scietis quoniam ueniet dñs. **h.** Et manebit debet gliaz ei⁹. **Ca. h. p.** Splēdor. **h.** Cōstātes estote uidebitis aurilū dñi sup̄ uos. **Ad bñ.**

ā. Quies sicut sol saluator mūdi ⁊ descendit in uter⁹ n̄gis sicut iher sup̄ gramen alba. **Colla.**

Deus q̄ nos redēptio n̄is n̄se annua expectatōe letificas: p̄sta: ut uini genitū tuū quē redēptorez leti suscipim⁹: ueniētē q̄z tu dicē securi uideam⁹. p̄ eū.

Ad. i. ā. Hodie scietis quoniam ueniet dñs ⁊ mane uidebitis gliaz ei⁹.

Ad. iij. ā. Cras ia erit uobis salus dicit dñs de⁹ exercitū. **cp.**

Paul⁹. h. Hodie scietis. **Col.** De⁹ q̄ nos. **Ad. vi. ā.** Scitote q̄ p̄pe ē regnū dei: amē dicorū bis q̄ nō tardabit. **Cap. ⁊ col.**

ad. vi. ⁊ ad. iij. ut i alijs diebus retro. h. Cras ia. **Ad. ix.**

ā. Leuate capitayrā ecce appropinquat redēptio yrā. **h.** Cōstantes estote. **Ad vñ. sup̄ p̄os. ā.**

Anteq̄ uenirēt inuēta ē maria hñs i uero de spū scō alka. **ā.** Ioseph fili dauid nolite accipere mariā uirgē tuā: q̄ ei i ea natū ē de spū scō ē al. **ā.** Cōpleti sūt dies marie: pareret filiū suū p̄mogenitū. **ā.** Ecce iā uenit pleni

tudo t̄pis i q̄ misit de⁹ filiū suū in tris natū de n̄gie: factū sub lege ut eos q̄ sub lege erāt redimeret. **cp.** Paul⁹ ser. **h.** O iudaez hier h̄z nolite tenere Cras egrediemini ⁊ dñs erit uobiscū. **h.** Cōstātes estote uidebitis aurilū dñi sup̄ uos. Cras. **h. p.** Intēde q̄ reg⁹. **h.** Bñdict⁹ q̄ uenit in nomine dñi. De⁹ dñs illuxit nobis. **Ad mgt. ā.** Cū esset desponsata marie filiū ioseph anq̄ uenirēt inuēta ē i utero hñs. q̄ ei i ea natū ē de spū scō ē al. **col.** De⁹ q̄ nos. **Ad xpl. vsq̄ ad oct. epy. h. p.** Enira est. **In die nati. dñi. Inuit.** Chri⁹ n̄ar⁹ est nobis: uenite adorem⁹. **ps.** Uenite. **h. p.** Intēde. **In. i. noc. ā.** Dñs dixit ad me fili⁹ meus es tu ego hodie genuite. **p.** Quare fre. **ān.** Tāq̄ sponsus dñe p̄cedēs de thalamo suo. **p.** Celi enar. **ān.** Diffusa est grā i labiis tuis p̄pterea bñdixit te de⁹ in eternū. **ps.** Eructauit. **ān.** Suscepim⁹ deus m̄ias tuā in medio tēpli tui. **ps.** Añ agn⁹ dñs. **ān.** Quies dieb⁹ dñi abūdatia pacis ⁊ dominabitur. **ps.** De⁹ iudiciū. **ān.** Veritas de terra orta ē ⁊ iusticia de celo p̄sperit. **ps.** Bñdixisti. **h.** Tāq̄ sponsus. Dominus p̄cedens de thalamo suo. **lectio p̄ia.**

Primo tpe alieniata
est terra zabalō z ter
ra neptalim z nouissimo ag
grauata est via maris trās
iordanē galilee gentiū. po
pulus q̄ ambulabat in tene
bris vidit lucē magnā. Iba
bitātibus in regiōe vmbre
mortis: lux orta est eis. Mul
tiplicasti gentē: nō magnifi
casti leticiā. Et abūit corā
te. sicut letant i messe. sicut
erultāt victores capta pre
da qm̄ diuidūt spolia. **H**o
die nobis celoz rex de virgine
nāsci dignat⁹ ē vt hoiez p̄dituz
ad regna celestia reuocaret.
gaudet erercit⁹ āgeloz. Qz sa
lus etna hūano gñi apparuit. **H**
Gla in excelsis deoz in fra pax
hoib⁹ bone volūtatis. Qz. **L. ij**
Consolamini cōsola
mini pple me⁹. dicit
dñs de⁹ vester: loq̄mini ad
cor hierlm̄ z aduocate eam
qm̄ ppleta ē malicia ei⁹: di
missa est inq̄tas illi⁹. Susce
pit de manu dñi duplicia p
oibus pctis suis. Uox cla
mātis i deserto. parate viā
dñi. rectas facite i solitudi
ne semitas dei nri. Qis val
lis exaltabit. z ois mons et
collis hūiliabit. z erūt pra
ua in directa z aspa in vias

planas. Et reuelabit glia
dñi: z videbit ois caro pari
ter q̄os dñi loquutum est.
Hodie nobis de celo par
ra de scē dir: hodie p totū mun
dū mellisui facti sūt celi. **H**o
die illuxit nobis dies redēptio
nis noue reparatiōis antiquae fe
licitatis eterne. **H**odie. **L. iij**
Consurge cōsurge in
duere fortitudinem
tuā syon iduere vestimētis
glorie tue hierusalē ciuitas
sc̄ti: qz non adiciet vltra vt
p̄trāseat p te icircūcisus et
imūd⁹. Excute de pulue
re. cōsurge. sede hierusalē.
solue vīcla colli tui captiua
filia syon. qz hec dicit dñs.
Gratis venūdati estis. z si
ne argento redimemini. **H**
Descēdit de celis de⁹ ver⁹ a pa
tre genit⁹ itrouit i vter⁹ p̄gis
nobis vt appareret visi bilis idu
tus carne humana. p̄thoparete
edita: Et exiit p clausaz port⁹
de⁹ z hō: lux z vita cōditor: mū
di. **H** Misē itū dei filiū quē pa
ter misit in mūdū in vtero sacra
cepit p̄go beata. Et exi. **Ser**
mo sc̄ti leonis pape. Ic. iij.
Saluator: noster dile
ctissimi hodie natus
est gaudeam⁹: neqz ei locū
fas ē esse tristitie vbi natus

lis est vite: que consumpto mortalitatis timore igerit nobis de pmissa eternitate leticiam. Nemo ab huiusmodi critatis participatōe secer nitur. Una cūctis leticie cōmunis est rō. qz dñs noster pcti mortisqz destructor. sicut nullū a reatu liberū reperit: ita liberādis oīb⁹ venit. Exultet sc̄tus: qz appropinquat ad palmam. Gaudeat pctōr: qz inuitat advenia. Animet gentilis: qz vocatur ad vitā. **R.** Propter nimis caritatē suā qua dilexit nos de⁹ pater filiū suū misit i similitudinē carnis pcti vt oēs saluaret. **R.** Ecce iā vēit plenitudo tēporis in quo misit de⁹ filiū suū i tris natū de p̄ sine factū sub lege. In similitudinē. **In. ii. noct.**
R. Nat⁹ ē nobis hodie saluator: qd ē xps dñs i civitate dauid. **P.** Fundamēta. **A.** Ipe tuocavit me alla: p̄ me⁹ es tu alla. **Ps.**
Mias dñi. A. Letetur celiet exultet fra añ facie dñi. q̄ssivēit **ps.** **Lātate. i. an.** Verbū caro factū est alla: et hitavit in nobis alla. **Ps.** Dñs regnavit. **i. a.** Notum fecit dñs alla salutare suū alla. **Lātate. ii. a.** Ecce advenit dñator de⁹ et regnuz in manu ei⁹. et p̄as et iperū ietnuz

alla. **P.** Dñs reg. **ii. p.** Verbū caro factū ē. **R.** Et hitavit i nobis. **Sermo. b. mari. epi. l. v.**
Hodie fratres carissimi xps nat⁹ est / nos renati: hodie saluator: mundi p matres nascēdi tps accepit: qd de patre natiuitatē nō hz tps: hodie p hominē filius dei ingressus est mundū: cui⁹ manu: añ hoīem fact⁹ est mūdus. **R.** O magnū mysteriū et admirabile sacramētū vt aialia viderēt dñm natum Jacentē in p̄sepio: btā p̄ go cui⁹ viscera mervuerūt portare dñm xpm. **R.** Dñe audiui auditū tuū et timui p̄i deraui opa tuaz ex paui i medio duū aialū. Jacētē
Hodie hitator: **l. vi.** celivenit ad terrasqz terrarū icolas euocaret ad celū. Mirabilis inq̄t de⁹ in sc̄tis suis. Si i sc̄tis suis mirabilis deus: quomodo nō i seipso mirabilis. **R.** Btā dei gēitrix maria cui⁹ viscera tracta pmanēt hodie genuit saluatōrē sc̄li. **R.** Btā q̄ credidit qm̄ p̄fecta s̄t oīa q̄ d̄ctā s̄t ei a dño. **Mo.**
Si mirabilis in **l. vii.** iohāne quē nasci de senissimo p̄re et sterili de matre p̄cepit: quāto magis in se est mirabilis qd vt nostre **L. liij.**

cōditionē carnis induerēt:
nouū virgini et cōceptū de
dit et partū. **R.** Scitā et imacu
lata p̄gitas q̄b⁹ te laudib⁹ esse
rā nescio. Qz quē celi cape non
poterāt tuo gremio ptulisti. **R.**
B̄dicta tu in mulierib⁹ et b̄dici
er⁹ fruct⁹ v̄eris tui. **Or.** **L. viij**
A It sanctus abacuch
p̄pheta. Dñe audi
ui auditiōē tuā et timui: cō
sideraui opa tua et expani.
Quis non expauescat et me
tuat tāti pfunditatē myste
rij: quādoquidē vn⁹ idēq; si
ne p̄ceptione nat⁹ est de⁹. et
sine creante fact⁹ est homo.
Duas in xp̄o gnationes le
gim⁹. sed in vtrāq; incōpre
hense diuinitatis est virtus.
Ibi em̄ illū ex semetip̄o ge
nuit de⁹. Ibi cū virgo deo
operante cōcepit. Ibi sine
iitio: hic sine exēplo Ibi na
tus vt conderet vitā: hic fa
ctus vt tolleret mortē. Ibi
patri nat⁹: hic hoib⁹ p̄crea
tus. Illa natiuitate hoīem
fecit. hac generatiōe homi
nē liberauit. **R.** B̄tā viscera
marie virginis q̄ portauerū et er
ni p̄tis filiū: et beata vbera q̄ la
ctauerunt xp̄m dñm. Qz hodie
p̄ salute m̄di de p̄s gie nasci di
gnat⁹ est. **R.** Dies fetificat illu

rit nobis venite gētes et adorate
dñm. **Or.** **An. ad cā.** Idarū
fili⁹ hodie nat⁹ est nobis et voca
bit⁹ deus fortis alta alta. **Con.**
Populus q̄ ābu. **R.** Ipse ius
cauit me. p̄s meus es tu. **Le.**
ctio sc̄ti euāge. fm matthei
L Iber generatiōis te
su xp̄i filij dauid filij
abrahā. Et rel. **Om̄. lec.**
euāge b̄ti hiero. p̄s by. l. iij.
I A isaia legim⁹ gene
rationē eius q̄s enar
rabit. Nō ergo putem⁹ euā
gelistā p̄phete esse p̄trariū
vt quod ille ip̄sibile dixit
effatu: hic narrare incipiat
qz ibi de gnatione diuinita
tis: hic de icarnatiōe dictū
est. A carnalib⁹ autē cepit:
vt p̄ hoiez deū discere inci
piam⁹. **R.** Ecce agn⁹ dei q̄ tol
lit p̄ctā m̄di. ecce de quo dice
bā vobis: Qui post me venit an
te me fact⁹ est: cui⁹ nō sū dign⁹ coe
rigiam calciamēti soluere. **R.**
hoc ē testimoniū qd phibuit iohā
nes dicēs. Qui. **Scdm luc.**
I A illo tpe. Exist edi
ctū a cesare augusto
vt describeret vniuersus or
bis. Et rel. **Om̄. lec. euā.**
dē b̄ti greg. pape. Lect.
Quia largiente domi
no missarum solēna

ter hodie celebraturi sum?
loq̄ diu de euāgelica lectio
ne nō possum? s; nos aliqd
vel breuiter dicere redem-
ptoris nři natiuitas ipsa cō-
pellit. Quid est q̄ nascitu-
ro dño mūdus describit: ni-
li hoc qd̄ aperte mōstrat q̄
ille veniebat in carne q̄ ele-
ctos suos ascriberet in eter-
nitate. Quo p̄tra de repro-
bis p̄ pph̄erā dicūt. Deleā-
tur de libro viuētū cū iu-
stis nō scribātur. Qui bene-
etiā i bethleē nascit. Beth-
leem q̄ppe: dom⁹ panis in-
terpretat. Ip̄e nāq; est qui
ait. Ego sum panis viuus q̄
de celo descēdi. Loc⁹ ergo
in q̄ dñs nascit: dom⁹ panis
aū vocat⁹ est. q̄ futurū p̄fe-
cto erat ut ibi ille p̄ matiam
carnis apperet: q̄ electorū
mētes ieterna facietate resi-
ceret. **R.** Bñdicit⁹ q̄ venit i no-
lē dñi. De⁹ dñs i illuxit nobis. **R.**
Apidē quē reprobauit edifi-
cātes hic fctūs ē in caput angu-
li. Deus dñs. **Scdm̄ lucam.**
In illo tpe. Pastores
loquebant adiuicez
Trāseam⁹ vsq; bethleēz vi-
deam⁹ hoc verbū qd̄ factū
est qd̄ fecit dñs i ostēdit no-
bis. **Et re. Om̄e. lec. eiusdē**

refi. bede p̄sbyteri. lect. xj.

Nato i bethleem dño
saluatore. sicut sacra
euāgelij testat hystoria: pa-
storib⁹ qui in eadē regione
erāt vigilantes. vigilias no-
ctis sup̄ gregē suū angelus
magna cum luce apparuit:
erexitq; mūdo solem iusti-
cie nō solū voce celestis ser-
monis verū etiam claritate
diuine lucis astruxit. Ausq;
em̄ in tota veteris testame-
ti serie reperim⁹ angelos q̄
tā sedulo apparuere patri-
bus: cū luce apparuisse. sed
hoc priuilegium recte ho-
dierno tēpori seruatū ē. qñ
erexitum est in tenebris lus-
mē rectis corde misericors
i miserator dñs. **R.** In p̄ci-
pio erat p̄bū i p̄būz erat apud
deū i deus erat verbū: hoc erat
in principio apud deū: Om̄a per
ip̄m facta sunt i sine ip̄o factū ē
nichil. **R.** Quod factū est in ip̄o
vita erat i vita erat lux hominū
Om̄a per. **Scdm̄ iohānem.**
In principio erat ver-
bum et verbum erat
apud deum. **Et re. Om̄e.**
lia lectio. eiusdem venerabi-
lis bede p̄sbyteri. Lec. xij.
Quia tēporalē media-
toris dei i hominū
L. iij

hois iesu xpi natiuitates: q̄
hodierna die facta est san-
ctorū verbis euāgelistarū
matheividelicz luce mani-
festatā cognouim⁹ libet eti-
am de verbi id est diuinita-
tis ei⁹ eternitate in qua p̄ri
manet semp equalis bti io-
hānis euāgeliste dicta scru-
tari: q̄ singulari priuilegio
meruit castitatis: vt ceter⁹
altius diuinitatis ipsius ca-
peret siml⁹ z patefaceret ar-
chanū. Neq; ei frustra i ce-
na supra pect⁹ dñi iesu recu-
buisse phibetur: s; p hoc ti-
pice docemur. quia celest⁹
haustū sapiētie ceter⁹ excel-
lenti⁹ de sc̄tissimo eiusdē pe-
ctoris fonte potauerit. An-
de z merito i figura q̄ttuor
aialiu⁹: aquile volāti cōpa-
ratur. Lūctis q̄ppe auibus
aquila celsi⁹ volare: cūctis
animātibus clari⁹ solis ra-
dis ifigere p̄sueuit obtut⁹

R. Verbu caro factū est z habi-
tauit i nobis z vidim⁹ gloriā ei⁹
gloriā quasi vnigēitā p̄re: p̄le-
nū grē z vitatis. **R.** In principio
erat v̄bū. Et verbu⁹ erat apud
deū. Et de⁹ erat verbū. pleni⁹.

Intriū sc̄l euāg. p̄z mathe.

Uber generatiōis ie-
su xpi filij dauid filij

abrahā. Abrahā genuit isa-
ac. Isaac autē genuit iacob
Jacob autē genuit iudā et
fratres ei⁹. Judas autē ge-
nuit phares et zarā de tha-
mar. Phares autē genuit
esrom. Esrom autē genuit arā
Arā autē genuit aminadab
Aminadab autē genuit naa-
son. Naason autē genuit sal-
mon. Salmon autē genuit
booz de raab. Booz autē ge-
nuit obeth ex ruth. Obeth
autē genuit iesse. Iesse autē
genuit dauid regez. Dauid
autē rex genuit salomonē ex
ea q̄ fuit v̄rie. Salomō autē
genuit roboā. Roboā autē
genuit abia. Abia autē ge-
nuit asa. Asa autē genuit io-
saphat. Josaphat autē ge-
nuit ioiā. Ioīa autē genuit
ozīā. Ozias autē genuit ioi-
than. Ioathan autē genuit
achaz. Achaz autē genuit
ezechiaz. Ezechias autē ge-
nuit manasse. Manasse
autē genuit amōn. Amōn au-
tē genuit iosiā. Josias autē
genuit iecheonīa z ffes eius
in transmigratiōe babylo-
nis. Et post transmigratiō-
nē babylonis leconias ge-
nuit salathiel. Salathiel au-
tem genuit zorobabel. 3010

babel autem genuit abtūd.
Abtūd autē genuit eliachi.
Eliachi autē genuit azor.
Azor autē genuit sadoch.
Sadoch autē genuit achim.
Achim autē genuit eliud.
Eliud autē genuit eleazar.
Eleazar autē genuit mathā.
Mathā autē genuit iacob.
Iacob autē genuit ioseph.
Ioseph autē genuit iesus.
Iesus qui vocatur christus.

Amen. Te decet. **Collecta.**
Deus q̄ hāc sacratissī
mā noctē veri lumi-
nis fecisti illustratiōe clare
scere: da q̄s: vt cui⁹ luc⁹ my-
steria in terra cognouimus
ei⁹ quoq; gaudiis in celo p
fruemur. Per eū d. **In lau.**

an. Genuit puerpera regē cui
nomē etnū ⁊ gaudiū mris hñs
cū ḡ ginitatis honore: nec p̄mā
simile visa est nec hñe sequētem

Multipha: (alta. **Colp.**
rie mltisq; modis oli
deus loquēs patrib⁹ in pro-
phet⁹: nouissime dieb⁹ istis
loquit⁹ est nobis ī filio quē
cōstituit heredē vniuersorū
p quē fecit ⁊ secula. **Be.** Bñ-
dic⁹ q̄ venit ī noie dñi. **De⁹**
dñs illuxit nobis. In noie. **hy⁹**
procedit. **p.** puer nat⁹ ē no-
bis. fili⁹ datus est nobis. **Ad**

bñ⁹. an. Etia in excelsis deo et
in tra par hoib⁹ bone voluntas

Cris alleluia al. **Colla.**
Concede q̄s op̄s de⁹
vt nos vnigeniti tui noua p
carnē natiuitas liberet: q̄s
sub pcti iugo vetusta serui-
t⁹ tenet. Per eū d. **Ad. j. a.**
Lux orta ē sup nos qz hodie na-
tus est saluator alka. **Ad. iij.**

hy⁹. Al solis. **an.** Virgo hodie
fidelis ⁊ si ḡ bñ genuit scarnatū
ḡ go māsīt ⁊ post partū: quam
laudātes oēs dicim⁹ bñdicta tu
in mulierib⁹. **Colp.** Multipha-
rie. **h.** Tāq; sp̄sus. **Colp.** Co-
cede. **vt s.** **Ad. vi. a.** Gaudea-
mus oēs fideles saluator: n̄ na-
tus ē ī mūdo: hodie p̄cessit ples
magnifici germinis ⁊ pseuerat

Apudor: ḡ ginitatis. **Colp.**
pparuit beignitas
⁊ humanitas saluatoris no-
stri dei: nō ex operib⁹ iusti-
cie q̄ fecimus nos sed scdm
suā miam saluos nos fecit.

De verbū caro. **Colla.**
Deus q̄ humane sub-
statie dignitatē ⁊ mirabili-
ter cōdidisti ⁊ mirabili re-
formasti: da nobis q̄s ei⁹ di-
uinitatis eē s̄sortes: q̄ hūa-
nitatis n̄re fieri dignat⁹ est
particeps. Per eū. **Ad. ir. a.**
hodie itacta ḡ go deū nobis ge-

uit teneris idutū mēbris: quē
lactare meruit: oēs ipm adore-

mus q̄ venit saluare nos. **Ep̄m**

Apparuit gr̄a dei sal-
uatoris nr̄i oib⁹ hoī-
bus erudiens nos: vt abne-
gantes impietate ⁊ secularia
desideria sobriez iulter pie
viamus i hoc seculo expe-
ctantes beatā spem ⁊ adue-
tū glorie magni dei ⁊ salua-
toris nr̄i iesu christi. **Ps̄m**
Ipse inuocauit me. **Collecta.**

Dñi nobis q̄s dñe de-
nr̄i: vt qui natiuitate
dñi nr̄i iesu xpi nos frequē-
tare gaudem⁹: dignis puer-
sationib⁹ ad ei⁹ mereamur
ptinere p̄sentiū. p̄er eūdē.

Ad vs̄. sup̄ pos̄. an. In p̄ci-
pio ⁊ añ secula de⁹ erat verbuz
ipse nat⁹ ē nobis saluator mūdi.

an. Virgo p̄bo ꝑcepit: virgo ꝑ-

māsit: p̄go ꝑepit regē oīz regū
ā. Bt̄is v̄eter q̄ te portauit t̄pe
⁊ beata ybera q̄ te lactauit do-

minū et saluatorē mūdi alia ā.
Illuxit nobis dies redēptionis
noue: repatōis antiq̄: felicitatis
et̄ne. **Ep̄. An̄thipharie. Ps̄.**

Verbū caro factū est: Et habita-
uit i nobis. **Ps̄. Et vidim⁹ gloriā**

ei⁹ gloriā quasi vnigeniti a p̄e
Et habitauit. **Is̄y. Intende**

Ps̄. Puer nat⁹ ē nobis fili⁹ dat⁹

Ad maḡ. an. Hodie xps̄ nat⁹
ē. hodie saluator apparuit. he-

die in t̄ra canūt angeli: letantur
archāgeli: hodie exultant tulli
dicētes: glia i excelsis deo alla

Colla. Concede. Sexta
die post natiuitatē dñi. In

uita Christ⁹ nat⁹ est nobis de-
nūte adoremus. **Ps̄. Intende**

Ps̄. i. noc. ā. Ecce aduenit do-
minator de⁹ ⁊ regnū i manu ei⁹
et potestas i p̄eritū in et̄nū alia.

an. maria aq̄t conseruabat oīa
verba hēc cēferēs in cor de suo.

an. nato dño angeloz: ch̄oz: es-
nebat dicēs: glia i excelsis deo
et i terra par hoībus bone volū-

tatis. **Ps̄. Tanq̄ sp̄s sus. Le**
ctio sc̄ti euāgē. sc̄dm̄ lucam

In illo tpe. Exist ede-
ctus a cesare augustō
vt describere t̄m̄ uersus o-

bis. Et rel. **Om̄el. lec. et̄nū**
dē v̄c̄n. bede presbiteri. R.

Dñi scitur⁹ i carne de-
bi q̄s voluit. ⁊ locū natiuita-

tis quez voluit elegit. eosq̄
ad ip̄z locū priusq̄ nascere

quō voluit aduexit: ita et̄nū
tpe quo voluit imo quo ip̄e

vna cū p̄e ⁊ spū sc̄to a secu-
lis disposuerat. perq̄ oīa p̄-

phetarū p̄dixerat. mūdū
saluaret intrauit. Quomō

esset de ymine mife natus. vir
ginitatis sibi gl'iam et ange
licū castimonie decus. ostē
dit et gratissimū: sic q'q' pa
catissimo scilicet tpe pcreatus
q' pacē magnopere q'reret
atq' amaret edocuit. q' pa
cis caritatisq' sectatores se
per iungere dignaret indica
uit. iuxta q'd ipse fidelib' p
mittēs ait. Abi sunt duo vl
tres pgregati in noīe meo.
ibi suū in medio eorū. **R.** In
p'picio erat verbū et v'bu erat
apud deū de' erat verbū. hoc
erat in p'picio apud deū. Oia p
ipm facta sunt et sine ipso factū ē
nichil. **R.** Q'd factū est in ipso vi
ta erat: vita erat lux hoīz. Oia

Quod esset maius. **Lii.**
regni q'etissimi et p'p
cherrime q'stū ad hoīes po
tuit eē pacis idicū: q's vna
totū orbe descriptōe p'clu
di eodē cūctos lōge lateq'
mūdi fines cēsus nūmisma
te cōphēdi. Cui' auctor ac
moderator august' tēta (iu
sta fidē hystoriar' duodeci
ānis circa tēpus natiuitat'
dnice) pace regnauit: vt tā
forissecis q's ciuilib' bellis
toto orbe sopit: spiritale p
phete p'lagius etiā ad lram
videat iplesse. **R.** Confirma

tum est coru'ginis in quo diuī
na mysteria angelo narrāte su
scipit: q' speciosū forma p' filius
hoīum castus cōcepit: uiscerib' et
b'ndicta ietnū deū nobis. ptulit
et hoīem. **R.** Dom' pudici pecto
ris tēplū repēte fit dei irācta
nesciēs virū verbo cōcepit filiū
et benedicta. **Lectio tertia.**

Est edictū a cesare
augusto: vt cēsus p'fi
teretur vniuersus orbis. q'z
iminebat edictū regis xpi
q' salutē cōsequeret vniuer
sus orbis. q' vocabulū angu
sti pfectissime cōplēs v'ro
te suos et augescere deside
rās. et ipse augere sufficiens
cēsoribus sue p'fessionis nō
oblatōe pecunie subiectos
sed fidei oblatione signare
precepit. eūtes inquiring in
mūdum vniuersum predica
te euangelium omni creatu
re. Qui crediderit et bap
tizatus fuerit saluus erit. **R.**
Propter nimiaz caritatem suā
qua dilexit nos de' pater filiū
suum misit In similitudinē car
nis peccati vt oēs saluaret. **R.**
Ecce iā venit plenitudo tempo
ris in quo misit de' filiū suū in
terris natū de ymine factū sub
lege In similitudinē. **Si dnica
fuerit hec erit. Lectio. xij.**

Sexta die post natiuitatē dñi.

Hec descriptio prima
facta est a pside syrie
cirino. Quomodo tunc ipe
rate augusto z cirino pside
te ibant oēs vt cēsum p fite
rētur singuli in suā ciuitatē
ita z nūc i perante p ecclie
psides idest doctores imo
suadente z p mīa pollicente
r p o. eamus oēs. null⁹ exci
piat a censu iusticie Venia
mus ad eū (qui laboram⁹ et
onerati sum⁹) z ipe reficiet
nos. Tollamus iugū ei⁹ su
per nos. z discam⁹ ab eo qz
mitis estz hūilis corde. z i
ueniem⁹ requiē aiab⁹ nris.

R. Verbu caro zc. **Euāgeli
um fm lucā.** Exiit edictuz
vt i f r. **Colla.** Lōcede q s.
Post scdm nocturnū. Ep.

Ecce iā venit plenu
do tps i q misit de⁹
filiū suū factū ex muliere fa
ctū sub lege: vt eos qui sub
lege erāt redimeret. **R.** Ver
bum caro factū est. **Collecta.**

R. Espice nos misericors
de⁹ z mētibus clemē
ter hūanis nascēte christo
summe veritatis lumē ostē
de. Per eū dez. **In lau. an.**
Genuit puerpera. **Ep.** Mlti
pharie. **R.** Indicat⁹ qui venit.
hp. Procedit. **R.** Aduer nat⁹

Ad bñ. ā. Verbu caro factū
estz hitaquit in nobis vidim⁹ gl
riā ei⁹ gloriā quasi vnigeniti a
p re plenu g r e z hitat⁹ a k. a k. a k.

Coll. Lōcede. **Ad. i. ā.** An
gel⁹ ad pastores ait: annūcio vo
bis gaudiū magnū: qz nat⁹ ē vo
bis hodie saluator mūdi alla.

Ad. iij. ā. Facta ē cū ā gelo mū
tudo celest⁹ exercit⁹ laudatū
dicentū: glia in excelsis deo
tra par hoib⁹ bonivolūtatē alla.

Ep. Multipharie. **R.** Cāg
spōsus. **Colla.** Lōcede q s.

Ad. vi. ā. Pastores loqbatur
admuicē trāseam⁹ bethleē er
deam⁹ hoc hū qd factū est qd
dñs ostēdit nobis alla. **R.** fm

Puerulus nat⁹ est no
bis: filius dat⁹ est no
bis et fact⁹ est pncipat⁹ sup
humerū ei⁹ z vocabitur no
men ei⁹ admirabilis. p m
ritus: de⁹ fortis. pater futur
seculi pnceps pacis. **R.** Ver
bu caro. **Colla.** De⁹ qui hie
mane substantie. **Ad. ii. ā.**

Et venerūt festinātes z iuenerūt
maria z ioseph z infantē postū
psepio at. **Ep.** **R.** z coll. sicut

in die. **Ad. v. ā.** In pncipio
cū ceteris sicut i die. cep. z
reliqua de sancto siluestro.
**Si sexta dies post natiuita
tez fuerit dñica. Inuitato.**

Christi nati. **hy.** Intēde q.
In. i. noct. an. Ecce adue. **ps**
Dñe in p̄tute. **an.** maria aūt.
ps. Dñs regit. **an.** nato dño.
p. Ad te dñe le. **p.** Cāq̄ spō.
Sermo. bñi fulgētij epi. l. j.

Apiētes aliquid de
hui⁹ diei solennitate
narrare simulq; p̄siderātes
illud vnū verbū de q̄ dicere
volum⁹: nulla inuenim⁹ ver-
ba q̄b⁹ sufficienter aliqd di-
cere valeamus. **In** principio
erat verbū et p̄bū erat ap̄s deū
et de⁹ erat p̄bū. hoc erat in p̄nci-
pio ap̄s deū. Oīa p̄ ip̄s facta sūt
et sine ip̄o factū est nichil. **p.** Qd
factū est in ip̄o vita erat et vita
erat lux hoīz. Oīa. **Lectio. ij.**

Est em̄ hoc verbū nō
q̄d definit p̄latuz sed
q̄d p̄manet natū: nō trāsito-
riū sed eternū: nō factum a
deo patre sed genitū: nec so-
lū genitū s; etiā vnigenitū.
Vnū q̄ppe verbū de⁹ pater
genuit de seip̄o per q̄d crea-
uit oīa ex nichilo. **p.** O ma-
gnū mysteriūz admirabile sacra-
mentū vt aīalia viderēt dñz natū
Iacētē in p̄sep̄io: brā p̄go cui⁹
viscera meruerūt portare dñm
xps. **p.** Dñe audiui audirū tuū et
timui: p̄sideraui opa tua et ex-
pauī in medio duū aīaliū. Ia. **liij.**

In principio em̄ erat
p̄bū et p̄bū erat ap̄s
deū et de⁹ erat verbū. Hoc
erat in p̄ncipio ap̄s deum:
oīa per ip̄m facta sūt et sine
ip̄so factū ē nichil. **p.** Ange-
lus ad pastores ait. annuncio vo-
bis gaudium magnū qd̄ erit oī
pp̄lo qz natus ē vobis saluator.
Qui ē xps dñs i civitate dauid.
p. Annūciētis i fātē p̄anis iuolutū
et positū in p̄sep̄io. Qui ē. **liij.**

In hoc aut qd̄ p̄ illud
verbū deus pater oīa
fecit: ostēdit qz hoc verbūz
genuit ipse non fecit. Illud
igit verbū de deo deus est:
de creatore creator est: vn-
de hoc in se naturalit̄ habz
esse qd̄ pater est. **p.** Sācta et
imaculata p̄ginitas qd̄ te lau-
dibus efferā nescio. Qz quē celi
capere nō poterāt tu o gremio cō-
tulisti. **p.** Bñdicta tu i mulierib⁹
et bñdict⁹ fruct⁹ vētris tui. Oz.
In. ij. noc. an. Verbū caro. **p.**
Dñs illū. **an.** Virgo verbo. **p.**
Afferte dño. **an.** Bñs vēter.
ps. In te dñe spa. **p.** Verbū
Natus em̄ (caro. **lc. v.**
de deo p̄re fili⁹ de⁹:
alter in p̄sona: nō ali⁹ i natu-
ra. Sēp ap̄s patrē: semper
cum patrē: sēp de patrē: sē-
per in patrē. Semper apud

patrē cū quo est illi vna naturalis inēsitās. **R.** O regē celi cui talia famulant obsequia: stabulo ponit q̄ p̄met mūdū Jacet in p̄sep̄io ⁊ i celis regnat. **R.** Nat⁹ ē nobis hodie saluator q̄ ē x̄ps dñs i ciuitate dauid. Ja.

Semp cū p̄re: cū **lvj.** quo illi vna est naturalis etnitas. Sēp de p̄re de quo illi ē naturalit̄ eterna natiuitas. **R.** Ecce agnus dei ecce q̄ tollit pctā mūdī: ecce de q̄ dicebā vobis. Qui post me venit añ me fact⁹ ē cui nō sū dign⁹ corrigiā calciā mēti soluere. **R.** Hoc est testionū qd̄ p̄hibuit iohānes dicēs Qui post. **lc. vii.**

Semp in p̄re cū quo illi ē naturalit̄ vna: eq̄: lissq̄ diuinitas. Et alter qui dem ille q̄ pater est alter ille q̄ fili⁹ est. Nec tamē alter de⁹: q̄ pater ⁊ fili⁹ vnus est de⁹. **R.** Bñdicit̄ q̄ venit in noīe dñi. ⁊ de⁹ dñs ⁊ illuxit nobis. **R.** Lapidē quē reprobaueſt edifi cātes hic factus est in caput an guli. Deus dñs. **lc. viii.**

Quā propter qm̄ de patre deo ⁊ filio deo nascit̄ sermo: digne dicim⁹ alter esse patrē. ⁊ alter filii⁹: ⁊ nihilo min⁹ digne dicim⁹ vnū deū esse patrē: ⁊ filiū. Cū cū di

cimus alter esse patrē alterum filiū: discretas p̄sonas genitoris genitiq̄ monstramus. Cū vero dicimus vnū deū esse patrē ⁊ filiū: ip̄sam vnā naturā indiscrete diuinitatis ostēdimus. Altera est ergo p̄sona genitoris et geniti: s̄ est vna natura genitoris ⁊ geniti. **R.** Descēdit dñs de celis de v̄er⁹ a p̄re genitus introiit in vterū p̄ginis nobis vt appareret visibilis iduē carne hūana. p̄thoparēte edidit. Et erunt p̄ clauis portā deus ⁊ homo lux ⁊ vita ⁊ ditor mūdī. **R.** Vnigenitū dei filiū quē p̄missū i mūdū i vtero sacro p̄cepit p̄gobā. Et erunt. **Ad can. ā.** Allē. **Ca.** Popul⁹ q̄ ambulabat. **R.** Ipe inuocauit me. **Euange.** Exiit editū. **Smelia.** Nascitur⁹. **vt. R.** Inscitē mat̄ p̄go riri: peperit sine dolore saluatorē sc̄loz: ip̄s regē āgelorū. Sola p̄go lactabat vbera de celo plena. **R.** Bñ viscera maris p̄ginis q̄ portauit eterni p̄is filiū. Sola. **R.** Cēfirmat⁹ ē cor p̄ginis in q̄ diuina mysteria āgelonū cāte suscepit: q̄ speciosum forma p̄re filius hoīm castis p̄cepit viscerib⁹: Et bñ dicta i esmū deū nobis p̄tulit ⁊ hoīez. **R.** Dō mus pudici pectorz tēplū rep̄

te sit dei itacta. nescies virū ver-
bo precepit filiū. Et bñ. **R.** propterea
numā caritatē suā qua dilexit
nos de? p̄ filiū suū misit. In fili-
tudine carnis p̄ci ut oēs salua-
ret. **R.** Ecce iā venit plenitudo
t̄pis i quo misit de? filiū suū in
t̄ris natū de p̄s̄te factū sub le-
ge. In. **R.** Verbū caro factū ēz
habitauit i nobis vidim⁹ gl̄iaz ei⁹
gl̄iaz q̄si vnigeniti a p̄re plenū
gr̄e z p̄t̄as. **R.** In principio erat
p̄bū z p̄bū erat ap̄s deū z de⁹
erat p̄bū plenū. **Scd̄s lucā**

In illo t̄pe. Eriit edi-
ctū a cesare augusto:
vt describeret̄ vn̄uersus or-
bis. h̄ec descriptio p̄ia fa-
cta est a p̄s̄ide syrie cyrino z
ib̄at oēs vt p̄fiterentur sin-
guli in suā ciuitatē. Ascēdit
aut̄ z ioseph a galilea de ci-
uitate nazareth in iudeā ci-
uitatē dauid q̄ vocat̄ beth-
leem eo q̄ eēt de domo z fa-
milia dauid. Et p̄fiteretur
cū maria desp̄sata sibi vxo-
re p̄regnate. Factū est autē
cū essent ibi: impleti sūt dies
vt pareret. Et peperit filiū
suū p̄mogenitū. Et p̄antis
eū inuoluit z reclinauit eūz
in p̄sepio: q̄ nō erat ei loc⁹
in diuersorio. Et pastores
erāt in regione eadē vigilā

tes z custodientes vigilias
noctis supra gregē suū. Et
ecce āgelus dñi stetit iuxta
illos z claritas dei circūful-
sit illos. Et timuerūt timo-
re magno. Et dixit illis āge-
lus. Nolite timere. Ecce ei
euangeliz̄o vobis gaudium
magnum quod erit omni po-
pulo: q̄ natus est vobis ho-
die saluator: q̄ est xp̄us dñs
i ciuitate dauid. Et hoc vo-
bis signum. Inuentietis in-
fantem pannis inuolutū et
positū in p̄sepio. Et sub-
ito facta est cū angelo multi-
tudo militie celestis laudā-
tium deū et dicentū Gl̄ia
in altissimis deo et in terra
pax hominib⁹ bone volun-
tatis. Amē. Te decet. **Col-
lecta.** Concede quesumus.
In lau. an. Alla. ps. Misere-
re. Capm. Benedictio et
clari. **R.** Benedict⁹ qui venit.
lyy? procedit. **R.** Puer na-
tus. **Ad bñdictus. ā.** Verbū
caro. **Collecta.** Concede que-
sumus. **Comēoratio de do-**
minica. Ad bñdictus. an. Dñ
mediū silentiū tenerent omnia
z nō in suo cursu iter p̄rage-
re: om̄s sermo tuus domine a
regalibus sedib⁹ venit alta. **R.**
dominus regnauit de. **Colla**

In die circuncisionis dñi.

O m̃ps sempiternę de-
us dirige actus ñros
in bñplacito tuo: vt in noīe
dilecti filij tui mereamur
bonis opib⁹ abūdere. Per
eū d. *Ad horas diei. ā. Alta*
Leta oīa vt̃s. in. vj. die va-
cua post natale. Ad vs. sup
hos. ān. Illuxit nobis. Cap. 7
cetera oīa fiāt de scō siluestro
Prima cōmēoratio de nati
uitate. ā. Nesciēs mater ñro
vix pepit sine dolore saluatore
scōy ip̃m regē āgeloy sola vir-
golactabat vbera de celo plena
ñ. puer nat⁹. Col. Lōcede.
Deide de dñica. ā. Puer ies⁹
crescebat et p̃fortabat plen⁹ sap i
entia. et g̃ra deierat i illo. ñ. di
rigat dñe. Colla. M̃ps sc̃pi.
Si aut̃ hec dñica i die alte
rius sāctorū venerit fiat de
scō. et sola cōmēoratio de
dñica q̃ p̃cedat alias cōmēo
ratiōes. ¶ In vigilia circū
cisiōis ad vs. ā. Cognouit. cū
ceteris vt i cōi. Ep̃. Appa
rult benignitas. vt̃s. R. Ver
bū caro factū ē Et hitauit in no
bis. ñ. Et vidim⁹ gl̃iaz ei⁹ glo
riā quasi vm̃gēti a p̃e. Et ha
by⁹. Intēde. ñ. puer nat⁹.
Ad magt. ān. Qui de terra ē
de terra loq̃tur: q̃ de celo venit
sup̃oēs est: et q̃ vidit et audiuit

hoc testat̃ testimonij ei⁹ nemo
accipit: q̃ aut̃ acceperit ei⁹ testio
niū signauit q̃ de⁹ verax ē. *col.*
D eus q̃ salutē eterne
btē marie ñ ginitate
fecūda hūano generi p̃mita
p̃stitisti: tribue q̃s: vt ip̃am
p nobis intercedere sentia
mus: p quā meruim⁹ aucto
rē vite suscipe. Per eūdem
Cōmēoratio de sācto si
uestro. Inuit. Christ⁹ natus.
In. j. noc. ā. Domin⁹ dixit. ñ.
Quare fre. ān. In sole posui
tabernaculū suum et ipse tanq̃
sp̃sus p̃cedēs de thalamo suo
ps̃ Celi enar. ān. Eleuamini
porte et̃nales et introibit rex glo
rie. ps̃ Dñi est terra. ā. Spe
ciosus forma p̃e filiis hoim dñi
fusa est g̃ra in labijs tuis. ps̃.
Fructa. ā. Suscepim⁹ de⁹. ñ.
Magn⁹ dñs. ān. Qui ē die dñi
dñi. ps̃ Deus iudicium. ñ.
Cāq̃ sp̃sus. Lctō ex om̃e
lia veni. hede p̃sbyteri. It. j.
T eniens in carne dei
filius q̃ solaz carnis
naturā nullā aut̃ pcti conta
gionē traxit de adā: et q̃ sp̃e
ritus sc̃i virtute de virgine
pcept⁹ et natus nullo egit
munere gratie renascēis
vtrūq̃ gen⁹ purificatiōis su
bire dignat⁹ ē. *R. Hodie no*

bis. sicut in natiuit. oia. **Beia**
Et circūcisus vide- **l. ij.**
licet a parentibus octaua
die natiuitatis et tricesimo
eratis anno baptizat⁹ a io-
hāne: immo etiā tertiū salu-
taris hostie munus ipse tē-
pli dñs p se nō respuit offer-
ri cui⁹ die de hic trigesima
tertia dño opitulāte vřa ca-
ritas simul auditura ē z ce-
lebratura mysterium. **lc. iij**
Cuncta inquā z legalis et
euāgelice purificatiōis ge-
nera. q nullo idiguit dñs su-
scipere nō desperit. vt z cō-
summāde iaz legis decreta
suo tpe doceret esse saluber-
rima: z adueniētiseuāgelij
cunctis fidelib⁹ ostenderet
eq̃ subeūda remedia. **l. iij.**
Quod dñs eodem die sue
circūcisiōis nomē. vt iesus
vocaret accepit: ad imita-
tionē pũce fecit obseruati-
onis: quā ex eo credim⁹ sū-
ptam q abrahā patriarcha
qui primus circūcisionis sa-
cramētū in testimoniū sue
magne fidei z diuine ad eū
pmissiōis accepit. Eodem
die sue suozūq̃ circūcisiōis
etiā nois amplificatione. si-
mul cū sua pũge benedici
promeruit: vt q abrahā eate

nus idest pater excelsus di-
ctus ē: deide abrahā idest
pater multaz gentiū voca-
retur. qz patrē inqt multaz
gentiū pstitui te. Que fide-
lissima pmissio tā late p or-
bem iā patet iplea: vt etiā
nos ipsi de gētibus ad fidei
illius deuotionē vocati. ipz
nos patrē specialiter habe-
re gaudeamus. dicēte etiā
nobis aplo. Si aut vōs xpī
ergo abrahā semen estis. se-
cundū pmissionē heredes.
In. ij. noc. ā. Veritas de terra
ps. Bñdixisti. ā. homo nat⁹
est in ea z ipse fūdauit eā altissi-
mus. **ps.** Fūdāmēta. ā. et ru-
tabūt oia ligna siluaz añ faciē
dñi qm̃ venit. **ps.** Lātate. i. ā
In pncipio z añ sēta. **ps.** Dñs
regna. i. ā. nato dño. **ps.** Lā-
tate. ij. ā. Ecce aduēit. **ps.** Dñs
regna. ii. ā. Verbū caro. **l. v.**
Et saray inqt vxorem
tuam non vocabis sa-
ray. sed saram. idest non vo-
cabis principē meā. sed pñ-
cipē. videlicet aperte docēs
vt eā q tāte fidei particeps
z socia facta est: nō proprie
principē sue dom⁹. sed abso-
lute pñcipē idest oim recte
credētū seminarū vocaret
z intelligeret esse parētem.

In die circūcisionis dñi.

Unde beat⁹ petr⁹ apłs cre
dentes de gentib⁹ feminas
ad hūilitatē. castitatē ⁊ mo
destiē virtutē puocās: ei⁹
dē matris nře sacre debita
cū laude meminit Sicut sa
ra inq̃t obediebat abrahe.
dñm eū vocās. cui⁹ estis fi
lie benefaciētes ⁊ nō tūmen
tes vllā pturbationē. **l. vi.**
Nec dilectionē vestrā fra
tres admonere curauim⁹:
vt singuli vestrū meminerit
etiā seipos pcepta fide xp̃i
cū patriarchis noīs excelsi
meruisse cōsortiū ⁊ se perce
pta in xp̃o purificationē ba
ptismi salutaris deriuatū a
noīe xp̃i gaudeāt accepisse
cognomen. ⁊ hoc vsq̃ ad fi
nē firmū intemerat⁹q̃ ser
uare ptendant. gaudentes
in se illud ysaię vaticiniū eē
cōpletū. Et seruos suos vo
cabit noīe alio. hoc est noīe
xp̃iano. quo nunc oēs serui
xp̃i se delectantur insigniri
Neq̃ em̃ nomē ali⁹ sub ce
lo datū est hoīb⁹ in q̃ opoz
teat nos saluos fieri. Unde
ppheta cōsequēter adiun
git. In quo qui benedice
tur in domo sup̃ terrā. benedice
tur in domino amen. **lc. vii.**
Quare iste puer q̃ nat⁹ est

nobis: iesu. id est saluatoris
nomē acceperit: nō exposi
tiōe (vt a nobis possit itelli
gi) s; sollicita ac vigilē eger
intētiōe. vt etiā nos possi
mus ei⁹ idē noīs participa
tiōe saluari. Legim⁹ q̃ppe
angelo interpretate: q̃ ip̃e
saluū faciet pplm suū a pec
catis eorū. Et indubitanter
credim⁹ ac speram⁹: q̃ quē
a pctis saluat. ip̃e etiā a cor
ruptionib⁹ que ob pctā cō
tigerunt. ⁊ ab ip̃a morte sal
uare non omittit. psalmista
attestāte q̃ ait. Qui ppici
fit oībus liq̃tatibus tuis. q̃
sanat oēs languores tuos.
Dimissis oīb⁹ liq̃- **lviii.**
tatib⁹ nřis. ad integrū oēs
languores nři sanabunt. cū
resurrectiōis apparēte glo
ria nouissima iūmica destru
cta fuerit mors. hęc est ve
ra ⁊ plenaria nřa circūcisio
cū i die iudici cūct⁹ simul
aīe carni⁹q̃ corruptiōibus
eruti: mor peracto iudicio
ad videndā perpetuo crea
toris nři faciem. aulā regni
celestis ingredimur. qđ est
typice paruulos circūcisos
ad templum dñi hierosoli
mā cū laudibus hostiarum
mun⁹ acceptabile deferri.

Ad can. I. Varunus fili? **R.**

Ipe inuocauit. Lectio sancti euangelii secundum lucam.

In illo tpe. Postq̃ cōsummati sūt dies octo vt circūcideret puer vocatū est nomē eius iesus. Et reliqua. **Sermō lec. eiusdē**

ves. bede p̃fiteri. L. cō. ir.

Sanctā venerandāq̃ presentis festi memoria paucis q̃dē verbis euāgelista cōprehendit: sed nō pauca celestis mysterij p̃tute grauidam reliquit. **Ps. x.**

Exposita nāq̃ natiuitate dñica cui⁹ gaudia morāge li dignis laudib⁹ extulerūt pastores deuota visitatiōe celebrast: oēs q̃ tūc audierē mirati sunt: nos q̃ p̃ modulo nro put potuim⁹ p̃rimē dño largiente cōgruis missarū hymnōzūq̃ solennijs exigu⁹: subiūxit atq̃ ait. Et postq̃ cōsummati sunt dies octo vt circūcideret puer vocatū est nomē eius iesus: q̃d vocatū est ab āge lo priusq̃ in vtero p̃cipere.

Hec sunt festiuitatis **Ps. xj.** hodiernē gaudia veneranda: hec sacre solēntas diei hec illa sup̃ne pietatis munerā sacrosancta: q̃ fidelis

cordibus apostolus cōmēdans ait. **Q̃** ubi venit plenitudo tēporis misit de⁹ filium suum factum ex muliere: factū sub lege vt eos qui sub lege erant redimeret vt adoptionem filiorum reciperemus. **L. cō. duodecīa.**

Magna dispensatione pietatis ad redēptionē generis humani deus pater nō angelū nō archāgelū sed filium suū vnigenitū mittere dignat⁹ est. Quē q̃ i diuinitatis sue specie videre nequimus: magna rursus dilectionis arte p̃uidit. vt hūc factū ex muliere hoc est ex materno carnis substantia si ne virili admixtione conceptū ad humanos verū hominē proferret aspect⁹. qui in diuinā virtute ac substantia manēs. per omnia quod erat. veram nature mortalis infirmitatē quā non habebat indueret. **Sequētia**

sancti euāgelij scđm lucā.

In illo tēpore Postq̃ cōsummati sunt dies octo vt circūcideretur puer vocatum est nomen eius iesus. Quod vocatū est ab angelo priusq̃ in vtero p̃cipere. Amē. Te decet laus.

In festo

Coll. De⁹ q̄ salutis. **In lau.**
an. O admirabile p̄merciū crea
tor generis humani statum cor
pus sumēs de p̄gine nati di
gnat⁹ ē ⁊ p̄cedēs hō sine semē
ne largit⁹ est nobis suā deitatē
Cap. Apparuit bēigni. **R.**
B̄ndictus q̄ venit. **hy⁹.** Proce
dit. **R.** Puer nat⁹. **Ad bñ. ā.**
Mirabile mysteriū declarat hō
die inouant nature. **Flectantur**
genua. De⁹ hō fact⁹ ē id quod
fuit p̄māsit ⁊ qđ nō erat assūpit
nō cōmitionē passus neq; diui
sionē. **Colla.** De⁹ q̄ salutis.
Ad. j. an. Quādo nat⁹ es iessa
biliter ex virgine: tūc iplete sūt
scripture sicut pluuia i vell⁹ de
scēdisti ⁊ vt saluū faceres genus
hūanū te laudam⁹ de⁹ nr̄. **Ad**
tis. hy⁹. Al solis. **ā** rubū quē
viderat moyses incōbustū p̄fer
natā agnouim⁹ tuā laudabilē
p̄ginitatē dei gēitric itercede
p̄ nobis. **cp.** Apparuit benī.
R. Tāp̄ sp̄s. **Colla.** De⁹
q̄ salutis. **Ad. vi. ā** Germina
uit radix iesse orta ē stella ex ia
cob p̄go pepit saluatorē te lau
dam⁹ de⁹ nr̄. **Ad. vi. z. ix. cp.**
R. z. col. sicut. **vi. die post na**
ti. Ad. ix. ā. Ecce maria genu
it nobis saluatorē quē iohānes
videns exclamauit dicens ecce
agn⁹ dei ecce q̄ tollit p̄ctā mūdi

Ad vs. an. In p̄ncipio. cū ce
teris. **Sz** si fuerit dñica. **an.**
In p̄ncipio. sola. **cp.** Appa
ruit benī. **R.** Verbu caro. **hy⁹.**
Intēde q̄ regē. **R.** Puer nat⁹.
Ad magt. ā. Magnū heredita
tis mysteriū tēplū dei fact⁹ est
vter⁹ nesciēs virū nō est pollū
tus ex ea carnē assūmēs oēs gē
tes veniēt dicētes: gl̄ia tibi dñe
Colla. De⁹ q̄ salutis. **Qua**
tior vnuatis dieb⁹ post cir
cūcisionē tria. **Ria scz** In p̄
ncipio. Confirmatū. Propter ne
miam. sicut habetur. **vi. die**
post natale dñi. cū trib⁹ res
p̄sōis sequētib⁹ alterna
ti dicūt. Si tū prim⁹ horū.
tū. **diez** venerit in septima
na in qua tria prima. **R. vi.**
die post nati. cātata fuisset:
tūc tria vltia scz. O regē celi.
zē. ipso p̄rio die cantaretur
Et sequēti die alia: scz In p̄
ncipio. **zē.** Secus aut si nō in
eadē septimana. q̄tūcūq;
eisi cātata fuerit i vna: si cā
tanda veniant i alia: prima
semp p̄rio dicūt. **Et hoc**
quidē obseruat in oib⁹ hy
storis eo modo q̄ cātāt: **R.**
p̄ defūct. **R.** O regē celi cui
talīa famulant obsequia. stabu
lo ponit qui continet mūdū: Ja
cet in p̄sepior⁹ i celis regnat. **R.**

Natus est nobis saluator q̄ est
xpus domini in ciuitate dauid.
Iacet. **R.** Mesciēs mat̄ p̄go vi-
ruz peperit sine dolore saluato-
re sc̄loz. Ip̄m res̄ angeloz so-
la virgo lactabat vbera de celo
plena. **R.** Et̄ viscera marie p̄-
gins q̄ portauer̄ et̄ni p̄ris filiū
Ip̄suz. **R.** Angel̄ ad pastores
ait. Annuncio vobis gaudiūz ma-
gnū qd̄ erit oī populo qz natus
est vobis saluator. Qui est xps
dñs i ciuitate dauid. **R.** Inue-
niēz isantē p̄nus iuolutū z po-
sitū in p̄pio. Qui. **P̄iuatis**
q̄tuor his dieb⁹. Inui. Chri-
stus natus. **h⁹.** Intēde. **In**
i. no. ā. Ecce aduenit. **ā.** maria
aūt. **ā.** nato dño. **R.** Tāq̄ sp̄o-
sus. **In. ii. no. ā.** Alia. **Ep.** Ec-
ce iā v̄it. **R.** Verbū caro. **Col.**
Respice nos. **om̄ia hec req̄**
re supra. vi. die. post natiui.
Cetera oīa p̄ter lctōnes se-
quētes. Reia. p̄dicta agant
sicut in die circuncisionis.
Incipit ep̄la pauli ad ro-
mulus manos. P. i.
Pseru⁹ xpi iesu vocat⁹
ap̄ls segregat⁹ in euāgeliiū
dei qd̄ añ p̄miserat p̄ pphe-
tas suos i scriptur⁹ sc̄tis de
filio suo q̄ fact⁹ ē ei ex semie
dauid sc̄dm carnē: q̄ p̄desti-
nat⁹ est fili⁹ dei i virtute fm̄

spiritū sanctificatiōis ex re-
surrectione mortuoz iesu
christi domini nostri. **L. ii.**
Per xps̄ em̄ accepim⁹ gra-
tiā z apostolatū ad obedie-
dū fidei in oībus gentib⁹ p̄
noīe ei⁹ in q̄bus estis z vos
vocati iesu christi: oīb⁹ qui
sunt rome dilectis vocatis
sc̄tis. **Gr̄ayobis z par a deo**
p̄re nro z dño iesu xpo. L. iij.
Primū qd̄e gr̄as ago deo
meo p̄ iesum xpm̄ p̄ oīb⁹ vo-
bis: qz fides vestra annūcia-
tur in vniuerso mūdo. **Alio**
die. L. i.
A Estis est ei
michi de⁹ cui serui-
o in spū meo in euāgelio filij
ei⁹: q̄ sine intermissione me-
moriam vestri facio semp in
oratiōib⁹ meis: obsecrās si
quo modo tandē aliqñ pro-
spez iter habeā involūtate
deiveniēdi ad vos. **Rec. ii.**
Desidero enim videre vos
fratres vt aliqd̄ impiari vo-
bis gr̄e spiritualis ad confir-
mādos vos: id est simul p̄so-
lari i vobis p̄ eā q̄ inuitē est
fidē vestrā atqz meam. **L. iij.**
Nolo vos ignorare f̄res qz
sepe p̄posui v̄ire ad vos. z
p̄hibitis suz vsqz adhuc vt
aliquē fructum habeā in vo-
bis sicut in ceteris gētibus
D. iij.

Allo die. Lectio prima.

O Rectis ac barbaris sapientibus et insipientibus debitor sum: ita quod in me proptum est et vobis quod rome estis euangelizare. Ad enim erubescere euangelium. **Lectio. ij.**

Virtus enim dei est in salutem omni credenti: iudeo primum et greco. Iusticia enim dei in eo reuelatur ex fide in fide: sicut scriptum est. Iustus autem ex fide uiuit. **Lectio. iij.**

Reuelat ei ira dei de celo super omnem impietatem et iniusticiam hominum eorum quod veritatem dei in iusticia detinet. quod quod notum est dei manifestum est in illis. Deum enim illis reuelauit. **Allo die**

Inuisibilia ei dei dei. **L. i.** In creatura mundi per ea que facta sunt intellecta conspiciuntur. Sempiterna quoque virtus eius et diuinitas. ita ut sint inexcusabiles quia cum cognouissent deum: non sicut deum glorificauerunt aut gratias egerunt. sed euanuerunt in cogitationibus suis et obscuratum est insipientes cor eorum. **L. ij.**

Dicentes enim se esse sapientes stulti facti sunt. et mutauerunt gloriam incorruptibilis dei in similitudinem imaginis corruptibilis hominis et volu-

erunt et quadrupedum et serpentium. Propter quod tradidit illis illos deus in desideria cordis eorum in imundiciam: ut stumentis afficiantur corpora sua in se metipsis qui commutauerunt veritatem dei in mendacium et conluerunt et seruierunt creature potius quam creatori qui est benedictus in secula amen. **In. iij. no. 2. ap. Ecce iam venit. 2. 2.**

verbum caro. Tolla. Respice nos. vt. vj. die post nati. In lau. 2. O admirabile. Cetera oia sicut in die circuncisionis

Circa post circuncisionem Inuita. Christum natum. h. 2. In tende. In. i. no. 2. Ecce aduenit. ps. Dñe in virtute. a maria autem. a nato dño. h. 2. Can. sps. **Sermo bti mari. epi.**

In aduentu dñico sc. i. Fratres carissimi solutus est ois paterne puaricationis metus. que dyabolicis dudum fraudibus incurrit circumueta mortalitas. Adest enim nobis celi terreque iudex qui reciso cyrographo delictorum reatum nostrum miseratus absoluit. **R. In principio. cu ce ter. p ordinem sicut sexta die post natiuitatem quando cecidit in dominica. Lectio. iij.**

Adest ille dñs. qui lugum

captiuitatis antike nris a
ceruicibus soluens: meroꝝ
mūdi eterna libertate letifi-
cat. Adest rex ille mansue-
tus q̄ per spacia toti⁹ orbis
celestis iusticie gressib⁹ in-
cedens supbientē furentis
iūmici p̄terat tyrānidē. **Liii**

Hodie parturiente maria.
nat⁹ nobis dei filius. vt ger-
mane carnis nfe cōceptiōe
pductus. creato a se homi-
ni ⁊ pietatem paternā ⁊ fra-
ternā largiret affectus. Et
nat⁹ sane ab itacta est femi-
na vt deū pariter ⁊ hoīez te-
staret part⁹ hūanus: ⁊ deū
p̄baret etna ꝑginitas. **Liiii**

Nam sicut nō poterat nisi
caro de carne nasci: ita non
potat dei caro de femineo
vtero nisi sine generāte p̄di-
re. Propter qđ ait angelus
btissime marie. Spūs scūs
supueniet in te ⁊ virt⁹ altissi-
mi obliabit tibi. et qđ na-
scet ex te sancti vocabit fi-
lius dei. **In. ii. no. 3.** verbū
caro. **p.** Dñs illu. **a.** dū gover-
do. **a.** btis yēter. **v.** verbū ca-
ro. **Sermo bti aug. epi. l.v.**

Natalis dñi ⁊ saluato-
ris nri iesu xpi q̄ veri-
tas de terra orta est et dies
ex die in nfo nat⁹ est die. an

niuersario reditu. nobis ho-
die celebrāndus illuxit. erul-
temus ⁊ iocundemur in eo.
Quid em̄ nobis p̄stiterit tā-
te sublimitatis hūilitas. fi-
des habet xpianorū. remo-
tū est a cordib⁹ impioꝝ. qm̄
abscondit hec a sapientib⁹ ⁊
pudentib⁹ et reuelauit ea

Teneāt er- (paruulis. **L.vj**)
go hūiles hūilitatē dei ⁊ in
hoc tāto ad iumēto tanq̄ in
iūmilitatis sue iumēto pue-
ntāt ad altitudinē dei. Sa-
pientes aut̄ illi et pudentes
dū alta dei q̄rūt hūilia nō
credūt. ista p̄termittētes. ⁊
p̄t hoc nec ad illa pueniē-
tes: ianes ⁊ laues. iūlati ⁊ ela-
ti tāq̄ iter celū ⁊ terrā invē-
to so medio pepēderūt. **L.vii.**

Sunt sapiētes et pudentes
sed hui⁹ mūdi. nō illi a quo
fact⁹ est mūdus. Si esset in
sapiētib⁹ ⁊ pudentib⁹ huius
mūdi vera sapiētia que dei
est ⁊ de⁹ est. intelligerēt car-
nē a dō potuisse suscipi. nec
enī i carne potuisse mutari
itelligerēt enī assūpsisse qđ
nō erat et pmāssisse qđ erat.
et in hoc ad nos venisse ⁊ a
deo p̄fe nō recessisse ⁊ id est
perseuerasse quod est. ⁊ no-
bis apparuisse quod sum⁹.

In festo circūcisionis dñi.

et corpore infantili potētā
esse indutā ⁊ mūdane moli
non esse substratam. **L. viij**

Quius op⁹ est apud patrē
manētis mūdus vniuersus:
cui⁹ opus est ad nos venien
tis virginis partus. Dedit
q̄ppe indicīū maiestatis ei⁹
virgo mater: q̄ virgo añ cō
ceptū. ⁊ go post partū Alvi
ro pregnās iuenta. nō ficta
grauida masculo. sine ma
sculo felicio: atq; mirabili
or fecūditate edicta. itegri
tate nō pdita. **Ad cōrica. ā**
Alia. ⁊ Ise inuocauit. S. lucā

In illo tpe. pastores
loquebant adinuicē.
Trāseam⁹ vsq; bethleem et
videam⁹ hoc ꝑbū qđ factū
est qđ fecit dñs ⁊ ostēdit no
bis. Et rel. Me. lec. eiusd
vene. bede presbiteri. le. ix.

Terba pastoz q̄ sint
rationabilia ⁊ pasto
rib⁹ ecclesie digna diligenter
inspice. Vere em̄ q̄si vigilā
tes nō dixerunt videamus
puerū. Videam⁹ qđ dñs: sed
videam⁹ verbū qđ factū est
In principio erat verbū: ⁊
ꝑbū caro factū est. Verbū
qđ semp erat: videam⁹ quo
modo p nobis factū ē. Qđ
fecit dñs ⁊ ostēdit nobis.

Verbū hoc: seip⁹ fecit S. lūcā
dē hoc ip⁹ ꝑbū dñs est. **L. viij**
Videam⁹ igitur qūo ipm
verbū. hoc est dñs ipse se fe
cerit ⁊ ostēderit nobis car
nē suā. Quod em̄ videre nō
poteram⁹ dñi erat verbū: vi
deamus factum q̄ caro est.
Cui simile qđ iohānes ait.
Qđ fuit ab initio. qđ audiu
mus qđ vidim⁹ oculis nr̄is
qđ p̄serim⁹. ⁊ man⁹ nostre
tractauerūt de verbo vite. ⁊
vita manifestata est. ⁊ vidi
mus ⁊ testamur. ⁊ annūcia
mus vobis vitā eternā que
erat apd p̄m ⁊ appuit no
bis. **Et venerūt festi-** (bis. **L. xij**)
nātes ⁊ inuenerūt mariā et
ioseph ⁊ infantē positū in ꝑ
sepio. Vidētes aut. cogno
uerūt de verbo quod dictū
fuerat illis de puero hoc.
Festināt pastores xp̄i: quē
cognouere tota mētis intē
tione videre aduētū deside
rāt. Neq; ei cū desidia: xp̄i
ē querēda p̄sentia. Et ideo
forte nōnulli querētes inue
nire non merent: q̄ desidio
se ch̄istum requirunt. **L. xij**
Ideo pastores isti sine mo
ra inuenerūt: q̄ ad illū fide
nō ficta currebant. Ad quē
festināter ire est: nō pedum

gressus accelerare. sed in fi
de semp ac virtute pficere.
Videntes inqt pastores co
gnouerūt de x̄bo qđ dictus
erat illis de puero hoc. qz nī
mirū iusti ē ordīs. vt cogni
ta amata. et honore digno
celebrataverbi icarnatiōe:
ad ipam quādoqz x̄bi gliaz
cōtendā. capatiois lōgo
exercitio mētis acumine p
tinguat. *Scdm lucā.*

In illo tpe. pastores
loquebant adiuvicē. Tran
seam⁹ vsqz bethleē z videā
mus hoc verbū qđ factū est
qđ dñs ostēdit nobis Et ve
nerunt festinātes. z inuene
rūt mariā z ioseph et infan
tē positū in presepio. Vidē
tes aut cognouerūt de x̄bo
qđ dictū erat illis de puero
hoc. Et oēs q̄ audierūt mi
rati sunt. z de his que dicta
erant a pastorib⁹ ad ipsos.
z b̄ria aut cōseruabat oīa
verba hec cōferēs in corde
suo. Et reuersi sūt pastores
glorificātes z laudātes deū
in oībus q̄ audierāt z vide
rant sicut dictū est ad illos
Amē. Te decet. *Colia. De⁹*
qui salutis. *In lau. z hor. ā.*
Alia. Ep. Benedictio. ceta
ola sicut i die circūcisōis:

nulla sit cōmēziatio de dñi
ca. *Advē. sup pos. ā. Illuxit*
Si hec dñica invigilia epy
pha. venerit nichil p̄lus sit
de ipsa vigilia. Si aut eadē
vigilia in dñica nō venerit.

Ad lau. z. iij. Cap. Appa
rui benignitas. Collecta.

Oida nra q̄s dñe v̄
ture festiuitatis splē
dor illustret: q̄ mūdi huius
tenebris carere valeam⁹. et
pueniamus ad patriā clari
tatis eterne. Per. *In vi*
gilia epyphante. Advē. su
per pos. ā. In principio. cū ce
teris vt i die natiuitat. Sz
si eēt dñica. ān. In principio.

Scolaz sūt i octaua. *cf.*
Urge illuminare hie
rusalē qz venit lumen tuū. z
gloria dñi sup te orta est. *Be*
Illumiare. *h̄y⁹ ad v̄s. z lau.*
Illuminās. *h̄. Oēs de sabba*
veniēt. *Surūz thus deferētes z*
laudē dño ānūciātes. *Ad m̄ge*

Magi viderunt stellā z dire
rūt ad inuicē: hoc signū magnū
regis ē eam⁹ z inq̄ram⁹ eū z offe
ram⁹ ei mīsera aurū thus z myr
ram. *Coll. Corda nra vtō.*
Inuita. Eius apparuit nobis
venite adorem⁹. Ps. Venite.
h̄y⁹. Intēde q̄ regis. Veni
redēptor. Nō ex virili. Alu⁹

In ble epyphanie.

tumescit. **Ma** tibi dñe. **In**
1. noc. an. Afferte dño filij dei
adorate dñm in aula sc̃t̃e eius.
ps. 3pm. a. Fluminis ipetus
letificat alta. ciuitatē dei ar. **ps.**
Deus nr̃ refu. **a.** psallite deo
nr̃o psallite: psallite regi nr̃o
psallite sapiēter. **p.** Dñs gē.
an. Cis tra adoret te z psallat
tibi psalmum dicat noi tuo dñe.
ps. Jubilate deo. **a.** Reges
tharsis isule mīera offerēt regi
dño. **ps.** De⁹ iudiciū. **a.** oēs
gētes quasq; fecisti veniēt et
adorabūt corā te dñe. **p.** Inclina
dñe. **h.** Omnis terra ado-
ret te de⁹ z psallat tibi. ps salmū
dicat nomini tuo. **Lectio p̃ila**

Surge illuminare hic
rusalem quia venit lu-
men tuum et gloria domini
super te orta est. Quia ecce
tenebre operient terram et
caligo populos. Super te
autem orietur dñs z gloria
ei⁹ in te videbit. Et ambula-
būt gentes in lumine tuo. z
reges in splēdore ortus tui.

Be. Hodie i iordane baptizato
dño aperti sūt celiz sicut colūba
sup eū sp̃s māsīt z vox patris i
tonuit: hic est fili⁹ me⁹ dilect⁹
in quo michi placuit. **h.** Descē-
dit sp̃s sanct⁹ corporali specie
sicut colūba in ip̃m z vox de⁹ te

lo facta est. hic ē filius. **2. m.**
Luxa in circuitu ocu-
los tuos et vide. oēs
isti p̃gregati sunt venerunt
tibi. filij tui de lōge veniēt
z filiē tue de latere surgent.
Tūc videbis z afflues. z mi-
rabitur z dilatabit cor tuū.
quādo cōuersa fuerit ad te
multitudo maris. fortitudo
gētū venerit tibi. Inunda-
tio cameloz operiet te: duo
medarij madiā. z effa. Dñs
de sabba venient aurum et
thus deferētes. z laudē do-
mino annūciantes. **Be.** oēs
de sabba veniēt: aurū z thus de-
ferētes z laudē dño annūciantes
h. Reges tharsis: isule mīera
offerēt: reges arabū z sabba do-
na adducēt. z laudē. **Lec. iii.**

O mne pecus cedat cō-
gregabit tibi. arietes
nabaioth ministrabūt tibi.
Offerent sup placabili al-
tari meo. z domū maiestatis
mee glorificabo. Qui sunt
isti q̃ vt nubes volant. z q̃ sūt
colūbe ad fenestras suas:
Iste isule expectāt. z naues
maris in p̃cipio. vt addu-
cant filios tuos de longe ar-
gentū eoz z aurū eoz cum
eis nomini dñi dei tui z san-
cto israel q̃ glorificabit te.

R. Illuminare illuminare hierusalem veni lux tua. Et gloria domini super te orta est. **R.** Et ambulant gentes in lumine tuo et reges in splendore oris tui. Et gloria domini. **Sermo beati leonis pape. Lec. quarta.**

Quebrato primo die quo intemerata virginitas humani generis editit saluatorem, epyphanie nobis dilectissimi veneranda festiuitas dat perseverantiam gaudiorum, ut inter congratulationum solennitatum vicinia sacramenta exultationis vigorem et fervorem fidei non tepescat. Ad omnem enim hominum spectat salutem quod infantia media totius dei et hominum tam uniuerso declarabat mundo cum adhuc eriguo detineretur oppidulo. **R.** Venit lumen tuum hierusalem gloria domini super te orta est Et ambulant gentes in lumine tuo et reges in splendore oris tui. **R.** Filij tui de longe veniunt et filie tue de latere surgunt Et ambulant. **In. ii. no.**

an. Videntes stellam magi gaussi sunt gaudio magno: et intrantes domum obtulerunt domino aurum, thus et myrram. **ps.** Fundamenta in Christo datus est principatus et honor regni eius populus,

tribus et lingue seruiunt ei in eternum. **ps.** Bonum est. **a.** Adorate dominum altis, iacula sancti eius alij. **ps.** Cantate. **i. an.** Adorate dominum alleluia omnes sancti eius alleluia. **ps.** Dominus regnavit. **i. a.** Vidimus stellam eius in oriente et venimus cum muneribus adorare eum. **ps.** Cantate. **ii. an.** Tria sunt munera que obtulerunt magi domino aurum thus et myrram filio regi dei magno alleluia. **ps.** Dominus regnavit. **ii. v.** Reges tharsis et insule munera offerunt. Reges arabum et sabbæ dona adducunt. **Lectio quinta.**

Quamvis enim israeliticam gentem et ipsius gentis unam familiam delegisset de qua naturam uniuerse humanitatis assumeret: noluit tamen intra matris habitationis angustias ortus suscipere primordia, sed morabatur omnibus voluit agnosci: qui dignatus est omnibus nasci. **R.** Interrogabat magos herodes: quod signum vidisset super natum regem, stellam magnam fulgentem cuius splendor illuminauit mundum et nos cognouimus et venimus adorare eum. **R.** Vidimus enim stellam etiam in oriente. Cuius splendor illuminauit mundum. **Lectio sexta.**

In die epyphanie

Aribus igitur magis
i regione oriētis stel
la noue claritat apparuit.
q̄ illustrior ceteris. pulchri
orq̄ syderib⁹ facile in se in
tuētū oculos animosq̄ con
uerteret: vt cōfestim aduer
teret nō eē ociosum qđ tam
insolitū videbat. Dedit er
go aspiciētib⁹ intellectuz q̄
p̄stitit signū. ⁊ qđ fecit itel
ligi: fecit inq̄ri. ⁊ se inueniē
dum obtulit req̄sit⁹. **Be** ma
gi veniūt ab oriēte hierosolimā
querētes ⁊ dicētes. Vbi est q̄ na
tus est cui⁹ stellā vidim⁹ et veni
mus adorare eū. **⁊** Cū nat⁹ eēt
iesus i bethleē iude in dieb⁹: e
rod is regis. ecce magi ab oriēte
veniūt hierosolimā dicētes Vbi

Sequūtur tres **Evij.**
viri supni luminis du
ctū. ⁊ p̄euij fulgoris idiciū
intēta cōrēplatione comitā
tes. ad agnitionē veritatis.
ḡse splēdore ducūtur. Qui
humano sensu significatū si
bi regis ortū. estimauerunt
in ciuitate regia esse querē
dū: sed qui serui susceperat
formā. et non iudicare vene
rat s̄z iudicari: bethleē pele
git natiuitati: hierosolimaz
passioni. Iherodes vero au
diens iudeoz p̄ncipē na

tum: successores suspicatus
expauit. ⁊ molit⁹ necē salu
tis auctori. falsuz spopōdit
obsequiū. Quā felix foret si
magozū imitaret fidē. ⁊ cō
uerteret ad religionē: qđ dī
sponebat ad fraudē. **⁊** Ste
la quā viderāt magi in oriēte
antecedebat eos donec veniūt
ad locū: bi puer erat vidētes an
tē eā Gausi sūt gaudio magno
⁊ Et intrātes domū inueniūt
puerū cū maria m̄re ei⁹ ⁊ p̄di
tes adorauerūt eū Gausi. **⁊** **Evij.**

Consūmant magi de
sideriū suū. ⁊ ad pue
rum dñm iesum xpm stellā
p̄eūte pueniunt. Adorāt
in carne verbū. et in infantia
sapiētā. in ifirmitate virtu
tem. ⁊ in hois viritate: dñm
maiestatis. Atq̄ sacramen
tū fidei sue. itelligētiq̄ ma
nifestet: qđ cordib⁹ creditū
mūerib⁹ protestant. **⁊** Huc
deo. myrā homini. aurum
offerūt regi. scilicet hūmā
diuināq̄ naturā in vnitate
venerātes. q̄ qđ erat i sub
stātijs ppriū: nō erat in po
testate diuersum. **⁊** Hic est
dies p̄clarus i q̄ saluator mūdi
apparuit. quē pphete p̄dixerāt
angeli annūcianerūt Cui⁹ stellā
magi viderūt ⁊ munera ei obno

rit. **D**ies sanctificat^r illuxit nobis venite gētes ⁊ adorate dominū. **Cur?** **Ad can. an.** Lux de luce apparuit iſtī ppe cui magi mūera offerūt alīa alīa alīa. **Ca.** Populus q̄ ambu. **Adora** te dñz. In aula ſctā ei⁹. **Scōz**

Quam nat⁹ (matheū. **E**ſſet ieſus in bethleē iude i dieb⁹ herodis regis ecce magi ab oriēte venerūt hieroſolimā dicētes. **Ubi ē q̄ nat⁹ eſt rex iudeoz.** Et reliq̄. **Emel. bñi greg. pa. l. ix**

Sicut ex lectione euāgelica fratres cariffimi audiftis: celi rege nato rex terre turbat⁹ ē: q̄ nimirū terrena altitudo p̄funditur cū celiſtitudo celeſtī aperitur. **Tri**a ſūt mūera p̄cioſa q̄ obtulerūt magi dño in die iſta ⁊ habēt in ſe diuina myſteria. In auro oſtendit^r regis potētia ſi thure ſacerdotē magnū p̄ſidera: ⁊ in myrra dñicā ſepulturā. **Salut^r** iſte auctorē magire nerati ſūt in cunabulis ⁊ de theſauris ſuis myſtica ei munerū ſpecies obtulerūt. In auro. **l. x.**

Sed querendū nobis eſt quidnā ſit q̄ nato redemptore paſtorib⁹ i iudea āgel⁹ apparuit. atq̄ ad adorandū hūc ab oriēte ma

gos: non angelus ſed ſtella p̄durit. Quia videlicet iudeis tāq̄ ratiōe vtentibus rationale aīal id eſt āgelus p̄dicare debuit. gentiles vero q̄ vti ratione nesciebāt: ad cognoscendū deū nō per vocē ſed p̄ ſigna p̄ducūtur q̄ ⁊ illis p̄phetie tanq̄ fidelibus nō infidelib⁹ ⁊ iſtis ſi gna tāq̄ infidelib⁹ nō fidelibus data ſunt. **Dies** ſanctificat^r illuxit nobis vīre gentes ⁊ adorate dñz: Q̄ hodie apparuit lux magna in terris. **Stia** i excelsis deo ⁊ i terra paup̄ib⁹ bone volūtāt^r. **Or. l. c. xj.**

Et notandū q̄ redemptorē noſtrū cū iam p̄fecte eſſet eratis. ei⁹ dē gētib⁹ aplī p̄dicāt. euq̄ par uulū: ⁊ necdū p̄ hūani corporis officiū loquētē ſtella gentib⁹ denūciat: q̄ nimirū rationis ordo poſcebat vt ⁊ loquentē iā dñz loquentes nobis p̄dicatores inoteſcerent: et necdū loquentē elementa muta predicarēt. **Didētes** ſtellā magi gauif^r ſūt gaudio magno ⁊ intrātes domū inueñit puerū cū maria iſte ei⁹ et p̄cidētes adorauerūt eū: Et artis theſaur^r ſuis obtuleſt ei mūera aurū th^r ⁊ myrrā. **Ab**

In festo epyphanie.

oriente venerunt magi in bethleem
adorare dñm. Et apernis. **Lxii.**

Sed in oibus signis q̄
vel nascente dño vel
moriēte mōstrata sunt. cōsi
derandū nobis est q̄sta fue
rit in quorūdā iudeorū cor
de duricia. que hūc nec per
pphetie donū nec p mira
cula agnouit. Vñ elemēta
auctore suū venisse testata
sunt. Ut em̄ de eis quiddā
vñ hūano loquar: deū hūc
celi esse cognouerūt. q̄ pti
nus stellaz miserūt. Nō dare
cognouit dñm: q̄ sub plāt
eius sese calcabile prebuit.
Terra cognouit: q̄ eo mo
riēte tremuit. Sol cogno
uit: q̄ luc̄s sue radios absco
dit. Sars parietes cogno
uerūt: q̄ tpe mort̄ ei⁹ scissa
sunt. Infern⁹ cognouit: q̄ a
hos quos tenebat mortuos
reddidit. **R.** In colūbe specie
spūs sc̄tūs vñs ē paterna vox
audita est: hic est filius me⁹ di
lect⁹ i quo michi placuit. **R.** Ce
li aperti sūt sup̄ eū r̄ vox p̄ris au
dita ē. Hic est. **Sc̄s. x. matheū.**

Am nat⁹ esset iesus
in bethleē iude i die
bus herodis regis ecce ma
gi ab oriente venerūt hiero
solimā dicentes: vbi est qui

natus est rex iudeor⁹? vidi
mus em̄ stellā eius in orien
te et venimus adorare eum
Audiens aut̄ herodes re
turbatus est z oīs hierosoli
ma cū illo. Et p̄gregāsoēs
principes sacerdotū et scri
bas pplī sciscitabat ab eis
vbi x̄ps nasceret. At illi di
xerunt ei. In bethleē iude
Sic em̄ scriptū est p̄ pphe
tam. Et tu bethleē terra iu
da nequaquā minima es i prin
cipib⁹ iuda. Ex te em̄ exte
dux q̄ regat pplm̄ meū isrl.
Tunc herodes clā vocatis
magis diligēter didicit ab
eis tēpus stelle que appa
ruit eis. Et mittēs illos in
bethleē dixit. Ite z interro
gate diligēter de puero q̄
cū ineneritis renūciate mi
hi vt z ego veniens adōrē
euz. Qui cū audissent regē
abierūt. Et ecce stella quā
viderant in oriente antece
debat eos vsq̄ duz veniens
staret supra vbi erat puer.
Videntes autē stellā gau
si sūt gaudio magno valde.
Et intrantes domū inuen
erūt puerū cū maria matre
eius: z procidētes adorave
rūt eum. Et apertis thesau
ris suis obtulerūt ei munē

In festo epyphanie. Fo. xxxij.

ra aurum: thus: et myrram.
Et respoſo accepto in ſom-
nis ne redirent ad herode:
per alia via reuerſi ſunt in
regione ſua. Amē. Te decet

Deus qui ho: **Colla.**
dierna die vnigenitū
tuū gentibus ſtella duce
reuelasti: cōcede p̄picius:
vt q̄ iam te ex fide cognoui-
mus. vñq; ad contēplādam
ſpeciē tue ceſſitudinis pdu-
camur. per eūdē. **In lau.**

an. Ante luciferū genitus et añ
ſecula dñs ſaluator: n̄ hodie
mūdo apparuit. **Com.** Sur-
ge illuminare. **R.** Reges thar-
ſis et inſule munera offerēt. **R.**
Reges arabū et ſabba dona ad-
ducēt. **an.** **h̄.** Illūinās
altīſim⁹. **R.** Oēs de ſabba ve-
nient. Aurū et thus deferētes et
laude dño annūciātes. **Ad bñ.**

an. hodie celeſti ſpōſo iſc̄ta ē
eccl̄a quoniam ī iordane lauit
x̄ps ei⁹ crumina: currūt cū mūe-
rib⁹ magi ad regales nuptias et
ex aqua ſctō vino letāſe comune
alla. **Colla.** De⁹ q̄ hodierna.

Ad. i. a. Venit lumē tuū hieru-
ſalē et gl̄a dñi ſup te orta eſt et
abulabūt gēres in luce tuo alk.
h̄. Al ſolis. **Ad. ii. a.** Aper-
tis theſaur⁹ ſuis obtulit magi
dño aurū et thus et myrram alk.

Com. Surge illūinare. **R.**
Ois ſra adorēt. **Colla.** De⁹ q̄
hodie. **Ad. vi. an.** Maria et
ſumma b̄dicte dñz hymnū di-
cite fontes dño alk. **Capit.**

Iua in circuitu ocu-
los tuos et vide: oēs
iſti cōgregati ſunt venerūt
tibi. **R.** Reges tharſis. **Colla.**

Deus illuminator oīz
gentiū: da populis
tuis perpetua pace gaude-
re: et illud lumen ſplendidū
infunde cordib⁹ noſtris: qđ
triū magorū mētibus aſpi-
raſti. per. **Ad. ix. a.** Stella
iſta ſicut flāma coruſcat et regē
regū deum demonſtrat: magi
eam viderūt et chuſto regimu-
nera obtulerunt. **Com.**

Iundatio camelorū
operiet te: diomedarij ma-
dian et eſſa oēs de ſabba ve-
niēt aurū et thus deferētes
et laudem dño annūciātes.

R. Adorate dñz. **Colla.**
Deus cuius vnigenit⁹
ī ſubſtātia n̄ſe carnis appa-
ruit: preſta q̄s: vt p̄ eū quez
ſimilē nobis foris agnou-
imus: itus reformari merea-
mur. per eundē. **Ad veſpe-**
ras ſup p̄os. an. Vidētes ſci-
lis que ſola diceſi ſit domi-
nica. **an.** Vidētes ſciſtis.

In vox de celis sonuit vox pa-
tris audita ē: hic est fili⁹ meus
dilect⁹ i quo michi placuit. **an.**
Celi apti sūt sup eūz vox facta ē
de velo dice⁹: hic ē fili⁹ me⁹ di-
lect⁹ in quo michi placuit. **cp̃**
Surge illuare. **R.** Dies sc̃ti-
ficatus Illuxit nobis. **V.** Venite
gētes ⁊ adorate dñz. **Illu.** **hp̃**
Illuminās altissim⁹. **R.** Oēs
de sabba re. **Ad magt. ā.** Ab-
ouēte venerūt magi in bethleē
adorare dñm ⁊ aptis th⁹ esauris
suis p̃ciosa m̃fēra obrulerūt au-
rū sicut regi magno: th⁹us sicut
deo vero: mirā sepulture eius
al. **Coll.** **De⁹ q̃** hodie. **Pri-**
uat⁹ dieb⁹ p̃ oct. **Inui.** Chri-
stus apparuit nobis Venite ado-
remus. **hp̃** **Intēde q̃** reg⁹.
q̃s ad diuisione. **An. i. no.**
an Tria sūt munera. **ā.** Lux de
luce. **ā** Christo dat⁹ est. **R.** Ois
terra ador. **An ii noc. ā** Alla
cp̃ Ecce iā venit plēitudo.
vt summa. **vt.** die post natiui.
R. Reges tharssis. **Collecta.**
P Resta q̃s op̃s de⁹: vt
saluatoris mūdi stel-
la duce manifestata natiui-
tas: mentib⁹ nr̃is reueletur
semp ⁊ crescat. Per eundē.
An lau. ā Ante luciferū **cp̃**
Appuit beni. **R.** Reges thar-
sis. **R.** Oēs de sabba. **Ad bñ. ā**

magi viderūt. **vt̃s.** in vlgilla.
Colla. Deus q̃ hodie. **Ad**
horas diei et ad ṽs. sicut in
die epyphanie. **Primo die**
post epyphaniā. **Acto. i.**
S Linus q̃a quecumq̃
lex loquit⁹: his q̃ in le-
ge sunt loquitur vt om̃e os
obstruat et subdit⁹ fiat oīs
mūndus deo q̃ ex operibus
legis nō iustificabit⁹ oīs ca-
ro corā illo. Per legē em̃ co-
gnitio. Nūc autē sine lege ius-
ticia dei manifestata ē. re-
stificata a lege ⁊ p̃phetis
Iusticia autē dei p̃ fidē iesu
xpi sup oēs qui credūt. **an.**
Nō em̃ est distinctio. **Oēs**
em̃ peccauerūt et egēt gl̃ia
dei iustificati gratis p̃ gra-
tiā ipsius p̃ redemptionē q̃ est
in xpo iesu quē p̃posuit de⁹
pp̃ciatorē p̃ fidē in sangui-
ne ipsius. ad ostēsiōē iusti-
cie sue p̃pter remissionē p̃-
cedentiū delictorū in iustē-
tatiōē dei ad ostēsiōē ius-
ticie ei⁹ in hoc t̃p̃e vt sit ip̃e
iustus ⁊ iustificās eū qui ex
fide est iesu xpi. **Ubi** ergo
gloriatio tua? **Exclusa** est.
Per quā legē: factorū. **Nō**
sed per legem fidei. **Rec. iii**
R. Arbitramur hōiem iustifi-
cari p̃ fidē sine opib⁹ legis

an iudeorū deus tantum?
Hōne z gētū? Immo z gē
tū. quoniā quidē vn⁹ deus
q̄ iustificat circūcisionē ex
fide z p̄putiū p̄ fidē: legē er
go destruim⁹ p̄ fidem: absit
Sed legē statuim⁹. *Re. Ho-*
die i iordane. vts. Lectō p̄ia.

Quid ergo dicim⁹ in-
uenisse abrahā patrē
nostriū secūdū carnem: Si
enī abrahā ex opibus legis
iustificatus ē habet gloriā
sed nō apud deū. *Lectio. ij.*

Quid enim scriptura di-
cit: Credidit abrahāz deo
et reputatū est ei ad iustici-
am. Si autē qui opatur mer-
ces nō imputatur secunduz
gratiā: sed scōz debitū. *L. iij.*

Ei vero qui non operatur.
credēti autē in eū qui iusti-
ficat ipiuz reputatur fides
ei⁹ ad iusticiā secūdū p̄po-
sitū gratie dei sicut z dauid
dicit: beatitudinē hoīs cui
deus accepto fert iusticiāz
sine operibus legis. Beati
quorū remisse sunt iniquita-
tes z quorū tecta sunt p̄ctā.
Beatus vir cui nō imputa-
uit dñs peccatū nec est in
spiritu ei⁹ dol⁹. *Lectō p̄ia.*

Beatitude ergo hec i
circūcisione tātū ma-

net: an etiam in p̄putio? di-
cim⁹ enī q̄ reputata ē abra-
he fides ad iusticiam. *L. ii.*

Quomodo ergo reputata
est? in circūcisionē an i pre-
putio? Non in circūcisione
sed i p̄putio. *Lectō tertia.*

Et signū accepit circūcisi-
onis signaculum iusticie fi-
dei que ē in p̄putio vt sit pa-
ter oīm credentiū p̄ p̄pu-
tiū. vt reputet z illis ad iu-
sticiā et sit pater circūcisi-
onis: nō his tantū q̄ ex circū-
cisione sūt sz z his qui sectā-
tur vestigia fidei q̄ ē in pre-
putio p̄ris nrī abrahe. *L. i.*

Non enī p̄ legem pro-
missio abrahe aut se-
mini ei⁹ vt heres mūdi eēt:
sed p̄ iusticiā fidei Si enī q̄
ex lege heredes sūt: exina-
nita ē fides. abolita ē p̄mis-
sio. Iustificati igit p̄ fidem
pacē habeam⁹ ad deū p̄ ie-
sum xp̄z dñz nr̄z p̄ quē z ac-
cessū habem⁹ p̄ fidē in gra-
tiam istā in qua stam⁹ z glo-
riamur i spe gl̄ie filioz dei.

Nō solū autē sed z glo-
riamur in tribulatiōib⁹ scīē-
tes q̄ tribulatio patiētiam
opat⁹: patientia autē proba-
tionē: probatio vero spem.
Spes autē nō pfundit q̄ ca-

Dñica infra octa. epypha.

ritas dei diffusa est in cordi-
bus nostris p spm sanctum
qui datus est nobis. **℞. iij.**
Ut quid em̃ xps cū adhuc
ifirmi essem? scdm tēpus p
impijs mortuus est: vir em̃
p iusto quis morit̃. Nā pro
bono forsitā q̃s audeat mo-
ri: Lōmendat aut̃ in nobis
de⁹ caritatē suam: qm̃ cum
adhuc peccatores essemus
xps p nobis mortu⁹ est. **℞. i.**
Multo igit mag⁹ iusti-
ficati nūc in sanguie
ipsius salui erim⁹ ab ira per
ipm. Si em̃ cū inimici esse-
mus recōciliati sum⁹ deo p
mortē filij ei⁹: multo magis
recōciliati salui erim⁹ in vi-
ta ipsius: nō solū aut̃. sed et
gloriamur in deo p dñm no-
strū iesum xp̃s p quē nūc re-
cōciliationē accepim⁹. **℞. iij.**
Sicut em̃ p vnū hoiez pec-
catū in hūc mūdū intrauit
et p pctm̃ mors: ita et in oēs
homines mors ptransiit in
quo oēs peccauerunt. Usq̃
ad legē em̃ pctm̃ erat i mū-
do: pctm̃ aut̃ nō imputaba-
tur cum lex non esset. **℞. iij.**
Sed reguit mors ab adam
vsq̃ ad moysen etiā in eos
q̃ nō peccauerūt in similitu-
dinem preuaricationis ade-

q̃ est forma futuri. Sed non
sicut delictū ita et donum.
Si enim vnus delicto mul-
ti mortui sunt: multo magis
gratia dei et donū in gratiā
vni⁹ hois iesu xp̃i in plures
abūdauit: Et nō sicut p vnū
pctm̃: ita et donū. **¶ Dñica
infra octa. epypha. Inuit.**
Christus appa. **In. f. noct. a.**
Tria sunt munera. **ps** Dñe in
virtute. **an.** Lux de luce. **an.**
Christo datus est. **ps** Ois terra
adoreit. **Sermo bti maximi**
Aepiscopi. **℞. cto p̃ia.**
It pphetarū p̃eci-
pu⁹ isaias sicut audistis cari-
simi illuminare illuminare
hierusalē: adest em̃ lumē tu-
um et maiestas dñi in te or-
ta est. Hierusalē vero mani-
festū est esse fidelīū ciuita-
tem. **℞** Hodie in iordane. **cl**
ceteris vt supia. Lectio. ii.
Unde nos fratres qui por-
tas hierusalē celestis cepti-
mus introire illuminati sa-
lutarib⁹ sacramētis in con-
spectu dei nostri nouo gau-
dio necesse est exultem⁹ q̃a
noua hodie stella nouū mū-
do hoīem reuelauit. **℞. iij.**
Hoc pfecto die iesus xps
a patre veniēs de⁹ et homo
nat⁹ ex feia sub specie ado-

rantiū caldeoꝝ fidē gētīū
dedicauit. Qui q̄uis diui-
nitatē suā nostri corporis
obūbratiōe velaret. deū tñ
esse illū: celū pdidit ⁊ terra
Humilis (cognouit. **liiij**
qdē xps sed mirabilis vēit
vt pariter i eo ⁊ assūpte car-
nis veritas: ⁊ ineffabilis dei
tas natura fulgeret. **In. ij.**
noc. ā. vidētes stellā. **p.** Dñs
illū. **ā.** Afferte dño. **ān.** Vidim⁹
stellā. **ā.** Reges tharsis. **l. v.**

Et q̄q̄ nascentē illū
cunabula terrena su-
sceperunt: non tñ esse terre-
num celeste signaculū testa-
batur. In cunis nāq̄ iace-
bat s; radiabat e celo. **lc. vij.**
Agiebat xps apud iude-
os: apud gētiles regnabat:
i bethleē lactabat a matre:
⁊ i caldea adorabat a magis

At beatissim⁹ euā. **l. vii.**
gelista matheus. Ecce ma-
gi ab oriente venerūt hiero-
solimā dicētes: vbi est q̄ na-
tus est rex iudeorum. **l. viij.**

Quā bene ab oriente ppe-
rare dicunt: qui adoraturi
sempiternū veniunt oriētē:
de q̄ scriptum est. Visitauit
nos oriēs ex alto illuminare
his qui in tenebris sedēt et
vmbra mortis. Vidim⁹ stel-

lam eius. ⁊ venim⁹ adorare
eum. Eius inquit stellā
vidimus. Bene eius: q; q̄-
uis omnes ab eodem crea-
te stelle ipsius sint: hec tñ
pprie christi erat q̄ speciali-
ter eius nūciabat aduentū

Ad can. ān. Alia. **Can.** po-
pulus q̄ ambu. **Lectōes de**
euāgelio et ceta quere i die
epyphe. In lau. ā. Alia.
ps. Misereere. **Cap.** Bene-
dictio ⁊ clari. **Ad bñ. ā.** ma-
gi viderunt. **Colla.** De⁹ qui
hodierna. **Lōmēo. de dñi:**
ca. ān. Remāsit puer iesus in
hierlm ⁊ nō cognouerūt paren-
tes eius existimātes illum esse
in comitatu ⁊ requirebant eū in-
ter cognatos ⁊ notos. **ā.** Dñs re-

Agnauit deco. **Colla.**
Sta q̄s dñe suppli-
cātis populi celesti pietate
prosequere: vt ⁊ que agēda
sunt videant: ⁊ adimplēda
q̄ viderint cōualescāt. Per
Ad horas per diē. ān. Alia.
ceta sicut in die. Ad vō. sup
pos. ā. Celi aperti. **Leteravi**
supra. Lōmēo. de dñica.
Ad vō. ān. Fili quid fecisti no-
bis sic: ego ⁊ p̄ tu⁹ dolētes que
rebam⁹ te. qd ē q̄ me quereba-
tis: nesciebatis q; in his q̄ pa-
tris mei sūt oportet me esse. **ā.**

dirigatur dñe. **Col.** Nota q̄-
sumus. **In oct. epypha.**
ad vs. a. cp. p. p. z. Col. vt
in die. Ad magt. an. Bapti-
zat miles regē seruus dñi fili
Iohānes saluatorē aqua iorda-
nis stupuit colūba pteſtabat pa-
ternavor audita ē: hic ē fili⁹ me-
us. **Col. De⁹ q̄ hōd. Inuit.**
Ep̄us appa. ā. p. z. h. sicut in
vle epypha. Sermo beati
maximi episcopi. Lectio. i.

Incet fies dilectissi-
mi de solēnitare diei
hui⁹ veterū sit diuerſa tra-
ditio: vna tñ ſācte deuotio-
nis est fides. Et q̄q̄ nōnul-
li hodie dñm nostrū iēsum
xp̄m stella duce. veniētib⁹
ab oriente magis: estiment
adoratū. alij aut̄ aſſerāt enī
aqua in uina mutasse: q̄ dā
p̄o baptizatū illū a iohāne
cōfirmet: in omnib⁹ fili⁹ dei
credidit in omnib⁹ est nostra
festiuitas. **h.** Hodie i iordane

Dam q̄ magis. **Lectio. ij.**
vtiq̄ gentilibus et adorare
deum z munera offerre pce-
dit: gētiū ē pfigurata voca-
tio. **Q**uāq̄ trāſformāt in vi-
nū: religionis nre designa-
tur archanum. Quod vero
fluentis iordanis baptizat
iēsus: aque nostri baptisma

tis pſecratur. **Lectio tertia.**
Oportet carissimi vt aliq̄
nūc de ipſo baptismo ſan-
ctitati vestre put dñs do-
nauerit pferam⁹: vt ſimul z
humilitatē ſaluator⁹ nostri
z miſteriorum gloriā co-
gnoscat. **Lectio quarta.**
Predicabat i deſto iohēs
baptismū penitentie p̄plo
p̄ctōri: nō q̄ crimia comiſſa
deleret: ſed quo emendaret
errātes. Nam remiſſio pec-
catorū xp̄i gfe ſuabat. **h.**

Cōſuebat ergo ad iorda-
nē deſiderio lauacri. diuer-
ſorū copioſiſſima multitudo
q̄rū cēnt tā ſclerati act⁹ vi-
ta tā p̄ditauit eos venerabi-
lis baptiſta vipereo ſemini
compararet. **Lectio ſexta.**

Inter huiuſcemodi hoīes
ille p̄tutū celeſtiū dñs: ille
qui reſpicit terrā et facit cā-
tremere xp̄s iēſus nō dedi-
gnat̄ hūilis z q̄etus ad ſer-
uuli ſui baptiſmū p̄perare.

Quid mirū de māſue. **Exij**
tudie ſaluator⁹ ſi ſe p̄phete
ſui manibus inclinauit: q̄ ſe
ab imicis ſuis paſſ⁹ ē cruci-
figi: Quo p̄perāte ad fluui-
um talē iohānes circūſtāti-
bus turbis erupit in vocē.
Ecce agn⁹ dei ecce q̄ tollit

peccata mudi. Hoc ē dicē.
 Cessate tā. cessate a baptis-
 mo meo: q̄ penitētia suscipi-
 tur: ecce baptista p̄ quē cri-
 mina dimittūt. Desinite vl-
 teri⁹ a p̄seruoyō baptizari
 velle: p̄esens ē dñs oīz nřz
 q̄ baptizat ad vitā. Illū seq̄-
 mini: illi credite. Ad illo la-
 uacrū salutis tota mēte sup-
 plices postulate a quoz ego
 ipse baptistayester cupioba-
 ptizari. **Lectio octaua.**
 Non renuit iesus testimo-
 niū iohānis: sed q̄ p̄ ordinē
 velleremmersa complere: ni-
 chilominus baptizari se ex-
 petit ab iohāne. Tūc bap-
 tista deuotus baptizandi sui
 potentia tremefactus ait.
 Ego a te debeo baptizari
 z tu vīs ad me? Id est quo-
 niam ego creatura sum: tu
 creator. ego seruus tu dñs.
 Ego figura: tu vītās. Alit̄
 ius ait. Sine modo. Sic ei
 decet nos implere oēm iusti-
 ciam. Id est. Quid nūc ista
 cōmemoras: p̄positū susce-
 pte hūilitatis iplenduz est
 Tūc ille q̄ presumere formi-
 dabat: velociter paruit p̄ci-
 piētis ip̄erio. **Lec. fm ioh.**

Ih̄l. t. Vidit iohānes
 iesuz venientē ad se z

ait Ecce agn⁹ dei ecce q̄ tol-
 lit pctā mudi. Et ref. **Me.**
Re. eiusd̄ ven. bede p̄bfi. R. ix
Iohannes baptista z
 p̄cursor dñi saluatoris
 quē diu v̄tuz p̄p̄lis p̄bo p̄-
 dicauerat ip̄s tā veniētē ad
 se sicut ex lectiōe sci euāge-
 lij f̄res km̄i mō cuz legeref
 audistis: mor digito demō-
 strauit dicēs Ecce agn⁹ dei
 ecce q̄ tollit pctā mudi. **R. r.**
Ecce agn⁹ dei ecce inocēs
 z ab oī pctō imunis: v̄tpote
 q̄ os q̄dē de ossib⁹ adā: z car-
 nē de carne adā: s̄z nullā de
 carne peccatrice traxit ma-
 gis. **E**cce q̄ tol (cuiā culpe. **R. r.**
 lit pctā mudi. Ecce q̄ iust⁹
 iter pctōres: mittis iter ip̄i-
 os: hoc est q̄si agn⁹ inter lu-
 pos apparēs etiaz pctōres
 z ip̄ios iustificādi habet po-
 tētia. **Q**uomō aut̄ (testatē. **R. r.**
 pctā mundi tollat: q̄ ordine
 iustificet ip̄ios aplis petr⁹
 ostēdit q̄ ait Nō corruptibi-
 lib⁹ argēto vel auro redem-
 pti estis de vana v̄ra cōuer-
 satiōe paterne traditōis: s̄z
 p̄ciosio sanguie q̄si agni icō-
 tamiatiz imaculati iesu xp̄i
 Et in apocalipsi iohannes
 cui⁹ est hoc euangeliz: qui
 dilexit nos inq̄t z lauit nos
 E iij.

In octana epyphanie.

a peccatis nostris i sanguine suo. **Secundum lucam.**

In illo tpe. Factus est cū baptizaret oīs populus et iesu baptizato et orate apertū ē celus et descendit spūs sctūs corporali specie sicut colūba i ipsius. Et vox de celo facta est Tu es filius meus dilectus: in te cōplacuit michi Et ipse iesu erat incipiens q̄si annorū trigin-
tariū putabat filius ioseph. Qui fuit hely. Qui fuit mathath. Qui fuit leui. Qui fuit melchi. Qui fuit iāne. qui fuit ioseph. Qui fuit mathathie. Qui fuit amos. Qui fuit naum. Qui fuit hely. Qui fuit nagge. Qui fuit maath. Qui fuit matathie. Qui fuit semei. Qui fuit ioseph. Qui fuit ioda. Qui fuit iohāna. Qui fuit resa. Qui fuit zoro-
babel. Qui fuit salathiel. Qui fuit neri. Qui fuit melchi. Qui fuit addi. Qui fuit chosam. Qui fuit helmadā. Qui fuit her. Qui fuit iesu. Qui fuit heliezer. Qui fuit iozū. Qui fuit mathath. Qui fuit leui. Qui fuit symeon. Qui fuit iuda. Qui fuit ioseph. Qui fuit iona. Qui fuit eliachim. Qui fuit mel-

cha. Qui fuit menna. Qui fuit mathatha. Qui fuit na-
than. Qui fuit dauid. Qui fuit iesse. Qui fuit oberth. Qui fuit booz. Qui fuit sal-
mon. Qui fuit naafon. Qui fuit amiadab. Qui fuit arā. Qui fuit esrō. Qui fuit pha-
res. Qui fuit iude. Qui fuit iacob. Qui fuit isaac. Qui fuit abrahe. Qui fuit thare. Qui fuit nachor. Qui fuit seruch. Qui fuit ragau. Qui fuit phaleg. Qui fuit heber. Qui fuit sale. Qui fuit chainā. Qui fuit arpharat. Qui fuit sem. Qui fuit noe. Qui fuit lamech. Qui fuit matu-
sale. Qui fuit enoch. Qui fuit tareth. Qui fuit malaleel. Qui fuit chainam. Qui fuit enos. Qui fuit seth. Qui fuit adā. Qui fuit del. Iesus autem plenus spūs sancto re-
gressus est a iordane. Amē. Te decet. **Colla.** Deus q̄ ho-
dierne. **In lau. a.** Veterē ho-
minē renouās saluator venit ad
baptismū vt naturā q̄ corrupta
est: p aquā recuperaret. i. cor-
ruptibili veste circumamictans nos
Ep. Surge il. **R.** Regesthar-
sis. **R.** Oēs de sabba. **Ad bñ.**
A. p. recur for iohānes erulrat i
iordane baptizato bñō facta est

obsterraz exultatio: facta est
pctōz mōzūz remissio sc̄ificās
aquis ip̄i oēs clamem⁹ misere-
re nobis. **col. De⁹ q̄ hodie.**

Ad. ad. .j. Te q̄ i sp̄z igne pu-
rificas hūana cōtagia delūz re-
dēptōz oēs gl̄ificam⁹. **Ad. iij.**

ā. Baptista cōtremuit ⁊ non au-
det t̄gēre s̄ctū dei p̄tice s̄z cla-
mat cū tremore sc̄ifica me salua-
tor. **Ad. vi. ā.** Caput draconis

saluator p̄truit i iordane flumi-
ne. ab ei⁹ p̄tate oēs eripuit. **Ad**

ix. ā. Magnū mysteriū declara-
tur hodie qz creator oīs i iorda-
ne expurgat n̄ra faciora. **lecta**

sicut i die. **Ad m̄t. ān.** fō-
tes aquaz sc̄ificati sūt x̄po ap-
parēte in gl̄ia orbis terraz hau-
rite aq̄s de fonte saluatoris sc̄i-

ficanit ei nūc oēs creaturaz x̄ps
deus n̄r. **Sabbato añ vij**

mā dñica post oc. epypha.
Ad vs. cap. B̄ndictus de⁹.
vt i psalio. **R.** Deus q̄ sedes

hy⁹. De⁹ creator. **R.** Despti-
nā. **Ad m̄t. ā.** fratres p̄forta-
mini in gr̄a dei q̄ est in x̄po iesu

dño nostro alleluya. **Collecta**

O m̄ps sempiternē de⁹
qui celestia simul ter-
rena moderaris: supplica-
tiones populi tui clemēter

exaudi: ⁊ pacē tuaz nostris
concede temporibus. **per.**

Dñica. .j. post octa. epy⁹
pha. Inuita. hy⁹. ān. ps. v.

S vt in psalterio. **V. .j.**
Unusq̄ lex spiritua-

lis est: ego autē carnalis suz
veniūdar⁹ sub pctō. Quod

em̄ operor: nō intelligo. Nō
em̄ quod volo hoc ago sed

qđ odi illud facio Si autēz
qđ nolo illud facio p̄sentio

legi qm̄ bona est. **R.** domie-
ne i ira tua arguas me neqz i fu-
rore tuo corripas me q̄sere

michi dñe qm̄ ifirm⁹ suz. **R.** Ti-
mor ⁊ tremor veniēt sup me ⁊ cō-
tereft me tenebrēz dixi q̄sere.

D Anc autē tā nō **V. .ii.**
ego operor illud sed
qđ habitat i me pctm̄ Scio

em̄ qz nō habitat in me hoc
est in carne mea bonuz. Nā

velle adiacet mihi: p̄ficere
autē bonū nō iuenio. **R.** De⁹

qui sedes sup thronū ⁊ iudicas
equitatē esto refugiu pauperū

in tribulatiōe Qz tu sol⁹ laborēz
dolorē cōsideras. **R.** Tibi et de-
relict⁹ ē pauper pupillo tu eris

adiutor. Quia tu. **lectio. iij.**
D En enim quod volo
bonuz hoc facio sed

quod nolo malum hoc ago.
Si autē quod nolo illud fa-
cio nō ego operor illud sed

quod habitat i me peccatū
E iij

Dñica prima

R. A dextris ē michi dñs ne cō
mouear. p̄pter hoc dilatatuz
est cor meū: exstauit ligua mea
R. Dñs pars hereditatis mee ⁊
calicis mei tu es q̄ resitues he-
reditatē meā m̄h̄ p̄t̄. **L. iij.**

I. Auemo igit̄ legē vo-
lenti michi facere bo-
nū: qm̄ michi malū adiacet
Cōdelector em̄ legi dei fm̄
interiorē hoīez. Aideo aut̄
aliā legē in mēbris meis re-
pugnantē legi mētis mee ⁊
captiuatē me in lege pecca-
ti que est i mēbris meis. **R.**

Notas michi fecisti dñe vias vi-
te adimplebis me leticia cū vultu
tu o delectatōes i dext̄a tua vsq̄
in finē. **R.** Cōserua me dñe qm̄
i te sp̄ui dixi dñō de⁹ me⁹ estu.
Delectatōes. **In. ij. no. vt in**

I. Afelix (psalterio. **L. v**
ego homo quis me li-
berabit de corpe mortis hu-
lus? Ḡra dei per iesuz xpm̄
dñm nrm̄. Igit̄ ego ipse mē
te seruo legi dei: carne aut̄
legi pct̄i. **R.** Diligā te dñe p̄t̄
mea dñs firmamentū meū ⁊ re-
fugiu meū. **R.** Laudās iuocabo
dñm ⁊ ad iūm̄is meis salu⁹ ero
domin⁹ firmamentū. **Lec. vi.**

I. Nichil ergo nunc dā-
natiois est his q̄ sūt
in xpo iesu q̄ nō scdm̄ carnē

ambulant: lex em̄ sp̄s vīte
in xpo iesu liberauit me a le-
ge pct̄i ⁊ mortis. **R.** Dñi ē ter-
ra ⁊ plenitudo ei⁹: O: bis terraz
⁊ vniuersi q̄ hīrāt i eo. **R.** In ma-
nu ei⁹ sunt oēs fines t̄re ⁊ altitu-
dines mōtū ip̄ius sunt. O: bis.

I. Alim qd̄ ipossi- **L. vij.**
bile erat legi in q̄ in-
firmabat per carnē deus fi-
liū suū mittēs in similitudi-
nē carnis pct̄i de pct̄o dam-
nauit pct̄m i carne: vt iusti-
ficatio legis ipleretur in no-
bis q̄ nō scdm̄ carnēambu-
lamus sed scdm̄ sp̄m̄. **R.** Ad
te dñe leuauit aīaz meā de⁹ me
us i te p̄fido nō erubescā. **R.** Me
q̄ irrideāt me iūm̄ci mei. et eni
vniuersi q̄ sustinēt te nō confundē-
tur. de⁹ me⁹. **Lec. viij.**

I. Al em̄ scdm̄ carnem
sunt: q̄ carnis sunt sapient.
Qui vero scdm̄ sp̄m̄: q̄ sunt
sp̄s sentiūt. Nā prudentia
carnis mors est: prudentia
autē sp̄s vita ⁊ pax: qm̄ sa-
piētia carnis iūmica est deo
Legi enim dei nō est subie-
cta. nec em̄ potest. Qui aut̄
in carne sūt deo placere nō
possunt. Vos autē in carne
nō estis: sed in sp̄u. si tamen
sp̄s dei habitat i vobis. **R.**
Audia dñe vocē laudis tue: vt

enarrem vniuersa mirabilia tua
h. dñe dilexi de corē dom⁹ tue
 locū habitac⁹ gl'ie tue. *ut enar-*
rem. **Ad can. vt in psalterio**

In illo **Scōm iohan.**
 tpe. Auprie facte sūt
 in chana galilee z erat ma-
 ter iesu ibi. Vocat⁹ est autē
 iesus z discipuli eius ad nu-
 ptias. *Et ref.* **Melia lect.**
eiudē vñ. bede pbfi. l. ix

Quod dñs nř atq; sal-
 uator: ad nuptias vo-
 catus: nō solū venire sed et
 miraculū ibidez q̄ cōuiuas
 letificaret facere dignatus
 ē: excepit celestīū sacramē-
 torū figuris: etiā iuxta litte-
 rā. fidē recte credētū cōfir-
 mat. *h.* Quā magna mltitudo
 dulcedinis tue dñe. Quā absco-
 disti timētib⁹ te. *h.* Perfecisti
 eis q̄ sperāt in te dñe in p̄spectu
 filiorū hominū. Quam. **lec. x.**

Porro taciā z mar-
 cionis ceterorūq; q̄
 nuptijs detrahūt: perfidia
 q̄ sit damnabilis insinuat.
 Si em̄ thoro immaculatoz
 nuptijs debita castitate ce-
 lebriat⁹ cōpa iesset: nequaq;
 dñs ad eas venire: nequaq;
 eas signoz suozū in iis cō-
 secrare voluisset. *h.* Afflicti p
 p̄ctis nřis q̄tidie euz lachrymis

expectem⁹ sinez nřm: dolor cor-
 dis nřstri ascēdat ad te dñe ut
 eruas nos a malis q̄ innouātur
 in nobis. *h.* dñe de⁹ ist'erauda
 p̄ces nřas z aurib⁹ p̄cipe dolorē
 cordis nřstri. *ut eruas. l. xj.*

Nunc autē qz bona est
 castitas coniugalīis me-
 lior cōtīnētia uidualis: opti-
 ma p̄fectio aginalis: ad cō-
 probādū oīm electionē gra-
 duū: discernēdū tñ meritū
 singulorū ex intemerato ma-
 rie virginis utero nasci di-
 gnatus est: a p̄phético āne
 vidue ore mor nat⁹ bñdici-
 tur a nuptiarū celebratori-
 bus iā iuuenis iuitat⁹ z hos
 sue p̄sentia virtutis hono-
 rat. s; z altior est celestīū le-
 ticia figurarū. *h.* Octā mea
 dñe sicut sagitte iſtra sunt in me
 s; ante p̄vulnera generēt in me
 Sana me dñe medicamēto pe-
 nitētie de⁹. *h.* Qm̄ liq̄tatē meā
 ego agnosco z delictū meū corā

Mene est sp. Sana. **Eccl. xj.**
 Gracula facturus in
 terra dei filius venit ad nu-
 ptias vt ipm se esse doceret
 de q̄ sub typo solis psalmi-
 sta p̄cinit. Et ipse tāq; sōo
 sus p̄cedēs de thalamo suo
 erulauit vt gregas ad currē-
 dā viā a sūmo celo egressio

eius. et occurfus eius vsqz
ad summum eius. Ipse eti-
am dominus quodam loco
de se suisqz fidelibz ait. Nū-
quid possunt filij sponsi lu-
gere q̄dū cum illis est spō-
sus? Veniē autem dies cū
auferetur ab eis sponsus: et
tunc ieiunabunt. **R.** Abscon-
di tanqz aurum peccata mea et
celau in sinu meo iniquitatē me-
am. Miserere mei deus secundū
magnam misericordiam tuam.
P. Tibi soli peccaui et malus co-
ram te feci. Miserere mei deus.
Secundum iohannem.
In illo tempore. Nu-
ptie facte sunt in cha-
na galilee et erat mater iesu
ibi. Vocatus est autem ie-
sus et discipuli eius ad nu-
ptias. Et deficiente vino di-
xit mater iesu ad eū: vinum
non habent. Et dicit ei ie-
sus. Quid michi et tibi est
mulier? Nondum venit ho-
ra mea. Dicit mater ei mi-
nistris. Quodcūqz dire-
rit vobis facite. Erāt autē
ibi lapidee idrie sex posite
scdm purificationē iudeoz
capientes singule metretas
binas vel ternas. Dicit eis
iesus implete idrias aqua. Et
impleuerunt eas vsqz ad sum-

mū. Et dicit eis iesus Hāc
rite nunc fertē architricli-
no. Et tulerūt. Et autē gu-
stauit architriclin⁹ aquā vi-
num factū et non sciebat v-
de esset: ministri autē scie-
bant qui hauserāt aquā: vo-
cat sponsum architriclin⁹ et
dicit ei. **Q**uis homo prim⁹
bonū vinū ponit: et cū iebū-
ati fuerit tūc id qd deterio-
rē est. Tu autē seruasti bonum
vinū vsqz adhuc. Hoc fecit
initiu signoz iesus i chana
galilee et manifestauit glo-
riam suā. Et crediderūt in
eū discipuli ei. **Amē.** Te de-
cet laus. **Colla.** **O**ps sempi-
terne deus. **In lau. vt i psal-**
terio. Ad bñ. an. Nuptie fa-
cte sūt i chana galilee et erat ibi
iesus et maria mater ei. **Coll.**
Ops sempiternē de⁹. **Ad. i.**
et ceteras horas vt i psalmo
Ad magt. an. Deficiente vino
iussit iesus impleri idrias aqua q̄
in vinū cōuerſa est alba. **Colla.**
Oipotēs sempiternē deus
Cferia scda post oct. epy-
pha. et reliquis feriis. **Inui-**
tato. hy. an. pi. p. et cetera
omnia vt in psalterio. **Re-**
ctiōes per ebdomadā que-
re infra post sequētia respo-
soria. quequidem respo-

na dicuntur in seriali officio usque ad lxx. C. Seria se-

cunda. R. Bñdica dñm in omni tpe Semp laus eius in ore meo

R. In dño laudabitur aia mea gaudiat māsueti ⁊ letētur. Sēp.

R. Delectare i dño Et dabit tibi petitionē cordistui. **R.** Reue-

la dño viam tuam spera in eoz ipse faciet. Et da. **R.** Aurib⁹ p-

cipe dñe lachrymas meas ne si leas a me. remitte mīhi quoniā

incola ego sū apud te ⁊ peregrinus. **R.** Dixi custodiā vias meas

vt nō delinquam in lingua mea. Ne sileas. **In. ij. no. et deinceps vt i psalterio: pter cor.**

q̄ dicetur de dñica currere. C. Seria. iij. R. Ne pdideris

dñe cū iniquitatib⁹ meis Neq; in finē irat⁹ reserues mala mea

R. Misere mei deus miserere mei quoniā in te confidit anima

mea. Neq; **R.** paratū cor meū deus paratū cor meū Cantabo

et psalmū iudicam domino. **R.** Exurge glia mea exurge psal-

terius ⁊ cythara exurgam diluculo. Cātabo. **R.** Adiuuor me⁹

tibi psallam quia de⁹ susceptor meus es Deus meus misericor-

dia mea. **R.** Eripe me de iūmicis meis deus me⁹ ⁊ ab insurgenti-

b⁹ in me libera me. De⁹ me⁹. **C. Seria. iij. R.** Exaudi de-

precationē meam intēde ora-

tionē mee **A. finib⁹** tre ad te cla-

maui. **R.** Dū angustaret cor meū i petra. exaltasti me ⁊ deduxisti

me. **A. finib⁹. R.** Deus i te spe-

raui dñe nō pfundar in eternuz. In tua iusticia libera me eripe

me. **R.** Esto michi i desū p̄cto-

rem ⁊ in locū inuinitum vt saluū me facias In tua. **R.** Repleat

os meū laude vt hymnū dicam glie tue tota die magnificētiā

tuā. noli me proscere in tempo re senectutis. Dū defecerit vir-

tus mea deus meus ne derelin quass me. **R.** Gaudebunt labia

mea dum cātauero tibi ⁊ anima mea quam redemisti. Dū defe-

cerit. **C. Ser. v. R.** Gaudebūt labia mea dū cantauero tibi. Et

anima mea quam redemisti do mine. **R.** Sed ⁊ lingua mea me-

ditabitur iusticiā tuā tota die laudez tuā. Et anima mea. **R.**

Michi autem adherere deo bo-

num est. p̄onere in domino deo spem meam. **R.** Fiat cor meum

immaculatum vt nō confundar p̄onere in domino. **R.** Denasta

uit vineam tuā ⁊ aper de silua ⁊ singularis ferus depastus ē eā

vide domine et excita potēti-

am tuam. Ne pereat quod plan-

tauit dextera tua. **R. P.** Domine deus virtutū conuertere. respē

ce de celo ⁊ vide ⁊ visita vineaz
istā ne pereat. **C. Sef. vi. R.**
Confitebor tibi dñe de⁹ meus in
toto corde meo et honorificabo
nomē tuū in eternū. Qz mia tua
dñe magna ē sup me. **R.** Et eri
puisti aiaz meā ex inferno inferio
ri. **Or. R.** Misericordia tua do
mine magna est sup me. Et libe
rasti aīam meā ex inferno inferio
ri. **R.** Deus inquit insurrexit i
me. ⁊ fortes q̄sierūt aīam meā
Et libe. **R.** Fact⁹ est michi dñs
in refugiu Et de⁹ me in auxiliū
sp̄i mee. **R.** De⁹ vltionū dñs de
us vltionū libere egit. Et de⁹ me
us. **C. Sabbato. R.** Qmā ⁊
iudiciū cātābo tibi dñe. psallā ⁊
stelligāz In via immaculata q̄re
nies ad me. **R.** Perābulabā i in
nocētia cordis mei in medio do
mus mee. In via. **R.** Dñe exau
di orōnē meā clamor me⁹ ad te
veniat Qz nō spernis de⁹ preces
pauperū. **R.** De pfundis clama
ui ad te dñe: dñe erandi voce⁹
meā. **Or. R.** Velociter exaudi
me dñe Quia defecerūt sicut fu
mus dies mei. **R.** Dies mei sicut
vmbra declinauerūt ⁊ ego sicut
fenu arui. Quia. **C. Quuatis**
diebus per ebdomadā post
Octa. ephra. L. i.
S quis spiritū xp̄i nō
habet hic nō est ei⁹. Si autē

christ⁹ in vobis est: corpus
q̄dez mortuū est ppter pec
catū. sp̄s vero viuūt ppter
iustificationē. **Qd** si spirit⁹
eius q̄ suscitauit iesū a mor
tuis habitat in vobis. qui su
scitat iesum xp̄m a mortuis
viuificabit et mortalia cor
pora vestra ppter inhabitā
tem sp̄i eius in vobis. **L. ii.**
Ergo fratres debitores su
mus nō carni vt sed⁹ carne
viuam⁹. Si em̄ scdm carnē
vixeritis moriemini. Si au
tē sp̄ū facta carnis mortifi
caueritis viuētis. Quicūq̄
ei sp̄ū dei aguit: hī sūt filij
dei. **L. iii.**
Non em̄ accepti dei. **L. iii.**
stis sp̄m seruitutis itēz i ti
more sed accepistis spiritū
adoptiōis filioz dei in quo
clamam⁹ abba pater. Ipse
em̄ sp̄s testimoniū reddit
spiritui nro q̄ sum⁹ filij dei.
Si autē filij ⁊ heredes. here
des q̄dē dei coheredes autē
christi: si tamē cōpartiamur
vt ⁊ cōglorificemur. **Lec. i.**
Existimo ei q̄ nō sunt
cōdigne passiōes hu
ius t̄pis ad futurā glām q̄
reuelabit i nobis. Nā expe
ctatio creature reuelatiōez
filioz dei expectat. Vanita
ti em̄ creatura subiecta est

nō volens. sed ppter eū qui subiecit eā in spē q̄a et ipsa creatura liberabit a fuitu- te corruptionis in libertatē glorie filiorum dei. **Lctō. ij.**

Scim⁹ em̄ q̄ oīs creatura ingemiscit et parturit vsq; adhuc. Nō solū aut̄ illa s; z nos ip̄i primicias spūs habē- tes z ip̄i intra nos gemim⁹ adoptionē filioz dei. expe- ctantes redēptionē corpis

Sp̄e ei salui fa- (nri. **l. iij.** cti sum⁹. Spes aut̄ q̄ videt nō est spes. Nā qd̄ videt q̄s quid sperat? Si aut̄ qd̄ nō videmus speram⁹: p̄ patiē- tiam expectam⁹. Similiter aut̄ z spūs adiuuat infirmi- tatē nostrā. Nā quid orem⁹ sicut oportet nescim⁹. s; ip̄e spūs postulat pro nobis ge- mitib⁹ inenarrabilib⁹. Qui aut̄ scrutatur corda: scit qd̄ desideret spūs q; scdm̄ deū postulat pro sctis. **Lec. j.**

Sumus qm̄ diligenti- bus deū oīa cooperā- tur in bonū. his q̄ scd̄z ppo- sitū vocari sunt scti. Nā q̄s presciuit z p̄destinavit p̄for- tes fieri imaginis filij sui. vt sit ip̄e primogenitus in mul- tis fratribus. **Lectio scda.**

Quos autē p̄destinavit

hos z vocauit. Et q̄s voca- uit: hos z iustificauit. Quos aut̄ iustificauit illos z ma-

Quid ȝ (gnificauit. **l. iij.** dicem⁹ ad hec? Si de⁹ pro nobis: quis cōtra nos? qui etiā p̄prio filio suo non pe- percit: sed p nobis oīb⁹ tra- didit illū. Quomō nō etiāz cuz illo oīa nobis donauit?

Quis accusabit **l. j.** aduer⁹ electos dei? Deus q̄ iustificat. Quis est q̄ cōdēnet? Christus qui mor- tuus est imo q̄ et resurrexit qui est ad dexteraz dei. qui etiā interpellat p nobis? **l. ij.**

Quis nos separabit a cari- tate xp̄i? Tribulatio. an an- gustia. an fames. an nudi- tas. an p̄secutio. an pericu- lū an gladi⁹? Sicut scriptū est. Quia ppter te mortifi- camur tota die estimati su- mus sicut oues occisionis. Sed in his oīb⁹ sperauim⁹

ppter eū q̄ dilexit nos. **l. iij.**

Quert⁹ suz em̄ q; neq; mors neq; vita neq; āgeli neq; p̄ci- cipatus neq; virtutes. neq; istātia neq; futura. neq; for- titudo. neq; altitudo. neq; p̄fundū. neq; creatura alia poterit nos separare a cari- tate dei que est in christo te

su domio nostro. **Lectio. i.**

Teritatē dico in christo : non mentior testimonium michi perhibente conscientia mea in spiritu sancto. quoniam tristitia est michi magna et continuus dolor cordi meo. **Q**uoniam enim ego ipse anathema esse a christo. pro fratribus meis qui sunt cognati mei secundum carnem qui sunt israelite quorum adoptio est filiorum et gloria et testamentum et legislatio et obsequium et promissa. quorum patres ex quibus christus secundum carnem qui est super omnia deus benedictus in secula amen. **Lectio. ii.**

Non autem quod exciderit populus dei. Non enim omnes qui ex israel: hi sunt israelite. neque semen sunt abrahe omnes filii. Sed in isaac vocabitur tibi semen. id est non qui filii carnis: hi filii dei: sed qui filii sunt promissionis estimantur in semine. **Lectio. tertia.**

Promissionis enim verbum hoc est. Secundum hoc tempus veniam. et erit sare filius. Non solum autem illa sed et rebecca ex uno concubitu habens geminos filios ysaac patris nostri. Cum enim nondum nati

fuisent aut aliquid boni egissent aut mali. ut secundum electi non ex operibus. sed evocante: dictum est ei. quia maior serviet minori. sicut scriptum est. Jacob dilexi: esau autem odio habui. **Q**uid ergo dicemus: Aliquid iniquitas apud deum? Absit. **M**oses enim dicit. Non miserebor cuius miserebor. et magis precabor cuius miserebor. **I**gitur non volentis neque currentis: sed miserentis est dei. Dicit enim scriptura pharaoni. quia in hoc ipsum excitavi te: ut ostendam in te virtutem meam. et annuncietur nomen meum in universa terra. Ergo cuius vult misereatur et quem vult indurat. **Lectio. prima.**

Icis itaque michi. **Q**uid adhuc queritur? **S**olutati enim quis resistit? **Q**uod homo tu quis es qui respondeas deo? Nunquid dicit figmentum ei qui se finxit. **Q**uid me fecisti sic? An non habet potestatem figulus lutum ex eadem massa facere aliud quidem vas in honorem. aliud vero in contumeliam? **Lectio. secunda.** **Q**ui si deus volens ostendit

dere iram. et notā facere potē-
tiam suā sustinuit in mul-
ta patientia vasa ire apta ī
interitum vt ostenderet di-
nitias glorie sue in vasa mi-
sericordie que pparauit in
gloriam. quos et vocauit nō
solum ex iudeis sed etiā ex
gentibus. **Lectio tertia.**

In osee dicit. Vocabo nō
plebem meam: plebem me-
am. et non dilectam meam:
dilectam meam. et non mise-
ricordiam cōsecutam: mise-
ricordiaz cōsecutā. Et erit
in loco vbi dictū est eis. nō
plebs mea vos: ibi vocabū-
tur filij dei viui. **¶ Sabbā**
eo ante secūdā dominicā
post oct. epypha. Ad mgt.
an. fratres glorificate et porta-
te dominum in corpore vestro al-

Oteluya alka. **Collecta.**
Omnipotēs sempiter-
ne deus: infirmitatem nrā
ppicius respice. atq; ad p-
tegendum nos dexterā tue
maiestatis ostende. Per.

Dominica scda. Inuit.
et. vt in psalterio. Lctō. i.

Isayas clamat p isra-
el. Si fuerit numerus
filiorum israel tanq; arena
maris: reliquie salue fient.
Verbū enim consummans

et abbreviās in equitate. qz
verbum abbreviatū faciet
dominus super terram. Et
sicut predixit isayas nisi do-
minus sabaoth reliquisset no-
bis semen. sicut sodoma fa-
cti essemus et sicut gomorra
similes essemus. **¶ Domie ne**
in ira tua. cū ceteris vt in pre-
cedente dominica. Lec. ij.

Quid ergo dicemus? **¶** Sed
gentes que non sectabātur
iusticiam: apprehenderunt
iusticiam: Iusticiam autē
que ex fide est. Israel vero
sectando legē iusticie: in le-
gem iusticie non peruenit.
Quare? qz non ex fide. sed
quasi ex operibz. Offende-
runt enim in lapidem offen-
sionis. sicut scriptū est. Ecce
pono in syon lapidem of-
fensionis et petram scanda-
li. Et oīs qui credit in eum
non confundetur. **Lctō. iij.**

Fratres. voluntas quidē
cordis mei. et obseruatio ad
deum sit pro illis in salutē.
Testimoniū enim illis per-
hibeo qz emulationē dei ha-
bent: sed non secundū scien-
tiam. Ignorantes enim dei
iusticiam et suā querentes
statuere: iusticie dei nō sūt
subiecti. **Lectio quarta.**

In his em legis xps ad iusticia oi credenti. Moyses em scripsit: qm iusticia que ex lege est: q fecerit homo viuet i ea. Que aut ex fide e iusticia: sic dicit. Ne diris in corde tuo. Quis ascedit in celu: Id est rps deducere. Aut quis descendit in abyssum: Hoc est xps a mortuis reuocare. Sed qd dicit scriptura: p ope est verbu in ore tuo. et in corde tuo. Hoc est verbu fidei qd pdicamus. Quia si cofitearis in ore tuo dnm iesum et i corde tuo credideris q deo illu suscitauit a mortuis sal
Corde cre (uus eris. **lc. v.** dicitur ad iusticia. ore aut cofessio fit ad salute. Dicit em scriptura. His q credit in illu no confundet. Non enim est distinctio iudei et greci. Na idem dñs oim. diues in oes qui inuocant illu. **lc. vi.**
Omnis q cumq inuocauerit nome dñi saluus erit. Quo modo g inuocabut in quem no crediderit: Aut quomodo credet ei que no audierunt: Quomodo aut audient sine pdicante: Quomodo vero pdicabunt nisi mittant: Sicut scriptu est. Qua spe

ciosi pedes euangelizantiu pace. euangelizantiu bona. Sz no oes obediut euange. **I**sayas em di- (lio. **lc. vii.** cit. Dñe quis credidit auctui nro: Ergo fides ex auditu. auditus autem p verbis xpi. Sed dico. Nunqd no audierunt: Et qdem in oem terrā exiuit son⁹ eoz. et in fines orbis terre pba eoz. Sed dico. Nunqd israel non cognouit: p im⁹ moyses dicit. Ego vos ad emulationē adducā in non gentē. in gēte insipientē: in irā vos mittā. Isayas autē au det et dicit. Inuētus sum a no querentib⁹ me. palā apparui his q me non interrogabāt. Ad israel autē dicit. Tota die expādi man⁹ meas ad pplm no credētem et contradicentē michi. **lc. vii.**
Dico ergo. Nunqd repulit deus pplm suum: Absit. Na et ego israelita sum ex semine abrahā de tribu bēlam. Nō repulit deus plebē suā: quā presciuit. An nescitis in helya qd dicit scriptura queadmodū iterpelat deū aduersus isrl: Dñe ppbetas tuos occiderunt. altaria tua suffoderunt. et ego

relictus sum solus et q̄runt
animā meā. Sz quid dicit
illi respōsum diuinū: Reli-
qui michi septē milia viroy
qui nō curuauerunt genua
ante baal. Sic ergo z i hoc
tpe. reliquit scōz electionē
gratie salue facte sunt. Si
autē gfa: iā non ex opibus
Alioquin: gfa iam non est
gfa. **Lec. sc̄ti euangelij fm**

In illo tpe. **(matheū.)**

Cū descēdisset iesus
de monte sequute sunt eum
turbe multe. Et rel. **Omel.**

ougenis de eadē lec. L. ix.

Discēte in mōte dño:

Discipuli venerūt ad
eum sicut alacres sicut do-
mestici sicut primi vel fres
ideo ait et dñs ad eos: vos
estis sal terre vobis estis lux

Nunc vero (mundi. **lc. x.**)

descēdēte eo de monte tur-
be sequute sunt eum. que in
montem ascendere non po-
tuerunt: vt pigri populi vt
negligētes vt ip̄fecti. **L. xj.**

Ita et filij israel primitus
ascendere in mōtem nō va-
luerunt. ad obuianduz dño
pgere nō potuerūt propter
suā irreligiositatē z imple-
tatē: sed solus moyses ascē-
dit z pauci cū eo senioz isrl

Ita z cū dño soli disci. **L. xj.**
puli in montē ascenderūt. z
tardiores deorsū steterunt
Sicut modo vigilēs z ala-
cres z fideles aīe deū timē-
tes et dñm diligentes: cele-
stia regna desiderātes: dñz
sequētes: post dñm in illum
celestē mōtē ascēdūt audiē-
tes aplm dicētē. **Que sursum**
sunt q̄rite. Que sursum sunt
sapite vbi christus ē in dex-
tera dei sedens. Descēdēte
dño hoc est inclināte se ad
infirmatē z impotētiā ce-
teroz. misertus ip̄fectiōi
eorū secute sunt eum turbe
multe. Aliquāti pp̄ carita-
tem. Aliquanti propter do-
ctrinā. Aliquāti ppter ad-
mirationem z curationem.

In illo **Scōz math.**

tpe. Cū descēdisset

iesus de mōte sequute sunt
eū turbe multe. Et ecce le-
prosus veniēs adorabat eū
dicēs: dñe si vis potes me
mūdare. Et extēdēs manū
tetigit eū iesus dicens. **Vo-**
lo. Mūdare. Et p̄festi mū-
data ē lepra ei⁹. Et ait illi
iesus. Vide nemini direris
sz vade ostēde te sacerdoti
z offer mun⁹ quod precepit
moyses in testimoniū illis.

Lectiones p ebdomadā scōam.

Cū autē introisset capharnaū accessit ad eū centurio rogās eū ⁊ dicens Dñe puer me⁹ iacet i domo palpiticus ⁊ male torquet Et ait illi te sus. Ego veniā ⁊ curabo eū Et rñdens cēturio ait. Dñe nō sum dign⁹ vt intres sub tectū meū sed tātū dic ꝑbo ⁊ sanabit puer meus. Nā et ego homo sū sub potestate: habēs sub me milites Et di co huic vade ⁊ vadit Et alio venit venit Et suo meo fac hoc: ⁊ facit. Audiēs autē iesus miratus ē ⁊ sequētib⁹ se dixit. Amē dico vobis non inueni tātā fidē in isrl. Dico aut vobis q mlti ab oriē te ⁊ occidēte veniēt ⁊ recū bent cū abrahā ⁊ isaac ⁊ iacob i regno celoz. Filii aut regni ei sciētur in tenebras exteriores. Ibi erit fletus ⁊ stridor dētiū Et dixit iesus cēturioni. Vade ⁊ sicut credidisti fiat tibi et sanat⁹ est puer i illa hora. Amē. Tede cet laus. **Collo.** Sps semper terne de⁹. **Ad bñ. a.** Cū aut descēdisset ie⁹ de mōte ecce leprosus veniēs adorauit eū dicens dñe si vis potes me mūdare. et extēdes manū tetigit eū dicens. volo mūdare. **Ad mgl. a.** Dñe

puer me⁹ iacet paralitic⁹ in domo male torquet. amē dicitur ego veniā ⁊ curabo eū. **Collo.** Sps sēpi. **Per ebdomadā**
Quod q̄rebat isrl. **h.** hoc nō est cōsecutus electio aut cōsecuta est. **Le** teri vero excecati sunt: sicut scriptū est Dedit illis deus spm cōpūctionis: oculos ut nō videant. aures vt nō audiāt vsq; i hodiernū diē. **Ps** bñdica dñz **cū ceteris vrs. i. a.**
Et dauid dicit. Siat mensa eoz in laqueū ⁊ in captiōē ⁊ in scādālū ⁊ i retributionē illis. Obscurentur oculi eoz nō videāt. ⁊ dorsum ipso rum semper incurua. **Le**
Dic ergo. Nunqd sic offenderūt vt caderēt? Absit. S illoz delicto sal⁹ gētib⁹. vt illos emulent Quod si delictū illoz diuitie sūt mūdi. ⁊ diminutio eozū diuitie gentiū q̄tomag; plēitudo eozū
Vobis dico gētib⁹. **Le**
Ubus. Quādiu q̄dem ego sum gētiū apls ministrū meū honorificabo. si q̄modo ad emulandū. puocē carnē meā ⁊ saluos faciam aliquos ex illis. **Le**
Si est amissio eoz reconciliatio ē mūdi: q̄ assumptio

in li. vita ex mortuis: **Q**uod si
delibatio facta est: et massa.
Et si radix scdm: et rami. **L. iij.**

Quod si aliquid ex ramis co-
fracti sunt: tu autem cum oleaster
esset: insertus es illis. et so-
cius radices et pinguedinis
olive factus es: noli gloriari
aduersus ramos. **Q**uod si glo-
riaris: non tu radice portas:

sed radice te. **L. c. i.**
Dicis ergo fracti sunt
rami: ut ego inserar. Bene.
propter incredulitatem fracti
sunt. tu autem fide sta. Noli al-
tius sapere: sed time. Si enim
deus naturalibus ramis non pe-
nitentiae forte nec tibi parcat

ut deus bonitatem et se. **L. iij.**
ueritatem dei. In eos quidem
qui ceciderunt seueritatem: in te
autem bonitatem dei. si permanse-
ris in bonitate. Alioquin et tu
excideris. Sed et illi si non
permanserit in incredulitate is-

rael potest enim converteretur. **L. iij.**
deus iterum inserere illos. Nam et
si tu ex naturali excisus es
oleastro et contra naturam inser-
tus es in bonam oliuam: quanto
magis hi qui secundum naturam
inseruntur sue oliue. **L. c. i.**

Nolo enim vos ignorare
fratres misterium
hoc. ut non sitis vobis ipsis sa-

pietates. quia cecitas ex par-
te contigit in israel donec ple-
nitudo gentium intraret. et sic
omnis israel saluus fieret. si-
cut scriptum est. Veniet ex
syon qui eripiat et auertat
impietatem a iacob. **L. c. iij.**

Et hoc illis a me testamē-
tum cum abstulero peccata eorum.
Secundum euangelium quidem ini-
mici propter vos. Secundum ele-
ctionem autem carissimi pro-
pter patres. **Lectio tertia.**

Sine penitentia ei sunt dona
et vocatio dei. Sicut enim ali-
quando et vos non credidistis
deo. nunc autem misericordiam
consecuti estis. propter incredu-
litatem illorum. ita et isti nunc non
crediderunt in vestram misericordiam
ut et ipsi misericordiam consequantur. **L. c.**
clausit enim deus omnia in incredu-
litate ut omnem misereatur. **L. c. i.**

O altitudo diuitiarum sa-
pientie et scientie dei
quae incomprehensibilia sunt
iudicia eius et inuestigabi-
les viae eius. Quis enim co-
gnouit sensum domini: aut
quis consiliarius eius fuit?
Aut quis prior dedit illi: et
retribuetur ei? Quoniam ex
ipso et per ipsum et in ipso
sunt omnia ipsi gloria in se-
cula seculorum amen. **L. c. ii.**

dei q̄ data est vobis in christo iesu. q̄ in oibz diuites facti estis in illo in oī verbo et in omni scientia sicut testi moniū christi p̄firmatū est i vobis. itayt nihil vobis de sit in vlla gratia. expectati bus reuelatōez dñi nri iesu xpi qui et confirmabit vos vsq̄ in finē sine crimie ī die aduēt dñi nri iesu xpi. **Lij.**
Hidelis de⁹ p̄ quezvocati estis ī societate filij ei⁹ iesu xpi dñi nostri. Obsecro vos fres p̄ nomē dñi nri iesu xpi vt idipm dicatis oēs: et nō sint ī vobis scismata. Sitis autē p̄fecti ī eodē sensu et in eadem sententia. **Lctō. iij.**
Significatū ē ei mlti fres mei de vobis ab his q̄ sunt cloes. q̄ p̄tētiōes sunt iter vos. Hoc autē dico. qd̄ vnus quisq̄ vrm dicit. Ego qd̄ez sum pauli: ego autē apollo: ego vero cephe. ego autem xpi. Diuisus est xps. Aliqd̄ paulus p̄ vobis crucifixus est: aut in noīe pauli baptizati estis: Gratiās ago deo meo q̄ neminē vřz baptiza ui nisi crispiū et gayū. ne q̄s dicat q̄ in noīe meo baptizati estis. Baptizauī autē et stephane domū. Ceterū ne

scito: si quē aliū vrm baptiza uerim. Nō em̄ milit me xps baptizare. sed euāgelizare. non in sapiētia verbi: vt nō euacuetur crux xpi. **L. iij.**
Terbū em̄ crucis pereūt bus quidē stulticia est h̄is aut q̄ salui sūt id est nobis virt⁹ dei est. Scriptū est ei per dā sapiētia sapiētū et prudētia prudētū repro babo. **R. 2. v. vt ī p̄ia dñi: ca. In. ij. noctur. Lectio. v.**
Tbi sapiēs. vbi scriba. vbi cōquisitor: huius seculi Nō ne stultā fecit de⁹ sapiētiaz hui⁹ mundi: Nam q̄ in dei sapiētia nō cognouit mundus p̄ sapiētia deū: placuit deo p̄ stulticiā predicatōis saluos facē credētes. M̄ et iudei signa petūt. et greci sapiētia querūt. Nos autēz predicam⁹ xpm crucifixum. iudeis quidem scandalum. gentib⁹ autē stulticiā. Ip̄s autē vocatis iudeis atq̄ grecis: xpm dei virtutē et dei sapiētia. q̄ qd̄ stultū ē dei: sapiētius est hoīb⁹. et qd̄ infirmū est dei. fortius est hoīb⁹
Ideteuocationē **L. vi.**
vram fres. q̄ nō multi sapiē tes scdm̄ carnes. non multi potētes. non mlti nobiles.

S iij

sed q̄ stulta sunt mundi ele-
git deus. vt cōfundat sapiē-
tes. ⁊ infirma mundi elegit
deus. vt cōfundat fortia. et
ignobilia mūdi ⁊ contēpti-
bilia elegit de⁹. et q̄ nō sunt
vt ea que sunt destrueret vt
nō gloriatur oīs caro in cō-
spectu eius. Ex ipso autem
vos estis in xpō iesu qui fa-
ctus ē nobis sapiētia a deo
⁊ iusticia. ⁊ sctificatio ⁊ re-
dēptio. vt quēadmodū scri-
ptum est. qui gloriatur i do-
mino gloriatur. **Lectio. vii.**
Ego cum venissem ad vos
fratres. veni non in sublimi-
tate sermonis aut sapiētie:
annunciāns vobis testimo-
niū christi. Non em̄ iudica-
ui scire me aliquid iter vos
nisi xpm̄ iesu. ⁊ hunc cruci-
fixum. Et ego in infirmitate
⁊ timore ⁊ tremore mltō fui
apud vos. ⁊ sermo meus et
p̄dicatio mea non in p̄suasi-
bilib⁹ humane sapiētie ver-
bis. sed in ostēsiōe spūs et
virtutis. vt fides vestra nō
sit in sapientia hominū sed
in virtute dei. **Lectio. viii.**
Sapientia autē loq̄mur in-
ter p̄fectos. Sapientia ve-
ro nō huius seculi neq; p̄in-
cipū hui⁹ seculi qui destruū

tur. sed loquimur dei sapiē-
tia in misterio. que abscondi-
ta est. quaz p̄destinauit de⁹
ante secula in gl̄am n̄ram.
quā nemo principū hui⁹ se-
culi cognouit. Si ei cognou-
issent: nūq; dñz gl̄e cruci-
fixissent. S; sicut scriptū ē.
Quod oculus nō vidit nec au-
ris audiuit. nec in cor hoī-
as cēdit: que p̄parauit deus
his q̄ diligūt eū Nobis autē
reuelauit de⁹ p̄ spm̄ suum.
Spūs em̄ oīa scrutat etia⁹
p̄funda dei. **Lctō scti euan-**
geli scdm̄ matheum.
In illo tpe. Ascēdēte
iesu i nauiculā sequuti sunt
eū discipuli ei⁹. Et reliqua
Om̄e. orige. d̄ eadē lec. l. xi.
Ingrediente dñō i na-
uiculā sequuti sūt eū
discipuli ei⁹: nō ibecilles s;
firmi ⁊ stabiles i fide m̄a fide-
ti ⁊ p̄i ⁊ sp̄nētes mūdū: nō
duplici corde s; simplici.
Hi ergo sequuti sūt euz: nō
tātū gressus ei⁹ sequētes s;
magis sctitatē comitātes ⁊
iusticiā ei⁹ consecrātes. Et
ecce tēpestas magna facta
ē i mari ita vt nauicula ope-
raretur fluctibus. **Lctō. xi.**
Quā enī multa magna ⁊ mi-
rāda iesus ostēdisset i terra

transiit ad mare et ibi ad-
huc excellētiōra opa demō-
straret: q̄ntē terre marisq̄
dixit se esse cūctis ostēderet.

Ingressus ergo na- **Eccl.**
uiculam iesus fecit turbari
mare: cōmouit ventos. cōci-
tauit fluct⁹. Cur hoc? Ideo
vt discipulos mitteret in ti-
more et suū auxiliū postula-
rent: suāq̄ potentia rogā-
tib⁹ manifestaret. Illa igit^r
tēpestas nō ex se oborta est
sz potestati paruit iperātis
eius q̄ educit vētos de the-
sauris suis. q̄ terminū mari
arenā cōstituit. Dixit em̄ ei
Vsq̄ huc venies. et nō sup-
gredieris. sz i temetipō con-
fringētur fluct⁹ tui. Illius
ergo iussione et p̄cepto orta
est tēpestas i mari ppter oc-
casionē supi⁹ memoratas.

ISecūduz matheum.
N illo tpe. Ascenden-
te iesu i nauiculaz sequuti
sunt eū discipuli eius. Et ec-
ce motus magn⁹ fact⁹ est in
mari: ita vt nauicula operi-
retur fluctib⁹. Erat autē eis
vētus cōtrarius. Ipse vero
dormiebat. Et accesserūt et
suscitauit eū dicētes Dñe
salua nos. perim⁹. Et dicit
eis. Quid timidi estis mo-

dice fidei? Tūc surgēs ipe
rauit vētis et mari et facta est
trāquillitas magna: porro
hoies mirati sunt dicentes
Qualis est hic? Quia ven-
ti et mare obediūt ei Amen
Te decet. **Colla.** De⁹ q̄ nos.

vt. **Ad bñ. añ.** Ascendēte ie-
su i nauiculā ecce mot⁹ magn⁹
fact⁹ est in mari. et suscitauerūt
eū discipuli ei⁹ dicētes. Dñe sal-
ua nos. perimus. **Ad mgt. ā.**
Surgēs iesus iperauit vētis et
mari et fact⁹ est trāquillitas ma-
gna. et mirati sūt ynuerſi. **Col.**
De⁹ q̄ nos. **Per ebdomadā**

Quis em̄ scit ho- **Ec. i.**
minū q̄ sunt hois: ni-
si spiritus hominis q̄ in ipso
est? Ita et que dei sunt ne-
mo cognouit nisi spūs dei.
R. Benedicam dñm. **Lect. ij.**
Nos autem non spiritum
huius mundi accepim⁹: sed
spiritū qui ex deo ē. vt scia-
mus que a deo donata sunt
nobis que et loquimur non
in doctis humane sapiētie
verbis. sed in doctrina spi-
ritus. spiritualib⁹ spiritua-
lia comparantes. **Lect. iij.**
Animalis autē homo non
percipit ea que sunt spirit⁹
dei. Stulticia enim est illiz
non potest intelligere quia
F iij.

spūaliter examinat. Spū-
tualis aut iudicat oīa et ipse
a nemine iudicat sicut scri-
ptū est. Quis em cognouit
sensum dñi. aut quis instru-
xit eū. Nos aut sensum xpī

E habemus. **Lectio. i.**
Ego fratres nō po-
tui vobis loqui q̄si spūalib⁹
sed quasi carnalib⁹. Tanq̄
paruulis i xpō. Iac vobis po-
tum dedi non escā. Nondū
em poteratis. sed nec nunc
quidē potestis. Ad huc em
carnales estis. **Lectio scda**

Qum em sit iter vos zelus
et contentio: nōne carnales
estis. et scdm hoīes ambula-
tis. Cū em quis dicat. ego
qd sum pauli. ali⁹ aut apol-
lo. nonne hoīes estis. **Liii.**

Quid igit ē apollo. qd ve-
ro paulus. Ministri ei⁹ cui
credidistis. Et vnicuiq̄ si-
cut dñs dedit. Ego planta-
ui. apollo rigauit. sed deus
incrementum dedit. **Lec. i.**

Itaq̄ neq̄ q̄ plantat
est aliqd. neq̄ qui ri-
gat: sed qui incrementū dat
deus. Qui plantat aut et q̄
rigat vnū sunt. Unusquisq̄
autē ppriā mercedem acci-
piet scdm suū laborem. **Lij.**

Deī em sumus adiutores.

dei agricultura estis. dei edi-
ficatio estis. scdm gr̄as dei
que data ē michi vt sapiēs
architect⁹ fundamentū po-
sui. alius aut superedificat.
Unusquisq̄ aut videat quo
modo superedificet. Sūda-
metum em aliud nemo pō-
ponere: pter id qd positum
est qd est christ⁹ iesus. **Liii.**

Si quis aut superedificat su-
pra fundamentū hoc aurū.
argentū. lapides p̄ciosos. li-
gna. fenū. stipulā. vnuscu-
iusq̄ opus manifestus erit.
Dies em dñi declarabit. q̄
i igne reuelabitur. et vnus-
cuiusq̄ op⁹ quale sit: ignis

S probabit. **L. crō vīa.**
I cuius opus man-
sit. qd superedificauit: merce-
dem accipiet. Si cui⁹ opus
arserit: detrimentū patiet.
ipse aut saluus erit: sic tamē
quasi per ignem. **Lectio. ii.**

Nescitis q̄ tēplū dei estis
et spūs dei habitat i vobis
Si quis aut tēplū dei viola-
uerit disperdet illū de⁹. Tē-
plū ei dei sc̄m est: qd estis

Nemo se sedu-
cat. Si quis videt inter vos
sapiēs esse i hoc seculo: stul-
tus fiat vt sit sapiēs. Sapi-
tia enim huius mūdi: stulti-

cia est apud deum. **Lectō. i.**

Secularia iudicia si habueritis: contēptibiles q̄ sunt in eccl̄a. illos cōstituite ad iudicādū. Ad uerecūdiā vřam dico. Sic nō est inter vos sapiens quisq̄ q̄ possit iudicare iter frat̄e suū: sed frater cu3 fratre iudicio cōtēdit: z hoc ap̄d īfī

Iam q̄dē oīno (deles. **R. ii.**) delictū ē ī vobis. q̄ iudicia habet̄ iter vos. Quare nō magis iniuriā accipitis? Quare nō magis fraudem patimini? S3 vos iuriā faci3 z fraudat̄ z hoc fratrib⁹

An nescitis q̄ iiqui **R. iij.** regnū dei nō possidebunt? Nolite errare. neq3 fornicari3. neq3 idolis fūiētes. neq3 adulteri. neq3 molles. neq3 masculoz ꝑcubitores. neq3 fures. neq3 auari. neq3 ebrioli. neq3 maledici. neq3 rapaces: regnum dei possidebūt. Et hec aliqñ quidē fūistis. sed abluti estis. s3 sc̄tifi cati estis. s3 iustificati estis in nōie dñi nři iesu christi. z in spū dei nostri. **Lectio. i.**

Omnia michi licēt. s3 nō oīa expediūt. Oīa michi licēt: sed ego sub nullo redigar potestate. Esca

ventri: z vēter escis. De⁹ autē hūc z hāc destruet. Cor pus autē nō fornicationi sed dño. et dñs corpori. **Lectō. ii.**

Deus vero z dñm suscitauit. z nos suscitabit p̄virtutē suā. Nescitis qm̄ corpora vestra mēbra sunt xpi: Tol lens ergo mēbra xpi: facia3 mēbra meretricis: Absit An nescit̄ qm̄ qui adheret meretrici3 nū corp⁹ efficit̄? Erūt em̄ inq̄ duo in carne vna. Qui autē adheret dño vnus spiritus est. **Lectō. iij.**

Fugite fornicationē. **Dē** em̄ pctm̄ quodcūq3 fecerit homo: extra corp⁹ est. Qui autē fornicat̄: in corp⁹ suum peccat. An nescitis qm̄ mēbra vestra tēplū sunt spirit⁹ sancti q̄ in vobis est. quē habetis a deo. z nō estis vestri. Empti em̄ estis precio magno. gl̄ificatē portate deū in corpe vestro. **Sabbato ante quartā dñicam. Si**

q̄ttuor tñ celebrētur dñice. Ad magt. an̄ Scitis fratres. vřs in ꝑcedēte sabbato. S3 si quoz celebrēt: nō ista dicat. sed an̄ fratres gl̄ificate. vřs. in sc̄do sabbō. Nā p̄dicata an̄ Scitis fratres. tūc esset pro quinto sabbato. Col̄a.

E Amiliā tuaz q̄s dñe
cōtinua pietate cu-
stodi: vt q̄ in sola spe gfe ce-
lestis inuitit: tua sp̄ p̄tectio
ne muniat. p. **Dñica. iiii**

E Iduciā talē **Rec. i.**
habem⁹ p̄ xp̄z ad de-
um nō q̄ sufficiētes sim⁹ co-
gitare aliquid a nobis qua-
si ex nobis: s̄ sufficiētia no-
stra ex deo est. Qui ⁊ idone-
os nos fecit ministrōs noui
testamēti nō lra s̄ spū. Lit-
tera ei occidit: spūs autē vi-

Quod si mīstra (uiscat. **lit.**
tio mortis lris deformata i
lapidib⁹ fuit i gl̄ia ita vt nō
possent filij isrl̄ intēdere in
faciē moysi p̄pter gloriā
vultus eius q̄ euacuat: quō
non magis mīstratio spūs
erit in gloria. **Lectio tertia**

Nā si mīstratio dānatiōis
i gl̄ia ē: multo magis abūdat
mīsteriū iusticie in gl̄ia. Nā
nec gl̄ificatū est qd̄ claruit
in hac parte p̄pter excellētez
gl̄iaz. Si em̄ qd̄ euacuat p̄
glor̄iaz est: multo magis qd̄
manet in gl̄ia est: habentes
igit talē sp̄ez: multa fiducia

Et non sicut (vrimur. **lit. iiii**
moyses ponebat velamen
sup̄ faciē suā vt non filij isrl̄
intenderēt in faciē eius qd̄

euacuat. sed obtusi sunt sen-
sus eoz. Usq; in hodiernū
em̄ diē idipsum velamen in
lectione veteris testamenti
manet non reuelatuz. qm̄ in
xp̄o euacuat: sed vsq; in ho-
diernū diem cū legif mo-
ses velamē est positum sup̄
cor̄ eoz. Cū autē cōuerfus
fuerit ad dñm auferet vela-

Dñs autē spūs est: (mē. **lit. v**
vbi autē spūs dñi: ibi liber-
tas. Nos vero omnes reue-
leta faciē gl̄iaz dñi speculā-
tes in eādē imaginem trās-
formamur a claritate in cla-
ritatē tanq̄ a dñi spū. **lit. vi**

Ideo habētes hanc mīn-
strationē iuxta qd̄ mīam cō-
sequuti sum⁹: nō deficimus
sed abdicam⁹ occulta dede-
coris: nō ambulātes in astu-
ria neq; adulterātes verbū
dei sed i manifestatiōe veri-
tatis: p̄mēdātes nosmetip-
sos ad omnē cōsciētiā ho-
minum coram deo. **Rec. vii**

Quod si etiā opertum est
euangelij nrm̄: in his q̄ pe-
reūt opertū est. in qb⁹ deus
hui⁹ seculi excecavit mētēs
infidelitū vt nō fulgeat illu-
minatio euāgelij glorie xp̄i
qui est imago dei. **lit. viii**

Non em̄ nosmetipsos p̄de-

camus: sed iesum xpm dñm
nostru. Nos aut seruos ve-
stros p iesu. Qm̃ deus qui
dicit de tenebris lumē splē-
descere ipse illuxit in cordi-
bus nris ad illuminationez
sciētie claritatis dei i facie
xpi iesu. Habemus aut the-
saurū istū in vasis fictilib⁹:
vt sublimitas sit virtut⁹ dei
et nō ex nobis. **Scd⁹ math.**

In illo tpe. Dixit ies⁹
discipulis suis pabo-
lā hāc. Simile est regnū ce-
loꝝ hōi qui seminauit bonuz
semen in agro suo. Et reliq.
**Melia lectio. eiusdē bea-
ti hieronymi p̃sbyteri. l. ix.**

Hec scda pabola ē. cū
interpretatione sua nō
statim posita sed iteriectis
aliis edissera: hic em̃ ppo-
nit. et postea dimissis turbis
venit domū. Et accedētes
ad eū discipuli ei⁹ dixerūt.
Edissere nobis parabolam
hanc zizaniōrum agri. **l. r.**
Dimittit turbas iesus et do-
mū reuertit vt accedant ad
eū discipuli et secreto iterro-
gent q̃ pplis non merebatur
audire nec poterat. Edisse-
re nobis parabolā zizanio-
rū. Qui respōdēs ait. Qui
seminat bonum semē est fi-

lius hominis. **Lectio. xi.**

Perspiciue exposuit q̃ a-
ger mūdus sit: sator fili⁹ ho-
minis: bonū semē filij regni
zizania filij pessimi: zizanio
rū sator drabol⁹: messis. cō-
sumatio seculi: messorēs an-
geli. **O**ia scandala referun-
tur ad zizania: iusti reputā-
tur i filios regni. Ergo vt su-
pradixi que exposita sunt a
dño his debemus accōmo-
dare fidē: que autē tacita et
nre intelligētie derelicta: p-
strigēda sunt breuiter. **l. ii.**

Homines q̃ dormiunt: ma-
gistros ecclesiārū intellige
seruos patrissfamilias: non
alios q̃ āgelos accipias q̃
quotidie vident faciem pa-
tris. Drabolus autem pro-
pterea imic⁹ homo appel-
lat: q̃ de⁹ esse desinit. Et in
nono psalmo scriptū est de
eo. Exurge dñe nō cōfores
homo. Quāob̃rē nō obdor-
minat q̃ ecclesie ppositus est
ne p illius negligētiā inimi-
cus hō supseminet zizania.
hoc ē hereticorū dogmata.

I**Secūduz matheum.**

In illo tpe Dixit iesus
discipulis suis pabolā hāc.
Simile est regnū celoꝝ hōi
mini qui seminauit bonum

Lectiões pebdomadā quartā.

semen in agro suo. Cū autē
dormirent hoīes venit iimi-
cus ei⁹ ⁊ supseminauit ziza-
nia in medio tritici et abiit.
Cum autē creuisset herba et
fructū fecisset: tūc apparue-
runt zizania. Accedentes
autē serui patrissfamilias di-
xerūt ei. Dñe nōne bonū se-
men seminasti in agro tuo?
Unde ergo hz zizania? Et
ait illis. Inimicus homo hoc
fecit. Serui autē dixerūt ei.
Vis imus ⁊ colligimus ea?
Et ait illis. Nō. ne forte col-
ligentes zizania eradicetis
simul cū eis ⁊ triticū. Sini-
te utraq; crescē vsq; ad mes-
sem. ⁊ i tpe messis dicā mes-
soribus. Colligite primū zi-
zania. et alligate ea fascicu-
los ad cōburendū. triticuz
autē cōgregate in horreum
meū. **Colla. Familiam. Ad**
bñ. An. Dñe nōne bonū semen
seminasti i agro tuo. vnde ergo
habet zizania? ⁊ ait illis: hoc fe-
cit inimicus homo. **Ad mgt. ā.**
Colligite primū zizania ⁊ alliga-
te ea fasciculos ad cōburendū.
tritici autē cōgregate in horreuz
meū dicit dñs. **Col. Familiā.**
Per ebdomadā. Lectio. j.
Sim⁹ qm si terrestri
domus nra huius ha-

bitationis dissoluatur: q; edi-
ficationē habem⁹ domū nō
manufactā eternā in celis.
Nā et in hoc igemiscim⁹ ha-
bitationē nram que de celo
est supindui cupiētes. si tñ
vestiti ⁊ nō nudi inueniamur
Be. Benedicā dñm. vrs. L. ii.
Dam⁹ q sumus i taberna-
culo isto igemiscim⁹ graua-
ti eo q nolum⁹ spoliari. sed
supuestiri. vt absorbeat qd
mortale est a vita. Qui autē
efficit nos in hoc ipm de⁹
dedit nobis pign⁹ sps. **Col. i.**
Audentes igit semp ⁊ cō-
tes qm duz sum⁹ in corpore
pegrinamur a dño. per se-
dem em ambulam⁹ et nō p
speciē. Audem⁹ aut ⁊ bonā
volūtate habem⁹ magis pe-
regrynari a corpore ⁊ pscen-
tes esse ad deū. ⁊ ideo cōte-
dim⁹ siue absentes siue pre-
sentes placere illi. **Lctō. j.**
Oñes em nos mani-
festari oportet añ tri-
bunal xp̄i vt vnusquisq; refe-
rat propria corporis prout
gessit siue bonū siue maluz.
Scientes ergo timorē dñi
hoībus suadem⁹. Deo autē
manifesti sum⁹. Spero autē
et in consciētis vestris ma-
nifestos nos esse. **Lec. ij.**

Lectiões p ebdomadā quartā. Fo. xlvij.

Non iterum cōmēdamus
nos vobis. s; occasione da-
mus vobis gloriā di pro no-
bis. vt habeatis ad eos qui
in facie gloriānt z nō in cor-
de. Siue em̄ mente excedi-
mus deo. siue sobrii sumus
vobis. Caritas ei xp̄i viget

Astinātes hoc (nos. **Liii.**
qm̄ si vnus p oibus mortu⁹
est. ergo oēs mortui sunt. et
pro oibus mortuus est xps
vt z qui viuūt iam nō sibi vi-
uāt: sed ei qui pro ip̄is mor-
tuus est z resurrexit. **Lec. i.**

Itaq; nos ex hoc ne-
minē nouimus scdm̄
carnē. Et si cognouim⁹ scd̄z
carnē xpm̄: sed nūc iā nō no-
uimus. Si qua igitur in xpo
noua creatura. vetera tran-
sierūt. z ecce facta sūt noua

Oīa aut̄ ex deo (oīa. **lc. ii.**
qui reconciliāuit nos sibi p
xpm̄. z dedit nobis ministe-
riū recōciliatiōis. Quoniā
quidē de⁹ erat in xpo mun-
dū recōciliās sibi. nō repu-
tās illis delicta ip̄oz. z po-
suit i nobis x̄bū recōcilia-

Pro xpo ergo (tiōis. **Liii.**
legatiōe fungimur tāq; deo
exhortante per nos. Obse-
cramus p xpo recōciliāmi
ni deo. **Lii** qui nō nouerat

pctm̄: p nobis pctm̄ fecit vt
nos efficeremur iusticia di

Adiuā (in ip̄o. **lc. i.**
tes aut̄ exhortamur
ne in vacuū grām dei reci-
piatis. Alit em̄ tpe accepto
eraudiui te. z in die salutis
adiuui te. Ecce nūc tps ac-
ceptabile. ecce nūc dies sa-
lutis. Memini dantes vlla; z
offensionē. vt nō vitupere; f
ministerium nostrum. **Lii.**

In oibus exhibeam⁹ nos-
metip̄os sicut dei m̄stros.
in multa patiētia. i tribula-
tiōib⁹. in necessitatibus. in
angustiis. in plagis. i carce-
ribus. in seditiōib⁹. in labo-
ribus. in vigiliis. i ieiuniis.
in castitate. in sciētia. in lō-
ganimitate. in suauitate. in
spū sancto. in caritate nō fi-
cta. in x̄bo veritatis. i x̄tu-

Per arma iu- (te dei. **Liii.**
sticie a dextris z a sinistris.
Per gl̄iaz z ignobilitatē. p
ifamiā z bonā famā. vt sedu-
ctores z veraces. Sicut qui
ignoti z cogniti. Quasi mo-
rientes z ecce viuimus. Et
castigati z non mortificati.
Quasi tristes semp autem
gaudentes. Sicut egentes
multos autēz locupletātes
Tāq; nichil habentes et

omnia possidētes. *Lcō. i.* z ad cōuiuendū. Multa mi
Osnim patet ad vos chi fiducia ē apd vos. mlt
 o corū hīs. cor nostrū michi glatio p vobis. *Lcō.*
 dilatarū est. Non angustia Repletus sum p̄solatione.
 mini in nobis. Angustiā mi supabundo gaudio in oī tri
 ni aut in viscerib⁹ v̄s. Eā bulatione nostra. Nā et cū
 dem autē habētes remune venissem⁹ macedoniā: mul
 rationē. tanq̄ filijs dico. di lam requiē habuit caro no
 latamini et vos. *Lcō scda* stra. sed oēm tribulationem
Nolite iugū ducere cū in passi. Foris pugne. Intus t
 fidelib⁹. Que em̄ participa mores. Sed q̄ consolat hū
 tio iusticie cū iūq̄tate. Aut miles p̄solatus est nos p
 que societas luci ad tene in aduētū titi. Si q̄nos fue
 rias. Que em̄ cōuēctio xpī rint dñice i ipsa q̄nea dñica
 ad belial. Aut que pars fi resumat euangeliūz quatu
 deli cū ifidele. Qui aut cō dñice/et tā pro ipsa quinta
 sensus tēplo dei cū idolis. dñica q̄ p ebdomadā re
Tos em̄ estis tēplū. *L. iij.* mātur de supioribus lecto
 dei viui. sicut dicit de⁹. qm̄ nibus apostoli q̄tū suffice
 ihabitabo i illis z iambula *C*sabbato septuagesim
 to. z ero illorū deus et ipsi ad v̄s. *Lp.* Bñdictus deus
 erunt michi populus. *Lc. i.* *R.* In principio. *R.* Vesperna
Propter qd̄ erite de oratio. *Ad. m̄gt. ā.* fies xpī
 medio eorū. et spera mo ei q̄ nō sūt p̄digne passē
 mini dicit dñs. z immū dum hū? t̄pis ad futurā glām q̄
 ne tetigeritis. z ego recipiā uelabit in nobis alta. *Lcō.*
 vos. z ero vobis in patrē. et **P**eces populi tui dē
 vos eritis michi i filios z fi dñe clementer exau
 lias dicit dñs oīpotēs. *L. ij.* di: vt qui iuste pro p̄ctis m
Capite nos. Neminē lesi stris affligimur: p tui nob
 mus. neminem corrupim⁹. glona misericorditer libere
 Neminē circūuenim⁹. Non mur. *p̄er. An̄ita.* Quom
 ad condēnationē vestrā di de⁹ magn⁹ dñs. Et rex magn⁹
 co. *P̄ediri* em̄ q̄ i cordib⁹ sup omnes deos. *C*ncip
 nostris estis ad cōmoriēdū liber genesis. *Lcō p̄ima*

In principio creauit de⁹ celū z terrā. Terra autē erat inanis z vacua: z tenebre erant sup faciem abyssi z spūs dei ferebatur super aquas. Dixitqz deus. Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit deus lucē qz esset bona et diuisit lucem ac tenebras. *Re.* In principio creauit deus celū z terrā z spiritus domini ferebat sup aquas. Et vidit deus cuncta que fecerat et erant valde bona. *Re.* Igitur perfecti sunt celū z terra z omnis ornatus coelorum. Et vidit deus. *Lectio. ii.*

Appellauitqz de⁹ lucē diē z tenebras noctem. Factūqz est vespere z mane dies vnus. *Re.* In principio fecit de⁹ celū z terrā z creauit in ea hominem ad imaginem z similitudinē suā. *Re.* Formauit igitur dñs hominem de limo terre et inspirauit in facie ei⁹ spiraculum vite. Ad imaginē. *Lec. iii.*

Dixit quoqz de⁹. Fiat firmamentum in medio aquarū et diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamentū: diuisitqz aquas que erant sub firmamento ab his que erant sup firmamentū. *Re.* Igitur perfecti sunt celū z terra z omnis ornatus eorū. *Re.* Igitur de⁹ die septimo⁹ suū qd fecerat et requieuit. Ab omni ope qd patrarat. *Re.* Et bñdixit diei secundo z scificauit illū qz in ipso cessauerat. Ab omni. *Lec. iiii.*

Et factū est ita. Vocauitqz deus firmamentum celū. Et factū ē vespere et mane dies secundus.

Re. Formauit igitur dñs hominem de limo terre z inspirauit in facie ei⁹ spiraculum vite. Et fact⁹ ē hō in animā viuente. *Re.* In principio fecit de⁹ celū z terrā et plasmavit in ea hominem. Et fact⁹. *L. v.*

Dixit vero deus. Congregentur aque qz sub celo sūt in locū vnū z appareat arida. Factūqz est ita. Et vocauit de⁹ aridā terrā z congregationesqz aquarū appellauit maria. *Re.* Tulit ergo dñs hominem z posuit eū in paradisu voluptatū. Ut oparet⁹ z custodiret illū. *Re.* Plantaauerat autē dñs de⁹ paradisu voluptatū a principio i quo posuit hominem quem formauerat. Ut oparetur. *L. vi.*

Et vidit deus qz esset bonum z ait. Germinet terra herbam viuentē et facientē semen et lignū pomiferū faciens fructū iuxta genus suū: cuius semen in semetipso sit super terrā. Et

factū ē ita. **R.** plārauerat autē dñs de⁹ paradisi voluptatē a pncipio: In q̄ posuit hoiez quē formauiet. **R.** Produxitq; dñs de humo oē lignū pulchrū visu et ad vescēdū suauē lignū etiā vite in medio paradisi. In. **l. vii.**

Et tulit terra herbā virentē et afferentē semen surta genus suum. **L.** ignūq; faciēs fructum et habens vnūquodq; semētē scōz specię suā. Et vidit de⁹ q̄ esset bonū. Et factū ē vespere et mane dies tertius. **R.** Dixit dñs deus non ē bonū esse hoiez solū: faciamus ei adiutoriu sibi sibi. **R.** Adevero nō iniebat adiutor similis ei⁹. Dixit vero deus. faciamus. **l. viii.**

Dixit autē de⁹. Fiat luminaria in firmamento celi et diuidāt diem ac noctē et sint i signa et tpar dies et ānos vt luceāt i firmamento celi et illuminēt terrā. Et factū est ita. **R.** Immisit dñs soporē in adam. Et tulit vnā de costis ei⁹ et edificauit costā quā tulerat de adā in mulierē et adduxit eā ad adā vt videret q̄d ro caret eā. Et vocauit nomē eius virago q̄ de viro sumpta ē. **R.** Hoc nūc os ex ossib⁹ meis et caro de carne mea. Et. **Scōz mat.**

In illo tpe. Dixit tēp discipulis suis parabolā hāc. Simile eū regnū celorum homini patrifamilias q̄ erit p̄io mane cōducere oparios in vineā suam. Et rel. **Emel. lect. eiusdē.**

Inti grego. vape. **L.** **E**xplanatione sua multa ad loquēdū sc̄ti euāgelij lectio postulat: quā uolo si possuz sub breuitate perstrigere: ne vos extēsa perflatio et plura expositio videant onerare. **R.** Dñz deābulat dñs in paradisu ad aurā pomeridiē clamanit et dixit: Adg rbiez: audui dñe vocē tuā. Et abscondi me. **R.** Vocē tuā audiui in paradiso et timui eo q̄ nudus essem. Et abscondi. **l. i.**

R. Egnū celoz patrifamilias simile dicit q̄ ad excolendā vineā suā oparios pducit. Quis vero patrifamilias similitudinē rectius tenet q̄ cōditor: noster q̄ regit q̄s p̄didit et electos suos sic i hoc mūdo possidet: q̄ subiectos dñs in domo. **R.** In sudore vult⁹ tuire sc̄z panem tuo dixit dñs ad adā cū opatus fuer⁹ terrā sp̄s dabit fruct⁹ tuos sed spinas et tribulos germinabit tibi. **R.** p̄io eo q̄ obedisti vocē

propter tue plusquam me maledicta
terra in ope tuo. **Mo. da. P. xi.**

Qui habet vineam vni-
uerfam scilicet ecclesiam
quod ab abel iusto usque ad vlti-
mum electum quod in fine mundi na-
scitur? est quod sanctos protulit quasi
tot palmites misit. **Ecce**
adams qui vniuersus ex nobis factus est sciens
bonum et malum. Videte ne forte su-
mat de ligno vite et vivat in eternum
Cherubi collocavit dominus et flammam
mediis gladiis atque per famulum ad cu-
stodiendam viam ligni vite et ait. **xi.**

Hic itaque pater **Exij.**
familias ad excolen-
dam vineam suam mane hora ter-
tia, sexta, nona, et undecima
operarios producit: quia a mundi
huius initio usque in finem ad eru-
diendam plebem fidelium predica-
tores congregare non destitit.
Abane etenim mundi fuit ab
adam usque ad noe. Hora vero
tertia a noe usque ad abraham.
Sexta quod ab abraham usque
ad moysen. Nona autem a
moysen usque ad adventum domini.
Undecima vero ab adventu
domini usque ad finem mundi. in qua
predicatores sancti apostoli missi
sunt. quod mercedem plenam et tar-
de venientes acceperunt. **Et**
ubi est abel frater tuus? dixit dominus
ad cayn nescio domine nunc quid custos

fratris mei sum ego? et dixit ad eum
quod fecisti. Ecce vox sanguinis fratris
tui abel clamat ad me in terra. **Et**
nunc ergo maledictus eris super
terram quod apertis os suum et suscepit san-
guinem fratris tui de manu tua. **Ecce.**

In illo **Secundum math.**
tempore. Dixit iesus disci-
pulis suis pabolam hanc. Si
mille est regnum celorum homi-
ni patrisfamilias: quod existit pri-
mo mane producere operarios
in vineam suam. Quandoque au-
tem facta cum operariis ex de-
nario diurno misit eos in vi-
neam suam. Et egressus circa
horam tertiam vidit alios stan-
tes in foro octofos et illis di-
xit. Ite et vos in vineam: et quod
iustum fuerit dabo vobis. Illi
autem abierunt. Iterum autem
exist circa sextam et nonam ho-
ram et fecit similiter. Circa un-
decimam vero exist et invenit
alios stantes et dixit illis.
Quid hic statis tota die octi-
fos? Dicunt ei: quia nemo nos
produxit. Dixit illi. Ite et vos
in vineam. Cum sero esset factum
esset dicit dominus vinee procura-
tori suo. voca operarios et red-
de illis mercedem: incipiens a
novissimis usque ad primos.
Cum venissent ergo qui circa un-
decimam horam venerant acce-

perunt singulos denarios.
venientes autem et primi arbi-
trati sunt quod plerumque acceptu-
ri. Acceperunt autem et ipsi singu-
los denarios. Et accipientes
murmurabant adversus pa-
trifamilias vicentes. Ibi no-
uissimi una hora fecerunt et
pares illos nobis fecisti qui
portauimus pondus diei et
estus. at ille respondens uni
eorum dixit. Amice non facio
tibi iniuriam. Nonne ex dena-
rio conuenisti mecum? Tolle
quod tuum est et vade: volo autem
et huic nouissimo dare sicut
et tibi. Aut non licet michi
quod volo facere: an oculi tui?
neque est qui ego bonus sum? Sic
erunt nouissimi primi et primi
nouissimi. Multi ei sunt voca-
ti pauci vero electi. Amen. Te
debet. **Col. Preces po. vs.**
In laud. a. Alt. cp. Benedictio
Re. Adiutor meus esto deus ne de
reliquis me. Re. neque despicias me
deus salutaris meus. Re. Dominus
regna deus. Ad bñ. a. Sile est
regnum celorum hoc patrifamilias
qui erunt primo mane educere opa-
rios vineam suam dicit dominus. Col.
Preces populi. vs. Ad hos.
diei ut in psalterio. Ad vs.
an. Dixit dominus. Re. Spes mea
bene. A iuuentute mea. Re. In te

firmatus sum ex utero de ventre
matris mee tu es meus. preces.
A iuuentute. **Re. Dirigatur deus**
Ad mgt. a. Dixit paterfamilias
as operariis suis quod hic statis to-
ta die ociosi: at illi respondentes dixe-
runt: quia nemo nos duxit: ut inui-
neam meam et quod iustum fuerit dabo
vobis. Col. Preces populi. vs.
Privatis diebus. inuit. Veni-
te. In. noc. a. Rectos decet.
H Ecce **(re. vs. a.)**
deus duo magna lu-
minaria. Luminare matutinus
ut preesset diei et luminare
minus ut preesset nocti. Et
stellas et posuit eas in firma-
mento celi ut lucerent super
terram et pesserent diei et nocti
diuiserent lucem ac tenebras.
Re. In principio. re. Lector.
Et vidit deus quod esset bo-
num et factum est vespere et ma-
ne dies quartus. Dicit etiam
deus. Producat aqua reptile
aeris viuentis et volatile super
terram sub firmamento celi.
Creauitque deus cetera. Lector.
gradia et omnem aerem viuentem
atque motabilem quam produce-
runt aqua in species suas et omne vola-
tile secundum genus suum. **Re. Fer. in.**
E vidit deus **De. a.**
quod esset bonum benedixit
que eis dicens: crescite et multi-

plicamini et replete aquas
maris auesq; multiplicent
sup terrā. Et factū ē vespē
et mane dies q̄ntus. **Le. ij.**

Dixit q̄q; deus . producat
terra animaz viuētē in ge-
nere suo: iumētaz reptiliaz
bestias tre scōz spēs suas.
Factūq; ē ita . Et fecit de⁹
bestias tre iurta spēs suas:
iumēta z oē reptile tre i ge-

Et vidit de⁹ (nere suo. **Le. ij.**
us q̄ eēt bonū z ait. Facia-
mus hoīez ad imaginēz sili
tudinē n̄ram z p̄sit piscibus
maris z volatilib⁹ celi et be-
stias vniuersas tre oīq; re-
ptili qd mouet i tra **Le. ij.**

Et creauit de⁹ **Le. ij.**
hoīez ad imaginē suā
Ad imaginē dei creauit il-
lū masculū z feminā creauit
eos. B̄ndixitq; illis deus z
ait. Crescite z mltiplicami
et replete trā z subijcite eā
et dñamini piscibus maris
z volatilib⁹ celi z vniuersis
aiantib⁹ q̄ mouet sup terrā

Dixitq; de⁹. Ecce **Le. ij.**
dedi vobis oēz herbā affe-
rētē semē sup terrā z vniuer-
sa ligna q̄ h̄nt i semetip̄is se-
mentē gñis sui vt sint vobis
in escā z cūctis aiantib⁹ ter-
re oīq; volucris celi z vniuer-

sis q̄ mouētur in terra i q̄b⁹
est aīa viuens vt habeāt ad
vescēdū. Et factū ē ita. **Le. ij.**
Aditq; cūcta que fecit et
erāt valde bona. Et factum
est vespē z mane dies sext⁹

Igitur **Le. v. l. i.**
p̄fecti sunt celiz tra z
oīs ornat⁹ eorū. L̄opleuitq;
de⁹ die septio op⁹ suū qd fe-
cerat z requiuit die septimo
ab oī ope qd patrarat. **Le. ij.**
Et b̄ndixit diei septio z s̄a
ctificauit illū: q̄ i ipso cessa-
uerat ab oī ope suo qd crea-
uit de⁹ vt faceret. **Le. ij.**

Iste gñatiōes celi et terre
quādo create sunt: in die q̄
fecit de⁹ celū z terrā z oē vir-
gultū agri āteq; ouiret i ter-
ra oēmz herbā regiōis pri-
usq; germiaret. **Le. v. l. i.**

Non em̄ pluerat dñs
de⁹ sup terrā z hō nō
erat q̄ oparet terrā: s̄z fons
ascēdebat e tra irrigās vni-
uersam supficiem terre. **Le. ij.**

Formauit igitur dñs de⁹
hōem de limo tre z inspira-
uit i faciē ei⁹ spiraculū vite
z fact⁹ est hō in aīaz viuētē
Plātauerat autē dñs **Le. ij.**
de⁹ padisū voluptat⁹ a p̄-
cepto in q̄ posuit hoīez quē
formauerat. Produxitq;

Officia in sexagesims.

dn̄s de⁹ de humo oē lignuz
pulchrū visu z advescendū
suauē. lignū etiā vite in me
dio paradisi. lignūq; scientie
boni z mali. **Sabbato. lē. i.**

Et flum⁹ egrediebatur
de loco voluptatiz ad
irrigandū paradisu: q; inde di
uidit in quatuor capita. **lē. ij.**
Nomē vni fison: ipse est q;
circuit oēs terrā euilat: vbi
nascit⁹ aurū: z aurū tre illi⁹
optimū est. Ibiq; iuenitur
bdellū z lapis onichinus.

Et nomē fluij scōi **l. iij.**
gion ipse ē q; circuit oēs trā
ethiopiae. Nomē vero fluij
tertij tigris: ipse vadit p̄tra
assiros. Fluij⁹ autē q̄rtus:
ipse est eufrates. **Sabbō**
i sexagesima cap. Bñ⁹ de⁹.
Re. Spes mea. Ad magt. an.
Dirit patetfamilias. vrs. col.

Deus q; sp̄icis: q; ex
nulla nra actione cō
fidim⁹: p̄cede p̄piti⁹: vt cō
tra aduersa oīa doctorū gē
tīū p̄ceptiōe muniamur. p.

Officia i sexagesima. In
uit. Quoniam deus. vrs. lē. j.

Quālit ergo dn̄s deus
hoiez z posuit i para
diso voluptatis vt oparet⁹ z
custodiret illū. p̄cepitq; ei
dicēs: ex oī ligno paradisi co

mede. de ligno āt scie boni
z mali ne cōedas. In q̄cūq;
ei die comeder⁹ ex eo: mori
te morier⁹. **Re. In p̄ncipio. vrs.**
Dirit quoq; dn̄s de⁹. **l. iij.**
nō ē bonū eē hoiez solūta
ciam⁹ ei adiutoriū sūe sibi.

Hom̄is igit dn̄s **l. iij.**
de⁹ de humo cūct⁹ aiāntib⁹
tre: z vniuersis volatilib⁹
li adduxit ea ad adam vt
deret qd vocaret ea. **l. iij.**

Omne em qd vocauit adā
aiē viuētis ipm ē nomē ei⁹
appellauitq; adā noīb⁹
is cūcta aiāntia z vniuersa
volatilia celi z oēs bestias

Ade vero nō (terre. **l. v.**
inueniebat adiutor: sicut ei⁹
immisitq; dn̄s de⁹ soporē
adā. Lūq; obdormierat
lit vnā de costis ei⁹ z repli
uit carnē pro ea. **l. cō. v.**

Et edificauit dn̄s deus co
stā quā tulerat de adā i mu
lierē. z adduxit eā ad adam.
Diritq; adā. Hoc nunc es
ex ossib⁹ meis z caro de car

Nec vocabit⁹ (ne mea. **l. v.**
virago qm̄ de viro sumpta
est: q; obzē relinquet homo
patrē z matrē et adherēbit
vixi sue z erūt duo i carne

Erat autē (vna. **l. cō. viij.**
vterq; nudus adā scilicet

vor: etias ⁊ nō erubescēbāt
Serpēs erat callidior: cun-
ctis animātib⁹ terre q̄ fece-
rat dñs de⁹. q̄ dixit ad muli-
erē. Cur p̄cepit vobis deus
vt nō comederetis ex omni
ligno paradisi. **Scdm lucā**

In illo tpe Dixit iesus
turbis similitudinem
hāc. Exist qui seminat semi-
nare semē suū. Et res. **Ome-
lia lc. euisdē bti gre. pa. l. ix**

Lectio sc̄ti euangelij
Quā modo fratres ca-
rissimi audistis expositione
nō indiget s; animonitione
Quā em̄ p̄ semetip̄am veri-
tas exposuit: hāc discutere
hūana fragilitas nō p̄sumit

Sed ē qđ sollicitē i hac **l. x**
ip̄a expositiōe dñica p̄sare
debeat: q; si nos vobis se-
mē verbū: agrū mūdū volu-
cres demōia: spinas diuiti-
as significare dicerem⁹: ad
credēdū nobis mēs forsitā
vestra dubitaret. **Rec. xi.**

Tnde ⁊ isdē dñs p̄ semet-
ip̄m dignat⁹ est exponē qđ
dicebat: vt sc̄iat⁹ rez signifi-
cations querere i his etiā q̄
p̄ semetip̄m noluit explana-
re. Exponendo ḡ qđ dixit.
figurate se loq̄ innotuit q̄te-
nus certos vos redderet:

cū vobis nra fragilitas ver-
borū illi⁹ figurā aperiret.

Quis est michi vn⁹ **l. xii.**
crederet. si spinas diuitias
interpretari voluissē. ma-
xime cū ille pungāt: iste de-
lectet⁹. Et tamen spine sunt
quia cogitationū suarū pun-
ctionibus mētem lacerant.
⁊ cuz vsq; ad pctm̄ p̄trahūt
quasi inflicto vulnere cruē-
tāt. Si p̄pterea fratres ca-
rissimi diuites esse cupitis:
veras diuitias amate. Si
culmen veri honoris queri-
tis: ad celeste regnum tēdi-
te. Si gloriā dignitatū dili-
gitis: in illa sup̄erna āgelo-
rum curia ascribi festinate.

In illo **Scdm lucam.**
tpe. Cū turba p̄ima
cōueniret et de ciuitatibus
p̄peraret ad iesuz. dixit p̄ si-
militudinē Exist q̄ seminat
seminare semē suū. Et dum
seminat aliud cecidit secus
viā ⁊ cōculcatū est et volu-
cres celi comederunt illud
Et ali⁹ cecidit sup̄a petrā
⁊ natū aruit q; nō habebat
humorē. Et ali⁹ cecidit iter
spinas et simul eroute spine
suffocauerunt illud. Et ali-
ud cecidit in terraz bonaz ⁊
ortū fecit fructū centupluz

Hec dicēs clamabat. Qui
habet aures audiēdi audi-
at. Interrogabāt autē eū di-
scipuli eius q̄ esset hec para-
bola. Quibus ipse dixit: vo-
bis datū est nosse mysteriū
regni dei: ceteris autē in pa-
rabolis: vt vidētes nō vide-
ant: audiētes nō intelligāt.
Est autē hec parabola. Se-
mē est verbū dei. Qui autē
seculus viā. hi sunt q̄ audiunt
deide venit dyabolus: et tollit
verbū de corde eorū ne cre-
dentes salui fiāt. Nam q̄ su-
pra petrā: qui cū audierint
cū gaudio suscipiūt verbum
Et hi radices non habēt q̄
ad tēpus credūt et in tpe tē-
ptatiōis recedūt. Quō autē
in spinis cecidit: hi sunt qui
audierūt et a sollicitudinib⁹
et diuitijs et voluptatibus
vite euntes suffocātur: et nō
referūt fructum. Quod au-
tem in terrā bonam: hi sunt
qui in corde bono et optimo
audientes verbum retinēt.
Et fructum afferunt in pa-
tientia Amen. Te decet laus
Tolla. Deus qui conspicis
vis. Ad bñd. an. Cuz turba
plurima veniret ad iesum et de-
cimitatib⁹ properarent ad eum
dixit p̄ similitudinē exiit qui se

minat seminare semē suū. **Ad
magt. an.** Iesus hec dicēs cla-
mabat: qui habet aures audi-
di audiat. **¶ Feria. ii. Lec.**
Serpēs erat callidior
cunctis animantibus
terre que fecerat dominus
deus. Qui dixit ad mulierē
Cur precepit vobis deus
non comederetis ex omni
gno paradisi? **R.** In princi-
pio. **zc. Lectio secunda.**
Qui respōdit mulier: et fru-
ctu lignorū q̄ sunt in paradiso
vescimur. de fructu vero
ligni qd̄ est in medio paradisi
p̄cepit nobis de⁹ ne come-
derem⁹ et ne tāgerem⁹ illud
ne forte moriamur. **Lec. iii.**
Dixit autē serpens ad mulie-
rem: nequaquā morte morie-
mini. Scit enī de⁹ q̄ in quo-
cūq̄ die comederitis ex eo
aperientur oculi vestri et erit
sicut dii scientes bonū et
malū. **¶ Feria. iii. Lec.**
Ad bonū esset lignus ad
vescēdū et pulchrū oculis
aspectuq̄ delectabile et vultu
de fructu illi⁹ et comedit de
ditq̄ viro suo Qui comedit
et aperti sunt oculi amborū.
¶ Quis cognouissent **L. ii.**
se esse nudos consueverunt

lia ficus et fecerunt sibi pizomata. Et cum audissent vocem domini dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem abscondit se adam et vxor ei a facie domini dei in medio ligni paradisi. **Lec. iij.**

Vocauitque dominus deus adam et dixit ei. Adam vbi es? Qui ait: vocem tuam audiui in paradiso et timui eo quod nudus essem et abscondi me. **¶ Ser. iij. l. i.**

Dixit dominus deus ad adam: Quis enim indicauit tibi quod nudus esses nisi quod ex ligno de quo tibi preceperam ne comederes comedisti? **L. ij.**

Dixitque adam: mulier quam dedisti mihi sociam dedit michi de ligno et comedi. Et dixit dominus deus ad mulierem: Quare hoc fecisti? Que respondit. Serpens decepit me. **¶ Et ait dominus: (et comedit. l. iij.)** ad serpentem. Quia fecisti hoc maledictus es inter omnia animalia et bestias terre. Supra pedes tuos gradieris: et terram comedes cunctis diebus vite tue. **¶ Feria. v. Lec. i.**

Inimicitias ponam inter te et mulierem: semine tuum et semine illius ipsa comedet caput tuum et tu insidiaberis calcaneo eius. **Lec. ij.**

Mulieri dixit deus: Multiplicabo erunas tuas et conceptus tuos. In dolore paries filios et sub viri potestate eris et ipse dominus habebit tui. **l. iij.** **A** de vero dixit. Quia audisti vocem vxoris tue et comedisti de ligno ex quo preceperam tibi ne comederes maledicta terra in ope tuo.

¶ Feria sexta. Lec. prima.

In laboribus comedes eam cunctis diebus vite tue. Spinis et tribulis germinabit tibi et comedes herbas terre. **Lectio scda.**

In sudore vultus tui vesceris pane tuo donec reuerteris in terram de qua sumptus es: quia pulvis es et in puluerem reuerteris. Et vocauit adam nomen vxoris sue euam: eo quod mater esset cunctorum viuientium. **Lec. iij.**

Fecit quoque dominus deus adam et vxori eius tunicas pelliceas et induit eos: ait. Ecce adam factus est quasi vnus ex nobis sciens bonum et malum. **¶ Sabbato. Lec. i.**

Nunc ergo ne forte mitat manum suam et summat etiam de ligno vite et comedat et viuat in eternum. Et emisit eum dominus deus de paradiso.

so voluptatis ut oparet ter
rā de qua sumpt⁹ est. **L. ii.**

Etecitoz adā: z collocauit
an padisuz voluptatis che-
rubin z flāmeū gladiū atqz
versatilem ad custodiendā
viam ligni vite. **Lectio. iij.**

Adam vero cognouit euā
vrozē suā q̄ cōcepit z pepit
caym dicēs. Possedi hoiez
p deū. Rursūqz peperit fra-
trē ei⁹ abel fuit autē abel pa-
stor ouīū et caym agricola.

Sabbō ad v. in quinquagesima cpm. **B**ndict⁹ deus
R. Donā arcū. **Ad magt. an.**
Vobis datū ē nosse mysteriū re-
gni dei: ceteris autē i parabolis
dixit iesus discipulis suis. **col.**

Peces nras q̄s dñe
clemēter exaudi atqz
a pctōz vīculis absolutos
ab oi nos aduersitate custo-
di. **p.** **In quinquagesima iuitat.**
Quoniam deus magn⁹. **Lec. i.**

Noe vir iust⁹ atqz pfe-
ct⁹ fuit in gnationib⁹
suis cū deo ambulauit z ge-
nuit filios tres sem cham et
taphet. Corrupta est autez
terra corā dño z repleta est
iūq̄tate. **R.** Quadraginta dies
z noctes apti sūt celi z et oi car-
ne habēte spm vite: Ingressi sūt
in archā: z clausa foris ostium

dñs. **R.** Noe vero z filij ei⁹ vxor
ei⁹ z vxores filioz ei⁹. Ingressi.

Amqz vidisset **L. ii.**
R. de⁹ trā eē corruptaz
ois q̄ppe caro viā suā cor-
perat sup trā. dixit ad noe
finis vniuerse carnis venit
corā me Repleta ē tra iūq̄ta
te a facie eoz. z ego dispō
eos cum terra. **R.** Edificauit
noe altare dño offerēs sup illud
holocaustū odorat⁹ ē dñs odorē
suauitat⁹ z bñdixit eis Crescite
multiplicamini z replete terrā.

R. Ecce ego statuā pactū mē vobis
scū. z cū senie vō post vos. **Cre.**

Elc tibi archā **L. iij.**
de lignis leuigatis.
z phālūculas i archa facies
et bitumine linies itrisectus
z extrisec⁹ z sic facies eam.

R. per memetipm iurauit dixit
dñs nō adijciā vltra aq̄s diluuii
sup terrā pacti mei recordabor
vt nō pdā aq̄s diluuii oēm car-
nē. **R.** donā arcū meū i nubib⁹
celiz erit signū fedēris iter me
inter terrā. vt nō perdas. **L. iij.**

R. Recentozū cubitoz
erit lōgītudo archē.
quingenta cubitoz latitudo
z triginta cubitoz altitudo
illi⁹. fenestram in archa
facies z i cubito cōsum
mabis sūmitatē ei⁹. **Psalm.**

autē arche pones ex latere
deorsus. cenacula ⁊ tristega
facies i ea. Ecce ego addu
cā diluuij aquas sup terras
vt interficiāz oēm carnē in
qua spūs vite ē sub celo vni
uersa q̄ in terra sunt confu
ment. **R.** Donā arcū meū i nu
bib⁹ celi dixit dñs ad noe. Et re
cordabor federis mei qđ pepigi
tecū. **R.** Cūq; obduxero nubib⁹
celū apparebit arcus me⁹ in nu
bibus. Et recordabor. **Lec. v.**

Dixit dñs ad abram.
Egredere de tra tua
et de cognatione tua. et de
domo patris tui. et veni in
terrā quā mōstrabo tibi. fa
ciāq; te i gentē magnā. Be
nedicā tibi: ⁊ maledicā ma
ledicētib⁹ tibi. atq; i te be
nedicentur vniuerse cogna
tiōes tre. Egessus ē itaq;
abram sicut pceperat ei do
min⁹ ⁊ fuit cū eo loth. **R.** Lo
quit⁹ est dñs ad abrahā dicēs
egredere de tra ⁊ de cognatiōe
tua ⁊ veni in trā quā mōstrauē
ro tibi. facis te crescere i gen
tē magnā. **R.** Benedicēs bñdicā ti
bi ⁊ multiplicabo te. Et fa. **L. vi.**

Sepuaginta qñq; an
nouū erat abram: enī
egredere de aran Tūlit⁹
saray vxorē suā. ⁊ loth filiū

fratris sui. vniuersamq; sub
stantiā quā possederant. et
aias quas fecerant i aran. ⁊
egressi sunt vt irent in terrā
canaam. Cūq; venissent in
eā: ptransiuit abram terras
vsq; ad locuz sichem et vsq;
ad cōuallē illustrē. Chanane
us autē tunc erat i terra.

R. Dñs staret abrahā ad ilicem
mābre vidit tres viros descēdēs
tes p viā. Tres vidit ⁊ vnū ado
rauit. **R.** Cūq; subleuasset oculos
apparuerūt ei tres viri stantes
iuxta eū. Tres vidit. **Lec. vii.**

Apparuit dñs abram
Et dixit ei. Semī tuo
dabo terrā hanc. Qui edifi
cavit tibi altare dño. qui ap
paruerat ei. Et ide trāsgre
diens ad montē qui erat cō
tra orientē bethel. tetendit
ibi tabernaculū suū. ab oc
cidēte habens bethel et ab
orientē hāy. Edificauit q̄z ibi
altare dño. ⁊ inuocauit no
men ei⁹. **R.** Tēptauit de⁹ abra
hā ⁊ dixit ad eū: tolle filiū tuum
quē diligis isaac ⁊ offere illū ibi
in holocaustū. Sup vnū mōtium
quē dixerō tibi. **R.** Immo la deo
sacrificiū laudis: ⁊ redde altis
simo vota tua. Sup vnū. **L. viii.**

Perrexitq; abram va
dens ⁊ ultra progre

diēs ad meridiē. Facta est autē fames in terra. Descēditq; abiam i egyptū. vt pe regnaretur ibi. p̄ualuerat em̄ fames i terra. Lūq; prope esset vt ingrederetur egyptum: dixit saray vxi sui. Noni q; pulchra sis mulier. z q; cū viderint te egyptij dicturi sunt. Arox ipsi est. z interficiēt me. z te referuabūt. Dic ergo obsecro te q; soror mea sis. vt bene sit michi ppter te. et viuat aia mea ob grāz tui. **R.** Angel⁹ dñi vocauit abrahā dicēs ne extendas manū tuā super puerum: noui q; timeas dominū. **R.** Cūq; extēdisset manū vt imolaret filiū ecce angelus dñi clamauit dicēs. ne extēdas. **S. lucā**
In illo tpe Assumpsit iesus duodecim discipulos suos et ait illis. Ecce ascēdim⁹ hierosolimā z cōsumabūtur oīa que scripta sunt p pphetas de filio hominis. Et reliq;. **Emel. lec. eiusdē bti greg. pape. 2. ar.**
Bedēptor noster pūlēs ex passiōe sua discipulorū aios pturbādos: eis longe aū z eiusdē passiōis penā. z resurrectiōis sue glām p̄dicat: vt cū morien

tem sicut predictū est cerneret: etiā resurrecturū nō dubitaret. **R.** De⁹ dñi mei abrahā dirige viā meā vt cū salu te reuertar in domū domini mei
R. Obsecro dñie fac misericordiā cū seruo tuo. vt cū. **Lec.**
Spuli adhuc nullo mō capere valebant verba mysterij: venit ad miraculū. Ante eorū oculos cecus lumē recepit: vt q; celestis verba mysterij nō caperēt eos ad fidē celestia facta soliderent. **R.** Veni hodie ad fontes aque z orauit dñz dicens: dñe dei abrahā. Tu p̄spe. fecisti desiderū meū. **R.** Igit̄ puella cui dixerō da michi aquaz de idua tua vt bibes. z illa dixerit: bibes dñe z camelis tuis potū tribuas ip̄a est quā preparasti dñe. filio
Sdñi mei. Tu p̄spe. **Par.**
Ed miracula dñi saluatoris nostri sic accipiēda sunt fratres mei: vt z in veritate credant̄ facta: z tamen p significatōez nobis aliqd inuant. **R.** Cec⁹ se debar fec⁹ viā trāseūte dño z clamabat ad eū ait illi dñs Quid vis vt faciatibi: raboni vt videam lumē. **R.** Stās aut̄ ies⁹ iussit illū adducī ad se: cū appropinquet interroga

uit eum dicens. Quid. **L. vij.**
Opera quippe eius et per po-
tentia aliud ostendunt
et per mysterium aliud loquun-
tur. Ecce enim quis iuxta hy-
storiam cecus iste fuerit ignora-
mus: sed tamen quem per myste-
rium significet nouimus. Cecus
est fratres carissimi genus
humanum quod in pariete primo
a paradisi gaudiis expulsus
claritate supernae lucis igno-
rans damnationis suae tene-
bras patitur. sed tamen per redem-
ptoris sui presentiam illuminatur
et eterne lucis gaudia iam
per desiderium videat. atque in
viae vitae boni operis gressus
ponat. **R.** Domine puer meus iacet
palyticus in domo et male torquetur.
Amen dico tibi ego veniam cura-
bo eum. **R.** Domine non sum di-
gnus ut intres sub tectum meum sed
tantum dic verbo et sanabitur puer
meus. Amen dico. **Scdm lucam**

In illo tempore. Assum-
psit iesus duodecim
discipulos suos et ait illis Ec-
ce ascendimus hierosolimam
et consummabunt omnia que
scripta sunt per prophetas de
filio hominis. Tradetur enim ge-
nibus et illudetur et flagellabi-
tur et conspuetur. Et postquam fla-
gellauerint occident eum et

tertia die resurget Et ipsi ni-
hil horum intellerunt Et
erat verbum istud absconditum
ab eis: et non intelligebant quod
dicebatur. Factum est autem
cum appropinquaret hierico
cecus quidam sedebat secus
viae mendicans. Et cum audi-
ret turbam praeter euntem inter-
rogabat quid hoc esset. Di-
xerunt autem ei quod iesus naza-
renus transiret. Et clamauit
dicens. Jesu fili dauid mise-
rere mei. Et qui praebant in-
crepabant eum ut taceret.
Ipse vero multo magis cla-
mabat: fili dauid miserere
mei. Stans autem iesus ius-
sit illum adduci ad se. Et cum
appropinquasset interroga-
uit illum dicens. Quid tibi
vis faciam? At ille dixit. Do-
mine ut videam. Et iesus di-
xit illi. Respice fides tua te
saluum fecit. Et confestim vi-
dit et sequebatur illum ma-
gnificans deus. Et omnis
plebs ut vidit dedit laudem
deo. Amen. Te decet. **Coll.**
Preces nostras. **In lau. a.**
Alleluia. **R.** Adiutor meus. **R.**
Dominus regna. **Ad bñ. an.**
Cecus sedebat secus viam et cla-
mabat miserere mei fili dauid.
Ad horas dici. an. Alleluia

Ad vs. a. Dixit dñs. **Spes mea. p.** Dirigat. **Ad mgt. a.** Stās aut ie sus iussit celi ad du ci ad se .z. ait illi qd vīs faciā tibi dñert videā. .z. ies⁹ ait illi respi ce: fides tua te saluū fecit .z. pfe stinvidit. .z. seqbatur illū magni ficās deū. **Col. Preces nras**

Seria scda. L. i.
Am audisset abiam captū loth fratrē suū nume raut expeditos pñaculos suos trecetos decē .z. octo .z. persecut⁹ est eos vsqz dan. .z. diuisis socijs irruit super eos nocte. Percussitqz eos .z. psecutus est eos vsqz soba .z. phenicen q̄ est ad leuā da masci. Reduxitqz oēm sub stantia .z. loth fratrem suum cum substantia illius. mulie res quoqz .z. populum. **L. ii.**

Agressusqz ē rex sodomoz ī occursum ei⁹. postqz reuer sus ē a cede chodor. laomor .z. regū q̄ cuz eo erāt in valle saba q̄ est vallis regz. Atve ro melchisedech rex salē p ferens panē .z. vinū. erat em sacerdos dei altissimi bñdi xit ei et ait. Bñdict⁹ abiam deo excelso q̄ creauit celuz .z. terrā. .z. bñdict⁹ de⁹ excel sus quo ptegente hostes in manib⁹ tuis sunt. Et dedit

ei decimas ex omnib⁹. **L. iii.**
Dixit autē rex sodomoz ad abīā. Da michi aias. ce tera tolle tibi. Qui respon dit ei. L. uo manū meaz ad dñm deū excelsum possito rem celi .z. terre q̄ a filo sube tegminis vsqz ad corrigias calige non accipias ex oib⁹ que tua sūt. ne dicas ego di tauī abiam. exceptis hīs q̄ comederūt iuuenes .z. parti bus viroz q̄ venerūt meū. Isti accipient partes suas

Seria. iii. Lec. i.
His itaqz trāfactis fa ctus est sermo ad abīā pte sionem dicēs. Noli timere abiam. Ego protector tu⁹ merces tua nimis. **Lec. ii.**
Dixitqz abiam. Dñe deus qd dabis michi? Ego vadā absqz liberis. .z. filius pcura toris dom⁹ mee iste dama scus elyfer. Addiditqz a bīā. michi aut nō dedisti si men. .z. ecce vernaculus me us. heres me⁹ erit. **Lec. iii.**

Statimqz sermo dñi fact⁹ est ad euz dicens. Non eris hic heres tu⁹ sed q̄ egredie tur de vtero tuo ipm habebis heredē. Eduxitqz eū fo ras .z. ait illi. Suspice celiū numera stellas si potes. Et

dicat ei. sic erit semen tuum

Cer. iiii. in capite ieiunij

Redidit abram. l. i.

deo et reputatum est il

li ad iusticiam. Dixitque ad eum

Ego dominus qui eduxi te de

caldeorum ut darem tibi terram

istam et possideres eam. At ille

ait. Domine deus. unde scire pos

sum quod possessor sum eius? Et

respondit dominus. Sume inquit

micam vaccam triennem et ca

pream trimam et arietem annorum

trium. turturam quoque et columbam.

Qui tollens universa hec di

uisit ea per medium. et utraque

partes contra se alitrimsecus

posuit. aves autem non diuisit

Descenditque volucres super

cadavera. et abigebat eas

Ang. sol occidit. (abram. l. ii.

beret. sopor irrumpit super abram

et horror magnus et tenebro

sus inuasit eum. Dictumque est ad

eum. Scito perueniens quod pe

regnum futurum sit semini tuo

in terra non sua et subiciant

eos seruituti et affligent qua

drigentis annis. **Lectio. iij.**

Terutamem gentem cui serui

turi sunt ego iudicabor post

hec egredientur cum magna

substantia. Tu autem ibis ad

patres tuos in pace sepul

tus in senectute bona. generati

one autem quarta reuertetur

huc. Necdum enim implete sunt

iniquitates amorumque usque ad

presens tempus. Cum autem occu

buisset sol facta est caligo te

nebrosa. et apparuit clibanus

fumans et lapas ignis tran

siens inter diuisiones illas.

In illo die pepigit dominus fe

dus cum abraham dicens. semi

ni tuo dabo terram a fluuio

egypti usque ad fluuium ma

gni eufratem. **Ad nocturnos.**

Lpm. Vigilate et state. **et.**

Ama nos domine **Colla.**

Aptectio defende et

ab omni semper iniquitate custodi.

Per. In lau. Cap. Nox pre

cessit. **Ad bñ. a.** Cum ieiunatis

nolite fieri sicut et pocrite tristes

In laudib. et ad. iij. Colla.

Proest domine fidelibus

tuis: ut ieiuniorum ve

neranda solennia: et ogra pie

tate suscipiant. et securadeyo

tiode pcurrat. **Per. Ad. iij.**

Aet ad vespas. **Lpm.**

Onuertimini ad me

in toto corde vtroque ieiunior

fletu et plactu et scindite cor

da vestra et non vestimentave

stra ait dominus opus. **Coll.** Pie

sta domine. **vs. Ad. vi. Capm**

Alama ne cesses quasi

tuba exaltavocem tuam

et annūcia p̄p̄lo meo scelera
eorū: et domui iacob p̄ctā eo
rū: me etem de die in diem
querūt et scire vias meas vo-

Quesum? (lūt. *Colla*
om̄ps deus: vt qui no
stris sangamur offensis et
merito nre iniquitatis affligi
mur: pietatis tue grām p̄se-
qui mereamur. Per. *Ad. ix.*

Luamini mū: *Ep̄s*
di estote: auferite ma-
lum cogitationū vestrarum
ab oculis meis. *Collecta.*

Au oib? nos q̄s dñe
p̄ctis p̄piciat? absol-
ue: vt p̄cepta venia p̄ctōpli
beris tibi mētib? seruiam?

Ad v̄s. cap̄. Conuertimini
ad me. Ad maḡ. ā. Thesau-
rizate vob? thesauros i celoybi
nec erugo nec tinea demolitur.

Colla. Presta dñe. v̄s. Ih̄c
ordo trib? dieb? sequentib?
tenebit: excepto q̄ i laud. et
ad. iij. et ad v̄s. sūt proprie
collecte. C. Feria. v. Le. j.

Nec dū em̄ p̄plete sūt
liq̄tates amorreorū:
vsq; ad p̄sens t̄ps. Lū ergo
occubuisset sol facta ē cali-
go tenebrosar appuit cliba-
nus fumās et lampas ignis
trāsies iter diuisiones illas.

In die illo pepigit do. *l. ij.*

minus cū ab̄ā fedus dicēs
Semi tuo dabo terrā hanc
a fluuiio egypti vsq; ad flu-
uiū magnū eufratē cineos
et cenezeos cethmoneos et
theos et pherezeos raphais
q̄s et amoreos et chananeos
et gergezeos et iebuseos. *l. iij.*

Igitur saray vxor ab̄ā nō
genuerat liberos s; habēs
ancillā egyptiāz noie agar
dixit marito suo. Ecce p̄clu-
sit me dñs ne parerem. Im-
gredere ad ancillā meā si
forte saltem ex illa suscipias
filios. *Ad. bn. ān. S.* et vos mī-

seritis in sermōe meo vere dñi
puli mei erūt et cognoscet veri-
tatem et veritas liberabit vos.

Colla in laud. et ad tertiā

Deus q̄ culpa offē-
deris penitētia pla-
caris: p̄ces ppli tui suppli-
cātis p̄picius respice: et fla-
gella tue iracūdie q̄ p̄ pec-
catis nris meremur auerte
Per. *Ad maḡ. ān.* Ego enim
ex deo processi et veni: neq; enī
a meīso veni sed pater meus il-

Ple me misit. *Collecta.*
Arce dñe parce po-
pulo tuo: vt dignis flagella-
tionibus castigatus in tua
miseratione respiret. Per.

C. Feria sexta. Actō prima

Amqz ille acquteus
ser deprecanti. tulit
agar egyptiā ancillā suam
post ānos decē q̄s habitare
ceperant in terra chanaan:
et dedit eā viro suo prorem.
qui ingressus est ad eam: at
illa pcepisse se vidēs despe-
xit dominam suā. **Lc. ii.**

Dixitqz saray ad abrahā: In-
que agis cōtra me. Ego de-
di ancillā meā in sinu tuo q̄
videns q̄ conceperit despe-
ctui me habet. Iudicet do-
minus inter me et te. **L. iij.**

Qui rīdēs abrahā. ecce ait
ancilla tua in manu tua est:
propterea ea vt libet. Affligēte
igitur eā saray fugam inijt.

Ad hū. ān. q̄e eteni de die in
diē grūt et scire vias meas volūt

Collecta in laudi. et ad. iij.

Inchoata ieiunia q̄s
dñe benigno fauore
psequere: vt obseruantia quā
corpalliter exhibem⁹: mēti-
bus etiā sincer⁹ exercere va-
leam⁹. p. **Ad mgt. ā.** Quare
ieiunauim⁹ et nō aspersisti: hūi-
liauim⁹ aias nostras et nescisti.

Uere dñe ppl⁹ **Col.**
tuū et ab oībus pctis
clementer emūda: q̄ nulla
ei nocebit aduersitas si nul-
la domine iniquitas. Per.

Sabbato. Lectio priā.

Amqz inuenisset illā
angel⁹ dñi iuxta fon-
tem aque in solitudine q̄ est
in via sur in deserto dixit ad
illā. Agar ancilla saray vn-
de venis et quovadis? Que
respondit: a facie saray do-
mine mee ego fugio. **Lc. ii.**
Dixitqz ei angel⁹ dñi. Re-
uertere ad dñam tuā et hā-
liare sub manu ip⁹. Et rur-
sus. Multiplicās inqt mlti-
plicabo semē tuū et nō nūe-
rabitur p̄e multitudie. Ac-
cedeiceps. Ecce ait: pcepisti
et paries filiū: vocabisqz no-
mē ei⁹ hīsmāel: eo q̄ audie-
rit dñs afflictionē tuā. Hic
erit fer⁹ homo. **Abrahā** eius
p̄tra oēs: et man⁹ oīm cōtra
eū. Et e regione vniuersoz
fratrū suorū figet taberna-

Vocauit autē (cula. **sc. iij.**)
agar nomē dñi q̄ loquebat⁹
ad eā. Tu de⁹ q̄ vidisti me
Dixit ei. Profecto hic vidi
posteriora vidētis me. Pro-
pterea appellauit puteum
illum puteum viuētis et vi-
dentis me. **Ad bñdict. ān.**
Cum facis elemosinam nesciat
sinistra tua quid faciat dextera
tua. **Col.** Inchoata ieiu-
nia. **Ad respas. Capitū.**

Hortamur vos ne in
vacuū gram dei reci
piat: ait ei tpe accepto ex
audiui te: et i die salutis adiu
ui te. **¶** Para dñi portas. **hy.**
De creator. **¶** Angelis suis
de⁹ mādauit de te ut custodiāt
te i oib⁹ vijs tuis. **Ad mgt. a.**

Ecce nunc tps acceptabile ecce
nūc dies salutis i his ergo dieb⁹
exhibeam⁹ nos sicut dñi miseros
in multa patiētia i vigilijs i ieu
nijs et i caritate nō ficta. **Colla**

Deus q̄ ecclīaz tuam
ānua quadragesime
obseruatōe purificas: p̄sta
familie tue: vt qđ a te obti
nere abstīnēdo nititur: hoc
bonis opib⁹ ereq̄tur. **Per.**
Inuit. hy. a. ¶ vt i psaltio.

Dñica. i. quadragesime.
Sermo bti leonis pape. l. i

Incet nobis dilectissi
mi appropinquante
pascha ieiuniū quadragesi
male ipe legitimis p̄is recur
sus idicat cohortatio tñ nri
fmonis adhibēda est: que
auxiliāte dño nec iutilis sit
pigris nec onerosa deuot⁹.

¶ Ecce nūc tps acceptabile ec
ce nūc dies salutis: cōmēdemus
nosmetipsos i multa patiētia: In
ieiunijs multis p arma iusticie
p̄ruis dei. **¶** In oib⁹ exhibea

mus nosmetipsos sicut dei mini
stros in multa patiētia. **In i. l. i.**

Nam cū oēm obserua
tiā nram ratio istorū
dierū poscat augeri: nemo
est vt cōfido de vobis qui se
ad opus horū non gaudeat
icitari. **¶** Para dñi portas: susci
periet nobis ieiunij tps: susci
am⁹ illō orātes et de p̄cātes: vt
i die resurrectiōis cū dño glie
mur. **¶** p̄ arma iusticie p̄ru
tis dei p̄mēdem⁹ nosmetipsos

Nam multa patiētia. **¶** **l. i. l. i.**
Altera cū nra ad hoc
manente mortalitate muta
bilis etiam si ad summa ope
virtutū studio puebat: sem
per tamē sicut potest habere
q̄ recidat ita potest habere
q̄ crescat. **¶** Amēdem⁹ in
melius q̄ ignorāter peccauim⁹
ne subito p̄occupati die mortis
gram⁹ spaciū penitētie et iusticie
nō possum⁹. **¶** Attēde dñe et misere
re qz peccauim⁹ tibi. **¶** p̄ pecca
uim⁹ cū p̄rib⁹ nris: iuste egim⁹
iniq̄tatē fecim⁹. **¶** Attēde. **l. i. l. i.**

Hec est p̄fectore
ra iusticiay nūc se
p̄sumant esse p̄fectos: ne ab
itinerē nōdū finiti inētiōe
cessantes: ibi icidāt deficiē
di periculū: vbi p̄ficiēdi de
posuerūt appetitum. **¶** In

oib⁹ exhibeam⁹ nosmetipsos si-
cut dei ministros i multa paciē-
tia. Ut nō vituperet ministeriū
nostrū. **¶** Ecce nūc tēpus acce-
ptabile: ecce nūc dies salutis ne
mini dantes vllā offensionē. **¶** Ut
nō. **3m. ij. noc. ā. vt i psaltio.**
Sed q⁹ nemo nrm̄. **(lc. v.)**
tā pfectus ⁊ sc̄tū est vt pfe-
ctior: sanctiorq⁹ eē nō possit
oēs siml sine differētia gra-
dū sine discretiōe merito-
rum ab his i q̄ puenim⁹ i ea
q̄ nondū apprehēdim⁹: pia
auditate curram⁹: ⁊ ad mē
surā p̄suetudinis nre neces-
sarijs aliqd addamus aug-
mētis. **¶** In ieiunio et fletu
orabāt sacerdotes dicētes. p̄ar-
ce dñe parce pp̄lo tuo. ⁊ ne des
hereditatē tuā i p̄ditōez. **¶** In
vestibulū ⁊ altare plorabāt sa-
cerdotes dicētes. p̄arce. **(l. vi.)**
Palio tpe demōstrat q̄
in his dieb⁹ non religiosior
iuenit. Unde oportune au-
rib⁹ nostris lectio aplice p̄-
dicatiōis isonuit dicēs. Ec-
ce nūc tēp⁹ acceptabile ec-
ce nūc dies salutis. **¶** Abscō-
dite elemosynā in sinu paupis
et ipsa orabit p̄ vobis ad dñm.
Q⁹ sicut aqua extinguit ignē ita
elemosyna extinguit peccatū. **¶**

Honora dñm de tua substātia ⁊
de p̄mitijs frugū tuar. da pau-
perib⁹. Q⁹ sicut. **Lectio. viij.**

Quid em̄ accept⁹ hoc
tpe: qd salubrius his
dieb⁹ in q̄b⁹ bellū vicij⁹ idi-
ci⁹. ⁊ oīm virtutū pfect⁹ au-
getur. **¶** Tribularer si nesci-
rē mias tuas dñe. tu dixisti no-
lo mortē peccōr sed vt p̄uertat ⁊
viuat Qui cananeā ⁊ publicanū
vocasti ad penitētā. **¶** Et pe-
trū lachrimātē suscepisti miseri-
coris dñe. Qui cana. **Lec. viij.**

Semp qdē tibi o anīa
xp̄iana vigilādū con-
tra salutis tue aduersarium
fuit: ne vllus pateret locus
tēptator⁹ insidijs: s̄z modo
tibi maior cautio ⁊ solliciti-
or est assumenda prudentia
qn̄ idēz hostis tuus acrior
seuit iuidia. Nūc em̄ i toto
mundo potestas ei antique
dñatiōis auferret. ⁊ innume-
ra illi capriuitat⁹ vasa rapi-
unt. Rēnūciat atrocissimo
predoni a populis oīm na-
tionū: oīm q⁹ linguar ⁊ nul-
lum iam gen⁹ hoīm reperit
qd nō tā tyrānicis legib⁹ re-
luctet. dñi p oēs fines terra-
rū regenerāda i xp̄o multo-
rum miliū milia p̄parant. ⁊
appropinquāt noue creatu-
re

re oritur: spiritualis neq̃tia ab
his quos possidebat extru-
ditur. Fremet ergo expolia-
ti hostis ipsius furo: et nouū
querit lucrū q̃ ius p̃dit an-
tiquū. **R.** Scapulis suis obli-
brabit tibi dñs sub p̃mis eius
sp̃abis. Sicut circūdabit te p̃-
tas ei⁹. **R.** Angelis suis de⁹ mā-
dauit de text custodiāt te i oib⁹
vijs tuis. Sicut. **Ad cā. ā. p̃o**
in solo. vt i psalio. S. math.
In illo tpe. Duct⁹ est
iesus i desertū a spū
vt tēptaret a diabolo. Et cū
ieiunasset q̃dragita dieb⁹ et
q̃draginta noctibus postea
esuriit. Et ref. **Smel. lect.**
eiusd. bti gre. pa. Lect. ix.
Dabitari a quibusdā
solet a q̃ spū sit iesus
duct⁹ in desertū: p̃pter hoc
q̃d subdit assūpsit eū diabo-
lus in sanctā ciuitatē. et rur-
sum assūpsit eū in mōtē ex-
celsū. **R.** Angelis suis māda-
uit de te vt custodiāt te i oibus
vijs tuis. In manib⁹ portabūte
ne vn⁹ offēdas ad lapidē pedē
tuū. **R.** Sup aspidē et basiliscū
ābulabis et p̃culcabis leonē et
draconem. In ma. **R. r.**
Sed vere et absq̃ vlla
q̃stioē cōueniēter accipit:
vt a sc̃o spū duct⁹ i desertū

credat: vt illuc eū su⁹ spūs
duceret vbi hūc ad tēptan-
dū sp̃s malign⁹ iueniret. **R.**
Scidue corda ṽra et nō vestimē-
ta ṽra. Et quertimini ad dñz de-
um q̃ benign⁹ et misericors est.
R. Reuertimini vni⁹q̃q̃ a via
sua mala et a pessimis cogitatio-
nib⁹ ṽris. Et quertimini. **R. r.**
Sed ecce cū dicit de⁹
homo vel in excelsū
montē ṽl in sanctā ciuitatē
a dyabolo assumptus. mēs
refugit. humane hoc audi-
re aures expauescunt. Qui
tñ nō esse incredibilia ista co-
gnoscim⁹: si in illo et alia fa-
cta p̃sam⁹. **R.** Dñe de⁹ p̃pi-
cius esto pplō tuo Et querte tri-
bulationē nr̃az i gaudiū. **R.** Ad-
iuua nos de⁹ salutar⁹ nr̃ et pro-
pter honorē nois tui dñe libera
nos. Et conuerte. **Lectio. xii.**
Quēte carissimū iūquo
rū oīm dyabolus ca-
put est: et hui⁹ capitis mem-
bra sunt om̃s iniqui. An nō
dyaboli mēbrū pylat⁹? An
nō dyaboli mēbra iudei p̃-
sequentes: et milites crucifi-
gētes fuerūt? Quid q̃ mirū
si se ab illo p̃misit in mōtes
ducti: q̃ se p̃tulit etiā a mem-
bris illi⁹ crucifigi? Nō est q̃
indignū redemptori nr̃o q̃

tēptari voluit: q̄ venerat occidi. Iustus quippe erat vt sic tēptatōes n̄ras suis tēptationibus vinceret: sicut mortē nostram venerat sua morte supare. **R.** dereliquat ipius viā suā et vir iniqu⁹ cogitationes suas et reuertat⁹ ad dñz et miserebit⁹ ei⁹. **Or.** benign⁹ et misericors ē p̄stabilis sup malicia dñs de⁹ n̄r. **R.** Scidite corda v̄ra et nō vestimenta v̄ra et p̄uertim⁹ ad dñz de⁹ v̄r. **Or.** be. **Scōz mathe.**

In illo tpe. Duct⁹ est iesus in desertū a spū vt tēptaret⁹ a dyabolo. Et cū ieiunasset quadraginta dieb⁹ et quadraginta noctibus postea esuriit. Et accedens tēptator dixit ei. Si fili⁹ dei es dic vt lapides isti panes fiant. Qui rīdēns dixit. Scriptū est nō in pane solouit⁹ hō: sed in oī verbo qđ p̄cedit de ore dei. Tunc assumpsit eū dyabol⁹ in sanctam ciuitatē et statuit eū supra pinnaculū tēpli: et dixit ei. Si fili⁹ dei es mitte te deorsum. Scriptū est enī quia āgelis suis mādauit de te et in manib⁹ tollent te ne forte offendas ad lapidē pedem tuum. At it illi iesus rursus. Scriptum est: nō tēptabis

dñm deū tuū. Iterū assumpsit eū dyabol⁹ in montem excelsum valde: et ostendit ei oīa regna mūdi et gl̄iaz eorū et dixit illi. Hec oīa tibi dabo si cadēs adorauer⁹ me. Tūc dixit ei iesus. Vade satanas. Scriptū est enim. Dñm deū tuū adorabis et illi soli seruiēs. Tūc reliq̄tū dyabol⁹. Et ecce angeli accesserunt et ministrabant ei. Amen. Te decet laus. **Colla.** Deus q̄ ecclesiaz. **In lau. ān.** Cor mūdū crea i me de⁹ sp̄z rectū inoua i viscerib⁹ meis. **Lp̄z.** B̄dictio et clā. **R.** partecipe me fac de⁹ oīz timentū te. Et custodiētū mādāta tua. **R.** Aspice i me et misere mei scōm iudiciū diligētū nomē tuū. **Et. R.** Scito arcūdabit te veritas ei⁹. nō timebis a timore nocturno. **Ad bñ. ā.** Duct⁹ est iesus in desertū a spū vt tēptaret⁹ a dyabolo cū ieiunasset q̄dragita dieb⁹ et quadragita noctib⁹ postea esuriit. **Col.** De⁹ q̄ eccle. **Ad. j. ān.** Ies⁹ at cū ieiunasset q̄dragita dieb⁹ et q̄dragita noctib⁹ postea esuriit. **Ad. iij. bp̄z.** Audi be nī. **ā.** In spū hūilitat⁹ et i aio cōtrito suscipiamur dñe a te et sic fiat sacrificiū n̄r vt a te suscipiatur hodie et placeat tibi dñe de⁹

Cap.hortamur vos. **re. h.**

dicet dñs. **Colla** De' qui ec-
clesiā. **Ad. vi. a.** dñs deū tuū
adorabis et illi soli seruiēs. **Ep.**

E Rāge esuriēti panē
tuū et egenos vagos-
q; induc in domū tuā: cū vi-
deris nudū operi eū et car-
nē tuā ne desperes ait dñs
om̃ps. **h.** Ipse liberauit me.

D A nobis dñe **Colla**
q̃s p̃seuerantē in tua
volūtate famulatū: vt i die
bus ñris et merito et nūero
popul' tibi seruīēs augeat.
p. Ad. ir. an. vade sathanas
nō tēptabis dñz deū tuū. **Ep.**

Q Uerite dñm dñ inue-
niri potest: inuocate
eū dñ ppe est: derelinq̃t ipi
us viā suā et vir iniquus co-
gitationes suas et reuertat
ad dñm et miserebit' eius et
ad deū ñrm qm̃ mult' ē ad
ignoscēdū. **h.** Scapis suis.

D es ñros q̃s **Colla**
dñe placat' intende
p̃iterq; nos et a pctis absol-
ue p̃pitius: et a cūctis eripe
benign' aduersis. **p̃er. Ad**

vs. a. dixit dñs **Ep**horta-
mur vos. **p.** Ab oī viā mala p̃
hibui pedes meos. vt custodiā
mādata tua dñe. **h.** A iudicijs
tuis nō declinaui qz tu legē po-

suisti michi. **vt. h.** Angelis su-
is de **Ad. m̃t. a.** meliōr eū tē-
ptator et accesserūt angeliz mini-
strabāt ei. **Colla** De' q' eccle-
siā. **Ep. i. j. Inuit.** Venite
er. **In. j. noc. a.** Rectos decet

p. dicet dñs. **Incipit tra-**
ctat' sc̃ti augustini de psal-

D eus **(mo. xcii. l. j.)**
vltionū dñs de' vlti-

tionū fidenter egit. Tu pu-
tas qz nō vidicat: Vidicat
vtiq; qz de' vltionū ē. Quid
est de' vltionū: De' vindi-
ctarū. In eo certe murmu-
ras: qz nō vidicat in malos
Noli murmurare ne iter il-
los sis i quos vindicat. Sa-
cit ille furtum et viuit. Tu
murmuras aduersus deum
qz nō morit': qui tibi furtum
fecit. Si iā nō facis furtum
vide. Si em̃ iā nō facis. vi-
de ne aliquando fecisti. **li. j.**

Si iā dies es: recale noctē
tuā. Si iā in celo fix' es: re-
cale trā tuā. Inuenisti te fu-
rē forte fuisti aliqñ et aliqñ
aliū forte stomachatū. q̃a
et tu furtū faciēs viristi: et nō
es mortu'. Quō autē tu qñ
faciebas. idō viristi vt post
ea non faceres: noli quia tu
trāsistivelle mie dei potē
subvertere. Optas videnti

dei malos vt fur mortatur
et murmurat aduers⁹ deuz
q: fur nō morit. Appende ī
statera equitatis furē z blas

Iā dicis qā (phemū. **l. iij.**

fur nō es: sed murmurando
aduers⁹ deū blasphem⁹ es.

Ille captat somnū hoīs vt
aliqd violet: z tu dicis quia

dormit de⁹: z hoīem nō vi-

det. Ergo vis vt ille corri-

gat manuz: tu prior corrige

linguaz: vis vt ille corrigan

manū aduers⁹ hoīez: tu cor-

rige cor aduers⁹ deū. ne for-

te cit optas vindictaz dei si

venerit te priorem inueniat

Nā ille veniet. Veniet z in-

dicabit pseuerātes ī neqtia

sua. igratos progiatiōi mie

ipsi⁹. igratos patiētie ipsi⁹

thesaurisantes sibi irā ī die

ire z reuelatiōis iusti iudi-

cij dei: qui reddet vnicuiqz

scdm opa sua qā deus vltio-

nuz dñs: de⁹ vltionū ideo z

fidēt egit. Nulli ei peccit.

In scdo nocturno. Capm.

Inoib⁹ exhibeamus

nosmetipos sicut dei

ministros ī mltā patientia.

Ps. Ipse liberauit me. Collecta.

Redēptor noster aspi-

ce de⁹: z tibi nos iugi-

ter pūre pcede Qui viuīs.

Ecce nūc **In lau. c. 3.**
tēp⁹ acceptabile: ec-
ce nūc dies salutis nemini
dātes vllā offensionē vt nō
vituperet ministeriuz nrm.

R. participē me fac. **Ps.** Scuto

Ad bñ. an. Venite bñdicti pa-

tris mei pcpite regnū quod vo-

bis parati estis ab origine mñdi

In laud. z ad tertiā. Collecta.

Conuerte nos de⁹ sa-

lutaris nr: z vt nobis

testimū qdragesimale profi-

ciat: mētes nrās celestibus

instrue disciplinis. **p. Ad. iij.**

Ecce ego ipse **Capm.**

requiram oues meas

et visitabo illas sicut visitat

pastor gregē suuz ī die qñ

fuerit ī medio ouium suarū

dissipataz. **Collecta. Conuer-**

te nos. Ad septim. Capm.

Anima q peccauerit

ipsa moriet: fili⁹ non

portabit iniqtatē prīs z pa-

ter non portabit iniqtatē fi-

lij: iusticia iusti sup eū erit

impietas ipij erit super eū:

ait dñs omnipotens. **Ps.** Ipse

liberauit me. **Collecta.**

Audi qd dñe suppli-

cū preces z consentiū tibi

pce pctis: vt pariter nobis

idulgētiā tribuas benign⁹

z pacē. **Per. Ad. ix. Capm.**

Ps. iij.

Quam auerterit se im-
pius ab impietate sua
quā opatus est et fecerit iu-
diciū et iusticiā ipse aīaz suā
vivificabit dicit dñs ops.

DScapulis suis. *Colla.*
Eus qui iuste irasce-
ris et clemēter ignoscis affli-
cti populi lachrymas respici-
ce: et irā tue idignatōis quā
iuste meremur propiciatus
avertere. per. *Ad vñ. Lpm.*

Si fuerint pctā vīa vt
coccinū qñ nix deal-
babuntur: et si fuerint rubia
quali vermiculus velut la-
na alba erunt. *pm* Ab omni
via mala. *p* Angelis suis. *Ad*

mēt. an. Quod vni ex minimis
meis fecistis michi fecistis dicit

Resolve dñs. *Colla.*
qñs dñe nostroī vīn-
cula pctōz: et quicqd p eis
meremur ppiat averte.

per. *Hic ordo de cap. et col-*
lectis priuat diebus tenea-
tur vsq ad dñicā in passiōe
excepto q propie collecte
ad lau. ad. iij. et ad vñ dicant

Quādo *C fef. iij. l. i.*
hic locus est ipse dñs
erat in carnis firmitate: s; in
stute sermonis nō acce-
pit psonas principū iudeo-
rum. Quāta in illos dixit et

quō dictū est fidenter egit.
Vere in fiducia: q; scriptū ē
in psalmis de illo: ppter mi-
seriā inopū et gemitū paupe-
rum nūc exurgas dicit dñs
Qui sunt paupes: Qui sūt
iope: qui spē nō habēt ni-
si i illo solo: in q solo spes nō

sunt et alij mul- *(fallit. l. iij)*
ti qui opulēti sunt. et hono-
rib; scdm tēp; humanis ful-
ciūtur. et tñ nec i pecuniam
suā spē ponūt. nec in clarita-
te transitorie dignitatis: s;
totā spē i illo ponūt cui nō
succedit qui mori nō potest
Tales et si multa videntur
habere scōz seculi: bene tñ
ea gubernātes ad refectio-
nem indigētū: inter paupe-
res dñi numerantur. Vidēt
ei piculose se viuere i hac vi-
ta. sentiūt se eē pegrinos sic
diuersātur in opulētia diui-
tiar; suarū quomō viator in
stabulo trāsitur? nō possēt

Argo quid do- *(surns. l. iij)*
minus: ppter miseriam
inopū et gemitū pauperum
nūc exurgā dicit dñs. ponā
i saluari. Salutar; noster:
saluator noster est. In illo
voluit ponere spem et gemitū
oīm inopū. Et quid ait
Fiducialit agā in eo. Quid

est fiducialiter agā: Non ti mebit. nō parceret vicis et cupiditatis hoīm. Vere me dic⁹ fidelis medicinali ferro sermonis istruct⁹. secuit omīa vulnera. Ideoq; talis p̄dictus et p̄nūciat⁹ erat: talis etiā inuē⁹ est. *Ad bñ.*

an. Intrauit iesus intēplū delz eiiciebat oēs vēdētes et emētes et mēlas nūmulariorum et cathedras vēdētiū colūbas subuertit

In lau. et ad teritiā. Colla.

Respice dñe familiā tuā et p̄sta: vt apud te mens nra tuo desiderio fulgeat q̄ se carnis maceratio ne castigat. Per. *Ad mgt.*

an. Abist iesus foras extra ciuitatē in bethaniā ibiq; docebat eos de regno dei. *Cor.*

Ascendant ad te dñe preces nre: et ab ecclia tua cūctā repelle neq̄tiā. Per.

C. feria. iiii. Lectio prima

Usquebat in mōte. tibi dixit. Bñ paupes spū: qm̄ ipsoz est regnū celoz. Ibi beati dicti sunt q̄ p̄secutionē patiūtur ppter iusticiā. In ipso sermone dixit: qm̄ ipsoz est regnū celoz. Et vt faceret illos luminaria. id est patietē tolerātes oīa ista iniqua que tran-

seūt. Beati inquit eritis cū vos persecuti fuerint et dixerint omne malum aduersum vos. Gaudent et exultate q̄a merces vestra multa est in celis. *Lectio scda.*

Dominus in progressu sermonis cū docere inciperet quibz eū turba circundaret dixit talia discipulis suis: q̄ ferirent faciliē phariseoz et iudeoz. qui quasi p̄mat⁹ habebāt exponendarū scripturarū oīm. qui quasi sibi iussi videbant. vel videri se arbitrabantur. et ad quoz p̄matū: plebis obsequium videbatur obtēperare: non pepercit sed dixit Quando oratis non eritis sicut ypocrite qui amant in synagogis et angulis plateaz stantes orare vt videātur ab hominibus et cetera talia. Tēgit homines nō timuit aliquem. Et cum terminasset ipsuz sermonē: conclusit de illo scriptura euangelij sic. Factum est inquit cum consummasset iesus verba hec admirabantur turbe super doctrinā ei⁹. Erat enim docens eos tanq̄ potestatem habens: non quasi scribe eorum et pharisei. *Lectio. iiii.*

¶ Ibi iiii

Quanta ergo ille de quo di-
ctū est erat docēs eos tāq̃
potestatē habēs. quanta di-
xit: Ne vobis scribe et pha-
risei ypocrite. quanta illos
corā i facie. Reminē timuit
Quare? Quia de⁹ vltionū
est. Ideo nō parcebat i ver-
bo: vt essent postea q̃b⁹ par-
ceret i iudicio. **Q**uasi nollēt
accipere verbi medicinā: icur-
suri erāt vtq̃ et inuēturi i u-
dicis sentētiā. Quare? **Q**uia
dixit de⁹ vltionū dñs. deus
vltionum fidēter egit. id est
nulli pepcit in dño. Qui in
verbo nō pepercit passur⁹:
parcet in sentētia iudicatu-
rus. Ex eo q̃d iam fidenter
egit: cogita quomō sit actu-
rus i fine seculi. Noli g̃ mur-
murare aduersus deū qui
q̃si parcat malis. sed esto bo-
nus cui forte ad tēpus i fla-
gello nō parcat. et i fine par-
cat i iudicio. **Ad bñ. ā.** Sñā
tio hec praua et puerfa signum
querit et signū nō dabit ei nisi si-
gnū ione. pphete. **In lau. et ad**
Reces (tertiā. Col.
Pñas q̃s dñe clemen-
ter exaudi: et tra cūcta no-
bis aduersantia dexteram
tue maiestatis extēde per.
Ad mōt. ā. Sicut fuit ionas i

vētre ceti trib⁹ dieb⁹ et trib⁹ nocti-
bus: ita erit fili⁹ hois i corde tre-

Mentes nras **Colla.**
q̃s dñe lumie tue cla-
ritat⁹ illustra: vt videre pos-
simus q̃ agenda sunt et q̃ re-
cta sūt agere valeam⁹ per.

D **Seria. v. Actō. i.**
Eus vltionū dñs de-
us vltionū fidenter egit. Et
q̃ fidenter egit: illi nō tūle-
rūt fiduciā ei⁹. Et q̃ humi-
lis venerat et carne mortali
indut⁹ erat: tenuēst. flagel-
lauerūt. illuserunt. colaphi-
zauerūt. sputis illinuerunt.
spinis coronauerūt. i cruce
leuauerunt. postremo occi-
derūt. Sed q̃d seq̃tur q̃d fi-
dēter egerit: Exaltare q̃ iu-
dicas terraz. Quia tenuēst
humilē tenebūt excelsū. pu-
ta q̃ iudicauerūt mortales
nōne ab imortali iudicabū-
tur? Quid g̃ ait? Exaltare
tu q̃ fidēter egisti. exaltare
id est exurge vade i celū. pa-
tiatur et ecclesia patiēter. q̃d
passus est caput et sponsus
ecclesie patiēter. Exaltare q̃
iudicas terram. redde retri-
butionem superbis. **L. ii.**
Reddīt⁹ est fies. Quid
est em̃ q̃d dictū est. Exalta-
re q̃ iudicas terrā. reddere

tributionē superbis: ppheta est p̄dicētis: nō audacia iubētis. Nō em̄ q̄ dixit ppheta: exaltare qui iudicas terrā: obtēperauit pphete xps vt resurgeret z iret i celum. sed q̄ hoc factur⁹ erat xps: hoc p̄dixit ppheta Nō ideo fecit q̄ ppheta p̄dire: rat. sed ideo ppheta p̄dire: rat: q̄ ille factur⁹ erat. **¶ iij.**
¶ Videt ppheta in spū hu: milē xpm. neminē timentez nulli in x̄bo parcētē z dicit fidenter egit. Videt illū hu: militatū crucifixū. resurgētē z inde v̄turū ad iudiciū eoz inter quorū man⁹ passus est: z inq̄t exaltare q̄ iudicas terrā. redde retributionē supbis. Supbis reddet non hūilibus. Qui sunt supbi: quib⁹ parū est q̄ mala faciunt sed et defendere pctā suauolūt. qđ non fecerūt hī qui cū viderēt multa miracula fieri p nomen xpi quē interfecisse putabāt: facti sūt hūiles z cōpūcti corde z consiliū petierūt dicētes. Quid ergo faciemus? Nō desperāt de salute. sed querūt medicinā. non ergo illis redditum est. Nā dicit psalm⁹ redde retributionē

nō hūilib⁹ sed supbis. Sed quādo reddet? Iterū malitriūphant. z exultant mali. z bouet te. cuz pietate q̄re. cōpatitur tibi⁹ psalm⁹. que rit tecum. nō q̄ nescit sed vt ipse scias. q̄rit z quasi verba tua dicit. Alsq̄ quo pctōres dñe. vsq̄ pctōres gl̄iabuntur. Respōdent z loquētur iūqtatē. loquētur oēs q̄ operātur iniusticiā. **Ad bñ. an.**

Ego nō ab hoīe testimoniū accipio sz hec dicovt vos salui sitis. **cor.**

¶ Quotionem ppli tui q̄s dñe benign⁹ intēde: vt q̄ p abstinētiā mace ratur in corpe: p fructū boni operis reficiant in mēte.

per. **Ad magr. a.** Opa q̄ ego facio testimoniū phibent de me quia pater me misit. **Collecta**

¶ Arifica q̄s dñe tuoz corda fidelīū vt a terrena cupiditate mundati: z p̄sentis vite piculis eruant z ppetua donatione firmen tur. per. **¶ sc̄. vi. Lec. f.**

¶ Quid est respondent? Cōtra iustum habēt qđ respōdeant. Venit iust⁹ aliq̄s dicit Noli facere iniūqtatē. Quare? Ne moriaris. Ecce feci iniūqtatē quare nō morior? Ille fecit iusti

ciam et mortuus est. Quare mortuus est? Ego feci iniquitatem. quare non me absolvit deus? Respondet hoc est respondet quia habent illis de patientia dei. Deus auget logarithmitatem et tu auges iniquitatem. Erit illius thesaurus sempiterna misericordia: in eos qui non contempserunt misericordiam. Tuus autem thesaurus intra inuentetur. et quod ponis quotidie per modicum: postea massam inuenturus es. Minutatim ponis: sed cumulum inuenies. **Lec. ii.**
Noli attendere minuta peccata tua quotidiana: de minutissimis guttis flumina implentur. Quid autem illi faciunt qui respondent et loquentur iniquitatem quia faciunt et parcat eis. Populum tuum domine humiliauerunt. Id est omnes qui luste vivunt in quos volunt superbiere omnes mali. populum tuum domine humiliaverunt. et hereditatem tuam verauerunt. Viduam et pupillos interfecerunt et plebem occiderunt. Manifesta sunt ista nec opus est in

his immorari. **Lectio. iiii.**
Et dixerunt non videbit dominus. non attendit ista. negligit ista. alias res curat non intelligit non attendit ista deus nec advertit ut sciat quemadmodum vivam. non me curat deus. Ergo inter aliqua me computat deus: aut vere me numerat deus: aut ipsos homines numerat? Infelix homo ut esses curavit: et ut bene viuas non curat. Istorum ergo ista vox est. Et dixerunt. Non videbit dominus neque intelliget deus iacob. **Ad bñ. an.** Angelus domini descendebar de celo movebatur aqua et sanabatur unus. **Collecta.**
Esto domine propitius plebi tue: et quam tibi facis esse devotus: benigno refoue miseratus auxilio. p. **Ad mag. an.** Domine non habeo hominem ut cum mora fuerit aqua mittat me in piscinam.
Audi nos **Colla.** misericors deus: et meritis nostris gratie tue lumen ostende. Per. **Ab.**
Iubato. **Lectio prima.** Intelligite nunc qui insipientes estis in populo et stulti aliquando sapite. Qui

plātauit aures non audiet: Nō habet unde audiat: q̄ tibi fecit unde audias: Qui plātauit aurem nō audiet: aut qui finxit oculum nō cōsiderat: Qui erudit gentes non arguet: Attendite hoc magnope fratres mei. Qui erudit gentes non arguet: hoc modo facit deus. Erudit gentes: ideo misit verbum suū per orbem terrarū hominib⁹. Misit per angelos per patriarchas. per prophetas. per seruos suos per tot p̄cones antecēdētes iudicē. Misit et ipse p̄bum suum: misit et ipsum filium suum. Misit seruos filij sui et in ipsis seruis filius suum.

Lectio secunda.

Per totum orbem terrarū predicatur vbiq; verbū dei Abi nō dicitur hominibus relinquit inq̄tates vestras priores cōuertite vos ad it̄nē recta: Ideo parcat vt vos corrigatis. Ideo heri non vindicauit: vt hodie bene viuatis. Erudit gentes: non ergo arguet: Non auditur est quos erudit: Nō iudicaturus est quibus sermonem premisit: Nōdō ergo accipim⁹: postea statui-

mur ante magistru⁹ vt redam⁹. Qui erudit gentes non arguet. Qui docet hominē scientiam. Ipse non scit: qui te fecit scire: **L. iij.**

Dominus scit cogitationes hominū quoniam vane sunt. Nam tu nescis cogitationes dei qm̄ iuste sunt: ille scit cogitationes hominū quoniam vane sunt. Et homines scirent cogitationes dei: sed quib⁹ iam amicus factus est prodit consiliū suū. Et vos fratres mei nolite vos cōtēnere. nā si cum fide acceditis ad dominū: auditis cogitationes dei Etas modo discitis: hoc vobis dicitur. et ad hoc instruimini: quare parcat modo deus malis. Ne murmuratis aduersus deū qui docet hominē sciētiam. Dominus scit cogitationes hominū quoniam vane sunt. Relinquit ergo cogitationes hominū. quoniam vane sunt: vt comprehendatis cogitationes dei que sapientes sunt. Beatus vir quem tu erudieris domine ⁊ et lege tua docueris eū. Et mitiges eū a diebus malignis donec fodiat p̄ctōri fouea.

Dñica secunda. rl.

Ad bñ. a. Assumpsit iesus discipulos suos et ascendit in montem et transfiguratus est ante eos. **Colla.**

Pulchrum tuum dñe qđ ppius respice: atqđ ab eo flagella tue iracundie clemēter auerte. p. **Ad vñ.**

Rogamus vos et **Epim.** Obsecramus in dño iesu: vt quēadmodum acceperitis a nobis quod vos oporteat abulare et placere deo sicut et abulatis vt abūdetis magis. **R.** Ecce odor filij mei

Ad mgt. an. Visionē quē vidistis nemini dixeritis donec a mortuis resurgat filiū hoīs. **Colla.**

Deus qđ cōspicis omniū nos virtute destituit: iterū exteriusqđ custodi: vt et ab oib⁹ aduersitatib⁹ muniamur in corpore: et a prauis cogitationib⁹ mūdēmur in mēte. p. **Dñica. ij. qđra-**

gesime inuit. et cetera vt i psal

Senuit israhel. **terio. l. i.** ac et caligauerūt oculi eius et videre nō poterat vocauitqđ esau filiū suū maiorē et dixit ei. Fili mi. Qui respōdit. Amicus. Qui pater. Vides inquit qđ senuerim et ignorē diēz mortis mee. **R.**

Tolle arma tua pharetrā et arcū et affer de venatiōe tua vt co-

medas. Et bñdicat tibi aia mea

R. Cūqđ venatu aliqd attuleris fac michi inde pulmentū vt comedam. Et bñdicat. **L. ii.**

Sume arma tua pharetrā et arcū et egredere foras. Cūqđ venatu aliqd apprehēderis fac michi inde pulmentū sicut velle me nō

sti et affer vt comedā et bñdicat tibi aia mea anteqđ moriar. **R.** Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni quē bñdixit dñs Crescere te faciat de⁹ me⁹

sicut arenā maris et donet tibi de rore celi bñdictionē. **R.** Qui male dixerit tibi sit ille maledictus et qđ bñdixerit tibi bñdictionib⁹ re-

pleatur. Crescere. **L. iij.** Quod cum audisset rebecca et ille abiisset in agrū vt iussione patris expleret dixit filio suo iacob. Audi-

ui patrē tuū loquentē cum esau fratre tuo et dicentē ei: affer michi de venatiōe tua et fac cibos vt comedā et benedicā tibi corāz dño ateqđ

moriar. **R.** Det tibi de⁹ de rore celi et de piguedine terre abūdātiā seruāti tibi trib⁹ ppli: Esto dñs fratrū tuorū. **R.** Et incuruent ante filij mris tue. Esto dñs. **L. iij.**

Anc qđ fili mi acquirere p filiis meis et per-

gēs ad gregem affer michi
duos hedos optimos vt fa
ciā ex eis escas pñi tuo qb
libēter vescit. Quas cū itū
lerz comederit bñdicat ti
bi pñisqz mortaf. **R.** Dñ exi
ret iacob de tra sua vidit gham
dei z air. Quā tribilis ē loc⁹ iste
nō est hic aliud nisi dom⁹ dei et
porta celi. **R.** Vere dñs ē in loco
isto z ego nesciebā. Quā. **In. ij.**
noc. vt in psalterio. Rec. v.

R. Respondit iacob. Ho
sti qz esau frater me⁹
hō pilos⁹ sit z ego lentis. Si
attrectauerit me pñ meus
fēserit. Timeo ne putet me
sibi voluisse illudere z indu
cat sup me maledictionē p
bñdictōe. **R.** Si dñs de⁹ me⁹
fuerit mecū i via ista p quā ego
ābulo z custodierit me z dērit
michi panē ad edendū z vestimē
tū quo opiar et renouauerit me
cū salute. Erit michi dñs i refu
giū z lapis iste i signū. **R.** Sur
gēs aūt mane iacob tulit lapidē
z erexit in titulū fūdēsqz oleum
desup dicit. Erit michi. **R. vi.**

A. D quem mater. In
me sit ait ista maledi
ctio fili mi: tātū audi vocē
meā z pergens affer qz dixi.
Abijt z attulit deditqz ma
tri. **R.** Erit michi dñs in desū z

lapis iste quē erexi in titulū vo
cabit dom⁹ dei z de vniuersis q
dederis michi. Decimas et ho
stias pacificas offerā tibi. **R.** Si
dñs de⁹ me⁹ fuerit mecū in via
ista per quā ego ambulo et cu
stodierit me. Decimas. **Re. vij.**

P. Trauit illa cibos si
cut nouerat velle pa
trē illi⁹. z vestib⁹ esauvalde
bonis quas ap⁹ se habebat
domi iduit eū: pelliculasqz
edorū circūdedit manibus
z colli nuda pterit. **R.** Ora
uit iacob z dixit: dñe qz dixisti mi
chi reuertere i terrā natiuitat⁹
tue z reue me d manu frat⁹ mei
qz valde eū timeo. **R.** De⁹ icui⁹
p̄spectu ambulauerit pñs mei
dñe qz pascet me a iuuetute mea

D. Editqz (Erue. **R. viij.**
Dei pulmētū: et panes
qz coxerat tradidit Quib⁹
illat⁹ dixit pñ mi Alt ille rñ
dit. Audio. Quis es tu fili
mi. Dixitqz iacob. Ego suz
primogenitus tu⁹ esau. Fe
ci sicut precepisti michi.

Surge sedez comede deve
natōe mea vt bñdicat michi
aia tua. Dixit⁹ saac ad filiū
suū. Quō tam cito inuenire
potuisti fili mi. Qui respon
dit. Volūtas dei fuit vt ci
to occurreret michi qd ro

lebā. **R.** Dixit angel⁹ ad iacob
Dimitte me auroa ē. **R.** Indu ei:
nō dimittis te nisi bñdixeris mi:
chi z bñdixit ei in eodē loco. **R.**
Ecce vir lucubāt cū iacob vñq;
mane z cū videret q' euz supare
non posset dixit ad eū. Dimitte.
Ad can. ā. vt in psalterio.

In illo **Scdm math.**
tpe Egressus iesus se
cessit in ptes tpi z sydonis
Et ecce mulier chananea a
finibus illis egressa clama
bat dicēs. Misere mei fi
li dauid filia mea male a de
monio veras. **Et re. Sme.**
lec. eiusd. bñ hie. pbñ. l. ix.

Scribis et phariseis
calūniatorib⁹ dereli
ctis trāsgredis in ptes tpi
z sydonis vt tyrios sydoni
osq; curaret. **R.** Vidi dñm fa
cie ad faciē Et salua facta ē aia
mea. **R.** Et dixit michi nequaq;
vocaber⁹ iacob s; isti erūt nomē
tui. Et salua. **Lctō. x.**

Mulier autē chananea
egredit de finib⁹ pristinis
vt clamās filie ipetret salu
tē. **O**bserva q' in quintode
cimo loco filia chananeē sa
netur. **R.** Dñs iacob de ber
sabee z pseret arā loquit⁹ est
ei de⁹ dicēs. Terrā in q' dormis
tibi dabo z semini tuob⁹. **E**difi

cavit iacob ex lapidib⁹ altare z
honore dñi fūdēs oleū de sup et
bñdixit ei de⁹ dicēs. **Ter. l. xi.**

Miserere mei dñe fili
dauid filia mea ma
le a demonio veras. **I**nde
nouit vocare filiū dauid qā
egressa iā fuerat de finibus
suis: z errore tyriorū ac sy
doniorū loci ac fidei cōmu
tatione dimiserat. **R.** Appa
ruit de⁹ iacob z bñdixit eū: de
xit. Ego sū de⁹ bethel z bñdixi
lapidē z vocāuisti i mibi. Cresce
re te faciā z multiplicabote. **R.**
Ego de⁹ omēs ābula corā me z
eslo pfectus. Crescere. **L. xii.**

Filia mea male a de
monio veras. **E**go fi
liam ecclie putoatās credē
tiū esse: q' male a demonio
verabant ignozantes crea
torem z adorātes lapidem.
Qui nō respōdit ei⁹ bñ. nō
de superbia pharisaica. nec
de scribarū supcilio. sed ne
ipse sentētie sue videret con
trarius. p quā iusserat i viā
gentiū ne abierit. z in ciui
tates samaritanorum ne in
troierit. **N**olebat dñs occa
sionē calūniatorib⁹ dare. p
fectā salutē gētiū: passiōis
z resurrectiōis tēpori refer
uabat. **R.** pōat peccauit i celis

e corā te iā nō suz dign^o vocari
fili^o tu^o. fac me sicut vinum de
mercenarijs tuis. **¶** Quāti mer
cenarij i domo p^{ri}s mei abūdāt
panib^o: ego autē hic fame pereō
furgā z ibo ad patrē meūz dicā
Iei. fac me. **S. mattheu**
illo tpe. Egressus
iesus secessit i ptes tyri z sy
donis. Et ecce mulier cha
nanea a finib^o illis egressa
clamavit dicēs ei. Misere
mei fili dauid filia mea ma
le a dmonio verat. Qui nō
rūdit ei. **¶** Et accedētes
discipuli ei^o rogabāt eū di
cētes. Dimitte eā qz clamat
post nos. Ipse autē respon
dēs ait. Nō sum misus nisi
ad oues q perierūt domus
isrl. At illa venit z adorauit
eū dicens. Dñe adiuua me
Qui rūdit ei. Non est bonū
sumere panē filioz z mitte
re canib^o. At illa dixit. Et iā
dñe. Nam z catelli edūt de
micis q cadūt de mēsa dñi
rum suoz. Tūc rūdens ies^o
ait illi. O mulier magna est
fides tua: fiat tibi sicut vīs.
Et sanata est filia ei^o ex illa
hora. Amē. Te decet. **Col. 3.**
Deus q spiciat. **In lau. an**
dñe labia mea apies z os meū
mūciabit laudē tuā. **Ep. Bñ**

dictio z clari. **¶** Seru^o tu^o
ego sū da michi intellectū dñe.
¶ Ut discā mandata tua. **Da.**
Ad bñ. ā. Egress^o iesus seces
sit in ptes tyri z sydonis et ecce
mulier chananea a finib^o illis
egressa clamabat dicēs misere
mei dñe fili dauid. **Col. De^o**
q^o spici. **Ad. i. ā.** Accedētes di
scipuli iesu ad eū rogabāt illū
dicētes: dimitte eaz qz clamat
post nos. **Ad. iii. ā.** Quis^o sū ad
oues q p^{ri}er dom^o isrl dicit dñs
Ep. Rogam^o vos. col. De^o
q^o spici. **Ad. vi. ā.** O mulier ma
gna ē fides tua fiat tibi sicut pe
tisti. **Ad. ix. ā.** Cōmēdem^o nos
metipos i mltā patiētia: in ieiū
nijs mltis p arma iusticie. **Ad**
vi. z ad. ix. ep. z coll. vt in. f.
dñi. Adv. ā. Dixit dñs **epi.**
Rogam^o vos. **¶** Bonū mihi
dñe q hūiliasti me: Bonū michi
lex oris tui sup mltā auri z ar
gēti. **¶** Quā^o tue dñe fecerit me
z plasmauerit me da mihi irelle
ctū vt discā mādata tua. Bonū
mi. **Ad mgt. ā.** Dixit dñs mu
lieri chananee: nō ē bonū sume
re panē filioz z mittere canib^o:
vtiqz dñe: nā z catelli edūt d mi
cis q cadūt de mēsa dñoz suoz
ait illi iesus: mulier magna ē fi
des tua fiat tibi sicut petisti.
Col. De^o q^o cō. C. f. f. i. f. i.

Ecce audiuistis consiliū dei quare parcat malis: donec fodiat pectōri fouea. Nūc ut p̄ficiamini attendite. Primo p̄cedere debet siue virū siue feminā cōfessio p̄ctōr. salubris satisfactio seu penitentia q̄ valeat ad corrigendū hōies nō ad irridendū deū. Cū aut post penitētiā bene viuere ceperit: habet adhuc q̄d cogitet ne sibi tribuat q̄d bone facit: sed illi agat gr̄as. cuius gr̄a factū ē vt bene viueret. Ergo iste tam perfect⁹ est? Non adhuc. Deest ei aliqd. Quid illi deest? Et non superbiat super eos q̄ necdū sic viuūt quō ip̄e viuūt. Qui talis fuerit iaz securus sit. Nā videte illū q̄ dicebat Gr̄as tibi ago q̄ nō suz sicut ceteri homines iniusti raptores. adulteri sicut et publicanus iste. Publican⁹ aut elisa facie p̄cutiebat pect⁹ suū dicens. de⁹ ppici⁹ esto michi pectōri. Ille supbus erat in bonis factis. Iste hūilis in malis factis. Videte fratres magis placuit deo humilitas in malis factis q̄ superbia in bonis factis. sic odit deus superbos. **Lectio. ij.**

Nec est q̄ disciplina xp̄iana. Nemo facit aliqd bene nisi gr̄a dei. Qd facit homo male: ip̄s⁹ est hōis. qd facit bene: de beneficio dei facit. Cū ceperit facere bene: nō sibi tribuat. s̄z gr̄as agat ei a quo accepit et nō insultet illi q̄ ill⁹ nō facit. aut extollat se sup eū. Nō em̄ in se finita est gr̄a dei. vt ad altum non perueniat. **Lectio. iij.** Ut mitiges eū a dieb⁹ malis donec fodiat pectōri fouea. Fouea ad ima tēdit nō ad celū. Peccatores aut superbi q̄si in celū eunt et ierra mergūtur. Ecōtra humiles q̄si in terra se depimūt et in celū ascēdūt. Ad iteſcere ergo q̄squis es fidelis: si erudit⁹ es ex lege dei. vt sit cor tuū i firmamēto celi. q̄ deus fecit luminaria quarto die q̄ d̄: quarta sabbati. unde titul⁹ psalm⁹ iste p̄cepit. Et quō vides luminaria cū tota patlētia dirigere cures suos et non curare q̄ in se dicant hōies: sic et tu non cures quicqd fecerit caro. Immitis est homo cuius vult cōtradicē aut bonitati dñi aut patientie aut potestati aut iusticie iudicis. Ergit

sup⁹ i deū: mergit illū de⁹
et ei ipso mergit quo erigit
in deū. Quātum em̄ super-
bum est cor hoīs: tātum re-
cedit a deo. Et si recedit a
deo: in pfūdum cadit. Lor
aut̄ humile de celo deū ad-
durit: vt. prīm⁹ fiat. Certe
altus ē de⁹. super oēs celos
est deus. trāscēdit oēs āge-
los. quātū igī habes erigi
vt ad illū tā excellsum attrin-
gas: Nolo te rūpas extēdē
do te. Aliud p̄siliū tibi do.
ne in ista extēsiōe forte cre-
pes p̄ superbā. Certe alt⁹
est deus: tu te humilia z de-
scendet ad te. **Ad bñ. an.**

Ego p̄cipiū qui z loquor vobis

Presta q̄s ops **Colfa**
de⁹: vt familia tua q̄
se affligēdo carne ab alime-
tis abstinet: sectādo iustici-
am a culpa ieiunet. p. **Ad**
mgt. ā. Qui me misit mecū ē z
nō reliquit me solū: quia q̄ pla-
cia sūt ei facto semp. **Colfa.**

Adesto supplicationi
bus nr̄is ops de⁹: et
q̄b⁹ fiduciā sperande pieta-
tis indulges: p̄sueve mie tri-
bue benign⁹ effectū. **Se-**

Donec in- **ria. iij. l. j**
quit fodiat peccato-
ri fouea. Et quid de me in-

quis q̄ laboro. z laboro iter
ip̄sos pctōres: R̄ndet tibi
q̄d sequit. Quia non repe-
let dñs plebē suā. Exercet
non repellit. Quō em̄ dicit
alio loco scriptura: Quoni-
am quē diligit de⁹ corripit
flagellat aut̄ oēm filiū quē
recipit. Ille inquit flagella-
tū recipit. tu dices q̄ repel-
lit: Lū igī flagellat de⁹ fili-
um currat sub manu patris
flagellātis q̄ q̄ flagellat ad
hereditatē erudit Ab here-
ditate nō repellit filiū suū
quē castigat. sed imo flagel-

Nō sit (lat. vt recipiat. **lit.**
igī aliquis tā vano sensu z
puerili vt dicat plus amat
pater me⁹ fratrē meū. cui p̄-
mittit facere quicquid vult
Ego si me mouero p̄tra ius-
sionē patris mei: flagella in-
uenio. Immo tu gaude sub
flagellis. q̄ tibi seruat here-
ditas. quia nō repellit dñs
plebē suā. Ad tēpus emen-
dat nō in etnū dānat. Illis
autē ad tēpus parciť. I eter-
nū illos dānabit Elige tibi
Tēporalē vis laborem. an
sempitnā penā: t̄palē felici-
tatē an sempiternā vitam?
Quid minat de⁹? Sēpiter-
nā penā. Quid p̄mittit de-

us: **S**ēpiternā requiē. **Lij.**

In q̄ flagellat de⁹ bonos: tpale est. In q̄ parcit malis tpale est. q̄ nō repellē dñs plebē suā. Et hereditatē suā nō dereliquet. q̄ aduſq; iusticia inq̄t p̄uertat i iudiciū. z qui habēt eā oēs recto sunt corde. Attende modo z habe iusticiā q̄ iudiciū nōdū potes habere. Prius est vt habeas iusticiā. sed ipsa iusticia tua cōuertet in iudiciū. Ihabuerūt hic iusticiā ap̄lī z ptulerūt iniq̄s. Sed q̄ illis dicif: Sedebit super duodeci sedes iudicantes duodeci trib⁹ isrl. Ergo iusticia ipsoz p̄uertet in iudiciū. Et q̄ habēt eā: oēs recto sunt corde. **Ad bñ. an.** vnus est ei magister vester qui in celis est xps dñs. **Collecta.**

Perfice q̄s dñe benign⁹ i nobis obseruantie sc̄tē subsidii: vt q̄ te auctore faciēda cognouim⁹ te operāte ipleam⁹. per. **Ad m̄gr. ā.** Qui maior est v̄m erit m̄lter v̄: q̄ oīs q̄ se exaltat hūi

Pliabit dicit dñs. **Colla.** Ropiciare dñe supplicatiōib⁹ n̄fis z aiazn̄fz: medere lāguorib⁹: vt remisioē p̄cepta de tua sp̄ bñdi-

ctiōe letemur. p. **Se. liij. xl.**

Qui sūt recto corde: q̄ hoc volūt q̄ de⁹ vult de⁹ parcit p̄ctōib⁹: tu vis vt iā pdat p̄ctōres: Distortis q̄ alid⁹ vis: alid⁹ vult de⁹. Aulc aut de⁹ p̄cere malis: tu nō vis parci. Patiens est de⁹ p̄ctōib⁹. tu nō vis tollere p̄ctōres. Sz vt dicē ceperā: aliud vis tu. alid⁹ vult de⁹. Cōuerte cor tuū z dirige ad deū: q̄ z dñs infirmis

Aidit de⁹ (p̄passus ē. **li.** i corpe suo idest i eccl̄ia sua infirmos. q̄ primo volūtate p̄p̄iā seq̄ tēptarēt: sz cū videret volūtate dei aliā eē: dirigeret se z cor suū ad suscepiendā z sequendā volūtate dei. Ne voluntatē dei vellet torq̄re ad volūtate tuā. sed tuā corrige ad volūtate dei. Volūtas dei sic est quōd regula. Ecce puta. Torisisti regulā: vnde habes corrige. Illa aut itēgra manet. Regula est em̄ incōmutabilis. Quādiu itēgra est regula: habes q̄ te cōuertas z corrigas p̄auitatē tuam. habes vñ corrigas q̄d in te tortū ē. **Q**uid aut volūt **Rec. liij.** hōtes: p̄arū ē q̄ volūtate

sua tortuosa habet. et voluit
voluntate dei tortuosa face-
re secundum cor suum. ut hoc faci-
at deus quod ipsi voluit: cum ipsi
facere debeant quod deus vult.
Quod plerumque dicitur ex dua-
bus voluntatibus una facta in
homine quem portabat. figuratur
in corpore suo id est in ecclesia
sua futuros quidam qui voluntatem
propria vellet facere. sed seque-
rentur postea dei: infirmos
quidam ostendit quod ad ipsum perti-
neant et eos figuravit in se.
Nam et ideo toto corpore sangui-
nem sudavit: quia in corpore suo id
est in ecclesia sua martyrum san-
guinem ostendit. Toto corpore
guis eribat. ita ecclesia eius
habet martyres. pro totum corpus
eius fusus est sanguis. Quos
dam enim infirmos in se figurat
id est in corpore suo et ex persona
infirmorum compaties illis: ait.
Pater si fieri potest: transseat a
me calix iste. Ostendit hominis
voluntatem. et si in ipso volunta-
te permaneret: iam praevalset cor
videret ostendere. Sed si con-
passus est tibi et te librat in se
imitare quod sequitur dicens. Ve-
runtamen non quod ego volo sed
quod tu vis pater. Qui fixum
cor habet in domino: cor rectum
habet. Qui enim rectus est deus

quoniam in illo figis cor: forma ti-
bi sit. visit tibi cor rectum. Si
ergo cor tuum in illo et re-
ctum cor erit. **Ad hanc. a.** Ecce
ascendimus hierosolimam et filius
hominis tradet ad crucifigendum.

Pulchrum tuum. **Colla.**
Domine propitius respice: et
quod ab esciscarnalibus precipis
abstinere: a nobis quod vicis
cessare prece. **Ad magis.**
an. Sedere autem mecum non est meum
dare vobis: sed quibus paratum est

a patre meo. **Colla.**
Deus innocentie restitu-
tor et amator dirige ad te tu-
orum corda fuorum: ut spiritus tui
feruore precepto: et in fide iue-
niant stabiles et in ope effica-
ces. per eiusdem. **Ref. v. l. t.**

Quoniam exurgit mihi ad-
versus malignantes:
aut quod persistet michi adver-
sus operantes iniquitatem:
persuadet multi multa ma-
la. susurrare serpens non de-
sinat ut facias iniquitatem
quocumque te converteris. For-
te si perficisti: queris cum ali-
quo bene vivere et vir inue-
nis. **Lectio secunda.**

Multi mali te circumdant. quia
pauca grana multam paleam
habet. Hec area habet gra-
na sua pauca. sed adhuc la-

Ebdomada secunda. xl.

borat. Separata ergo a pa-
lea tota massa grandis erit
pauca grana sunt. sed in cō-
paratiōe palear. multa au-

Ergo cū vn- (tē in se. **liij.**
diz mali p̄strepēt z dicāt.
grē sic viuīs: tu sol⁹ xpian⁹
es: Quare nō facis qđ faci-
unt z alij: Quare non spe-
ctas quēadmodum et alij:
Quare nō remediāz ligatu-
ras adhibes Quare nō ma-
themathicos et aruspices
p̄sulis sicut et alij: Et tu si-
gnas te z dicis xpian⁹ sūvt
repellas istos nescio quos.

Ad hū. a. Opamini nō cibū q̄
perit s; q̄ pmanet i vitā etuam.

Presta nobis **Colla.**
dñe q̄s auxilium grē
tue: vt ieiunijz z ofonib⁹ cō-
ueient intēti: liberemur ab
hostib⁹ mēt⁹ z corp⁹. Per.

Ad mgt. a. panis ei dei ē qui
descēdit d celo z dat vitā mūdo

Adesto dñe **Colla.**
famulis tuis et per-
petuā benignitatez largire
poscētib⁹: vt hīs q̄ te aucto-
re z gubernatore glīant: et
congregata cōfues. **p. ref. vi.**

Sed aduersari⁹ **p. l. j.**
mit. Arget. z qđ pei⁹
ē erēplo xpianoz: suffocat

xpianos. Sudat. estuat tri-
bulat aīa xpiana. vicere h; z
tñ. Sed nūqđ de se: Ideo
vide quid dicat. respondet
em. Quid michi prodest q̄
mō facio remedia. et lucror
paucos dies: Ereo hic de
isto sclo z vado ad dñz meū
z mittet me in ignē: q̄ p̄-
posui paucos dies vite su-
ture mittet me in gegēnas.
Quas gegēnas: Eterni tu

Tere putas q̄ (dicij. **liij.**
de⁹ curat quōvīuāt hoies:
Et hoc forte nō in platea ti-
bi dicit amicus. sed i domo
vroz. Aut forte marit⁹ vro-
ri fideli bone z sancte. dece-
ptor: ipius. Similiter mari-
to: eua est illi. Si vir vrois
dyabol⁹ est illi. Aut ipsa ti-
bi eua ē. aut tu illi spēs es.

Aliqñ vult cōuertere **liij.**
pater cogitatiōez suā vī ad
filiū. inuenit z ipm malū ne
q̄ simū. Estuat. fluctuat. q̄-
rit quō vicat. ppe sobet. p-
pe p̄sentit. s; aīit de⁹ Audi-
te ḡ psalmū. Quis exurget
iqđ michi aduers⁹ malignā-
tes: Lā multi sūt. q̄ cūq; re-
spicio ipi occurrunt. Quis
occurrit p̄cipi iūqtat⁹ dra-
bolo z āgelis ei⁹. z hoib⁹ se-
duct⁹ ab eo: Nisi q̄ dñs in

q̄t adiuuit me: paulominus
 hitauerat in inferno aia mea
 prope ruerā in illā fossā q̄
 parat p̄ctōrib⁹ hoc ē paulo
 min⁹ hitauerat i inferno aia
 mea. q̄ iam nutabat. iā ppe
 p̄sentiebat. resperit ad dñz
 v̄puta ⁊ bigfa. isultabat il
 li vt faceret iūqtatez. Aliqñ
 em̄ cōgregāt se mali ⁊ insul
 tāt bonis marie si fuerit illi
 plures ⁊ ceperit illū vnū. q̄
 mō aliqñ mltā palea est cir
 ca vnū granū tūc nō erūt si
 mul cū fuerit massa ventila
 ta. Capit inter mltos iniq̄s
 ille isultat illi circūuenit. su
 perponere se volunt illi. era
 gitāt q̄si iustū ⁊ isultāt q̄si d̄
 īpa iusticia. Adagn⁹ iquirit
 apl⁹. i celū volasti quō he
 lias faciūt hoies ista ita vt
 aliqñ attēdes ad ligūā hūa
 nā erubescat eē bon⁹ inter
 malos. Resistit ḡ malis: s̄z
 nō de virib⁹ suis. ne efficiat
 supb⁹ cū vult euadē supbos
 ⁊ augeat nūez supboz. S̄z
 qd̄ dicat: Quis exurget mi
 chi aduersus malignātes.
 aut q̄s p̄sistet michi aduer
 sus opātes iūqtatē. Nisi q̄
 dñs adiuuit me paulomin⁹
 hitauerat i inferno aia mea.
 Ad bñ. ā. malos male p̄det et

vineā suā locabit alijs agricolis
 q̄ reddāt ei fructū tēporib⁹ suis

De q̄s om̄ps **Col. 1.**
 de⁹: vt sacro nos pu
 rificāte ieiunio: sincer⁹ mēti
 bus ad sc̄tā ventura facias
 puenire. p. **Ad mgt. ā.** Que
 rētes eū tenere timuēt turbas
 q̄: sicut pphetā eū hēbāt. **Col.**

De q̄s dñe poplo tuo
 salutē mēt⁹ ⁊ corp⁹:
 vt bonis opib⁹ iherēdo: tue
 sp̄ ⁊ vtutis mereat p̄ctiōe
 defendi. per. **¶ Sabbō. l. i**

Si dicebā mot⁹ ē pes
 me⁹: mīa tua dñe ad
 iuuabat me. Vide quō p̄fes
 sionē amat de⁹. Mouet pes
 tu⁹: et non dicis mouet pes
 me⁹. s̄z stare te dic⁹ cū iā ru
 as. imo si iā cepisti moueri.
 si iā cepisti fluctuare. cōfite
 re motū. ne plāgas ruinā vt
 adiuuet te ille ne i inferno sit
 aia tua Cōfessionē vult de
 us. humilitatem vult. **L. ii.**

Mot⁹ es vt hō. adiuuat te
 ille vt de⁹. s̄z dic tñ mot⁹ est
 pes meus. Quare iā moue
 ris. ⁊ dicis sto. Si dicebas
 mot⁹ est pes meus: mīa tua
 dñe adiuuabat me. quō p̄e
 sūpsit petr⁹ nō i virib⁹ suis.
 Videbat dñs ābulare sup
 mare calcās capita oīm su
 ⁊ iij.

perboꝝ i isto sc̃lo. Ip̃m iter
suū calcantis capita supbo
ruz significauit. ābulās sup
tumidos fluct⁹. Calcatꝝ ec
clesia. naz ip̃a ē petr⁹. nō tñ
ausus est petr⁹ p seip̃m ābu
lare sup aquas. Sz qđ ait:
Dñe si tu es iube me venire
ad te sup aquas. Ille pote
state sua. Petr⁹ in iussu illi⁹
Iube inq̃t tu venire me ad
te. Respōdit ille. Veni. **l. iij.**
Qalcat enim ⁊ ecclesia ca
pita supboꝝ. Sed qꝝ eccle
sia ē: ⁊ habet ifirmitatē hu
manā. vt p̃plere: si dicebā
mot⁹ est pes me⁹. titubauit
petr⁹ in mari. ⁊ exclamauit.
Dñe pereō. Quod ḡ hic po
sitū est: si dicebā motus est
pes me⁹: hoc ibi positus est
Dñe pereō. Et qđ hic posi
tū est: mīa tua dñe adiuua
bat me: hoc ibi positum est
pouerit manū iesus dicēs:
modice fidei vt qđ dubita
sti: Mirū est quō pbat de⁹
hoīes. Ip̃sa picula nra dul
ciorē nobis faciūt liberā
tē. Nā videte qđ seq̃tur. q̃a
dixit. Si dicebam mot⁹ est
pes me⁹: mīa tua dñe adiu
uabat me. Dulc⁹ illivti⁹ fa
ctus est dñs eripēs eum a
periculis. Et ideo exponēs

ipsam dulcedinē dñi exclā
mauit dicēs. Dñe sc̃s mul
titudinē doloꝝ meoꝝ: i cor
de meo: exhortatōes tue io
cūdauerūt aīaz meā ⁊ doli
doloꝝes: sz multe p̃solatōes
Amara vulnera: sed suauia
medicamēta. **Ad bñ. ā.** wa
dā ad p̃ez meū ⁊ dicā ei: p̃ fac
me sicut ynū d mercenari⁹ tuū

DA q̃s domine **Col.**
nris effectū ieiunij
salutarem: vt castigatio car
nis assumpta ad nraz vege
tationēz trāseat aīaz. per

EStote **Adv. l. p̃m.**
imitatores dī sicut fi
lij km̃i: ⁊ ābulate i dilectōe
sicut ⁊ xp̃s dilexit nos ⁊ tra
didit semetip̃s pro nobis
oblatōes ⁊ hostiā deo i odo
rē suauitatis. **R.** Igit ioseph
Ad m̃t. ā. Dixit aut p̃f ad ser
uos suos cito p̃ferte stolā p̃mā ⁊
induite illū ⁊ date anulū i manu
ei⁹ ⁊ calciamēta in pedes eius.

Quesum⁹ op̃s **Colla.**
de⁹ vota humilitū re
spice: atqꝝ ad defensionē no
strā dexterā tue maiestatis
extēde. p. **C. Dñica. iij. l. i.**

Ioseph cuz sedeci eet
annoꝝ pascebat gre
gē cū fratribus suis adhuc
puer ⁊ erat cuz filijs bale et

zelphe vxorū prīs sui Accu-
santēq; ftes suos apd p̄m
crimie pessimo. Isrl aut̄ dī
ligebat ioseph sup oēs filios
suos eo q̄ i senectute sua ge-
nuisset euz. fecitq; ei tunicā
polimitā. **R.** Vidētes ioseph
a lōge loq̄bant mutuo ftes dicē-
tes: ecce sōniator venit. Venite oc-
cidam⁹ eū ⁊ videam⁹ si p̄fuit illi
somnia sua. **R.** Cūq; vidissent io-
seph ftes sui q̄ a p̄e cūctis fra-
trib⁹ p̄ amaret oderāt eū nec
poterāt ei quicq; pacifice loqui
vnde ⁊ dicebāt. Venite. **R. ij.**

A Idētes aut̄ fratres
ei⁹ q̄ a patre cūctis
fratrib⁹ plus amaret ode-
rāt eū nec poterāt ei quicq;
pacifice loq̄. Acciditq; vt vi-
sum somniū referret fratri-
bus suis: que causa maioris
odij seminariū fuit. **R.** Dixit
tu das fratrib⁹ suis ecce ismaeli
te trāseūt v̄ite veniūdet. Et ma-
nus n̄e nō polluanē: caro eīz fra-
ter n̄r est. **R.** Quid nobis pdest
si occiderim⁹ ftes n̄m ⁊ cellaue-
rim⁹ sanguinē ip̄ius: meli⁹ ē ei
vt veniūdet. Et man⁹. **R. ec. iij.**

Dixit ioseph frīb⁹ su-
is: audite sōniū meū
qd̄ vidi: putabā nos ligare
manipulos in agro ⁊ q̄si cō-
surgere manipulū meum et

stare: vestrosq; manipulos
circūstātes adorare mani-
pulū meū. **R.** Vidēs iacob ve-
stimēta ioseph scidit vestimēta
sua cū fletur dixit fera pessima
deuorauit filiū meū ioseph. **R.**
Vide si tunica filij tui sit an nōz
cū vidisset p̄ ait. fera. **R. iij.**

Responderūt fratres
eius. Aliquid rex no-
ster eris aut subiciemur di-
tioni tue? Hec ḡ causa somni-
orum atq; sermonum: inui-
dier odij somitem ministra-
uit. **R.** Igitur ioseph duct⁹ est
in egiptū fuitq; dñs cū eo. p̄der
quē erat vir i cūctis p̄spe agēs.
R. Misert⁹ ē ei de illi⁹ ⁊ oia ei⁹
opa dirigebat. **Id. ij. no.**

Aliud quoq; **R. ec. v.**
vidit somniū qd̄ nar-
rās frīb⁹ ait Vidi p̄ somniū
q̄si solē ⁊ lunā et stellas vn-
deci adorare me. **R.** Myemē-
to mei dñi bñ tibi fuerit. Id̄ sug-
geras pharaōi vt educat me de
isto carcere qz furti sublat⁹ sum
⁊ hic innocēs in lacū missus sum

R. Tres ei adhuc dies sūt post
quos recordabitur pharaō min⁹
sterij tui ⁊ restituet te in gradū
pristinum: tūc memento me tibi
suggeras. **Lectio sexta.**

Quod cuz patri suo et
fratrib⁹ retulisset: in-
I iij

crepauit eum pater et dixit.
Quid sibi vult hoc somnū
 qđ vidisti? Nū ego et mater
 tuar fratres tui adorabim?
 te sup terrā? **R.** Tollite hie vo
 biscū munera et ite ad dñm terre
 et dñm iueneritis adorare eū sup
 terrā de? aut me? faciat eū vo
 bis placabilem et remittat et hūc
 fratres vestrū vobiscū et eū quē te
 net ipticulis. **R.** Tollite de frugi
 bus terre i vasis vestris et defer
 te viro mīera. de? **Leij**
Auidebāt igit ei fra
 tres sui: pater vero rē tacit?
 cōsiderabat. Quis fratres
 ioseph in pascēdis gregib?
 morarent i sicheim: dixit ad
 eū isrl. Fratres tui pascunt
 oues in sicheimis: veni mittā
 te ad eos. Quo respondēte
 pīto suz. **Ait.** Vade et vide si
 cuncta pīpera sint erga fra
 tres tuos et pecora et renun
 cia michi qđ agat. **Adissus**
 de valle ebron venit in siche
R. Iste ē frater vester minim?
 de quo dixeratis michi de? mise
 reatur tibi fili mi festinauitq i
 domū et plorauit qz erispebāt la
 chryme et nō poterat se cōtinere
R. Attollēs autē ioseph oculos
 vidit beniamin stantes. cōmota
 sunt omnia viscera eius sup fra
 tre suo. festinauitq. **Leij**

Auenit ioseph vir er
 rante in agro et inter
 rogauit qđ quereretur. **Ait.** il
 le respondit fīes meos que
 ro. indica michi vbi pascāt
 greges. Dixitq ei vir. Re
 cesserūt de loco isto. Audi
 ui autē eos dicētes: eam in
 dothaym. Perrexit ergo io
 seph post fratres suos et iue
 nit eos in dothaim. Qui cū
 vidissent eū. pcul. anteq ac
 cederet ad eos. cogitauerūt
 illū occidere. et mutuo loq
 bantur. Ecce somniator ve
 nit. venite occidam? eum. et
 mittam? i cisternā veterē. di
 cemusq fera pessima deuor
 auit eū. Et tūc apparebit
 qđ illi pī sint somnia sua. **R.**
 Dixit rubē fratrib? suis: nūquā
 nō dixi vob? nolite peccare i pue
 rū et nō audistis me. En sanguis
 ei? exigitur. **R.** Merito hec pa
 timur qz peccauim? in frēm no
 strū vidētes angustia aie ei? dñ
 de peccare nos et nō audim?
 En san. **Ad can. vt i psaltio.**
Actō scil euāgelij sm lucā.
In illo tpe Erat iesus
 eiiciens demoniū et il
 lud erat mutū. Et cū eiecisset
 demoniū locut? est mut?
 et admirate sūt turbe. **Stre.**
Sm. Leij. ve. be. pbli. liij

monioꝝ eiſcit demonia. Et alij tēptantes ſignū de celo q̄rebāt ab eo. Ipſe autē p̄vidit cogitationes eoꝝ dixit eis. **De regnū in ſeip̄z diuiſum deſolabit et domus ſupra domū cadet** Si autē ſathanas i ſemetip̄m diuiſus eſt quō ſtabit regnū ip̄ius. q̄z dicit i beelzebub eiſcere me demonia. Si autē ego in beelzebub eiſcio demonia ſi liꝝ veſtri in q̄ eiſciūt. Ideo ip̄i iudices veſtri erūt. Porro ſi i digito dī eiſcio demonia p̄fecto puenit in vos regnūz dei. **Lū fortis armat⁹** cuſtoditatriū ſuū i pace ſūt ea que poſſidet. Si autē fortior illo ſupueniens vicerit eū: vniuerſa etuſ arma auferet in q̄b⁹ p̄ſidebat ⁊ ſpolia ei⁹ diſtribuet. Qui non eſt mecum aduerſus me eſt. Et q̄ nō colligit mecum diſp̄git. **Lū imandus ſpūs** erit ab hoīe ābulat p̄ loca inaq̄ſa q̄rens regēz ⁊ nō inueniēs dicit. Reuertar i domum meam vnde exiui. Et cum venerit: inuenit ſcopiſ mūdāt⁹. Et tūc vadit ⁊ aſſumit ſeptē alioſ ſpūs neq̄oꝝ res ſe ⁊ igreſſi hīrāt ibiꝝ ſūt nouiſſima hoīſ illi⁹ peioꝝa

p̄ioꝝib⁹. Factū eſt autē cum hec diceret. extollēs voceꝝ q̄dā mulier d̄ turba dixit illi. **Beatus vēter q̄ te porta uit ⁊ vbera q̄ ſurxiſti.** Et ille dixit. **Quinimo beati q̄ audiunt verbū dei ⁊ cuſtodit illud.** **Colla. Queſum⁹ op̄s dei.** **In lau. a.** Fac benignē in bonavolūtate tuarū edificentur dñe muri hierlīm. **Ep̄s. B̄ſide** ctior cla. **R.** Declara ſup nos deus Tuā miſaz. **R.** Declaratio ſermonū tuorū dat itellectū dñe Tuā. **R.** Sento circū. **Ad b̄. a.** Si in digito dei eiſcio demonia p̄fecto venit i vos regnū dei **Colla. Queſum⁹ op̄s dei** **Ad. i. a.** Dū fort⁹ armat⁹ cuſtodit atriū ſuū i pace ſūt oīa q̄ poſſidet. **Ad. iij. a.** Qui nō colligit mecum diſp̄git ⁊ q̄ nō eſt mecum p̄raue ē. **Ep̄s. Eſtote imita.** **col. Queſum⁹ op̄s dei.** **Ad. i. a.** Cū imūduſ ſpūs exierit ab hoīe ābulat p̄ loca ſaq̄ſa q̄rens regēz ⁊ nō inuenit **Ad. ix. a.** Per arma iuſticie p̄tut⁹ dei om̄edem⁹ noſ: metipſoſ i mltā patiētia. **Ep̄s. col. ad. vi. ⁊ ad. ix. vt i. f. dñi ca. xl. Ad veſ. an.** Dixit dñs. **Ep̄s. Eſtote imitatoꝝ ei⁹.** **R.** Septeſi die laudē dīxi tibi dñs deus me⁹. **R.** Erraui ſicut ouis q̄ p̄erat regē ſer:

uum tuū dñe qz mādāta tua nō
sū oblit? Ne pdaas. **Ad mgt. ā.**
Et tollēs qdā mulier vocē de tur
ba dixit. brūs vēter q te portauit
zybera q suxisti. at iesus dixit ei
ānimo beati q audisti vbu dei z
custodiisti illud. **Col. Quesi-**
mus ops. C. Feria. ij. L. i.

Nunquid adheret ti-
bi sedes iniquitatis qui
fingis dolores in precepto?
Hoc dicit. nemo tecū sedet
siqu. nec tu sedē iniquitatis
habebis. Et vnde hoc itelli-
gat: reddit rationē. Qui fin-
gis iniquit. dolores in pcepto.
Et hoc em itelligo q nō ti-
bi adheret sedes iniquitatis:
qz nec nobis pepcisti. Hā-
bes hoc in eplā aplī petri. z
ad hoc testimoniū posuit de
scriptura. Tps est ait ichoa-
rionis iudicij ex domo dñi.
id est tps est vt mō iudicent
q ptinent ad domū dñi. **C. ij.**
Si flagellant filij: qd spera-
re debent serui nequissimi?
Ideo qz addidit. Si aut in-
iū a nobis: qz finis eorū q
non credūt dei euangelio?
Deinde adiūgit illud testi-
moniū. Et si iust? vir salua-
bitur: pctōr: z impius vbi pa-
rebūt. Quomō ergo tecuz
erūt iniqui: qñ nec tuis fide-
li-

bus parcis. vt exerceas et
erudias eos? **Lectio tertia**

Sed qz ppter hoc non par-
cit vt erudiat eos: ideo di-
xit. q fingis dolore in prece-
pto. Fingis ei est: facis. for-
mas. psalmas. vnde z figuli
dicunt. zvas fictile dicitur.
non fictū illud qd mēdaciū
est: s; qd format vt sit. z ha-
beat aliquā formā. sicut iā-
dudū dixit. Qui finxit ocu-
lū non videbit: Nunqd fin-
xit oculū mendaciū est: sed
itelligit plasmavit oculū. se-
cit oculū. Nōne figulus est
cū fragiles ifirmos et terre
nos facit? Audi aplz dicēte
habem? thesaurū istū i va-
sis fictilib? **Ad bñ. ā.** Amen
dico vobis qz nemo ppheta ac-
ceptus est in patria sua. **Col.**

Ad idib? nris qz dñe
benign? ifunde: vt si-
cut ab escis corpālib? absti-
nem? ita sēsus qz nros a no-
rijs retraham? excessib? p.
Ad mgt. ā. Iesus aut trāsīēs
per mediū illoz ibat. **Colla.**

Subueniat nobis do-
mine misericordia tua
vt ab iminentibus peccato-
rum nostrorū piculis: te me-
reamur protegente saluari.
per. **C. Feria. iij. Lectio. f**

Sed forte alius nobis fecit pecuſa. ipſum au di dicētem. *O* homo tu q̄s es q̄ reſpōdeas deo: Nun quid dicit figmentum ei q̄ se finxit: quare sic me finxisti? An nō habet p̄tatem figu lus luti: ex eadē massa face re aliud vas i honore. aliud in contumeliā? Vide et ipſum dñm nrm iesuz xpm: q̄ ostē dit se figulum. nā q̄ de limo hoīem fecerat: de limo iunxit. cui min⁹ inuero oculos *Argo qd̄ dī-* (fecerat. *liij.* rit. nunquid adheret tibi se des iniquitatis. q̄ formas do lore in p̄cepto? Sic dicam⁹ Nunquid adheret tibi sedes iniquitatis. qui formas dolo re in p̄cepto? Formas iquit dolorem in p̄cepto. idest de dolore p̄ceptū nobis facis: vt ipe dolor p̄ceptus sit no- *Quomō nobis* (bis. *liij.* dolor est p̄ceptū? Quando te flagellat q̄ pro te mortu⁹ est. et non tibi p̄mittit b̄tū dinē in iſta vita. et fallere nō potest. et hic nō dat qd̄ q̄ris Quid dabit? Abi dabit? Quātū dabit q̄ hic nō dat? Qui hic erudit. q̄ fingit do lore in p̄cepto? *Ad bñ. an.* ubi duo vel tres cōgregati fue

rint in nomine meo in medio eo rum suz dicit dominus. *Colla*

Exaudi nos oēs et mīsericors de⁹: et cōtinē tie salutar⁹ p̄pici⁹ nobis do na p̄cede. *per. Ad mgt. a.* Non dico tibi petre dimitte dū septies s̄ysq̄ septuagies septi

A nos dñe (es. *col.* p̄p̄tione defende. et ab oī s̄p̄ iniquitate custodi. p.

I *Feria. iiii. Acto. j.* A presenti laboras: et requies tibi p̄mittit. Attēdis te hic habere laborē: s̄ attende qualē ille requiem pollicet. Nūquid cogitare poter⁹? Si illā posses cogitare: videres te nichil labo rare ad cōp̄sationē. Audi eū qui illud ex parte cernebat. q̄ dixit. Nūc scio ex par te. Quid ait ap̄ls Et eū qd̄ est ad p̄sens tēporale. et le ue tribulatiōis nre. iuxta in credibilē modū eternū gl̄ie pōdus opat̄ in nobis. *liij.*

Quid est eternū gl̄ie pon dus opatur in nobis? Qui bus opatur? Nō respiciētibus q̄ videtur. sed q̄ nō videtur. Que em̄ vident tēpora lia sunt. q̄ autē nō videntur: eterna Noli esse piger in la bore breuiter: et gaudebis i

cessabiliter. Eternā vitā tibi datur⁹ est deus. Cogita q̄to labore emēda sit. Intēdite fratres. Venale ē. Venale est qđ habeo dicit tibi de⁹. Eme illud. Quid habz venale: Requie venale habeo. eme illā de labore. **Liij**

Intēdite: vt sumus in noīe xpī fortes xpiani. Jā modicū est qđ restat ī psalmo. nō fatigemur. Quomō em̄ fortis poterit esse in faciēdo: qđ deficit in audiēdo: Aderit dñs. vt vobis qđ reliquū ē explicem⁹. Attēdite. Quodāmodo deus pposuit venale regnū celoz. Dicis illi Quātū valet: precii ipsi⁹ labor est. quō si diceret precii illi⁹ aurū est. **Ad bñ. ā.**

Audite et intelligite traditiones q̄s dñs de dñt vobis. **Collecta**

Presta nobis q̄s dñe: vt salutarib⁹ ieiunijs eruditi: a noxijs q̄q⁹ vicijs abstinētes ppiciationē tuā facilius īpetrem⁹. Per. **Ad māt. ā.** nō lotis manib⁹ mādu care nō coīgnat hoīez. **Lolla**

Quēde q̄s ops de⁹ vt qui ptectiois tue grām grimus: liberati a malis oib⁹ secura tibi mēte seruam⁹. Per. **¶ Ps. v. l. j.**

Regni celoz p̄ciū: labor est. tāq̄si diceret precii illius aurum est. Nō sufficebat hoc solū dicere. sed q̄reres quātū aurū. Nā si solidus: aurū est. et semiūcia et libra. et tale aliqd d⁹ dō dixit p̄ciū ne laborares querere. Quādiu hui⁹ rei precii labor est: Quāt⁹ labor est: Jā quere tu quātum laborādū sit. nōdū d⁹ tibi. **Liij**

Quātus futurus sit labor iste: vel quātū laboris de te erigat: illud tibi dicit deus Ego ostēdo quāta sit illare quies: tu iudica quāto labore emēda sit. Dicat ḡ deus c̄ a futura sit ipsa requies: Beati q̄ habitant in domo tua: in sc̄la seculorū laudabūt te. Hec est requies sempiterna. sine fine erit requies ista. sine fine erit gaudium hoc. sine fine erit leticia ista sine fine erit icorruptio. Et tā eternā habebis: requies que nobis habet finē. **Rc. iij.**

Quāto labore digna est requies q̄ non habet finē: Si verū vis cōparare. et verum iudicare: eterna requies eterno labore recte emitur. Venale hoc est. Sed noli timere misericors est de⁹. Si em̄ ha

beres eternuz laborē: pūq̃
puenires ad eternā quietē.
Semp laborās. qñ puentu
rus eras ad illud qđ digne
quidē potest emi sempiter-
no labore: qz sempiterna re-
quies est. Equa p̃ciū. Eter-
no certe labore: digna ē et-
na req̃es cōparari. Sed si
semp laborares nūq̃ ad re-
quē puenires. Ergo vt ali-
qñ puenias ad id qđ emis:
nō in etnū laborādū est: nō
qz non valet tāti: sed vt pos-
sideas qđ emis. **Ad bñ. an.**
p̃r diligit filiū z oīa demonstrat

Qui que ip̃e facit. **Tolla.**
Concede q̃s op̃s de-
vt ieiuniorū n̄roz sc̃tā deno-
tio z purificationem nobis
tribuat z maiestati tue nos
reddat acceptos. **Per. Ad**
m̄t. an. Sicut p̃r suscitāt mor-
tuos z viuificat: sicz fili⁹ q̃s vult

Sabie: viuificat. **Col.**
Sc̃tū tibi p̃p̃m q̃s dñe
ppiciatio celestis āplificet
z tuis semper faciat seruire
mādat. **Per. ¶ Ref. vi. l. i.**

Digna quidē est ppe-
tua req̃es: emi labo-
re p̃petuo. s̃z necesse ē: vt la-
bore tēporali emat. Certe
tātus debuit eē idest sempi-
tern⁹ labor: p̃requis sempi-

terna. Decies cētena milia
ānoy in labore quid valer:
Decies cētena milia ānoy
habēt finē. **Qđ tibi dabo di-**
cit dñs nō habet finē. It. ii.

Qualis mīa dei: Nec dicit
Decies cētena milia ānoy
labora. **Nō dicit v̄l mille an-**
nos labora. Nō dicit quigē-
tos ānos labora. cū v̄tuis la-
bora. i. paucis ānis. ide iam
req̃es erit: z finē non hēbit.
Et adhuc audi cōsequētia.
Dñe sc̃dm multitudinē po-
lorū meoz in corde meo: ex-
hortatiōes tue iocūdauerūt
animam meam. ¶ lectio. iii.

Ecce z paucos ānos labo-
ras: z in ip̃is laboribus non
deest solatio. nō defūt gau-
dia quotidiana. s̃z noli gau-
dere in seculo. gaude i x̃po.
gaude i verbo ei⁹. gaude in
lege ei⁹. **Ad ip̃a gaudia p̃i-**
net qđ loq̃mur z qđ audir.
Quāte ergo sunt iste cōso-
latiōes i tātis laborib⁹: ¶ A-
rū est qđ dicit apostolus.
Et em̄ qđ ad p̃sens est tē-
porale z leue tribulationis
n̄re: iuxta icredibilē modū
eternū gl̄ie pond⁹ opatur i
nobis. Ad bñ. an. Qui be-
berit aquam quam ego do bibi
dñs samaritane fiet in eo fons

aque salientis i vita etna. **Col.**
Ieiunia nostra q's do-
 mine benigno fauore
 prosequere: vt sicut ab ali-
 mentis in corpore: ita a vi-
 tijs ieiunemus in mente. p.

Ad magt. i. Aqua quaz ego
 dedero q' biberit ex ea no' sinit

Pesta. **Colia.**
 q's ops deus: vt q' in
 tua ptectione confidimus:
 cuncta nobis aduersantia te
 adiuvante vincamus. per.

Sabbato. Lectio prima.

Ecce q'tum p requie
 sempiterna p'ciu' da-
 mus. quodammodo vna' fili-
 qua' ad accipiendos thesau-
 ros sempiternos. Siqua' la-
 bonis: ad requie' incredibi-
 lem. scd' q's dictu' est iuxta
 incredibile modu' eternum
 gl'ie: p'odus operatur. Sau-
 des ad tepus: noli tbi confi-
 dere. Tristis es ad tepus:
 noli desperare. Non te cor-
 rumpat felicitas: et non fran-
 gat aduersitas. ne forte di-
 cas in animo tuo: no' potest
 fieri vt deus admitat ad se
 iniq's. qui iustos ipsos eme-
 dat vt saluet. qui ideo eme-
 dat vt erudiat. Si iust' vir
 saluus fiet: peccator: et ipius
 vbi parebit. Nunqd adhe-

ret tibi sedes iniquitatis: Id
 est nunquid adheret tibi se-
 des impioru' qui fingis do-
 lore' in pcepto. qui et istos fi-
 lios sic voluisti exercere vt
 no' esset sine timore. ne ama-
 rent aliquid aliud et obliui-
 sicerentur te veru' bonu' suu'.

Ere bonus est deus. **liij.**
 qui si cessaret et no' misceret
 amaritudines felicitatib' se-
 culi: obliuisceremur eu'. Sz
 vbi angores molestiaru' fa-
 ciunt fluctus anime: fides il-
 la que dormiebat excitatur
 Traquillu' em' erat qn' dor-
 miuit xpus in mari: illo dor-
 miète tepestas ortas e' et ce-
 perunt periclitari. **Lec. iij.**

Ergo i corde xpiano. et tra-
 quillitas erit et par: sz q'diu
 vigilat fides nra. si aut' dor-
 mit fides nra: periclitamur
 hoc em' significat dormies
 xps. q' q'da' obliuiscunt fide'
 sua et piclitant. Sz quod illa
 navis cu' fluctuaret excita-
 tus est xps a fluctuantib' et
 dicentib'. Dne perim': surre-
 xit ille. imperauit tepestati-
 bus. i. imperauit fluctib'. cessa-
 uit piculu'. facta est traqlli-
 tas: sic et cu' te turbat occupi-
 scetie male. psuasiones male
 fluct' sunt: tranqllabuntur.

Ad bñ. An. Inclinauit se ier?

scribat i terra: si q̄s sine pctō
est mittat in eā lapidē. **Colla**

Pesta q̄s op̄s de? vt
q̄ se affligendo carne
ab alimētis abstinēt. sectā-
do iusticiā a culpa ieiunent
per. **Ad vesp̄as. Capm.**

Scriptū est qm̄ abra-
hā duos filios habu-
it vnū de ancilla z vnū de li-
bera: sed q̄ de ancilla scdm̄
carnē nat⁹ ē: q̄ at de libera
p̄ reppromissionē q̄ sūt p alle-
gouā dicta. **R.** Stetit moy-
ses. **Ad mgt. a.** Nemo te p̄de-
nauit mulier nemo dñe nec ego
te p̄denabo: iā apli? noli pecca-

Accede q̄s(re. **Col.**
op̄s de?: vt q̄ ex me-
rito n̄re actiōis affligimur:
tue gr̄e cōsolatione respire-
mus. per. **Diffica. iiii. l. j**

Moses pascebat o-
ues ierpho foci sui
sacerdotis madiā. Cūq; mi-
nasset gregē ad infiora de-
serti venit ad mōrē dei oreb

R. loquit⁹ est dñs ad moyse
dicēs descēde i egyptū dic pha-
raoni vt dimittat pplz meū: In-
duratū ē cor pharaonis nō vult
dimittere pplz meū nisi i manu
forti. **R.** viden⁹ vidi afflictionē
ppl mei q̄ ē in egyptor gemitū

eorū audiui z descēdi liberare

Aeos. Induratū. **L. ii.**
pparuitq; ei dñs in
flāma ignis de medio rubi
z videbat q̄ rubus arderet
z nō cōbureret. Dixit ergo
moyes: vadam z videbori
sionē hāc magnā quare nō
pburat rub⁹. **R.** Stetu moy-
ses corā pharaōe z dixit: hec di-
ci dñs. Dimitte pplz meū vt sa-
crificet mihi i deserto. **R.** dñs
de? hebreor: misit me ad te di-

Acēs. Dimitte ppls. **L. iii.**
Errens autē dñs q̄
pgeret ad vidēdū: vocauit
eum de medio rubi et ait.
Moyes: moyes. Aut rñ-
dit Alfi. At ille. Ne appo-
pies inqt huc Solue calcia
mētū de pedib⁹ tuis. **L. o.**
em̄ in q̄ stas tra sctā est. **R.**
Cātem⁹ dñs e hose ei honorifi-
catus est equū z ascēsorē pieci
i mare: Adiutor z p̄ctor: fac⁹
est michi dñs i salutē. **R.** Curr⁹
pharaonis z exercitū ei⁹ proie-
cit in mare: Adiutor. **L. iiii.**

AEt dñs ad moyse.
Ego sum de⁹ patris
tui de⁹ abrahā z de⁹ isaac z
deus iacob. Abscōdit moy-
ses faciē suā: nō ei audebat
respicere cōtra deū. **R.** In
mari vie tue z semite tue in aq̄

multis. deduxisti sicut oues populi tuum In manu moysi et aaron

¶ Crastulisti illos per mare rubrum et transiisti per aquam nimiam. In ma. **3n. ii. noc. Lctō. v.**

Audi dominus ad moysen. Audi afflictionem populi mei in egypto et clamorem eius audiui propter duriciam eorum qui presunt operibus.

¶ Qui persequantur populum tuum dominus deiecit eos in profundum et in columnam nubis ductor eorum fuisti dominus. **¶** Exclamaue est filius israel in angustia sua ad te dominus et misisti eis saluatorem. **Et. lc. vj.**

Et scies dolorem eius descendi ut liberarem eum de manibus egyptiorum et educerem de terra illa in terram bonam et spaciosam: in terram que fluit lacte et melle: ad loca cananei et ethel et amorrei et pherezei et euei et iebusei. **¶** Ecce mitto angelum meum qui praecedat te et custodiat semper obseruaret te et in inimicus ero inimicis tuis. et affligentes te affligam. **¶** Et praecedet te angelus meus. **¶**

Et si me audieris non erit in te deus recedens neque adorabis deum alienum: ego enim dominus. **Et praecedet. l. vij.**

Amor ergo filiorum israel uenit ad me uidentes afflictionem eorum qui ab egyptiis

opprimuntur. Sed ueni mittam te ad pharaonem ut educares populum meum filios israel de egypto. **Dixit moyses ad eum.** Quis ego sum ut uadam ad pharaonem et educaam filios israel de egypto? **Qui dixit ei.** Ego ero tecum. **Et hoc habebis signum quod miseris te.** Cum eduxeris populum meum de egypto imolabis deo super montem istum. **¶** Moyses famulus domini ieiunauit quadraginta diebus et quadraginta noctibus. **¶** Ut legem domini mereret accipere. **¶**

Ascendit moyses in montem synai ad dominum fuitque ibi quadraginta diebus et quadraginta noctibus. **¶** **l. vij.**

Audi moyses ad deum: **Ecce ego uadam ad filios israel et dicam eis.** Deus patrum uestro: cum misit me ad uos. **Si dixerit michi.** Quis est nomen eius? **quid dicam eis?** **Dixit dominus ad moysen.** Ego sum qui sum. **At sic dices filijs israel.** Qui est misit me ad uos. **Dixitque iterum dominus ad moysen.** Haec dices filijs israel. Dominus deus patrum uestrorum: deus abraham. deus isaac et deus iacob misit me ad uos. **Haec nomen michi est in eternum.** et hoc memoriale meum in generationem et generationem.

¶ Ebdomada quarta. xi.

¶ Splendida facta est facies moysi dñ respiceret i eū dñs dñs dñs seniores claritatē vultus ei⁹ admirātes timueſt valde. **¶** Deſcēdit moyses de mōte por- tāſ duas tabulas lapideas in manib⁹ ſuis ſcriptas ytraſq; di- gito dei dñi. **Ad cā. vt i pſalt.**

Rec. f. euāgē. fm iohannē.

In illo tpe. Abiit iſt⁹ trās mare galilee qđ est tyberiadis ⁊ ſeq̃bat euz multitudo magna: qz vide- bant ſigna q̃ faciebat ſuper his q̃ infirmabātur. Et reſ.

¶ Om. Leuſ. ve. be. pbf. i. l. ix.

Qui ſigna et miracula dñi ac ſaluatoris nři recte cū legūt vñ audiūt accipiūt: nō tā in his qđ foris ſtipeāt attēdūt qđ qđ horū exēplo ipſi int⁹ agere. qđ in his myſticum ppendere de- beāt inſpiciūt. **¶** Audi iſt⁹ pcepta dñi ⁊ ea i corde tuo. qñ i libro ſcribe: Et dabo tibi terrā fluētē lac ⁊ mel. **¶** Obſerua igit ⁊ audi vocē meā ⁊ iūmic⁹ ero tui

¶ micis tuis. Et da. **Rec. x.**

Ecce etem ppiquāte paſcha die feſto iudeoz. ſe- quētem ſe multitudinē dñs verbo ſalutis pariter ⁊ ope curatiōis erigebat. **¶** Antē dīte popule me⁹ legē meā In-

clinate aurē veſtrā in verba ora- mei. **¶** Aperiā in parabolis os meū loquar ppoſitiōes ab iſto ſeculi. **Inclinate. Rec. xi.**

Nam ſicut alii euāgē- liſta ſcribit loquebatur illis de regno dei ⁊ eos qui cura indigebāt ſanabat: eadēq; doctrina ⁊ ſanatiōe pplea paucis de cibariis abūdantiſſime reſecit. **¶** Vos q̃ trā-

ſiuri eſt⁹ iordanē ⁊ edificare al- tare dño de lapidib⁹ qñs ferrū nō tetigit. Et offerte ſup illd ho locuſtar hoſtias pacificas deo vſo. **¶** Cūq; intraueritis terrā quā dñs datur⁹ ē vobis ⁊ edifica- te ibi altare dño. Et offer. **Rec. xii.**

Nos ergo fratres ca- riſſimi ppiquāte paſ- cha die feſto nſre redēptiōis adiūcta fratrū caterua dñz toto corde ſeq̃mur. q̃ actio- num itinere igreſſus ſit dili- gētiffime cōtēplemur. vñ re- ſtigia ei⁹ ſequi mereamur. Qui eſſi dicit ſe in ipſo ma- nere debet ſicut ille ambu- lauit ⁊ ipſe ambulare. Quic- quid in nobis iperitie nocē- tis meſſe deprehenderim⁹: crebra verbi illi⁹ auditione tergamus. Quicquid vicij tēptat⁹ morbi videlicet ſpi- ritualis/nos interius raſta

resenserimus: solite illi⁹ ple
tat⁹ mñere postulem⁹ emū
dari. **R.** Adduxivos p desertū
quadraginta ānis ego dñs : non
sū atrita vestimēta vestra: qmā
na de celo pluvib⁹ obliti est⁹
me dicit dñs. **P.** Popule me⁹ qd
feci tibi aut qd molest⁹ fui tibi
respōde michi quomā ego edu
xi vos de terra egypti. **ayanna.**

I **Scdm Johannem.**

A illo tēpoze. Abist
iesus trās mare galilee qd
est tyberiadis: et sequebat⁹
eū multitudo magna qz vi
debāt signa que faciebat su
per his qui infirmabantur.
Subijt ergo i montē iesus
z ibi sedebat cūz discipulis
suis. Erat autē primū pas
cha dies festus iudeorum.
Cum subleuasset ergo ocu
los iesus z vidisset qz multi
tudo maxima venit ad eum
dicit ad philippum. Vnde
ememus panes vt mandu
cent hi: Hoc autē dicebat
tēptās eum. Ipse enim scie
bat qd esset factur⁹. Respō
dit ei philippus. Ducētoz
denarioū panes non suffi
ciūt eis: vt vnusquisqz mo
dicū qd accipiat. Dicit ei
vnus ex discipulis eius an
dreas frater symōis petri.

Est puer vn⁹ hic qui habet
quinqz panes ordeaceos et
duos pisces. Sed hec quid
sūt inter tātos? Dixit ergo
iesus. Facite hoies discum
bere. Erat autē fenū multū
in loco. Discubperunt ergo
viri numero quasi quinqz mi
lia. Accepit ergo iesus pa
nes et cū gratias egisset di
stribuit discubentib⁹. Simi
liter et ex piscibus qstuz vo
lebant. At autē impleti sunt
dixit discipulis suis. Colligi
te q superauerūt fragmē
ta ne pereāt. Collegerūt er
go z impleuerūt duodeci co
phinos fragmētoz ex qnqz
panib⁹ ordeaceis q supflue
runt his q māducauerant.
Illi ergo hoies cū vidisset
qd fecerat signum dicebāt.
Q: hic est vere ppheta qui
vēturus est in mūdū. **Amē**
Te decet. **Colla.** Cōcede q
sumus. **In lau. ā.** Tunc acce
ptabis sacrificiū iusticie si auer
ter⁹ dñe faciē tuam a peccatis
meis. **Cpm.** Benedictio et
clari. **R.** Esto nobis dñe Tur
ris fortitudinis. **P.** A facie iūi
ci. **Turris.** **Ad bñ. ā.** Cū suble
uasset oculos iesus z vidisset ma
ximā multitudinē veniētē ad se
dixit ad philippū: vnde emem⁹

panes ut mādūcēt hī. hoc autē dicebat tēptās eū. ipse ei sciebat qd esset factur⁹. **Colla.** Dōce de q̄s. **Ad. i. ā.** Satiavit dñs qnqz milia hoīz de qnqz panib⁹ qduob⁹ piscib⁹. **Ad. iij. ā.** De qnqz pa. **cp.** Scriptū ē. **Col.** Dōcede q̄s. **Ad. vi. ā.** Cōmēdem⁹ nos. **vt̄s.** **Ad. ix. ā.** Per arma iusticie p̄s. **Ad. vi. z ad ix. cp. z coll. vt̄ i p̄sa dñica.** **Ad v̄s. an.** Dixit dñs. **Laps.** Scriptū est. **p.** Dūc de carcere aliam meā. ut cōfiteat⁹ noi tuo dñe. **p.** Perijt fuga a me z nō ē qui req̄rat aliaz meā. ut cōfiteat⁹. **Ad. mgt. ā.** Cū vidisset turbe signū quod fecerat iēsus dicebāt: vere hic ē ppheta q̄ venit in mūdū. **Colla.** Concede q̄s. **¶ Feria scda. Lecto. i.**
Iam desperas et putas te non p̄tinere ad dñm euigilet fides tua. excita xpm in corde tuo. surge te fide: iam agnoscis vbi sis Et si forte temptat⁹ fluctus cōcupiscētie: intue⁹ qd p̄misit de⁹: z dulcedo p̄misiorum faciet te cōtēptorē dulcedinū sc̄i. Et si forte mīte vigēt mine potētū maloz: z ipse te expellūt de iusticia attēdis qd minat⁹ de⁹. Ire in ignē eternū qui paratus

est dyabolo z angelis eius et nō dimittis iusticiā. **¶ iij.** Timēs ergo ignē sempiternū p̄tēnis dolores tpales. z pro eo qd p̄misit de⁹: p̄tēnis tpalem felicitatē. Pro: misit req̄. patere molestiā minat⁹ ignē eternū: cōtēne dolores tpales. z euigilāte xpo: trāq̄llet cor tuū. vt ad portū q̄spuentias. Num em non p̄parat portum. q̄ para **¶ iij.** Nūquid (uit nauis? **¶ iij.** adheret tibi sedes iūqtat⁹ q̄ singlis dolorē i p̄cepto: De hoīb⁹ qdem malis exercet nos. et de illoz executiōib⁹ nos erudit. De malicia mali flagellat⁹ bon⁹. z de seruo emendat⁹ fili⁹. ita fingit dolor in p̄cepto. **¶ iij.** Quod illos de⁹ posse permittit: hoc faciūt mali hoīes q̄b⁹ ad tps parat. **¶ iij.** Quid ei sequit⁹? Capti būt in aīaz iusti. Quare capti būt: q̄ verū crimē nō i: ueniūt qd obijciant. Quid ei captauerit in dño? Lōcti nauet⁹ falsa crimia. q̄ vera iuenire nō potuerūt. Et s̄a: guinē innocentē condēnabūt. Quare hoc totū fit: in p̄sequētib⁹ declarabit. **Ad bñ. ā.** Auserte ista hic dicit dñs z nolite facere domū p̄is mei do

mi negotiatōis. **Ad l. 7 ad. iij.**
Propterea q̄s op̄s **Col.**
 de v̄t obseruatōes sa-
 cras ānuā deuotōe recolē-
 tes: et cope tibi placeam⁹ et
 mēte. **Per. Ad mgt. ā.** Sol-
 uite tēplum hoc dicit dñs et post
 tridūū excita bo illd: hoc autē di-
 cebat de tēplo corpis sui. **Col.**

Prophetationē n̄fam q̄s
 dñe benign⁹ exaudi:
 et q̄bus supplicādi prestas
 affectū: tribue defensionis
 auxiliū. **Per. Cef. iij. l. i.**

Et fact⁹ est michi do-
 min⁹ i refugiu. Nō q̄
 reres tale refugiu: si nō pe-
 riclitareris. s; ideo pericli-
 tat⁹ es vt q̄reres. q; ille fin-
 git dolorē i p̄cepto facit mi-
 chi de malicia maloz tribu-
 lationē. p̄ictus tribulatiōe
 cepi q̄rere refugiu. qd̄ in il-
 la felicitate seculari defierā
 querere. Quis em̄ facile re-
 cordat̄ deū: q̄ semp felix est
 et spe p̄senti gaudet. Rece-
 dat spes sc̄li. et accedat spes
 dei vt possit dicere Et fact⁹
 est michi dñs i refugiu **Ad**
 hoc doleā: vt fiat michi do-
 min⁹ in refugiu. **Rec. ij.**

Et de me⁹ in auxilium spei
 mee. Nōdo enim dñs spes
 Quādiū em̄ h̄c sum⁹: i spe

sumus. nōdū in re. S; ne in
 spe deficiamus: adest p̄mis-
 sor erigens nos et tēperans
 ip̄a mala que patimur. Nō
 ei frustra dictū est. Fidelis
 deus q̄ non linīt vos tēpta-
 ri supra q̄ potestis ferre: s;
 faciet cū tēptatiōe etiā eri-
 tū vt possitis sustinere. Sic
 mittat in fornacē tribulatio
 nis vt coquat vas: nō vt frā-
 gat. Et fact⁹ est michi dñs
 in refugiu: et de me⁹ in auxi-
 liū spei mee. Cū ergo q̄ tibi
 videbat̄ quasi iniust⁹ esse q;
 parcit malis: vide quō iam
 corrigat psalm⁹ et tu cū psal-
 mo corrigere: ideo ei voces
 tuas habebat psalm⁹. Que
 sunt voces. Vsq; quo pecca-
 tores dñe: vsq; quo pctōres
 gloriabunt⁹: psalm⁹ voces
 tuas habebat: mō ergo tu
 habevoces psalmi. Que sūt
 voces psalmi. Et factus est
 michi dñs i refugiu: et deus
 me⁹ i auxilium spei mee. **liij.**

Et reddet illis dñs scdm
 opa eoz: et scdm maliciā eo-
 rū dispdet eos. Non vacat
 qd̄ ait fm maliciā eoz. Nō
 chi de illis p̄stat: et tñ mali-
 cia eoz d;: nō b̄ficia eoz.
 Certe em̄ de malis exercet
 nos. flagellat nos. Ad quā

rem flagellat: Utiqz ad re-
gnū celoz. Flagellat ei oēs
filiū quē recipit Et q̄s est fi-
li⁹ cui nō det disciplinā pat-
ei⁹: Quod cū facit de⁹: ad
hereditatē sempiternā nos
erudit. ⁊ hoc nobis p̄stat se-
pe de malis hoībus. in q̄b⁹
exercet ⁊ p̄ficit dilectionez
n̄fam. quaz vult extēdi v̄s
ad imicos. Neqz ei est p̄fe-
cta dilectio xp̄iani: nisi cū
implet qd̄ x̄ps p̄cepit. Dili-
gite imicos v̄ros. b̄n̄facite
his q̄ vos oderūt et orate p̄
eis q̄ vos p̄sequunt̄ Itāc ip̄e
dyabol⁹ vici⁹. h̄inc victorie
corona p̄cipit. **Ad bñ. an.**
Quid me q̄rit̄ inficere hoīez q̄
vera loquut⁹ suz vobis. **In l.**

Sed ad tertiam. **Colla.**
Acce nobis q̄s domi-
ne obseruatōis ieiuniaz pie
cōuersatiōis augmentū: et
tue p̄piciatiōis p̄tinuū pre-
stet auxiliū. p. **Ad m̄g. an.**
vñ op⁹ fecit oēs admiram⁹ qz
totū hoīez sanū feci in sabbato.

Miserere dñe **Colla.**
p̄p̄lo tuoz p̄tinuistri-
bulationib⁹ laborantē p̄p̄-
cius respirare cōcede. Per

Seria. iiii. Lectio prima

Ecce q̄ta nobis p̄stat
de⁹ de malis hoībus

nec tñ scōs id qd̄ de illis no-
bis p̄stat: sed scōm maliciā
eorūz retribuet eis. Videte
em̄ q̄ta nobis p̄stitit de ip̄o
imānissimo scelere iude tra-
ditōis. Judas quippe tra-
didit ad passiōez filiū dei: ⁊
p̄ passiōē fili⁹ dei oēs gētes
redēpre sūt ad salutē. nō tñ
p̄ salute gētū merces redē-
dita ē iude. s̄ p̄ ei⁹ malicia:
debitū supplicii retributū

Nā si traditio xp̄i. (est. **Eu.**)
⁊ nō tradēt̄ aim⁹ p̄siderād⁹
ē: hoc fecit qd̄ fecit de⁹ p̄. s̄
q̄ scriptū ē: qz p̄prio filio nō
pepercit: s̄ p̄ nobis oib⁹ tradi-
dit illū hoc etiā fecit iudas
qd̄ fecit ip̄e dñs ies⁹ x̄ps de-
q̄ scriptū ē. q̄ seip̄s tradidit
p̄ nobis oblationē ⁊ hostiā
deo in odorē suauitatis. Et
iterum. Sic christus inquit
dilexit ecclesiam suaz. et se-
ipsum tradidit pro ea. **Eu.**

Hoc quidem scriptum est:
et tamen gr̄as agimus deo
patri: qui vnico filio suo nō
pepercit: sed pro nobis tra-
didit eū. gr̄as agim⁹ xp̄i fi-
lio q̄ seipsuz tradidit pro no-
bis et in eo volūtate patris
impleuit: et detestamur iu-
dam: de cui⁹ facto nobis tā-
tum beneficiuz p̄stitit de-

us. et recte dicimus. Reddi-
dit ei dominus secundum iniqui-
tatem eius. et secundum malitiam
eius disperdidit eum. Non enim
ille pro nobis tradidit christum: sed
pro argento quo vendidit eum
quod est traditio christi sit nostra re-
deptio. **Ad bñ. a.** Rabi. quis
peccavit. hic aut parietes eius ut
cec? nasceret: respondit iesus et di-
xit neque hic peccavit neque parie-
tes eius? sed ut manifestentur opera dei
in illo. **Ad lau. et ad. iij. Coll.**

Deus qui et iustis premia
meritorum et peccatoribus
propter salutem veniam prebes: mise-
rere supplicibus tuis: ut rea-
tus nostri confessio indulgentiam
valeat precipere delictorum.
per. **Ad mgt. an.** Dixi vobis
iam et audistis: lumen michi posuit
ille qui dicitur iesus. **Colla.**

Pateant aures mise-
ricordie tue domine
precibus supplicantium: et
ut petentibus desiderata con-
cedas: fac eos que tibi sunt
placita postulare. per.

Seris quinta. Lectio. i.

Illi qui martyres per-
sequuti sunt. persequen-
do in terra: in celum mittebantur.
Et scientes quidem: presenti
vite donum inferebant. ne-
scientes autem: future vite lu-

crum perirebant. Quicumque
tamen perseveraverunt in
odio iniusto iustorum: reddi-
dit eis dominus secundum iniquitates
eorum et secundum malitiam eorum
disperdidit eos. **Lectio. ij.**

Sicut enim malis obest bo-
nitas iustorum: sic bonis pro-
dest iniquitas impiorum. Nam
et dominus dicit. Ego veni. ut qui
non vident videant: et qui vi-
dent ceci fiant. Et apostolus
Alijs quidem inquit sumus
odor vite in vitam. alijs autem
odor mortis in mortem. **L. iij.**

Malicia vero iniquorum: si-
nistra sunt arma iustorum. si-
cut idem dicit apostolus. Per
arma iusticie dextra et sini-
stra. id est per gloriam et igno-
bilitatem. atque ita deinceps
cetera erequitur: dextra ar-
ma demonstrans: gloriam dei.
Fama veritatis qua cogno-
scebatur. quod vivebant. quod non
mortificabantur. quod gaude-
bant. quod multos dabant. quod
omnia possidebant. Sini-
stravero quod ignobiles et ma-
le fame habebantur. quod sedu-
ctores putabant. quod ignora-
bant. occidebant. coerebantur.
Et quid mirum si milites
christi a dextris et sinistris
armis dyabolum expugnant?

R. iij.

Ad bñ. ā. Cuz audissent turbe
sermões iesu dicebāt hic ē vere
ppheta. alij dicebāt: hic ē xps.
In laud. z ad. iij. Collecta.

Presta q̄s ops de⁹: vt
q̄s ieiunia vortua ca-
stīgāt ip̄a q̄z deuotio sc̄tā le-
tīficet. vt terrenis affectib⁹
mitigatis: facili⁹ celestia ca-
piam⁹. **p. Ad m̄t. ā.** Quidā
asūt ex iudeis volebāt īficere ie-
sū: s; nemo misit sup illū man⁹

Populi tui de⁹ **Col.**
īstitutor: z rector pec-
cata q̄bus ipugnat expelle
vt semp tibi placitus: z tuo
munimine sit securus. **per.**

Seria. vi. **Lect. i.**
Sicut est par hoībus
bone volūtāt⁹. q̄n sunt alijs
odo: mortis in morte: sic et
interit⁹ hoīb⁹ malevolūtā-
tis: q̄n iustis arma sunt sini-
stra ad salutem. Itaq; red-
det illis nō sc̄dm n̄fam vtili-
tatē que de ip̄is fit: sed sc̄d⁹
ip̄soꝝ iniquitatē quā dilige-
do. oderūt aīas suas. z non
sc̄d⁹ beneficiū qd nobis de
ip̄is prestat honorat eos: q̄
etiā malis bene vtiť. s; sc̄d⁹
maliciā eoꝝ: disperdet eos
dñs deus noster. **Lectio. ij.**
Toleret ḡ iustus iūstū. to-
leret tēporalē impunitatez

iniustū. Tēporalis labor iu-
sti. sed iust⁹ ex fide viuīt. Nō
est enī alia iusticia hoīs in
hac vita: nisi ex fide viuere:
que p dilectionē operatur.
Si em̄ ex fide viuīt: credat
z sibi futurā requiē post pre-
sentē laborē: z illis sempiter-
nos cruciatus post p̄sentes
exultationē. Et si fides p di-
lectionē opatur: dilīgat eti-
am iūmicos. z q̄stum in ip̄so
est: prodesse illis velit. **l. iij.**

Ita ei faciet ne sibi obfint
illi: cū hoc velint. z q̄n forte
potestatē acceperint q̄n no-
cēdi z dominādi: sursum co-
habeat. vbi ei nemo nocet.
doct⁹ et erudit⁹ ex lege dei
vt mitigaretur a dieb⁹ malis:
donec fodiat pctōri fouea.
Si em̄ in lege dñi voluntas
ei⁹ est: z ī lege ei⁹ meditabit⁹
die ac nocte: cui⁹ puerlatio
in celis est: de firmamēto lu-
cet sup terrā. Unde iste psal-
mus titulū de q̄rta sabbati
accepit. q̄n facta sūt lumia-
ria. vt omīa faciat sine mur-
muratione. p̄bū vite habēs
in natione tortuosaz puerla-

Ad bñ. ā. Lazarus amicus nr̄
dormiteam⁹ z a sōno excitē⁹
eū. **In l. z ad. iij. col.**
Deus q̄ ineffabilibus

mūdū renouas sacramētis
p̄festa q̄s: vt eccl̄a tua eter
nis p̄ficiat iſtitutis ⁊ t̄pali
b⁹ nō deſtituat auxilijs. p.
Ad m̄gt. ā. dñe ſi hic fuiſſes
lazar⁹ nō eſſet mortu⁹ ecce iā fe
tet quadriduan⁹ in monumento

De q̄s om̄ps **Colla.**
de⁹ vt q̄ infirmitatis
n̄re p̄ſcijs de tua virtute cōfi
dim⁹: ſub tua ſemp pietate
gaudeam⁹. p. **Sabbato.**

Sicut ſtellas in ce **l. j.**
lo nō extinguit nor: ſic
m̄tes fideliiū inherētes fir
mamēto ſcripture dei: non
vincit iniquitas. Et hoc ip̄m
q̄d n̄ras terrena dātur alt:
quādo in poteſtate malorū
nō ſolū ad n̄ram p̄tinet eru
ditionē. vt fiat nobis dñs in
refugiū. ⁊ deus in auxilium
ſpei n̄re: ſed etiam ad ip̄ius
p̄ctoris foueā p̄ficat de q̄ in
alio p̄ſalmo dī. Inclina b̄i
⁊ cadet cū dñatur pauperū

Forte oneroſa fuit vo **l. ij.**
b̄is lōgitudō f̄mōis. quāq̄
iſta alacritate ſtudijs v̄ri nō
hoc appareat. S̄z ſi ita eſt:
ignoscite primo. q̄ iuſtus fe
ci. Nam dñs deus n̄r p̄ eos
michi fratres iuſſit in q̄bus
habitat. Nō em̄ lubet deus
niſi de ſede ſua. Deinde q̄ tā

tum auidi fuiſtis n̄ri: cōfite
mur et nos auidi fuim⁹ v̄ri.

Conſoletur ergo de⁹ **l. iij.**
noſter iſtus laborē. vt ſudoꝝ
iſte noſter ſit vobis i p̄fectū
ſalutis. nō in testimoniū ac
cuſatiōis hoc dico f̄res. vt
ex eo q̄d audiftis p̄ficiatis
et ruminetis vobis cum. Nō
vos p̄mittatis obliuiſci. nō
ſolū iſta recogitādo ⁊ collo
quēdo: ſed etiā ita viuendo
Bona vita eſt ex p̄ceptis
dei que agit: tāq̄ ſtilus eſt
q̄d audis ſcribens in corde:
ſi in cera ſcribere eſt facile de
leretur. Scribite illud i cor
dibus v̄ris. moribus v̄ris: ⁊
nunq̄ delebit. Tu aut. **Ad**
b̄n. ā. Ego ſuꝝ lux mūdi q̄ ſeq̄
tur me nō ābulat in tenebris ſz
habebit lumē vite dicit domin⁹.

In laud. et ad. iij. Collecta

Erat dñe q̄s p̄ ḡſam
tuaz fructuoſus n̄re
deuotiois affect⁹: q̄ tūc no
bis proderūt ſuſcepta ieiū
nia: ſi tue ſint placita pieta
ti. per. **Adveſpas. Capm.**

Chr̄ſtus aſſiſtēs pō
tifer futurorū bono
rū p̄ampli⁹ ⁊ p̄fecti⁹ taber
naculū nō manu factū ideſt
nō hui⁹ creationis neq̄ per
ſanguinē hyꝛcorū aut vitu

Dñica in passione.

loz: sz p propriū sanguinez
itrouit semel in scā eterna
redēptione inuēta. **R.** mul-
tiplicati sunt. **Hy.** Hymnū
dicam. **R.** dedit i ecā meā
fel. Et in siti mea potauerūt me
aceto. **Ad māt. ā.** Ego suz qui
testimoniū phibeo de meipso ⁊ te
stimoniū phibet de me qui misit

Quesum⁹ (me pr. **Cor.**
ops de⁹ familiā tuā
ppic⁹ respice: vt te largiē-
te regat in corpe: ⁊ te seruā
te custodiat in mēte. **p.** **Ad**
cōpleto. hy. **Lux fidelis.**

Dñica. v. i passione inuit.
hodie h vocē. **Hy.** Hymnū
dicam. **An. j. noct. ā.** Dñe in
virtute. **R.** **Disseru.** **Incipit**

Ubiere. **ppheta. L. j.**
Uerba hieremie filij
helchie de sacerdotib⁹ q̄ su-
erūt in anathot i terra beia
min qđ factū est verbū dñi
ad eū i dieb⁹ iosie filij amō
regis iuda in tertio decimo
anno regni eius. **R.** Isti sunt
dies quos obseruare debet⁹ tpi
bus suis. Quartadecima die ad
vesper⁹ pascha dñi est ⁊ in q̄nta
decia solēnitare celebrabit⁹ al-
tissimodñio. **R.** Loquit⁹ ē dñs ad
moy sen dicēs, loqre filiis isrl. ⁊

Edicēs ad eos. **Quar. L. ij.**
Factū est i diebus

ioachim filij iosie reg⁹ iuda
vsq⁹ ad psumationē vnde
cimi anni sedechie filij iosie
reg⁹ iuda vsq⁹ ad trāsmigra-
tionē hierusalē i mēse quin-
to. **R.** multiplicati sūt q̄ tribu-
lant me ⁊ dicūt nō est sal⁹ ip̄i in
deo eius. **Exurge dñe saluū me**
fac de⁹ me⁹. R. Qui tribulāt me
exultabūt si mor⁹ fuero ego autē

Ei mia tua spāni. **Ex. L. iij.**
Factū est dñi
ad me dicēs. Priusq̄ te for-
marē in vtero noui ter ante
q̄ exires devulua sacrificā-
ui te ⁊ pphetā in gētib⁹ de-
di te **Et dixi.** A a dñe de⁹
ecce nescio loq⁹ qz puer ego
sum. **R.** Qui custodiebat aīam
meā p filiū fecerūt in vñū dicēs

de⁹ dereliquit eū psequimini ⁊
cōprehēdite eū quia nō est q̄li-
beret eū de⁹ me⁹ ne elōgesa me
de⁹ me⁹ in adiutorū meū intēde

R. Oēs inimici mei aduersuz me
cogitabāt mala michi verbū ini-
quū mādauert aduersuz me di-

Ecētes. **De⁹ dereli. L. iij.**
Dixit dominus ad
me. Noli dicere qz puer suz
qm̄ ad oīa q̄ mittā te ibis. ⁊
vniuersa que mādauero ti-
bi loqris **Ne timeas a facie**
eor⁹: qz tecū ego suz vt eruā
te dicit dñs **R.** Adiutor⁹ iuste

psor me? tu es dñe ⁊ in verbū tu
um speravi Declinate a me ma
lignū: scrutabor mādata dñi mei
⁊ Iniquis odio habui ⁊ legē tuā
dilexi. Declinate. **In. ii. no. ā.**
dñs defen. ⁊ Insurrexerit. **l. v.**

Misit dñs manū suā. ⁊
tetigit os meum. Et
dixit dñs ad me. Ecce dedi
pba mea i ore tuo. Ecce psti
tui te hodie sup gētes ⁊ sup
regna vt euellas ⁊ destruas
⁊ dissipas ⁊ dissipēs ⁊ edifi
ces ⁊ plātes. **Ps. de. me. es**
tu ne discedas a me. Quia tribu
lacio pta ē ⁊ nō ē q adiunet. **Ps.**
Tu aut dñe ne elōgaueris auxili
um tuū a me ad defēsiōē meā

Ecce pspice. Quoniam. l. vi.

Et factū est p bñ dñi
ad me dicens. Quid tu vi
des hieremia? Et dixi. vir
gā vigilātem egovideo. Et
dixit dñs ad me. Bene vidi
sti: quia vigilabo super ver
bo meo vt faciā illud. **Ps. me**
perdas cū impijs de. alaz meā
⁊ cū viris sanguinū vitam meā
redime me dñe. **Ps. me** tradide
ris me in animas tribulatiū me
quoniam insurrexerūt in me te
stes iniqui. redime. **Lec. vii.**

Et factū est verbū dñi
mihi secundo ad me
dicens. Quid tu vides? Et

dixi. **Quā succensam egovi**
deo ⁊ faciē ei? a faciē aqut
lonis. **Ps. deus me. eripe me**
de manu pctoriar de manu tra
legē agētis ⁊ iniqui: Quoniam tu
es patiētia meā. **Ps. de. ne elō**
geris a me de. meus in auxiliū
meū respice. Quoniam. **l. vii.**

Et dixit dñs ad me.

Ab aqlone pādetur
malū sup oēs habitatores
terre q: ecce cōducabo oēs
cogitationes regnorū aqut
lonis dicit dñs ⁊ venient et
ponent vnusquisq solū suū
in introitu portarū hierusa
lem. et super oēs muros ei
in circuitu. et super vniuer
sas vbes iuda ⁊ loquar ius
dicia mea cū eis super omī
malicia eorū qui derelique
runt me et libauerunt dis
alienis. ⁊ adorauerūt opus
manuum suarū. **Ps. Tota die**
cōtristatus ingrediebar domie
quoniam anima mea repleta est
illusionib: Et vim faciebāt qui
querebant animā meā. **Ps. Ami**
ci mei ⁊ proximi mei aduersum
me appropinquauerunt ⁊ stete
runt. Et vim fa. **Ad can. vt in**
psalterio. Scdm tohānem.

In il. tpe. Dicebat ie
sus turbis iudeorum.
Quis ex vobis arguet me

de pctō: Si veritatez dico
qre vos nō creditis michi:
Qui est ex deo ꝑba dei au-
dit. ꝑropterea vos nō audi-
tis qz ex deo nō estis. Et rel.

Om. l. eiusd bti gre. pa. l. ix.

Pensate ffes kñi mā-
suetudinē dei. Relat-
rare pctā venerat z dicebat
Quis ex vobis arguet me
de pctō: ꝑ me auertas faciē
tuā a puero tuo dñe. Om. tribu-
lor velociter exaudi me. ꝑ. Intē-
de aie mee z libera eā ꝑꝑt iūni-
cos meos eripe me. Om. **L. x.**

Dñe dedignat ex ra-
tiōe ostēdere se pec-
catorē nō esse q ex ꝑtute di-
uinitatz pctōres venerat iu-
stificare: s; terribile est val-
de qd sub dñi. Qui ē ex deo
verba dei audit: ꝑropterea
vos nō auditis qz ex deo nō
estis. ꝑ. In ꝑrio est tribulatio
mea dñe z nō est q adiuuet vt so-
diāt man⁹ meos z pedes meos
libera me de ore leonis vt enar-
rē nomen tuū fratrib⁹ meis. ꝑ.

Erue a framea de aiaz meā. vt. **L. xi.**

Sed ipse ꝑba dei au-
dit q ex deo est: et au-
dire ꝑba ei⁹ nō pōt q quis
ex illo nō ē: iterroget vnus-
quisq si ꝑba dei i aure cor-

dis ꝑcipit: z intelligit vt vide-
sit. ꝑ. In te iactat⁹ suz ex ꝑtero
deyētre mris mee: de me⁹ es tu
ne discedas a me. Om. tribula-
tio ꝑria ē z nō est q adiuuet. ꝑ.
Salua me ex ore leonis z a cor-
nib⁹ vnicornū hūilitatē meam.

Aleste ꝑa. (Om. **L. xii.**)
triā ꝑ itas desiderā-
re iubet: carnis videria cō-
teri: mūdi gliaꝝ declinare:
aliena nō appetere: ꝑꝑria
largiri. ꝑeset q apd se vnus
quisq vrm. si hec vor dei in
cordis ei⁹ aure conualuit: z
qz iam ex deo sit cognoscit.
Nā sunt nōnulli q ꝑcepta
dei nec aure corporis perci-
pere dignant. Et sūt nōnul-
li qui hec q dez corp⁹s aure
ꝑcipiūt: sed nullo ea mētis
desiderio cōplectuntur. Et
sunt nōnulli q libēter verba
dei suscipiūt ita vt etiā i fle-
tib⁹ cōpungant. sed post la-
chrymaz tēpus ad iquitra-
tē redeūt. Ibi ꝑfecto verba
dei nō audiunt: qā hec exer-
cere i ope cōtēnūt. ꝑ. Paci-
fice loqbanē michi iimici mei z in-
ira molesti erāt michi. Didisti bo-
mine ne sileas ne discedas a me
ꝑ. Ego autē cum michi molesti
essent induēbam me cilicio. vt
disti dñe. **Scōm iohannem.**

In illo tpe dicebat ie-
sus turbis iudeor et
principibz sacerdotu. Quis
ex vobis arguet me de pec-
cato: Si veritatē dico qua-
re vos non creditis michi:
Qui est ex deo vba dei au-
dit: ppter ea vos nō auditis
q̄ et deo nō est. Respōde-
rūt igit iudei z dixerunt ei.
Nonne bene dicim⁹ nos q̄
samaritan⁹ es tu et demo-
niū habes: Respōdit iesus
Ego demoniū nō habeo s̄
honorifico patrē meū z vos
inhonorastis me. Ego autē
nō quero gl'iaz meā: est qui
qr̄at z iudicet. Amē amē di-
co vobis: si q̄s fmonē meū
seruauerit mortem nō vide-
bit in eternū. Dixerunt ḡ iu-
dei. Nūc cognouim⁹ q̄ de-
moniū habes Abrahā mor-
tu⁹ est: z pphete. z tu dicis
si q̄s sermonē meū seruaue-
rit mortē nō gustabit i eter-
nū. Nunqd tu maior es p̄re
nro abrahā q̄ mortuus est:
z pphete mortui sunt. Quē
teipm facz: Rndit iesus Si
ego glifico meipz: gl'ia mea
nichil est. Est pater me⁹ q̄
glorificat me quē vos dici-
tis: q̄ de⁹ n̄ est z nō cogno-
uistis eū. Ego autē noui eū.

Et si dixero q̄ nō scio eum
ero filis vobis mendax: sed
scio eū z sermonē ei⁹ seruo.
Abrahā p̄vestes exultauit
vt videret diē meū: et vidit
z gauisus est. Dixerūt ḡ iu-
dei ad eū. Quinquaginta
ānos nōdū habes z abrahā
vidisti: Dixit eis ies⁹. Amē
amē dico vobis. āteqz abra-
hā fieret ego sum. Tulerūt
ergo lapides vt iacerēt i eū
Iesus autē abscondit se z exi-
uit de tēplo. Amē. Te decet
Col. Quēsum⁹ op̄s de. fa.
In lau. ā. Vide dñe afflictionē
meā qm̄ erect⁹ ē inimicus me⁹
cp. Bndictio z cla. **R.** Erue
a framea de² aiaz meā. Et de ma-
nu canis vnicā meā. **R.** Eripe me
dñe ab hoīe malo: a viro tiq̄ libe-
ra me. Et de. **hy.** Denario: ū
nūero. **R.** Homo pacē mee in q̄
sperabā. Ampliauit aduersum
me sup̄lātationē. **Ad bñ. ān.**
Ego demoniū nō habeo s̄ hono-
rifico p̄rez meū dicit dñs. **Col.**
Quēsum⁹ op̄s de. fa. **Ad. j.**
ā. Abrahā p̄vestes exultauit
vt videret diē meū: vidit z gai-
sus ē. **Ad. iij. hy.** Aerilla. **ā.**
Iudicasti dñe causā aīe mee de
fēfor vite mee dñe deus meus.
Ep. Christ⁹ assistēs. **R.** Di-
uiserūt. **Col.** Quēsum⁹ op̄s

Ebdomada. v. de passione.

deus **Ad. vi. a.** Popule me⁹
qd feci tibi aut qd molestus fui

responde michi. **Com.**

Abre languores nros
ipse tulit z dolores nros ipse
portauit z nos putauim⁹ eum
qsi leprosum z percussum a deo
z humiliatum: ipse aut vulnera
tus est ppter iniquitates nras z
attritus est ppter scelera nra.

Insupererunt in me. **Tolla**

Deus qd p nobis filium
tuum crucis patibulum
subire voluisti: ut inimici a
nobis expelleres potestate
cedere nobis famulatus: ut
resurrectionis gloriam persequa
mur. Per eundem. **Ad. ix. a.** p
qd reddidit p bono malum qd fode
runt fonteam aie mee. **Capm.**

Oblatus est qd ipse vo
luit et non aperuit os
suum: sicut ovis ad occisionem
ductus est z qsi agnus coram ton
dente se obmutuit z non ape
ruit os suum. **De pda. col.**

Respice domine qs super
hanc familiam tuam pro
qua dominus noster iesus xpus non du
bitauit manibus tradi. nocen
tium crucis subire tormentum.
Per eundem. **Ad vs. an** dixit
dominus. **Ep** Christus assistes. **Re**
de ore leonis libera me domine et
a cornibus unicornium humilitate me

am. **Ar**ue a framea deus alas
meas de manu canis unicus mea
Et a **hy**mnus di. **De**
derunt in escam. **Ad mgt. a.** Tu
lest lapides iudei ut iaceret in te
suis. Iesus aut abscondit se z exiit
de templo. **Col.** Quisum⁹ opus
deus facit. **Pr**iuat⁹ diebus **vsqz** ad
pascha. **i**uitat. **Ad**orem⁹ dñs.
Qui nos redemit p cruce. **Re**
nite. **hy**mnus di. **De**

Antefe. **C**ef. ii. **Re.**
Huc iudicio cōten
dā vobiscum ait dominus cū filiis
vris disceptabo: transite ad
isulas cethim z videte. z in
cedar mittite z considerate ve
hementer z videte si faciū
huiuscemodi: si mutauit genes
deos suos. et certe ipsi non
sunt dii. **Re** Isti sūt dies. **Li.**

Populus meus mutauit glo
riam suam in idolum. Abstine
te celi super hoc z porte eius de
solamini vehementer dicit dominus
Quo enim mala fecit. **Re. ii.**
populus meus. **Re** dereliquit
fontem aque viue z foderunt si
bi cisternas. cisternas dissipa
tas que retinere non valent
aqua. Numquid seruus est israel
vernaculus? **An. ii. noc.** **Ep**

Obis obedies prius vobis
ad mortem: mortem autem crucis

In surrexerūt in me testes.
Perpetua q̄s **Colla.**
 die pace custodi: q̄s
 plignū sc̄te crucis redime:
 re dignatus es. Qui uiuīs.

In laudib⁹. **Capitū**
 Ihsus semel obla:
 tus ad multoz exhauriēda
 pctā: sc̄do sine pctō appare
 bit expectātib⁹ se in salutē.

R. Erue a framea. **hy⁹** **Dena**
 rior. **R.** hō pacē mee **Ad bñ.**

A. In die magno festiuitatē sta
 bar iel⁹? et clamabat dicens si q̄s
 sitit ueniat ad me et bibat. **In l.**

Sancti **rad. iij. Col.**
 fica dñe q̄s nra ieiun
 tia et cunctaz nobis ppici⁹
 indulgētiā largire culpaz.

A. per. **Ad. iij. Capm.**
 Sipus mesi dedi p:
 cutitib⁹ et genas meas vel
 lentib⁹: faciē meā nō auerti
 ab increpātib⁹ et p̄spuētib⁹ in
 me. **R.** diuiserūt. **Ad. vi. cp.**

Omnib⁹ de⁹ auxilia:
 tor me⁹ ideo nō sum
 p̄sulus: idō posui faciē meā
 ut petram durissimā: et scio
 qm̄ nō p̄fudar. **R.** Insurrex
 erunt in me. **Collecta.**

O m̄ps deus misericor
 diā tuā nobis placat⁹ impē
 de: ut q̄ p̄tēnendo culpā in:
 currim⁹. cōfiteō veniā p̄se

quamur. **per. Ad. ix. Cpm**

A autē dñe sabaoth
 q̄ iudicas iuste et pro
 bas renes et corda videā vl
 tionē tuā ex eis: tibi em̄ re:
 uelauī causā meā dñe deus
 me⁹. **R.** ne p̄das cū ip̄is. **col.**

Deus cui ppriū ē mē:
 dereri semp: et p̄cere
 suscipe dep̄cationē nostrā:
 et q̄s delictoz cathena con:
 strigit: misatio tue pietatē
 absoluat. **per. Ad vs. Cb.**

A Radidit ī mortē ani
 mā suā et cū scelerat⁹
 reputat⁹ est et ip̄e pctm̄ mul
 torū tulit et p̄ trāgressorib⁹
 rogauit ut nō perirent. **R.**
 de ore leonis. **Ad m̄t. Qui**

sitit ueniat et bibat de vētre ei⁹
 fluēt aque viue. **Colla**

A quesumus dñe po
 pulo tuo salutē mētis et cor
 poris: ut bonis operib⁹ in:
 herēdo: tua semper merea:
 tur p̄tectiōe defendi. **per.**

Hic ordo de capitulis et col
 lectis in hac **ser. ij.** disposi
 tus teneatur vsq̄ ī pascha:
 excepto q̄ ad laud. et ad. iij
 et ad vs̄s quotidie mutētur
 collecte vsq̄ ī cena domini.
Versiculi autē q̄ in precedē:
 ti dñica dicti sunt dicant si
 mult⁹ vsq̄ ī vigilia pasche

Seria tertia. Lectio prima.

Quare ergo factum est in pre-
da: Super eum rugie-
runt leones et dederunt vocem suam
posuerunt terram eius in solitu-
dinem ciuitates eius eruste sunt
et non est qui habitet in eis. **lc. ij.**

Alij quoque memphuerunt te
taphnes contuprauerunt te
usque ad verticem. Nunquid non
istud factum est tibi quia dereliqui-
sti dominum deum tuum eo tempore quo
ducebat te per viam? **lc. iij.**

Et nunc quid tibi vis in via egypti
ut bibas aquam turbidam?
Et quid tibi cum via assyriorum
ut bibas aquam fluminis. arguet
te malicia tua et auersio tua
increpabit te. **Ad bn.**

A. Vos ascendite ad die festum hunc
ego non ascenda quia tempus meum non desum
aduenerit. **In lau. et ad. iij. coll.**

Mostra tibi quod domine
sint accepta ieiunia:
quod nos et eripiando gratia tua di-
nos efficiat et ad remedia pro-
ducant eterna. **p. Ad magr.**

An Quidam autem iudei dicebant quod
bonus est: alij autem dicebant non scire
seducit turbas. **Colla.**

Dominus nobis domine quod pre-
uerantem in tua voluntate fa-
mulatum: ut in diebus nostris et
merito et numero populus
tibi seruus augeatur. **p. per.**

Seria quarta. Lectio. i.

Silito et vide quod malum
et amarum est reliquiste
te dominum deum tuum et non es electus
more eius apud te dicit do-
minus deus exercituum. **lc. ii.**

A scilicet perfregisti iugum meum
rupisti vincula mea et dice-
sti. Non seruiam. In omni ei
colle sublimi et sub omni ligno
fructuoso tu persternebar. **me.**

Ego autem plauis (retrix. **lc. iij.**)
taui te vineam electam oem semina-
ueram. Quomodo ergo peruer-
sa es in prauum vinea aliena? Si la-
ueris te nitro et multiplicaueris
tibi herba bonorum. maculata es
in iniquitate tua coram me dicit
dominus deus. **Ad bn.**

A. Oves mee vocem meam audierunt
ego dominus agnosco eas. **In lau.**

et ad tertiam. Colla.

Sanctificato hoc ieiunium
deus: tuorum corda fidelium
miserator illustra: et quod deus
uotionis prestat affectum: pre-
be supplicantibus pium be-
nignus auditum. **p. per. Ad**

magr. a. multa bona opera opera-
tus sum vobis propter quod optu-
litis me occidere. **Collecta.**

Adesto supplicationi
bus nostris opera deus: et
quibus fiduciam sperande pre-
tatis indulges: proferet miser-

Quid te tribue benignus effe-

Qctū. p. **¶ Fer. v. lc. j.**
Homō dicit non sum
polluta. post baalim nō abu-
laui: Vide vias tuas i pual-
le. scito qd feceris. **¶ Lcō. ij.**

Ursor leuis explicans vi-
as tuas onager assuetus i so-
litudine in desiderio anime
sue attraxit ventus amouit
sui. Nullus auertit eā. **¶ Dēs**
qui qrit eā nō deficiet. i mē-
struis ei iueniet eā. **¶ R. iij.**

Prohibe pedem tuū a nu-
ditate: guttur tuū a siti. Et
dixisti. Desperavi nequaquā
faciam. Admaui quippe
alienos: et post eos ambula-
bo. **¶ Ad bñ. ān.** Quid molesti
estis huic mulieri: opus est bonū
opata ē i me. **¶ In lau. et ad. iij.**

Pesta q̄s **Collecta.**
ops deus: vt dignitas
conditionis humane p imo-
deratā sauitata: medicina
lis p simonē studio reforme-
tur. **¶ Per. Ad mgt. ā.** Mittēs
hec mulier in corp⁹ meū hoc yn-
guentū ad sepeliendū me fecit

Esto q̄s dñe **Colla.**
ppitius plebi tue: vt
que tibi non placent respuē-
tes: tuorum potius replean-
tur delectationib⁹ mādato-
rum. **¶ Per. ¶ Feria. vi. lc. j.**

Quomō p̄fudit fur q̄s
deprehēdit: sic cōfusi
sunt dom⁹ israel ipi et reges
eor⁹ principes et sacerdotes
et pphete eorū dicentes li-
gno: pater me⁹ es tu: et lap-
di tu me genuisti. **¶ Lectio. ij.**

Atererūt ad me tergus et
nō faciē: et in tpe afflictiois
sue dicēt. Surge libera nos
vbi sūt dii tui q̄s fecisti tibi
Surgāt et liberāt te i tpe af-
flictiois tue. **¶ Lectio tertia.**

Secū dū numerum quippe
ciuitatū tuarū erāt dii tui in-
da: qd vultis mecū iudicio
cōtēdere: **¶ Dēs** dereliquisti
me dicit dñs. **¶ Ad bñ. ā.** Ap-
propinquabat autē dies fest⁹ et
querēbāt principes sacerdot⁹
quomodo iesū interficerēt time-

Qbāt vero plebē **Colla.**
Adib⁹ nostris q̄s
dñe benign⁹ ifunde: vt pctā
nostra castigatione volūta-
ria cohibētes: tpalit⁹ poti⁹
maceremur q̄s supplicij de-
pātemur eternis. **¶ Per. Ad**

mgt. ā. Principes sacerdotū p̄-
siliū fecerūt vt iesū occiderēt vi-
cebāt aut: nō i die festo ne forte
tumult⁹ fieret i populo. **¶ Colla.**

Quoncedo q̄s ops deus
vt q̄ protectiois tue
grāz qrim⁹: liberati a malis

Officia in ramis palmarum.

osb⁹ secura tibi mēte seruia
Em⁹. p. **C** **Sabbō. l. i.**
Rustra pculsi filios
v⁹fos: disciplinā non recepe
rūt. Deuorauit gladius ve
ster prophetas v⁹fos: q̄si leo
vastator: gnatio vestra. **L. ii.**
Videte p̄bū dñi. Nunqd
solitudo fact⁹ sup̄ israeli aut
terra serotina: Quare ḡ di
xit ppl̄s me⁹: recessim⁹: non
veniemus vltra ad te: **L. iij.**
Nūqd obliuiscit⁹ p̄go oma
mēti sui. sponsa fascie pecto
ralis sue: p̄p̄lus vero me⁹
oblit⁹ est mei dieb⁹ iuuentutis
Ad bñ⁹. a. p̄f iuste mūd⁹ te nō
cognouit: ego aut agnouit te q̄
tu me iuisti. **In lau. 2 ad. iij.**
Proficiat q̄s **Collo.**
dñe plebs tibi dica
ta pie deuotiōis affectu: vt
sacris actiōib⁹ erudita: quā
to maiestati tue sit gratio:
tāto donis potiorib⁹ augea
tur. **per. Advē. cp̄. 3.**
Hec sērite i vobis q̄d
z i xpo iesu: q̄ cū i forma dei
eēt nō rapinā arbitrat⁹ est
esse se equalē deo: s̄ semet
ip̄m erinaniuit formā serui
accipiēs: in similitudinē hoīz
fact⁹ z habitu iuent⁹ vt hō.
Circūderūt me viri mēda
ces sine causa flagellis ceciderūt

me s̄ tu dñe des̄forvidica me
p̄. Om̄ tribulatio p̄ria ē z nō ē
q̄ adiuvet. **S. 3. p̄. 2.** **Ad agnū**
salut⁹ gaudiū. **Ad m̄ḡ. am.**
Clarifica me p̄ ap̄b̄ temetip̄m
claritate quā habui p̄uq̄ mūd⁹
O **Ab̄ps sem̄** (fieret. **col.**
piternē de⁹ q̄ hūano
generi ad imitādū hūilita
tis exēplū: saluatorē nostrū
carnē sumere z crucē subire
fecisti. p̄cede p̄pici⁹: vt z pa
tiētie ip̄si⁹ habere documē
ta. z resurrectiōis consortia
mereamur. **per eū. C. 2.**
ca i ramis palmarum. Inuita.
In. j. noc. a. dñe i p̄tute. **p̄.**
diuifert sibi vesti. **Sermo bñi**
marini ep̄i de psalmo vige
Salmi (simoprio. l. i.)
Pvigesimūprimū quile
ctus est serfē decursuri vili
gēter p̄i⁹ debem⁹ intēdere
q̄d i sup̄scriptōe p̄tineat: vt
cognita ei⁹ origine: itelligē
tiā ip̄si⁹ facilius p̄sequimur. z
manifestato capite possim⁹
recti⁹ mēbra distribui. **p̄.**
die q̄ iuocauit te dñe diristi nol
timere iudicasti cām meā. **Eccl̄.**
berasti me de⁹ me⁹. **p̄. 9.** In die
tribulatiōis mee clamaui ad p̄.
I q̄ exaudisti me. **Eccl̄. l. i.**
Ascribit ei ita. **In p̄.**

ne p̄ susceptione matutina
psalm⁹ ipsi dauid. Nisi fallor
susceptio matutina solis or
eū sēp̄ aīe venit: et priusq̄ or
be radioꝝ clar⁹ splēdor illu
minet: matutinū noctū te
nebris terminum ponit. **R.**
Fres mei se elōgaueūt a me et
noti mei Quasi alieni recesserūt a
me. **R.** Amici mei et p̄imi mei.

R. resolu. **Qua. lxxij.**
Ata sensim caliginū ce
citare reb⁹ cūct⁹ facies q̄dā
ac lumē ifundit: et cū veluti
sub vna materie tenebrarū
mūd⁹ p̄fusiōe iacuerit: iter
uentente matutino diuersa
sperū varietate distinguit.
Hoc est cū oīa ceca fuerint
ocli oīz reparāt. **R.** Ante de
dñe ad me et audi voces aduer
sarioꝝ meoꝝ. Nunq̄ reddat p̄
bono malū qz foderūt foueā aīe
mee. **R.** Hō pacis mee i quo spe
rabā ampliauit aduersum me
supplātationē. Nunq̄d. **R. lxxij.**

Nox enim q̄dāmō au
fert oculos mūdo: au
roꝝa restituit: atq; ita ante
matutina susceptione p̄frui
mur: vt gl̄iosius postmodū
solis splēdore potiamur. **R.**
Saluū me fac de⁹ qm̄ itraueūt
aque vsq; ad aiām meā ne auer
tas faciē tuā a me. Qm̄ tribuloꝝ

velociter exandime. **R.** Ante de
aīe mee et libera eā p̄pter inimi
cos meos eri pe me dñe. Qm̄ tri
bulor. **Inscdo noct. L. co. v.**

Quoniam sicut dicit apo
stol⁹ lex spiritalis ē et
spiritalib⁹ spiritalia p̄parā
da sūt: solē iusticie hic arbi
tro: designari: hoc ē xp̄s dñs
q̄ nobis ignorātie tenebris
et pctōꝝ cecitate submersis
celest⁹ doctrie sue lumē ifu
dit: et q̄s nō hēbam⁹ oculos
cordis iferuit. **R.** nolī eē mi
chi dñe alien⁹: p̄cemihī i die ma
la p̄fundat oēs q̄ me p̄sequūt
nō p̄fundat ego. **R.** Cōfundat
oēs inimici mei. Et non. **R. vj.**

Sol iste idest xp̄s ve
lut radios q̄dā apo
stolos suos misit: q̄ nos de
nocte teterrime deliquētie
liberaret: et paulatim resolut⁹
i nobis tenebris pctōꝝ ma
tutia susceptione p̄suescerēt:
vt p̄fecti facili⁹ possem⁹ tol
lerare solis ardorē. **R.** Ingre
diēte dñō i scāz ciuitatē hebreo
rū pueri resurrectionē vite p̄mū
ciātes Cū ramis palmarū ofāna
clamabāt i excelsis. **R.** Cū audis
set p̄pls qz te⁹ vēit hierosolimā
ep̄ierūt obuiā ei. Cum ra. **R. vj.**

Hoc est vt primū nos
p̄cept⁹ simpliciorib⁹
L ij

erudiret q̄ capaciores effi-
ceret celestiu secretor. Do-
mini xpi solis iusticie matu-
tino pctōz caligo tota peri-
mitur: sicut ipse ppheta ait
ex psona dñi. In matutinis
sterficiebā oēs pctōres tre:
hoc est oriente in nobis sole
iusticie. q̄ habitaculū dei su-
mus oīs cogitatio inq̄ sub-
uertitur. Totus autem hic
psalm⁹ digest⁹ est ex psona
dñi saluatoris. q̄ppe cū plu-
ra de eo in nouo sint posita
testamēto. **R.** Dñs mecu⁹ est
tāq̄ bellator fortis. p̄pterea pse-
cuti sunt me ⁊ intelligere nō po-
tuerūt dñe. p̄bas renes ⁊ corda
Tibi reuelauī cām meā. **R.** Tu
sūt dñe sabaoth q̄ iudicasti iuste
⁊ p̄bas renes ⁊ corda. **Ti. l. viij**
Dixit itaq̄ Deus de⁹
meus respice ī me. et
reltq̄. Quare assumpti ho-
minis agit causam: vt inter-
rogare quodāmodo videat-
ur dicens. De⁹ omnīū q̄ es
de⁹ me⁹ cur me derelicti:
Nichil effi michi p̄sciū sū.
Scdm pphetā dñs nescie-
bat pctm nec erat dolus in
ore ei⁹. Hec autē dicit vt ma-
nifestaret p̄pter nos se esse
derelictū q̄z pctā portabat
ac vidētes discerem⁹ ⁊ nos

p ipso sc̄to ⁊ iusto mori. cū p-
pctōrib⁹ ille moreretur. Do-
minus em̄ hac voce ī passio-
ne vsus est sicut ī euangelio
legim⁹. Hely hely lama-
bactani. hoc est. Deus me⁹
de⁹ me⁹. quare me derelicti:
stī: h̄ac inq̄ voce vsus est
vt qd ppheta anūciauerat
rei erit⁹ approbaret. **R.** Op-
probriū fac⁹ sū nimis timic⁹ me
is videt me ⁊ mouerunt capu
sua. Adiuua me dñe de⁹ me⁹.
R. Loquuti sūt aduersū me lin-
gua dolosa ⁊ sermonib⁹ odij
cūdedert me. Adiuua me. **Ad**
cā. ā. ofāna. Scōz mathē.
Ill. t. Cū appropin-
q̄asset iesus hierosole-
mis ⁊ venisset betphage ad
mōtē oliueti: tūc misit duos
discipulos dicēs eis. Ite in
castellū qd cōtravos ē ⁊ sta-
tim iuenietis asinā alligatā
et pullū cū ea. Soluite ⁊ ad-
ducite michi. Et rel. **Me.**
lec. eiusdē. veni. bede. p̄bi.
Mediator dei et
hoim hō xps iesus q̄
pro humani gñis salute pas-
sur⁹ de celo descenderat ad
t̄ras appropinquante hora
passiōis eiusdē appropin-
quavit loco passiōis. vt etiā
p hoc claresceretq̄ nō im-
p

sed spote pateret. **R.** Contu-
melias et froes passus suus ab eis
querat pacifici meum custodientes
larum meum dicentes: decipiamus eum
et finaleam? illi sed tu domine mecum
es tanquam bellator fortis: cadet in
opprobrium sepulcrum et videam vin-
dictam in eis. **Or.** tibi reuelam cau-
sam meam. **R.** Iudica domine causam
mee defensor vite mee. **Or.** **Tr.**

In asino venire et a tur-
bis rex appellari ac
laudari voluit ut etiam per hoc
eruditus quis cognosceret:
ipsum esse christum quem sic illo ven-
turum prophetia olim promissa si-
gnauerat. **R.** Deus israel propter
te sustinui improperium: opuit re-
uerentia faciem meam: extraneus fa-
ceris sum fratribus meis et hospes filiis
mris mee. **Or.** zel domus tue co-
medit me. **R.** Improperia iprope-
rantium tibi ceciderunt super me. **Or.**

Ante quoniam dies **Tr.**
pasche venire voluit
sicut ex iohannis euangelio
vidicimus ut etiam per hoc osten-
deret se esse agnum immaculatum
quod peccata tolleretur mundi. Agnus
quod paschalis: cuius imola-
tione populus israel est ab egyptia
frutute liberatus. **R.** Animam
meam dilectam tradidi in manus quas
et facta est michi hereditas mea
sicut leo in silva dedit contra me

vocem aduersarii dicens congrega-
mini et perate ad deuorum: nullus
posuerit me in desertum solitudinis
et luxit super me ostra quia non est in
terro quod me agnosceret et faceret bene
R. Pastores multi demoliti sunt vi-
nas meas et calcauerunt partem meam.

Ante quoniam **Tr.**
quod pasche idest deci-
ma luna domum inferret ipsa
die pasche idest quattordecima
luna ad vesperam iussus est imo-
lari significans eum quod nos suo
sanguine redemptus an quoniam
dies pasche idest hodierno
die magno precedenti sequen-
tium populi gaudio ac lau-
datioe deductus venit in templum
dei. et erat quiddie docens in
templo. quanta demum pacta die
vbi pasche veteris sacramen-
ta hactenus obfuita consumma-
uit ac noui deiceps obseruanda
discipulis sacramenta com-
tradidit. egressus in montem
oliueti tetus est a iudeis. et
mane crucifixus. **R.** Insurrex-
erunt in me viri inimici ab septimia quasi erit
me interficere: non perceperunt in faciem
meam spueret laceratis suis vulnera
uerunt me et cussa sunt omnia ossa mea
Ego autem extimatus sum tanquam mor-
tuus super terram. **R.** Et dedit in escam
meam fel et in siti mea potauerunt me
aceto. **Ego.** **Secundum mattheum.**

Onica in ramis palmarū.

In illo tpe. Cū appropinquasset iesus hierosolimam et venisset bethphage ad montē oliueti: tūc misit duos discipulos dicētes. Ite in castellū quod p̄travos ē et statim inuenietis asinā alligatā et pullū cū ea. Soluite et adducite michi. Et si quod vobis aliqd dixerit: dicite quia dñs hīs op̄bz. et cōfesti dimittet eos. Hoc autē totū factū ē vt adimpleret quod dictū est p̄ prophetā dicēte. Dicite filie syon. Ecce rex tuus venit tibi māsuētus: et sedēs super asinā et pullū filiū subingalis. Cūtes autē discipuli fecerūt sicut p̄cepit illis iesus. Et adduxerūt asinā et pullū et imposuerūt super eos vestimēta sua et eū desuper sedere fecerūt. Plurima autē turba strauerūt vestimēta sua i via. Alij autē cedebāt ramos de arboribus et sternerbāt in via. Turbe autē que p̄cedebāt. et quę sequebantur clamabāt dicētes. Osāna filio dauid: bñdictus quērit in noīe dñi Amē. Te decet laus. **Col. Ps. sept. de.**
In lau. an. Dñs deus auxiliator meus et ideo nō sum confusus. **Ep̄.**
Bñdictio in clā. **R.** id est p̄secuti sunt me gratis et a p̄bis meis formidauit cor meū. **Act.** bor ego super eloq̄a tua. **Quali** quę inueniūt spolia mltā. **Act.** bor. **hp̄.** Ramos virētes. **hp̄.** pacis. **Ad bñ. ā.** Turba mltā quę uenerat ad diē festū clamabat dño: bñdictus quę venit in noīe dñi osāna i excelsis. **col. Ps. l. de.** **Ad. i. ā.** Pueri hebreorū tollētes ramos oliuaz obuiantur dño clamātes et dicētes osāna i excelsis. **Ad. iij. ā.** Pueri hebreorū vestimēta p̄sternētes i viā clamabāt dicētes osāna filio dauid bñdictus quērit in noīe dñi. **Ep̄. hoc scēte. col. Ps. l. de.** **Ad. vi. ā.** Imocabo nomen tuū dñe ne auertas aure tuā a clamore meo. **Ad. ir. ā.** Tibi reuelauit cām meam dñe defensor vite mee dñe deus meus. **Act. l. ad. iij. ad. vi. et ad. ix. et c. et col. vt in p̄cedente onica.** **Ad vs. ā.** Dixit do. **cp̄.** hoc scēte. **R.** Quis quo exaltabit inimicum meum super me. **Act. l. de.** meum dñe deus meus. **R.** Nequid timeat inimicum meum. **Pu.** alui aduersus eum. **Act. l. de.** **R.** Dederūt. **Ad mgt. ā.** Ceperūt oēs turbe de iherosolē gaudētes laudare deū voce magna super oib⁹ quas viderūt virtutibus dicētes: bñdictus quērit in noīe dñi pax in celo et gl̄ia in excelsis. **col. Ps. l. de.**

Seria scda. Lectio pnia.

Uerbū qđ factū ē ad hieremiam a dño dī cēs. Sta i porta dom⁹ dñi r pdica & bñ istū r dic. Audi te & bñ dñi oīs iuda: q̄ igre diemī p portas has vt adoretis dñz. **R.** Dixit ipij apō se nō recte cogitātes circūueniamus iustū qm̄ & trari⁹ ē opibus nris. pmittit se sciētā dei habere filiū dī se nolāt glīat p̄ez se h̄e deū: videam⁹ si fmōes illi⁹ veri sint si ēver⁹ fili⁹ dei liberet illū de māib⁹ nris q̄ morte turpissi ma pōnem⁹ ē. **R.** Vñ ipij dixerūt: oppmam⁹ vix iustū iusse r d̄ spolijs ei⁹ fortē mittam⁹ q̄or.

Hec dicit dñs exer. **Lij** citū de isrl. Bonas facite vias v̄sas r studiay fa r hitabo vobiscū i loco isto. Nolite p̄sidere in & bis mēdacijs dicētes. **Lij** plū dñi. tēplū dñi. tēplū dñi ē. **R.** Vñ ipij dixerūt: oppmam⁹ v̄rū iustū iusse r deglutiam⁹ eū tāq̄ inferi viū: auferam⁹ memoriā illū d̄ terra r de spolijs ei⁹ fortē mittam⁹ inter nos ipi ei homicida thesaurizaueit sibi malū: isī p̄ctes r maligni odest sapiētā. Et rei facti sūt i cogitatōib⁹ suis. **R.** Dixit ipij apō se nō recte cogitātes circūueniam⁹ iustū qm̄

cōtrari⁹ est opib⁹ nris. **Et. Lij.**

Quoniam si benedixeritis vias vestras r studiay vestra: si feceritis iudiciū iter virū r primū ei⁹ r adue ne r pupillo r vidue nō feceritis calūniā: r sanguinē innocentē nō effuderitis in loco hoc r post deos alienos non ābulaueritis i malū vobismetipsis: habitabo vobiscū in loco isto i terra quam dedi patribus vestris a sclo r vsq̄ in seculū. **R.** Conclusit vias meas iūnicus isī diator factus ē mihi sicut leo i abscondito repleuit r iebziāuit me amaritū die deduxit i lacū mortis vitā meā r posuerūt lapidē p̄tra me. Vide dñe iniquitates illorū r iudica causas anime mee defēsor vite mee. **R.** Fact⁹ suz i derisuz oi pplo meo cāticū eorū tota die. **In laud. an.** Faciē meā nō auertit ab icrepātib⁹ r cōspue tib⁹ i me. **Lij.** Xps semel oblat⁹. **R.** Principes. **hy.** Denarioz nūero. **R.** Ipō pacis. **Ad bñ. ā.** Nō haberes i me p̄ctes nisi desup datus tibi fuisset. **In laud. r ad. iij. Colla.**

Dixit qđ op̄s de⁹: vt quī i tot aduersis ex nostra isīmitate deficimus: itercedē te vnigeniti filiū tui passiōe

respirem? Per eund. **Ad. i.**
an. framea suscitare aduers?
 eos q̄ disp̄sūt gregē meū. **Ad**
iiij. a. App̄det̄ mercedē meaz
 trīgita argēteis quib? app̄ciat?
 sum ab eis **Ad. vj. a.** Inūdaue
 rūt aque sup caput meū dñi pe
 rij iuocabo nomē tuū dñe deus
Ad. ix. a. Labia isurgētū: r co
 gitationes eoz vide dñe. **Ad vs**
cp. Tradidit. **R.** w̄s q̄. **hp?**
 h̄ymnū. **W.** dēf̄ i esca **Ad**
mgt. an. Recordare mei dñe r
 tuere me ab hīs q̄ psequunt me
Diuina nos **Colla.**
de? salutaris n̄r r ad
 bñficia recolēda q̄bus nos
 istaurare dignat̄ es: tribue
 ventire gaudētes. **per.** Si
 festiuitas bñi bñdictiuel an
 nūciatiōis dñice i sabbato
 añ dñicā in palmis venerit
 ipso die celebretur. ita tñv̄t
cp. i ves. sit de dñica. p̄m̄eo.
 de fes. Si h̄o post dñm̄ sab
 batū venerit vsq; ad fes. v.
 p̄ pascha differat. Si due
 festiuitates: q̄ p̄sa est agat
 fes. v. seq̄ns i sab. **C.** fes. iij
E dicit dñs ad **L. i.**
 me. Inuēta est cōlu
 ratio i viris iuda r i habita
 tōib? hierl̄m. Reuersi sunt
 ad iniquitates patrū suorū
 priores q̄ noluerunt audire

verba mea. Et hī q̄ abierūt
 post deos alienos vt fuit̄
 eis. Irritū fecerūt dom? isrl?
 r dom? iuda pactū meū qd
 pepigi cū p̄fīb? eoz. **R.** Cō
 tumelias. **rc. vts. i. dñica. Lij**
Hego inducay sup eos
 mala de q̄b? erire nō pote
 rūt: r clamabūt ad me r nō
 eraudīā eos. **R.** vna hora nō
 potuistis vigilare meū q̄ loq̄ba
 mini mori p me v̄l iudā nō vide
 tis quō nō dormit s; festinat tra
 dere me iudeis. **R.** dormite iā
 req̄scite ecce appropinquat
 me traditū? **Edel iudā. L. iij**
Et ibunt ciuitates tu
 da r h̄itatores hierl̄y
 r clamabūt ad eos q̄bus li
 bāt: r nō saluabūt eos i tpe
 afflictionis eoz. Scdm̄ nu
 merū ciuitatū ei tuay: erāt
 dij tui iuda. r scdm̄ numerū
 viarū tuay hierusalē: posui
 sti aras cōfussionis. aras ad
 libandū baalim. Tu q̄ noli
 orare p pp̄lo hoc. r ne assu
 mas p eis laudē r ofonem.
 q; nō eraudīā in tpe clamo
 ris eoz ad me. r in tpe affli
 ctionis eoz. **R.** wē? isrl? **hp?**
 Improperia. **vts. i. dñica. In**
 lau. a. wide dñe r cōsidera qm̄
 tribulor velocit̄ eraudī me **Ad**

hñ. a. nemo tollit a me animam hñ ego pono eam iter sumo eam. *In laud. et ad. iij. Colla.*

Quod pater sempiternus deus da nobis ita dñice pas- sionis sacramenta pagare: ut indulgentiam percipere mereamur per eundem. *Ad. j. a. discerne*

cāram meā dñe: ab hoste inq̄ et do- lo seripe me. *Ad. iij. a. dñi tri- bulare clamauit ad dñm dñe in- ferre exaudiuit me. Ad. vi. a.*

Ad. iij. a. dñi tri- bulare clamauit ad dñm dñe in- ferre exaudiuit me. Ad. vi. a.

Quod autem dñe demō- strasti michi. Et co- gnoui: tu oñdisti michi stu- dia eorū. Et ego q̄si agnus māsuetus q̄ portat ad vici- mām et nō cognoui q̄ sup me cogitauerunt oñia. *Ad. iij. a.*

Quid est (ita. iij. p. j.) q̄ dilectus meus in do- mo mea fecit scelera multa Nunq̄d carnes sc̄tē auferēt a te malicias tuas. in q̄bus gloriata es: *Alia vberam pulchrā fructiferā speciosā vocauit dñs nomē tuū. Ad vocē loquele grandis erar- sit ignis i ea. et cōbusta sūt fructecta ei. Be. Synagoge p̄p̄or circūde dñm me et nō red-*

didit retribuētib⁹ michi mala cō- sumet dñe nequitia p̄cōp̄ et diri- ges iustū. *Be. Tu autē dñe susce- ptor me⁹ es gl̄ia mea et exaltās caput meū. Et diriges. Lec. ij*

Et dñs de⁹ exercitūū q̄ plātauit te loquit⁹ est sup te malū p malis do- mus isrl̄ et domus iuda que fecerūt sibi ad irritādū me libātes baalim. *Be. Et quasi agn⁹ inocēs. duct⁹ suz ad imolā dū nesciebāt: cōsiliū fecerūt iūmi ci mei aduersū me dicētes Veni te mittam lignū i pane ei⁹ et te ram⁹ eū de tra viuētū. Be. Audi ui ei p̄micias multorū et ferro res i circuitu dicētiū dñe. P. iij*

Autem dñe demō- strasti michi. Et co- gnoui: tu oñdisti michi stu- dia eorū. Et ego q̄si agnus māsuetus q̄ portat ad vici- mām et nō cognoui q̄ sup me cogitauerunt oñia. *Ad. iij. a.*

Ad. iij. a.

lū: Qui denarioꝝ nūero xpm iu-
deis tradidit. **h.** meliꝝ illi erat
si natꝝ nō fuisset hō ille Qui. **In**
lau. a. Libera me de sūguinibꝝ
deꝝ deus meꝝ et exaltabit ligna
mea iusticiā tuā. **Ad bñō. añ.**
Tāto tpe vobiscū erā docēs vos
i tēplo et nō me tenuistis et ecce fla-
gellatū ducitis ad crucifigēdū.

P **In lau. et ad. iij. Col.**
Hecstā q̄s ops deꝝ: vt
q̄ nris excessibꝝ idelinent af-
fligimur: p̄vngēti tui passi-
onē leberemur. per eū. **Ad**
i. a. Cōtumelias et frores passiōis
ab eis sꝫ dñs mecū ē tāq̄ bella-
tor fortis. **Ad. iij. a.** Oēs iūmici
mei audierūt malū meū. dñe leta-
ti sūt qm̄ tu fecisti. **Ad. vi. a.** Cō-
siliū fecerūt iūmici mei dicētes: cō-
teramꝝ eū de fratribꝝ suis. **Ad. ix**
a. Ancilla dixit petro vere tu ex-
illis es nāz loq̄la tua manifestū
te facit. **Ad mgt. a.** Quotidie
apꝝ voverā i tēplo docēs et nō me
tenuistis et ecce flagellatū ducitꝝ

B **ad crucifigēdū. Colla.**
Espice q̄s dñe super
hāc familiā tuā p̄ q̄ dñs nꝝ
iesus xps nō dubitavit ma-
nibꝝ tradī nocētū: et crucis
subire tormētū. per eū dez
Serla quinta. Anuitato.
Adoremꝝ dñm. **h.** Dimiserūt si-
bi. **In cena domini. Lec. f.**

Quomodo sedet sola
ciuitas plena populo
facta est quasi vidua domi-
na gentium: princeps pūti-
ciarum facta est sub tribu-
to: plorās plorauit in nocte
et lachryme eiꝝ in maxillis
eiꝝ. **Ad** ē qui ꝑsolet eā ex oꝝ
bus caris eius. **Des** amici
eiꝝ ꝑreuerūt eaz et facti sunt ei
iūmici. **Ad** igravit iuda ꝑꝑ
afflictionē et mltitudinē fui-
tutis. **Ad** habitauit iter gētes
nec inuenit req̄em. **Des** ꝑse-
cutores eiꝝ ꝑꝑhēderūt eā.
iter angustias. **h.** Seniores
ꝑꝑh̄ ꝑsiliū fecerūt. **Ad** iesus dolo-
tenerēt et occiderēt: cū gladij
fustibꝝ exierūt tāq̄ ad latronē.
Ad Collegit ergo ꝑꝑh̄ ces ꝑꝑh̄
sei cōsiliū. **Ad** iesus. **Lectio. ii.**
Eaudi deꝝ ofonē me-
am cū deꝝ cor. **Ad** Seute-
rūt iūmici i martyres. **Ad** Quid
orabat vox ista corpis xpi
hoc orabat vt eruerēt ab iū-
micis et nō eos possent occi-
dere iūmici. **Ad** Ergo exauditi
nō sunt quia occisi sunt: **Ad**
deseruit deꝝ contritos cor-
de seruos suos. et sperātes i
se desperit: **Ad** Absit. **Ad** Quis ei
iuocauit eū et derelictus ē:
Quis spauit in eū et deser-
uit ab eo: **Ad** Exaudiebant q̄

occidebant: et tñ ab inimicis
eruebant. *R.* In mōte oliueti
orauit ad patrē: pat si fieri pōt
trāseat a me calix iste: sps q̄dez
promptus est: caro autem infir-
ma, fiat volūtas tua. *R.* Verū-
tamen non sicut ego volo sed si-
cut tu vis, fiat. *Lectio. iij.*

Conueniētib⁹ vobis
in vnū iā non est dñi
cā cenā māducare: vn⁹ q̄sq⁹
psūmit ad māducādū z ali⁹
q̄dē esurit: ali⁹ autē ebri⁹ est.
Nūq̄d nō domos hētis ad
māducādū z bibēdū aut ec-
clesiā dei p̄tēnit⁹ z pfundit⁹
eos q̄ nō habēt: Quid dicā
vobis: Laudo vos: in hoc
nō laudo. Ego em̄ accepi a
dño q̄d z tradidi vobis, q̄si
dñs iesus i q̄ nocte tradeba-
tur accepit panes z gratias
agēs fregit z dixit, Accipi-
tez māducate hoc est corp⁹
meuz q̄d p vobis tradetur.
hoc facite i meā p̄mōratio-
nē. *R.* O iuda q̄ dereliq̄st p̄siliū
pacis z cū iudeis p̄siliat⁹ es tri-
gita argēreis v̄didisti sāguinē
iustū: pacis osculū ferebas quē
in pectore nō habebas. *R.* Iuda
osculo filiuz hominis tradidisti
piū impijs prodidisti. Et pacis
In lau. an. Iustificeris in ser-
monibus tuis z vincas cuz iudi-

caris. *Lpm.* Christus semel
oblat⁹. *R.* p̄ncipes. *hy⁹.*
Denariouz numero. *R.* Ho-
mo pacis. *Ad bñd. an.* Tradi-
tor autem dedit eis signum di-
cēs: quē osculatus fuero ipse est
tenete eum. *In lau. et ad. iij.*
et ad vesp̄as et Feria. vj.
similiter Sabbato in lau. d.
et ad tertiā tantū Collecta

Deus a quo et iudas
reatus sui penam et
confessionis sue latro p̄e-
mium sumpsit, concede no-
bis tue propiciationis esse-
ctum: vt sicut in passiōe sua
iesus christus dominus no-
ster diuersa vtriq⁹ stulit sti-
pendia meritorum: ita no-
bis ablato vetustatis erro-
re resurrectionis sue grati-
am largiatur. Per eundem
Ad primā. an. Domin⁹ tanq̄
ouis ad victimam ductus est et
nō aperuit os suuz. *Ad tertiā*
an. Contritum est cor meum in
medio mei cōtremuerūt omnia
ossa mea. *Ad fertā. an.* Echo-
ratus es in virtute tua z in refe-
ctiōe sancta tua domie. *Ad no-*
nam. a. Oblatus est quia ipse
voluit z peccata nostra ipse por-
tauit. *Ad vesp̄as sup pos.*
a. Accepto pane iudastradidit
dominū sicut pmiserat principi

bus sacerdoti. **an.** Si male lo-
quitur suus phibe testimonii: si aut
bñ qd me cedis. **a.** Filie hie km
nolite fiere sup me sed sup vos:
ipas fiere et sup filios vros. **Ad**
mgt. a. Cenatib⁹ aut accepit ie-
sus panē bñ dixit ac fregit dñt
discipulis suis. **Col. De⁹ a q.**

Quomō **Ref. vi. l. j.**
obterit caligine in fu-
rore suo dñs filiā syon: pte-
cit de celo terrā inclytā isrl
et nō est recordatus scabelli
pedū suorū i die furoris sui
Precipitavit dñs nec pep-
cit omia speciosa iacob: de-
struxit i furore suo munitio-
nes yginis iuda. Deiecit i
terrā: polluit regnū et princi-
pes eius. Confregit in ira fu-
roris sui oē cornu isrl: auer-
tit retrorsum dexterā suā a
facie iūmici. et succēdit in ia-
cob qñ ignē flāme deuoran-
tis i giro. **R.** Oēs amici mei de-
reliqñt me et pñaluerūt in iudiā
tes michi tradidit me quē dili-
gebā et terribil⁹ oculis plaga
crudelipcutiēs: Aceto potant
me. **R.** Et de dñt in escā meā fel-
et in siti mea. Aceto. **l. ij.**

Eracuerunt tanq̃ gla-
diū linguas suas. Filij hoīz
dentes eorū arma et sagitte:
et lingua eorū gladi⁹ acut⁹.

Quod dicit ali⁹ psalm⁹ sic
et hic: eracuerūt tāq̃ gladi-
um linguas suas. Non dicā
iudei nō occidam⁹ xpm. Et
ess⁹ ppterea dederūt eū iu-
dici pylatoyt quasi a morte
ei⁹ ipi viderent imunes. **R.**
Welū tēpli scissus ē et oīs fra trez
muit: latro de cruce clamabat
dicēs memēto mei dñe dū vene-
ris in regnū tuū. **R.** Amē dīcori
bi hodie me cūeris i paradiso.

Chrīstus afflīt⁹ **l. iij.**
pōtifer futurozū bo-
nozū: pāpius et pfectius ta-
bernaculū non manu factū
idest nō hui⁹ creatōis. neq̃
p sanguinē hircorū aut vitu-
lorū. sed p ppiū sanguinē
itroiuīt semel in scā eterna
redēptione inuenta. Si ess⁹
sanguis hircorū et taurorū et
cinis vitule aspersus in qua-
tos sc̃tificat ad emundatio-
nem carnis: q̃sto magis san-
guis xpi qui p spm̃ sc̃tm̃ se-
metipm̃ obtulit imaculatū
deo. emūdauit p̃scientiā no-
strā ab opibus mortuis ad
seruiendū deo viuenti. **R.**
Tenebre facte sūt dū crucifixe-
sent iezus iudei: et circa horā no-
nā exclamauit iez⁹ voce magna
de⁹ me de⁹ me⁹ vt qd me dereli-
qñt et inclinato capite emisit spm̃

ritu: tunc vn⁹ ex militib⁹ lācea la-
tus ei⁹ apuit ⁊ cōtinuo exiuit sū-
guis ⁊ aq̃. **¶** Cū ergo accepisset
acetū dixit: p̃sumatū est. Et icl.

Ad l. a. Proprio filio suonō pe-
petit de⁹ s⁹ p nobis oib⁹ tradidit
illū. **Ad bñ. a.** Posuēst sup ca-
put ei⁹ causā ipsius scriptā: ies⁹

nazaren⁹ rex iudeor. **Ad. i. a.**

Repleuit ⁊ iebrauit me amari-
tudine iūnicus me⁹. **Ad. iij. a.**

Ait latro ad latronē: nos qdē di-
gna facti recipim⁹: hic autē qd fe-
cit: memēto mei dñe dū ueneris i

regnū tuū. **Ad. vi. a.** Dū p̃tur-
bata fuerit ala mea dñe mīe me

morieris. **Ad. ix. an.** Memēto
mei dñe de⁹ dñi ueneris i regnū

tuū. **Ad vñ. sup pos. a.** Acce-
pto pane. **27. vñ. Ad mgt. a.**

Cū accepisset acetū dixit: p̃suma-
tus ē ⁊ inclinato capite tradidit

sp̃m. **¶ Sab. i. i. noc. v.** In
pace i sp̃s. **¶** Dormiā ⁊ req̃escā

Quomodo obscu **lc. i.**
ratū est aurū: mutat⁹

est color optimus: dispersi
sunt lapides sanctuarij i ca-

pite oīm platearū. Filij syō
inclyti ⁊ amicti auro primo

quomodo reputati sunt in
vasa testea op⁹ manuū figu-

li: Sed ⁊ lamie nudauerūt
māmā: lactauerūt catulos

suos. Filia ppli mei crude-

lis: quasi strutio in deserto

Adhesit lingua lactētis ad
palatū eius in siti. Paruuli

petierūt panē: ⁊ nō erat qui
frāgeret eis. **¶** Sepulto dño

signatū est monumētū voluētes
lapidē ad hostiū monumēti. 400

nētes milites q custodirēt eū. **¶**

ne forte uenāt discipuli ei⁹ ⁊ fu-
rētur eū ⁊ dicāt plebi surrexit a

mortuis. 400 nētes. **li. i.**

Repente sagittabunt
eū ⁊ nō timebunt. **¶** Cor du-

rū occidere uelle hoīez qui
mortuos suscitabat. Repen-

te idest ifidiōse: q̃si iopinia
te: q̃si nō prouise. Silis em̃

nesciēti erat inter eos dñs:
ignorātes qd nesciret. ⁊ qd

sciret. imo ignorantes eū ni-
chil scire. zomnia scire: ⁊ ad

hoc uenisset illi facerēt. qd
se potestate facere arbitra-

bant. **¶** Reuēssit pastor noster
fons aque uiue i cui⁹ trāsitu sol

obscurat⁹ ē nā ⁊ ille capr⁹ est q
captiuū tenebat p̃mū hoīez. 400

die portas mortis ⁊ seras parit
saluator ñr dirupit. **¶** De stru-

xit qdē portas iferniet cōfregit
potētias dyaboli. Hodie. **li. iij.**

Estinem⁹ ingredi in
illā requiē vt ne in id

ipm qd icidat incredulitatis
exēplū. **¶** Auius ē em̃ dei ser

In vigilia pasche.

mo et efficax et penetrabilis:
omni gladio accipiti et parti
ges usque ad diuisionem anime
et spiritus. Copagum quoque ac
medularum et discretorum cogi-
tationum et intentionum cordis. et
non est ulla creatura insubibi-
lis in conspectu eius. Sia autem
nuda. et apta sunt oculis eius
ad que nobis sermo. habere
tes autem pontificem magnum qui
penetravit celos iesus filium
dei: teneamus confessionem. **R.**
Agnus dei christus imolatus est. pro
salute mundi: nam de patris protho-
plasti fraude facta condoleas quam
do ponit mortalis morsu in morte
corruit ipse lignum tunc notauit. dā
na ligni ut solueret. **R.** Christus fac-
tus est pro nobis obediens usque
ad mortem: mortem autem crucis. dā
na ligni. **In. ij. noc. R.** Caro
mea. Requiesce in spe. **In l. a.**
O mors ero mors tua morietur
ero inferne. **cp.** Christus semel.
R. Principes. **R.** Collocauit me
in obscuris. Sicut mortuos scilicet
Ad bñ. a. mulieres sedentes
ad monumentum lamentabant flen-
tes dominum. **Col. Deo** a qui iudas
Ad. j. a. plagarum eius qui in nigeni-
tum quia innocens dominus occisus est.
Ad. ill. a. Attendite in uersis po-
puli et videte dolorem meum. **R.** In
pace iudicium. Dominum et requiescat

Ad. vi. a. A porta inferi erue
domine alas meas. **R.** Caro mea. Requiesce
in spe. **Ad. ix. a.** O vos
oculi qui transistis prius attendite et vide-
te si est dolor sicut dolor meus. **R.**
Collocauit me in obscuris. Sicut
mortuos scilicet. **Cap. et col. vi. a.**
In vigilia pasche ad v. s.
sup. pos. an. Alta. x. Capm.
Sed cōresurrexistis chris-
to que sursum sumus
querite ubi christus est in dexte-
ra dei sedens: que sursum sunt
sapite non que super terram.
R. Angelus domini locutus. **hy.** Hec
est dies verus dei. **R.** Exurge
gloria mea. Exurgas diluculo alii.
Ad mgt. a. Desce autem sabbati
qui lucefcit in prima sabbati venit
maria magdalene et alia marie
videre sepulchrum alii. **Col.**
Deus qui hanc sacramentum
resurrectionis illustras: oser-
ua in noua familie tue proge-
nie adoptionis spiritum quem de-
disti: ut corpe et mente reno-
uati: puram tibi exhibeant ser-
uitutem. Per eundem. eiusdem.
Inuit. Alta. vi. hy. Hec est
dies. **In. j. noc. an. Alta. viii.**
ps. Beatus vir. **ps.** Quare
fre. **ps.** Cum iuocare. **p.** Domine
dominus. **ps.** Conserua me. **ps.**
Deus deus meus res. **R.** Exurge

verit dñs de sepulchro. Qui pro nobis peccedit i ligno alk. *Sermo beati marini epi. lc. i.*

Magnū et mirabile donum concessit nobis deus. hunc pasche salutarē diē: in q̄ resurgēs dñs resurrectionem p̄stitit vniuersis et de imis ad altiora cōscendens nos quoq; ad supiora de inferiorib; in suo corpore subleuauit. *R.* Angel; dñi de scēdit de celoz accedēs reuoluit lapidē et sup eū sedit et dixit mulierib; nolite timere scio essē q; crucifixū q̄ritis. Jā surrexit venite et videre locū vbi positus erat domin; alk. *R.* Angelus dominus loquit; est mulieribus dicens: quē queritis an iesum queritis. Jam. *Lectio. ij.*

Sumus enim omnes scdm apostolum christiani: corpus xpi et mēbra. Resurgente igitur xpo: oīa necessario cū eo sua viscera surrexerunt. *R.* Angelus domini loquutus est mulierib; dicens. quē queritis. an iesum q̄ritis iam surrexit. Venite et videte alk alk. *R.* Ecce p̄cedet vos in galileam ibi eum videbitis sicut dixit vobis. Venite. *L. iij.*

Dum enim ille ab inferis transit ad supe

ros: nos de morte trāsire fecit ad vitam. Pascha ei hebraice trāsitus dicit; vel profectus: scilicet q; per hoc mysteriū de peioribus ad meliora transit. *R.* Dñs transisset sabbatū maria magdalene et maria iacobi et salome emerunt armata. Ut venientes vngerēt iesūz alleluya alleluya alk. *R.* Et valde mane vna sabbatorūz veniunt ad monumentū orto iā sole. Ut veniētes. *Lectio. iij.*

Bonus trāsitus est trāsire de peccatis ad iusticiā: de vicijis ad virtutes: ad infantia de senectute. Infantia aut; dixerim non etatis: sed simplicitat; habet enim et merita etates suas. *R.* maria magdalene et alia maria ibāt diluculo ad monumētum et dicit illis angel;: quē q̄ritis nō est hic surrexit sicut loquit; ē. p̄cedet vos i galileā ibi eū videbitis alk alk. *R.* Cito eūtes dicite discipulis ei; et petro q; surrexit dñs. p̄cedet. *In. ii. noc. ā.* Alk. *viii. ps.* Dñi est fra. *ps.* Dominus illuminatio. *ps.* Exaltabo te. *ps.* Beat; qui intelligit. *ps.* Notus in iudea. *ps.* Domine deus salu. *R.* Surrexit dñs vere. Et apparuit symoni alleluya. *Lco. v.*

In die sancto pasche.

In occiduis pri⁹ p⁹sti-
tuti eram⁹ senio pec-
cator⁹: resurgēte xpo reno-
uati sum⁹ inocētia puuloz:
habet z xpiana simplicitas
infantiā suā. **R.** Surgēs ies⁹
dñs n⁹ z stās in medio discipu-
loz suoz dicit: par vobis alkā:
Gausi sūt discipuli viso dño alkā.

R. Surrexit dñs de sepulchro
q̄ p nobis pepēdit i ligno. **Ca.**

Sicut em̄ infans **L. vi.**
nescit irasci. fraudā-
re nō nouit. referire non au-
det: ita z xpianitas ifantia
ledētib⁹ nō irascit. spoliātī
bus nō resistit. cedētib⁹ nō
repugnat. **R.** Expurgate re⁹
fermētū vt sit⁹ noua pspicio et ei
pascha n⁹z imolat⁹ ē xps. Itaq⁹
epulemur i dño alkā. **R.** Christ⁹
resurgēs ex mortuis iā nō morit⁹
mors illius iā nō dñabit. Ita.

Chrisiana de- **L. vii.**
niq⁹ ifantia sicut ius-
sit dñs etiā p inimicis orat
auferenti tunicā relinqt et
pallium: verberāti maxillā
prebet z alterā. nisi q⁹ i hoc
melior est xpi ifantia q̄ na-
tura. Illa ei peccare nescit
ista cōtēnit. Illa p infirmi-
tatē innoxia est: ista est ino-
cens p virtutem. Atq⁹ ideo
laudi magis ascribēdū est:

nō tā male facere nō posset:
q̄ nolle. **R. 3.** virtute magna
reddebāt apli: Testimoniu⁹ re-
surrectōis ie su xpi dñi n⁹z alkā.
R. repleti qdē spū scō loq̄bāt⁹
xpu dei cum fiducia. Testimo-

Ergo sicut dixi **L. vii.**
mus. etates qdā sunt
meritorū. Hā z senect⁹ mo-
rū inuenit in pueris. z inno-
cētia ifantū reperit in sen-
bus. Deniq⁹ q⁹ in iuniorib⁹
senect⁹ quedā sit honestat⁹
dicit ppheta. Senect⁹ em̄
venerabilis est non diutur-
na neq⁹ numero annozū cō-
putata. Lani em̄ sūt sensus
hoīs. Ad aplos q̄ppe iā se-
niores z maiores natu dicit
dñs. Nisi cōuersi fueritis z
efficiami sicut puer iste: nō
introiibitis in regnū celoꝝ.
Reuocat igit⁹ eos ad origi-
nis sue fontē: z retro: suz ad
ifantiā redire cōpellit. scilz
vt qui corpore fragili senue-
rant: inocētie mouib⁹ rena-
scātur. sicut ait saluator. Nā
si quis renatus fuerit ex aq̄
et spū scō: nō introibit i re-
gnū celoꝝ. **R.** Tulerūt dñm
meū z nesciozbi posuerūt eū. aut
ei āgel⁹. spoli flere maria surre-
xit sicut dixit p̄ce der vos i galileā
ibi eū videbit⁹ al. alkā. **R.**

ergo fletet idinauit se: pperit
in monu metū viditq; duos āge
los albis sedētes q; dicit ei po
li. **Ad can. ā. Alka. viij. Can.**
Quis est iste. p. Cognouerūt
dñm. In fractōe panis alka. Se

In illo **(clidū marcū.**
tpe. Maria magdale
ne et maria iacobi et saïome
emerūt aromata vt venien
tes vngerēt iesum. Et reliq.

Ome. lec. eius d bti gre. pa.

Altis vobis. Le. ix.

Mlctōib; fies carissimi
p dictatū loqui cōsueui: sed
q; lacescente stomacho ea q;
dictauerā legere ipse nō pos
sum: quosdā vestrū min⁹ li
benter audiētes itueor: vn
de nūc a memetipso erigere
ptra morē volo: vt inter sa
cra missarū solētia lectionē
sc̄i euāgelij nō dictādo s; q;
colloquēdo edisserā. **p. Si**
presurrexistis cū xp̄o que sursum
sūt querite vbi xp̄s est i dextera
dei sedēs. Que sursum sūt sapi
te nō que sup terrā alk. p. q̄o:
tui ei estis et vita vestra abscon
dita est cū xp̄o. Que. lcō. x.

Sicq; excipiat vt loq;
mur quia collocutio
nis vox corda torpētia plus
q; sermo lectionis excitat: et
quasi quadā manu sollicitu

dinis vt euigilent pulsat. **p.**
Ecce vicit leo d tribu iuda radix
dauid apire librū et soluere se:
ptē signacula ei? Alka. alka. p.
Et vn⁹ de seniorib; dixit muli ne
fleuer; dign⁹ ē agn⁹ q; occisus ē
accipe ptāret fortitudinē Alka.

Et quidē ad hoc **L. xij.**
Opus me sufficē posse
nō video s; tñvires q̄s iperiti
tia denegat caritas mīstrat
Audist; fratres carissimi q;
sancte mulieres q; dñm fue
rāt secute cū aromatib; ad
monumentū venerunt: et ei
quē viuētes dilexerāt etiaz
mortuo: studio humanitat;
obsequiuntur. p. Surrexit dñs
de sepulchro alka. Qui p nobis
pepēdit i ligno alka. alka. alk. p.
Et tenē celi et erulret terra an fa

Sciē dñi. Qui pro. **L. xij.**
Ed res gesta: aliquid i
sancta ecclesia signat geren
dum. Sic quippe necesse ē
vt audiam⁹ q; facta sunt: q̄ti
nus cogitem⁹ etiaz q; nobis
sunt ex eorū imitatione faci
enda. Et nos ergo in euz q;
mortuus est credentes: si o
dore virtutum referti: cum
opinionē bonorum operuz
dominuz querimus: ad mo
numentum p̄fecto illius
cum aromatibus venimus.

Ille autem mulieres angelos vident. que cum aromatibus venerunt. quod videlicet ille mentes supernos ciues aspiciunt: que cum virtutum odouribus per sancta ad dei desideria perficiuntur. **Et** valde mane vna sabbatorum venit ad monumentum. Orto iam sole alta. **Maria** magdalene et maria iacobi et salome venerunt diluculo ad monumentum. **Orto. Scilicet marci.**

In illo tempore maria magdalene et maria iacobi et salome emerunt aromata ut venientes vngerent iesum. Et valde mane vna sabbatorum venit ad monumentum orto iam sole. Et dicebant adiuvem. Quis reuoluet nobis lapidem ab ostio monumenti? Et respicientes viderunt reuolutum lapidem: erat quippe magnus valde. Et introeuntes in monumentum viderunt iuvenem sedentem in dextris coopertum stola candida et obstupuerunt. Qui dixit illis. Nolite expavescere. Esum quoniam nazarenus crucifixus: surrexit non est hic. Ecce locus ubi posuerunt eum: sed ite dicite discipulis eius et petro quod precedet vos in galileam. Vbi enim videbitis sicut dixit

vobis. Amen. Te decet. **Col.** Deus qui hodierna die per virginem tuam eternitatem nobis adiutorem deus morte reserasti: vota nostra que preveniendo aspiras: etiam adiuvando perficere. Per eundem.

In laud. an. alt. viij. l. pm.

Expurgate vetus fermentum: ut sitis nova conspersio sicut estis azimi: etenim pascha nostrum imolatus est christus. **Surrexit dominus vere.** Alta al. **Et** apparuit symoni alt. **h. p.** **Mysterium** mirabile **dicite** in nationibus. **Ordo** regnauit a ligno al. **Ad bñ. an.** Et valde mane vna sabbatorum venit ad monumentum orto iam sole alta. **Colla.** De qua hodi. **Ad. j. a. Alta. viij. Ad. iij. a. Alta. viij. h. p.** **Chor.** noue. **Expurgate.** **Surrexit dominus de se. Colla.** Deus qui hodi. **Ad. vi. a. Alta. v. l. p.**

Ergo pulsemur non in fermento veteri neque in fermento malicie et nequie sed in azymis sinceritatis et veritatis. **Surrexit dominus vere. Colla.**

Concede quoniam opus dei ut qui resurrectionis dominice solennia columen in nouitate tui spiritus a morte aie resurgam. Per eundem. eiusdem.

Ad. it. a. Alle. viii. Caplm.

Alphus resurrexit a mortuis pmitte dormientibus: quoniam quid per hominem mors et per hominem resurrectio mortuorum: sicut enim in adam omnes moriuntur: ita et in christo omnes uiuificantur. *h. Cognouerunt dominum.*

Propterea quesumus te omnipotens deus: ut qui resurrectionis dominice solennia colimus: erectis nobis nostre suscipere letitiam mereamur. Per eundem.

Ad uesperas. a. Alleluya. r.

Cap. Expurgate. R. Surrexit dominus de sepulchro. Alleluya alleluya. *h.* Qui pro nobis pendit in ligno. Alleluya alleluya. *h. r.* Hic est dies. *h.* Surrexit dominus. Sicut dixit vobis alleluya. *Ad mag. a.* Christus resurgens ex mortuis iam non moritur mors illi ultra non dominabitur quod ei uiuit uiuit deo alleluya alleluya. *Colla. De.*

qui hodie. C. Feria. i. r. p. to tam septimanam inuita. Alleluya alleluya alleluya. In vii monoch. a. Alle. viii. h. r. Hic est dies. *h.* Surrexit dominus de se.

Lectio v. s. ad pethecoste.

Ad dominum: quia ipse

cepit et sanabit nos: percutiet et curabit nos. uiuificabit nos post duos dies: in die tertia suscitabit nos et uiuemus in conspectu eius: sciamus sequemurque ut cognoscamus dominum. Tu autem. *R.* resurrexit dominus. Alleluya alla. *h.* Sicut dixit vobis. Alle. *In. ii. noct.*

an. Alleluya. viii. Capitulum.

Mortui enim estis et uita uestra abscondita est cum christo in deo. cum enim christus apparuerit uita uestra: tunc et vos apparebitis cum ipso in gloria. *h.* Surrexit dominus vere. *Collecta.*

Propterea quod opus deus: ut per hec paschalia festa que colimus: deuoti in tua semper laudem uiuamus. Per. *In lau. an. Alleluya. viii. Capitulum.*

Alphus resurgens ex mortuis iam non moritur mors illi ultra non dominabitur. quod enim mortuus est peccato: mortuus est semel. quod autem uiuit: uiuit deo. *R.* Surrexit dominus uere al. *h. r.* Mysteriorum mirabile. *h.* Dicite in nationibus. *Ad bñ. a.* Qui sunt hi sermones quos perfertis adinuicem ambulantes estis tristes alleluya alleluya. respondens cui nomen cleophas dixit ei: tu solus pegrinus

Deus q̄ solēnitate pa-
schali mundo reme-
dia p̄tulisti: ppl̄z tuū q̄s ce-
lesti dono p̄sequere: vt ⁊ p̄se-
ctā libertatē p̄sequā mereat: ⁊
ad vitā p̄ficiat sēp̄iternā. p.

Id.i.ā. 𐎠𐎡𐎢𐎣. Id.ii.ā. 𐎠𐎡𐎢𐎣

Chris̃t̃ ſemel **Lpm.**
pro peccatis noſtris
mortu⁹ eſt iuſt⁹ pro iniuſtis
vt nos offerret deo: mortifi
catus quidē carne: viuifica
tus autē ſpū. **†** Surrexit dñs
de ſepulcro. **Col. 2.** De⁹ q̃ ſol.

Benedictus deus et pater
domini nostri iesu christi: qui
secundum magnam misericordiam suam
regenerauit nos in spesem vi-
te per resurrectionem iesu christi
ex mortuis in hereditatem
incorruptibilem et incontamina-
tam et immarcescibilem con-
seruatam in celis. **Surre-**

Prit dñs vere. **Collecta.**
 Resta q̄s op̄s de⁹: vt
 hui⁹ paschalis festiuitatis
 mirabile sacramentū: ⁊ tpa
 lem nobis tranquillitatem

tribuat: z vitā z pferat sēpi-
ternā. Per. **Ad. ix. an.** Ali

Deus autem **Ep̃m.**
 pacis qui eduxit de
 mortuis pastores magnum
 ouium in sanguine testame
 ti eterni dñm nostrū iesum
 xp̃m aptet vos in omni bo
 no vt faciatis eius volunta
 tē. **ñ.** Cognouerūt dñm. **Ep̃m.**

Deus q̄ nos p̄ p̄cip̄
lia festa letificas
de propitius: vt ea q̄ deuot̄
te agimus: te adiuuante. si
deliter teneamus. per
v̄s. ā. **A**lla. **Lps.** Si contem
surrexisti. **S**urrexit dñs de
re. **h̄p̄** **H**ic ē dies. **M**eu
rexit dñs **A**d maḡ. **M**ōne co
nolrū ardet̄ erāt i nobis de te
su dñs loqueret̄ nobis i via alla

Collecta. Deus qui solen.
vrs. Hic ordo per tota e
domadam teneatur. **Ce-**
ria. iij. Ad bn. an. Sterite
sus in medio discipuloru suoru
et dixit eis: parvobis alleluya al
leluya, **An lau. ad. ix. r. vea**

Deus q̄ ecclesiā **Col.**
tuaz nouo semper se
tu multiplicas ꝓcede famu
lis tuis: vt sacramentum vi
uendo teneant. qđ fide per
ceperunt. **Per. Ad māt. a.**
Obrulerūt discipuli dño p̄m

piscis asis fauili mellis alta al.

Cer. iiii. ad bn. a. mittite i
detera nauigij rete z lueniet
alta. **In lau. ad. iij. z vs. col.**

Deus qui nos resurre
ctionis dnice annua
solemnitate letificas. conce
de propicius: vt per tpalia
festa que agimus: perueni
re ad gaudia eterna merea
mur. per eundem. **Ad mgt. a.**
hoc ia tertio manifestauit se ie
sus postq̃ resurrexit a mortuis

al. **Cer. v. Ad bn. a.** maria
stabat ad monumētuz plorans:
vidit angelos in albis se dētes z
sudariū quod fuerat sup caput
iesu alta. **In lau. ad. iij. z vs.**

Deus qui di
uersitatem gentium
in confessione tui nois adu
nasti: da vt renatis fōte ba
ptismatis: vna sit fides mē
tium z pietas actionū per.

Ad mgt. a. Tulerūt dñm meū
z nescio vbi posuerit eū: si tu su
stulisti eū dicito michi alta z ego

eū tollā al. **Cer. vi. Ad bn.**
a. vndecim discipuli in galileā
vidētes dñm adorauerunt alta

In lau. ad. iij. et vs. Colla

Quod sempiternae de
i qui paschale sacramē
tū in recōllationis hūane
federe ptulisti: da mētibz

nris: vt qđ p fessioe celebra

mus: imitemur affectu per
Ad mgt. a. Data est mlti oia

potestas i celo z i terra alleluya
Sabbato ad bn. a. Curre
bāt duo simul z ille ali? discipu
lus pcurrit: cit? petro z venit
prior ad monumētū al. **In P. et**

Quoniam (ad. iij. Colla.
de q̃s ops de? vt qui
festa paschalia venerando
egim? p hec ptigere ad gau
dia eterna mereamur. per.

Quoniam qđ **Ad vs. cōp.**
natiū est ex deo vincit
mūdū: z hec ē victoria que
vincit mūdū fides nra. **Be**
surrexit dñs de se. **hy.** Hic ē
dies. **h.** resurrexit do. **Ad**

mgt. a. Cū eēt sero die illa vna
sabbōz z fores essent clausē vbi
erāt discipuli pgregati stetit ies?
i medio z dixit eis par vobis al.

Resta q̃s ops **Colla**
de? vt q̃ paschalia fe
sta pegim? hec te largiente
morib? z vita teneam? per.

Confite. i oc. pasche iusta.
Alta. **Leta sicut i pascha ex**

centis sc. Sermo bti mari
Ietemur (mi cpi. l. i.
ffes carissimi i xpi re
surrectiōis die: cōmunis ei
oim cōis est nra leticia. Cō
munis plane: qz omis illo re

Ad iij

Dñica in octaua pasche.

surgēte resurrexim⁹. **R. An:**
Omnium em̃ (gelus dñi. **L.ij.**
reuixit saluti: q̃ p oim pctis
addict⁹ est passioni. Resur
rexit igit saluator a mortu
is. Noua rer ⁊ mira sed ha
bet hec assertio veritatem.
Nam vt taceam pro **L. iij.**
phetarum oracula: angelo
rum ministeria: apta sepul
chri penetralia: ipsum dñm
post resurrectionem cum di
scipulis loquentem: conuer
santem: edentem: thomam
quoq̃ clauorū vulnera etiā
digito contrectātez. vt hec
oia pretermittam: tamen si
dem nostram cōfirmat ipie
tas iudeorum. **Lectio q̃rta**
Sufficit ad credulitatē no
bis: iudeorum nimirū cauta
crudelitas. Quo em̃ dilige
tius custodierūt tumulum:
eo cōstat illū manifest⁹ sur
rerisse. Et quo plures iudei
apposuerunt custodes: eo plu
res testii relinquere. **L. v.**
Nam hoc procurauit diui
na prouidentia vt resurre
ctioni dñice nō solū angeli:
non solū discipuli: s; et testi
monium perhiberēt (qđ est
amplius) inimici. Libenti⁹
ergo accipim⁹: q̃ eum dili
gentius obseruauerunt. **L. vj.**

Credim⁹ em̃ sub tot custo
dib⁹ potuisse illū p̃dire citi⁹
q̃s perire: et de tumultu ture
deū p̃gredi q̃s discipulorū
fraude subducti. Tanta em̃
solicitudine sepulchri ob
struxit impietas: vt id non
preualeret manus humana
destruere nisi sola virtus re
surrectionis aperiret. **L. vii.**
Dicit sanctus euangelista
descēdente angelo tāto ter
rā tremore fuisse cōmotam:
vt fundamēta tumuli moue
rētur ⁊ percussos pauore cu
stodes qui venerant custo
dire mortuū: esse factos vt
mortuos. At mortuos iquā
dignum plane iudicium: si
cū iustus resurgit peccator
emortitur: cum reuiuiscit in
nocens: eius interficitur in
imicus. Nam ideo nec pro
grediētem dñm cernere po
tuerūt: quia criminosas mē
tes terror opprēsserat dum
sustinere fulgozem resurre
ctionis rutilē nō valebant.
Maioze ergo **Lectio. viij.**
solicitudine pharisei domi
num custodierūt mortuū: q̃s
uiuū sunt p̃secuti. Siquidē
causa illos maior urgebat.
Intelligebāt em̃ facili⁹ fuit
se apud sup̃oseū despici q̃s

redeuntē ab iheris posse cō
temni. et q̄ tunc predicās fa
cile potuerit occidi: nūc au
tem resurgēs: iam nō possit
occidi: dicente ap̄lo. Resur
gēs iam nō moritur. mors il
li ultra non dñabit. Custod
iebāt pharisei dñm sollici
te in sepulchro: p̄serti q̄ die
tertia se dixerat resurrectu
rum. Custodiebāt autē solli
cite i sepulchro q̄: necesse il
lis erat eū nō iā doctorē ti
mere sed iudicē. **Secundū**

In illo tpe (**iohannē.**
Cuz esset sero die illa
vna sabbatorū et fores essent
clausē ubi erant discipuli cō
gregati p̄pter metuz iudeo
rū: venit iesus et stetit in me
dio et dicit eis: Pax vobis
Et reliq̄. **Emel. lec. eiusdē**
beati gregoriū pape. l. ii.

Prima lectionis hui⁹
euangelice q̄stio ani
mū pulsāt: quō post resurre
ctionē corp⁹ dñicum veruz
fuit: qd̄ clausis ianuis ad di
scipulos īgredi potuit. Sz
sciendū nobis est q̄ diuina
opatio si ratōe cōprehēdit
nō ē admirabilis. nec fides
habet meritū cui hūana ra
tio p̄bet experimentū. **Ec. x.**
Sed hec ip̄a redēptōis no

stri opera que ex semetip̄is
cōprehēdi nequaq̄ possunt:
ex alia ei⁹ opatiōe p̄fanda
sunt: vt reb⁹ mirabilib⁹ fidē
prebeāt facta mirabiliora.
Illud em̄ corp⁹ dñi itrauit
ad discipulos ianuis clau
sis: qd̄ videlicet ad hūanos
oclos p̄ natiuitatē suā clau
so exiit vtero virginis. **Ec. x.**

Quid ergo mirū si clausis
ianuis post resurrectionem
suā in eternū iam victur⁹
intrauit: qui moriturus ve
niens nō apertovtero virgi
nis exiuit: Quia illud cor
pus quod videri poterat fi
des intuentium dubitabat:
ostendit eis iesus protinus
man⁹ et latus. palpandam
carnez prebuit. quā clausis
ianuis introduxit. **Lec. xij.**

Qua i re duo mira et iuxta
humanā rationē sibi valde
cōtraria ostēdit. dñi post re
surrectionē corpus suū et in
corruptibile et tamē palpa
bile demonstrauit. Nā et cor
rumpi necesse est qd̄ palpa
tur. et palpari nō potest qd̄
nō corrumpitur. Sed miro
modo atq̄ inestimabili. re
demptor: noster et incorru
ptibile post resurrectionē et
palpabile corpus exhibuit:

ut monstrādo incorruptibi
le inuitaret ad premiū: pre-
bendo palpabile formaret
ad fidem. *Scdm iohānem.*

In illo tpe. Cum esset
sero die illa vna sab-
batorū z fores essent clause
vbi erāt discipuli pgregati
ppter metū iudeorū: venit
iesus z stetit i medio z dixit
eis. Pax vobis. Et cuz hec
dixisset ostendit eis man⁹ z
latus. Gaussi sunt q discipu-
liviſo dño. Dixit g eis iterū
Pax vobis. Sicut misit me
pater z ego mitto vos. Ihoc
cū dixisset iſufflauit z dixit
illis. Accipite spm sanctuz
Quorū remiseritis pctā re-
mittuntur eis: z qz retinue-
ritis retēta sunt. Thomas
aut vnus de duodecim qui
diciſ didimus nō erat cum
eis quādo venit iesus. Dire-
rūt ergo ei alij discipuli. Vi-
dim⁹ dñz. Ille aut dixit eis
Nisi videro in manib⁹ eius
figurā clauorū z mittā digi-
tum meū in locū clauorū et
mittā manū meā in lat⁹ ei⁹:
nō credā. Et post dies octo
itez erāt discipuli ei⁹ intus
z thomas cum eis Venit ie-
sus ianuis clausis z stetit in
medior dixit parvobis Dei

de dicit thome. Infer digi-
tum tuū huc z vide manus
meas: z affer manū tuam et
mitte in lat⁹ meū: z noli esse
i credul⁹ sed fidelis. Respo-
dit thomas et dixit ei. Dñs
me⁹ z deus me⁹. Dixit ei te-
sus. Quia vidisti me credi-
disti: beati qui nō viderūt
crediderūt. Multa quidē z
alia signa fecit iesus in pſpe-
ctu discipulorū suorū q non
sunt scripta i libro hoc. Hec
aut scripta sunt vt credatis
qz iesus est xps fili⁹ dei: vt
credentes vitā habeatis in
noie ei⁹. Amē. Te decet laus

Colla. Presta q̄s. In laud.

ad. iij. z vs. cp. De q̄s nati

ad bñ. an. Post dies octo ia-

nuis clausis ingressus dñs dixit

eis: parvobis alia al. Ad mē

an. multa qdē z alia signa fecit

iesus i pſpectu discipulorū suorū

alk. q nō sūt sc̄pta i libro hoc alk.

Ordo priuatis dieb⁹ iuita.

z ā. sup pos. z p. die z nocte

z. p. ad lau. z ad vs. dicant

vsqz ad rogat. vt i ebdoma.

pasche. Ad noctur. Capm.

Epulemur non in fer-

mento veteri neqz in

fermento malicie et nequi-

tie: sed in azimis sincerita-

tis et veritatis. *Collecta.*

Presta nobis omps ⁊ misericors de⁹: vt in resurrectōe dñi nři iesu xpī pcpīam⁹ veraciter positōnē. **Per eūdē. In lau. 2pm**

Chrīst⁹ tradit⁹ est. ppter delicta nra. ⁊ resurrexit ppter iustificatōez nram: iustificati igit p fidē pacem habeamus ad deuz

Es aut. Ad. iij. cps
Agenus electū regale sacerdotū: gens sc̄tā ppl̄s acq̄sitiōis vt ⁊ tutes annuncietis ei⁹ q̄ de tenebris vos vocauit i admirabile lumē

Es q̄. (suū. Colla.
Doēs i xpo renatos genus regiū ⁊ sacerdotale fecisti: da nobis ⁊ velle ⁊ posse q̄ pcpis: vt pplō ad eternitatē vocato vna sit fides mētiū ⁊ pietas actionū. **p eūdē.**

Es ve. Ad. vi. cps
Pro suscitauit iesum a mortuis tertia die q̄ visus ē p dies mltos his qui simul ascēderant cū eo de galilea

In hierusalē. Colla.
Presta q̄s ops de⁹: vt qui grām dñice resurrectio nis agnouimus: ipsi p amorem spīritus a morte anime resurgamus. **Per eūdē. eiusdem. Ad nonam. Capm.**

Ponētes oēm malitiam ⁊ oēs dolū ⁊ simulationes: ⁊ inuidias ⁊ oēs detractiōes: sicut modo genitī infantes rationabiles sine dolo lac ꝑcupiscite vt in eo crescatis i salutē: si tñ gustastis qm̄ dulcis est dñs. **col.**

6 Gludeat dñie plebs fidelis: ⁊ cū pprie recolit saluatiōis exordia: ei⁹ p moueatur augmētis. **per.**

Es aut. Ad vs. cps
Pacis qui eduxit de mortuis pastorem magnū ouīū i sāguie testamēti eterni: dñm nrm iesu xpī aptet vos in omni bono vt faciatis ei⁹ voluntatē. **In lau. ⁊ ad vs. coll. dicat de pcedenti dñica. Eisdē priuat⁹ dieb⁹. an. q̄ sequūt dicant ad bñ⁹. ⁊ ad magt vlt⁹ ad ascēsiōē dñi. ¶ Feria. ij. Ad bñ⁹. an**

Surgēs iesus mane pma sabba ti apparuit pmo marie magdalene d qua eiecerat septē demonia alx. Ad mgt. ā. Iesus quē q̄ritis nō est hic sꝫ surrexit: recoramini q̄liter locut⁹ sit vobis dū adhuc galilea esset alx. ¶ Feria. iij. Ad bñ. ā. In galilea iesus videbit⁹ sicut dixit vobis al. Ad mgt. ā. Surrexit enī sicut dixit dñs ⁊ pcedet vos in galileā

alka: ubi eū videbitis alka al. al.
C **Se. iiii. ad bñ. ā.** Surrexit dñs de sepulchro q. p. nobis pepēdit in ligno alka al. al. **Ad mgt. ā.** Angelus autē dñi descēdit de celoz accedēs reuoluit lapidē et sedebat sup eum al. al.

C **Se. v. Ad bñ. ā.** Erat autē aspect⁹ ei⁹ sicut fulgur vestimēta ei⁹ sicut nix al. al. **Ad mgt. ā.** Idē timore autē eius exterriti sūt custodes et facti sūt velut mōrtui al. al.

C **Se. vi. Ad bñ. ā.** Et respiciētes viderūt reuolutū lapidē: erat q. ppe magn⁹ valde al. al. **Ad mgt. ā.** Quāne nobiscū qm̄ ad uesperasceit et inclinata est iam dies alka al.

C **Sabbato post oc. pasche ad vō. Lps.** **Ad bñ. ā.** Et intrauit cū illis et factū ē dñi recūberet cū illis: accepit panē et bñdixit fregit et porrigebat illis al. al.

C **Se. vii. Ad bñ. ā.** **Ad mgt. ā.** Hui⁹ passus ē p nobis vobis relinquēs exemplū vt sequamini vestigia eius qui peccatū non fecit nec muētus est dolus in ore ei⁹. **R.** Ego sicut vitis. **Ad mgt. ā.** Hec autē scripta sunt vt credatis q. iesus est xps filius dei et vt credētes vitā habeatis in nomine ipsius alka. **Colla.**

D **Se. viii. Ad bñ. ā.** **Ad mgt. ā.** Eus q. in filiis tui humilitate iacentē mū-

dū ereristi: fidelib⁹ tuis perpetuas cede leticiā: vt q. s. ppetue mortis eripuisti casib⁹: gaudijs facias sc̄piter nis pfrui. Per eūd. **C** **Philca. i. post oc. pasche. luit.** Alka al. al. **hy.** Hic est dies **In. i. no. ā.** Alka. **ps.** Dñe in p̄tute **zē.** Surrexit dñs se. **Incipit liber apoca. Joha.**

A **Poca. (mis ap. l. i.)** **Ad mgt. ā.** Hui⁹ passus ē p nobis vobis relinquēs exemplū vt sequamini vestigia eius qui peccatū non fecit nec muētus est dolus in ore ei⁹. **R.** Ego sicut vitis. **Ad mgt. ā.** Hec autē scripta sunt vt credatis q. iesus est xps filius dei et vt credētes vitā habeatis in nomine ipsius alka. **Colla.**

B **Se. ix. Ad bñ. ā.** **Ad mgt. ā.** Hui⁹ passus ē p nobis vobis relinquēs exemplū vt sequamini vestigia eius qui peccatū non fecit nec muētus est dolus in ore ei⁹. **R.** Ego sicut vitis. **Ad mgt. ā.** Hec autē scripta sunt vt credatis q. iesus est xps filius dei et vt credētes vitā habeatis in nomine ipsius alka. **Colla.**

Iohānes septē eccle-
sijs q̄ sunt in asia: gra-
vobis z par ab eo q̄ est et q̄
erat z q̄ vētur⁹ est: z a septē
spiritib⁹ qui in p̄spectu thro-
ni eius sunt: z a iesu x̄po qui
est testis fidelis primogeni-
tus mortuor⁹ z princeps re-
gū terre q̄ dilexit nos et la-
uit nos a p̄ctis nostris i san-
guie suo: z fecit nos regnuz
et sacerdotes deo z p̄ri suo.
Ipsi gloria z imperiū in se-
cula seculorū amē. **R.** Audi-
ui voces in celo angelorū multo-
rum dicentiū. Timete dñm z da-
te claritatē illi z adorare eū q̄ fe-
cit celū z terraz. mare et fontes
aquaz alleluya al. **R.** Exerunt
vor magna de templo a throno

Edicēs. Timete. **L. iij.**
Ecce venit cū nubib⁹
z videbit eū oīs oculus: z q̄
eū pupugerūt et plāgent se-
sup eo oēs tribus terre etiā
amē. Ego sum alpha z o p̄ri-
cipiū z finis dicit dñs de⁹:
qui est et q̄ erat z qui ventu-
rus est oīpotēs. **R.** Loquit⁹
est ad me vnus ex septē angelis
dicēs: veni ostendā tibi nouā mi-
ram sp̄sam agni Et vidi h̄ieru-
salē de scēdēte de celo ornata z
monilib⁹ suis alleluya al. al.
R. Et sustulit me in spū in mōtē

magnū z altū. **Et vi.** **In. ij. no.**
a. Alla. ps. Dñs illuminatio.

R. Surrexit dñs vere. **Rec. v.**
Ego iohānes frater
vester particeps z so-
cius in tribulatiōe z regno
z patiētia in iesu: fui in insu-
la q̄ appellat⁹ pathmos pro-
pter verbum dei et testimo-
niū iesu. **R.** Audiui vocē in ce-
lo tanq̄ vocē tonitruī magni alle-
luya. Regnabit de⁹ nos ter i eter-
nū alleluya. q̄ facta est sal⁹ z vir-
tus z potestas x̄pi ei⁹ al. al. **R.**
Vidi āgelū dei volantē p̄ mediū
celi voce magna clamantē z dice-

Etem. Regnabit. **L. vi.**
Ego iohānes fui i spū
in dñica die et audiui post-
me vocē magnā tanq̄ tube-
dicētis. Quod vides scribe
in libro z mitte septē eccle-
sijs que sunt in asia epheso
smyrne z pergamo z thyra-
te z sardis z philadelphiez
laodicie. **R.** Ostēdit michi an-
gel⁹ fontē aque viue et dixit ad
me al. al. Hic deum adora al. al.
al. al. **R.** Cecidi vt adorarem an-
gelū qui loquebatur ad me z di-
xit michi. Hic deum. **L. cō. vij.**

Et cōuersus suz vt vī-
derē vocē que loque-
batur mecum. Et cōuersus
vidi septem candelabra au-

rea z in medio septē cādelab
bionū simile filio hoīs vesti
tū podere z precictū ad mā
millas zona aurea. Caput
aūt z capilli ei⁹ erāt cādidi
tanq̃ lana alba et tanq̃ nix
z oculi ei⁹ velut flāma ignis
z pedes ei⁹ similes aurical
co. sicut in camīno ardenti.
Et vox illi⁹ tanq̃ vos aqua
rū multarū. Et habebat in
dextera sua stellas septē et
de ore eius gladi⁹ ex vtraq̃
parte acut⁹ eribat. z facies
ei⁹ sicut sol lucet i⁹ tute sua
R. platee tue hierlm sternerē
auro mūdo alka. z cantabit in te
cāticū leticie alka. Et p oēs vicos
tuos ab vniuersis dicet alka al.
R. Auce splēdida fulgebis z oēs
fines terre adorabūt te. Et per.
Et cū vidissem **R. viij.**
eum cecidi ad pedes
ei⁹ tanq̃ mortu⁹. Et posuit
sup me dextera suā dicens.
Noli timere. Ego sū prim⁹
z nouissimus. z viuus. et fui
mortu⁹. Et ecce sum viuens
in secla seculorū. z habeo cla
ues mortis z iferni. Scribe
ergo que vidisti. z q̃ sunt. et
q̃ oportet fieri post hec. Sa
cramentū stellarū septēz q̃s
vidisti in dextera mea. et se
ptē candelabra aurea. Se-

ptem stelle: sunt āgeli septē
ecclesiarū. et cādelabra septē:
septē ecclesie sunt. **R.** xij. hie
rusalē descēdēt de celo ornātā
auro mundo ex lapidib⁹ p̃ciosis
intextā. Alka alt. **R.** Et erat stru
ctura muli ei⁹ ex lapide iaspide
ipavero auro mūdo si levitro mū
do. Alka. **Ad cā. ā.** Alka. **Lā.**
Quis est iste q̃. **R.** Cognoue
runt dominū. **Scōm iohēm.**

In illo tpe dixit iesus
discipulis suis. Ego
sūz pastor bon⁹. Bonus pa
stor: aīam suā ponit p ouib⁹
suis. Et rel. **Emel. lec. eius**

Ad bti greg. pa. **R. ix.**
Audistis fratres hūi
ex lectione euāgelica crudi
tionē vestraz. audistis ex le
ctiōe euāgelica piculū nīm
Ecce ei⁹ is q̃ nō ex accidētī
dono sed essentialiter bon⁹
est dicit ego sū pastor bon⁹.
R. Decātabat ppl⁹ i iherl alka z
vniuersa multitudo iacob cane
bat legitime Et dauid cū cātoci
bus cytharā pcutiebat in domo
dñi z laudes deo canebat al. al.
R. Sanctificati sunt ergo sacerdo
tes z leuite z vniuers⁹ i iherl dūce
bat archā feder⁹ dñi i iherl.
R. Qs eiusdē boni **R.**
Atatis formā quā nos
imitemur adiungit dicens.

Bonus pastor aiam suā po-
nit p ouibus suis. Fecit qđ
monuit ostēdit qđ iussit. **R.**
vidi portā ciuitatē ad oriēte po-
sitā z aploz noīa z agni sup eaz
scripta. Et sī muros ei⁹ āgeloz
custodiā alk. **R.** vidi scām ciui-
tatē hierkz descēdēte de celo or-
natā tāq spōsā virō suo. Et sup

Bonus pastor p **Exj.**
ouib⁹ suis aiam suam
posuit: vt in sacramēto nfo
corp⁹ suū z sanguinē verte-
ret z oues quas redemerat
carnis sue alimēto satietaret
Qñsa nobis est de cōtēptu
mortis via quā seqmur. ap-
posita forma cui imprima-
mur. **R.** Veniēs a libano qđ pul-
chra facta es alkā. Et odor vesti-
mētōz tuozū sup oīa aromata
alkā alkā. **R.** Speciosa facta es
z suauis i delitijs tuis. Et. **Exij**

Primū nobis est exte-
riora nra ouib⁹ ei⁹ mi-
sericorditer ipēdere: postre-
mū vero si necesse sit etiam
mortē nram pro eisdem ouī-
bus ministrare. A primo au-
tē hoc minimo puenitur ad
postremū maius. Sed cuz
incōparabiliter lōge sit me-
lior aīa qua viuim⁹. a terre-
na substantia quā possidem⁹
exteri⁹: qui nō dat p ouib⁹

suis substantiā suā. quando
p his datur⁹ est aiam suā:
Sed sunt nonnulli qđ dū pl⁹
terrenā substantiā qđ oues
diligūt: merito nomē pasto-
ris perdūt. **R.** Hec est hierkz
ciuitas magna celestis ornata tā
qđ sponsa agni: Qñi tabernacu-
lū facta est alkā. **R.** Monte ei⁹ nō
claudēt p diē: nō ei nō erit in-
ea. Quoniā. **Scdm iohannē.**

In illo tpe. Dixit ies⁹
discipulis suis. Ego
sum pastor bon⁹. Bon⁹ pa-
stor aiam suā dat p ouibus
suis. Mercēnari⁹ autē z qui
non est pastor cui⁹ non sunt
oues pprie videt lupū veni-
entē z dimittit oues z fugit
Et lup⁹ rapit z dispgit oues
Mercēnari⁹ autē fugit qz
mercēnari⁹ est: et nō ptinet
ad eū de ouib⁹. Ego suz pa-
stor bon⁹ z cognosco meas
z cognoscūt me mee. Sicut
nouit me pater z ego agno-
sco patrē z aiam meā pono
p ouib⁹ meis. Et alias oues
habeo qđ nō sunt ex hoc ouī-
li: z illas oportet me addu-
cere et vocē meā audiēt. Et
fiet vnū ouile et vn⁹ pastor.
Amen. Te decet. **Coll.** De⁹
qđ in filij tui. **In lau. ā.** Alkā.
ps. Misere mei. **Cap.** Bñ-

dictio. **R.** Surrexit dñs vere.
hy? **Ans.** **steriū.** **Dñs.** Dicte in
 nationib⁹. **Ad bñ.** **ā.** Ego sum
 pastor bon⁹ qui pascō oues me-
 as et pro ouib⁹ me is pono alaz
 meā alta. **Coll.** Deus qui in
 filij tui. **Ad. iij. cp.** **Chriſt⁹**
 passus est. **Coll.** Deus qui i
 filij tui. **Ad. vi. cōs.** **Ep̄s re**

Deus q̄ (surgēs. **col.**
 ad eternā vitā in xpi
 resurrectione nos reparas:
 erige nos ad cōsedentez in
 dextera tua nre salutis au-
 ctore: vt qui propter nos iu-
 dicandus aduenit: p nobis
 iudicaturus adueniat. Per
 eū. **Ad. ir. caō.** **Chriſt⁹ se**

Accede (mel. **Col.**
 q̄s op̄s deus vt vete-
 rem cum suis actibus homi-
 nem deponentes: illius cō-
 uersatione viuamus ad cu-
 ius nos substātiā pascha-
 libus remedijs trāstulisti.
 Per eūdem. **Ad v̄s. cap̄s.**
Chriſtus passus. R. Surre-
 xit dñs de se. **Ad m̄gt. ā.** Ego
 sum pastor om̄ium: ego sum via
 et veritas: ego sum pastor bon⁹
 et cognosco meas et cognoscūt
 me mee alta. **Colla.** Deus q̄
 in filij tui. **Sabbato āte. ij.**

Officiam ad v̄s. **L̄p̄r.**
 Bsecro vos tanq̄ ad

uenas et pegrinos abſtine-
 re vos a carnalibus deſide-
 rijs q̄ militāt aduerſ⁹ aiam
 puerſationē v̄raz iter gētes
 habētes bonā: vt i eo qd̄ de-
 trectāt de vobis tāq̄ de ma-
 lefactorib⁹ ex bonis op̄ib⁹
 vos p̄ſiderātes gl̄ificēt deū
 in die viſitatiōis. **Ad m̄gt.**

ā. Alias oues habeo q̄ non sunt
 ex hoc ouilī illas oportet me ad-
 ducere et vocē meā audire et fiet
 vñ ouile et vn⁹ pastor alt. **Col.**

Deus qui errātib⁹ vt
 in viam possint redi-
 re iusticie veritat⁹ tue lumē
 ostendis: dācūtis qui chy-
 stiana p̄fessione censentur:
 et illa respuere q̄ huic inimi-
 ca sunt noi: et ea q̄ sunt apta
 sectari. Per. **Cōm. ij. iur.**
 tat. **Alta.** **Leterant i pia do-**
minica post oct. pasche. R.

Et vidi septem ange-
 los stātes in p̄spectu
 dei et dare sunt illis septem
 tube. Et alius angelus ve-
 nit et stetit ante altare ha-
 bens thuribulū aureū: et da-
 ta sunt illi incensa multa: vt
 daret de orationib⁹ sancto-
 rum om̄iū super altare au-
 reum quod est ante thronū.
R. Dign⁹ es domine. **Col. ii.**
Et ascēdit fum⁹ incensorum

de oronib⁹ sc̃torū de manu
angeli coram deo. Et acce-
pit angelus thuribulū z im-
pleuit illud de igne altaris
z misit in terrā: z facta sunt
tonitrua z voces z fulgura
z terremot⁹. **Lectio tertia.**

Et septē angeli q̃ habebāt
septē tubas parauerūt seyt
tuba caneret. Et prim⁹ an-
gel⁹ tuba cecinit: z facta est
grādo z ignis mixta sangui-
ne z missū est in terrā. **℞. iij.**

Et tertia pars terre cōbu-
sta est: z tertia pars arborū cō-
busta est: z oē fenū viride cō-
bustum est. Et secūdus ange-
lus tuba cecinit et tanquaz
mons magnus igne ardens
missus est in mare. **℞. v.**

Et facta ē tertia pars ma-
ris sanguis z mortua est ter-
tia pars creature q̃ hēbant
aīas z tertia pars nauū inte-

Et terti⁹ angel⁹ (rist. **℞. vi.**)
turba cecinit: cecidit de ce-
lo stella magna ardēs tāq̃
facula. Et cecidit ī tertiam
partē fluminū z in fōtes aq̃
rū z nomē stelle dicitur ab-
sinthiū. Et facta ē tertia pars
aquarū ī absinthiū et multi
hoīes mortui sūt de aquis
quāmare facte sunt. **℞. viij.**

Et quartus āgel⁹ tuba ce-

cinit et percussa est tertia pars
solis z tertia pars lune et tertia
pars stellarū: ita vt obscura
ret tertia pars eorū et diei
nō luceret pars tertia z noctē
Et vidi z au (similit. **℞. viij.**)

diui vocē vni⁹ aq̃le volātis
p mediū celū dicentis voce
magna: ve ve ve habitanti-
bus ī terra. De ceteris vocī
bus triū angelorū qui erāt
tuba canituri. **Scd⁹ iohēm**

In illo tpe. Dixit ies⁹
discipulis suis. Modū
cum z iam nō videbitis me:
et iterum modicum et vide-
bitis me quia vado ad pa-
trem. Et reliq̃. **Smelia lec.**
ei⁹ dē ven. dede nobis. ℞. ix.

Ista domini saluato-
ris nostri pmissa fra-
tres carissimi leto cordis au-
ditu percipere debemus: se-
dulaq̃ intentione persiste-
re: quatenus ad hoc pertin-
gere mereamur. **Lectio. x.**

Quid est enī quod merito
letius audiat: q̃ peruenire
posse ad gaudiū qd̃ nūq̃
possit auferri. Notādū autē
q̃ tota lectōis hui⁹ euāgeli-
ce series illis cōuenit: q̃ eā
presentes audierunt a dño
pars autē illius etiā nobis
qui post passionē z resurre-

ctionē dñicam ad fidē vent
mus aptissime cōgruit. **Lxj.**
Quid dñs ait: modicū z iā
nō videbitis me: z iterū mo
dicū z videbitis me q̄ vado
ad patrem: ad illos spāliter
p̄tinet q̄ ei discipulatui p̄e
dicātis in carne adhesere z
post tristitiā passionis: vīsa
resurrectiōe z ascēsiōe ei⁹
letificari meruerunt. **Pc. xij.**
Qam q̄ hec illa qua trade
bāt nocte loquit⁹ est: modi
cū erat idest ei⁹dē noctē et
diei sequētis tēpus vsq̄ ad
horā qua illū nō videre inci
perēt. Tētus em̄ nocte illa
a iudeis z in crastinū cruci
fixus cū sero factū eēt depo
nitur de cruce z itra sēpta
sepulchri ab humanis seclu
sus obtutib⁹. Et itēz modi
cū erat: vsq̄ dū illū viderēt
Resurrexit ei a mortuis ter
tia die. z appuit illis in mul
tis argumētis p̄ dies q̄dra
ginta. Quare modicū esset
vt discipuli nō viderēt dñm
et itēz modicū vt viderent
eū annectit causaz dicēs. q̄
vado ad patrē. Ac si paten
ter dicat. Ideo post modi
cū a vestris sp̄icib⁹ in mo
numēti claustris abscondor.
et iterū post modicū destruo

cto mortis ip̄io. vobis imē
dus appareo: q̄ tēp⁹ est vt
expleta dispēlatiōe assūpte
mortalitatis cū resurrectio
nis triūpho iā reuertar ad
patrē. **Scd⁹ iohāne.**
In illo tpe. Dixit ies⁹
discipulis suis. Modicū et
iā nō videbitis me z iterum
modicū z videbit⁹ me quia
vado ad patrē. Dixerūt er
go ex discipulis ei⁹ adiūcē
Quid ē hoc qd̄ dicit nobis
modicū z nō videbitis me z
iterū modicū z videbit⁹ me
z q̄ vado ad patrē: Dice
bāt ergo. Quid ē hoc qd̄ di
cit modicū? Rescimo qd̄ lo
quit. Cognouit autēz ies⁹
q̄ volebāt eū interrogare z
dixit eis. De hoc q̄ritis iter
vos q̄ dixi modicū z nō vi
debitis me z itēz modicū z
videbitis me. Amē amē di
co vob⁹: q̄ plorabit⁹ z flebit
tis vos: mūdus autē gaudet
bit vos autē p̄tristabimini q̄
tristitia v̄ra vertetur i gau
diū. Mulier cū parit tristi
tiā habet q̄ venit hora eius
Cū autē peperit pue⁹ iam
nō meminit pressurē p̄pter
gaudiū q̄ nat⁹ est homo in
mūdū. Et vos igit nūc qui
dē tristitiā habetis Iterūz

autē videbo vos et gaude-
bit cor vestrū et gaudiū ve-
strum nemo tollet a vobis.
Amē. Te decet. Col. De⁹ q̄
errātib⁹. In lau. cp̄. Bene
dictio. Ad bñ. ā. apodictū et
nō videbitis me dicit dñs iterū
modicū et videbitis me qz vado
ad patrē alia alia. Colla. De
us qui errātib⁹. Ad. iij. cp̄.
Obsecro vos. Coll. De⁹ q̄
errātib⁹. Ad. vj. et ad. ix. cp̄.
et coll. vt in dñica post oct.
pasche. Ad. vj. cp̄m. Obse
cro vos. Ad. mgt. ān. Amē
amendico vobis qz plorabit et
flebitis vos mūdus autē gaude
bit vos autē cōtristabimini sz tri
sticia vestra vertet in gaudium
alia. Coll. De⁹ q̄ errātibus
Sabbō. a. iij. dñica ad
O. Bne datū (vā. cp̄. p-
optimū et oē donū p-
fectū desursū ē descēdens
a patrē luminū apud quem
nō est trāsmutatio nec vicis
situdinis obūbratio. R. vi
deit te aque de⁹. Ad mgt. ā.
Iterū autē videbo vos et gaude
bit cor vestrū alia et gaudiū vjz
nemo tollet a vobis alia. Coll.
Deus qui fidelitū mē-
tes vni⁹ efficit volū-
tatio: da populis tuis id a-
mare qd̄ p̄cipis id deside-

rare qd̄ p̄mittis: vt iter mū-
danas varietates tibi nra si-
ra sint corda vbi vera sunt
gaudia. **Per. Dñica. iij.**
iuit. Alia. Incipit epla sc̄ti
Iacobi ap̄li. Lctō. j.
Iacobus dei et dñi no-
stri iesu xp̄i seruus: duode-
cim tribub⁹ que sūt in disp-
sione salutē. Dē gaudiū eri
stimate fratres mei cum in-
tēptationes varias icideri
tis sciētes qz probatio fidei
vestre patientiā opatur. R.
Si oblitus fuero tui al. obliui
scat me dextera mea. Adhereat
ligua mea faucib⁹ meis si non
meminero tui. al. al. R. Super
summa babilonis illic sedim⁹ et
fleuimus dñi recordaremur tui
syon. Adhereat. L. ij.
Altietia aut op⁹ p̄se-
ctū habeat vt sitis p̄fecti et
itēgi in nullo deficientes.
Si q̄s aut vestrū idiget sa-
piētia postulet a deo q̄ dat
oibus affluēt et nō impro-
perat et dabit ei. Postulet
aut īfide nichil hesitās. R.
Widerūt te aque de⁹: viderūt te
aq̄ et timuerūt: multitudo sonit⁹
aquar vocē de⁹: nubes alia
alia alia. R. Illuxer sit cor: usca
tio ē tunc orbi treccmota est et
extremuit tra. multitudo. L. iij.

Qui ei hesitat similis
est tēpestati maris q̄
a vēto mouet̄ ⁊ circūfertur
Nō ḡ estimet ille hō q̄ acci
piat aliqd̄ a dñio. *R.* narra
bo nomē tuū fratrib⁹ meis alla
In medio celi laudabo te alla
alla. *R.* Qui timetis dñm lau
date eū in uersū semē iacob ma
gnificate eū. In medio. *R. iij.*

Ter duplex aīo incō
stās est i oīb⁹ uīs su
is. Gloriet̄ aut̄ hūilis ieral
tatiōe sua: diues aut̄ i hūi
litate sua: qm̄ sicut flos feni
trāsibit. *R.* In ecclesijs bñdi
cite deo al̄ dñio de fōtib⁹ israel
al̄ al̄. *R.* Cātate dñio cāticū nouū
cantate dñio oīs terra. dñio. *In*
ij. noc. an. Alla. Lectio. v.

Exortus est em̄ sol cuꝝ
ardore et arefecit fe
nū ⁊ flos ei⁹ decidit ⁊ decor
vultus ei⁹ deperijt: ita ⁊ di
ues in itinerib⁹ suis marce
scet. *R.* In toto corde meo alla
exquisiuit̄ al̄. Ne repellas me
a mandatis tuis al̄ al̄. *R.* vide
hūilitatē meā ⁊ eripe me q̄ le
gē tuā nō sū obliu⁹. Me. *R. vi.*

Beat⁹ vir qui suffert
tēptationē: qm̄ cū p
bat⁹ fuerit accipiet coronā
uite quā repromisit de⁹ dili
gentib⁹ se. *R.* Hymnū cātate

nobis al̄. Quomō cātābim⁹
tūc dñi al̄. i terra aliena al̄ al̄.
R. Illic interrogauerūt nos q̄
ptuos duret̄ nos uerba cātōe

Num. Quomodo. *R. vii.*
Emo cū tēptatur dī
cat: qm̄ a deo tēptat̄. Deus
em̄ intēptator: malorū est
Ipse aut̄ neminē temptat.
Anusq̄q̄ uero tēptat̄ a con
cupiscētia sua abtract⁹ ⁊ il
lect⁹. *R.* de⁹ cāticū nouū can
tabo tibi alla. In psalterio de
corday psallā tibi al̄ al̄. *R.* de
me⁹ es tu ⁊ exaltabor tibi: de me
us es tu ⁊ exaltabor. In psal.

Inde ocpu: *R. viii.*
Descētia cū cōceperit
parit p̄ctm̄. Peccatū uero
cū cōsummatū fuerit gene
rat mortē. Nolite errare fra
tres mei dilectissimi. Dñe
datū optimū ⁊ om̄e donum
p̄fectū desursum est descen
dens a patre luminū apud
quē nō est trāsmutatio. nec
uicissitudinis obūbiatio. Glo
lūtarie genuit nos uerbo ve
ritatis: ut simus iustū aliqd̄
creature ei⁹. *R.* Alla. audui
mus eā in effrata: inuenim⁹ eā
in cāpis silue. Introibim⁹ in te
bernaculū ei⁹. adorabim⁹ i loco
ubi steterūt pedes ei⁹ al̄ al̄. *R.*
Surge dñe i requiē tuā ⁊ ex

ca iustificatiōis tue. Introibim⁹

Ad can. a. Alla. Can. Quis
est iste. Scdm iohannem.

In illo tpe. Dixit ies⁹
discipulis suis Vado
ad eū q̄ me misit: et nemo ex
vobis interrogat me quo va
dis. Et reliq̄. **Omelia lect.**

eiusdē veni. bede pbf. Rir.

Sicut ex lectione euā
gelica fratres audiui
mus. dñs et redēptor noster
imminente sue passionis arti
culo. discipulis et gl'iaz ascē
sionis qua ipse post mortē et
resurrectionē erat clarificā
dus: et aduentū spūs sancti
quo illi erāt illustrādi pate
fecit: q̄tinus instante hora
passiōis eiusdē min⁹ p illi⁹
mortē dolerent: quem post
mortē ad celū subleuādū
nō dubitarēt. minus de sua
desolatiōe trepidarent: q̄s
abesse licet dño. spūs sc̄ti
grā cōsolādos esse sperarēt

Re. Deduc me i semita mādato
rū tuor alla quoniā ipam volui
al. Inclina cor meū i testimonia
tua al. al. R. Auerte oculos
meos ne videant vanitatē i via

Utuarifica me. **In. R. r.**
Vado inquit dñs ad
eū q̄ me misit. et nemo ex vo
bis interrogat me q̄ vadis.

Nisi apte dicat. Reuertar
ascēdēdo ad eū q̄ me incar
nari cōstituit. et tanta tanq̄
manifesta erit eiusedē ascen
siōis claritas: vt nemini ve
strū op⁹ sit interrogare q̄ va
dā vidētib⁹ cūctis q̄ ad ce
los pergā. Bene autē cur de
ascēsiōe sua dixisset vado
ad eū q̄ me misit. addidit. et
nemo ex vobis interrogat me
q̄ vadis. Discipuli passionis
xp̄i mortisq̄ mysterium nec
dū intelligē necdū poterāt
imitari: maiestātē p̄o ascē
siōis statim vt vidē cognoue
rūt. totisq̄ animi vort⁹ vt seq̄
mererēt optabāt. **Re. Cātate**
deo al. q̄ salmū dicite ei al. p̄o.
date gl'iaz laudiet⁹. q̄ sal. R. r.

Sed q̄ hec loquit⁹ s̄a
vobis: tristitia ipleuit
cor v̄s: Sciebat dñs ipse qd
hec sua verba in discipulor⁹
cordib⁹ agerēt: q̄ videlz tri
sticiā mag⁹ de abscessu quo
eos desereret q̄ de ascēsu q̄
p̄fer peteret leticiā gñarēt
Vnde bēigne p̄solādo sub
iūxit. S; ego veritatē dico
vobis: expedit vobis vt ego
vadā. Expedit vt forma ser
ui v̄ris subtrahat aspectib⁹
q̄tinus amor diuinitatis ar
tius vestris infigat mētib⁹

R. Bonū est cōfiteri dño alkā.
Et psallere al. **V.** Ad ānūciādū
mane miam tuā et veritatē tuā
p noctē. Et psallere. **Lec. xij.**

Expediit vt notam vo
bis formā celo iferā.
quaten⁹ maiore p hoc desi
derio illuc inspiret. sicq; su
spensis ad supna cordibus
vestris: ad accipiēda iā spi
rit⁹ scī dona capaces fiat⁹
Si em̄ nō abiero paraclit⁹
nō veniet ad vos. Si autē
abiero: mittā eum ad vos.
Nō q; nō poterat ipse in ter
ra posit⁹ dare spm discipu
lis hec loq̄tur. cū aperte le
gatur q̄a apparēs eis post
resurrectionē isufflauit: et di
xit eis. Pax vobis. Accipi
te spm scīm: sed q; ipso in
terra posito et corporaliter
cōuersante cū eis: nō vale
bant illi erigere mētem ad
accipiēda munera gr̄e cele
stis. Ascēdēte autē ipso ad ce
los et illi pariter oē deside
riū suū illo trāsferēbant. iu
sta hoc qd̄ alibi audierunt
Ubi est em̄ thesaur⁹ vester
ibi et cor vrm erit. **R.** dicāt
nūc qui redēpti sunt alkā, a dño
Alkā. **V.** Quos redemit de ma
nu inimici: de regiōib⁹ cōgrega
uit eos. Alkā. **Scōj iohāne.**

In illo tpe. Dixit ies⁹
discipulis suis. Vado
ad eū qui me misit et nemo
ex vobis iterrogat me quo
vadis. Sed q; hec loquū
sum vobis: tristitia impleuit
cor vestrū. Sed ego verita
tem dico vobis: expedit vo
bis vt ego vadam. Si enī
nō abiero: pacit⁹ nō veniet
ad vos. Si autē abiero: mit
tam eū ad vos. Et cū vene
rit ille arguet mūdū de pec
cato et de iusticia et de iudi
cio. De pctō qd̄ q; nō cre
diderunt in me. De iusticia
vero q; ad patrē vado et iā
nō videbit⁹ me. De iudicio
autē q; princeps mūdi hui⁹
dicat⁹ est. Adhuc multa ha
beo vobis dicere s; non po
testis portare modo. Cum
autē venerit ille spūs vta
tis docebit vos omnē veri
tatē. Nō em̄ loq̄tur a semet
ipso: sed q̄cunq; audiet loq̄
tur: et q̄ventura sūnt ānūcia
bit vobis. Ille me clarifica
bit q; de meo accipiet et ān
nūciabit vobis. Amē. Te de
cet. **Collecta.** De⁹ q̄ fidel.
In lau. cōj. Benedictio et
clari. **Ad bñ. a.** Vado ad eū
qui misit me sed q; hec loquū
tus sum vobis tristitia impleuit

cor vestri alba. **Colla.** Deus
q̄ fidelis. **Ad. iij. cp̄s.** **Sē** da
tū optimū. **Colla.** De⁹ qui
fidelis. **Ad. vi. z. ix. cp̄. z. col.**
q̄re. in p̄ia dñica post oct.
pasche. Ad vs. cap̄. Omne
datū optimū. **Ad magt. an̄**
adhuc multa habeo vobis dice
re s; nō potestis portare modo
cū aut venerit ille sp̄s veritat̄
docebit vos oēm veritatem alba
Coll. De⁹ q̄ fidelis. **CSab**
bato an̄. iij. dñicā ad ves̄.

Estote facto- **Ep̄m.**
res verbi et nō audi
tores tātū fallentes vosmet
ip̄os: quia si q̄s auditor est
verbi z nō factor. hic cōpa
rabit viro cōsideranti vultū
natiuitat̄ sue ī speculo. **Ad**
mēt. ā. Ille me clarificabit qz
de meo accipiet z annūciabit vo

bis alleluia. **Collecta**
Deus a q̄ bona cōficta
p̄cedūt. largire supplicib⁹:
vt cogitem⁹ te īspirāte que
recta sūt. z te gubernāte ea
dem faciam⁹. **Per.** **Dñi**
ca. iij. **Incipit epla bñi io:**

Quod (hānio ap̄l. f.)
erat ab iūto qd̄ audi
uim⁹ qd̄ vidim⁹ oculis n̄ris
qd̄ p̄sperimus et man⁹ n̄re
tractauerūt de verbo vite z
vita manifestata est: z vidi

mus et testamur z annūcia
mus vobis vitā eternā que
erat apud p̄rem z apparuit
nobis. **R.** Si oblit⁹ fuero. **R. ij.**
Quod vidim⁹ z audiui⁹
annūciam⁹ vobis: vt z vos
societatē habeatis nobiscū
z societas n̄ra sit cū p̄re z fi
lio ei⁹ iesu x̄po. Et hec scri
bimus vobis vt gaudiū ve
strum sit plenum. **Lec. iij.**

Hec ē annunciatio quā au
diuim⁹ ab eo z annūciam⁹
vobis: qm̄ deus lux est z te
nebre in eo non sunt vllē Si
dixerim⁹ quoniā societatez
habem⁹ cū eo z in tenebris
ambulam⁹: mētīmur z non
facimus veritatē. Si aut̄ in
luce ābulam⁹ sicut z ip̄e ī lu
ce ē: societatez habem⁹ ad in
uitē z sanguis iesu filij eius
mūdat nos ab oī pctō. **R. iij.**

Si dixerimus qz peccatus
nō habemus: ip̄i nos sedu
cimus z veritas ī nobis nō
est. Si confiteamur pecca
ta nostra: fidelis est et iust⁹
vt remittat nobis peccata
z mundet nos ab oī inīq̄
tate. Si dixerimus quoniā
non peccauimus mendacē
facimus eum et verbum ei⁹
non est in nobis. **Lectio. v.**

Hiloli mei hec scribo vo
A. iij.

bis ut nō peccetis. Si si qd
peccauerit aduocatū habe
mus apud patrē iesū xpm
iustūz ipse est ppiciatio pro
peccatū nris. Nō p nris au
tē tantū: s; etiā p totū mun
di. Et in hoc scimus qm co
gnouim⁹ eum si mādātā ei⁹
obseruemus. **Lectio feta.**
Qui dicit se nosse deum et
mādātā ei⁹ nō custodit mā
dātā est: z in hoc veritas nō
est. Qui autē seruat verbūz
ei⁹: vere in hoc caritas dei
pfecta est. In hoc scim⁹ qm
in ipso sumus. **Lectio. vii.**
Qui dicit se in ipso manere
debet sicut ille ambulauit
ipse ābulare. Carissimi non
mādātū nouū scribo vobis
sed mādātū vet⁹ qd habui
stis ab initio. Mādātū vet⁹
est p buz qd audistis. Iterū
mādātū nouū scribo vobis
qd est verū. z in ipso. z in vo
bis. qm tenebre trāsierūt et
verū lumē iā lucet. Qui di
cit se i luce esse z fratrē suūz
odit: i tenebris ē vsq; adhuc.
Qui diligit fratres suūz in
lumine manet z scandalum
in eo nō est. Qui autēz odit
fratres suūz in tenebris est
et in tenebris ambulat z ne
scit q̄ eat qm tenebre obce

cauerunt oculos ei⁹. **¶ viii.**
Scribo vobis filioli: qm re
mittunt vobis peccata p p
nomen eius. Scribo vobis
patres. qm cognouistis eūz
qui ab initio est. Scribo vo
bis adolēscētes: qm vicistis
malignū. Scribo vobis iſa
tes qm cognouistis patres.
Nolite diligere mūdū neq;
ea que i mundo sunt. Si qd
autē diligit mundūz nō est
caritas p̄ris i illo. Quonā
oē qd est in mundo cōcupi
scētia carnis. z cōcupiscē
tia oculorū est. et supbia ve
te q̄ non est ex patre. sed ex
mūdo ē. Et mūdus trāsiet
cōcupiscētia ei⁹. Qui autē
facit voluntatez dei: manet
in eternum. **Scdm iohāne.**
In illo tempore Dixit
iesus discipulis suis.
Amen amen dico vobis: si
qd petieritis patrē in nomi
ne meo dabit vobis. Aſq;
modo nō petistis quicq; in
noīe meo. Petitez accipie
tis vt gaudium vestrū sit
plenum. Et rel. **¶ Smel. lec.**
ei⁹ vñ. bede p̄f. i. l. ii.
Post mouere infir
mos auditores quo
modo in capite lectiōis bu
ius euāgelice discipulis sal

nator. pmittit. si quid inquit
eis petieritis patres in no-
mine meo dabit vobis. Quia
non solum nostri similes mul-
ta que patre in xpi noie pete-
re videntur non accipiant:
versutia ipse apostolus pau-
lus tertio dñm rogauerit vt
a se angelus sathane a quo
tribulabat abscederet: nec
impetrare potuerit. **Rec. r.**

Sed huius motio questio-
nis antiqua iam patrum expla-
natione referata est: quive-
raciter intellererunt illos so-
lum in noie saluatoris pete-
re: quia que ad perpetuam salu-
tem pertinent petunt. **Rec. rj**

Ideoq; apostolum non in noie
saluatoris petisse vt tempta-
tione careret: quam ob custo-
dia humilitatis acceperat
quod si hac caruisset saluus esse
non posset ipso affirmate cum
ait. Et ne magnitudo reue-
lationis extollat me: datus est
michi stimulus carnis mee an-
gelus sathane vt me colaphi-

Hic aliqui vt scilicet. **Exij.**
lutaria prius et postea sollici-
tis et deuotis quam actioni-
bus: nec tamen statim quod petimus
obtinemus. sed in futurum peti-
tionis nostre differat effectus
sicut cum genibus flexis quotidie

rogamus premissis dicentes. Ad-
ueniat regnum tuum. idem tamen
regnum non mor oratione fini-
ta. sed tempore congruo sumus acce-
pturi. Quod pia pulsione
nostri conditoris constat acti-
tari: vt videlicet desideria nos-
tre deuotionis dilatio cre-
scat. et incrementum quotidiana-
rum magis magisque puerctis:
tandem perfectius capiant gau-
dia que requirunt. **Scvj. iohem**

In illo tempore. Dixit iesus
discipulis suis. Amen
amen dico vobis: si quod petie-
ritis preter in noie meo dabit
vobis. Usque modo non petistis
quicquid in noie meo. Petite et
accipietis: vt gaudium vestrum sit
plenum. Hec in puerbis lo-
quitur super vobis. Venit hora
cum iam non in puerbis loquar
vobis: sed palam de patre annun-
tiabo vobis. Illo die in noie
meo petetis. Et non dico vo-
bis: quia ego rogabo premissis de
vobis. Ipse enim pater amat
vos: quia vos me amatis et cre-
didistis quia ego a deo exiui.
Exiui a patre et veni in mundum
Iherusalem relinquo mun-
dum et vado ad patrem. Qui
cum est discipulus eius. Ecce nunc
palam loqueris: et puerbum
nullum dicis. Nunc scimus

A lllj

q: scis oia et nō op⁹ est tibi
 vt q: te interroget. In hoc
 credim⁹ q: a dō existi Amē
 Te decet laus. *Colla. De⁹ a*
quo. In lau. cp. Bndictio.
Ad bñ. ā. wly modo nō peti-
 tis q:cp in noie meo petire z ac-
 cipietis alia. *Col. De⁹ a quo*
Ad. iij. cp. Estote factores
Col. De⁹ a quo. Ad. vj. et
ix. cp. z coll. vts. i pñā dñi.
post oct. pasche. Ad vñ. cp.
 Estote factores *Ad mgt. ā*
 Petite accipietis vt gaudiūve
 strū pleni sit i se ei pñ amat vos
 quosme amast z credidist al.
Colla. Deus a q. per tres
dies rogat. ad noctur. Cpz
 Epulemur nō i fermē. *Col.*
 presta nobis ops z mī. *vts*
puuatis dieb. In lau. cps.
Presta q: ops *Colla*
De⁹: vt q in afflictioe
 nra de tua pietate pfidim⁹:
 cōtra aduersa oia tua semp
 ptectioe muniamur. per.
Ad. iij. z vñ. *Cpm.*
 Onitemi alterutrū
 pctā vñ z orate p inuicē vt
 saluemini: multuz em valet
 depcatio iusti assidua. *col.*
 presta qsum⁹. *Ad. vi. Cp.*
Elyas hō erat filis
 nobis passibilis z ora

tionē orauit vt non plueret
 sup terrā: et nō pluuit annos
 tres z mēses sex: z rurū ora-
 uit z celum dedit pluuias. z
 tra dedit fructū suū. *Colla*

Mentē familie tue q:
 dñe z munere cōpun-
 ctiois api: z largitate pietat-
 tis exaudi. per. *Ad. ix. cp.*

Si quis ex vobis erra-
 uerit q: scire debet: cōm-
 terit q: euz scire debet: cōm-
 q: pueri fecerit pctōrem ab
 errore vie sue saluabit aiaz
 eius a morte z operit multi-

Dudmē pctōrū. *Col.*
 Euz q: culpas nras
 pñs vberib⁹ pcutis: vt nos
 a nris iniquitatib⁹ emundes:
 da nobis et de verberē tuo
 pficere: z de tua citi⁹ pñla-
 tioe gaudere. per. *Cpm.*
gilia ascēsiōis i lau. z ad. iij.

Pet ad vespas. *Colla.*
 presta q: ops de⁹: vt
 nre mētis intētio q: solēnta-
 tis vcture glīosus auctor in
 gressus est semp itēdat: z q:
 fide pergit puerfatiōe puer-
 niat. p eū d. *Ad vñ. ā. Al. ix.*

Primū quidē *Cpm.*
 sermonē feci de oib⁹:
 o theophile q: cepit iesus fa-
 cere z docere vsq: i diē qua
 picipiens aplis p spm factū

quos elegit assumptus est. **R.** Ois pulchritudo
 Ois pulchritudo. **h.** Optat.
 p. Ascēdēs xps i altū. Captiua
 duxit captiuitatē al. **Ad mgt**
 i. Pater manifestauit nomē tuū
 hoib⁹ q̄s dedisti michi: nūc autē
 peis rogo non p mūdo q̄ ad te
 vado al. **Col.** Præsta q̄s. **vt**
Inu. Alla. **vi. h.** Optat.
In. i. noc. an. Alleluia. **viii.**
ps. Dñe dñs nr. **p.** In dño
 pfido. **p.** Celi enar. **p.** Dñe
 in p̄tute. **ps.** Dñi ē fra. **ps.**
 Exaltabo. **p.** Exaltare dñe in
 p̄tute tua Cātābim⁹ p̄ psallem⁹
 p̄nres tuas al. **Lec. ex ome.**
Dñi gregori pape. **L. i.**
Dñi iesus postq̄
 loquit⁹ est discipulis suis:
 assumpt⁹ est i celū ⁊ sedit a
 dextris dei. In veteri testa
 mēto cognouim⁹ q̄ helyas
 strapt⁹ i celū. **R.** Post passio
 nē suā p dies q̄d: agita apparēs
 eis: loquēs de regno dei al. Et
 vidētib⁹ illis eleuat⁹ ē al. ⁊ nu
 bes suscepit eū ab oculis eor⁹ al.
R. Et p̄scēs p̄cepit eis ab hie
 rosolymis ne discederēt sed ex
 pectarēt p̄missionē p̄ris. **Et. L. i.**
Ed aliud ē celū aeri
 um: aliud ethereū. Ce
 lū q̄ppe aerii: terre est pro
 ximū. Unde ⁊ aues celi dici
 mus: q̄ eas volitare in aere

cernim⁹. **R.** Ois pulchritudo
 dñi exaltata ē sup sydera sp̄s
 ei⁹ in nubib⁹ celi: Et nomē ei⁹ in
 eternū pmanet al. **R.** A summo ce
 lo egressio ei⁹ ⁊ occurfus ei⁹ vsq̄
 ad summū eius. Et nomē. **L. i. i.**
In celū itaq̄ aerii he
 lyas subleuat⁹ est: vt
 i secretā quādā terre regio
 nē repēte duceret: vbi i ma
 gna iā carnis ac sp̄s q̄ete
 viueret q̄usq̄ ad finē mūdi
 redeat ⁊ mortis debitū sol
 uat. **R.** Exaltare dñe al. Inui
 tute tua al. **R.** Cātābim⁹ ⁊ psal
 lem⁹. Inuitute. **L. i. i.**
In le emi montes distu
 lit nō euasit. Redēptor autē
 noster q̄ nō distulit: supera
 uit: eāq̄ resurgēdo p̄sūpsit
 ⁊ resurrectiōis sue gloriam
 ascēdēdo declarauit. **R.** Si
 ei nō abiero paradyt⁹ nō veniet
 ad vos: si autē abiero mittā eū ad
 vos: Cū autē venerit ille docebit
 vos oēm veritatē al. **R.** Non enī
 loquet⁹ a semetipso s̄ q̄cunq̄ au
 diet loquet⁹: q̄vētura sunt annū
 ciabit vobis. Cū. **In. ii. noc. i.**
Alla. ps. Deus nr̄ resu. **ps.**
Dēs gētes. **p.** Cātate. **i. ps.**
Dñs reg. **i. ps.** Dñs reg. **ii.**
ps. Bñdic. **i. ps.** A summo ce
 lo egressio ei⁹. Et occurfus eius
 vsq̄ ad summū eius alla. **L. v.**

In festo ascensionis dñi.

Nostandū ē q̄ helyas
in curru legit ascen-
disse: vt videlicet apte mō-
straret: q̄ hō purus ad into-
rio indigebat alieno. **R.** Ite
in orbē vniuersuz ⁊ p̄dicate dicē-
tes alla. Qui crediderit ⁊ bap-
tizat⁹ fuerit salu⁹ erit al. al. **R.**
Et ites ergo docete oēs gētes ba-
ptizātes eos in noīe p̄ris ⁊ filij ⁊
spūs sc̄i. Qui crediderit. **L. vii.**
Per āgelos q̄ppe illa
facta ⁊ ostēsa sūt ad-
iūmēta: q̄ nec ad celū q̄dez
aeris p̄ se ascēdere poterat
quem nature sue infirmitas
grauabat. **R.** Ascēdit de⁹ i iu-
bilatōe alla ⁊ dñs. In voce tube
al. al. **R.** Ascēdēs x̄ps i altū ca-
ptiuā duxit captiuitatem. In.
R. Edēptor n̄r nō **L. vii.**
curru. nō āgelis suble-
nat⁹ legit: q̄ is qui fecerat
oīa nimirū sup oīa sua h̄u-
te ferebatur. Sicut autē iō-
seph a fratrib⁹ vēditus. vē-
ditionē n̄ri redēptoris figu-
rauit: sic enoch trāslat⁹ atq̄
ad celū aeris helyas suble-
uat⁹: ascēsiōe dñicam desi-
gnauit. Ascēsiōis sue dñs
p̄nūcios et testes habuit
vnū ante legē. aliū sub lege
vt q̄nq̄ veniret ip̄e q̄veraci-
ter celos penetrare potuif-

set. **R.** Ascēdēs x̄ps i altū ca-
ptiuā duxit captiuitatē. **R.** **R.**
dona hoib⁹ al. al. **R.** Ascēdit de⁹
i iubilatōe dñs i voce tube. **R.**
Ader ip̄e (dir. **L. vii.**)
ordo i eoz vtrorūq̄
subleuatōe p̄ q̄dā incremē-
ta distiguit. Nā enoch trāslat⁹
lat⁹. helyas hō ad celū sub-
uect⁹ esse memorat⁹: vt veniret
postmodū. q̄ nec trāslat⁹
tus nec subuect⁹: celū etbe-
reū sua virtute penetraret.
P̄fate fr̄es q̄uo p̄ incremē-
ta creuerit mundicia sc̄ita-
tis. q̄d p̄ trāslatos famulos
⁊ p̄ ascēdētis dñi p̄sonā pa-
tēter ostendit. Trāslat⁹ enī
est enoch: ⁊ p̄ coitū genit⁹.
⁊ p̄ coitū generās. **R.** **R.**
helyas p̄ coitū genit⁹. **R.** **R.**
iā p̄ coitū generās. **R.** **R.**
vero ē dñs neq̄ p̄ coitū ge-
nerās neq̄ p̄ coitū gñatus.
R. nō turbet cor v̄r egorado
ad p̄rem ⁊ dū assūpt⁹ fuero aue-
bis mutā vobis al. **Spm.** h̄u-
⁊ gaudebit cor v̄r al. **R.** **R.**
gabo p̄rem ⁊ alis paclytū dabit
vobis. **Spm.** **Ad cā. ā.** **R.** **R.**
Cā. Quis ē iste. **R.** nō v̄re
liquā o: phanos denā ad vocē
gaudebit cor v̄r al. **S. marcū**
In illo tpe. **R.** Ecū bēti-
bus vñdecī discipulis

apparuit illis iesus: et probauit incredulitatē illoꝝ ⁊ duriciā cordis: q̃ his qui uiderāt eū resurrexisse nō crediderūt. Et rel. **Om̃el. lec.**
eu. dē dñi grego. pape. l. ii.

Quod resurrectionem dñicā discipuli tarde crediderūt: nō tā illoꝝ infirmitas q̃ nra ut ita dicaz futura firmitas fuit. **R.** Cumq̃ intuerent in celū eū ē illū ecce duorū aliter iuxta illos i uerbalis q̃ ⁊ dixerūt Al. al. al.

Hic iesus q̃ assūpt⁹ ē a uobis i celū si ueniet quēadmodū uidis eū eūtem in celū. **Al. l. x.**
Ipsa nāq̃ resurrectio illis dubitād⁹ p̃ mltā argumēta monstrata est: q̃ dū nos legētes agnoscim⁹: qd aliud q̃ de illoꝝ dubitatione solidamur? **R.** ponit nūc ascēsuꝝ suū dñs. Qui ābulat sup̃ pēnas uentoꝝ al. **R.** Qui facit āgelos suos sp̃s ⁊ ministros suos ignē uentē. Qui. **L. xj.**

Minus ei mihi marīa magdalene p̃stitit q̃ cit⁹ credidit: q̃ thomas q̃ dū dubitauit. ille etesi dubitando uulnerū cicatrices tetigit ⁊ de nro pectore uulnus dubitationis āputauit. **R.** dñi galilei qd admiramini

aspiciētes in celū al. Quēadmodū uidistis eū ascēdēre in celū? ita ueniet al. al. al. **R.** Cūq̃ ita uerē i celū eū ē illū ecce duorū aliter iuxta illos i uerbalis q̃ ⁊ dixerūt. Quēadmodū. **L. xij.**

Ad insinuādā q̃s ueritatem dñice resurrectionis notādū nobis est qd lucas referat dicēs. Conuelescēs p̃cepit eis ab hierosolimis ne discederēt. Et post pauca. Vidētib⁹ illis eleuatus est: ⁊ nubes suscepit eū ab oculis eoz. Notate p̃ba signate mysteria. Quēscēs eleuat⁹ est. Comedit ⁊ ascēdit. ut uidelicet p̃ effectū comestiois: p̃ itas patesceret carnis. **R.** Dat cū essez cū eis ego seruabā eos q̃s de disti michi nūc aut ad te uenio nō rogo ut tollas eos de mūdo s̃ ut serues eos a malo al. **R.** Water scē seruā eos in noīe tuo quos dedisti michi. nō. **Scōz marcū**

In illo tpe. Recūbētibus undecim discipulis apparuit illis iesus ⁊ exprobrauit incredulitatē illorū et duriciā cordis: q̃ his qui uiderāt eū resurrexisse nō crediderūt. Et dixit eis. Eūtes in mūdū uniuersum p̃dicate euāgeliū omī crea

tire. Qui crediderit baptizatus fuerit saluus erit. Qui vero non crediderit: perdenabit. Signa autem eos qui crediderint hec sequentur. In nomine meo demonia eiicient: liguis loquentur novis: serpentes tolerant. Et si mortiferum quid biberint: non eos nocebit. Super egros manus imponet et bene habebunt. Et dominus quod deus iesus postquam loquutus est eis assumpsit est in celum: sedit a dextris dei. Illi autem perfecti per discipulos suos ubique domino cooperantur sermonem confirmante sequentibus signis. Amen. Te decet.

Concede quies. **Colla.** Opus dei: ut quod hodie nostra die unigenitum tuum redemptorem nostrum ad celos ascendisse credimus: ipsi quoque mente in celestibus habitemus. Per eundem.

In lau. a. Alleluia. **Ep.** Qui mundum quod deus. **R.** Ascendo ad patrem meum et patrem vestrum. **Alfa alfa. R.** Deus meus et deus vestrum. **Alleluia hy.** **Q.** grāde. **R.** Ascendit deus in iubilante. Et dominus in voce tube alleluia. **Ad bñ. a.** Ascendo ad patrem meum et patrem vestrum deum meum et deum vestrum al. **Coll.** Concede quies opus. **Ad. i. an.** Alfa. **vij.** **Ad. iij. hy.** Eterne rer. **an.** Alfa. **vij. epim.** Primum quod deus

R. exaltare deus in virtute tua. **Colla.** Concede quies. **Ad. i. an.** Alleluia. **v. Epim.** **P.** Est passionem suam dominum. prebuit seipsum discipulis suis vivum in multis argumentis per dies quadraginta apparens eis et loquens de regno dei. **R.** A summo celo. **Coll.** **P.** Lus cuius filius in altis celorum potenter ascendens captivitatem nostram suam duxit et tute captivam. tribue quies: ut dona quod tuis principibus contulit: largiatur et nobis. Per eundem. **Ad. ix. a.** Alfa. **vij.** **Ep.** **E**is ab hierosolymis ne discederet: sed expectaret promissionem patris quam audisti inquit per os meum: quod iohannes quod deus baptizavit aqua. vos autem baptizabimini spiritu sancto non post multos hos dies. **R.** non vos reliqua orpha. **Coll.** **A**tionibus nostris: ut sicut humani generis saluator: cōsedere tecum in tua maiestate cōfidimus: ita usque ad consummationem seculi manere nobiscum: quemadmodum est pollicitus sentiamus. Per eundem. **Ad vs. a.** Alleluia. **ix. Epim.** **P.** Primum quod deus. **R.** Ascendit deus

Dñica infra oct. ascēſionis dñi.

So. cſ.

iubilatioe. **Alia** **alla. h.** Et dñs
in voce tube. **Alia. h.** **Opta**
tus. Ascēdēs xps. Ad mgt
ā. O rex gl'ie dñe virtutū q' trū
phator: hodie super omnes ce-
los ascēdisti ne dereliquas nos
orphanos sed mitte p'missū pa-
tris in nos spm p'itatis al. **Col.**
Locede q's. Priuaty dieb'
vſq' ad penihēcōstē inuita.
Alia. iij. h. **Optat.** **In. i.**
noc. ā. Alia. viij. h. Exaltare
dñe in virtute. **Lec.** Venite
reuerta mur. **R.** Ascēdēs xps
in altū. **Alia. al.** **R.** Captiua du-
xit captiuitatē. **Alia. In. ij. no.**

Citur. **Alia. viij. cſ.**
Ihristus q' descendit
ipse ē q' ascēdit sup oēs ce-
los vt adimpleret oīa. **R.** A tū

Aribue (mo celo. **Col.**
Qs o'ps deus: vt illuc
tēdat xpiane deuotōis affe-
ctus: q' tecū ē n'ra subst' ātia
iesus xps filius tu' dñs n'r.
per eū. **In lau. ā. Alia. viij.**

ps. Misereere. Cōm
Alicuiq' n'r data est
grā scdm mensurā donatio-
nis xpi ppter qd dicit ascē-
dens in altū captiua duxit
captiuitatē: dedit dona ho-
minib'. **R.** Ascendo ad p'rem
R. Ascēdit de' in iubila. **Col.**
Concede q's. per hos. diei

vt i die ascēſionis. C. Fes. vi
Ad bñ. ā. Vado parare vobis
locū z iterū veniā ad vos **Alia. z**
gaudebit cor vestrū al. al. Ad
mgt. ān. Non vos relinqua' or-
phanos al. vado r'veniā ad vos
Alia z gaudebit cor vestrū. Alia
C. Sabbō. Ad bñ. ā. Pacē
meā do vobis al. pacē relinquo
vobis al. **Ad ves. ān. Alia. ix.**
Cpm. Primū qdē. **R.** Ascē-
dit de'. **h.** **Optat.** **R.** Ascē-
dēs xps. **Ad mgt. ā.** p' mani-
festauit. **C. Dñica infra octa.**
ascēſionis inuit. Alia. iij. ps.
Venite. h. **Optat.** **In. i.**
noc. ā. Alia. p. Dñe i p'tute.
z z. h. Exaltare dñe i vir. **Ser**

mo beati leonis pape. L. i.
Omnificatio dñi n'r i te
su xpi f'fres dilectissi-
mi resurgēdo. z in celis ho-
die ascēdēdo p'pleta ē. Re-
surrectiōis diē ipi' pasche
dñi celebrauim': ascēſiōis
vero diē hodie celebram'.
Festus nobis dies vterq' il-
luxit. **R.** post passio. **Lec. ii.**

Ideo em' resurrexit xps vt
nobis exēplū resurrectiōis
ostēderet: z ideo ascēdit in
celis vt nos desup sua mia
protegeret: xpi em' resurre-
ctio cūctorum est populorū
redemptio. **Lectio tertia.**

Infra octa: ascensionis dñi.

Salvator mñdi rediit in
corpus assumpsit ⁊ inter flo
rescentes arbores ⁊ cādātia
lilia: carnē iam mortuaz re
floreſcere fecit. **Lect. iiii.**
Resurrecturi sunt eñ ⁊ om
nes hoīes de ſepulchris ſu
is: vt cūcta virentia q̄ vide
mus ligna redeſite anno re
ſurgunt: et quod ā modo ita
imago dei tūc reſurrectura
In. ii. noc. ā. Añ. p. Dñs il
lumi. 22. ⁊. A tūmo celo. l. v.

Sic etem poſt hiema
lis rigoris frigida q̄
dāmō ſepulturā: pullulare
oīa elemēta feſtinant. vt re
ſurgēte dño ⁊ ipſa reſurge
re videantur. **Lectio ſexta.**

Nam vtiq; ex reſurrectio
ne xpi ieſu: aer ſalubrior. ſol
cādidior: terra fecundior
Ex eo ſurculus vireſcit ⁊ fru
ctificē: herba creſcit ⁊ ſegetē
vineā dilataſ ⁊ palmitē. Si
igit cū reſloreſcit xpi caro.
oīa florib; veſtiunt: nec eſſe
eſt vt homo aliquando cre
dat ſe eē reſurrecturū. **L. vii**

Hlo:uit igitur dñs cum re
ſurrexit de tumulo: fructifi
cavit cum aſcēdit in celum.
Nā aſcēdēs i celū ad patrē
ſcil: fractū ſue carnis repo
ſuit: ⁊ ipe in ſe p ſpeꝝ nraꝝ

nos collocavit ⁊ in iuſticijs
ſemina dereliquit. **L. viii.**

In reſurrectione nāq; xpi
tartar; aperit: neophyti ec
cleſie ſinu ſuſcipiūtur: imo
uat terra: celū p ſpñ ſactū
reſeratur. A pto eñ tartaro
mortui redeūt ad vitā: imo
uata terra geminat reſurgē
tes. celum reſerātū ſuſcipit
aſcēdētes. corpora ſanctorū
ingrediūtur in ſactā ciuita
tē. Hābem; dilectiſſimi ſue
ture qñq; reſurrectiōis nre
auctoriē dñz nrm ieſum xpi

Credim; eñ illū prius pe
pendiſſe in ligno: nūc credi
mus iā ſedere i celo. **Ad cā.**
ā. Añ. l. Can. Quis ē iſte dñs

non vos ⁊ elinqnā. **Euāgelii**
cū lectiōib; ſicut in die aſcen
ſionis cum coll. In lau. āñ.

Añ. ps. Miſerere. Letera
oīa vt in die aſcēſiōis: reco
uto w capitulū iſtud dicat.
Bñdictio ⁊ cla. Lōmō. de
dñica. ā. Cum venerit: para
tus quē ego mittā vobis ſim
ritat; ille teſſionū ph: illebit de
me. Añ. ⁊. Dñs regna. L. vi.

Omnipotēs ſempiternus
de; fac nos tibi ſemp
⁊ deuotā gerere volūtatem
de ſeruire. **per. Lōmō. ad**

Infra octa. ascensionis dñi. Fo. ciii.

vespas. an. Hec loquutus sū
vobis vt cū venerit hora eorū re
miniscamī qī ego dixi vobis al.
Ad dirigat dñe. Colla. Ps.
sempitēne de. C. Fe. iij. Ad
bñ. ā. nō turbet cor vestrū alka
ego vado ad patrem alka. **Ad**
magr. an. Eūtes in mūdū vni
uersū predicate euāgelīū omni
creature alka. q̄ crediderit ⁊ ba
ptizat⁹ fuerit salu⁹ erit al. q̄ nō
nō crediderit p̄dēnabitur alka.
C. feria. iij. Ad bñ. ā. Dñs
q̄dē ier⁹ postq̄ loquit⁹ est eis
ascēdit in celū ⁊ sedit a dextris
dei alka. **Ad magr. ā.** Viri gali
lei q̄d aspiciat⁹ i celū hic iesus q̄
assūpt⁹ est a vobis in celū sic ve
niet al. **C. Fe. iij. Ad bñ. ā.**
Sic veniet quēadmodū vidist⁹ eū
eūte i celū al. **C. In oct. ascē**
sionis. Ad vs. ā. Alta. ix. cō.
primū qdē. R. Ascēdit de⁹
h. Optat. R. Ascēdēs xps
Ad magr. ā. Water manifesta
ui. **Colla. Cōcede q̄sumus.**
vs. Inuitat. Alleluya. iij.
De cetero tam i nocte q̄ in
die vt in ascēsiōne: nisi q̄ le
ctiōnes iste legantur. Ser.
mo bñ leonis pabe. Lec. i.
Sacramtū dilectissī
mi salutis nostre quā
p̄cio sanguis sui vniuersita
tis cōditor estimauit: a die

corporalis oit⁹ vsq̄ ad eri
tum passionis p̄ dispēsatio
nē humilitatis ipletum est.
R. Post passionē suam. **L. ii.**
Alicet multa etiā i forma
serui diuinitat⁹ signa radia
uerit: pprie tamē illi⁹ t̄pis
actio ad demōstrādā susce
pti hōis p̄tinuit veritatem.
Post passionem nāq̄. L. iij.
ruptis mortis vinculis: que
vim suā in eum qui peccati
erat nescius incedēdo p̄di
derat: infirmitas in virtutē
mortalitas i eūnitatē: cōtu
melia trāsīuit in glīam: quā
dñs iesus xps in multis ma
nifestissq̄ documētis multo
rū declarauit aspectui: do
nec triūphum victoriē quē
reporat⁹ a mortuis infer
ret in celis. **Lectio quarta.**
Sicut in solēnitāte pascha
li resurrectio nobis fuit cau
sa letādi: ita ascēsiō eius in
celū. presentium est nobis
materia gaudiorū: recolēti
bus illū diē et rite veneran
tibus quo natura nostre hu
militatis in xpo supra oēm
celi maliciam: supra omnes
ordines angelorum ⁊ vltra
cunctarum altitudinē po
testatū ad dei patriē est p̄
uecta cōfessum. **Lectio. v.**

Quo ordine operū diuino
rū nos fūdaſti. nos edifica
ti ſum⁹: vt mirabilior fieret
grā dei cū remoi⁹ aſpectu
hoīz q̄ merito reuerētiā ſui
ſentiebātur indicere: fides
non diffideret: ſpes non ſu
ctuaret: caritas nō teperet
Magnarū em̄ hic vi- *l. vi.*
gor eſt mentiū: ⁊ valde fide
liū eſt hoc lumē aīoz: incū
ctanter credere ea q̄ corpo
reo nō vidētur ituitur: et ibi
figere deſideriū quo non
queas ferre cōſpectū. *l. vii.*
Hec aut̄ pietas vnde ī cor
dib⁹ nr̄is naſcereſ. aut qūo
quiſq̄ iuſtificareſ p̄ fidem.
Si in hiſ tantū ſal⁹ nr̄a cō
ſiſteret: que obtutib⁹ ſubia
cerēt: Vnde ⁊ illi viro q̄ de
reſurrectiōe xp̄i videbatur
ambigere niſi ī ipſius carne
veſtigia paſſionis ⁊ viſu ex
ploraffet et tactu. q̄ vidīſti
me iquit dñs credidīſti. bñ
q̄ nō viderūt ⁊ crediderūt.
Ut igiſ hui⁹ beati- *l. viii.*
tudis dilectiſſimi capaces
eſſe poſſem⁹: expletis oīb⁹
que euāgelice p̄dicationi ⁊
nouī teſtamēti miſteriſ cō
gruebant. dñs nr̄ ieſus xp̄s
q̄drageſimo poſt reſurrecti
onem die corā diſcipuli� ele

natus ī celſū corporalit̄e pre
ſentie modū fecit. māſurus
in p̄ſis dextera. doneq̄ t̄po
ra multiplicandis filiis ec
cleſie diuin⁹ p̄ſtituta pa
gant: ⁊ ad iudicādoſ viuos
⁊ mortuos ī eadē carne in
aſcēdit adueniat. *l. ec. ſc̄i.*

Ieuāgelii ſc̄oꝝ lucam
A illo tpe. Dixit ieſ
diſcipuliſ ſuiſ. Hæc ſūt ver
ba q̄ loquit⁹ ſum ad voſ cū
adhuc eſſem vobīſcū qm̄ ne
ceſſe eſt īpleri oīa q̄ ſcripta
ſunt ī lege moyſi ⁊ p̄phetis
et pſalmis de me. Et reliq̄.
l. m. l. i. i. v. e. be. p̄b̄i. l. i.

Aſcēſur⁹ in celſū dñs
p̄mo diſcipuloſ de
myſterio ſue fidei diligēt
iſtruere curauit vt tāto cer
tius hanc mūdo p̄dicarēt:
quāto eā ⁊ ab ipſo veritat̄
ore p̄cepiffent: et p̄phetarū
ore tam dudū p̄ſignatam
fuiſſe cognocerent. *l. ec. g.*

Ap̄parēs ei eiſ poſt reſur
rectiōis triūphū: iuxta hoc
qđ modo cū euāgelii lege
retur audiuimus. Hæc ſunt
inq̄t verba q̄ loquit⁹ ſus ad
voſ cū adhuc eſſet vobīſcū
id eſt ſiſe vobis adhuc cor
pus corruptibile ac mortale
geſtare qm̄ neceſſe ē īpl

ri oia q̄ scripta sunt in lege
moysi z pphetis z psalmis
Impleta in se (de me. **l. xj.**)
dicit dñs sacramēta: q̄ moy
ses z pphete z psalmi predi
cerunt: vnde liq̄do patet qz
vna est ecclesia i oibus san
ctis ei⁹: eadē fides electoz
oim pcedētū videlicet z sub
sequētū carnalē ei⁹ aduen
tum qz nimirū sicut nos p fi
dez transacte incarnationis:
passionis ac resurrectionis
illius saluamur: ita z illi fu
turā illā incarnationē. passi
onē ac resurrectionē certifi
sime credētes: p eū dē vite
auctore se saluari sperabāt.
Quod bene duo viri q̄ bo
trū de terra pmissionis ad
pplm i deserto expectantē:
in vecte portabāt. insinuant.
Botr⁹ vecti ipositi⁹: **l. xij.**
dñs est i cruce exaltat⁹ qui
dicit. Ego sū vitis vera. Et
alibi poculū vini discipulis
porrigēs: hic ē inqt calix no
uū testamentū in sanguine
meo q̄ p vobis fundet. De
q̄ ecclia. Botrus inqt cypri:
dilectus me⁹ michi. **Scdm**
In illo tēpore (**lucā.**)
Dixit iesus discipulis
suis. Hec sunt verba que lo
quut⁹ sum ad vos cū adhuc

essem vobiscū quonā neces
se est impleri oia q̄ scripta sūt
in lege moysi et pphetis et
psalmis de me. Tunc ape
ruit illis sensum vt intellige
rent scripturas: et dixit eis.
Quonā sic scriptū est z sic
oportebat xpm pati z resur
gere a mortuis die tertia et
predicari in noīe eius peni
tentia et remissionē pecca
torū in omnes gentes inci
pientibus ab hierosolima:
vos autem estis testes hoz
Et ego mitto pmissum pa
tris mei in vos. Vos autem
sedete i ciuitate quoadusqz
induamini virtute ex alto.
Eduxit autē eos foras i be
thaniā z eleuatis manibus
suis benedixit eis Et factū
est duz benediceret illis re
cessit ab eis z ferebatur i ce
lum. Et ipi adorātes regres
si sunt in hierusalem cū gau
dio magno: et erant semper
in tēplo laudātes z benedi
centes deū. Amē. Te decet.
Colla. Lōcede q̄s. Letera
sicut i die ascensionis. C. Fe
ria. v. Ad bñd⁹. ān. Illi autē
pfecti predicauerunt vbiqz deo
coopantez fmonē pfirmāte seqn
tib⁹ signis alla alk. **Lo. Lōn**
cede q̄s op̄s de⁹: vt q̄ vnige

In die sancto penthecostes.

nitū. *rc. Ad m̃gt. ā.* Rogabo
patrē meū et alium paracletū da
bit vobis alkā. *¶ Sabbato ad
bñ. ā.* Nisi ego abiero pacit
nō veniet dū assump̃t fuero mit
tam vobis alkā. *In vigilia pē
the. ad ṽs sup psalmos. ān.*

Alleluia. vi. Caplin.
Am cōplerent dies
penthecostes erāt oēs disci
puli parit in eodē loco: et fa
ctus est repēte de celo son⁹
tāq̃ adueniētis spūs vehe
mētis et repleuit totā domū
ubi erāt sedētes. *¶* Repleti sūt
sūt. *hy. Jam xps. ¶* Emite
sp̃m tuū et creabūtur. Et renoua
bis faciē tre alkā. *Ad m̃gt. ān.*

*Si diligit me m̃data mea ser
uate alkā alkā al. Col.*
Resta q̃s op̃s de⁹: vt
claritatis tue sup nos splen
dor effulgeat et lux tue lucis
corda eorū q̃ p grām tuā re
nati sunt: sc̃ti spūs illustra
tione p̃firmet. per eiusdē.

Inuit. Alk. vi. hy. Jam xps.
In. i. noct. ān Alk. viii. ps.
Dñe dñs noster. *ps. Lōser
ua me. ps. Celi enarrāt. ps.*
Dñs regit. *ps. Afferte dño*
ps. Exultate iusti. ¶ Spūs
dñi repleuit orbē terrarū. Et hoc
q̃ p̃tinet oīa sciētā habet vocis
alkā. *Ser. bñi leonis pa. Ec. j.*

Hodiernā solēnitatē
dilectissimi i p̃cipulis
festis esse venerādā oīa ca
tholicorū corda cognoscūt:
nec dubium est quāta huius
diei reuerētia debeatur: quē
spūs sc̃s excellētissimo sūt
munerē miraculo p̃secrauit.

¶ Dū cōplerent dies pēthe
stes erāt oēs parit dicētes alk. et
subito fact⁹ est son⁹ de celo alkā:
tāq̃ spūs torrēs repleuit totam
domū Alkā alkā. *¶* Repleti sūt
oēs spūs sc̃tō et ceperūt loq̃ Alkā.

Nam ab illo die *Ec. j.*
quo dñs sup̃a celorū
altitudinē ad dexteram dei
patris cōfessus⁹ ascēdit: de
cim⁹ iste est q̃ ab eiusdē re
surrectiōe q̃nquagesim⁹. no
bis in eo a quo cepit illuxit.
¶ Repleti sūt oēs spūs sc̃tō et ce
perūt loq̃. put spūs sc̃tis dabat
eloq̃ illis. Et cōuenit multitudo
dicētū alkā. *¶* Loq̃bant varijs
liguis apli magnalia sc̃st. *Ec. j.*

Magna mysteria et ve
sterū sacramentorum
continens et nouorum qui
bus manifestissime declara
tur et gratiā p̃nunciātam
fuisse per legē. et legem im
pletam esse per gratiā. *¶*
Jam non dicam vos seruos sed
amicos meos q̃a omnia cognos

In die sancto pethecostes. So. cxi.

nistis que operatus sum in medio
vra alba. Accipite spiritum sanctum in vo-
bis paracletum: ille est quem pater mittit
vobis alba. **¶** Quotum remis-
eritis peccata remittuntur eis. Accipi.

Sicut hebreo **L. iij.**
quodam populo ab egypti
prijs liberato: qui quagesimo
die post imolationem agni ler-
data est in monte syna ita post
passionem christi qua verus dei
agnus occisus est: quinquagesimo a resurrectione ipsius
die in apostolos plebem creden-
tium spiritus sanctus illapsus est. **¶**
Solito festivitatis die dicebat ie-
sus quod crederet in me flumina de ventre
ei fluere aqua viue: hoc autem dice-
bat de spiritu quem accepturi erant cre-
dentes in eum alba. **¶** Qui sunt velat
et bibat et de ventre eius fluere aqua
viue. **¶** **In. ij. noct. 3. Alba**
viii. ps. Deus noster refu. **ps.**
Magnus dominus. **ps.** Exaudi de-
us orationem meam cum deprecor. **ps.**
Te decet. **ps.** Antiphona in iudea.
ps. Benedictus. **¶** Repleti sunt
omnes spiritu sancto. Et ceperunt loqui

Et ut facile (alba. **L. v.**)
diligenter christianus agno-
scat initia veteris testameti
euangelicis ministrasse princi-
pijs. et ab eodem spiritu conditum fe-
dus secundum quod promissum fuerat istum
tutum. **¶** Disciplinam et sapien-

docebat eos dominus alba. firmavit
illis gratiam spiritus sui et intellectu
adimplevit corda eorum alba alba. **¶**
et petino namque sonitu spiritus sanctus
super eos venit. et intellectu. **L. vi.**

Nam sicut apostolica tes-
tatur hystoria cum comple-
rent dies pethecostes esset
quod omnes pater in eodem loco sa-
ctus est repete de celo son-
tans aduenientis spiritus vehem-
entis: et replevit totam domum
ubi erant sedentes. **¶** Spiritus dominus
replevit orbem terrarum. et hoc quod
continet omnia scientia habet vocis
alba alba. **¶** Omnium est enim artifex
omne habens virtutem omnia
prospiciens. et. **L. v. vij**

Et apparuerunt illis
dispartite lingue tanquam ignis se-
ditas supra singulos eorum
Et repleti sunt omnes spiri-
tu sancto: et ceperunt loqui va-
rijs linguis: prout spiritus sanctus
dabat eloquium illis. **¶** Non vos
relinquam orphanos alba. vado et
venio ad vos. Et gaudebit cor
vrum alba alba. **¶** Nisi ego abiero
paracletus non veniet dum assum-
ptus fuero mittam vobis eum.

Quia vobis et gau. **L. viij.**
Olor est sermo sapiencie:
et ubi deus magister est quod ci-
to discitur quod docet. **¶** Non
est adhibita interpretatio ad

In die sancto pēthecostes

audiēdū: non cōsuetudo ad
vſū: nec tēpus ad studiū: ſz
ſpirāte vbi voluit ſpiritu ve
ritatē: pprie ſingularz gētū
voces facte ſunt i ecclie ore
cōes. Ab hoc igit die tuba
euāgelice p̄dicatōis itonu-
it. ab hoc die ibres carīſma
tū. flumīa bñdictionū oē de
fertū z vniuerſaz aridā irri-
gaueſt. qm̄ ad renouādā fa-
ciem terre ſpūs dei ferebat
ſup aq̄s. z ad veteres tene-
bras abigēdas: noue lucis
fulgura chomſcabāt. cōmi-
cātū ſplendore linguaz: vt
vbi dñi lucidū z eloquz cō-
cipereſ ignitū. cui ad creā-
dum intellectū. ſumēdūq̄
pctm̄ z efficacīa illuīnādī. z
vis ieſſet v̄rēdi. **Spūs ſctūs**
pcedēs a throno apoſtolorū pe-
ctora inſiſit bilit penetrant nouo
ſcrificatiōis ſigno. ut in ore eo-
rū oim̄ genera naſcerēt linguaz
alka. **Fact⁹** eſt repēte de ce-
lo ſon⁹ aduenientis ſpūs vehe-
mētis. ut in. **Ad can. an.** Alka
of. Lā Quis eſt iſte. **Spī**
rit⁹ paraclitus. Docebit vos oīa
alka. **Scdm̄ iohannē.**
In illo tpe. Dixit ieſus
discipulis ſuis. Si quis dili-
git me ſermonem meum ſer-
uabit. Et pater me⁹ diligit

eum: et ad eum veniemus z
māſionem apud eum facie-
mus. Et reliq̄. **Smelia lec.**
euide beati gregori⁹ pape.

Ibet fratres ca-
riſſimi euāgelice ver-
ba lectionis ſub breuitate
trāſcurrere: vt poſt diutius
liceat i p̄tēplatiōe tate ſolē
nitatis imorari. **Spūs ſc̄**
ct⁹ repleuit totā domū vbi erāt
apoſtoli z apparueſt illis diſpi-
te ligue tāq̄ ignis ſeditq̄ ſup
ſingulos eoz. Et repleti ſūt oēs
ſpū ſancto alka alka alk. **Idem**
ergo eſſēt diſc̄puli in vñū cōgre-
gati propter metū iudeoz ſon⁹
repēte de celo venit ſup eos. Et

H die nāq̄ (reple. **Lā**
Spūs ſctūs repenti ino-
ſonitu ſup diſc̄pulos venit:
mētēſq̄ carnaliū in ſui amo-
rem pmutauit z foris appa-
rentib⁹ liguis igneis: intus
facta ſunt corda flāmantia:
qm̄ dū deū in ignis viſione
ſuſcipiūt p̄ amores ſuauiter
arſerūt. **Facta** autē hac vo-
ce puenit multitudo z mēte ſu-
ſa ē. Qm̄ audiebat vñū ſc̄ſq̄ lin-
gua ſua illos loquentes magna
lia dei alka. **Stupebāt** autē
oēs z mirabātur. Quomā. **Lā**
Ipſe nāq̄ ſpirit⁹ ſan-
ctus amor eſt. Unde

z iohānes dicit. Deus caritas est. Qui ergo mēte integra deū desiderat: profecto iam habet quē amat. Neq; em̄ quisquā posset deū diligere: si eū quē diligit nō haberet. **R.** Aduenit ignis diuin⁹ non cōburēs sed illuminās: non cōsumēs s; lucēs z tuenit corda discipulorū receptacula munda Et tribuit eis carismatuz dona alia al. **R.** Inuenit eos pcorde caritatez collustrauit eos inuindans diuinitas deitatis. Et tri.

Ecce si vnusq; s; **R. xii.** vestruz requiritur an diligit deum tota fiducia z secura mēte respondet. diligigo. In ipso autem lectionis exordio audistis quid veritas dicat. Si q; diligit me sermonē meū seruabit. Probatio ergo dilectiōis: exhibitio est operis. Hic i epla sua iohānes idē dicit. Qui dicit q; diligo deū et mādata ei⁹ nō custodit: mendax est Vere em̄ diligim⁹: si mādata seruam⁹. Vere diligimus si ad mandata ei⁹: a nostris nos voluptatib⁹ coartam⁹. Nā q; adhuc p illicita desuit pfecto deū nō amat q; ei i sua voluptate contra dicit. **R.** Apparuit aplis di-

spite ligue tās ignis Sedit⁹ supra singlos eorū sps sc̄tis al.

R. Sps dñi repleuit totā domū ubi erāt sedentes apli. Sedit⁹

ISecūdū iohannem.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Si q; diligit me sermonē meū seruabit. Et pater meus diliget eum z ad eū veniem⁹ z māstionez apud eū faciemus. Qui nō diligit me sermones meos nō seruat. Et sermonē quez audistis non est me⁹ sed ei⁹ qui misit me patris. Hec loquit⁹ sum vobis apud vos manēs. Paraclet⁹ autē sp̄s rit⁹ sc̄tūs quē mittet pater i noīe meo: ille vos docebit oīa et suggeret vobis oīa q; cūq; dixero vobis. Pacem reliquo vobis pacē meā do vobis. Nō quomō mūdus dat ego do vobis. Non turbetur cor vestrū neq; formidet Audistis q; ego dixi vobis: vado z vēio ad vos. Si diligeretis me: gauderetis vtiq; q; vado ad patres: qā pater maior me est. Et nūc dixi vobis priusq; fiat: vt cū factū fuerit credat⁹. Nā nō multa loquar vobiscū. Venit em̄ princeps mūdi hui⁹ z in me nō habet quicquaz:

¶ Ebdomada penthecostes.

Sed vt cognoscat mūd⁹ qd
diligo patrē: ⁊ sicut manda
tuz dedit michi p^r sic facio

Deus qui hō: **Colla.**

dierna die corda fī:

deliū scī spūs illustratiōe

docuisti: da nobis in eodez

spū recta sapere: et de eius

semper cōsolatiōe gaudere

per. eiusdē. **In lau. ā. Alla.**

viii. Cap. Cū cōplerent. R.

repleti sūt oēs spū scō Alla al.

R. Et ceperūt loq^r Al**hy.** Im

pleta. **R.** loquebant^r varijs lin

guis apostoli magnalia dei al.

Gid bñ. ā. Accipite spm scī

quoz remiserit^r pctā remittunt^r

eis al. **Colla.** De⁹ q^d hodie

na die. **Ad. i. ā. Alla. Ad. iij.**

hy. Veni creator. ā. Al. **cp.**

Cū pple: ent. **R.** Spūs dñi re

pleuit or. **Colla.** De⁹ q^d hodi.

Ad. vi. ā. Alla. Ep̄m

Heparuerunt aposto

lis disptite ligue tāq³ ignis

seditq³ supra singulos eorū

spīritus sanctus. **R.** repleti

sunt oēs spīritu sancto. **Colla.**

Deus q^d sacramēto fe-

stiuitatis hodiernē

vnuerfaz ecclīam tuā in oī

gēte ⁊ natiōe scīficās: in to

tā mūdi latitudine spūs tui

dona diffunde per. eiusdē.

Ad. ix. ān. Alleluya. Ep̄lm.

Acta autē hac voce

uenit multitudo. et

mēte cōfusa ē: qm̄ audiebat

vnusq³q³ lingua sua illos lo

quentes. **R.** Spūs paraclyt^r.

Colla.

Cōcede q^s **Colla.**

ops de⁹: vt q^d solenni

tatē doni scī spūs colimus

celestib⁹ desiderijs accensū

fōte vite sitiam⁹. per. eiusdē

Ad vs. ā. Alleluya. vj. Ep̄m

Cū pplerent. **R.** Spūs dñi re

pleuit orbē terraz Alleluya al.

R. Et hoc q^d cōtinet oīa scīētiā

habet vocis Alla. **hy.** Gā xps

R. Emitte spm tuū ⁊ creabunt^r.

Ad mgt. ā. Hodie pplet sunt

dies penthecostes alla hodie

spūs s. tūs i igne discipulis appa

paruit: ⁊ tribuēs illis carismatū

dona misit eos i vnuerfū mūdū

p̄dicare ⁊ testificari: q^d crediderit

⁊ baptizat⁹ fuerit salu⁹ erit al.

Col. Deus q^d hodi. **Prima**

tis dieb⁹. **Inuit.** repleti sūt

oēs spū scō Alla. **hy.** Gā xps

In. i. no. ān. Rogabo patrem

meū ⁊ aliū pacitum dabit vobis

alla. **ān.** nō vos relinq³ a p̄pa

nos alla: vado ⁊ vēio ad vos al.

⁊ gaudebit cor vrm al. ā. Pacē

meā do vobis alla. pacē relinquo

vobis al. **R.** Spūs dñi repleuit

orbē terrarū Et hoc q^d continet

oīa scīētiā habet vocis **Lectio.**

Officia sanctissime trinitatis. Fo. clx.

res q̄ venerāt ex oi castello galilee: indee: hietz: p̄t erat dñi ad sanādu eos alka alka. **Colla.**

Dñs ecclie tue misericois de: vt spū scō p̄gregata: hostili nullaten⁹ scurliōe turbet. Per. eiusd.

Ad magt. ā. Jam nō multa loquar vobiscū: eni princeps mūdi hui⁹: et me nō hz q̄cūq̄ sz vt cognoscat mūd⁹ qz diligo p̄ez: et sicut mādātū dāt mūhi p̄ sic facio al. **Sabbō. Ad bñ. ā.**

q̄i gl̄ius loquū: nouis galilei sunt: et serpētes tollēt al. **Col.**

Mentibus nr̄is q̄s domine spm̄ sc̄m benigne infunde: cui⁹ et sapiētia conditi sumus et p̄uidētia gubernamur. Per. eiusd.

Sabbato de sc̄tā trinitate ad vō. ā.

Gloria tibi trinitas egl̄is vna deitas et añ oia secula et nūc et ip̄perpetuū. **ā.** Laus et p̄nis gloria deo patr̄i filio: sc̄tō si mul p̄adyto i secula seculor. **ā.** Gloria laudis resonet in ore oīz patr̄i gēit̄: p̄li spūi sc̄tō patr̄i resulet laude p̄ent. **ā.** Laus dō p̄i pariliq̄z p̄li: et tibi sc̄tē studio gemi: sp̄s nr̄o resonet ab ore oī per euū. **Ep̄.** Bñdict⁹ de⁹ et p̄r. **ā.** Honor. **h̄.** De⁹ creator oim. **ā.** Bñdicam⁹ patrē filiū cū sc̄tō spū. Laudem⁹ et

super altē: eū i sc̄tā. **Ad magt.**

ā. Ḡras tibi de⁹ ḡras tibi vera vna trinitas vna et sūma veritas sancta et vna vnitas. **Collecta.**

O m̄ps sempiternē de⁹ q̄ dedisti famulis tuis in cōfessione vere fidei eterne trinitatis gl̄iam agnosce re: et in potentia maiestatis adorare vnitatē: q̄s: vt eiusdē fidei firmitate ab oib⁹ sēp muniamur aduersis. p.

Inuit. Deū verū vñū in trinitate et trinitatem in vnitate venite adoremus. **h̄.** Eterne rerū

In. j. no. ā. Adesto deus vnus op̄s pater et fili⁹: et spūs sc̄t⁹. **ps**

Dñe dñs nr̄. ā. Te vñū in substantia trinitatē in p̄sonis cōfitemur. **ps.** Celi enar. **ā.** Te sp̄

idem esse viuere et intelligere p̄fitemur. **ps.** Dñe in virtu. **ā.**

Te inuocam⁹ te adoram⁹ te laudam⁹ o bñā trinitas. **p̄.** Dñi est terra. **ā.** Ex quo oia: p̄ quē oia

in quo oia: t̄p̄i gl̄ia in secula. **ps**

Eructauit. ā. Libera nos salua nos iustifica nos o bñā trinitas. **p̄.** Deus nr̄ refu. **ā.** Bñdictus dñs de⁹ israel. Qui facit mirabilia sol⁹. **Sermo bel̄is.**

Am ad itel. (pa. l. j.)

O ligendā dignitatem sūme trinitatis d̄lectissimi acie mētis intēdim⁹: nichil

In festo sanctissime trinitatis

diuersum in illa excellentia
cogitem? q: in nullo ab uni
tate sua discrepat diuinita
tis essentia. **B**enedicat nos
deus noster: benedicat nos deus
Et metuat eum omnes fines terre. **Ps.**
Deus misereatur nostri et benedicat
nos deus. **Et. Lect. ij.**

Sempiternum est patri
consempternum sibi filius sui esse
genitoris: sempiternum est filio
interpersonaliter a patre esse. pge
nitum. **B**enedicatur deus israel
qui facit mirabilia solus et benedi
dictum nomen maiestatis eius in eter
num. **Replebitur maiestate eius**
omnis terra fiat fiat. **Et. Lec. iij.**

Sempiternum quod est spi
ritui sancto spiritum esse pa
tris et filii: et nunquam per sine fi
lio: nunquam per et filius fuerit si
ne spiritu sancto: et omnibus existentie
gradibus exclusis: nulla: ibi
persona sit anterior: nulla po
sterior. **Quis deus magnus si**
cut deus noster Tu es deus qui facis mi
rabilia. **Ps.** Gloria fecisti in populis
virtutem tuam redemisti in brachio
tuo populum tuum. **Tu. L. iij.**

Alius beatus trinitatis et
incommutabilis deitatis una est
substantia diuina in opere: con
coria voluntate: pari omnipotentia:
equalis in gloria. **Et magnus**
deus et magnus virtus eius: et sapien

tia eius non est numerus. **Ps.** Magnus
deus et laudabilis nimis et magni
tudinis eius non est finis. **Et sapien**

In. ij. no. a. Caritas per est gratia
christi communicatio spiritus ob beatam trinitatem.

Ps. Magnus deus. **a.** Benedictio
et claritas et sapientia et gratia actio
honor virtus et fortitudo deo nostro in
secula seculorum amen. **Ps.** Exau
di deus orationem meam cum deus. **a.**
Gloria et honor deo in unitate tri
nitatis patris et filio cum sancto spiritu in se
piterna secula. **Ps.** Te decet.

**In pre manet eternitas in filio co
litas in spiritu sancto eternitatis et glori
asque conseruatio. Ps.** Latate.

Sactus sanctus sanctus deus deus opus
qui erat et qui est et qui venturus est. **Ps.**

Deus regis. exul. an. Tibi laus
tibi gloria tibi gratia actio in sem
piterna secula ob beatam trinitatem. **Ps.**

Latate. ij. a. Benedicat nos deus
deus noster. Benedicat nos deus. **L. v.**

De qua cum sancta scrip
tura sic loquitur ut

aut in prophetis aut in factis ali
quid assignet: quod singulis vi
deat conuenire personis: non pe
turbatur fides catholica sed

docet ut proprietas aut vo
cis aut operis insinuet nobis

unitas trinitatis: et non diuidat
intellectus quod diffinguit auditus

B. Gloria patri in genitorem patrem tibi
comparatur in spiritum semper spiritus alme

de⁹ vn⁹. Otpe sc̃t. **¶** Da gan
dior p̃ma da gr̃az munera dis
solue litis vincula allrige pacis

O federa. **Omni. Lec. vi.**
¶ Hoc quedā siue sub
patris siue sub filij siue sub
sancti sp̃s appellatōe pro
mūtur: vt confessio creden
tium in trinitate non erret.
Que cum sit inseparabilis
nunq̃ itelligeretur esse tri
nitas: si semper inseparabili
ter diceretur. **¶** Honor virt⁹
et potestas et imperiū sit trinitati
in vnitate vnitati in trinitate: In
perenni seculorū tēpore. **¶** Trini
tati lux perēnis vnitati sit dec⁹
perpetui. In perenni. **L. vii.**

Quia i deitate patris
et filij et spiritus san
cti nec singularitas est nec
diuersitas cogitanda: vera
vnitas et vera trinitas pōt
qdē aliquaten⁹ mente senti
ri. sed non potest simul ore
proferri. **¶** Summe trinitati
simpliciter vna diuinitas et q̃lis
gloris coeterna maiestas patri
proliq̃: sanctoq̃ flammī: Qui to
tum subdit suis orbem legibus
¶ Prestet nobis gratiā deitas
beata patris et nati pariterq̃ spi
ritus almi. Qui totum. **L. viii.**

Endata est igit dile
ctissimi i cordib⁹ no

stris fides: qua salubri⁹ cre
dim⁹: q̃ simul tota trinitas
vna virtus ē: vna maiestas
vna substātia. idiscreta ope
re. inseparabilis dilectōe. idif
ferēs potestate: simul iplēs
oīa: simul cōtinēs vniuersa.
Quod em̃ est pater. hoc est
et filius. hoc est et sp̃s sc̃tus
et vera deitas in nullo esse
aut maior aut minor potest
que sic in trib⁹ est cōfiteāda
p̃sonis: vt et solitudinē non
recipiat trinitas: et vnitatē
seruet equalitas. Nunq̃ ab
oīpotētia patris et filij: spiri
tus sc̃ti ē discreta maiestas
et quicquid in dispositione
agit oīm rerū diuina mode
ratio: ex toti⁹ venit puiden
tia trinitat⁹. Que ergo illu
minat pater: illuminat filij:
illuminat sp̃s sc̃tis. Quāq̃
alia sit p̃sona missi. alia mit
tētis: alia p̃mittētis: simul
nobis et vnitas manifestat⁹
et trinitas. vt essentia habēs
eq̃litate: et nō recipiēs soli
tudinē: et eiusdē substātie. et
non eiusdē intelligatur esse
persone. **¶** Benedicam⁹ pa
trem et filium cū sancto sp̃u lau
dem⁹ et superaltem⁹ eū in secu
la. **¶** B̃ndicam⁹ deum celiz co
ram oībus yuērib⁹ laudemus

In festo scē trinitatis

Ad can. a. Spes nra sal⁹ nra honor n⁹ ob⁹ trinitas. **Ant.** Dñe miserere n⁹ri. **R.** Wei bo dñi celi firmati sunt Et spū ois ei⁹ oisvūt⁹ eoz. **Scdm iohā.**

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Qñve nerit paclyt⁹ quē ego mittā vobis a p^{re} spm⁹ veritatis: q̄ a p^{re} pcedit: ille testimoniū phibebit de me: et vos testimoniū phibebitis: q̄ ab i^uitio mecū estis. Et res.

Melior lec. eiusdē bti augu. epi. l. ix

Domin⁹ iesus i sermo ne quē loquit⁹ est discipulis suis post cenā. primus passioni tanq̄ iturus et relictur⁹ eos p^{re}sentia corporali: cū oib⁹ aut suis vsq̄ in cōsumationē scēi futurus p^{re}sentia spiritali: exhortat⁹ est eos ad p^{re}ferendas p^{re}secutiones ip⁹iorū q̄s mūdi noīe nūcupavit. **R.** Deū timez mā data ei⁹ obserua: hoc est ois ho mo. **R.** Timentib⁹ deum nichil deest nec his qui eū diligūt i re

Eritate. hoc est. **Rec. r.** Et quo tñ mūdo etia⁹ ipsos discipulos elegisse se dixit vt scirēt se grā dei esse q̄ sūt: suis aut vicijs fuisse q̄ fuerant. **R.** Tibi laus tibi gloria tibi grā actio In secula

sempiterna ob⁹ trinitas. **R.** Et bñdictū nomē glorie tue factū et laudabile et superaltatū In. **Ex.**

Deinde p^{re}secutores et suos et discipulorum iudeos euident⁹ exp^{re}mit: vt oīno apperet etiā ip⁹os mūdi dānabilis appellatōe cōclusos q̄ p^{re}seq⁹tur factos. **R.** Te deū p^{re}ez igenitū: te filiū vni genitū: te spm⁹ scēi pacitū scēis et idiuinā trinitatē toto corde ore p^{re}stemur laudam⁹ et bñdicimus Tibi glā i scēa. **R.** Om⁹ magn⁹ es tu et faciens mirabilia tu es de⁹ solus. Tibi gloria. **L. xii**

Amq⁹ dñs de iudeis diceret q̄ ignoraret euz a q̄ missus est: et tñ odissent et filiū et p^{re}em: hoc et euz q̄ missus est et eū a q̄ missus est: de q̄bus oib⁹ in alijs sermonibus iā disseruim⁹: ad hoc puenit vbi alit⁹ p^{re}pleat sermo q̄ in lege eozū script⁹ est: q̄ odio habuerūt me gratias. Deinde tanq̄ p^{re}sequēter adit⁹ vnde nunc disputa: re suscepim⁹. Qñ aut venere paraclyt⁹ quē ego mittā vobis a p^{re}. spm⁹ veritatis q̄ a patre pcedit: ille testimoniū phibebit d me. et vos testimoniū phibebitis: q̄ ab initio mecū estis. **R.** o bñ

trinitas te laudam⁹ te bñdicim⁹
te adoram⁹ auge i nob⁹ fidē au
ge sp̄e auge caritatē. O brā tri
nitas. **¶** Tibi laus tibi gl̄ia tibi
gratiaz actio i secula sempiterna
O beata. **Scdm iohannem.**

In illo tpe. Dixit iesus
discipulis suis. Cū ve
nerit paclyt⁹ quē ego mittā
vobis a p̄re sp̄m veritatis q̄
a p̄re procedit: ille testimo
niū phibebit de me. Et vos
testimoniū phibebitis: q̄ ab
initio mecū estis. Hec loqu
tus sum vobis vt nō scādali
zemini. Absq̄ synagog⁹ fa
ciēt vos. Sed venit hora vt
ois q̄ interficit vos arbitre
tur obsequiū se p̄stare deo.
Et hec faciēt vobis: q̄ non
nouerūt patrē neq̄ me. Sꝫ
hec loquut⁹ suz vobis: vt cū
venerit hora eoz remini sca
mini: q̄ ego dixi vob⁹. **Am.**
Te decet. **Coll.** **¶** **Q̄ps** sempi
terne de⁹. **In lau. ā.** O beata
z bñdicta: gloriosa trinitas p̄r z
filius z sp̄s sc̄tus: tibi laus tibi
gl̄ia tibi gr̄a: actio. **ps** Dñs
regna. **Ep̄.** Bñdictio z cla.
¶ Bñdicat nos de⁹ de⁹ noster.
Bñdicat nos de⁹. **¶** Et metuāt
eioēs fines tre. Bñdicat. **hp⁹**
Splēdor paterne. **¶** Bñdi
camus p̄rem z filiuz cū sitō sp̄s

laudem⁹ z superexaltem⁹ eū i se
cula. **Ad bñ. ā.** Bñdicta sit cre
atrix z gubernatrix oim sc̄tā et i
diuidua trinitas z nūc z semp p
infinita seculorū secula. **Colla**
¶ **Q̄ps** sēpiter. **Ad. j. ā.** O brā
z bñdicta z gloriosa vnitas p̄r fi
li⁹ sp̄s sc̄tus miserere miserere
miserere nob⁹. **Ad. iij. ā.** O p̄a
summa sempiterna trinitas p̄r z
fili⁹ z sp̄s sc̄tus tibi laus tibi glo
ria tibi gr̄arū actio. **Ep̄s.** De⁹
caritas ē. **¶** Bñdici⁹ dñs de⁹
israel. Qui facit mirabilia solus
Colla. **Q̄ps** sempitne de⁹.
Ad. vj. ā. O vera z summa sē
piterna vnitas p̄r: z filius z sp̄s
sc̄tus miserere miserere misere
re. **¶** **Res sūt** (re nob⁹. **cp̄.**
¶ **Q̄**ui testimoniū dant
in celo: pater z filius z sp̄s
sc̄tus: z tres vnū sūt. **¶** Bñdi
cat nos de⁹ de⁹ n̄r. Bñdicat nos
de⁹. **¶** **Domine** (de⁹. **Coll.**
¶ **D**eus pater op̄s: nos
fam̄los tuos maiestati tue
subiectos: p vniciū filiū tuū
in virtute sc̄ti sp̄s benedic
z p̄tege: vt ab oi hoste secu
ri i tua iugit laude letemur
p̄er cū d. eius. **Ad. ix. ā.** Te
iure lau dāt te adorāt te gl̄ificāt
oēs creature tue o brā trinitas.
¶ **G**ratia dñi n̄ri **Ep̄m.**
iesu xp̄i et caritas dei

In festo corporis xpi.

et cōicatio facti spūs sit cū
oib⁹ vobis. *¶* Verbo dñi celi
firmati sūt. Et spū ois eius ois

Virtus eorū. *Colla.*
Entes nras q̄s dñe
paraclyt⁹ qui a te pcedit il
luminet: et inducat in oēm si
cut tu⁹ pmisit filius verita-
tem. *¶* Per eūdem. eiusdem.

Ad vs. a. Gloria et honor deo i
vnitate trinitat⁹ p̄ri et filio cū sc̄a
cio spū i sempuerna sc̄a. *℟ps.*

Bñdict⁹ de⁹ et pater. *℟.* Bñ
dict⁹ es dñe In firmamēto celi.

¶ Et laudabilis et gl̄iosus. In
fir. *hy⁹.* De⁹ creator. *¶* Bñdi
cam⁹ p̄rem et filiū cum sc̄o spū.
Audem⁹ et superaltem⁹ eū in
sc̄a. **Ad magt. an.** Te deū pa

trē igenitū: te filiū vnigenitū: te
sp̄m sc̄m paraclytū: sc̄am i di
uitiā trinitatē toto corde et ore
p̄fitemur: laudam⁹ atq; bñdici-
mus tibi gl̄ia in secula. *Colla.*

℟ps sempiter. *℟.* **Seria. ij.**

post oct. penthe. vsq; ad fe-
stus oīm sc̄oꝝ p̄uatis die
bus ad noct. dicat loco iui-
tatorij. p̄. Venite exultem⁹.

hy⁹. Eterne rerū. *℟.* Eta oia

sicut in psalterio. *℟.* In vigi-
lia solēnitatis corporis xpi.

Ad vs. sup. pos. a. Laudate
nomē dñi cūcti fideles q̄ ex hoc
mūdo transiūt ad p̄rem nobis

sui p̄ciosi corpis et sāguis suae
memoriale reliq̄t. *¶* **℟.** Cōfitemini
dño qm̄ bon⁹: q̄ tūmētibus se le-
beratis de egyptiaca seruitute
dat escā ois saporis suauitatē
habentē. *¶* **℟.** Sup. summa dulce
dimis hui⁹ suauissimi sacramēti
in hac terra aliena celestē hieru-
salem speculātes hymnū cātem⁹
dño de cāticis syon. *an.* Confite-

bor tibi dñe in toto corde meo q̄
eris es panis vite multiplicas
ata te digne sumēt⁹ p̄rue. **Ad**
vt rasq; vel veras laud. et. iij.

Domin⁹ iesus. *℟ps.*
in q̄ nocte tradebat

accepit panē et gr̄as agens
fregit et dixit: accipite et mā-
ducate hoc est corpus meū
qđ p vobis tradetur. *℟.* di-

scubuit ies⁹ et discipuli ei⁹ cū eo
et ait: desiderio desiderauit hoc
pascha māducare vobiscū an̄q̄

patiar: et accepto pane gratias
agens fregit et dedit eis. *℟.* dices

hoc ē corp⁹ meū. *¶* **℟.** fecit assue-
rus grande cōuiuiū cūctis p̄nci-

pib⁹ et pueris suis vt ostenderet
vitiā gl̄ie regni sui dices. **Ad**
vs. et p oct. hy⁹. pange lina-

gua gl̄iosū. *¶* **℟.** qđ quidā fe-
cit cenā magnā et vocauit mul-

tos. **Ad magt. an.** magnificat
dei p̄ris virginisq; m̄is vnige-
nitū chor⁹ cūctorū fidelū qđ

In festo corporis xpi. So. crlj.

in pegrinatione pſenti ad ſuorum
cordium pſolatione ſub ſpecie pa
nis ⁊ vini dedit pſcioſuz corporis
⁊ ſanguinis ſacramētū. **Colla**

Deus q̄ nobis ſub ſa
cramēto mirabili paſ
ſiōis tue memoriā reliq̄ſti:
tribue q̄s: ita nos corporis et
ſanguis tui ſacra myſteria
venerari: vt reſurrectionis
tue fructū in nobis p̄cipere
mereamur. **Qui vi. Inuit.**

venite ad me oēs q̄ laborat⁹ ⁊
ego reſiciā vos. **hy. Verbu ſu**
permi. 2c. In. i. noc. an. fru
ctū ſalutiferū guſtādū d̄dit dñs
mort⁹ ſue tpe. **p. Beat⁹ vir. i.**

a. A fructu firmēt⁹ ⁊ vini multi
plicati fideles in pace xpi reſe
ſcit. **ps. Lū iuoca. a.** Cōtione
calic⁹ q̄ de xpe ſumit nō vitulop

ſagule aggregavit nos dñs. **ps.**

Lō ſua me. a. Memor ſit dñs
ſacrificij nſi ⁊ holocauſtū nſi ⁊ pi

gue fiat. **p. Exaudiat. a.** Pa
raſ nobis mēſa dñi aduerſ⁹ oēs

q̄ tribulāt nos. **ps. Dñs regit.**

an. In voce exultatiōis reſonēt
epulātes i mēſa dñi. **p. Quē ad**

modū. **x.** miſericors ⁊ miſator
dñs. Ecā dedit timentibus ſe.

Sermo de iſtitutiōe ſolēni

tatis ſacramētī altari. 2c. i.

In mēſa diuine largi
tat⁹ bñſicia exhibita

pplo xp̄iano: leſtimabilē et
p̄ferūt dignitatē. Neq̄ em̄
eſt aut aliqñ fuit taz grādus
natio q̄ habeat deos appio
piquātes ſibi ſicut a deſt no
bis de nſi. **Immolaui agnū**
ſine macula mltitu do ſiltoz iſrl
adveſpez paſche ⁊ dētes carnes
⁊ azimos panes. **x. Paſcha nſi**
imolat⁹ eſt xps itaq̄ epulemur.

Uligenit⁹. **2c. i. dētes**
ſi q̄ dē dei fili⁹ ſue di
uinitatis volēs nos eē p̄tici
pes naturā nſaz aſſūpſit: vt
hoies deos faceret fact⁹ ho
mo. Et hoc inſup qd̄ de nſo
aſſumpſit corpe: totū nobis
cōtulit ad ſalutē. **2c. i. dētes**
vos dñs i manu forti de tra egyp
tū Qui eduxit de petra riuos ⁊
cibavit vos māna i ſolitu die. **x.**
nō moyſes dedit vobis panē de
celo ſz p̄ me⁹ dāt vobis panē de

Qcelo verum. Qui. **2c. i. dētes**
dē p̄ nāq̄ ſuū p nſa
recōciliatiōe i ara cruc⁹ ho
ſtiā obtulit deo p̄ſi: ſuū ſan
guinē fudit in p̄ciū ſimul et
lauacrū: vt redempti a miſe
rabili ſeruitute a p̄ctis oib⁹
mundaremur. **2c. i. dētes**
de ch rex ſalē ſacerdos dei altis
ſi mi p̄oferēs panē et vinū p̄ eſſi
guraui corporis xpi Sāctū ſa
crificiū immaculatam hoſtiām.

In festo corporis xpi.

Introivit iesus p nobis scōz
ordine melchisedech semel offe
rendo seipm. Sanctum. **℣. iiii.**

Et vt tāti beneficij iu
gis i nobis maneret
memoria: trāscendens oēm
plenitudinē largitatis: oēs
modū dilectiōis excedens:
corp⁹ suū in cibū z sanguinē
suū i potū: sub specie panis
et vini sumēdū fidelib⁹ suis
dereliq̃t. **℣.** Ite sperit helyas
ad caput suū sub cinericiū panē
q̃ surgēs comeditz bibit. Et abu
lauit in foruidine cibi illi⁹ vsq̃
ad mōtē dei oreb. **℣.** Cūq̃ surre
xisset z accepisset cibū z format⁹
est i spū scō. **℣. In. ij. noc. ā.**
Introibo ad altare dei: sumam
xpm q̃ renouat iuuentutē meā.
℣. Iudica me de⁹. **ā.** Cibauit
nos dñs ex adipe frumētū: z de
petra melle saturauit nos. **ps.**
Erultate dō. **ā.** Ex altari tuo
dñe xpm sumimus in quē cor z
caro nra erultauit. **℣.** Quā di
lecta. **ā.** Tollite hostias: introi
te in atria dñi adorātes ipm i tē
plo scō eius. **℣.** Lātate. **i. ān.**
q̃sifator z misficator dñs replet
in bonis desiderii tuū. **ps.** Bñ
dic. **i. ā.** Educas panē de fra z
vinū letificet cor hoīs. **ps.** Bñ
dic. **ij. ā.** Oia te expectāt dñe
vt des illis escā in tēpore. **℣. v.**

Opreciosum z admirā
dum cōuiuīū salutife
rūq̃ z oi suauitate repleū.
Quid em hoc cōuiuio p̃cio
sius esse pōt in q̃ nō carnes
vituloz aut hyrcorū vt olim
in lege: sed nobis xps sumē
dus pponit ver⁹ de⁹. Quā
singularis z admirāda libe
ralitas vbi dator venit i do
nū z datū ē idē penit⁹ cū da
toze. **℣.** Qui māducat meam
carnē z bibit meū sāguinē: i me
manet z ego in illo Caro ei mea
vere ē cib⁹ z sāguis me⁹ vere est
pot⁹. **℣.** Comedite amici mei bi
bite z iebriamini carissimi Caro.

Quid hoc sacra- **℣. vi.**
mēto mirabilis: In
ipso nāq̃ panis z vinū in cor
pus xpi z sanguinē substan
tialiter cōuertunt. Ideoq̃
xps de⁹ z hō pfect⁹ sub mo
dici panis specie p̃tinet. **℣.**
q̃sifit me p̃r viuens: et ego viuo
p̃pter patrē. Et q̃ māducat me
viuit p̃pter me. **℣. vi.** In me ois
gratia vite z veritatis: in me ois
spes vite z virtutis. **℣. ℣. vii.**

Māducat a fidelib⁹
s; mīme lacerat: q̃ne
īmo diuisio sacramēto īte
ger sub q̃libet diuisiōis p̃te
cula perseverat. Accidētia
etiā sine subiecto i eodē eri

stut: vt fides locum habeat
dñi inuisibile visibilit sumit
aliena specie occultatum: z
sensus imunes a deceptioe
reddant. qui de accidētib⁹
iudicāt sibi notis. **R.** Cenāti
b⁹ illis accepit iesus panē z bñ
dixit z fregit deditq; discipulis
suis dicens: accipite z comedite
hoc est corp⁹ meū. **R.** Vidētes
filij isrl māna i deserto admirā-
tes dicebāt qd ē hoc hoc. **L. viij**
Nallū etiā sacramētū
est isto salubri⁹ q pur-
gant peccata: virtutes au-
gent: z mens oīm spūalium
carismatū abūdantia ipin-
guat. Offerē hoc sacramen-
tum i ecclesia p viuīs z mor-
tuis vt oībus prosit qd est p
salute oīm institutū. Suauī-
tatē deniq; huius sacramen-
ti null⁹ exprimere sufficit p
qd spiritualis dulcedo i suo
fonte gustat z recolitur me-
morā illi⁹ quā in sua passio-
ne xps monstrauit excellen-
tissime caritatis. **R.** Accepit
ies⁹ calicē postq; cenauit dicēs
hic calix nouū testamētū est in
meo sanguine: hoc facite i meā
cōmemorationē. **R.** Venite z co-
medite panē meū z bibite vini⁹
qd miscui vob⁹. Hoc facite. **Ad**
cā. a. Lauda hierusalē cū cāti-

cis saluatoreē q pacē ponit sine
tuos: adipe frumētū satiat nos.
Can. ps. Confitemini dño.
Dicant qui redēpti sūt. **zc.**
vsq; **Q.** satiavit. Gloria. **p.**
Credidi ppter. **zc. p.** Lau-
da hierusalē dñs. **zc. h.** Edu-
cas panē de terra. Et vini⁹ letifi-
cet cor hoīs. **L. ctō. ex omē.**
bt i iohan. chrisostō. q intitu-
latur de pdictioe iude. l. tr.
Deus filiū suū misit
factum de muliere fa-
ctū sub lege vt eos q sub le-
ge erāt redimeret. z ipse le-
gi requiē daret. Et vt nemo
dicat q ideo eā euacuauit/
q eā plere vt molestā z ar-
duā nō vaiuit: ipse pri⁹ eam
cōpleuit z sic eaz reqescere
fecit. ideo z pascha fecit. Ex
ipius em̄ preceptione: cau-
sa fuit. **R.** Vñ panis et vinum
corp⁹ multū sum⁹. Oēs q de vno
pane et de vno calice picipiam⁹
R. Parasti i dulcedine tua pau-
peri de⁹ qui habitare facis vna-
nimes in domo. Omnes qui. **L. r.**
Ecce cuius causa lex p-
cepit māducare pas-
cha: audiam⁹. Iudei circa
deū bonoz sibi oīm largito-
rem. fuerunt effrenata diffi-
dētia cōtumaces. z eius be-
neficia obliuione pteribant

In festo corporis christi.

Nam post egypti pfectio-
nē viderunt cōscindi maria
z denuo puenire. z alia mul-
ta mirabilia. z dicūt. Facia-
mus nobis deos q̄ nos an-
tecedāt. Adhuc īspicis qđ
miraris: z oblit⁹ es largito-
ris. **R.** Angeloz esca nutr⁹ po-
puli tui dñe: panē de celo dās
nobis oē delectamētū ī se habē-
tē Substātiā et dulcedinē tuaz
quā habes ī filios ostēdēdo. **R.**
Dñe q̄ dās vitā mūdo: semp da
nob⁹ panē ver⁹. Substātiā. **R.**

Quia igitur īsensatio-
res z ptumaces erāt:
festiuitatis celebratione be-
neficiorū memoriaz roborā-
uit. Et ideo pascha sacrifici-
cari pcepit: vt si te filius tu⁹
ipsius pasche interrogauē-
rit rationē: respōdeas q̄ ali-
quādo ī egypto cū mortis
portitor speraref. maiores
nisi ne euersionē sustinerēt.
postes hui⁹ agni sanguīe li-
nerūt. z vastator āgel⁹ ad-
ueniēs. cū videret illaturus
plagā: nō audebat intrare.
Et illa festiuitas: perpetuā
bñficij memoriā tribuebat.

R. Vidit regīna sabba sapiētā
salomonis domū quā edificauē-
rat: cibos mēse ei⁹. officia mīstro-
rū z vestimēta eorū. Et admirās

ditabit serui tui q̄ audīūt sapie-
tiam tuam. **R.** Regina austru-
nit a sinibus terre audire sapiē-
tiam salomonis. Et admirans.

Sed p hoc etiā **R.** **R.**
aliud matris bñficiū
mōstrabatur: q̄ ille agn⁹ fu-
turi fuit agni typ⁹. z ille san-
guis dñici sanguinis mon-
strabat aduentū. z ouis illa
fuit ouis spūalis exēplū. Il-
le agnus vmbra fuit: hic ve-
ritas. Sz postq̄ sol iusticie
radiauit: vmbra soluitur lu-
ce. Et ideo ī ipā mēsa vtrū-
q̄ pascha z typi z veritatis
celebratū est. Nam sicut pi-
ctores pingendā tabulā ve-
stigijs quibusdā adumbra-
re cōsuerunt. et sic colorum
varietate pficere: ita et xps
fecit ī mēsa. et typicū pas-
cha descripsit. z pascha ve-
ritatis ostendit. **R.** Gaudea-
mus z exultem⁹ z demus glām
deo qz venerūt nuprie agni. et
vxo ei⁹ pparauit se. Beati q̄ ad
cenam nuptiarū eius vocati sūt.

R. Assuerus pro cōiunctione et
nuptijs hest. er. p magnificū con-
uiuium preparauit. Beati qui.

Euangeliiū scđm iohānem.
In illo tēpore Dixit ie-
sus turbis iudeorum.
Laro mea vere est cibus et

sanguis me⁹ vere est potus
Qui manducat meā carnē
et bibit meū sanguinē: in me
manet et ego in illo. Sicut
misit me viuēs pater: et ego
vivo ppter patrem. Et qui
manducat me et ipse viuet
ppter me. Hic est panis q̄
de celo descēdit. Non sicut
manducauerunt patres ve-
stri māna et mortui sūt. Qui
manducat hunc panem vi-
uet in eternū. Amen. Te de-
cet. **Colla.** Deus qui nobis.

In lau. ā. Laudet deuote do-
minū presens chorus qui in sue
passionis pennem memoriā se-
ipsum prebet in cibū populo ap-
propinquātī sibi. **Ep.** Dñs le-
sus. **R.** Memoriam fecit mira-
bilium suorum miserator domi-
nus. **R.** Escam dedit timentib⁹
se. miserator. **hy⁹** In diuinis
operibus. **R.** Cibauit illos do-
minus ex adipe frumenti. Et de
petra melle saturauit eos. **Ad
bñ. ā.** Benedictus sit creator
et redēptor fidelīū qui memoz
testamenti sui sancti quo promi-
serat daturus se nobis visitauit
nos oriens ex alto et ī cruce mo-
riturus p nobis reliquit pignus
amoris īmensī donās nobis sui
corporis et sanguinis preciosi ssi-
mū sacramentū. **Colla.** Deus

qui nobis. **Ad primam. ān.**

In mundi primordiis homo pri-
mus mortis escam suis posteris
propinauit sed secund⁹ qui de
celo venit mūdīs corde se tribuit
escam vite. **Ad tertiam. hy⁹.**
Sacris solen. ān. Gustate cū-
cti fideles q̄p̄ dulcis est dñs no-
bis corpus suū hora tertia cruci-
fixum pro mūdi salute in salui-
ficum cibū tribuens ī altari om-
nes ipsum adoremus qui venit
saluare nos. **Ep.** Dominus
iesus. **R.** Misericors et misera-
tor. **Colla.** Deus qui nobis.

Ad sextā. ā. O lux meridiana
illuminās omnia irradiā corda
nostra ad tanti sacramētī misse-

Quia cognosce da. **Capm.**
Uotenscūq; mandu-
cabitis panem hunc et cali-
cem bibetis: mortem domi-
ni annūciabitis donec veni-
at. **R.** Oīa a te expectant domi-
ne. Ut des illis. **Collecta.**

Omnipotēs sempiter-
ne deus qui humanā
naturam supra prime origi-
nis reparas dignitatez: re-
spice pietatis tue ineffabile
sacramētū: vt quos regene-
rationis mysterio inouare
dignat⁹ es: in his dona tua
ppetue gratie tue ptectione
cōserua. Qui vi. **Ad. ix. ān.**

O pastor bone q̄ relictis non agi
ta nouē ouib⁹ in deserto ad gre
gem ouē perditā reportasti: pa
sce nos tui facti corporis alimēto

Quicūq; mādu- **Lp.**
cauerit panē hūc ⁊ bi
berit calicē dñi idigne: re⁹
erit corporis ⁊ sanguis dñi.

¶ Educas panē de tra. **Loll.**

Elc nos q̄s dñe diui-
nitatis tue sempiter
na fructū repleri: quā p̄cio
si corporis ⁊ sanguis tui tpa
lis pceptio p̄figurat. Qui

vi. **Ad vs̄. a.** ap̄ane nobiscū do
mine qm̄ aduersas: ut p̄ te

n̄z iatiū pducamur ad diē cla
ritatis eterne. **a.** Nece dāt legis

vetera dū noua supernenit. nā
p̄ māna dato patrib⁹ in deserto

xps nob⁹ sub specie panis. p̄puz
corp⁹ dedit. **a.** Figurā agni t̄pi

ci terminat ver⁹ agn⁹: dū p̄ no-
stre vie solatio sub panis azimū

specie nobis dat. **a.** Sibi nos in
corporat panis vite si mēte pura

fide firma: ⁊ caritate p̄fecta i et⁹
s̄ktu dñe trāformemur. **Lp.**

Dñs iesus. **¶** Cibauit eos do
min⁹. **¶** Et adipe frumētū. **¶** Et

⁊ petra melle saturauit eos. **¶** Et
hy⁹. **¶** Pāge ligua. **¶** Ap̄o qdā

fecit cenam magnā. **¶** Et vocauit.
Ad m̄t. a. O sacramētū pie-

tatis: o signū ynitat⁹ o v̄iculū ca-

ritatis nos i via reficiēs sub alie
na specie: post p̄ntis vite cursū

refice nos i patria tam reuelata
facie sine s̄pe media alia. **Loll.**

Dens q̄ nob⁹. **¶** **P**riuatis die
b⁹ ad noc. a. Non⁹ abel xps ho-

stia grātā p̄ nobis offerens deo
p̄ri nouū dedicauit i suo s̄guie

testamētū. **a.** Edificauit noe al-
tare dño offerēs sup̄ illud holoc-

causta odorati s̄q; dñs odorē su-
auitat⁹ benedixit ei. **a.** Introdu-

cens ioseph domū fratres suos
instruxit cōuinū ⁊ apposito pa-

ne comedit ⁊ bibit cū eis. **¶** Qui
sericior: miserator dñs: **¶** **E**scā de

Mdit timētib⁹ se. **Lectio**
Andauit dñs nubib⁹

desuper. et ianuas celi
aperuit. **¶** Et pluit illis māna

ad māducādū ⁊ panem celi
dedit eis. **¶** Panē angelorū

manducauit homo: cibaria
misit eis in abundantia. **¶**

Panis iste ver⁹ est. Qui de celo
descēdit. **¶** **¶** Et daturitaz mūdo.

Qui de. **In. ij. noc. a.** **¶** **A**lla. **¶**

Ep̄ulemur nō **Lp.**
i fermēto veteri neq;

i fermēto malicie et neque.
sed i azimis sinceritat⁹ ⁊ ve-

ritat⁹. **¶** Oīa a te expectat dñe
ut des illis escā in t̄pe. **Lolla.**

Presta nobis om̄p̄e
misericors deus ut in

cōsecratiōe eucharistie dñi
nri iesu xpi: picipiam⁹ veraci
ter portione. Per eūdē. **In
lau. sicut in die.** Ad bñ. añ.
Ego suz panis vite q̄ de celo de
scēdi. si q̄s mādauenerit ex hoc
pane viuet in eternū. **col.** De⁹
q̄ nobis. **Ad mgt. ā.** O panis
vite natus de virgine. q̄ te pura
mēte sumentib⁹ vitā grē donas
i via. da nobis i patria vitā glo
rie sēpiternē. **Ceta oia sicut i
die.** **Sabbato ad mgt. ā.**
agnificat dei. vt s̄. i vigilia.
Lōmōratio de sabbato. ā.
Loq̄re dñe qz audir seru⁹ tuus.

Dñ. Vesprina ofo. **Col.**

Eus i te speratū for
tūdo adesto. ppiti⁹ inuoca
tionib⁹ nris: et q̄a sine te ni
chil potest mortalis infirmi
tas. psta auriliū grē tue. vt
i erequēdis mādatis tuis. z
volūtate tibi actōe placea
mus. Per xps **Dñica istra
oct.** **Inuit.** vēite ad me. **hy⁹**
Verbū supnū. **In. j. no. añ.**
non. **abel. ps.** Dñe in virtu
te. ā. paraē nobis mēsa dñi ad
uersus oēs qui tribulāt nos. **ps**
Dñs regit. ā. Edificauit noe.
ps. Ad te dñe leuauī. **h.** mi
sericors. **Lectiones ex ome**

Qlia bti grego. pa. **l. j.**
Ee est ista solēnitas

que inferni claustra destru
xit. z ianuas nobis regni ce
lestis aperuit: Inq̄rat sub
tilius nomē ei⁹. requiratur
egregius p̄dicator. Aidea
mus q̄d de eius estimatiōe
denūciat. Alit ei. Etem⁹ pas
cha nrm imolatus est xpus
Si igit pascha xps: pensan
duz nobis est q̄d de pascha
lex loq̄tur. vt idagem⁹ subtri
li⁹ an de xpo dicta videant⁹
Moyes q̄ppe ait. **Su. l. ij.**
mēt de sanguie agni ac po
nent sup vtrūqz postem z in
supliminarib⁹ domoz i qui
bus comedēt illū. Que cun
cta magnā nobis edificati
onem pariūt si fuerit mysti
ca interpretatione discussa.
Quis nāqz sit sāguis agni:
non iā audiēdo sed bibēdo
didicistis. Qui sanguis su
per vtrūqz postem ponitur:
qn̄ nō solū ore corporis sed
et ore cordis hauritur. **l. iij.**
In vtroqz etem⁹ poste san
guis agni est positus qn̄ sa
cramentū passionis illi⁹ cū
ore ad redēptōez sumit⁹: ad
imitationē quoqz itēta men
te cogitat. Nā qui sic redē
ptoris sui sanguinē accipit.
vt imitari passionē illi⁹ nec
dum velit. in vno poste san
p iij

Dñica iſra oct. corporis xpi.

guinē poſuit. qui etiā inſup
liminaribus domoz ponē
Quid em̃ ſpi (dus eſt. **L. iiii**)
ritualiter domus. niſi men
tes nſas accipim⁹. in qbus
p cogitationē inhabitam⁹.
Qui⁹ dom⁹ ſupliminare eſt
ipſa intentio que preminet
actioni. **Q**ui igiſ intētionē
cogitatiois ſue ad imitatio
nez dñice paſſionis dirigit:
in ſupliminare domus agni
ſanguinem ponit. **U**el certe
dom⁹ nſe. ipſa ſunt corpora
i quib⁹ quouſqz viuim⁹ inha
Et in ſuplimi (bitam⁹. **L. v.**
nare dom⁹ agni ſanguinem
ponim⁹: qz crucē paſſionis
illius i frōte portam⁹. **D**e q
adhuc agno ſubdiſ. **E**t edēt
carnes nocte illa aſſas igni
In nocte qppe agnū come
dim⁹: qz i ſacramēto modo
dñicū corp⁹ accipim⁹: quā
do adhuc ab iuicē nſas con
ſciētias non videmus. **L. vi.**
Que tamē carnes aſſande
ſunt: qz nimirū diſſoluit car
nes aqua quas coxerit. q̃s
vero ignis ſine aq̃ excoquit
roborat. **C**arnes itaqz agni
noſtri ignis corit. qz eū ipſa
vis paſſionis illi⁹ ad reſur
rectionē valētiorē reddi
dit. atqz ad icorruptionē ro

borauit. **Q**ui enim ex morte
conualuit: videlicet carnes
illi⁹ ab igne duruerūt. **L. vii.**
Unde etiā p ſalmiſta⁹ di
cit. **E**raruit velut teſta vir⁹
mea. **Q**uid nanqz eſt teſta.
aſi ignē niſi molle lutū: **S**z
ei ex igne agiſ vt ſolidetur.
Uirt⁹ humanitat⁹ xp̃i velut
teſta eraruit: qz ab igne paſ
ſionis. ad p̃tutē icorruptōis
Sz ſola redē (creuit. **L. viii.**
ptoris nſi pcepta ſacramē
ta ad verā ſolēnitatē mētis
non ſufficiunt: niſi eis quo
qz et bona opera iūgantur.
Quid em̃ pdeſt corp⁹: et ſan
guinē illi⁹ ore p̃cipere. et ei
puerſis morib⁹ contraire.
Unde bñ adhuc ad come
dēdū ſubdiſ. **E**t azimos pa
neſcū lactuc⁹ agreſtib⁹ pa
nes quippe ſine fermēto co
medit: qui recta opera ſine
corruptione vane glorie ex
cercet. qui mādata mie ſine
admirtioe pcti exhibet. ne
puerſe diripiat: qd̃ quaſi re
cte diſpēſat. **A**d cā. laud. et
horas diet. **A**llā. **C**antica
ſicut i die. **E**ducas panem.
In euāgelii ſcōz iohā.
In illo tpe. **D**ixit ieſus
turbis iudeoz. **C**aro mea
vere eſt cib⁹ et ſanguis me⁹

vere est pot⁹ Et rel. **Emel.**
lec. eiusdē bri aug. epi. l. ix.

Quid appetāt hoies vt
nō esuriāt neq; sitiant. hoc
pēnō pstat nisi iste cibus z
pot⁹. q̄ eosa q̄b⁹ sumit imor-
tales z icorruptibiles facit.
id ē societas ipoz sctōz vbi
par erit z vnitas plena atq;
pfecta. Proptēa q̄ppe sicut
etiā añ nos hoc itellererūt
hoies dei. dñs nř iesus xps
corp⁹ et sanguinē suū in eis
reb⁹ omēdauit q̄ ad vnū ali-
qd redigūt. Ex multz nāq;
granisy n⁹ panis pficit. z ex
milt⁹ racemis vinū pfluit. **l. x.**

Nemq; iā exponit quomō-
id fiat qd loquitur z quid sit
māducare corp⁹ eius z san-
guinē bibere. Qui mādu-
cat meā carnē z bibit meuz
sanguinē i me manet z ego
i eo. hoc ē ergo illā mādu-
care escā. z illū bibere potū
i xpo manere. z illū manētē

Ac p hoc q̄ (i se habē. **l. xi.**
nō manet i xpo z in q̄ nō ma-
net xps: pculdubio nec mā-
ducat ei⁹ carnē spūalit. nec
bibit sanguinē. etiā si tante
rei sacramentū ad iudiciuz
sibi māducat z bibat Sicut
inqt misit me viuēs pater: z

ego vino ppter patrē z qui
māducat me z ipse viuet pro
pter me. Non ait sicut man-
duco pfem. z ego viuo pro-
pter patrē. Nō em̄ fili⁹ par-
ticipatiōe pfis sit melior q̄
est nat⁹ equalis. sicut parti-
cipatiōe filij p vnitate cor-
poris ei⁹ et sanguis. qd illa
māducatio potatiōis signi-
ficat: nos efficit meliores.

Tuim⁹ nos ppter **l. xij.**
xpm māducātes eum. id est
ipm accipiētes vitā eternā:
quā nō habebam⁹ ex nobis
Et tuit⁹ autē ipse ppter pfem
miss⁹ ab eo. q; semetipz erin-
aniuit factus obediens vsq;
ad mortē crucis. Ego inq; tui-
uo ppter pfem. id est q̄ ad il-
lū tanq; maiorē referā vitā
meā: erinaniitio mea fecit. i
qua me misit. At autē q̄sq; vi-
uat ppter me: ptiicipatio fa-
cit q̄ māducat me. **Euāgel.**

Es loq. In il. tpe. Dixit ies⁹
turbis iudeorū. Caro mea.
vt i die. Ad vñ. si pōs. ā ma-
ne nobiscū. **sola. cefavit in die**
mhō. de doē. Ad bñ. ā thō
qdā erat diuēz iduebat purpu-
ra z bislor epulabat q̄tidie splē-
didez erat qdā mēdic⁹ noie laza-
r⁹ q̄ iacebat ad ianuā ei⁹ vlcēib⁹
plen⁹ cupiēs saturari d mēc⁹ q̄ ca-
p⁹ illij.

In octa. corporis christi.

debāt de mēsa diuitꝝ. ⁊ nemo illi dabat. ⁊ ⁊ canes veniebāt ligebāt volcera ei⁹ al. ⁊ dñs regit de cor. **Colla.** Deus in te speratiū. **vt. in sabbō. Ad magr. ā.** p̄ abrahā miserere mei ⁊ mitte lazarum vt intingat extremū digiti sui i aqua vt refrigeret liguā meā. ⁊ dirigat **Colla.** De⁹ in te sperantiū. **Nichil aliud fit de hac dñica: nisi q̄ de ip̄a cantat p̄ia missa. ¶ In oct. sacramēti totū fiat sicut in die p̄ter lectiones. Sermo de solēnitate sacramēti altaris. Lec. i.**
Ad celebrādā solēnitatē tāti mysterij tā excellētissimi sacramēti: in quo de⁹ mirabilia ⁊ inscrutabilia p̄bo virtutis sue (q̄d habet efficacīā infinitā) mirabiliter ⁊ ineffabiliter operatur. a quo verbo cōsecratiū verba plata in persona eiusdē instituētis: accipiūt efficacīā ⁊ p̄tutē: feriā quintam post octauas p̄thecostes vrbani papa quart⁹: q̄stū ad t̄ps ⁊ diē pueniēter **Q**uātū ad tēp⁹ (elegit. **li. i.**) q̄ dez. q̄ illo tpe specialiter est hui⁹ sacramenti in q̄ xp̄s est sacerdos ⁊ sacrificiū institutio recolenda ⁊ solēni-

tas celebrāda: quo sp̄s sc̄ctus corda discipulorū edocuit ⁊ in fide firmavit ad hui⁹ sacramenti p̄funda mysteria plenius cognoscēda. Sp̄s em̄ oīa scrutat etia⁹ p̄funda dei. Nam eodē tpe cepit hoc sacramētū a fidelibus frequētari. Legit em̄ in actib⁹ apostolorū q̄ erāt pseuerātes i doctrina apostolorū ⁊ cōicatione fractionis panis ⁊ orationib⁹ statim post sc̄ti sp̄s missionē. **li. iij.**
Heriam quintā solēnitati hui⁹ preciosissimi sacramenti p̄fatus sūmus p̄tifer ratiōabiliter adaptauit. p̄mo in memoriā institutionis ei⁹ sacramēti. q̄d a xp̄o iminente sua passiōe in sui ppetuam memoriā in sua bñdicta cena feriā quinta fuisse dignoscitur institutū. **li. iij.**
Quinta etiā feriā eiusdē tēporis cōueniēter eligitur in memoriā sue mirabilis ascētionis i qua feriā q̄nta: scz die q̄dragēsimā a sua resurrectione gl̄iosa ascēdēs in altū suis discipulis sc̄dm modū cōuersionis humane ⁊ p̄riā effigie suaz subtrahens p̄sentīā corporale⁹ se supernis spiritib⁹ p̄sentia-

uit locū accipiēs congruū
sue glorie triūphali. sedens
ad dexterā maiestatis i ex-
cellisvt eisdem discipulis z
eorū sequacibus q̄ verbū eo-
rū credētib⁹ seu credituris
in ipm: locū eternitatis put
p̄dixerat p̄pararet. z vt eis-
dē discipulis spm̄ sc̄m̄ mīt-
teret q̄ ipos in fide plenius
edoceret z in caritate seruē
etius inflammarēt. **Rec. v.**

Oecuit p̄pterea vt apli in
duti z roborati virtute sp̄ri-
tus sc̄i supueniētis ex alto
simili die qua xps ascendit
in altū sc̄z feria quīta. missa
rū solēnia celebrarēt. nō so-
lum cū celi ciuib⁹ ei⁹ glorie
cōgaudētes. Verū etiā p̄so-
lationē habētes sup hoc qd
in celebratione missarū. suā
eisdē exhibuit. z nobis quo-
tidie exhibet realē z corpo-
ralē p̄sentia. licet p̄pter me-
ritū fidei sub specie aliena.

In isto em̄ sacramen-
to xps suū adimplet p̄missū
quo suis discipulis p̄dixerat
se cū ipis vsqz ad finē seculi
p̄mansurū sicut recitat glo-
riosus euāgelista matheus
i fine sui euāgelij dicēs. Ec-
ce vobiscū sum oib⁹ diebus
vsqz ad p̄sumatōez sc̄li. **l. viij**

In isto sacramento totus
xps sub vtrāqz specie reali-
ter et mirabiliter cōtinetur
scilicet sub specie panis exvt
sacramēti per substātie pa-
nis in corp⁹ xpi directā con-
uersionē z trāsubstātatio-
nē diuinitas p̄vntionem p̄so-
nalē. que nūqz corp⁹ dimisit
ex q̄ illud assumpsit. aīa per
vntionē formale cum sit for-
ma corporis icorruptibilis
z gloriosi. sanguis z accidē-
tia p̄ realē z naturalē cōco-
mitantiā. qz p̄dicta oīa post
xpi resurrectionē sunt cōstū-
cta inesse reali nec possunt
deiceps abinuiçē separari.

Chris⁹ em̄ resurgēs **l. viij**
ex mortuis: iā non moritur.
mors illi vltra nō dñabitur
Eodē modo de sanguine in
quē vini substantia ex vi sa-
cramēti directe cōuertitur
est tenendū. quia p̄dicta ad
xpm̄ p̄tinentia: ei⁹ sanguini
sicut z corp⁹ iesse reali post
ipsi⁹ resurrectionē isepara-
biliter sunt coniuncta. **l. ix.**

Hit autē distincta cōsecre-
tio corporis z sanguis i me-
moriaz dñice passiōis i qua
fuit sanguis a corpore sepa-
rat⁹. Hoc inq̄t facite i meā
cōmemorationē. In hoc vt

In octa. corporis christi.

nifico sacramento qđ est sacramentū pietatis. ⁊ signū vnitatis. ⁊ vīculū caritatis innouantur signa. et mirabilia imitātur. *Lectio decia.*

Et tēū signū magnum ⁊ mirabile qđ corpus xpī existēs in celo sine sui mutatione p cōuersionē substātie panis in ipsū: icipit esse de nouo in hoc mirabili sacramēto. Secūdū signū mirabile est qđ idē corpus xpī numero. si mul est in plurib⁹ locis put existit in sacramēto altaris qđ sub tot quātitatib⁹ ⁊ accidentib⁹ nūero sub quot fuerūt diuerse substātie panis que in ipm corpus xpī realiter sunt cōuerse: ⁊ per consequēs in tot locis in quot huiusmodi quātitates et accidentia continētur. *Lctō. xi.*

Tertium signū est. qđ tota quātitas corporis xpī. est in hoc sacramēto sub tam parua quātitate. cū nō sit ibi p modū quātitatis pprie locū occupando. sed p modū substātie. diuina fauētē virtute. qđ potest naturales modos entīū imutare. Quartū signū ē qđ sub q̄libet pte hostie totū corp⁹ xpī veraciter cōtinetur. ⁊ si diuidatur

hostia: sub qualibet pte: totum corpus idē numero remanet in diuisum. *Lec. xii.*

Quintū signū est. qđ licz in hoc sacramento post cōuersionē. substātia panis nō remaneat. sed tota in corpus xpī cōuertat: nō tamē abhilatur nec ex tali conuersione christi corp⁹ augetur. Sextū signū est qđ in hoc sacramēto accidētia sine subiecto diuina virtute existūt. Septimū signum est qđ corpus xpī māducatū nō dilaceratur dētibus sicut putabant illi discipuli qđ abierūt retro. dicentes dur⁹ est hic sermo quorū falsum intellectū excludēs saluator dixit. Verba q̄ ego locut⁹ sum vobis: spūs ⁊ vita sunt. *Euang.*

Gelium ⁊ cetera sicut in die *Sabbato. iij. post p̄th.* *Advespas. B.* Dñs qđ eripuit *Cetera vt in psalterio. Ad magt. an.* Cognouerūt omēs a danysq; berfabee qđ fideles famuel propheta esset dñi. *Lol.* *Scti nois. vt ifra cū euāgelis* *Sabbō. iiii. post p̄the.* *Ad magt. ā* p̄: enaluit dñi in philistēū in fundaz lapide in noie dñi. *Lol.* *Deprecationē.* *Sabbō. v. post p̄*

the. Ad mēt. **ā.** Fratrer saul
dixit mihi mille dederūt. et filio
ysai dederūt decē milia. **Colla**
protector. **¶ Sabbō. vi. ā.**
Quis ei in oib⁹ sicut dauid fide
lis inuētus est i regno tuo egre
diensz regrediēs p̄gēs ad ipe
rium regis. **Colla** Da nobis
¶ Sabbō. vii. ā. nōne iste ē
dauid d̄ quo canebāt i choro dī
cēs saul percussit mille et dauid
decē milia in milib⁹ suis. **Col.**
De⁹ q̄ dili. **¶ Sabbō. viii.**
ā. Doleo sup te frat mi ionatha
amabilis valde sup amorē mu
lierū. et sicut mīr vnicū amat filiū
ita te diligebā. sagitta ionathe
nūq̄ abijt retrorsuz. nec declina
uit clipe⁹ ei⁹ de belloz hasta ei⁹
nō est auersa. **col.** **De⁹ p̄ tutū**
¶ Sabbō. ix. ā. Rex aut̄ dā
uid cooperto capite ice dēsluge
bat filiū suū dicēs ab salō fili mi
fili mi absalon. quis mihi det vt
ego moriar p te fili mi absalon.
Colla Deus cui⁹ puidētia.
¶ Sabbō. x. ā. Obsecro dñe
aufer iniquitatē serui tui qz isti
piēter est. **Col.** **¶ Largire no**
bis. **¶ Sabbato. xi. ā.** Dñe
runt salomōe sadoch sacerdos
et nathā ppheta regē in gyon et
pcedēs leti dixerūt viuat rex
salomō. **Collecta.** Pateant.
Antiphone q̄ pro sabbatis

assignant: tunc non dicunt
qñ in crastino nichil prius
de dñica agit. qđ añ aduen
tū vel septuagesimā ppter
tēpons pliritatez nōnunq̄
cōtingit qñ sez vnū officiu⁹
duas cōtingit tenere ebdo
madas. **¶ Dñica. iij.** post
pēthe. Inuitatorū. et cete
ra oīay i psalterio. **¶ Inci**
pit liber et historia regū. l. i.

Erat vir vnus dera
mathaim sophim de
mōte effraim: et nomē eius
belchana filius hieroboā fi
lij heliu filij thau filij suph
esratheus. Et habuit duas
vxoies: nomen vni anna et
nomen secunde senēna. **R.**
Deus omnīū exauditor est Ipe
misit angelū suū et tulit me de
oib⁹ patris mei et vxit me vn
ciōe misericordie sue. **¶ Domi**
nus qui eripuit me de ore ledīs
et de manu bestie liberauit me.
Ipe misit. **Lectio secunda.**

Euerūtqz senenne fi
lij: anne autem non
erant liberi. Et ascendebat
vir ille de ciuitate sua statu
tis diebus vt adoraret et sa
crificaret domino exercitu
um in sylo. Erant autem ibi
duo filij hely oīni et sinees
sacerdotes dñi. **R.** Domin⁹

qui eripuit me de ore leonis: de manu bestie liberauit me: Ipse me eripiet de manib⁹ inimicorū meorū. **¶** Misit de⁹ mīam suā z p̄itatē suā: aīaz meā eripuit de medio catulorū leonū. **Ite. l.iii.**

¶ Enit g̃ dies z imolauit helchana: deditq³ fenēne vxori sue z cūctis filiis ei⁹ z filiab⁹ partes. Anna autē dedit vnā p̄tē tristis q³ annā diligebat. **¶** Ego te tuli de domo p̄ris tui dicit dñs z posui te pascere gregē populi metrui tecū i oīb⁹ viciis abulasti: firmās regnū tuū i etnū.

¶ Feci q³ tibi nomē grāde iuxta nomē magnorū q³ sūt in īris. **¶** **Ite. l.iii.**

¶ Concluserat vuluā anne. Affligebat q³ eā emula ei⁹ et vehemēter angebat intā tū vt exprobiaret q³ conclusisset dñs vuluā ei⁹. **¶** **Ite. l.iii.** **¶** Plāxit dauid plāctu magno ff saul et filios ei⁹ z dixit quō ceciderūt fortes in bello: et perierūt arma bellica incliti israel flete. **¶** **¶** Quōtes gelboe nec ros nec pluuia ff vos descēdant vbi ceciderūt vulnerati multi. **¶** **Ite. l.iii. no. an.** **¶** Dñs defēsor. **¶** **Ite. l.iii.** **¶** Media no.

¶ **Ite. l.iii.** **¶** Faciebat p̄ singulos annos cū redeūte tpe ascēderent tēplū

dñi z sic puocabat eā. Porro illa flebat et nō capiebat cibū. **¶** **Ite. l.iii.** **¶** Quōtes gelboe nec ros nec pluuia veniāt sup̄ vos vbi ceciderūt fortes israel. **¶** **Ite. l.iii.** **¶** Quōtes q³ circuitu ei⁹ sūt visitet dñs a gelboe autē trāseat. **¶** **Ite. l.iii.**

¶ **Ite. l.iii.** **¶** Vir suus. Anna cur flet z quare nō comedis et quāobrem affligit cor tuū? Nunqd nō ego melior sum tibi q³ decem filij? **¶** **Ite. l.iii.** **¶** Disti dñe orōnē seruī tui vt edificarē tēplū noi tuo: **¶** **Ite. l.iii.** **¶** Scis: ca domū istā in sempiternū de israel. **¶** **Ite. l.iii.** **¶** Dñe q³ custodis pactū z mīaz seruīs tuis q³ abulant coram te in toto corde suo. **¶** **Ite. l.iii.**

¶ **Ite. l.iii.** **¶** Arrerit autē anna postq³ comederat i sylo z biberat: z hely sacer dote sedente sup̄ sellam ante postes tēpli dñi: cū esset anna amaro aīmo orauit dñm flens largiter et votū vouit dicens. Dñe exercitūū si respiciens videris afflictionē famule tue. z recordat⁹ me fueris. nec oblit⁹ ancille tue dederisq³ serue tue seruū virilē: dabo euz dño oēs dies vite ei⁹ z nouacula nō ascēdet sup̄ caput ei⁹. **¶** **Ite. l.iii.** **¶** Dñe si cōuersus fuerit p̄p̄s tuus z oīa

Historia libri Regum. Fo. cxi.

uerit ad factuarius tuus Tu exau
dies in celo dñe ⁊ libera eos de
manib⁹ inimicor⁹ eor⁹. **¶** Si pec
caverit in te ppl⁹ tu⁹ ⁊ querit
egerit penitentiā veniesq⁹ oraue
rit in loco isto. Tu exau. **l. viii.**

Extūq⁹ est cum āna
multiplicaret pces co
raz dño vt hely obseruaret
os eius. Porro āna loq⁹bat
in corde suo. tantūq⁹ labia
illius mouebant. ⁊ vox penit⁹
nō audiebat. Estimauit er
go eam hely temulentā. Di
xitq⁹ ei. Usqueq⁹ ebria eris.
Digere paulisp⁹ vinū q⁹ ma
des. Rñdēs āna. Nequaq⁹
inqt dñe mi. Nā mulier infe
lix nimis ego sum. vinūq⁹ ⁊
omne quod inebuiare potest
nō bibi sed effudi aiam me
am in cōspectu dñi. Obse
cro mi dñe ne reputes ācil
lā tuā quasi vnā de filiabus
belial. q⁹ ex multitudine do
loris ⁊ meroris mei locuta
sum vsq⁹ i p̄sens. Tūc hely
ait ei. Eade in pace. ⁊ deus
israel det tibi petitiōem quā
rogasti eū. Et illa dixit. Ati
nā inuentat ācilla tua ḡram
i oculis tuis. **¶** Audi dñe hym
nū ⁊ orationē quā seru⁹ tu⁹ orat
corā te hodie vt sint ocli tui apri
⁊ aures tue itēte. S⁹ domū istā

die ac nocte. **¶** Respice dñe de
factuario tuo ⁊ de excelso celoz
hiraculo. **Sup. Ad cā. ā. Alka.**
Can. Dñe miserere. **¶** Exal
tare dñe. **Lectōnes d euage**
lio. quere i fine dñicaz. R.
Peccaui sup numerū arene ma
ris ⁊ multiplicata sūt pctā mea
⁊ nō suz dign⁹ videre altitudinē
celi p̄ multitudie ligatatis mee
qm̄ iuritaui irā tuā ⁊ malū corā
te feci. **¶** Qm̄ inqtatē meā ego
agnosco ⁊ delictū meū corā me
est sēp: tibi soli peccaui. Et ma.
¶ Reparate corda v̄ra dño ⁊
fuite illi soli ⁊ liberabit⁹ vos de
manib⁹ inimicor⁹ v̄roz. **¶** Aufer
te deos alienos de medio vestri
⁊ libera. **¶** Recordare dñe te
stamēti tui ⁊ dic āgelo pcutiēti
cesset iā man⁹ tua vt nō de soleat
terra ⁊ ne p̄das oēm aiam viuā.
¶ Quiescat dñe ira tua a pplō
tuo ⁊ a ciuitate sc̄tā tua. vt nō.
¶ Factū ē dū tolleret dñs he
lyā p̄ turbine in celū: hely se⁹ cla
mabat dicēs. P̄at mi pater mi
currus isrl ⁊ auriga ei⁹. **¶** Cūq⁹
simul p̄gerent ⁊ ice dētes sermo
cinarent ecce curr⁹ igne⁹ ⁊ equi
ignei diuifert⁹ v̄trūq⁹ ⁊ clamabat
hely seus. P̄at mi. **¶** **In lau**
dib⁹ horis ⁊ vespis dñicaz.
Et in feriali officio p ebdo
madas fiat vt i psalterio. ve

hysto. regū. secūde lectiones.

rūm diebus dñicis dic. añ.
Ad bñ? .z. mgt. ac etiā coll.
quēadmodū notātūr infra
post singula euangelia. que
qdē coll. etiā dicant i lau. z
vespis ferialis officij. Prefa
te regū hystorie scđelctō.

Quenit samuel **Le. i.**
z dñs erat cū eo z nō
cecidit ex oibz verbis ei⁹
in terram. Et cognouit vni
uersus israel: a dan vsqz ber
sabee qz fidelis samuel pro
pheta esset dñi. **R. de? oim**
Et addidit dñs vt. l. i.
appareret i sylo: qm̄ reuela
tus fuerat dñs samueli i sy
lo iuxta verbuz dñi. Et eue
nit fmo samuelis vniuerso
Et factū est (israeli. l. iij.
indieb⁹ illis: cōuenerūt phi
listij in pugnaz. Egressus
est nāqz israel obuiam phil
listij in prelium. z castrame
tatus est iuxta lapidē adiu
torij. Porro philistijm vene
runt i affech. z instruxerunt
aciē contra israel. **2cō. iij.**

Initio autē certamine. ter
ga vertit israel philisteis: et
cesa sunt i illo certamie pas
sim per agros quasi quattu
or miliavirorū. Et reuersus
est populus ad castra. **R. v.**

Dixeruntqz maiores natu

de israel. Quare percussit
nos hodie dñs coram phil
listijm? Alferam⁹ ad nos de
sylo archā federis dñi et re
niat i mediū nostrū vt saluet
nos de manu inimicorū nro
rū.

Misit ergo pplus (rū. l. vi.
i sylo z tulerunt inde archā
federis dñi exercitū sedē
tis super cherubin. Erānt
duo filij heli cū archa fede
ris dñi. ofni z finees. **R. vii.**

Quqz venisset archa fede
ris dñi in castra: vociferat⁹
est ois israel clamore grādi
z psonuit terra. Et audierūt
philistijm vocem clamoris
dixeruntqz. Quenā est hec
vox clamoris magni in ca
stris hebreorū? Et cognos
uerunt qz archa dñi venisset
in castra. Timuerūtqz phil
listijm dicētes: venit de? i ca

Et igemuerūt (stra. l. viii.
dicētes: ve nobis. Non em̄
fuit tāta exultatio heri z nu
diu ferti? ve nobis. Quis
nos fuabit de manu deorū
sublimiū istorū? Ibi sūt dñi q
percusserunt egyptū oī pla
ga in deserto. Confortamini
z eis oī viri philistijm ne fer
uiatis hebreis sicut illi ser
uierūt vobis. Confortami
ni et bellate. pugnaverunt

ergo philistinim et cesus israel et fugit unusquisque in tabernaculum suum. Et facta est plaga magna nimis. et ceciderunt de israel triginta milia peditum et archa dei capta est. duo quoque filii hely mortui sunt omni et phinees.

Historie regum tertie lectiones

E Actum est. **Lectio. i.** verbum domini ad samuelem dicens. Penitet me quia constituerim saul regem. quia dereliquit me et verba mea opere non implevit. Locus tristatusque est samuel et clamavit ad dominum tota nocte.

R. Deus olim. **2c. Lectio. ii.**

Quam de nocte surrexisset samuel ut iret ad saul mane nuntiatum est samueli eo quod venisset saul in carmelum et erexit ibi fornicem trium phalem: et reuersus transisset descendissetque in galgala.

Tenit ergo. **Lectio tertia** samuel ad saul: et dixit ei saul. Benedictus tu domino implevi verbum domini. **Liii.**

Dixitque samuel. Et que est hec vox gregum que resonat in auribus meis et armentorum quas ego audio? Et ait saul. De amalech adduxerunt ea. Perpercit enim po-

pulus melioribus ouibus et armentis: ut imolarentur domino deo tuo: reliqua vero occidimus. **Lectio quinta.**

Ait samuel ad saul. Sine me: et indicabo tibi que loquutus sit dominus ad me nocte. Dixitque ei. Loquere. Et ait samuel. Nonne cum paruulus esses in oculis tuis: caput in tribubus israel factus es? Anxitque te dominus in regem super israel: et misit te dominus in viam et ait. Vade et interficere peccatores amalech et pugna-bis contra eos usque ad inter-nitionem eorum. Quare ergo non audisti vocem domini. sed versus ad predam es et fecisti malum in oculis domini? **Lectio. vi.**

Et ait saul ad samuelem. Immo audiui vocem domini: et ambulavi in via per quam misit me dominus: et adduxi agag regem amalech et amalech interfecit tulit autem populus de praeda oves et boues. primitias eorum que cesa sunt: ut imolet deo suo in galgalis. **Lectio. vii.**

Et ait samuel. Nunquid vult dominus holocausta et victimas et non potius ut obediat voci domini? Melior est obedientia quam victime. et auscultare magis quam offerre adipem arietum

qm̄ quasi pctm̄ arlōlādī est
repugnare. ⁊ q̄si scelus ydo
latrie: nolle acq̄scere. Pro
eo ergo q̄ abieciſti f̄monez
dñi abiecit te dñs ne sis rex
Dixit saul ad samue **l.viii.**
lē. Peccaui. q̄ p̄euaricat?
suz sermonē dñi ⁊ p̄ba tua.
timens pplm̄. ⁊ obediēs vo
ci eoz. Sz nūc porta queso
pctm̄ meū. ⁊ reuertere me:
cum vt adorē dñm. Et ait sa
muel ad saul. Non reuertar
tecū q̄ p̄ieciſti f̄monē dñi.
et p̄iecit te dñs ne sis rex su
per israel. **hystorie regum**

Quarte lctōnes. **l.c. i.**

Angregantes phili
stīm agmīa sua ī plū: cōue
nerunt in sochoth iude ⁊ ca
strametati sūt iter sochoth
⁊ azecha ī finib⁹ domini. **l. ii.**

Porro saul ⁊ viri israel con
gregati venerūt ī valle tere
bithiz direxerūt aciē ad pu
gnandū p̄tra philistīm. Et
philistīm stabāt sup mōtez
ex pte hac: ⁊ isrl̄ stabat sup
montē ex altera parte. val
lisq̄ erat inter eos. **l.cō. iij.**

Et egressus ē vir spur⁹ de
castris philistinoz noie go
liath de geth: altitudis sex
cubitorū et palmo: et cassis
erea sup caput ei⁹: et lorica

hamata induebatur. **l.c. iij.**

Porro pondus lorice elus
q̄nqsmilia sicloz eris ⁊ ocre
as ereas habebat ī crurib⁹
⁊ clipe⁹ ereus tegebat hūe

Hastile autē (ros ei⁹) **l.c. v.**

haste ei⁹ erat q̄si liclatoz
terētū: ip̄s aut ferrū haste
ei⁹ fercētossiclos hēbat fer
ri: ⁊ armiger ei⁹ ātecedebat

Stans philisteus (eū. **l.c. vj.**)

clamabat aduersus phala
gas isrl̄ ⁊ dicebat eis. Qua
re venistis parati ad plū:
Nunq̄d non sum ego phili
steus et vos serui saul: Eli

gite vobis virū: ⁊ descēdat

ad singulare certamen. Si

querit pugnare mecū ⁊ per

cusserit me: erim⁹ vobis ser

ui. Si autē ego p̄ualuero et

p̄cussero eū: vos serui eritis:

⁊ seruietis nobis Et aiebat

phileste⁹. Ego exprobraui

agmib⁹ israelis hodie. Da

te michi virū et ineat mecū

singulare certamen. **l.c. vij.**

Audiēs autem saul et oēs

israelite sermones philistei

huiuscemodi: stupebant et

metuebāt nimis. David au

tē erat filius viri effraei de

q̄ sup̄a dictū est de bethleē

iuda cui nomen erat ysaī q̄

habebat octo filios et erat

in dieb⁹ saul vir fener z grā
deus inter viros. **Le. viii.**
Ebierūt tres filij ysai ma-
iores post saul in plūm. Et
moīa triū filiorū ei⁹ qui pre-
rerūt ad bellū helyas pīo
genitus. z secundus animā-
dab terciusq³ sāma. Daud
autē erat minim⁹. Trib⁹ er-
go maiorib⁹ securis saulem.
abiit dauid. z reuersus a sa-
ul. vt pasceret gregē patris
sui in bethleē. pcedebat ve-
ro philesteus mane z vespe
z stabat quadragita dieb⁹.

Historie regū quste lec. l. i.

EActū est postq³ mor-
tu⁹ est saul vt dauid
reuerteret a cede amalech
z maneret in sichelech dies

In die aut ter- (duos. **l. ii.**)
tia apparuit homo veniēs
de castris saul veste cōscissa
z puluere asplū caput. Et
vt venit ad dauid cecidit su-
per faciem suā z adorauit.

Dixitq³ ad eū dauid. Unde
venis? Qui ait ad eū. de ca-
stris israel fugi. **Lectio. iii.**

Et dixit ad eū dauid. Qd
est verbum quod factū est?
Indica michi. Qui ait. Su-
git populus ex plō z multi
conuētes e populo mortui
sunt: Sed saul et ionatham

filii eius interierūt. **l. iiii.**
Dixit dauid ad adolescen-
tem qui nūciabat ei. Unde
scis quia mortuus est saul z
ionathā filius eius? Et ait
adolescēs qui narrabat ei.
Casu veni in montē gelboe
z saul incūbebat sup hastaz
suam. Porro currus z equi-
tes appropinquabāt ei. Et
cōuersus post tergū suū vi-
dēs q³ me vocauit. Lui cū re-
spōdissez assum: dixit mihi.
Quisnā es tu? Et aio ad eū
Amalechites sum. **Lctō. v.**
Et loquut⁹ est michi. Sta
super mez iterfice me qm̄ te
nent me angustie: et adhuc
tota aīa mea ī me ē. Stāsq³
sup illū occidi eū: sciebā ei
q³ viuere non poterat post
ruinā. Et tuli diadema qd
erat ī capite ei⁹ z armilā de
brachio illius: z attuli ad te
dominū meū huc. **Lctō. vi.**
Apprehendēs autē dauid
vestimenta sua scidit: oēs q³
viri qui erāt cum eo z plāre
rūt z fleuerūt: z ieiunauerūt
vsq³ ad vespam super saul: z
sup ionathā filiu⁹ ei⁹: z sup
populum dñi: z sup domum
israel q³ corruissent gladio.
Dixitq³ dauid ad iu- **l. vii.**
uenē qui nūciabat ei Unde

es: Qui respondit. Filii ho-
minis aduene amalechite
ego suz. Et ait ad eū dauid
Quare nō timuisti mittere
manū tuā vt occideres chi-
stum domini. **Lctō octaua.**

Ocās autē dauid vnū de
pueris suis ait. Accedēs ir-
rue in eū. Qui percussit illū z
mortu⁹ est. Et ait ad eū da-
uid. Sāguis tu⁹ sup caput
tuū. Os ei tuū locutū ē ad-
uersum te dicēs: ego iterfe-
ci xpm dñi. **Historie regūz
serte lectiōes. Lectio vna.**

Adierunt philistijm
q vnissent dauid re-
gem sup israel et ascēderūt
vniuersi vt quērēt dauid.
Qd cuz audisset dauid de-
scēdit in p̄sidiū. Philistijm
autē veniētes diffusi sunt in
valle raphaim. **Lctō scda.**

Et cōsuluit dauid dominū
dicens. Si ascēdā ad phi-
listijm z si dabis eos in ma-
nu mea: Et dixit dominus
ad dauid. Ascēde quia tra-
dens tradā philistijm i ma-

Venit ergo (nu tua. **Lc. iij.**)
dauid i baalpharasim z per-
cussit eos ibi z dixit Diuisit
domin⁹ inimicos meos co-
ram me sicut diuidūtur aq.
Propterea vocatum est no-

men illius loci baalphara-
sim. Et reliq̄runt ibi sculpti-
lia sua: que tulit dauid z viri

Addide (elus. **Lctō t̄ta**)
runt philistijm vt ascēderēt
et diffusi sunt i valle rapha-
im. Cōsuluit autē dauid do-
minum. Qui respōdit. Non
ascendas in obuiā illorum:
sed gira post tergum eorum
z venies ad eos ex aduerso

Et cum au- (pirozum. **Lc. v.**)
dieris sonum gradientis in
cacumine pirozum: tūc gra-
dietur dominus ante faciē
tuā vt percutiat castra phi-
listijm. Fecit itaqz dauid si-
cut preceperat ei domin⁹ et
percussit philistijm de gabaa
vsqz duz venias gazer. **Lc. vi.**

Congregauit autē rursum
dauid omnes electos ex is-
rael triginta milia. Surrexit
qz z abiit z vniuersus popu-
lus qui erat cum eo de viris
iuda vt adducerent archaz
dei super quam inuocatum
est nomen dei exercitū se-
dentis in cherubin super eā
z imposuerunt archam do-
mini super plaustruz nouū.

Ruleruntqz ar- **Lctō. vii.**
cham de domo aminadab
qui erat in gabaa. Qza au-
tē z haio filij aminadab mi-

nabant plaustrū nouū. Cū-
q̃ tulissent archā de domo
amiadab q̃ erat ī gabaa: cu-
stodiens archā dei hāc p-
cedebat archam. **Lectio. viij.**

David autem et omnis is-
rael iudebant coram domi-
no in omnibus lignis fabrie
factis et cytharis et liris et
tympanis et sistris et cym-
balis. Postq̃ autem vene-
runt ad aream nachor exten-
dit manum suam oza ad ar-
cham dei et tenuit eam: quo-
niam calcitrabant boues et
declinauerant eā. Fratresq̃
est indignatione dominus
contra ozam: et percussit eum
super temeritate. Qui mor-
uus est ibi iuxta archā dei

Historie regum septie lec.

Erex dauid **Lect. i.**
senuerat: habebatq̃
etatis plurimos dies Cūq̃
operiretur vestibus non ca-
lescebat. **Lectio secunda.**

Dixerunt ergo ei serui sui.
Queramus domino nostro
regi adolescentulam virgi-
nem et stet coram rege et fo-
ueat eum: dormiatq̃ in sinu
suo et calefaciat dominum
nostrum regem. **Lectio. iij.**

Quesierūt igitur adolescē-
tulā speciosā in omnibus

finibus israel: et inuenerunt
abiāg sunamitē et adduxe-
rūt eam ad regem. Erat au-
tem puella pulchra nimis:
dormiebatq̃ cū rege et mini-
strabat ei. Rex autē non co-
gnouit eam. **Lectio quarta.**

Adonias filius agith ele-
uabatur dicēs. Ego regna-
bo. Fecitq̃ sibi currū et equi-
tes et quinquaginta viros q̃
atē eū curreret: nec corripu-
it eū pater suus aliquā dicēs

Quare hoc fecisti? Lec. v.

Erat autē et ipse pulcher val-
de secundus natu post absa-
lon. et sermo ei cū ioab filio
saruie et cū abiathar sacer-
dote qui adiuuabāt partes
sadoch vero (adonie. **Lvi**

sacerdos et banatas fili⁹ ioy

**ade et nathaz propheta et ce-
rethi et pheleti et robur erer-
cit⁹ dauid nō erat cum ado-**

Immolatis ado (nia. **Lviij**

**nias arietib⁹ et vitulis et vni-
uersis pinguib⁹ iuxta lapi-**

**dem zoelech q̃ erat vicinus
fonti rogel: vocauit vniuer-**

**fos fratres suos filios regis
et omnes viros iuda seruos**

**regis. Nathā autē pphetā
et banaian et robustos quos-**

**q̃ et salomonē fratrem suum
nō vocauit. **Lectio octaua****

Historie regii octane lectiones.

Dixitq; natham ad berfa-
bee matrē salomonis. Num
audisti q; regnauerit adoni-
as fili⁹ aggith et dñs nř da-
uid hoc ignorat. Hūc ergo
veni accipe a me cōsiliū z
salua aīaz tuā z filij tui salo-
monis. Eadez igredere ad
regē dauid z dic ei. Nonne
tu domie mī rex iurasti mi-
chi ancille tue dicens. q; fi-
lius tuus salomō regnabit
post me. z ipse sedebit i folio
meo. Quare g; regnauit a-
donias. Et adhuc ibi re lo-
quēte cuz rege: ego veniam
post te z cōplebo sermones
tuos. **Historie regum octa-**

ue lectiōes. Lctō. i.

In dieb⁹ illis congre-
gati sunt oēs maiores natu
israel cum pīcipibus tribu
um z duces familiarū filio
rum israel ad regē salomo-
nem in hierusalem vt defer-
rent archam federis domi-
ni de ciuitate dauid: idest
de syō. Cōuenitq; ad regez
salomonez vniuersus israel
in mense bethanim in solen-
ni die: ipse est mensis septi-
mus. Veneruntq; cuncti se-
nes ex israel: tuleruntq; sa-
cerdotes archā. z portaue-
rūt archā dñi et tabernacu-

lū federis z oīa vasa sanctu-
arij q; erant in tabernaculo
z ferebant ea sacerdotes et
Salomō rex z (leuite. **xi.**)
oīs multitudo israel que cō-
negerat ad eū gradiebatur
cū illo ante archā z imola-
bāt oues z boues absq; exti-
matione z numero. Et intru-
lerunt sacerdotes archā fe-
deris dñi in locū suū in ora-
culum templi in sanctū san-
ctorū subter alas cherubin
Siquidē cherubin expan-
debant alas super locum ar-
che z protegebant archam
z vectes eius desup. Factū
est autē cū exissent sacerdo-
tes de sanctuario: nebula i-
pleuit domū dñi. z nō pote-
rant sacerdotes stare et mī-
nistrare. ppter nebulā. Im-
pleuerat em̄ domū dñi glā.
In die illa sancti (dñi. **xi.**)
ficauit rex salomō medium
atrij qd erat āte domū dñi.
fecit quippe ibi holocaustū
z sacrificiū z adipē pacifico-
rum q; altare eneū qd erat
corā dño min⁹ erat. et cape-
re nō poterat holocausta et
sacrificiū z adipē pacifico-
rum. Fecit ergo salomon in
tpe illo festiuitatē celebres
z oīs israel cum eo multitu-

do magna ab itroitu emath
vltis ad riuum egypti coras
dñs deo nostro septē dieb⁹
et septē dieb⁹ idest quatuor-
decim diebus: et in die octa-
ua dimisit poplos. Qui be-
nedicentes regi pfecti sunt
in tabernacula sua. letātes
et alacri corde sup oibus ho-
nis q̄ fecerat dñs dauid ser-
uis suoz isrl p̄p̄lo suo. **L. iiii.**

Factū est autē cū perfectus
set salomon edificiū domus
dñi et edificiu⁹ regis: et omne
q̄d optauerat voluerat fa-
cere: apparuit ei dñs sc̄do
sicut apparuerat ei in gaba-
on. Dixitq; dñs ad eū. eraui
diui ofonē tuā et deprecatio-
nem tuā. quā dep̄cat⁹ es co-
ram me. Sāctificauī domū
hanc quā edificasti vt pone-
rem nomē meū ibi in sempi-
ternū. et erūt oculi mei et cor
meū ibi cūctis diebus. **L. v.**

Tu quoq; si ambulaueris
coram me sicut ābulauit p̄-
ter tuus in simplicitate cordis
et in equitate. et feceris om-
nia que precept tibi. et legi-
tima mea et iudicia mea ser-
uaueris. ponā thronū regni
tui super israhel in semp̄ter-
num. sicut locutus sum pa-
tri tuo dauid dicens. nō au-

fereſ de genere tuo vir de so-
Si autem (lio israhel **L. vi.**
auersiōe auersi fueritis vos
et filij vestri non sequentes
me nec custodientes māda-
ta mea et cerimonias quas
pposui vobis. sed abieritis
et colueritis deos alienos
et adoraueritis eos: auerā
israhel de sup̄ficie terre quaz
dedi eis. et templum quod
sanctificauī noi meo p̄siciā
a conspectu meo. **Eritq; is-**
rahel in prouerbiū et in fa-
bulam cūctis populis: et do-
mus hec erit i exēplū. **L. vii.**

Omnis qui trāsierit per do-
mum hanc. stupebit et sibi-
labit et dicet. Quare fecit sic
domin⁹ terre huic et domū
huic: Et respondebunt. q̄a
dereliquerūt dominū deū
suum qui eduxit patres eo-
rum de terra egypti et secu-
ti sunt deos alienos et ado-
rauerūt eos et coluerūt eos
iccirco induxit dñs sup eos
omne malum hoc. **Lec. viij**

Expletis autē annis vigin-
ti postq̄ edificauerat salo-
mon duas domus. idest do-
mū dñi et domū regis: yram
rege tyri prebente salomo-
ni ligna cedrina et abiegna
et aurū iuxta omne q̄d opus

Historia Salomonis.

habuerat tunc dedit salomō
priam viginti oppida in ter-
ra galilee. **C** Sabbatho ante
primā dñica kl. augusti. **R.**
Initiū sapientie. **In vespertis**
sabbatorum mēsis augusti.

Ad maāt. an Sapientia edi-
ficauit sibi domum: excidit colū-
nas septē: subdidit sibi gētes:
supbo: ūq; et sublimiū colla pro-
pria virtute calcauit. **Alia. an**
Ois sapiētia a dño deo est: et eū
illo fuit sp̄s et est añ eū. **Alia. a**
Sapiētia clamitat i plateis: si
q̄s diligit sapiētā ad me decli-
net et eā iueniet: et eā cū iuenerit
beat⁹ est si tenuerit eā. **Alia. a**
Attēde fili mi sapiētā meā ad
eleq̄a oris mei scilicet aurē tuā qz
i sapiētia fundauit dñs trā et sta-
biluit celos prudētia. **Alia. a**
Dñs possedit me i initio viarū
suarū anteq̄ q̄cūq; faceret a pñci-
pio: necdū erāt abyssi et ego par-
turiebar: qñ pparabat celos a-
derā cū eo pponēs oīa. **Incipi-**
unt parabole et hysto. salo.

Parabole salomo **l. i.**
nīs filij dauid regis
israel ad sciendā sapientiaz
et disciplinā: ad intelligēda
verda prudētie et suscipien-
dā eruditiōē doctrine: iu-
sticiā et iudiciū et equitatez
vt def puulis astutia et ado-

lescenti scientia et intellectu
R. In principio de⁹ anteq̄ ter-
rā faceret priusq̄ abyssos conti-
neret priusq̄ produceret fōtes
aquarū anteq̄ mōtes collocarē-
tur: Ante oēs colles generauit
me dñs. **R.** Ego in altissimis ha-
bito et thronus meus in colūma-
nubis. Ante omnes. **Lectio. ii.**

Adiēs sapiēs sapien-
tior erit et intelligēs
gubernacula possidebit. **Al.**
mauertet parabolā et iter-
pretationē: n̄ba sapiētū et
enigmata eorū. **R.** Initiū sa-
piētie timor dñi. Intellect⁹ bon⁹
oib⁹ facieib⁹ eū laudatio ei⁹ ma-
net in sc̄lu sc̄li. **R. 9.** Dilectio illi⁹
custodia legū est qz ois sapiētia
timor dñi. Intellect⁹. **Lectio. iii.**

Amor dñi principū
sapiētie. Sapientiaz
atq; doctrinam stulti despi-
ciūt. Audi fili mi disciplinā
patris tui et ne dimittas le-
ges matris tue: vt addatur
gratia capiti tuo et torques
collo tuo. **R.** Emitte dñe sapi-
tiā s̄ sede magnitudinis tue vt
mecū sit et mecū laborer vt sc̄az
qd acceptū sit corā te oī tpe. **R.**
Da mihi dñe se dñi tuaz assūm-
cem sapiētiā. vt mecū. **Lectio. iiii.**

Egli mi si te lactauer-
runt p̄ctōies ne acq̄

scas eis. Si dixerit venti no-
biscum insidiemur sanguini:
abscōdam⁹ rēdiculas cōtra
infōtē frustra: deglutiam⁹
eū sicut isern⁹ viuētē z inte-
grū quasi descēdētē in lacū
Qdē p̄ciosam substātiā re-
periemus i plebim⁹ domos
nras spolijs. Sōtē mitte no-
biscū maruptū vnū sit oīm
nrm. Fili mi ne ambules cū
eis. **¶** Da michi dñe sedili tua
rū assitricē sapiētiam z noli me
reprobare a pueris tuis Quoni-
am seru⁹ tu⁹ sū ego z fili⁹ ācille
tue. **¶** Dñe pater et deus vite
mee ne dereliquas me i cogita-
tu maligno. Quoniam. **Lec. v.**

Prohibe pedē tuū a
semitis eorū: pedes
eī illorū ad malum currūt
z festinant vt effundant san-
guinem. **¶** Dñe pater z deus
vite mee ne dereliquas me i co-
gitatu maligno: extollentiā ocu-
lorū meorū ne dederis michi et
desideriū malignū auerte a me
dñe: aufer a me cōcupiscentiā
Et animo irreuerētī z infrunito
ne tradas me dñe. **¶** Duo roga-
ui te ne deneges mihi āteq⁹ mo-
rior: vanitatē verbū mēdacij lō-
ge fac a me. Et animo. **Lec. vi**

Extra em iacif re-
the āte oculos pēna

torū. Ipsiq⁹ cōtra sanguinē
suū insidiātur et moluntur
fraudes contra anias suas.
Sic semite oīs auari: aias
possidētū rapiūt. **¶** Verbū
iniquū z dolosum lōge fac a me
dñe diuitias z paupertates ne de-
deris michi. Sz tātū victui meo
tribue necessaria. **¶** Ne forte sa-
tutus euomam illud z periurē
nomen dei mei. Sed. **Lec. viij.**

Sapientia foris predi-
cat: in plateis dat vo-
cem suam. In capite turba-
rū clamat: in foribus por-
tarum vbis profert verba
sua. Aq⁹quo paruuli diligi-
tis infantiam. z stulti que si-
bi sunt noxia cupient. et im-
prudētes odibūt sciētā. **¶**
Magna enī sunt iudicia tua dñe
z inenarrabilia q⁹ba tua magni-
ficasti populū tuum z honorasti
¶ Deduxisti sicut oues pplm
tuū in manu moyſi z aaron. q⁹
gnificasti populum. **Lec. viij.**

Conuertimini ad cor-
reptionē meā. z pfe-
ram vobis spm meū z osten-
dā verba mea: q⁹ vocaui et
renuistis. extendi manum
meā et nō fuit qui aspiceret
Desperistis omne consilium
meum et increpationes me-
as neglexistis. Ego quoq⁹
ilij

Hystorie Salomonis scde lec.

in interitu vestro ridebo. et
subsanabo cum vobis qđ ti
mebatz aduenerit. cū irru-
rit repētina calamitas ⁊ ite-
ritus qđ tēpestas igruerit.
qñ venerit sup vos tribula-
tioꝝ angustia. tūc iuocabūt
mez nō exaudia mane: con-
surgēt et nō inueniēt me eo
qđ exosam habuerit discipli-
nā ⁊ timorē dñi non suscepe-
rint nec acquieuerint p̃silio
meo. et detraxerit vniuerse
correctioni mee. Comedēt
igit fruct⁹ vie sue suisq; cōsi-
lijs saturabunt. **¶** Me dere-
linquas me dñe p̃r ⁊ dñator vite
mee vt nō corruā in p̃spectu ad-
uersarioꝝ meoꝝ. Me gaudeat dñs
me iūnicus me⁹. **¶** Apprehēde
arma ⁊ scutū ⁊ exurge i adiuto-
riū michi. **¶** Me gau. **Lectōes de**
euāgelio q̃re i fine dñicaz.
¶ Sup salutē ⁊ oēs pulchritu-
dīnē dilexi sapiētiāz. p̃posui pro
luce habere illā. Venerūt michi
oia bona pariter cū illa. **¶** Viri
sapiētie foroz mea es: prudētiā
vocaui amicā meā. Venerūt. **¶**
Que sunt i corde hoīz oculi tui vi-
dēt dñe ⁊ in libro tuo oia scribē-
tur. Homo videt in facie: de⁹ aut
in corde. **¶** Oia ei corda scruta-
tur de⁹ ⁊ vniuersas mētū cogi-
tatiōes itelligit. **¶** dñs. **¶** p̃rebe

fili cor tuuz michi: oculi tuivias
meas custodiāt: vt addat q̃ra
capiti tuo. **¶** Antēde fili mi sapi-
entiā meā ⁊ ad eloq̃a oris mei in-
clina aurē tuā. **¶** dñs. **¶** Fili noli
deficere a disciplina dñi ⁊ ne fa-
tigerz dū ab eo argueris. Quē
ei diligit dñs corripit ⁊ qđ p̃r in
filio p̃placet sibi. **¶** Audi fili mi
disciplinā p̃ris tui ⁊ ne dimittas
legē m̃ris tue. **¶** Quē. **Hystorie**

salomonis: lectiō de lectiōes
Incipit liber ecclesiastes. l. i.

Uerba ecclesiastes filij
dauid regis hierlm.
Vanitas vanitatuū dixit ecc-
lesiastes: vanitas vanitatuū
⁊ oia vanitas. Quid habet
amplius homo de vniuerso
labore suo qđ laborat sub so-
le? **¶** In principio **22. vrs. l. ii.**

Generatio p̃terit ⁊ genera-
tio aduenit: terra nō i eter-
nū stat: oritur sol ⁊ occidit: ⁊
ad locū suū reuertit: ibiq;
renascēs girat p̃ meridie et
flectit ad aq̃lonē. **¶** Lustrans
vniuersa in circuitu p̃git spi-
rit⁹. ⁊ i circulos suos regre-

Omnia flumina (dicitur. **l. iii.**)
intran in mare et mare non
redū dat. Ad locū vnde ex-
eunt flumina reuertūtur: vt
iteꝝ fluant. **¶** Lūcte res diffi-
ciles: non potest homo eas

explicare sermone. Non sa-
riatur oculus visu nec auris
impletur auditu. **Lec. iiii.**
Quid est qd fuit: Ipsum qd
futurū est. Quid ē qd factū
est: Ipsum qd faciēduz est.
Nihil sub sole nouū nec va-
let qd dicere: ecce hoc re-
ces est. Hā em pcessit i secu-
lis q fuerūt ante nos. **L. v.**
Non est pioruz memoria:
sed nec eoz qdem q postea
futura sunt: erit recordatio
apd eos q futuri sūt i nouis.
Ego ecclesiastes (simo. **L. vi**)
ful rex i hierlm z pposui in
aio meo querere z iuestiga-
re sapiēter de oibz que fiunt
sub sole. Hāc occupationē
pessimā dedit de filijs hoiz
vt occuparetur in ea. **L. vii**
Vidi q fiūt cūcta sub sole
z ecce vniuersa vanitas z af-
flictio spūs. Pueru si diffi-
cile corrigūtur: et stultoz
infinīt est numerus. **L. viii**
Quoniam sum i corde meo
dicēs Ecce magnus effectus
sum. z pcessi sapiētia omis q
ante me fuerūt in hierusalē
et mēs mea multa pteplata
est sapiēter z didici. dedi-
ciq cor meū vt scirē prudentiaz
atq doctrinam. erroresq z
stulticiam. Et cognoui q in

his qz labor z afflictio spūs
eo q i multa sapiētia multa
sit indignatio. z q addit sciē-
tiaz addit dolorē. **Historie**
salomonis: tertie lectiones
Incipit liber sapientie. l. i.
Obligite iusticiā q iu-
dicatis terrā. Senti-
te de dño i bonitate: z i sim-
plicitate cordis qrite illum
qm inuenit ab his q non tē-
ptāt illū: apparet aut eis q
fidem habent in illum. **L. ii.**
Peruerse em cogitatio des
separāt a deo pbata aut h-
tus corripit isapiētes: qm in
maluolā aiam nō introibit
sapiētia: nec habitabit i cor-
pore subdito pctis. **Lec. iiii**
Sāctusem spūs discipline
effugiet fictū: z auferet se a
cogitatioibz q sunt sine in-
tellectu: z corripiet a super-
ueniēte iniquitate. **Lec. iiii**
Benignus est em spūs sapiē-
tiaz nō liberabit maledictū
a labijs suis: qm renū illius
testis est deus z cordis ei scru-
tator est verus z ligue illi au-
ditor. Qm spūs dñi reple-
uit orbē fraz: z hoc qd cōti-
net oīa sciētia hz vocis. **L. v.**
Propter hoc qd loqitur inf-
qua: nō pōt latere: nec pre-
riet illū corripies iudicium

hystoria Job.

In cogitationibus enim ipsi
interrogatio erit: sermonum
autem illius auditio ad deum ve
niet et ad correptionem iniqui
tatum illius: quoniam auris zeli au
dit omnia et tumultus mur
murationum non abscondet.

Custodite vos a **Rec. vi.**
murmuratione quoniam nichil pro
dest: et a detractioe parci
te lingue: quoniam sermo obscu
rus in vacuum non ibit: os
autem quod mentis occidit animam.

Nolite zelare mortem **Ec. vii.**
in errore vite vestre: neque ac
quiritis perditionem in opibus
manuum vestrarum: quoniam deus
mortem non fecit: nec letatur in
perditione viuorum. **Ec. viii.**

Creavit enim ut essent omnia: et
sanabiles fecit nationes or
bis terrarum: et non est in illis
medicamentum exterminis: nec
inferorum regnum in terra. Iusti
cia enim perpetua est et immor
talis. iniusticia autem mortis
est acquisitio. Impij autem
manibus et verbis accersie
runt illam. et estimantes illam
amicam defluerunt. et respon
siones posuerunt ad illam. quo
digni sunt qui sunt ex parte illius.

C. Sab. prio kl. septembris

Ad vs. B. Antequam comedam.

Ad mgt. a. Cum audisset iob

nunciorum verba sustinuit patienter
et ait: si bona suscepimus de manu
domini mala autem quare non sustineamus
in omnibus his non peccauit iob labijs
suis neque aliquid stultum pro deo
loquitur. **Ec. a.** Quare dicit
iustus sermonibus veritatem ad iter
pauca verba proponitis et subuer
re nitimini amicum vestrum et amicum
que cogitatis explete. **Incipit**

liber et hystoria iob. Ec. i.

Tunc erat in terra ius
noie iob: et erat vir il
le simplex et rectus ac timens
deum et recedens a malo. **B.** Si
bona suscepimus de manu domini ma
la autem quare non sustineamus? unde
dicit dominus abstulit sicut domino placuit
ita factum est: sit nomen domini benedictum.

B. In omnibus his non peccauit iob
labijs suis neque stultum quid pro
deum loquitur? sed ait. dominus. **Ec. ii.**

Nati sunt ei septem fi
lij et tres filie et fuit
possessio eius septem milia ou
um et tria milia camelorum:
quingenta quoque iuga bovis et qui
ngente asine ac familia mul
ta nimis. Eratque vir ille ma
gnus iter omnes orientales. **B.**

Antequam comedam suspiror tanquam
inundatus aqua sic rugit me? quoniam
timor quem timebam euenit michi
quod verebar accidit: nonne dissimu
laui: nonne silui in quod conui: et venit

sup me indignatio tua dñe. **R.** Et
ce nō ē auxiliū mīhi i me ⁊ neces
sarij mei recesserū a me. **Et. l. iij.**

Elibant filij ei⁹ et fa
ciebāt conuiuiū p do
mos vnusquisq; in die suo: ⁊
mittētes vocabāt tres soro
res suas vt comederēt et bi
berent cū eis. **R.** Vtinā appē
derentur peccata mea Quibus
iram merui ⁊ calamitas quā pa
tior i statera. **R.** Quasi arena ma
ris hec grauior appareret vñ et
pba mea dolore sunt plena Qui
bus iram. **Lectio. iij.**

Quāq; in orbē trāsis
sent dies conuiuij mittebat
ad eos iob et sanctificabat
illos: confurgēsq; diluculo
offerebat holocausta p sin
gulos. **R.** Quare dattraxit ser
monibus veritatis ad increpan
dum verba componit ⁊ subuer
tere nitimur amicitie vestrum: De
ritamen que cogitastis explete
R. Quilitia est vita hominis sup
terrā ⁊ sicut dies mercenarij di
es eius. Verūtamē que cogi.

In scdo nocturno. Lec. v.

Dicebat em̃ Ne forte
peccauerit filij mei:
et benedixerint deo in cor
dibus suis Sic faciebat iob
cūctis dieb⁹. **R.** Induta ē ca
ro mea putredie: sordib⁹ palus

riscntis mea aruit ⁊ tracta est
memeto mei dñe quia ventus
ē vita mea. **R.** Dies mei veloci⁹
transierūt q̃ a terēre tela succē
ditur ⁊ consumpti sunt absq; vl
la spe. memeto. **Lectio. vi.**

Quadā die cū venisset
filij dei vt assisterent
corā dño: affuit iter eos eti
am sathā. Cui dixit dñs: vn
de venis? Cui respondens
ait Circuiui terrā ⁊ pambu
laui eam. **R.** Versa est i lucu
cithara mea ⁊ organū meū in vo
cē flētū. Parce michi dñe nichil
enim sunt dies mei. **R.** Oculos
hoim quare posuisti me ⁊ trasti
tibi et factus suz michi metip̃
grauis ⁊ parce. **Lectio septia**

Dixit dñs ad sathā.
Nūquid cōsiderasti
fuit meū iob q̃ non sit simi
lis ei in terra: hō simplex et
rectus ac timēs deū et rece
dens a malo? Cui respon
dens sathan ait. Nunquid
frustra timet iob deū? Non
ne tu vallasti eū ⁊ domū ei⁹
vn̄uersamq; substātiā illi⁹
p circuitū? Opibus manu
um ei⁹ benedixisti. ⁊ posses
sio ei⁹ creuit in terra. Sed
extēde pāuulū manū tuam
⁊ tange cūcta que possidet:
nisi i facie benedixeris tibi.

Paucitas dier meor finiet
breni: dimitte me dñer plāgaz
paululū dolorē meū Ante q̄ va-
dā ad terrā tenebrosā z opertā
mortis caligine. **¶** Ecce i pulue
re sedeo z i pulvere dormio z si
mane me q̄sierz nō subsistā. **¶**
Dixit ergo dñs **l. viij**
ad sathan. Ecce vni-
uersa q̄ habet in manu tua
sunt: tātū in euz ne extēdas
manū tuā. Egressusq̄ est sa-
thā a facie dñi. **¶** Cū aut qua-
dā die filij z filie iob come-
derent z biberēt vinū i do-
mo fratris sui primogeniti:
nūcius venit ad eum q̄ dice-
ret. Boues arabant z asine
pascebant iuxta eos z irru-
runt sabei. tuleruntq̄ oīa. z
pueros pcusserūt gladio. et
euasi ego solus vt nunciārē
tibi. **¶** Cūq̄ adhuc ille loq̄re-
tur vēit alter z dixit. Ignis
dei cecidit e celo et tactas
oues puerosq̄ cōsumpsit. z
effugi ego sol⁹ vt nūciarē ti-
bi. **¶** Ne abscondas me dñe a fa-
cie tua: manū tuā lōge fac a me
Et formido tua nō me treat. **¶**
Voca me: rñdebo tibi aut certe
loquar tu rñde mihi. Et formi-
lectiōes de euāgelio. q̄re
i fine dñicaz. ¶ Nunq̄ dñs
supplantat iudiciū aut ops sub

uertit qđ iustū ē. libera me dñe
z pone me iuxta te: Et cuiusq̄
man⁹ pugnet p̄tra me. **¶** App-
hēde armaz scutūz exurge i ad-
tutoriū mihi. Et. **¶** Quis mihi
tribuat vt in inferno p̄tegas me z
abscondas me donec p̄trāseat fu-
ror tu⁹ dñe nisi tu q̄ sol⁹ es de⁹ z
p̄stituas tps in q̄ recorderis mei
¶ Nunq̄d sicut dies hoīs dies
tui vt querās iniquitatē meā cū sit
nemo q̄ de manu tua possit erue-
re. nisi. **¶** Noctes os meū p̄fo-
ratur dolorib⁹ z q̄ me comedunt
nō do: miū: a multitudīe eorū
p̄sumt v̄stīmentū meū. Cōpara-
tus sum luto z assimilāt⁹ sum fa-
uilli z cineri. **¶** Parce mihi dñe
nichil ei sunt dies mei. Cōpar⁹.
¶ Scio dñe qz mortī me tradi-
tur⁹ es vbi p̄stituta est oīs dom⁹
viuētū: spero in te dñe qz nō ad
cōsumptionē meā emittis manū
tuā z si in pfundū infernū demer-
sus fuero Inde me liberabis. **¶**
Si ascēdero in celū tu illic es: si
descēdero ad infernū Inde me.
Historie Job. Lectiōes scē
¶ Linā appēde. **l. i.**
Urētur pctā mea qđ
trā merui et calamitas quā
patior i statera. Quasi are-
na maris hec grauior: appa-
reret: vnde z verba mea do-
lore sūt plena qz sagitte dñi

in me sunt: quoz idignatio
edibit spm meū et terrores
dñi militant cōtra me. **Ec. ij.**

Quāq̄ rugiet onager cuz
habuerit herbam: Aut mu
giet bos cū ante p̄sepe ple
nū steterit: Aut poterit co
medi isulsum qđ nō est sale
cōditū: Aut potest aliquis
gustare. qđ gustatum affert
mortē: Que p̄i? tāgere no
lebat aia mea: nunc p̄e an
gustia cibimeī sūt. **Lctō. iij.**

Quis det vt veniat petitio
mea: et qđ expecto tribuat
mihi de? Et q̄ cepit ip̄e me
cōterat. Soluat manū suaz
z succidat me: z hec mihi sit
cōsolatio: vt affligēs me do
loze nō parcat: nec cōtradi
cā sermonibus sancti. **R. iij.**

Que ē fortitudo mea vt su
stineā: aut q̄s finis meus vt
patienter agā: Nec fortitu
do lapidum fortitudo mea
nec caro mea enea est Ecce
nō ē auxiliū michi i me: ne
cessarij q̄s mei recesserūt a
me Qui tollit ab amico suo
mīā: timorē dñi derelinq̄t.

Ratres mei p̄terite: **Ec. v.**
rūt me: sicut torrens qui ra
ptim trāsit in cōualib? Qui
timēt puinā irruet sup eos
nit. Tēpore quo fuerit diffi

pati peribūt. zvt icaluerint
soluentur de loco suo. **Ec. vi.**

Inuolute sunt semite gres
suū eoz ābulabūt in vacuū
z pibunt. Cōsiderate semi
tas themā. itinera saba. et
expectate paulisper. Cōsu
si sunt q̄a speraut. Venerūt
q̄s vsq̄ ad me. z pudore co
operti sunt. Nūc venistis. z
modovidētes plagā meāti

Quāq̄ dixi (metis. **R. vii.**
afferte michi. z de substātia
vestra donate michi. vel li
berate me de manu hostis.
z de manu robustoz eruite
me: Docete me z ego tace
bo. z si quid forte ignorauī:
istruite me. **Lectio octaua.**

Quare detraxistis sermo
nib? veritatē. cū evobis nul
lus sit q̄ possit arguere me?
Ad increpādum tm̄ eloq̄a
cōcinnatis. z i ventū verba
pfertis. Super pupillū ir
ruit. z subuertere nitimini
amicū vrm. Verūtamen qđ
cepistis explete. P̄ebete au
rem z videte an mētiar. Re
spōdete obsecro absq̄ cōtē
tiōez loquētes id qđ iustuz
est iudicate: z nō iueniet in
ligua mea tiq̄tatē nec i fau
cib? meis stulticia p̄sonabit

¶ Sab. i medio septēbris

hystoria Thobie.

Ad vs. R. O tpe. **Ad magt**

an Ne reminiscarſ bñe delicta mea v'l parētū meor. neq; vindi ctā ſumas de pctis meis. **A.** me mor eſto fili qm paupe rē vitā gerim? hēbis multa bona ſi timueris deū. **Alia. an** Adonay dñe de? magne z mirabilis q de diſti ſalutē i manu ſemie eray: di pces ſuop tuor at. **Incipit liber z hystoria thobie. l. i.**

Thobias ex tribu z ciuitate neptalim que eſt i ſupiorib⁹ galilee ſupra naaſon poſt viā que ducit ad occidentē: in ſiniſtro habēs ciuitatē: ſepher: cū captus eēt i dieb⁹ ſalmanāſar regis aſſyriorū: i captiuitate tñ poſit⁹: viā veritat⁹ nō deſeruit: ita vt oīa q habē poterat q̄tidie cōcaptiuis fratrib⁹ q erāt ex ei⁹ gñe i peritiret. **R.** Vero dñe vt de viculo ip̄operij hui⁹ abſoluas me: aut certe de ſup trā eripias me. Ne reminiscarſ delicta mea v'l parētū meor. neq; vindi ctā ſumas de pctis meis q; eruiſ ſuſtinentes te dñe. **R.** Oīa iudicia ſua iuſta ſūt oēs vie tue miſa z ſpitās z nūc dñe memēto meiſne. **l. ii.**

Amq; eēt iunior oīb⁹ i tribu neptali nichil tñ puerile geſſit i ope. **R.** O

tpe bñdic deſi z pete ab eo vt vias tuas d rigat. Et oī tpe pſilla tua i ip̄o pmaneāt. **R.** Mēor eſto fili qm paupe rē vitā gerimus: hēbis mltā bona ſi timueris deū. **l. iii.**

Doēs ad vitulos aureos q; hieroboā fecerat rex iſrl. Hic ſol⁹ fugiebat pfora oīm: z pgebat ad hierl⁹ ad tēplum dñi: et ibi adora bat pñm deū iſrl: omnia pūmitiua ſua: z decimas ſuas fidelit offerēs: ita vt i tertio anno pſelut⁹ z aduenis miniſtraret oēs decimationē. **R.** Mēor eſto fili qm paupe rē vitā gerim⁹. Mēbis mltā bona ſi timueris deū. **R.** Fiducia magna erit corā ſūmo deo elemoſina oībus q faciūt eā. Mabebis. **l. iiii.**

Hec z hīs ſimilita ſcd⁹ legē dei puerulus obſeruabat. Cū aut fact⁹ eſſet vir accepit vxorē ānā ex tribu ſua: z genuit ex ea filium nomē ſuū iponens ei. Quē ab infantia timere deū docuit z abſtinere ab oī pctō. **R.** Sufficiebat nobis paup⁹ nſa vt diuitie cōputarent: nūq; fuiſſet pecunia ip̄a p qua miſiſſi filiū nſz. Baculū ſenectutis nſe. **R.** Heu me fili me: vt q̄ de miſim⁹ peregrinari lumē oculi

horū nostrorū. Baculi. Lect. v.

Igitur dum p captiui-
tatem deuenisset euz
vxoie sua et filio in ciuitate
minue cū omni tribu sua et
oēs ederēt ex cibis gētiliū:
iste custodiuit aiam suam z
nūq̃ p̃aminat⁹ est in escis
eorū. **R.** B̃dicite deū celi z co-
ram oībus viuētibus p̃itemini
ei: Quia fecit nobiscū misericor-
diā suā. **R.** Tēpus est vt reuer-
tar ad eū qui me misit: vos autē
benedicite deū. Quia fecit. **P. vi.**

Et qm̃ memor fuit do-
mini i toto corde suo:
dedit illi dñs grām in p̃spe-
ctu salmanasar. Et dedit ei
potestatem q̃cuq̃ vellet ire
habens libertatē q̃cunq̃ fa-
cere voluisset. p̃ergebat g̃
p̃ oēs q̃ erant in captiuitate
z monita salutis dabat eis.
Cū autē venisset i rages ciui-
tatē medox et ex his q̃bus
fuerat honorat⁹ a rege ha-
buisset decē talēta argēti z
cū i mltā turba gñis sui ga-
belli egentē videret q̃ erat
ex tribu ei⁹ sub cyrographo
dedit illi memoratiū pōdus
argēti. **R.** Tēp⁹ ē vt reuertar
ad eū q̃ me misit: vos autē b̃dici-
te deū Et narrate oīa mirabilia
ei⁹. **R.** Cōfitemi ei corā oīb⁹ viuē-
tib⁹ q̃ fecit nobiscū mīaz suā Et

Post multū vero **P. vii.**
tpis mortuo salmana-
sar rege. cum regnaret sen-
nacherib fili⁹ ei⁹ p eo. z fili-
os isrl'erosos haberet in cō-
spectu suo: thobias p̃gebat
p̃ oēm cognatiōē suā z p̃so-
labat eos. z diuidebat vni-
cuiq̃ put poterat de facul-
tatibus suis. Et furiētes ale-
bat. nudis vestimēta p̃bebat
z mortuis atq̃ occisib⁹: sepul-
turā sollicit⁹ exhibebat. **R.**

Tribulatiōes ciuitatū audiuim⁹
q̃s p̃asse sūt z defecim⁹: timor z
ebetudo mēt⁹ cecidit sup nos z
sup libros n̄ros: ip̃i mōtes nolūt
recipere fugā n̄raz. Dñe mīfere.
R. Peccauim⁹ ip̃ie gessim⁹: iniqui-
tātē fecim⁹ i oēs iusticiā tuā. Dñe.

Amq̃ reuers⁹ **P. viii.**
eēt sennacherib fugi-
ens a iudea. plagā quā cir-
ca eū de⁹ fecerat p̃p̃t blas-
phemiā suā. z irat⁹ multos
occidēt ex filiis isrl' thobias
sepeliebat corpora eorū. At
vbi nūciatū ē regi: iussit eū
occidit z tulit ei oēs substātiā
ei⁹ Thobias p̃o cū filio suo
z cū vxoie fugiēs: nudus la-
tuit q̃ multi diligebāt euz.
Post dies p̃o q̃dragita q̃n-
q̃ occidit regē filij ei⁹. z re-
uers⁹ thobias i domū suā. z
oīs facultas ei⁹ restituta ē ei

Nos alii dei nescim⁹ pter
dñz in q̄ speram⁹. Qui nō despi-
cet nos nec amouebit salutē su-
am a genere nrō. **R.** Indulgēti-
am ei⁹ fusis lachrymis postule-
mus ⁊ humilem⁹ illi aias nrās.
Qui nō. **Lectiōes de euāge-
lio. q̄re in fine dñicariū. R.**
Vos q̄ in turrib⁹ estis agite por-
tas: dñs ops fecit virtutē. Et vi-
ctoriā dedit de inimicis nrīs. **R.**
Laudate dñz deū nr̄m q̄ nō de-
seruit sperātes in se. **Et victo. R.**
Laudate dñz deū nr̄z. Qui non
deseruit sperātes in se: ⁊ in me
adimpleuit mīas suās quā p̄misit
domui isrl. **R.** Laudate dñz oēs
gētes ⁊ collaudate eū oēs ppli.
Qui. **R.** Dñe rex ops in ditiōe
tua cūcta sūt posita ⁊ nō ē q̄ pos-
sit resistere voluntati tue: libera
nos. **Ad op̄m nomē tuū. R.** Tran-
di orōnē nr̄az ⁊ cōuerte luctū no-
strū i gaudiū. **Ad op̄m. R.** Cōfor-
ta me rex sc̄tōz p̄ncipatū tenēs.
Et da f̄monē rectū ⁊ bene sonā-
tē i os meū. **R.** Dñe rex vniuerse
potestatz p̄uerte p̄silū eoz sup
eos. **Et. hystorie thobie se-
cūde lectiō. Incipit liber Th-**

Apharar (**dich. l. i.**)
itaqz rex mediorū sub
iugauerat multas gentes i-
perio suo et ipse edificauit
ciuitatē potentissimā quam

appellauit egbathanis. **R.**
Deo domine. **vsq. Lectiō. ii.**
Et lapidibus quadratis ⁊
sectis fecit muros ei⁹ i alti-
tudine cubitoz septuagita
⁊ in latitudine cubitoz tri-
ginta. Turres vero ei⁹ po-
sunt i altitudine cubitoz cē-
tū: p̄ quadrū vero earū lat-
itudo vtriusqz vicensorū pedū spa-
cio tēdebat. Posuitqz por-
tas ei⁹ in altitudine turriū:
⁊ gliabatur q̄si potēs in po-
tētia exercitus sui ⁊ in gilla
quadrigarū suarum. **R. ii.**
Inno igitur duodecimo
regni sui nabuchodonosor
rex assyriorū q̄ regnabat in
niniue ciuitate magna: pu-
gnauit cōtra arpharar ⁊ ob-
tinuit euz in cāpo magno q̄
appellat ragau p̄tra eufra-
tē ⁊ tygrinz hyadasan in cā-
po herioch regis elichorū.
Tūc exaltatū est re- **l. iiii.**
gnū nabuchodonosor ⁊ cor
ei⁹ eleuatū est. Et misit ad
oēs q̄ habitabāt in cilicia ⁊
damasco ⁊ libano: ⁊ ad gen-
tes q̄ sunt i carmelo ⁊ cedar
⁊ inhabitātes galileā in cā-
po magno hesdrelon: et ad
oēs q̄ erāt i samaria ⁊ trans-
flumē iordanē vsqz hierlm
et oēm terram iesse quousqz

perueniatur ad omnes terminos ethiopiae. **Lectio. v.**

Ad hos omnes misit nunci os nabuchodonosor rex assyrior. Qui omnes vno animo contraxerunt et remiserunt eos vacuos ac sine honore abiecerunt. Tunc indignatus est nabuchodonosor rex ad omnem terram illam et iuravit per regnum et thronum suum quod defenderet se de omnibus. **Lectio sexta.**

Anno igitur tercio decimo nabuchodonosor regis vicima et secunda die mensis primi tactum est verbum in domo nabuchodonosor ut defenderet se. Vocavitque omnes maiores natum omnesque duces et belatores suos. et habuit cum eis mysterium consilij sui. Dixitque cogitationem suam in eo esse ut omnem terram suo subiugaret imperio. **Lectio. vij.**

Vocavit itaque nabuchodonosor rex. holofernem principem militie sue. et dixit ei. Egredere ad omne regnum occideris. et contra eos precipue qui contulerunt imperium meum. Nonne propter oculum tuum vlli regno. omnemque urbem munitam subiugabis michi. **L. viij.**

Tunc holofernes vocavit

duces et magistratus virtutis assyriorum. et dinumeravit viros in expeditione sicut precepit ei rex centum viginti milia peditum pugnatum. et equites sagittarios duodecim milia. omnemque expeditionem suam fecit preire in multitudine inumerabili camelorum cum his que exercitibus sufficerent copiose. **In kal. octobris sabato.**

prio ad vs. R. Exaudi ad dominum. **Ad magist. an.** Adaperiat dominus cor vestrum in lege sua et in preceptis suis et faciat pacem concedat vobis salutem redimat vos a malis. **Alia. a.** Exaudiat dominus orationes vestras et reconcilietur vobis: nec vos deferat in tempore malo

Alia. a. Ornauerunt faciem templi coronis aureis et dedicaverunt altare domino et facta est leticia magna in populo. **Alia. a.** Tu domine universorum qui nullam habes indigentiam voluisti templum tuum fieri in nobis: conservam domum istam immaculatam in eternum. **Incipit liber et hystoria machabeorum. Lectio. i.**

Et factum est postquam percussit alexander philippi rex macedo qui primus regnavit in grecia: egressus de terra cethim: darium regem persarum et medorum: constituit

Historia machabeorum.

prelia multa. et ois obtinuit
munitiones. **R.** Adaperiat dñs
corvestru in lege sua et in pceptis
suis: et faciat pacē in diebus ve-
stris: concedat vobis salutē. Et
redimat vos a malis. **A.** Exau-
diat dñs orationes vestras et reco-
cilet vobis. nec vos deserat in te-
pore malo. Et redimat. **L. ii.**

Et interfecit reges ter-
re et ptransiit vsqz ad
fines terre: et accepit spolia
multitudinis gentiu et siluit
terra in conspectu eius. **R.**
Exaudiat dñs orationes vestras et
recocilet vobis: nec vos deserat
in tpe malo. dñs deus noster. **A.**
Adaperiat dñs corvestru in lege
sua et in pceptis suis: et faciat pa-
cem. Dominus. **L. cto. iii.**

Et aggregauit virtutē
exercituu fortē nimis: et exal-
tatū est et eleuatū cor ei⁹: et
obtinueit regiones gentiu et
tyrānos. et facti sunt illi in tri-
butū. **R.** Tua est potētia tuū
regnu domine: tu es super oēs
gentes: Da pacem dñe in diebus
nostris. **A.** Creator omniu deus
terribilis et fortis iustus et mise-
ricors. Da pacem. **L. cto. iiij.**

Et post hoc decidit in-
lectum et cognouit qz
morere et vocauit pueros
suos nobiles q fecu erāt nu-

triti a iuētute sua et diuisit
illis regnū suū cū adhuc vi-
ueret. **R.** Impetū inimicorū ne-
timueris mēores esto te quō fal-
si facti sūt pēs nři. Et nūc cla-
mem⁹ in celū et miserabit nři de⁹
nři. **A.** Memērote mirabilitū eius
q fecit pharaoni et exercitu ei⁹ in
mari rubio. Et nunc. **L. cto. v.**

Et regnauit alexan-
der ānis duodecim et
mortu⁹ est. Et obtinuerunt
pueri ei⁹ regnū vnusqz in
loco suo et iposueit sibi oēs
diademata post mortē ei⁹.
et filij eorū post eos ānis mē-
tis: et multiplicata sūt mala
in terra. **R.** In hymnis et pfectio-
nib⁹ bñdicebāt dñs Qui magna
fecit in isrl et victoriā dedit illis
dñs ops. **A.** Orauerūt faciē tē-
pli coronis aureis et dedicauerūt
altare dño. Qui magna. **R. vi.**

Et exiit ex eis radic
peccatrix antioch⁹ in
lustris fili⁹ antiochi regis q
fuerat rome obses: et regna-
uit in anno cētesimo trigesi-
mo septimo regni grecorū.
R. Orauerūt faciē tēpli coro-
nis aureis et dedicauerunt alta-
re domino: Et facta ē leticia ma-
gna in populo. **A.** In hymnis et
confessionibus benedicebāt do-
minum. Et facta. **L. cto. vii.**

In diebus illis exterunt
 ex israel filij iniqui et sua-
 ferunt multis dicentes. Eam
 et disponam? testamētū cū
 gētibz q̄ circa nos sunt: q̄
 ex quo recessim? ab eis iue-
 nerunt nos multa mala. Et
 bon? visus est sermo in ocu-
 lis eoz. Et destinauerunt ali-
 qui de populo abierunt ad re-
 gē et dedit illis potestatem vt
 facerēt iusticias gentiū. Et
 edificauerunt gymnasiū in
 hierosolimis scd̄z leges na-
 tionū. et fecerūt sibi p̄pucia. et
 recesserūt a testamēto sc̄d̄o.
 et iūcti sunt nationibz. et ve-
 nūdati sunt vt facerent ma-
 lū. Et paratū est regnū ī cō-
 spectu antiochi. et cepit re-
 gnare in terra egypti ita vt
 regnaret super duo regna.
 ¶ Cōgregate sūt gētes ī mul-
 tudie vt dimicēt p̄tra nos et igno-
 ram? qd̄ agere debeam? : Dñe
 de? a te sūt ocli nr̄i ne peream?
 ¶ Tu scis q̄ cogitāt ī nos / quō
 poterim? resistere añ faciē illoz
 nisi tu adiues nos. Do. **Ex viij.**
Entrauit rex antio-
 chus in egyptum in
 multitudie graui in curribz
 et elephātis et eq̄tibz et co-
 piofa nauū multitudine. et
 constituit bellum aduersus

ptolomeū regem egypti.
 Et veritus est ptolome? a
 facie regis antiochi et fugit
 et ceciderunt vulnerati mul-
 ti. Et conuertit antiochus
 postq̄ percussit egyptuz in
 centesimo et quadragesimo
 et tertio anno. et ascendit ad
 israel et ascēdit hierosolimā
 in multitudine graui. et itra-
 uit in sanctificationē cū su-
 perbia. et accepit altare au-
 reum et cādelabū luminis
 et vniuersa vasa eius. et men-
 sam p̄positionis. et libato-
 ria et phialas et mortariola
 aurea et velum et coronas et
 ornamentum aureum quod
 in facie templi erat et com-
 minuit oia. ¶ Dixit iudas sy-
 moni fratri suo: elige tibi viros
 et vade libera fratres tuos in ga-
 lileam: ego aut̄ et ionathas fra-
 ter meus ibim? in galadithim.
 Sicut fuerit voluntas in celo sic
 fiat. ¶ Et nūc clamemus in ce-
 lum et miserebitur nostr̄i de? nr̄i.
 Sicut fuerit. **Lectioes de**
euangelio. quere in fine do-
minicarum. ¶ Refulsit sol ī
 clipeos aureos et resplenduerūt
 montes ab eis: Et fortitudo gē-
 tium dissipata est. ¶ Erat enim
 exercitus magn? valde et fort? et
 appropiauit iudas et exercit? ei?

Hystorie machabeoz scde lectiões.

in preliis. Et fortitudo. **R.** Congregati sunt inimici nostri et gloriantur in virtute sua: cōtere fortitudinē illorū dñer dispge illos ut cognoscant qz nō est ali⁹ qui pugnet p nobis nisi tu deus noster. **R.** Dispge illos i p̄tute tua et depone eos p̄tector: noster dñe ut cognoscāt. **R.** Aperi celos tuos dñe et vide afflictionem nostram: curci dederūt nos gentes ad puniendū nos: sed tu dñe ex tēde brachiū tuū. Et libera aīas nostras. **R.** Afflicte opprimētes nos et cōtumeliā facientes in superbia et custodi patrē tuā. Et. **R.** Hic est fratrū amator: et ppli israel. Hic est qui multū orat p pplō et vniuersa sc̄tā ciuitate hierusalē. **R.** Vir iste i pplō suo missim⁹ apparuit. Hic ē. **Hystorie machabeoz scde lec. l. j.**
In tpe illo surrexit iudas qui vocabat machabeus p patre suo: et adinuabant eū oēs ffes eius et vniuersi qui se cōiunxerāt p̄fi eius: et p̄liabātur p̄lia israel cū leticia. **Lectio scda**
Et dilatant gl̄iaz populo suoz induit se lorica sicut gas: et succinxit se arma bellica sua in p̄liis: et ptegebat castra gladio suo. **Lect. iij.**
Similis fact⁹ ē leonē i opt-

bus suis: et sicut catulus leonis rugiens in venatione: et psequit⁹ est iniquos pscrutans eos: et qui p̄turbat populū succēdit flāmis. **L. iij.**
Et repulsi sūt inimici p̄tētimore ei⁹: et oēs oparij iniquitatis cōturbati sunt. Et directa ē sal⁹ i manu ei⁹. et exacerbat reges mltos. **L. v.**
Et letificabat iob in opib⁹ suis et in sc̄l⁹ memoria ei⁹ in b̄dictiōe. Et p̄bulauit ciuitates iuda: et p̄didit iplos. **L. vi.**
Et auertit irā (ex eis. **L. vi.**) ab isrl et noiāt⁹ ē vsqz ad nouissimū tre et p̄gregauit peapolloni⁹ gentes: et a fama ria virtutē multā et magnā ad bellādū cōtra isrl. **L. viij.**
Et cognouit iudas et erexit obuiā illi: et p̄cussit et occidit illū. Et ceciderūt vulnerati multi: et re iqui fugerunt: et accepit spolia eoz. Et gladiū apollonijs abstulit iudas et erat pugnans i eo oībus dieb⁹. **Hystorie machabeorum tertie lectiões. l. j.**
Anno centesimo quinquagesimo et pmo exijt de metri⁹ seleuci filius abvberoma et ascēdit cū paucis viris in ciuitatez maritimā et

regnauit illic. **Lectio scda.**
Et factū est ut igressus est
in domū regni patrū suorū:
cōprehendit exercitū antio
chūz lisiānt adduceret eos
ad eū. Et res ei innotuit ait
nolite michi ostēdere faciē
illoz. Et occidit eos exerci
tus. **L. iij.**
Et sedē regni sui: et ve
nerūt ad eū viri iniqui et im
pii ex israel: et alchim⁹ dur
eorū qui volebat fieri sacer
dos: et accusauerūt populū
apud regē dicētes. Perdi
dit iudas et fratres ei⁹ omīs
amicos tuos et nos disper
didit de terra nostra. Nunc
ergo mitte virūz cui credis
ut eat et videat exterminiu⁹
omne qd fecit nobis i regio
nibus regis et puniūt omēs
amicos ei⁹ et adiutores eoz.
L. iij.
E legit rex ex amicis **L. iij.**
suis bachidem qd dñabatur
trans flumen magnum in re
gno et fidēlē regē et misit eū:
et alchimū impiū pstituit in
sacerdotio et mādauit ei fa
cere vltionē in filios israel.
L. v.
Et surrexerūt et vene
runt euz exercitu magno in
terrā iuda. Et miserūt nūci
os et loquuti sunt ad iudam
et ad fratres eius verbis pa

cificis in dolo: et nō intende
runt in sermonibus eorum.
Viderūt em̄ quia venerant
cum exercitu. **Lectio sexta.**
Conuenerūt ad alchimūz
et bachidem pgregatio scri
barū requirere q iusta sunt.
et primi assidei q crāt i filiis
israel. et exquirebant ab eis
pacē. Dixerunt em̄. Homo
sacerdos de semine aaron
venit non decipiet nos. Et
locut⁹ est ei vba pacifica.
et iurauit illis dicēs. Nō infe
rem⁹ vobis malū neqz ami
cis vris et crediderūt ei. **L. vii.**
Cōprehēdit ex eis seragi
ta viros et occidit eos i vna
die scōz vbi qd scriptū est
Carnes scōz tuoz et sāgui
nē ipsoz effudit i circuitu
hierl⁹z et nō erat q sepeliret.
L. viii.
Incubuit timor et tre
mor i oēm pplm qz dixerunt
nō est i eis veritas et iudiciū
Tāsgressi sūt em̄ pstitutū
et iusiurandū qd iurauerūt.
Et mouit bachides castra
ab hierlmz applicuit i beze
cha. Et misit et cōprehendit
multos ex eis q se fugerant
Et qsdā e pplō mactauit et
in puteū magnū piecit. Et
cōmisit regionē alchimo et
reliq̄t cū eo auxilium i adiu

torū ipsius. **H**istorie machabeorū: q̄rte lec. Incipit
secūs liber machabeorū. **L. i.**

Eatribus q̄ sunt per
egyptū iudeis salu-
tē dicūt f̄res q̄ sunt hieroso-
limis iudei z qui in regione
iudea z pacem bonam. **L. ii.**

Benefaciat vobis de⁹ z me-
minerit testamēti sui qd lo-
quit⁹ est ad abrahā z isaac
z iacob seruorū suorūz fide-
lium: z det vobis cor oibus
vt collatis eū z faciat ei⁹
volūtatem corde magno et
animo volente. **Lectio. ii.**

Adaperiat corv̄m in lege
sua z i p̄ceptis suis z faciat
pacē. Exaudiat orōnes ve-
stras z recōcilet vobis: nec
vos deserat i tpe malo. **L. iii.**

Et nūc hic sum⁹ orantes p
vobis: regnante demetrio
anno centesimo sexagesimo

Nos iudei scri (nono. **L. v.**
psim⁹ vobis in tribulatione
z ipetu q̄ supuenit nobis in
istis ānis ex q̄ recessit iason
a sc̄tā terra z a regno. Por-
tā succēderūt et effuderunt
sanguinez innocentem. **L. vi.**

Et orauim⁹ ad dñz z erau-
diti sum⁹: z obtulim⁹ sacrifi-
ciū z similitudinē z accēdim⁹
lucernas z pposuimus pa-

nes Et nūc frequēte dies
scenophegie mēsis casten.

Anno cētesimo octo **L. vii.**
gesimooctauo: ppl̄s qui est
hierosolimis z i iudea sena-
tusq̄ z iudas aristobolo ma-
gistro ptholomei regis q̄ est
de gñe christoz sacerdotū:
et his q̄ in egypto sunt iude-
is: salutē z sanitatem. **L. viii.**

De magnis piculis a deo
liberati magnifice gratias
agim⁹ ipsi: vtpote q̄ aduer-
sum talē regē dimicauimus
Ipse enim ebullire fecit de
perfidie eos q̄ pugnaverunt
cōtra nos z sanctā ciuitatē.
Nā cuz in perfidie esset dur
ipse. z cū ipso imensus exer-
cit⁹ cecidit i tēplo nanee cō
filio decept⁹ sacerdotis na-
nee. **H**istorie machabeorū
quinte lectiones. **Lectio. i.**

Igitur antiochus ho-
micida et blasphem⁹
pessime percussus: z vt ipse
alios tractauerat: pēgre in
montibus miserabili obitu
vita functus est. **Lectio. ii.**

Trāsserebat aut corp⁹ phi-
lipp⁹ collactaneus eius qui
metuens filium antiochi ad
ptholomeū phlometorem
in egyptum abiit. **Lectio. iii.**
Machabeus autē z qui cuz

Illo erant dñō se ptege tē
plū qdēz z ciuitatē recepit:
aras aut q̄s alienigene per
plateas struxerant itēq̄ de
lubia demolitus est. **lc. iiii.**

Et purgato tēplo aliud al-
tare fecerūt: et de ignitis la-
pidib⁹ igne cōcepto obtule-
rūt sacrificia post biēniū: et
incensuz z lucernas z panes
ppositionis posuerūt. **lc. v.**

Quib⁹ gestis rogabāt do-
minū prostrati in terraz ne
amplius malis talibus inci-
derent: sed et si quando pec-
cassent ab ipso mīti⁹ corri-
perentur et nō blasphemis
ac barbaris hoībus trade-

Qua die tem⁹ (rētur. **lvj.**
plū ab alienigenis pollutū
fuerat cōtigit eadē die pur-
gationem fieri: vigesima et
quinta mensis q̄ fuit casleu
z cū leticia dieb⁹ octo ege-
runt in modum tabernacu-
louz. Recordantes q̄ ante
modicū tēporis diem solen-
nem tabernaculorū in mon-
tibus z in spelūcis more be-
stiarum egerant. **Lctō. vij.**

Prop̄ qd̄ tirsos et ramos
virides z palmas pferebāt
et q̄ pspauit mundare locū
sūū: z decreuerūt cōi prece-
pto z decreto vniuerse gēti

iudeorū oībus annis agere
dies istos. **Et** antiochi qd̄
qui appellat⁹ est nobilis vi-
te exitus ita se habuit. Nūc
aut de eupatore antiochi fi-
lio impij q̄ gesta sunt narra-
bimus breuiātes mala q̄ in
bellis gesta sunt. **Lctō. viij.**

Hic em̄ suscepto regno: cō-
stituit sup negocia regni li-
siam quēdā phenicis z sirie
militie p̄cipē. Nā ptholo-
meus q̄ dicebatur macer iu-
sti tenax erga iudeos esse in-
stituit. z p̄cipue ppter iniq̄-
tatē que facta erat in eos. z
pacifice agere cū eis. Pro-
pter hoc nō idē ptholome⁹
accusatus ab amicis apud
eupatorē cū frequēter p̄di-
tor audiret eo q̄ ciprum cre-
ditū sibi a philometore de-
seruisset. z ad ātiocū nobi-
lē trāslatus etiā ab eo recel-
sisset. veneno vitam finiuit.

**Quādo festū oīm scōr⁹ se-
ria. v. vl. vj. euenerit tūc de
octo supiorib⁹ lect. scz Igit̄
antioch⁹. legat ad vigilias
priuat⁹ dieb⁹ vlt⁹ ad dñicā
sequētē. Sabb. i. kl. nouē
bris ad v. s. p̄. Aspicite dñe d̄ se
de. Ad m̄gt. ā. Vidi dñm se dē
tē sup solis excelsū z plena erat
oīs fra maiestate ei⁹: z ea q̄ sub**

Liber 2 hystoria hiezechiel.

ipso erat replebat templum. **Alia. a.** Aspice domine quia facta est desolata ciuitas plena diuitijs: sedet i tristitia domine gentium non est qui consolatur eam nisi tu domine. **Alia. an.** Super muros tuos hierusalem constitui custodes tota die: et tota nocte non tacebunt laudare nomen domini. **Alia. a.** Muro tuo impugnabili circumcinge nos domine: et armis tue potestatis protege nos semper domine. **Alia. a.** Qui celorum contines thronos et abyssos intueris: domine rex regum mentes potederas: terram palmo concludis eraudi nos domine in gemitibus nostris. **Incipit liber 2 hystoria hiezechiel. Et legitur tribus hebdomadis. l. i.**
Factum est in trigesimo anno in quarto mense. in quinta mensis cum essem in medio captiuorum iuxta fluuium chobar: aperti sunt celi et vidi viisiones dei. In quinta mensis: ipse est annus quando transmigratiois regis ioachim. Factum est et vbi domini ad ezechiel filium buzi sacerdotem in terra caldeorum secus flumen chobar.
R. Vidi dominum sedentem super solium excelsum et eleuatum: et plena erat orbis terra maiestate eius. Et ea que sub ipso erant replebant templum. **ps.** Seraphim stabant super illis sex alae: unus et sex alae alteri. Et ea. **L. ii.**

Et facta est super eum vbi manserunt domini. Et vidi et ecce vetus turbinis veniebat ab aquilone et nubes magna et ignis inuolues et splendor in circuitu eius. **R.** Aspice domine de sede sancta tua et cogita de nobis: inclina deus meus aurem tuam audi. Aperi oculos tuos et vide tribulationem nostram. **ps.** Non enim in iustificationibus nostris perferimus preces an faciem tuam sed in miserationibus tuis multis. Aperi. **L. iii.**

Et de medio eius quasi species electri id est de medio ignis. Et ex medio eorum similitudo quattuor animalium. **R.** Aspice domine quia facta est desolata ciuitas plena diuitijs: sedet i tristitia domine gentium non est qui consolatur eam nisi tu domine. **ps.** Vocas plorantem in nocte et lachryme eius in maxillis eius. Non est. **L. iiii.**

Et hic aspectus eorum similitudo hominis in eis. Et quattuor facies vni et quattuor pedes vni. Et pedes eorum recti: et planta pedis virutuli: et scitille quasi aspectus eris candidus. **R.** Super muros tuos hierusalem constitui custodes. Tota die et nocte non tacebunt laudare nomen domini. **ps.** Qui reminiscimini domini ne taceatis et ne detis

silentium ei. Tota die. **Rec. v.**

Et man⁹ hoīs sub pē-
nis eorū in q̄ttuor pti-
bus. Et facies ⁊ pēnas per
q̄ttuor ptes hēbāt: iūcteq̄
erāt pēne eorū alteri⁹ ad al-
terū. Non reuertebātur cū
īcederēt: s; vnūquodq; āte
faciē suā gradiebat. **Re.** qu-
ro tuo inerpugnabili circūinge
nos dñe: ⁊ armistue potērie pte
ge nos sp: Libera dñe de israhel
clamantes ad te. **R.** Erue nos i
mirabilib⁹ tuis ⁊ da gl̄iam nomi-

ni tuo. Libera. **Rec. vi.**

Similitudo autē vult⁹
eorū facies hoīs ⁊ facies leo-
nis a dextris eorū q̄ttuor.
Facies autē bonis a sinistris
ipsorū q̄ttuor: ⁊ facies aq̄le
desup⁹ ipsorū q̄ttuor. Et faci-
es eorū ⁊ pēne eorū extente
desup⁹. **Re.** Sustinui⁹ pacē ⁊
nō veni: q̄siuim⁹ bonaz ecce tur-
batio: cognouim⁹ dñe pctā nrā.
q̄d in ppetuū obliuiscaris nos.
⁹ peccauim⁹ cū p̄rib⁹ nrīs iū-
ste egim⁹ iniquitatē fecimus. nō.

De pēne singu. **Eccl. vii.**

Dox iungebant ⁊ due
tegebāt corpa eorū. Et vnū
q̄dq; eorū corā faciē suā abu-
labat vbi erat ipet⁹ spūs il-
luc gradiebātur: nec reuer-
tebantur cū ambularēt. **Re.**

q̄sūt dñs angelū suū ⁊ cōclūsit
ora leonū. Et nō me cōtaminane-
rūt: q; corā eo iusticia inuēta ē
in me. **R.** q̄sūt de⁹ miam suā et
⁹ itatē suā: aiaz meā eripuit d-
medio catuloꝝ leonū. Et. **Eccl. viii.**

Et similitudo aialūz
aspectus eorū q̄si car-
bonū ardētus ⁊ q̄si aspect⁹
lampadarū. Hec erat visio
discurrez in medio aialium
splēdor ignis. ⁊ de igne ful-
gur egredies Et aialia ibāt
⁊ reuertebant. in similitudi-
nem fulguris choruscantis
Lūq; aspicerē aialia: appa-
ruit rotayna sup⁹ terram iu-
xta aialia habens q̄ttuor fa-
cies. Et aspectus rotarū et
opus earū quasi visio maris
⁊ yna silitudo ipsarū q̄ttuor
Et aspectus earū ⁊ opa: q̄si
si sit rota i medio rote. Per
quattuor ptes earū euntes
ibant ⁊ nō reuertebant. cū
ābularēt. **Re.** Angustie michi
sunt vndiq; ⁊ qd eligam ignoro
mel⁹ est michi incidere i man⁹
hoīs q̄ derelinq̄re legē dei mei
⁹. Si ei hoc egero mors michi
ē: si autē nō egero nō effugiā ma-
nus vras. melius. **Re.** Laudabi-
lis ppl⁹ Quē dñs exercitūū dñs
dixit dicēs: op⁹ manūū meaz tu
es hereditas mea isrl. **R. 9.** Etā

gens cui⁹ est domin⁹ deus ei⁹:
 ppl's quē elegit i hereditatē si-
 bi. Quē. **R.** Medemir dñs pplz
 suū z liberabit eos: z veniet z ex-
 ultabit i mōte syō: z gaudebūt
 de bonis dñi sup frumēto vino z
 oleo. Et vltra non esurient. **R.**
 Critqz aīa eoz quasi ortus irri-
 guus. Et vltra. **R.** A facie furo-
 ris tui de⁹ cōturbata est oīs ter-
 ra: s; tu dñe miserere. Et ne fa-
 cias cōsummatōē. **R.** Cōuerte
 nos de⁹ salutaris noster z auerte
 irā tuā a nobis. Et. **R.** Fluctus
 tui sup me trāsierūt z ego dixi:
 expulsus suz ab oculis tuis. Pu-
 tas videbo tēplū sanctū tuū. **R.**
 Abyssus vallauit me z pelagus
 cooperuit caput meū. Putas.
Lectioes priuatis dieb⁹ poss
festum oīm scōrōz legant de
ezechiele: nisi ipz festū veni-
ret fēf. v. vl. vl. nā tunc lege-
rent de macha. vt pnotatū
ē. Inuit. dicat p m illā feriā
q sequit pdictū festū quē ad
modū habet in psaltio. lē. j.
Et dixit dñs ad me.
 Fili hoīs audi qñqz
 loquar ad te: noli eē exaspe-
 rans sicut dom⁹ israel exa-
 speratit est. Aperi os tuū
 z comede qñqz do tibi. **R.**
 Vidi dñm **zē. Lectio secūda**
Et vidi et ecce man⁹ missa

ad me in qua erat inuolutus
 liber z expādit illū corā me
 qui erat scriptus itus z forz.
 Et scripte erāt in eo lamen-
 tationes z carnē eze. **lē. iij.**
Et dixit ad me Fili homis
 qd cūqz iueneris comedē.
 Comede volumen istud et
 vadēs loquere ad filios isrl
 Et aperui os meū z cibauit
 me volumine illo. **Lectio. j.**
Et dixit dñs ad me.
 Fili hoīs venter tu⁹
 comedet z viscera tua com-
 plebūtur volumine isto qd
 ego do tibi. Et comedi illū
 z factum est i ore meo sicut
 Et dixit ad (mel dulce. **lē. iij.**
 me. Fili homis vade ad do-
 mū isrl z loqris verba mea
 ad eos. Non em̄ ad poplū
 pfundi sermonis et ignote
 ligue tu mitteris ad domū
 israel neqz ad pplōs mltos
 pfundi sermonis et ignote
 ligue qrum non possis audi-
 re sermones. et si ad illos tu
 mittereris ipsi audirent te:
 dom⁹ autē israel nolunt au-
 dire te. qz nolūt audire me.
 Omnis quippe dom⁹ israel
 attrita frōte est et duro cor
 Et ecce dedi faciez (de. **lē. iij.**
 tuaz valentiozem faciebus
 eozum: et frontem tuam du-

riorem frontibus eorum. Ut
adamātem et vt silicem de-
di faciem tuam. Ne timeas
eos neq; metuas a facie eo-
rum: q; dom⁹ exasperās est.

Et dixit dñs ad **L. f.**
me. Fili hoīs omnes
sermones meos q̄s loquor
ad te assume in corde tuo et
auribus tuis audi: et vade
ingredere ad transmigrati-
onem ad filios populi tui et
loqueris ad eos et dices eis
hæc dicit dñs deus. Si for-
te audiant et quiescant. **L. ii.**

Et assūpsit me spūs et audi-
ui post me vocē cōmotiōis
magne: bñdicta gloria dñi
de loco suo et vocem alarum
aīalium percutiētium alte-
ram ad alteram: et vocē ro-
tarū sequētū aīalia et vocē
cōmotionis magne. **L. iii.**

Spiritus quoq; leuauit me
et assūpsit me et abij ama-
rus in idignatiōe spūs mei.
Manus enim dñi erat me-
cum cōfortans me. **L. cōd. f.**

Et veni ad trāsmigra-
tionem ad aceruū no-
uarū frugū ad eos qui habi-
tabant iuxta flumē chobar
et sedib; illi sedebāt: et māsi
ibi septē diebus merens in
medio eorum. **Lectio sc̄da.**

Quā autē p̄trāsissent septem
dies factū est verbū dñi ad
me dicēs. Fili hoīs specula-
tores dedi te domui isrl. Et
audies de ore meo. Si dicē-
te me ad impium morte mo-
rieris. nō annunciaueris ei
neq; loquor fueris vt auer-
tatur a via sua ipia et viuat
ipse ipius in iniquitate sua
moriatur: sanguinē autē ei⁹
de manu tua req̄ram. **L. ii.**

Si autem tu annunciaueris
ipio et ille nō fuerit conuer-
sus ab impietate sua et via sua
impia. ipse quidē in iniqui-
tate sua morietur: tu autē ani-
mā tuā liberaſti. **Lectio. f.**

Sed et si conuersus fu-
erit a iusticia sua fe-
cerit iniquitatē: ponā offen-
diculū coram eo ipse morie-
tur q; non annūciaſti ei. In
pctō suo morietur et non erunt
i memoria iusticie ei⁹ quas
fecit: sanguinē vero eius de
manu tua requirās. **L. c. ii.**

Si autē tu annūciaueris iu-
sto vt nō peccet iust⁹: et ille
nō peccauerit. viuēs viuēt:
quia annūciaſti ei et tu ani-
mā tuā liberaſti. **L. c. iii.**

Et facta est sup me manus
dñi. et dixit ad me. Surgēs
egredere in campū et ibi lo-

Historie hiezechielis tertie lec.

quar tecū. Et surgēs egres-
sus sum in capū. Et ecce ibi
gl̄ia dñi stabat q̄si gl̄ia quā
vidi iurta fluminis chobar. **L. i**

Et cecidi i faciē meā.
et ingressus est spiri-
tus in me et statuit me super
pedes meos et locut⁹ est ad
me et dixit michi. Ingredes-
re et includere i medio dom⁹.

Et tu fili hoīs. ec- (tue. **L. ii**
ce data sunt sup te vīcula et
ligabunt te in eis et nō egre-
dieris in medio eorū. et lin-
guā tuā adherescere facia-
z palato tuo. et eris mut⁹ nec
q̄si vir obiurgās quia dom⁹
erasperās est. Cum autē lo-
cutus fuero tibi aperia-
z os tuū et dices ad eos. Hec di-
cit dñs deus. Qui audit au-
diat⁹ q̄ quiescit quiescat. q̄
domus erasperās est. **L. iii**

Et tu fili hoīs sume tibi la-
terem. et pones eū corā te. et
describes in eo ciuitatē hie-
rusalē. et ordiabis aduersus
eāz obsidionē. et edificabis
munitiones et pportabis ag-
gerem. et dabis cōtra eā ca-
straz pones arietes in giro. **L. i**

Et tu sume tibi **L. i**
sartaginē ferreāz po-
nes eā murū ferreū inter te
et iter ciuitatē et obfirmabis

faciē tuā ad eā. et erit i obsi-
dionē et circūdabis eā. Si-
gnum est domui israel. **L. ii**

Et tu fili hoīs dormies su-
per latus tuū sinistrū. et po-
nes iūqtates dom⁹ israel su-
per eo numero dierū q̄bus
dormies sup illū et assumes
iniquitates eoꝝ. **Lec. iii**

Ego autē dedi tibi ānos si-
quitatis eoꝝ numero trece-
tos et nonaginta dierū. Et
portabis iūqtatē dom⁹ israel.

Et cu-
z cōpleueris hec dor-
mies sup latus tuūz dextrū
sc̄do. et assumes iniquitatē do-
mus iuda q̄dragita diebus.
Diē pro āno. diē inq̄z p āno
dedi tibi. Et ad obsidiones
hierl̄m cōuerteris faciē tuā et
brachiū tuū erit extensū. et
pphetabis aduersus eam.

Historie hiezechiel: sc̄do

Et factū (l̄cōnes. **L. i**
est i āno sexto i sexto
mēse i q̄nta mēsis: ego sede-
bā in domo mea et fenēs iu-
da sedebāt corā me: et ceci-
dit sup me ibi man⁹ dñi dei.

Et vidi et ecce silitudo **L. ii**
q̄si aspectus ignis: ab aspe-
ctu lumboꝝ ei⁹: et deorsum
ignis: et a lūbis ei⁹ et sursum
quasi aspect⁹ splendoris et
visio electri. **Lectio tertia.**

Et emissa similitudo manus: apphēdit me i cincino capi-
tis mei: et eleuauit me spūs
inter terram et celum. **L. iiii.**
Et adduxit me i hierl̃z i vi-
sionē dei iuxta ostiū interius
qđ respiciebat ad aqlonem
vbi erat statutuꝝ idolū zeli
ad puocandā emulationē.
Et ecce ibi gl̃a dñi isrl̃ h̃z vi-
sionē quā viderā i cāpo. **L. v.**
Et dixit dñs ad me: fili ho-
minis leua oculos tuos ad
viā aqlonis. Et leuauit ocu-
los meos ad viā aqlonis et
ecce ab aqlone porte altariꝝ
idolū zeli in ipso introitu. **L. vi.**
Et dixit dñs ad me: fili ho-
minis putasne vides tu qđ
isti faciūt abomiatiōes ma-
gnas quas domus israel fa-
cit hic vt procul recedam a
sanctuario meo: **L. cto. vii.**
Et adhuc conuersus vide-
bis abomiatiōes maiores.
Et introduxit me ad ostium
atriꝝ et vidi: et ecce foramen
vni in pariete. Et dixit ad
me: fili hois fode parietē.
Et cū pfodissem parietem
apparuit ostiū vni. **L. c. viii.**
Et dixit ad me: Ingrede-
re et vide abomiatiōes pessi-
mas quas isti faciūt hic Et
gressus vidi. et ecce oīs simi-

litudo reptiliū et aialū abo-
miatio. et vniuersa idola do-
mus isrl̃ depicta erāt in pa-
riete. in circuitu p totum: et
septuagita viri de seniorib⁹
dom⁹ isrl̃. Et iezonias fili⁹
saphan stabat i medio eorū
statiū ante picturas. et vnus
quisq; habebat thuribulū
i manu sua et vapor nebule
de thure surgebat. **L. cto.**
Anes p ebdomadā. **L. i.**
Et dixit ad me. Lerte
vides fili hominis. que senio-
res dom⁹ israel faciūt in te-
nebris vnusq; in abscondi-
to cubilis sui. Dicūt em̃ Nō
videt dñs nos. dereliq̃t do-
minus terram. **Lectio scda**
Et dixit ad me. Adhuc cō-
ueras videbis abomiatio-
nes maiores q̃s isti faciunt
Et introduxit me p ostium
porte dom⁹ dñi qđ respicie-
bat ad aqlonē et ecce ibi mu-
lieres sedebant. plangētes
Et dixit ad (adonidē. **L. iij.**
me. Lerte vidisti fili homi-
nis. Adhuc cōuersus vide-
bis abominatiōes maiores
his. Et introduxit me i atriū
domus dñi interi⁹: et ecce i
ostio tēpli dñi inter vestibū-
lū et altare. q̃si viginti quīq;
viri dorsa habētes cōtra tē-

Lectioes p ebdomadam.

plum dñi z facies ad orientē z adorabāt ad ortū solis.

Et dixit ad me. **Ec. i.** Certe vidisti fili hominis. Nunqd leue est hoc domui iuda. vt facerēt abominaciones istas quas fecerunt hic. q̄ replētes terram iniquitate. conuersi sunt ad irritandū me. et ecce applicāt ramū ad nares suas. **Ec. ij.**

Ergo z ego faciā in furore non parcat oculus me⁹ nec miserebor. z cum clamauerit ad aures meas voce magna nō exaudiam eos. **Ec. iij.**

Et clamauit i aurib⁹ meis voce magna dicens: appropinquauerūt visitatiōes vrbis z vnusquisqz vas interfectionis habet i manu sua.

Ecce sex viri veniebant de via porte superioris q̄ respicit ad aquilonē. z vnus cuiusqz vas interitus i manu ei⁹. Vir quoqz vnus i medio eoz vestitus lineis z attramētariū scriptoris ad renes eius. Et igressi sunt z steterūt iuxta altare.

Et gloria dñi (re erefū. **Ec. iij.**) iherusalem assumpta ē de cherub. q̄ erat sup eū ad limen dom⁹. z vocauit virū qui indutus erat lineis et attramētariū

scriptoris habebat in lūbis. **E**t dixit dñs ad (suis. **Ec. iij.**) eum. transi p mediā ciuitatem i medio hierusalem z signa thau super frontem virorū gementiū et dolentiū super cunctis abominatiōibus que fiunt i medio eius.

Et illis dixit. **Ec. i.** audiente me. Transite per ciuitatem sequentes eum. z percutite. nō parcat oculus vester neqz misereamini. senem adolefcētulum z virginē. paruulū z mulieres iterficite vsqz ad interitiōē. **Ec. iij.** Dñs aut sup quē videtis thau ne occidatis. et a sanctuario meo incipite. **Ec. iij.**

Aeperunt ergo a viris senioribus qui erant ante faciem dom⁹. Et dixit ad eos. **Ec. iij.** Lotaminate domū. z implete atria interfectis.

Agredimini. z egressi sunt et percutiebāt eos qui erāt in ciuitate. Et cede ppleta remansi ego. ruiqz sup faciem meam. z clamans aio. heu heu dñe de⁹: ergo ne desides oēs reliqas isrl effundēs furore tuū sup hierusalem. **Ec. iij.**

Et dixit ad me. **Ec. iij.** Interitas dom⁹ israhel et iude magna est nimis val-

der: repleta est tra sanguinibus et ciuitas repleta est auersioe. Dixerūt em̃ Dere liq̃ dñs terrā. ⁊ dñs nō videt. Igīt ⁊ me⁹ non parceret oculis. neq̃ miserebor. viā eorū sup caput eorū reddā.

Et ecce vir q̃ erat idu. **℞ij.** tus lineis q̃ habebat attrahētum i dorso suo respōdit verbū dicēs: Feci sicut p̃cepisti michi.

Lectio tertia. **E**t vidi. ⁊ ecce i firmamēto qd̃ erat sup caput cherubī q̃si lapis saphir⁹: q̃si spēs similitudinis solij appuit super ea. **℞ij.**

Et dixit ad virū q̃ indutus erat lineis ⁊ ait. Ingredere in medio rotarū q̃ sunt sub cherubin. et iple manū tuā p̃uinit ignis q̃ sunt inter cherubī. ⁊ effunde super ciuitatē.

Lectio. ij. **I**ngressusq̃ est i cōspectu meo. Cherubī aut̃ stabant a dextris dom⁹. cū ingrederetur vir. Et nubes ipleuit atriū interius ⁊ eleuata est gl̃ia dñi desup cherubin ad limē domus. Et repleta est dom⁹ nube. ⁊ atriū repletū est splendore gl̃ie dñi. **℞ij.**

Et sonitus alarū cherubin audiebatur vsq̃ ad atrium

exterius q̃si vox dei oīpotētis loquētis. Quis p̃cepisset viro q̃ indutus erat lineis dicēs. sume ignē de medio rotarū que sunt iter cherubin: ingressus ille stetit iuxta rotā et extēdit cherub manū q̃ erat iter cherubī ad ignē q̃ erat iter cherubī. ⁊ sūpsit ⁊ dedit i man⁹ eius q̃ idutus erat lineis.

hystorie hiezechielis tertie lectiōnes. ℞. i. **E**t factū est p̃bū dñi ad me dicēs. Fili hominis dom⁹ isrl̃ habitauit in humo sua ⁊ polluerit eā in vijs suis ⁊ i studijs suis. **℞ij.** **I**uxta imundiciā mēstruate facta est viā eorū corāz me: et effudi indignationē meā sup eos p̃ sanguine quē fuderūt sup terram ⁊ in idolis suis polluerūt eam: ⁊ disperſi eos in gentes ⁊ venti lati sunt in terris.

Lectio. iij. **I**uxta vias eorū ⁊ adinventiones eorū iudicaui eos et ingressi sūt ad gētes ad q̃s introierūt. Et polluerūt nomē sc̃m meū cū diceret de eis ppl̃s dñi iste est ⁊ de terra ei⁹ egressi sunt. Et pepci nomini meo sc̃tō qd̃ polluerat dom⁹ israhel in gētib⁹ ad quas ingressi sunt.

℞. cc. iij.

Iccirco dices domui isrl.
Hec dicit dñs de⁹. Nō pro
pter vos ego faciam dom⁹
israel sed ppter nomē meū
sanctū qđ polluistis in gēti
bus ad quas intrastis. **L.v.**

Et sc̄tificabo nomē meum
magnū qđ pollutū est inter
gētes: quod polluistis i me
dio eaz: vt sciant gentes qz
ego dñs ait dñs exercitū:
cum sanctificatus fuero in
vobis coram eis. **Lctō.vj.**

Tollam q̄ppe vos de gēti
bus z pgregabo vos de vni
uersis terris z adducā i ter
rā vram et effundā sup vos
aquā mūdā: z mūdabimini
ab oībus inq̄namētis vris:
z ab vniuersis idolis vestris
mundabo vos. **Lectio.vij.**

Et dabo vobis cor nouū: z
sp̄m nouū ponā i medio ve
stri. Auferā cor lapideū de
carne vestra: et dabo vobis
cor carneū z sp̄m meū ponā
i medio vestri. Et faciā vt
i pceptis meis ābuletis et
iudicia mea custodiatis et
opemini. Et habitabitis in
terra quā dedi patribus ve
stris z eritis michi in pplz.
z ego ero vobis i deū. **L.vij.**

Et saluabo vos ex vniuer
tis inq̄namētis vris. Et vo=

cabo frumētū z multiplica
bo illud. z nō imponā i vos
famē. Et multiplicabo fru
ctū ligni z germina agri vt
nō portetis vltra opprobriū
famis in gētibus. Et recorda
bimini viarū vestraz pessima
rū z displicebūt vobis iniq̄
tates vestre z scelera vestra
Nō ppter vos ego faciam
ait dñs de⁹. notus sit vobis
cōfundimī z erubescite sup
vijs vestris domus israel.

Lectiōes p ebdomadā. l.i.

Et factū est qđ bñ dñi
ad me dicēs. Fili ho
minis. Loq̄re ad filios po
puli tui z dices ad eos. Ter
ra cum induxero sup eā gla
diū z tulerit ppl̄s terre vtrū
vnū de nouissimis suis. z cō
stituerit eū sup se speculato
rem. z ille viderit gladiū ve
nientē sup terrā. z cecinerit
buccina z annūciauerit po
pulo. audiēs autē q̄squis ille
est/sonitum buccine z nō se
obseruauerit. veneritqz gla
dius z tulerit eum. sanguis
ip̄ius sup caput ei⁹ erit. **L.ii.**

Sonū buccine audiuit nō
se obseruauit: sanguis eius
in ipso erit. Si autē se custo
dierit: aīaz suā saluauit. **L.iii.**

Quod si speculator viderit gladiū venientē. z nō insonuerit buccina. et ppl's se non custodierit. veneritqz gladius z tulerit de eis animam. ille quidē in īiquitate sua capt' est: sanguinē autē eius de manu speculatoris

Requiram. Lectio. i.
Tu fili hoīs speculatorē dedi te domui israel. Audiens g' ex ore meo sermonem. ānunciabis eis ex me. Si me dicēte ad ipiū ipie. morte morieris. nō fueris locutus vt se custodiat ipius a via sua. ipse ipius in īiquitate sua morietur: sanguinē autem eius de manu tua requiram. **Lectio scda.**

Si autē annūciāte te ad ipiū vt a vijs suis cōuertat: non fuerit conuersus a via sua: ipse in īiquitate sua morietur: porro tu aiām tuā liberā. **U**ero fili (rafi. **Eccl. iij.**) hominis dic ad domū isrl': Sic locuti estis dicētes. Iniquitates nre z pctā nra sup nos sunt. z in ipīs nos tabescimus quō g' viuere poterimus: Dic ad eos **U**iuo ego dicit dñs de'. Nolo mortēz ipij. svt cōuertat impius a via sua z viuat. **C**ōuertim-

ni a vijs vestris pessimis. Et q're moriemini dom' isrl': **Eccl. i.**

A itaqz fili hoīs. dic ad filios ppli tui. Iusticia iusti nō liberabit eum ī quacūqz die peccauerit: et impietas impij nō nocebit ei in quacūqz die conuersus fuerit ab impietate sua. z iust' nō poterit viuē in iusticia sua ī q'cūqz die peccauerit. **Eccl. iij.**

Et iā si dixero iusto q' vita viuet z cōfusus ī iusticia sua fecerit iniquitatem oēs iusticie ei' obliuioni tradent. et ī iniquitate sua quā opat' est ī ipā morietur. **Lectio ticia.**

Si autē dixero ipio morte morieris. z egerit penitētā a pctō suo. feceritqz iudiciū z iusticiā. z pignus restituerit ille ipius. rapināqz rediderit. ī mā datis vite ābūlauerit nec fecerit quicquā ī iustū. vitaviuet z nō morietur. oīa pctā ei' q' peccauit nō imputabunt ei. Iudiciū z iusticiam fecit. vita viuet.

Et dixerūt filij populi tui. Non est equi ponderis via domini. Et ipso forum via iusta est. Cū em' recesserit iust' a iusticia sua feceritqz iniquitates morietur in eis. z cū recesserit im-

Lectioes p ebdomadā.

plus ab impietate sua. feceritis iudiciū et iusticiam. viuet in eis. **Lectio secunda.**

Et dicitis nō est recta via domini. Anūquēq; iuxta vias suas iudicabo de vobis domus israel. **Lectio tertia.**

Et factum est in duodecimo anno in decimo mēse i quinta mensis transmirationis nostre. Venit ad me qui fugerat de hierusalem dicēs. Vastata ē ciuitas. Manus autem domini facta fuerat ad me vespere anteq̃ veniret q̃ fugerat. apuīq; os meum donec vēiret ad me mane. et aperto ore meo non si

Elui amplius. **Lectio .i.**
Et factū est verbū domini ad me dicens. Fili hominis. qui habitant i ruinis his sup humum israel loquētes aiūt. An^o erat abraham. et hereditate possedit terram. Nos autem multi sumus. nobis data est terra in possessionem. Procirco dicēs ad eos. Hec dicit dominus deus qui i sanguine commeditis. et oculos vestros leuatis ad imūdiicias vestras et sanguinem funditis. nūquid terrā hereditate possidebitis? **Lectio secunda.**

Stetistis i gladīs vestris fecistis abominationes. et vnusquisq; vrozem proximi sui polluit et terrā hereditate possidebitis. Hec dices ad eos. Sic dicit dñs deus Alio ego quia qui in ruinis habitant gladio cadent et qui in agro est: bestiis tradetur ad deuorandum. qui autē in presidijs et spelūcis sunt: peste morientur. **Lectio .iij.**

Et dabo terrā in solitudinem et in desertum et deficient supba fortitudo ei⁹ et desolabuntur montes israel. eo q̃ nullus sit qui per eos transeat. Et scient quia ego dominus cum dederō terrā eorum desolatam et desertam propter vniuersas abominationes suas quas operati sunt. **Lectio prima.**

Et tu fili hoīs fili populi tui q̃ loquunt de te iuxta muros et i ostijs domozū et dicūt vnus ad alterum. vir ad proximum suum loquentes. Venite et audiamus qui sit sermo egrediēs a domino et veniunt ad te quasi si ingrediatur populus. **E**t sedent coram te populus meus et audiunt sermones tuos et nō faciunt

eos. quia in canticum oris
sui vertunt illos. Et auari-
ciam suam sequitur cor eo-
rum: et eis quasi carmen musi-
cum quod suavi dulcius so-
no canitur. Et audiunt ver-
ba tua et non faciunt ea. et
cum venerit quod predictum
est. ecce enim venit. tunc sci-
ent quia propheta fuerit in
Et factum est (ter eos. **R. iij.**
verbum domini ad me dicens
fili hominis propheta de pa-
storibus israel propheta et
dices pastoribus. Hec dicit
dominus deus. Ne pastori-
bus israel qui pascebant semet-
ipsos. Nonne greges a pa-
storibus pascuntur? Lac co-
medebatis. et lanis operie-
bamini. et quod crassum erat
occidebatis. gregem autem
meum non pascebatis. Quod
infirmum fuit non consolida-
stis. et quod egrotum non sana-
stis. Quod fractum est non
alligastis. et quod abiectum
est non reduxistis et quod pi-
erat non quesistis sed cum
austeritate imperabatis eis
et cum potestate. Et disperse
sunt oves mee eo quod non es-
set pastor. et facte sunt in de-
votionem omnium bestia-
rum agri et disperse sunt.

**Hystorie hiezechiel. libri
tamē danielis lectiōes prie
Incipit liber daniel. Le. i.**

Anno tertio regni ioa-
chim regis iuda ve-
nit nabuchodonosor rex ba-
bilonis hierusalē et obsedit
eam. Et tradidit dominus in ma-
nus eius ioachim regem iu-
de et parte vasorum domus
dei. Et asportavit ea in ter-
ram sennaar in domum dei
sui: et vasa intulit in domum
thesauri dei sui. **R. vidi do-**

minum. Lectio secunda.

Et ait rex assanaz preposi-
to eunuchorum ut introdu-
ceret de filiis israel et de se-
mine regio et tyrannorum
pueros in quibus nulla esset
macula: decoros forma: eru-
ditos omni sapientia: cau-
tos scientia: et doctos disci-
plina: et qui possent stare in
palatio regis ut doceret eos
liras et linguā caldeorū. **R. iij.**

Et constituit eis rex anno
nono per singulos dies de ci-
bis suis et de vino unde bi-
bebat ipse. ut enutriti tribus
annis postea starent in con-
spectu regis. **Lectio quarta.**

Fuerunt ergo inter eos de fi-
liis iudae daniel: ananias mi-
sael: azarias. Et ipse eis

Lectioes p ebdomadā.

prepositus eunuchor noīa. danieli balthasar: ananie sydrach: misaeli misach z asarie abdenago. **Lectio q̄nta**

Proposuit autēz daniel in corde suo ne pollueretur de mēsa regis neq; de vino potus ei⁹ z rogauit eunuchorum ppositū ne ptamiarentur. Dedit autē de⁹ danieli grām z mīam ī p̄spectu p̄ncipis eunuchor. **Lectio. vi**

Ait p̄nceps eunuchor ad daniēlem. Timeo ego dñm meū regē qui p̄stituit vobis cibū z potū: q̄ si viderit vultus vestros macilentiores p̄ ceteris adolescētibus coeuis vestris: cōdēnabitis caput meum regi. **Lectio. vii.**

Et dixit daniel ad malasar quem cōstituerat princeps eunuchor sup daniēlē ananiā misael z asariam. Tempa nos obsecro seruos tuos os dieb⁹ decē. z dēnt nobis legumina ad vescendum et aqua ad bibendū z contemplare vultus nostros. z vultus pueror q̄ vescunt cibo regio. z sicut videris facies cū seruis tuis. Qui audito s̄mone huiusmodi tēptauit eos dieb⁹ decem. **L. viii.**

Post dies autē decē. appa-

ruerūt vult⁹ eorū meliores z corpulētiores p̄ oib⁹ pueris q̄ vescēbant cibo regio. Porro malasar tollebat cibaria z vinū potus eorū. dabatq; eis legumina. Pueris autē his dedit deus sciētā z disciplinā in oī libro et sapientia. danieli autēz intelligētā oīz visionū z somnior.

L. i.

Anno p̄rio balthasar regis babilōis daniel somniū vidit. Visio autē capitis eius ī cubili suo: z somniū scribens breui sermone cōprehēdit: summatisq; perstringēs ait. Videbā in visione mea nocte z ecce q̄ttuor vēti celi pugnabāt ī mari magno et q̄ttuor bestie grādes ascēdebāt de mari diuerse ī

Prima bestia q̄si (ter se. **L. ii.**) leena z alas habebat aq̄les: aspiciēbāt donec euulsi sūt ale eiusz subleuata ē de fraz sup pedes q̄si homo stetit z cor eius datum est ei. **L. iii.**

Et ecce bestia alia silisvriso ī parte stetit z tres ordines erāt ī ore ei⁹ et ī dētib⁹ ei⁹ p̄ncipes tres sic dicebāt ei. Surge et comedē

Pecunia plurimas. **L. i.** Est hec aspiciēbam

Lectioes p e b d o m a d a m . So. cxxxi.

et ecce alia quasi pardus: et alas habebat quasi auis quatuor super se et quattuor capita erant in bestia et potestas data erat ei. **Lectio. ii.**

Et post hec aspiciebam in visione noctis et ecce bestia quarta terribilis atque mirabilis nimis et fortis. **Lec. iii.**

Dentes ferreos habebat magnos comedens atque cominuens et reliqua pedibus suis conculcans. **i. i.**

Similis autem erat ceteris bestiis quas videram ante eas et habebat cornua Considerabam (decem. **i. ii.**

et ecce cornu aliud paruulum ortum est de medio eorum et tria de cornibus primis euulsa sunt a facie eius. Et ecce oculi quasi oculi hominis erant in cornu isto et os loquens ingentia. **Lectio. iii.**

Aspiciebam donec throni positi sunt et antiquus dierum sedit. **Lectio. i.**

Estimentum eius quasi nix candidum et capilli capitis eius quasi lana munda. **i. ii.**

Thronus eius flamma ignis: rore eius ignis accessus: fluminis ignis rapidus egrediebatur a facie eius. **Lec. tertia**

Milia milium ministrabant

ei et decies centena milia assidebant ei. Iudicius sedit

A et libri aperti sunt. **i. i.** Aspiciebam propter voces sermonum grandium quod cornu illud loquebatur. Et vidi quoniam interfecta erat bestia et perisset corpus eius et traditum esset ad comburendum igni: aliarum quoque bestiarum ablata esset potestas et terrore constituta essent eis versus ad tempus et tempus. **Lec. ii.**

Aspicebam ego in visione noctis: et ecce in nubibus celi quasi filius hominis veniebat versus ad antiquum dierum peruenit. Et in conspectu eius obtulerunt eum: et dedit ei potestatem et honorem et regnum: et omnis populus tribus et lingue ipsi seruiunt. Potestas eius prout eterna que non auferetur. et regnum eius quod non corrumpetur. **Lect. ii.**

Horruit spiritus meus: ego daniel territus sum nimis: et visiones capitis mei conturbauerunt me. Accessi ad unum de assistentibus et veritatem querebam ab eo de omnibus his. qui dixit michi interpretationem sermonum et docuit me. **Lectio. i. i.**

In anno primo danielis

Historie danielis lcones scde.

lij assueri de semie medouuz
qui iperauit sup regnū cal-
deorū. Anno vno regni ei⁹
ego daniel itelleri in libris
numerū ānorū de q̄ fact⁹ est
sermo dñi ad hieremiā pro-
phetā. vt cōplerent desola-
tiōis hierlīm septuagita āni
Et posui faciē meā ad **l.ii.**
dñm deū meū rogare ⁊ de-
precari i ieiunijs sacco et ci-
nerez orauit dñm deū ⁊ p̄fes-
sus su⁹ ⁊ dixi. **O**bscuro dñe
deus magne ⁊ terribilis. cu
stodiēs pactū ⁊ mīas dilige
tibus te ⁊ custodiētib⁹ man-
data tua. **P**eccauim⁹ iniqui-
tatē fecim⁹. ipie egim⁹. ⁊ re-
cessim⁹ ⁊ declinauim⁹ a mā-
nistris tuis ac iudicijs. **l.iii.**
Non obediuim⁹ suis tuis
p̄phetis q̄ locuti sunt i noie
tuo regib⁹ nris. p̄cipibus
nris. patrib⁹ nris. oīq⁹ pp̄lo
terre. **T**ibi dñe iusticia. no-
bis autē p̄fusio faciei. sicut ē
hodie viro iuda ⁊ habitato-
rib⁹ hierlīm ⁊ oīi isrl. his q̄
p̄p̄e sunt. ⁊ his q̄ p̄cul inveni-
ueris terr⁹ ad quas eiecisti
eos. p̄pter iniquitates eorū in
q̄bus peccauerūt in te dñe.

Danielis lcones secūde. l.ij

Balthasar rex fecit grā
de cōuiuīū optimati

bus suis mille: ⁊ vnusquisq⁹
scdm suā bibebat etatē. **l.ii.**

Recepit ḡ iā temulē⁹ vt
afferrent vasa aurea ⁊ argē-
tea que asportauerat nabu-
chodonosor pater ei⁹ de tē-
plo quod fuit in hierusalē:
vt biberent in eis rex ⁊ opti-
mates eius: vrosq⁹ eius ⁊
concubine eius. **Lectio. iij.**

Tunc allata sunt vasa au-
rea ⁊ argētea que asporta-
uerat de tēplo qd fuerat in
hierlīm: ⁊ biberūt i eis rex ⁊
optimates ei⁹: vrosq⁹ ei⁹
et concubine eius. **Lectio. iij.**

Bibebāt vinū ⁊ laudabant
deos suos aureos ⁊ argen-
teos: ereos ⁊ ferreos: ligne-
os ⁊ lapideos. **Lectio. q̄nta.**

In eadē hora apparuerūt
dīgitī q̄si magn⁹ hoīs scribē-
tis cōtra cādelabrū in sup̄fi-
cie pariet⁹ aule regie: et rex
aspiciebat articulos man⁹
scribentis. **Lectio. sexta.**

Tunc regis facies commu-
tata est ⁊ cogitationes eius
p̄turbabāt eū: ⁊ p̄pages re-
num ei⁹ soluebant et genua
ei⁹ ad seinuicē collidebātur.

Et clamauit rex fort⁹ **l. vii.**
vt introducerēt magos
caldeos ⁊ aruspices: ⁊ plo-
quēs rex ait sapiētib⁹ babi-

lonis. Quicūq; legerit scri-
pturā hāc ⁊ interpretationes
ei⁹ manifestā michi fecerit:
purpura vestiet ⁊ torquem
aureā habebit i collo: ⁊ ter-
tius i regno meo erit. **L. viij.**

Tunc ingressi oēs sapiētes
regis non potuerūt nec scri-
pturā legere nec interpretatio-
nē ei⁹ indicare regi. Unde
rex balthasar satis cōturba-
tus est et vult⁹ illi⁹ imutari
est. Sed et optimates eius
conturbabātur. **Lectiones**

per ebdomadā. L. i.

Obis cōsulio faciei
regib⁹ nris. principib⁹ nris
⁊ pribus nris q peccauerūt
Tibi autē dñō deo nro mīa
⁊ ppiatio qz recessim⁹ a te
⁊ nō audiui⁹ vocē dñi dei
nri vt ābularem⁹ in lege ei⁹
quam posuit nobis per ser-
uos suos prophetas. **L. ij.**

Et oīs israel pvaricati sūt
legē tuā. ⁊ declinauerūt ne
audirēt vocē tuā. ⁊ stillauit
sup nos maledictio ⁊ dete-
statio que scripta est i libro
moysi serui dei qā peccauit:

Et statuit ser-
mones suos q̄s locutus est
sup nos ⁊ super p̄cipes no-
stros qui iudicauerunt nos
vt supinduceret in nos ma-

lū magnuz quale nunq; fuit
sub omī celo scdm qd factū
est i hierusalē. sicut scriptū
est in lege moysi. **Lectio. i.**

One malū hoc venit
sup nos. ⁊ nō rogau-
mus faciem tuā dñe de⁹ no-
ster vt reuerteremur ab ini-
quitatib⁹ nostris. et cogita-
remus veritatē tuam. Et vi-
gilauit dñs super maliciā. ⁊
adduxit eā super nos. **L. ij.**

Iustus dñs deus noster in
oibus operibus suis q fecit
Non em̄ audiui⁹ vocem
eius. Et nunc dñe deus no-
ster. q eduxisti populū tuū
de terra egypti in manu for-
ti. et fecisti tibi nomē scdm
diem hanc. peccauimus ini-
quitatē fecimus dñe in oēs
iusticiā tuā. **Lectio tertia**

Auertat obsecro ira tua et
furoz tu⁹ a ciuitate tua hie-
rusalem. ⁊ a monte tuo. pro-
pter peccata enim nostra et
iniquitates patrum nostro-
rum hierusalem et populus
tuus in opprobriuz sunt oī-
bus per circuitū nostrū. **L. ij.**

Nunc ergo eraudi de-
us noster orationem
serui tuī ⁊ preces ei⁹. ⁊ ostē-
de faciē tuā sup sanctuariū
tuum qd desertum est. **L. ij.**

Lectioes p ebdomadam.

Propter temetipm inclina
deus me⁹ aure tuā et audi.
aperi oculos tuos et vide de-
solationē nostrā. et ciuitatē
sup quā inuocatū est nomē
Necq em in iusti (tuū. **Liii**)
ficationib⁹ nris psterim⁹
preces ante faciē tuā. sed in
miseratiōibus tuis multis.
Et audi dñe. placare domi-
ne. attēder fac. Ne moreris
ppter temetipm deus me⁹.
qz nomē tuuz iuocatū est su-
per ciuitatē et sup pplm tuū

Amqz adhuc lo- **li.**
quererz orarē et cōfi-
terer pctā mea. et pctā ppli
mei isrl. vt. psterneres pces
meas in p̄spectu dei mei. p-
mōte sc̄tō dei mei adhuc lo-
quēte me i orōne mea. ecce
vir gabriel quē viderā in vi-
sione a p̄cipio cito volās.
tetigit me i tpe sacrificij ve-
spertini. et docuit me et lo-
cutus est michi. **Lectio. ii.**

Dixitqz. Daniel nūc egres-
sus sum vt docerē te et intelli-
geres. Ab exordio precum
tuarū egressus ē fmo. Ego
aūt veni vt indicarē tibi qz
vir desideriorū es. **Lec. iii.**

Tu aūt aiaduerte fmonez
et itellige visionē Septuagi-
ta ebdomades abbreviate

sunt sup pplm tuū. et sup vi-
bem sc̄tām tuā. vt cōsumme-
tur p̄uaricatio et finem acci-
piat pctm et deleat iniq̄tas
et adducat iusticia sempiter-
na. et impleatur visio et prophe-
tia. et vngat sc̄tūs sc̄tōz. **li.**

Sito ergo et aiaduere-
te ad exitu fmōis. vt
iterum edificez hierlm vsqz
ad xpm duces. ebdomades
septē et ebdomades seragi-
ta due erūt. et rursus edifica-
bitur platea et muri in angu-

stia temporuz. **Lectio sc̄da**
Et post ebdomades sera-
gitaduas occidet xps. et nō
erit eius ppl̄s q̄ eū negatu-
rus est. Et ciuitatē et sc̄ctna-
riū dissipabit ppl̄s cū duce
vēturo. et finis ei⁹ vastitas.
et post finē belli statuta de-

Cōfirmabit (solatio. **liiii.**)
autē pactū multis ebdoma-
da vna et i dimidio ebdoma-
dis deficiet hostia et sacrifici-
ciū Et erit i tēplo abomina-
tio desolatiōis et vsqz ad con-
sumationē et finem perse-
uerabit desolatio. **Lectio. i.**

Anno tertio regni cy-
ri regis psarū p̄bum
reuelatū est danieli cogno-
mento balthazar. et verbuz
vez et fortitudo magna. itel

lectus fmonē intelligētia
em̄ est opus in visione. **Lij.**

In dieb⁹ illis. ego daniel
lugebā trium ebdomadarū
dieb⁹. panē desiderabilem
nō comedi ⁊ caro ⁊ vinū nō
introierunt in os meū. Sed
neq⁹ vnguētō vnct⁹ sum do
nec pplerent triū ebdoma-

Ole autēvi (daz dies. **Lij.**
cessima ⁊ quarta mensis pri-
mi erā iuxta fluuiū magnū
q̄ est tigris ⁊ leuauī oculos
meos ⁊ vidi. Et ecce vir⁹
vestitus lineis ⁊ renes eius
accincti auro obizo ⁊ corp⁹
eius q̄si chysolit⁹. et facies
ei⁹ velut species fulguris. ⁊
oculi ei⁹ vt lāpas ardens. ⁊
brachia ei⁹ ⁊ q̄ deorsus vsq⁹
ad pedes. q̄si spēs eris can-
dētis. ⁊ vox sermonis ei⁹ vt
vox multitudinis. **Thica**

liij. post pēthe. Scō. lucan

In illo tpe. Dixit ies⁹
discipulis suis simili-
tudine hāc. Hō quidā fecit
cenā magnā ⁊ vocauit mul-
tos. Et res. **Om̄. lec. etus.**

Quē bñ gre. pape. **Lij.**
Quis iste hō est nisi il-
le dē q̄ p̄phetā dicī ⁊ ho-
mo est ⁊ q̄s cognosceat euz⁹.
Qui fecit cenā magnā: q̄ sa-
tietatē nobis dulcedinis ī-

terne pparauit. Qui vocat
multos ⁊ pauci veniunt: q̄
nōnunq̄ ipsi q̄ ei p̄ fidē sub-
iecti sunt eterno ei⁹ p̄uio
male viuēdo p̄traditūt. **Lx.**

Misit autē seruū suū hora
cene dicere iuitatis vt veni-
rēt. Quid hora cene nisi fi-
nis est mūdi? In qua nimi-
rū nos sum⁹: sicut iādudum
paulus testat dicēs: nos in
quos fines seculorum deue-
nerūt. Si ergo hora iam ce-
ne est cū vocamur: tāto mi-
nus debem⁹ excusare a con-
uio dei: q̄to iā p̄p̄quasse
cernim⁹ finem sc̄li. Quo em̄
pensam⁹ q̄ nichil est qd̄ re-
stat: eo debem⁹ p̄timefcere
ne tps gr̄e qd̄ p̄sto ē pereat

Iccirco hoc cōuuiū **Lxj.**
dei nō prandīū sed cenavo-
catur. q̄ post prandīū cena
restat. post cenam vero con-
uuiū nullū restat. Et quia
eternū dei cōuuiū nobis in
extremo pparabit: rectum
fuit vt hoc non prandīū sed
cena vocaretur. **Lectio. xij.**

Sed quis p̄ hūc seruū q̄ a
patrefamīlias ad inuitādū
mittit. nisi p̄dicatorū ordo
designat? De quo videlicet
ordine q̄uis adhuc idigni
existim⁹. q̄uis pctōrū n̄forz

pōdere grauemur. et nos tñ
in istis dieb⁹ sum⁹. Et cū de
edificatiōe vřavobis aliqd
loquor: hoc est qđ ago. Ser
uus em̃ sum summi patrissā

Imiliās. **Scđm lucam**
A illo tpe. Dixit ies⁹
discipulis suis similitudinē
hāc. Hō qđā fecit cenā ma
gnā et vocauit mltos. Et mi
sit seruū suū hora cene dice
re iuitatis vt venirent: qđ iā
parata sunt oīa: et ceperūt si
mul oēs excusare. Prīm⁹ di
xit illi: villā em̃z necesse ha
beo exte et videre illā. Ro
go te habe me excusatū. Et
alter dixit. Iuga boum em̃
qñq; et eo pbare illa. Rogo
te habe me excusatū. Et ali⁹
dixit: vxorē duri et ideo non
possum venire. Et reuersus
seru⁹ nūciāuit hec dñō suo:
tunc irat⁹ paterfamilias di
xit suo suo. Eri cito i plate
as et vicos ciuitat⁹: et paupe
res ac debiles: cecos et clau
dos itroduc huc. Et ait ser
uus. Dñe factū ēvt ipasti: et
adhuc locus est. Et ait dñs
suo. Eri i vias et sepes et cō
pelle itrare vt impleat dom⁹
mea. Dico autē vobis qđ ne
mo viroium illorum qui vo
cati sunt gustabit cenā me

am. Amen. Te decet. **Collo**
Sancti noīs tui dñe ti
moīē pariter et amo
re fac nos hēre ppetuus. qđ
nūq; tua gubernatiōe desti
tuis: qđs i soliditate tue dile
ctiōis istituis. Per. **Ad bñ.**
ā. Hō quidā fecit cenā magnā
vocauit mltos et misit seruū suū
hora cene dicere iuitatis vveni
rent qđ oīa parata sunt alt. **Ad**
mgt. ā. Eri cito in plateas et vi
cos ciuitat⁹ et paupes ac debiles
cecos et claudos cōpelle itrare vt
impleat domus mea alt. **Chil**

Ica. lxxij. **Scđm lucam.**
A illo tpe. Accesserūt
ad iesū publicani et pctōres
vt audirēt illū. Et re. **Offi.**
lec. eiusdē bñi greg. pa. Eri.

Aldistis i lectōe enā
gelica ftes mei: quia
pctōres et publicani accesse
rūt ad redēptorē nřm: et nō
solū ad colloquēdū: s; et iā
ad cōuēscēdū recepti sunt.
Qđ vidētes pharisei dedi
gnati sunt. Eri qđ re colligit
qđ vera iusticia cōpassionez
habet: falsa dedignationez
q̃suis iust soleāt recte pec
catorib⁹ indignari. **2 ctō. r.**
Sed aliud ē qđ agit typo
supbie: aliud ē qđ zelo disci
pline. Dedignant etem sed

nō dedignātes desperāt: s; nō desperātes psecutionez cōmouēt: sed amātes. **Q**ui s; foris icreparationes p disciplinā exaggerāt: int; tamē dulcedinē p caritatē seruāt. **P**reponūt sibi in aīo **Lxi.** ipsos plerūq; q̄s corrigunt. meliores existimant eos q̄s q̄s iudicāt. **Q**uid videl; agētes z p disciplinā subditos: z p hūilitatē custodiunt semetipsos. Illi q̄ de falsa iusticia suppire solēt: ceteros q̄s despiciūt. nulla iūfirmātib; mīa cōdescēdūt. et quo se pctōres nō credūt: eo de ter; pctōres sūt. De quoz nūero pharisei. pfecto extiterāt q̄ diiudicātes dñm q̄ pctōres suscipet: arenti cor de ipm fontē mīe rep̄hende. **S**ed q̄ egri erāt (bāt. **Lxiij.**) ita vt egros se esse nescirēt: q̄ten; qd erāt agnoscerēt celestis eos medic; blādis fo mentis curat. Benignū paradigma obicit. et i eoz cor de vulneris tumorē premittit. **A**lit nāq; Quis ex vobis hō q̄ habz cētū oues. z si pdiderit vnā ex illis. nōne dimittit nonagintanouem in deserto. et vadit ad illam que perierat: **S**ecūdū lucam.

In illo tpe. Accesserūt ad iesum publicani et pctōres vt audirēt illuz. **E**t murmurabāt pharisei z scribe dicentes: q̄ hic pctōres recipit z manducat cū illis. **E**t ait ad illos pabolā istaz dicēs. Quis ex vobis hō q̄ habet cētū oues: z si pdiderit vnā ex illis: nōne dimittit nonagintanouē i deserto z vadit ad illaz q̄ pierat donec inueniat illā: **E**t cū inuenit eam iponit i humeros suos gaudēs. **E**t veniēs domū conuocat amicos z vicinos dicēs illis: pgratulamini michi q̄ inueni ouē meā q̄ perierat. **D**ico vobis q̄ ita gaudiū erit in celo sup vno pctōre penitētiam agēte q̄ sup nonagintanouē iustis q̄ non indigēt penitētia. **A**ut q̄ mulier habens dragmas deces si perdidit dragmā vnā: nōne accēdit lucernā z euertit domū z q̄rit diligenter donec inueniat: **E**t cū inuenit conuocat amicas z vicinas dicēs: pgratulamini michi: q̄ inueni dragmā quā perdidērā. **I**ta dico vobis gaudiū erit corā āgelis dei sup vno pctōre penitētiam agēte. **A**mē. **T**e decet. **Col.**

Deprecationem nram
q̄s dñe benign⁹ exau
di: z q̄bus supplicā di p̄stas
affectū: tribue defensionis
auxilium. *Per. Ad bñ. an.*
Quis ex vobis hō qui habet cen
tū oues? si p̄diderit vnā ex illis
nōne dimittit nonagintanōuē in
deserto vadit ad illā q̄ perierat
donec inueniat illā alī. *Ad m̄gt*
ā Que mulier habēs dragmas
decē si p̄diderit dragmā vnā nō
ne accēdit lucernā et euertit do
mū z q̄rit diligēt donec inueniat

Dñica quinta. Scd̄s lucā

In il. t. Dixit iesus di
scipulis suis. Estote
misericordes sicut et p̄r ve
ster misericors est Et reliq̄.

Om̄. Ec. eiusd̄ ve. bede p̄f̄i
Benign⁹ est de⁹ *L. ir.*

sup̄ igratos z malos:
vel multiplici scilz sua mīa:
qua etiā iumenta saluat: tē
poralia bona largiēdo: vel
ad celestia dona singulari
gr̄a q̄ electos solum gl̄ificat
īspirādo. Sed siue hoc siue
illud siue vtrūq̄ intelligas
magna dei bonitate fit: que
nobis imitāda p̄cipit: si filij
dei esse volumus. *Lectio. x.*

Nolite iudicare z nō iudi
cabimini. Nolite p̄dēnare z
nō p̄dēnabimini. In hoc loco

nichil aliud nobis p̄cipi ext
stimo: nisi vt ea facta q̄ du
biū est q̄ aīo fiāt in meliorē
partē interpretemur. *L. xi.*

Quod em̄ scriptū ē ex fru
ctib⁹ eoz cognoscetis eos:
de manifestis scriptus est q̄
nō possunt bono aīo fieri si
cuti sunt stupra vel blasphe
mie vel furta vel ebrietates
z si q̄ sūt talia de q̄b⁹ nobis
iudicare p̄mittitur. *Lec. xii*

De genere ciborū q̄ pos
sunt bono aīo z simplici cor
de sine vicio cōcupiscētie q̄
cūq̄ humani cibi īdifferen
ter sumi: phibet ap̄ls iudi
cari eos q̄ carnib⁹ vescēban
tur vinū bibebāt: ab eis q̄
se ab huiusmodi alimentis
tēperabāt. Qui manducat
īnq̄: nō māducātē non sper
nat. Et q̄ nō manducat: mā
ducantē nō iudicet. *S. lucā*

In illo tpe. Dixit iesus
discipulis suis. Estote
misericordes sicut et p̄r ve
ster mīcōrs est. Nolite iu
dicare z non iudicabimini.
Nolite p̄dēnare z non p̄dē
nabimini. Dimittite z dimitte
mini. Date et dabit vobis:
mēsūrā bonā z p̄fertā z coa
gitatā z sup̄fluentē dabit ī
sinū v̄rm. Eadē q̄ppe mēsū

ra qua mēsi fuerit remette-
tur vobis Dicebat autē illis
et sūstudinē. Nunq̄d potest
cecus cecū ducere? Nonne
abō in foueā cadūt? Nō est
discipul⁹ sup magistrū: pfe
ctus autē oīs erit si sit sicut
magister eius. Quid autē vi-
des festucā in oculo fratris
tui: trabē autē q̄ in oculo tuo
est non p̄sideras? Aut quō
potes dicere fratri tuo. Fra-
ter line eiciam festucā de
oculo tuo: ip̄e i oclō tuo tra-
bē nō vides? Hypocrita ei⁹
ce primū trabē de oclō tuo
et tūc p̄spicies v̄t educas fe-
stucam de oculo fratris tui
Amen. Te decet. **Collecta.**

Productor i te speran-
tū de? sine q̄ nichil ē
validū nichil scr̄m multipli-
ca sup nos mīaz tuam: v̄t te
rectore te duce sic transea-
mus per bona t̄palia: v̄t nō
amittam⁹ et̄na. p. **Ad bñ. ā.**
Nōte ergo misericordes sicut
et p̄ vester mīficors ē dicit dñs

Ad m̄gt. ā. nolite iudicare et
nō iudicabimini: in q̄ et iudicio
iudicauerit⁹ iudicabimini dicit
dñs. **Dñica. vi. S. lucam**

In il. t̄p̄e. Cū turbe ir-
ruerēt ad iesum v̄t au-
dīrent p̄bū dei: et ip̄e stabat

sec⁹ stagnū genēsareth. Et
reliq̄. **Smel. lec. eius d̄ v̄s.**

Sedē p̄sbyteri. **I. ix.**
Stagnū genēsareth
idē dicūt esse qd mare gali-
lee v̄l mare tyberiadis. Sz
mare galilee ab adiacente
puicia dictū: mare tyberia-
dis a prima ciuitate q̄ olim
chennereth vocata: sz ab he-
rode tetrarcha iſtaurata in
honorē tyberij cēsar̄is ty-
berias est appellata. **R. r.**

Porro genesar a lac̄ ipsi⁹
natura: qua crispātib⁹ aq̄s
de seipso sibi excitare aurā
p̄hibet: greco vocabulo q̄si
generans sibi aurā dicitur.
Neq̄ em̄ i stagni morē ster-
nitur aq̄: sed frequētib⁹ au-
ris spirātib⁹ agitāt: hauſtu
dulcis et ad potādū habilis
sz hebreē ligue cōsuetudine
oīs aquarū cōgregatio siue
dulcis siue salsa mare nūcu

Qui lac⁹ inter (patur **xxi**
fluente iordane centū q̄dra-
ginta stadijs in lōgitudinē
et q̄draginta extēdit in lat-
tudinē. Quia stagnū siue
mare p̄sens sc̄lm designat:
dñs secus mare stat. post q̄
vite labētis mortalitatē de
vincēs in ea qua passus est
carne. stabilitatem perpe-

tue quietis adijt. **Lec. xij.**

Turbarum conuentus ad eū gentium ī fide concurrētū typus est. De quib⁹ ysaīas. Et fluent īquit ad eum oēs gentes. et ibunt populi multi et dicēt. Venite ascēdamus ad mōtē dñi. Et vidit duas naues stātes sec⁹ stagnū. Due naues sec⁹ stagnū posite circūcisionem ⁊ preputiū figurant. quas bene ies⁹ vidisse phibetur: qā in vtroq; populo nouit domin⁹ q̄ sunt et⁹. **Scd⁹ lucā.**

In illo tpe. Cū turbe irruerent ad iesum vt audirēt verbū dei ⁊ ipse stabat sec⁹ stagnū genēsareth. Et vidit duas naues stātes sec⁹ stagnū: piscatores autē descendērāt ⁊ lauabāt retia. Ascēdēs autē in vnā nauē q̄ erat simonis: rogauit euz a fra reducere pusillum. Et sedēs docebat de nauicula turbas. Et cessauit autē loqui dixit ad simonē. Duc in altū ⁊ laxate retia v̄sa in capturā. Et respōdēs symon dixit illi. p̄ceptor: p̄ totā noctē laborātes nichil cepimus: ī verbo autē tuo laxabo rethe. Et cū hoc fecissēt p̄clusit pisciū multitudinē

copiosā. Rūpebat autē rete eoz. Et anuerūt socis q̄ erāt ī alia nauī vt venirēt et adiuarēt eos. Et venerūt ⁊ impleuit ābas nauiculas: ita vt mergerent. Quod cū videret symon petr⁹ p̄cidit ad genua iesu. dicēs. Eri a me q; hō peccator: suz dñe. Stupo: em̄ circumdederat eū ⁊ oēs q̄ cū illo erāt in captura pisciū quā ceperant. Sistr autē iacobū ⁊ iohāne filioszebedei q̄ erāt socij symonis. Et ait ad symonē iesus. Noli timere: ex hoc iaz hoies eris capiens. Et subduct⁹ ad frā nauib⁹ relictis oib⁹ sequuti sunt eū. Amen

CTe decet. **Collecta.**
Dñe nobis dñe q̄s: v̄z mūdi cursus pacifice nobis tuo ordie dirigat: ⁊ ecclesia tua trāq̄lla deuotiōe letet. Per. **Ad bñ. ā.** Ascēdēsis sus ī nauim ⁊ sedēs docebat turbas al. **Ad mgt. ā.** p̄ceptor: p̄ totā noctē laborātes nichil cepim⁹ ī verbo autē tuo laxabore te. **Dñica. vii. S. mathe.**

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Amen dico vobis: nisi abūdauerit iusticia v̄sa plusq; scribarū ⁊ phariseoz nō intrabitis ī

regnū celoz. Et re^l. **Omē.** designet et notet. qd dubitet

Ite. eiusdē bti aug. epi.

Iusticia phari^z. **Ec. ir.**

seor est vt nō occidat: iusti

cia eoz q intraturi sūt in re-

gnū dei vt nō irascant. **Ec.**

Audistis g inqt q: dictū ē

ātqz nō occides. Qui autē

occiderit: iudicio reus erit.

Ego autē dico vobis q: oīs

q irascit fratri suo: re⁹ erit

iudicio. Qui autē dixerit fra-

tri suo racha: re⁹ erit pcilio.

Qui autē dixerit fatue: re⁹

erit gehēne ignis. **Ec. xi.**

Quid itere est iter reū iudi-

cio z reū pcilio z reū gehē-

ne ignis? Nā hoc postremū

grauissimum sonat z admo-

net quosdā gradus factos a

leuiozibus ad grauiora do-

nec ad gehēnā ignis venire

Grad⁹ sūt i istis (tur. Exij.

pcis vt primo qz irascat

z eū motum retineat corde

cōceptū. Nā si extorserit vo-

cē indignā. ipa cōmotio nō

significat aliqd. sz illū ani-

mi motū ipa eruptiōe testā-

tem qua feriat ille cui irasci-

mur: pl⁹ ē vtiqz qz si surgēs

tra silētio pmeret. Si vero

nō solū vox idignat audiat

sz etiā vbi qd iā certā ei⁹ vi-

tuperationē in quē pfertur

āplius hoc eē: qz si sol⁹ indi-

gnatōis son⁹ ederet. Itaqz

in p^oio vnū est idest sola ira

In secūdo duo. z ira. z vox

q irā significat. In t^oio tria

z ira z vox q irā significat. z

in ipa voce: certe vitupera-

tiōis expōitio. **Scd⁹ mathe.**

In illo tpe. Dixit ies⁹

discipulis suis. Amē

dico vobis nisi abiūdauerit

iusticia vestra plusqz scriba

rū z phariseorū nō intrabi-

tis in regnū celoz. Audistis

q: dictū est ātiqz. Nō occi-

des. Qui autē occiderit: re⁹

erit iudicio. Ego autē dico

vobis. q: oīs qui irascit fra-

tri suo re⁹ erit iudicio. Qui

autem dixerit fratri suo ra-

cha: reus erit cōcilio. Qui

autē dixerit fatue: reus erit

gehenne ignis. Si ergo of-

fers munus tuū ad altare z

ibi recordatus fueris q: fra-

ter tuus habet aliqd aduer-

sum te: relinque ibi munus

tuū ante altare et vade pu⁹

recōciliari fratri tuo. Et tūc

veniens offeres munus tu-

um. Amen. Te decet. **Col⁹**

Deus q diligentibus

te bona inuisibilia pre-

parasti: infunde cordib⁹ no

stris tui amoris affectū : vt
te in oibus ⁊ sup oia diligē-
tes pmissiones tuas q̄ omē
desideriū superat psequimur
per. **Ad. bn. a.** nisi abunda-
uerit iusticiayra plusq̄ scribāz
et phariseoz nō intrabitis in re-
gnum celozū. **Ad magt. a.** Si
offers mun⁹ tui aīe altari ⁊ re-
cordat⁹ fuer⁹ qz frater tu⁹ habz
aliqd aduersū te relique ibi mu-
n⁹ tui aīe altare ⁊ vade pri⁹ recō-
ciliari fratri tuo ⁊ tūc veniēs offe-
res mun⁹ tui aīe. **Psica. viij.**

In il. t. Cū turba mul-
ta esset cū iesu nec ha-
berēt qd māducarēt: cōuo-
cat⁹ discipulis ait illis Et re.
Sm. l. ius. ve. be. pbf. l. ix

In hac lectōe p̄siderā-
da est in vno eodēqz
redēptore nro difficta opa-
tio diuinitatis ⁊ hūanitat⁹
atqz error euticet⁹ q̄ vnā tā-
tū opationē in xpō dogma-
tizare p̄sumit. pcul a xp̄ia-
nis sinibus expellēdus. **l. x.**

Quis ei nō videat hoc qd
sup turbam miseret dñs. ne
vel sedia vel vie lōgioris la-
bore deficiat: affectū esse et
passionē hūane fragilitat⁹
qd vero de septē panibus ⁊
pisciculis paucis q̄ttuor mi-
lia hoīm saturauit : diuine

opus esse p̄tutis. **Lctō. xi.**
Mystice hoc miraculo defi-
gnat qz viā seculi p̄fictis ali-
incolumes trāsire neq̄mus
nisi nos grā redēptoris nri
alimento sui verbi reficiat.
homo vero typice iter hāc
refectionē ⁊ illā quicqz panū
ac duoz pisciū distat: qz ibi
littera veteris istrumētī spi-
ritali grā plena esse signata
est. hāc aut noui veritas ac
grā testamētī fidelib⁹ mi-
stranda monstrata est. **Lxxi.**

Sane vtraqz refectio i mō-
te monstrata est. vt aliorum
euāgelistaz narratio decla-
rat. quia vtriusqz testamētī
scriptura recte itellecta. al-
titudinē nobis celestīū pre-
ceptorū mādāt ⁊ premiorū.
Utraqz altitudinē xp̄i q̄ est
mōs domus dñi in vertice
mōtiū cōsona voce p̄dicat.

In illo **Scōs. marcii.**
In tpe. Cū turba multa
esset cū iesu nec haberēt qd
māducarēt cōuocatis disci-
pulis ait illis Misereor sup
turbā qz ecce iā triduo iusti-
nēt me nec habēt qd mādū-
cēt. Et si dimisero eos ietu-
nos in domū suā deficiēt in
via. Quidā em̄ ex eis de lō-
ge venerūt. Et r̄fiderunt ei

discipuli sui. Unde istos po-
terit quis hic saturare pani-
bus i solitudie: Et interroga-
uit eos. Quot panes habe-
tis: Qui dixerunt. Septem.
Et pcepit turbe discubere
sup terrā. Et accipiens septē
panes grās agens fregit et
dabat discipulis suis vt ap-
ponerēt. Et apposuēst tur-
be. Et habebāt pisciculos
paucos: et ipsos bñdixit et ius-
sit appōi. Et māducauēst et
saturati sunt. Et sustulerūt
qđ superauerāt de fragmē-
tis septē sportas. Erat autē
qđ māducauerūt qđsi q̄ttuor
milia et dimisit eos. Amen.

De decet. Collecta.
Deus virtutū cui⁹ est
totū qđ ē optimū: misere pe-
ctorib⁹ nris amorē tui noīs
et presta in nobis religionis
augmētū: vt que sunt bona
nutrias: ac pietat⁹ studio qđ
sū nutrita custodias. per.
Ad bñ. ā. Cū turba multa es-
set cū lesu nec haberēt qđ mā-
ducarēt p̄uocat⁹ discipulis suis
ait illis: misereor sup turbā qz
iā tri duo sustinēt me nec habēt
quod manducet alfa alfa. **Ad
mgt. ā.** Misereor sup turbā qz
ecce iam tri duo sustinēt me nec
habēt qđ māducet si dimisero

eos ieiunos deficiēt in via alfa.

Psalca. ix. Scđz mathe.
In illo tpe. Dixit ies⁹
discipulis suis. Attē-
dite a falsis pphetis quive-
niūt ad vos i vestimēt⁹ ouī-
um: intrinsec⁹ autē sunt lupi
rapaces. Et rel. **Omēl. ori-
genis de eadē lec. Lect. ix.**

Quod paulo superius
spaciosaz et latā viam
notauit: hic nūc apert⁹ fal-
sos pphetas ostendit p qđ
multi in pditiōē abomina-
bilē abierūt. Qui p̄io in iu-
dea multi apparuerūt: mo-
do i pfidia repleuerūt mū-
-

Sed illi qđ prius (dum. Ex.
falsi pphete fuerūt: verissi-
mos dñi prophetas vsqz ad
mortem psequuti sunt: sicut
hieremiā et micheaz aliosqz

Isti autē nūc (multos. **Ex.**
falsi pphete et falsi xpiani qđ
sunt: veraces xpianos sine
mīa psequūtur et opprimūt
Aliquādo si def copia etiā
gladijs. sine intmisiōe au-
tem suis p̄auis morib⁹ per-
uertunt. et exemplis. Sed
omnes falsos prophetas et
falsos ch̄stianos p̄ueni-
ens dominus adhortat⁹ est
dicēs. Attēdite a falsis pro-
phetis. **Lectio duodecima**

Dñica. x. post penthecosten.

At tendite diligētius. ob-
seruate cautius: vt nō sedu-
camini. vt nō circūueniamini
vt nō fallamini. Attēdite g̃
hoc est cōsiderate. quia nō
sunt oues sed lupi i vestimē-
tis ouiu. q̃ nō sunt religiosi
s̃ irreligiosi i figura religio-
sitatis: q̃ non sunt xp̃iani s̃
veritate vacui xp̃ianor̃ pse-
cutores. **Sequentia sc̃i euā.**

In illo tpe. **¶ In math.**
Dixit iesus discipulis
suis Attēdite a falsis pphe-
tis q̃ uēiūt ad vos i vestimē-
tis ouiu: intrinsecus aut̃ sūt
lupi rapaces. A fructib⁹ eo-
rum cognoscet̃ eos. Nūq̃d
colligūt de spinis yuas: aut
de tribulis ficus? Sic ois
arbor bona fruct⁹ bonos fa-
cit: mala aut̃ arbor: fructus
malos facit. Non potest ar-
bor bona fructus malos fa-
cere neq̃ arbor mala fruct⁹
bonos facere. Ois arbor q̃
nō facit fructū bonū excide-
tur z in ignē mittet̃. It̃ ex
fructibus eor̃ cognoscetis
eos. Nō ois qui dicit mihi
dñe dñe intrabit i regnū ce-
lor̃. sed q̃ facit voluntatem
patris mei q̃ in celis est ip̃e
intrabit in regnū celorum.
Amen. Te decet. **Collecta.**

Deus cui⁹ pudentia
in sui dispositiōe nō
fallitur te supplices exora-
mus: vt noxia cūcta submo-
ueas: z omnia nobis pfutu-
ra pcedas. **Per. Ad bñ. an.**
Attēdite a falsis pphe-
tis q̃ uēiūt ad vos i vestimē-
tis ouiu: intrinsecus aut̃ sūt
lupi rapaces: a fru-
ctib⁹ eor̃ cognoscetis eos. **Ad**
mgt. a. Nō eis qui dicit mihi
dñe dñe intrabit i regnū celor̃ s̃
q̃ facit uolūtate p̃ris mei q̃ in ce-
lis est ip̃e intrabit in regnū celor̃.
af.

Dñica. x. Sc̃o lucā.
In illo tpe. Dixit iesus
discipulis suis pabolā
hanc. Hō q̃dā erat diues q̃
habebat villicū: z hic dispa-
sat⁹ ē ap̃d illū q̃si dissipat⁹
set bona ip̃i. **Et rel. Ame.**
Ec. euāg̃ bñ hiero. p̃bfi. l. i.

Quā sit villicus iūq̃ra
tis q̃ dñi uoce laudat⁹
cui⁹ cū uellē scire rōnem et
de q̃ fōte p̃cesserit reuolui
uolumen euangelicum. **l. i.**
Et inter cetera repi q̃ ap-
propīquātib⁹ saluatori pu-
blicanis z pctōrib⁹ vt audi-
rēt eū murmurabāt phari-
sei z scribe dicētes. Quare
iste peccatores recipit z co-
medit cum eis? **Lectio. xi.**
Qui loquit⁹ ē eis pabolā

centū omīū z vnus perditē
que inuenta pastoris hume-
ris reportata est: z cur esset
pposita statim itulit. Dico
vobis q̄ ita erit gaudiū i ce-
lo sup vno peccatore penitē-
tiā agente: q̄ sup nonagita
nouē iustis q̄ nō idigēt peni-

Sed z aliā pa- (tētia **L. xij.**)
pabolā decē diagmar. Vni
vsc̄s pdite atq̄ reperte cum
dñs pposuisset: simili eam fi-
ne compleuit. Sic dico vo-
bis gaudiū erit corā ange-
lis dei sup vno pctōre peni-

Itētia agēte. **S. lucā.**
N illo tpe. Dixit ies̄s
discipulis suis pabolā hanc
hō q̄dam erat diues q̄ ha-
bebat villicū: z hic diffama-
tus est apud illū quasi dissī-
passet bona spūs. Et voca-
uit illū et ait illi. Quid hoc
audio de te: Redde rōnem
villicationis tue. Nā em̄ nō
poteris villicare. Ait autē
villicus itra se. Quid faciā
q̄ dñs me? aufert a me villi-
cationē: fodere non valeo
mendicare erubesco. Scio
quid faciam: vt cum amor
fuero a villicatiōe recipiāt
me in domos suas. Conuo-
catis itaq̄ singulis debito-
ribus dñi sui dicebat primo

Quātum debes dño meo?
At ille dixit. Lētum cados
olei. Dixit illi. Accipe cau-
tionē tuā z sede citoz scribe
quiquagita. Deinde alio di-
xit. Tu vero quātū debes?
Qui ait. Lētū choros triti-
ci. Ait illi. Accipe frastuas
z scribe octogita. Et lauda-
uit dñs villicū iūqtat̄ q̄ pru-
dent fecisset: q̄ filij hui⁹ scil-
pudētiores filijs luc̄ i gñā-
tiōe sua sūt. Et ego vobis di-
co. Facite vobis amicos de
māmona iūqtat̄: vt cū dese-
ceritis recipiāt vos in etna
tabernacula. Amē. Te decet

Pargire nobis **Coll.**
dñe q̄s sēp spm̄ cogi-
tādi q̄ rēctā sūt ppiti⁹ z agē-
di: vt q̄ sine te nō possum⁹:
scōz te viuē valeam⁹. p. **Ad
bñ. an.** Dixit dñs villico: qd hoc
audio de te redde rōnē villicati-
onis tue al. **Ad mgt. ā.** Quid
faciā q̄ dñs me? aufert a me vil-
licationē: fodere nō valeo: mēdi-
care erubesco: scio qd faciā vt ci-
am⁹ fuero a villicatiōe recipi-
ant me i domos suas. **Do. xj.**

Il. t. Cū ap- **S. lu.**
propiq̄ret ies̄s hierl̄:
vidēsciuitatē fleuit sup illā
dicēs q̄ si cognuisses z tu Et
re. **S. it. etus. b. gre. pa. l. re.**

Lectionē breuem sancti euangelij breui si possū volo sermone pcurre: vt illis i ea plurius detur intēctio qui sciūt ex paucis multa cogitare. *Lectio. x.*

Quod scēte dñio illa hīero solimoz subuersio describitur q̄ a vespasiano z tito romanis p̄cipibus facta est: null⁹ q̄ hystoriā euerfionis eiusdē legit ignorat. Romani em̄ principes denūcianf cū subdit: q̄ veniēt dies i te z circūdabūt te inimici tui vallo: z circūdabūt te z coā gustabūt te vndiq; z ad frā p̄sternēt te z filios tuos q̄ i

Hoc q̄z qd̄ ad: (te sūt. *Lxj.*) dīf z nō reliquēt i te lapidē sup lapidē etiā ipsa iā ciuitatē ciuitatē trāsmigratio testat. q̄z dū nūc in eodē loco p̄structa est vbi extra portā fuerat dñs crucifix⁹ prior illa hīerl̄z vt dicif fundit⁹ est euerfa. Cui ex q̄ culpa euerfionis sue pena fuerit illata subiūgit. Eo q̄ non cognoueris tēp⁹ visitationis tue.

Creator quippe oīz *Lxij.* per incarnatiōis sue mystērium hanc visitare dignat⁹ est. sed ipsa timoris z amoris illius recordata non est.

Unde etiā per prophetam in increpatione cordis humani aues celi ad testimonium deducūt dum dicitur. *Abilius in celo cognouit tempus suum.* turtur et hyrundo et cyconia custodierunt tempus aduentus sui. ppl̄s autē me⁹ nō cognouit iudiciū dñi. *Scōz lucā.*

In illo tpe. *Lū* appropinquaret iesus hierusalem vidēs ciuitatē fleuit super illam dicens. quia si cognouisses z tu. Et qdē in hac die tua que ad pacē tibi: nunc vero abscondita sunt ab oculis tuis quia venient dies in te z circūdabūt te iūmici tui vallo. z circūdabuūt te et coangustabuūt te vndiq; z ad terrā cōsternēt te et filios tuos q̄ in te sunt. Et nō reliquēt i te lapidē super lapidē: eo q̄ nō cognoueris tēpus visitationis tue. Et igressus in templum cepit eicere vendentes in illo z ementes dicēs illis. Scriptū est q̄: domus mea dom⁹ orationis vocabitur: vos autē fecistis illas speluncam latronū. Et erat docens quotidie in templo. Amen. Te decet. *Collecta.*

Pateat aures mie tue
dñe p̄cibus supplicā
tium: v̄t petētib⁹ desidera
ta cōcedas. fac eosque tibi
sunt placita postulare. Per

Ad hñ. a. Cū appropiaret
dñs hierusalē videns ciuitatez
sicut sup illāz dixit: qz si cogno
uisses z tu qz veniēt dies in te z
circūdabūt te z coangustabūt te
vnduz z ad terrā p̄sternēt te eo
qz nō cognouisti tēpus visitatio
nis tue alla. **Ad m̄st. a.** Scri
ptū est enī qz dom⁹ mea domus
orōnis est cūctis gētib⁹ vos autē
fecistis illā speluncā latronum
z erat quotidie docens in tēplo.

Officia. xij. Scōz lucas.
In illo tpe. Dixit ies⁹
ad quosdā q̄ in se cōfi
debant tāquā iusti et asper
nabant ceteros parabolaz
istā. Et rel. **Om̄e. lec. euāg.**
ven. bede presbyteri. L. ii.

Quia parabolam do
minus qua semp ora
re et non deficere docebat:
ita conlūsit: vt diceret veni
ente iudice difficile fidez in
terra reperienda: Ne quis
sibi forte de supuacua fidei
cognitione vel etiaz confes
sione blandiretur: mor alte
ra tūcta parabola diligētī
ostendit a deo fidei nō ver-

ba examināda sed opa: iter
que nimiruz opera maxime
regnat humilitas. **Lect. r.**
Unde z supra cū fidē gra
no sinapis minuto qdē: sed
ex cōtritione flagrātī cōpa
raret: q̄si exponēdo subiu
xit. Cum feceritis oīa q̄ pre
cepta sūt vobis: dicite Ser
ui inutiles sumus. **Lctō. xj.**
Quo cōtra superbi cū ne
quaqz oīa sed modicum qd
eorz q̄ precepta sunt faciant
nō solū mor de sua iusticia
p̄sumūt: sed z infirmos q̄sqz
despiciūt atqz ideo q̄si fide
vacui: cū orauerint nō erau
diunt. Bene ergo dicitur.

Duo hoīes ascēderūt in tē
plum vt orarēt vnus phari
seus z alter publican⁹. **L. xij.**
Publican⁹ hūiliter orans:
ad illa p̄fate vidue hoc est
ecclesie mēbra ptinet. de qbz
supra dicīt. Deus autē nō fa
ciet vindictā electoz suoz
clamātū ad se. Phariseus
autē merita iactās: ad ea de
qbus terribilis in p̄clusiōe
sentētia subdit. Verūtāmē
fili⁹ hoīs veniēs putās inue
niet fidē in terra. Pharise
stās hec apd se orabat De⁹
gras ago tibi qz nō suz sicut
ceteri hoīz. raptōres. iusti

adulteri velut etiā hic pu-
blican⁹. Quattuor sūt spēs
in qbus oīs tumor arrogan-
tiū demonstrat. cū bonū aut
a semetipīs habē se estimāt
aut sibi datū desup credūt.
et p suis se hoc accepisse me-
ritis putant. aut certe cū ia-
ctāt se habere qd nō habēt
aut despectis ceteris singu-
lariter videri appetūt habe-
re qd habent. **Scōz lucas.**

In illo tpe. Dixit ies⁹
ad quosdā qui ī se cō-
fidebant tanq̃ iusti: et asper-
nabantur ceteros parabo-
lam istam. Duo hoīes ascē-
derunt in tēplum vt orārēt:
vnus phariseus et alter pu-
blicanus. Phariseus stans
hec apd se orabat. De⁹ gra-
tias ago tibi: q nō sūz sicut
ceteri hoīm raptōres iusti
adulteri velut etiā hic pu-
blicanus. Ieiuno bis in sab-
bato: decimas do oīs q pos-
sideo. Et publicanus a lon-
ge stās nolebat nec oculos
ad celum leuare: sed percu-
tiebat pectus suum dicens
Deus ppitius esto michi
peccōi. Dico vobis descēdit
hic iustificatus in domū su-
am ab illo quia omīs qui se
exaltat humiliabitur. Et q

se humiliat exaltabit. Amen
Te decet. **Collecta.**

Deus q omnipotētia
tuā parcēdo marie et mise-
rando manifestas: multipli-
ca sup nos gratiā tuā: vt ad
tuā pmissa currentes cele-
stiu bonorū facias esse pfor-
tes. Per. **Ad bñ. an.** Stans
a lōge publicanus nolebat ocu-
los ad celū lauare: s; percutiebat
pect⁹ suū dicēs: de⁹ ppin⁹ esto
michi peccatori. **Ad magt. an.**
Oīs qui se exaltat humiliabitur:
q se humiliat exaltabit. **C. Dñi.**

Ica. xliij. **Scōz marcū.**
In illo tpe. Exiens ie-
sus de finib⁹ tyri venit p sy-
donē ad mare galilee inter
medios fines decapoleos.
Et adducūt ei surdū et mu-
tū et depcābātur eū vt ipo-
nat illi manū. Et re. **One.**

lect. eiusdē vesp. bede pbf.
Sardus ille et mu-
tus quez mirabiliter
curatū a dño: modo cū euā-
gelii legere audiuim⁹: ge-
nus designat humanum in
his qui ab errorib⁹ dyaboli-
ce deceptionis diuina me-
rentur gra liberari. **1. ec. x.**

Obsurdū nāqz hō ab au-
diendo vite verbo: postqz
mortifera serpentis verba

cōtra deū timidus audiuit
Murus a laude cōditoris
effectus est ex quo cuz sedu
ctore colloquūz habere p̄-

Et merito (sumpsit. **Lxi.**
clausit aures ab audienda
inter angelos laude creato
ris: quas ad audiēdaz eius
dem creatoris vituperatio
nem sermonibz hostis icau
tus aperuit. Meritoqz clau
sit os homo a predicāda cū
angelis laude creatoris qđ
velut ad meliorādū eiusdē
opz creatoris: cibi vetiti p̄
uaticariōe supbus ipleuit.

Et heu miser huma- **Lxii.**
ni generis defectus quod ī
radice viciosuz germinauit
viciosus multo dilatari ce
pit in ppagine ramozū. ita
vt veniēte dño ī carne ecce
ptis paucis de iudea fidei
bus: totus pene mūdus ab
agnitione z cōfessione veri
tatis: surdus erraret z mu
tus. sed vbi abundauit pec
catum: supabūdauit z gfa.

In illo **Scđz marci.**
tēpore. Exiens iesus
de sinibus tyri venit per sy
donem ad mare galilee in
ter medīos fines decapole
os. Et adducunt ei surdum
et mutum. et deprecaban-

tur eum vt imponat illi ma
num. Et apprehēdēs eū de
turba seorsum misit digitos
suos ī aurīculas eius et ex
puens tetigit linguam eius
Et suscipiēs ī celū igemuit
z ait illi Effecta qđ ē adape
rire. Et statim apte sunt au
res eius z solutū est vincu
lū lingue eius: loquebatur
recte. Et pcepit illis ne cul
dicerent. Quāto autēz eis
p̄cipiebat: tāto magis plus
p̄dicabāt z eo āpli⁹ admira
bātur dicētes. Bñ oīa fecit
et surdos fecit audire z mu
tos loq. Amē. Te decet. **col.**

Omnipotēs sempitē
ne deus qui abūdā
tia pietatz tue z merita sup
plicū excedis z vota: effun
desuper nos misericordiaz
tuam: vt dimittas que con
scientia metuit et adijcias
quod oratio non presumit.
Per. **Ad bñ. ān.** Quanto eis
p̄cipiebat tanto magis pl⁹ pre
dicabāt z eo āmpl⁹ admirabā
tur dicētes: bene oīa fecit: z sur
dos fecit audire z mutos loqui.

Ad mgt. ān. Bene oīa fecit: z
surdos fecit audire z mutos loq

Dñica. xliij. Scđz lucā.

In illo tpe. Dixit ies⁹
discipulis suis Beati
T iij

oculi q̄ vidēt q̄ vos videtis
Dico em̄ vobis q̄ multi pro
phete ⁊ reges voluerūt vide
re q̄ vos videtis: ⁊ nō vidēt
⁊ audire q̄ auditis: ⁊ nō au
diēt. Et rel. **¶ Me. lec. eius**

Edē bti ābrofij epi. **¶**
X ip̄o p̄no legis capi
tulo docet ies̄ eē leḡ igna
ros illos q̄ sibi legis periti
essē vidēt: q̄ verba legis te
nēt ⁊ vīm legis ignorāt. **¶**

¶ Probās q̄ in p̄ncipio statī
lex ⁊ patrē ⁊ filiū p̄dicauē
rit: icarnatiōis q̄z dñice an
nūciauerit sacramētū dicēs
diligēs dñm deū tuū ⁊ dili
ges primū tuū sicut teip̄m

¶ Unde ait ad legis pe. **¶**
ritū: hoc fac ⁊ viues. At ille
qui nesciebat primū suū q̄
nō credebat i xp̄z r̄ndit. Et
q̄s est me⁹ prim⁹? Ita qui
xp̄m nescit: nescit et legem.
Quō em̄ pōt scire legē qui
veritatē ignorat cuz lex an
nunciet veritates? **¶ Lec. xij.**

¶ Homo qdā descēdebat ex
hierl̄m i hierico hierico ei
figura est hui⁹ mūdi. in quē
de paradiso hoc est de hierl̄z
illa celesti eiect⁹ adā p̄uari
catiōis p̄laptiōe descendit
Qui nō loci sed morū muta
tio nature sue fecit exilium.

hic adā longe mutat⁹ ab il
lo adā q̄ inoffensa b̄titudine
fruebat: vbi in sc̄laria p̄ctā
deflurit: icidit i latrōes: in
q̄s nō incidisset nisi is man
dāt celestis deuus se fecis
set obnoxiiū. Qui sūt isti la
trones nisi āgeli nocti atq̄
tenebrarū qui se trāsfigurāt
in angelum lucis? **¶**

In illo tpe. Dixit ies̄
discipulis suis Beati
oculi q̄ vidēt q̄ vos videtis
Dico em̄ vobis q̄ multi pro
phete ⁊ reges voluerunt vi
dere q̄ vos videtis ⁊ non vi
derūt: ⁊ audire q̄ auditis et
nō audierūt. Et ecce qdā
legis perit⁹ surrexit: tēptās
illū ⁊ dicēs Magister qd fa
ciēdo vitam eternā posside
bo? At ille dixit ad eū. In
lege qd scriptū est. Quō le
gis? Ille r̄ndēs dixit. Dili
ges dñm deum tuū ex toto
corde tuo ex tota aīa tua et
ex oib⁹ virib⁹ tuis et ex omī
mēte tua. ⁊ primū tuū tāq̄
teip̄z. Dixitq̄ illi. Recte re
spondisti. Hoc fac ⁊ viues.
Ille autē volens iustificare
seip̄m dixit ad iesum. Et q̄s
est me⁹ prim⁹? Suscipiens
autē iesus dixit. Homo qdā
descēdebat ab hierl̄m i hie

rico z icidit in latrones qui etia despoliauerit eū: z plagis ipsoitis abierūt semiuiuo relicto Accidit autē vt sacerdos qdaz descēderet eadem via z viso illo pterinuit. Silt z leuita cū esset secus locus zvideret eū ptransijt Samaritan autē qdaz iter faciēs venit sec⁹ eū z vidēs eū mia mot⁹ est. Et appropians alligauit vulnera ei⁹ iñdēs oleū zvinū. Et iponēs illū in iumentū suū duxit in stabulū z curā ei⁹ egit Et altera die ptulit duos denarios et dedit stabulario z ait. Curam illi⁹ habe. Et qdcūq; superogaueris ego cui⁹ rediero reddā tibi Quis horū trium videt tibi prim⁹ fuisse illi q incidit in latrones? At ille dixit Qui fecit miaz in illū. Et ait illi iesus. vadez tu fac similiter Amen. Te decet. **Collecta.**

O m̃ps z misericors de⁹ de cui⁹ munere venit vt tibi a fidelib⁹ tuis digne z laudabiliter fuit: tribue q̃s nobis: vt ad pmissiones tuas sine offensione curamus. per. **Ab bñ. a.** Homo qdā descēdebat ab hierl: i hie rico z incidit in latrones q etiaz

despoliauerit eū z plagis ipsoitis abierit seminiuo relicto. **Ad m̃r. an.** Quis tibi videt prim⁹ fuisse illi qui incidit i latrones? et ait illi: q̃ fecit miaz i illo vade z tu fac silt at. **Psica. xv.**

I n il. t. Dū **S. lucam** irer iesus i hierl: trāsibat p mediā samariā z galileā Et cū igredere quod dā castellū occurrunt ei de cēviri leprosi Et rel. **ome. lec. eius⁹ ve. bede pbf. l. ix.**

E p: ost non absurde itelligi possūt: q̃ sciētiam vere fidei nō habētes varias doctrinas pfitētur erroris. Non em vel abscondūt iperitiā suā: s; p sūma peritiā pfect i lucē: z iactātiā sermonis ostētant. **L. r.**

N ulla poro falsa doctrina est q̃ nō aliqua vera itermisceat. Vera g̃ falsis iordinate pmixta i vna disputatōe vel narratiōe hoīs tanq; in vni⁹ corporis colore apparētia significāt lepram tāq; veris falsisq; locis colorem humana corpora variātem atq; maculātem. **lectio. xi.** Heretici oēs tā vitādi sūt ecclie: vt si fieri pōt lōgius remoti magno clamore xp̃z iterpellēt. vnde apte subiū

gitur. Qui steterūt a longe
 ⁊ leuauerunt vocē dicētes.
 Jesu p̄ceptor miserere nr̄i.
Bene vt saluent le. **L. xii.**
 prosi. iesum p̄ceptorē nomi
 nāt. Quia em̄ in eiusdē ver
 bis se errasse significāt: hūc
 saluādī humiliter p̄ceptorē
 vocāt. Lūq; ad cognitionē
 p̄ceptoris redeunt: mor ad
 formā salutis recurrūt. Nā
 seq̄tur. Quos v̄t vidit: dixit
 Ite ⁊ ostēdite vos sacerdo
 tib⁹. Et factū ē dū irēt mū
 dati sunt. **Secundū lucam.**

In illo tpe. Dū irēt ie
 sus in hierusalē trāsi
 bat per mediā samariam et
 galileā. Et cū igrederetur
 quoddā castellū occurrunt
 ei decē viri leprosi. Qui ste
 terūt a longe ⁊ leuauerunt
 vocē dicentes. Jesu p̄ce
 ptor: miserere nr̄i. Quos vt
 vidit dixit. Ite ostēdite vos
 sacerdotib⁹. Et factū est dū
 irēt mūdātī sunt. Unus autē
 ex illis vt vidit q; mūdatus
 est regressus est cuz magna
 voce magnificās deum. Et
 cecidit in faciem āte pedes
 eius ḡsasagēs. Et hic erat
 samaritan⁹. Respōdēs autē
 iesus dixit. Nōne decē mū
 dati sunt. et nouem vbi sunt

Nō est inuētus q; rediret et
 daret gl̄iaz deo nisi hic alle
 nigena. Et ait illi. Surge
 de quia fides tua te saluum
 fecit. Amen. Te decet. **Col.**

Om̄ps sempiternē de
 us: da nob⁹ fidei sp̄et
 et caritatis augmentū: ⁊ vt
 mereamur assequi qd̄ pro
 mittis fac nos amare quod
 p̄cipis. Per. **Ad bñ. an.** cū
 igrederet iesus quoddā castel
 lū occurrerūt ei decē viri lepro
 si q; steterūt a lōge: ⁊ leuauerūt
 vocē dicētes: iesu p̄ceptor: misere
 re nr̄i. **Ad m̄gt. ā.** p̄one decē
 mūdātī sunt ⁊ nouē vbi sunt: nō
 est inuētus q; rediret ⁊ daret glo
 riā deo nisi hic alienigena: va
 de q; fides tua te saluū fecit.

Dñica. xvj. Scōz math.

In illo tpe. Dixit ies⁹
 discipulis suis. Nemo
 pōt duob⁹ dñis seruire. Et
 reliq;. **Om̄. lec. eiusdē bea**
ti hieronymi p̄bñ. Lec. ix.

Matthia sermōe sy
 riaco diuitie nuncu
 pātur. Nō potestis deo ser
 uire ⁊ māmone. Audiāt hoc
 auar⁹ audiat q; censetur vo
 cabulo xp̄iano non possesse
 mul diuitijs christoq; serui
 re. Et tamē nō dixit qui ha
 bet diuitias sed q; seruit di

nitiss. Qui enim diuitiarum
seruus est diuitias custodit
vt seruus. Qui enim seruitu-
tis excussit iugū: distribuit
eas vt dominus. **Lectio. x.**

Ne solliciti sitis aīe vestre
qd māducentis neq; corpori
vestro quid induamini. In
nōnullis codicib⁹ additum
est neq; qd bibat⁹ Ergo qd
natura omībus tribuit ⁊ lu-
mētis ac bestijs hoīb⁹ qd
cōmune est: hui⁹ cura peni-
tus liberamur. sed precipi-
tur nobis ne solliciti sumus
quid comedamus. **Lec. xj.**

Et q; in sudore vultus pre-
paramus panē nobis. La-
bor exercēdus est: sollicitu-
do tollēda. Hoc qd dicitur
ne solliciti sit⁹ anime vestre
qd comedatis neq; corpori
vestro qd iduamini: de car-
nali cibo ⁊ vestimēto acci-
pet⁹ de spi (piam⁹. **Lxxj.**

ritualib⁹ cibis ⁊ vestimēt⁹:
semp debemus esse solliciti
Nōne aīa plus est q̄ esca. ⁊
corp⁹ plusq; vestimētū: **Et**
dicit: isti⁹ mod⁹ ē. Qui ma-
iora prestitit: vtq; ⁊ minora

Ipsabit. **Scd⁹ math.**
N. l. t. Dixit iesus di-
scipulis suis. Nemo pōt duo
bus dñis seruire Aut eivnū

odio habebit⁹ alter⁹ dilī-
get autvñ sustinebit ⁊ alte-
rū p̄tēnet. Nō potestis deo
seruire ⁊ māmone. Ideo di-
corobis ne solliciti sitis aīe
vře qd māducentis neq; cor-
pori vřo qd induamini. Nō
ne aīa pl⁹ est q̄ esca ⁊ corp⁹
plus q̄ vestimētū. Respi-
cite volatilia celi qm̄ non se-
rūt neq; metūt neq; cōgre-
gāt in horrea ⁊ p̄vester ce-
lestis pascit illa. Nōne vos
mag⁹ pluris est⁹ illis Quis
aut vestrū cogitās pōt adij-
cere ad staturā suā cubitus
vnū: **Et** d vestimēto qd sol-
liciti est⁹: Cōsiderate lilia
agri qūo crescūt. Nō labo-
rāt neq; nent. Dico autē vo-
bis q; nec salomō in oī glia
sua cooper⁹ est sicut vnū ex
istis. Si aut fenum agri qd
hodie ē ⁊ cras i clibanū mit-
tit⁹ de⁹ sic vestit: quāto ma-
gis vos mīme fidei: Nolite
q̄ solliciti eē dicētes. Quid
māducabimus aut qd bibe-
mus aut q; operiemur. Hec
oīa gentes inquirunt. Scit
enim pater vester quia his
oībus idigetis. Querite er-
go primū regnū dei ⁊ iusti-
ciā ei⁹: ⁊ hec oīa adiciēt⁹
vobis Amē. Te decet. **Col.**

Questodi dñe q̄s eccle
sīa tuā ppiciatōe p
petua ⁊ q̄ sine te labit hūa
na mortalitas tuis sēp auri
lijs ⁊ abstrahat a noxijs et
ad salutaria dirigat. Per.
Ad br. a nolite solliciti ēē di
cētes: qđ māducabimus aut qđ
bibem⁹ scit ei p̄r vester celestis
qđ nobis necesse sit at. *Ad mgt*

a Querite p̄ inuē regnū dei ⁊ iu
sticiā ei⁹: ⁊ hec oīa adiicient vo
bis at. *Dñica. xvij. S. lu.*

In il. t. Ibat iesus i ci
uitatē q̄ vocat naim
⁊ ibāt cū illo discipuli ei⁹ et
turpa copiosa. *Et re. 3me.*
lec. em. 3ve. bede pbf. l. ix.

Naim ciuitas ē gali
lee i secūdo miliario
thabor: mōtis p̄tra meridiē
iurta endor: q̄ est vicus grā
dis in q̄rto miliario eiusde
mōtis ad meridiē. Cū autē
appropiaret porte ciuita
tis: ecce defunct⁹ efferebat
filij vnicus matris sue. *Pr.*

Defunct⁹ hic q̄ extra por
tā ciuitatis multis est intue
tib⁹ elatus significat hoīez
letali criminū funere sopor
atum. Tandēq̄ insup aie
mortē nō cordis adhuc cu
bili tegentē: sed ad multoz
noticiā per locutionis ope

risue iudiciū quasi p̄ sue ci
uitatis ostia p̄palantē. *Pr.*

Bene defunct⁹ iste fili⁹ vni
cus m̄ris sue fuisse phibet.
q̄ licet e multis electa p̄fo
nis vna sit p̄fecta ⁊ imacula
ta nō go mater ecclesia singuli
tū q̄s vniuersalis se eccle
sios rectissime fatent. *Pr.*

Select⁹ em̄ q̄libet q̄i ad fi
dē imbuir: fili⁹ est. q̄n alios
ibuit: mat. An nō materno
erga puulos angebat affe
ctu q̄ ait. Filii mei q̄s ite
ruz parturio donec formet
rps in vobis: portā ciuita
tis qua defunct⁹ efferebat
puto aliquē de sensib⁹ esse
corporeis. Qui em̄ seminat
iter fratres discordias q̄ in
quitatē in excelsuz loq̄tur p
oris portā extrahit mortu⁹

In illo tpe *Scd. lucā*
Ibat iesus i ciuitatē
q̄ vocat naim: ⁊ ibāt cū illo
discipuli ei⁹ ⁊ turba copiosa
Cū autē appropinquet por
te ciuitatis: ecce defunct⁹
efferebat fili⁹ vnic⁹ matris
sue. Et hec vidua erat ⁊ tur
ba ciuitatis multa cum illa
Quam cū vidisset dñs: mia
mor⁹ sup eaz dixit illi. Poli
flere. Et accessit ⁊ tetigit lo
culū. Ibi autē q̄ portabāt se

terunt. Et ait. Adolefcens
tibi dico surge. Et re edit q̃
erat mortu⁹. ⁊ cepit loq̃. Et
dedit illū matri sue. Acce-
pit aut̃ oēs timor ⁊ magnifi-
cabāt deū dicētes. **Et** pro-
pheta magn⁹ surrexit i nob⁹
⁊ q̃ de⁹ visitauit plebē suā.
Amen. Te decet. **Collecta.**

Ecclēsiā tuā dñe mise-
ratio cōtinuata mun-
det ⁊ munit: ⁊ q̃ sine te nō
pōt salua p̃sistere: tuo semp
munere gubernet. **Ad bñ.**

Accēssit aut̃ iesus ⁊ tetigit lo-
culū: hī aut̃ q̃ portabāt steterūt. ⁊
ait: adolefcēs tibi dico surge: ⁊
resedit q̃ erat mortuus al. **Ad**
magr. a. Accepit aut̃ oēs timor
⁊ magnificabāt deū dicētes: q̃
ppheta magn⁹ surrexit i nob⁹
⁊ quia de⁹ visitauit plebē suā.

Dñica. xviii. Scd̃ lucā

Il. t. Lū intraret ie-
sus in domū cuiusdā
p̃ncipis phariseorū sabba-
to māducare panē ⁊ ip̃i ob-
seruabāt eū. Et rel. **Smel.**
lec eius dēre. bede p̃bri. l. ix

Hydrops morbus ab-
aq̃so humore vocabu-
lum trahit: grece est hydor
aqua vocat̃. Est aut̃ humor
succutaneus de vicio vesice
natus: cū inflatiōe turgēte

⁊ anhelitu fedido. **Lctō. r.**

Propiusq̃ est hydropici:
q̃stomagis abūdat humore
inordinato: tāto āpli⁹ sitire
Et ideo recte cōparatur ei
quē flur⁹ carnaliū volupta-
tū eruberās aggrauat. **Exi**

Cōparatur hydropic⁹ di-
uiti auaro. q̃ quāto ē copio-
sior diuitijs q̃b⁹ nō beneviti-
tur: tāto ardent⁹ talia ꝑcu-
piscit. Et rīdēs iesus dixit
ad legis p̃itos et phariseos
dicēs. Si licz sabbato cura-
re: **Ac illi tacuerunt. R. xxi.**

Quod dicis respondisse ie-
sus: ad hoc respicit q̃d p̃mis-
sum est. Et ip̃i obseruabant
eū. Dñs ei nouit cogitatio-
nes hoīz. S; merito iterro-
gati tacēt: q̃ cōtra se dictū
quicq̃d dixerit vidēt. Nā si
licet sabbato curare: q̃re sal-
uatorē an curet obseruant:
Si nō licet: q̃re ip̃i sabbato
pecora curāt: Ipse nō ap-
prehensū sanauit eū ac di-

misit. **Scdm lucam.**

In illo tpe. Lū intra-
ret iesus in domū cuiusdā
p̃ncipis phariseorū sabba-
to māducare panē ⁊ ip̃i ob-
seruabāt eū. Et ecce hō qui
dā hydropic⁹ erat āte illū.
Et rīdēns iesus dixit ad le-

gisperitos et phariseos dicens. Si licet sabbato curare: At illi tacuerunt. Ipse vero apprehensum sanauit eum ac dimisit. Et respondens ad illos dixit. Cuius vestri asinus aut bos in puteum cadit et non continuo extrahet illum die sabbati? Et non poteram ad hec respondere illi. Dicebat autem et ad inuitatos parabolam: in tendens quomodo primos accubitus eligeret dicentes ad illos. Cum inuitatus fueris ad nuptias non discubas in primo loco ne forte honoratiores sit inuitatus ab illo et veniens is qui te et illum vocauit dicat tibi da huic locum et tunc incipias cum rubore nouissimum locum tenere. Sed cum vocatus fueris: vade et recube in nouissimo loco: ut cum venerit qui te inuitauit dicat tibi. Amice ascende superi. Tunc erit tibi gloria coram simul discubentibus. quia omnes qui se exaltant humiliabuntur: et qui se humiliat exaltabitur. Amen. Te decet. **Loff.**

Tu nos domine quod gratia semper et proueniat et sequeatur: ac bonis operibus iugiter preest esse iterum. Per. **Ad bñd. an.** dicit iesus ad legisperitos et phariseos si licet sab

bato curare: at illi tacuerunt: ipse vero apprehensum sanauit eum ac dimisit. **Ad mgt. a.** Cum vocatus fueris ad nuptias recube in nouissimo loco ut dicat tibi qui te inuitauit amice ascende superi: tunc erit tibi gloria coram simul discubentibus. **Mat. xix. Scdm matheum.**

In illo tempore. Conuenerunt pharisei in unum et interrogauit iesum vnus ex eis legis doctor: temptans eum. Magister quod est mandatum magnum in lege? Et reliqua. **Mat. xix. Scdm matheum.**

Conuenerunt ut. Multitudinem vinceret: quem ratione superare non poterat. A veritate se esse nudos professi sunt: qui multitudine se armauerunt. Dicebat enim apud se: vnus loquatur pro omnibus et omnes loquamur per vnum: ut siquidem vicerit: omnes videamur victores. Si autem victus fuerit: vel solus videatur confusus. **Act. x.**

Pharisei qui omnia propter hoies cogitant et faciunt: ipsum quidem venientes cum vno vincendi estis per vnum. Tamen quia vno victo: hoies non intelligunt omnes vos esse victos: nunquid conscientie vestre non

sentunt se esse pfusas: Le-
uis est em̃ cōsolatio: qui in
seipso cōfusus est. quod ab
alijs ignoratur. **Lectio. xi.**
Magister. qđ est mandatū
magnū in lege: ⁊ Magistru
vocat cui⁹ nō vult esse disci-
pulus. Simplicissim⁹ inter-
rogator: ⁊ malignissim⁹ insi-
diator. de mandato magno
interrogat: qui nec minimū
Ille em̃ de- (obfuit. **Lxi.**
bet interrogare de maiore
iusticia: qui iā minore com-
pleuit. Dñs autē sic ei respō-
dit: vt interrogatiōis eius
fictā cōsciētiā statim primo
respōso pcuteret: dicēs. Di-
liges dñm deū tuuz in toto
corde tuo idest non sicut tu
q̃ deuotionē ostēdis in ore.
⁊ fraudē meditaris i corde

ISecundū matheum.
In illo tpe. Conuene-
runt pharisei in vnū ⁊ inter-
rogauit iesū vnus ex eis le-
gis doctor: tēptans eū ⁊ Ma-
gister quod est mandatum
magnū i lege: At illi iesus
Diliges dñm deum tuuz ex
toto corde tuo ⁊ in tota afa-
tua ⁊ in tota mēte tua. Hoc
est maximū ⁊ primū māda-
tum. Secundum autē simile
est huic. Diliges proximū

tuum sicut teipsum. In his
duobus mādatis vniuersa
lex pendet ⁊ prophete. Cō-
gregatis autē phariseis in-
terrogauit eos iesus dicēs.
Quid vobis videt de chri-
sto cuius filius est: Dicunt
ei. Dauid At illis Quomo-
do ergo dauid in spiritu vo-
cat eum dominum dicens.
Dixit domin⁹ domino meo
sede a dextris meis donec
ponā inimicos tuos scabel-
lum pedum tuorum: Si er-
go dauid vocat eum domi-
nū quomodo filius ei⁹ est:
Et nemo poterat respōde-
re ei verbū neq; ausus fuit
quisq; ex illa die eū ampli⁹
interrogare Amē. Te decet
Aquesu. **Collecta.**
Dmus domine populo
tuo dyabolica vitare conta-
gia: et te solum dominū pu-
ra mente sectari. Per. **Ad**
bñdict⁹. a. Magister quod est
mandatum magnū in lege: ait
illi iesus. diliges dominū deū
tuū ex toto corde tuo alleluia.
Ad magt. an Quid vobis vi-
detur de christo cuius fili⁹ est:
dicūt ei omnes dauid. dixit eis
iesus quomodo dauid i spiritu
vocat eū dñm dicens: dixit dñs
dño meo sede a dextris meis.

Dñica. xx. Scōz mathe.

In illo tpe. Ascēdens iesus in nauiculā trās fretauit z vēit i ciuitatē suā. Et ecce offerebāt ei palyticū iacentē in lecto. Et reliq̃

me. l. c. eius bti iohā. epi

Christū i huma- *l. ix.*
nis actib⁹ diuina ges-
sisse miseria z i reb⁹ visibili-
bus iuisibilia exercuisse ne-
gocia lectio hodierna mon-
strauit. Ascēdēs inq̃t iesus
in nauiculā trās fretauit et
venit in ciuitatē suā. *l. c. x.*

Nōne ip̃e est q̃ fugatis flu-
ctibus maris pfunda nuda-
uit: vt israeliticus ppl̃s iter
stupentes vndas sicco vesti-
gio velut mōtiū cōcaua trā-
siret? Nonne hic est q̃ petri
pedib⁹ marinos vertices i-
clinauit vt iter liquidū hūa-
nis gressibus solidū pberet
obsequi? Et qd ē qd ip̃e sibi
mar̃ sic denegat fuitutē vt
breuissimi lacu transitū sub
mercede nautica trās freta-

Ascēdit inq̃t in (ret: l. xi.)
nauiculā z trās fretauit. Et
qd mirū fies? Christus ve-
nit suscipere ifirmitates no-
stras. vt sua nobis remedia
cōferret sanitatē. qz medic⁹
q̃ nō fert ifirmitates curare

nescit. Et qui nō fuerit cum
ifirmo infirmat⁹: ifirmo nō
potest pferre sanitatē. *l. xi.*

Christus itaqz si i suis mā-
sisset virtutib⁹: cōmune euz
hoib⁹ nihil haberet. Et nisi
īplesset carnis ordinē: car-
nis in illo esset ociosa susce-
ptio. Sustinuit q̃ has neces-
sitates. vt homo ver⁹ huma-
nis necessitatibus pbarer.
Ascēdit in nauiculā. xps ec-
clesie nauē sc̃li fructū sp̃i mi-
tigatur⁹ ascēdit. *S. math.*

In illo tpe. Ascēdens
iesus in nauiculā trās
fretauit et venit in ciuitatē
suā. Et ecce offerebāt ei pa-
ralyticū iacētē in lecto. Et
vidēs iesus fidē illoz dixit
palytico. Cōfide fili remit-
tūt tibi pctā tua. Et ecce
qdā de scribis dixerūt ira-
se. Hic blasphemāt. Et euz
vidisset iesus cogitationes
eoz dixit. Et qd cogitatis
mala i cordib⁹ vris? Quid
est facili⁹ dicere dimittunt
tibi pctā: an dicere surge et
ābula? At sciaz at qm fili⁹
hois habet potestatē in tra-
dimittēdi pctā. Tūc ait pa-
ralyrico. Surge tolle lectū
tuū z vade in domū tuā. Et
surrexit z abiit i domū suā.

Ad idē autē turbe tūmē-
rūt ⁊ glorificauerūt deū qđ
dedit potestates talē homi-
nibus Amē. Te decet. **Colla**

Dirigat corda nra do-
mine qđ tue misera-
tionis operatio: qđ tibi sine
te placere nō possum⁹ per.

Ad bñ. an. Dixit dñs palytico:
qđ de fili remittunt tibi pctā tua

Ad magt. a. Tulitergo lectū
sūt i qđ iacebat magnificās deū
⁊ oīs plebs vt vidit dedit laudē
deo **Matth. xxi. S. math.**

In illo tpe Dicebat ie-
sus turbis parabolas
hāc. Simile factus ē regnū
celoz homini regi qui fecit
nuptias filio suo. Et reliq̃.

Amel. l. eu. b. gre. va. l. ir.

Extum lectiōis euā-
gelice fratres carissi-
mi volo si possū sub breuita-
te trāscurrere: vt i fine eius
valeā ad loquēdū largi⁹ va-
care. Sed querendus est an
hec apud matheū ip̃a sit le-
ctio qđ apud lucā sub appel-
latiōe cene describitur. **l. r.**

Et quidē sunt nōnulla qđ si-
bi diffona esse videantur: qđ
hic prādīū: illic cena memo-
ratur. Illic qđ ad nuptias nō
dignis vestibus intrauit re-
pulsus est: illic null⁹ qui in-

trasse dicitur: repulsus esse
perhibetur. **Lect. vñdecia.**

Qua ex re recte colligit qđ
et hic per nuptias p̃sens ec-
clesia: et illic p cenā eternā
et vltimū conuiuiū designa-
tur. qđ ⁊ hāc nōnulli exituri
intrāt: ⁊ ad illud qđ s semel
intrauerit vlteri⁹ nō eribit.

Si quis forte cōten- **L. xii**
dat hāc eandē esse lectionē
ego melius puto salua fide
alieno intellectui cedere: qđ
cōtentionib⁹ deservire. qm̃
⁊ intelligi cōgrue forsitā po-
test. qđ de proiecto eo qđ cuz
nuptiali veste non venerat:
qđ lucas tacuit: mathe⁹ dī-
xit. Quod vero p illū cena.
per hūc autē prandiū dicit
nequaq̃ vel hoc nre intelli-
gētie obsistit. qđ cū ad horā
nonā apud antiquos quoti-
die prandiū fieret: ip̃m qđ
prandium cena vocabatur.

I **Secundum matheus**
A illo tpe Dicebat ie-
sus turbis parabolam hanc
Simile factus est regnū ce-
lorū homini regi qđ fecit nu-
ptias filio suo. Et misit ser-
uos suos vocare inuitatos
ad nuptias et nolebāt veni-
re. Iterū misit alios seruos
dīcēs Dicite inuitatis ecce

prandiu meū parauit: tauri
mei ⁊ altilia occisa ⁊ oīa pa-
rata venite ad nuptias. Il-
li autē neglexerunt. Et abie-
runt alius in villā suā: alius
vero ad negociationē suam.
Reliqui vero tenuerūt ser-
uos ei⁹ ⁊ ptumelia affectos
occiderunt. Rex autē cū au-
disset irat⁹ est. Et missis ex-
ercitibus suis pdidit homi-
cidas illos ⁊ ciuitatē illorū
succēdit. Tūc ait seruis su-
is. Nuptie q̄dez parate sūt:
sed qui inuitati erāt nō fue-
runt digni. Ite ergo ad erit-
us viarū ⁊ quoscūq; iuene-
ritis vocate ad nuptias. Et
egressi serui ei⁹ in vias con-
gregauerūt oēs quos inue-
nerūt malos ⁊ bonos ⁊ imple-
te sunt nuptie discūbentiū.
Intrauit autē rex vt videret
discūbentes et vidit ibi ho-
minē nō vestitum veste nu-
ptiali ⁊ ait illi. Amice quo-
modo huc itasti nō habēs
vestes nuptiales? At ille ob-
mutuit. Tūc dixit rex mini-
stris. Ligatis manib⁹ ei⁹ et
pedibus mittite eū in tene-
bras exteriores. Ibi erit fle-
tus ⁊ stridor dentiu. Multi
enī sūt vocati paucivero ele-
cti. Amen. Te decet. **Colla.**

Omnipotens et miseri-
coris de⁹ vniuersa no-
bis aduersantia ppiciatus
exclde: vt mēte et corpore
pariter expediti: q̄ tua sunt
liberis mentibus ereqmur
per. **Ad bñ. ā.** Dicite inui-
tis ecce prādiū meū parauit ve-
nire ad nuptias dicit dominus.

Ad magr. ā. Nuptie quidem
parate sunt: s; qui inuitati erāt
non fuerunt digni: ite ad eritus
viarum ⁊ quoscūq; inueneritis
vocate ad nuptias dicit domin⁹.

Dñica. xxiij. Scō. i. iohēs.

In illo tpe. Erat q̄daz
regulus cui⁹ filius in
firmabat capharnaū. Hic
cū audisset qz iesus aduen-
ret a iudea ī galileam: abiit
ad eū ⁊ rogauit eū vt descē-
deret ⁊ sanaret filiū ei⁹. In-
cipiebat enī mori. Et reliq̄.

Eme. lec. eiusdē. b. gre. pa.

Ecctio sc̄ti euan-
gelij quam modo fra-
tres audistis: expositiōe nō
indiget. Sed ne hāc racite
preterisse videamur: expor-
tādo potiusq; exponēdo in
ea aliquid loquamur. **L. i.**

Hoc autē vobis solūmodo
de expositione esse requir-
dum video cur is qui ad fa-
lutē petendā venerat audi-

uit: nisi signa et prodigia videritis non creditis: Qui enim crederet filio: proculdubio crederet: neque enim ab eo quereretur salutem quem non crederet saluatorem. **L. xj.**

Quare ergo dicitur nisi signa et prodigia videritis non creditis: qui autem credidit quod signum videret: Sed meminitote quod petijt et aperte cognosceris quod in fide dubitauit. Poposcit namque ut descenderet: sanaret filium eius. **L. xij.**

Corporale ergo presentiam domini querebat: qui per spiritum nullum deprecatur. Unde itaque in illud credidit: quem non putauit posse salutem dare. nisi presens esset et corpe. Si enim perfecte credidisset: proculdubio sciret quod non esset locus ubi non esset deus. **Scdm iohē.**

In illo tempore. Erat quidam regulus cuius filius infirmabatur capharnaui. Hic cum audisset quod iesus aduenerat in galileam: abiit ad eum et rogabat eum ut descenderet et sanaret filium eius. Incipiebat enim mori. Dixit ergo iesus ad eum. Nisi signa et prodigia videritis non creditis. Dicit ad eum regulus domine descende priusquam mori

tur filius meus. Dicit ei iesus. Vade filius tuus viuit. Crederet homo sermoni quem dixit ei iesus et ibat. Jam autem eo descendente serui occurrerunt ei et nuntiauerunt dicentes quod filius eius viueret. Interrogabat ergo horam ab eis in qua melius habuerat. Et direxit ei: quod heri hora septima reliquit eum febris. Cognouit ergo pater quia illa hora erat in qua dixit ei iesus filius tuus viuit et credidit ipse et domus eius tota. Amen. Te decet. **Collecta.**

Ite ergo quesumus domine fidelibus tuis indulgentiam placatus et pacem: ut pariter ab omnibus mundi offendis: et secura tibi mente deseruiant. **p. Ad bñ. a.** Erat quidam regulus cuius filius infirmabatur capharnaui: hic cum audisset quod iesus aduenerat in galileam rogabat eum ut descenderet et sanaret filium eius. **Ad mat. a.** Cognouit ergo pater quod illa hora erat in qua dixit iesus filius tuus viuit et credidit ipse et domus eius tota. **Psalm. cxliij. Lectio sancti euangeliij scdm matheum.**

In illo tempore dixit iesus discipulis suis. Simile est regnum celorum homini regi: qui

voluit rationem ponere cum
seruis suis. Et rel. *Smelta*
lec. eius. bti hiero. pbf. l. ix.

Amilare est syris et
marie palestinis ad
oem sermonem suum parabo-
las iungere: ut quod per sim-
plex pceptum teneri ab audi-
toribus non potest: per simili-
tudinem teneatur. Precepit
itaque petro sub pparatione
regis: domini et serui: qui de-
bitor: decem milium talentorum
a domino rogans veniam im-
petrauerat: ut ipse quoque di-
mitteret conseruis suis mino-
ra peccantibus. *Lectio. x.*

Si enim ille rex et dominus seruo
debitori decem milia talento-
rum tam facile dimisit: quanto
magis fuit conseruis suis de-
bet minorum dimittere? Quod ut
manifestum fiat: dicamus sub
exemplo. Si quis nostrum pmi-
serit adulterium: homicidium:
sacrilegium: maiora crimina
decem milia talentorum roganti-
bus dimittunt: si et ipsi dimit-
tantur minora peccantibus. *L. xi.*

Si autem ob factam contumeli-
am sumus iracundiores et propter
amari verbum perpetes ha-
beamus discordias: nonne nobis
videmur recte redigendi
in carcerem et sub exemplo ope-

ris nostri hoc agere: ut ma-
iorum nobis delictorum ve-
nia non relaxetur? *Lec. xij.*
Sic et pater meus celestis fa-
ciat vobis si non remiseritis
vniuersis fratri suo de cor-
dibus vestris. Formidolosa sen-
tentia. si iuxta nostram mentem
sententia dei flectitur atque mu-
tatur. Si parua fratribus non
dimittimus: magna nobis a
deo non dimittetur. Et quia
potest vniuersus dicere. ni-
hil habeo contra illum. ipse no-
uit. habet iudicem deum. non mi-
hi cure est quid velit agere
ego ignoui ei. confirmat sen-
tentiam suam. et oem simula-
tionem fide pacis evertit di-
ces. Si non remiseritis vni-
uersis fratri suo de cordibus
vestris. *Secundum mattheum.*

In illo tempore dixit Iesus
discipulis suis. Simi-
le est regnum celorum homini
regi: qui voluit rationem po-
nere cum seruis suis. Et cum ce-
pisset rationem ponere: obla-
tus est ei vnus qui debebat
decem milia talenta. Cum autem
non haberet unde redderet:
iussit eum dominus vendi et
uxorem eius et filios et omnia que ha-
bebat et reddi. Proci dens
autem seruus ille orabat eum di-

cēs. Patiētiā habē in me
et oīa reddā tibi. Misertus
autē dñs serui illius dimisit
eum et debitum dimisit ei.
Egressus autē seruus ille in
uenit vnū de conseruis suis
qui debebat ei centū dena-
rios: et tenēs suffocabat euz
dicēs. Redde qđ debes. Et
pcidens cōseruus eius ro-
gabāt euz dicēs. Patiētiā
habē in me et oīa reddā tibi.
Ille autē noluit: sed abiit et
misit eū in carcerem donec
redderet debitū. Videntes
autē conserui ei⁹ que fiebant
cōristati sunt valde. Eve-
nerūt et narrauerūt dño suo
oīa que facta fuerant. Tunc
vocauit illū dñs suus et ait
illi. Serue nequā omne debi-
tum dimisi tibi qm̄ rogasti
me. Nonne ergo oportuit et
te misereri cōserui tui sicut
et ego tui miser⁹ suz. Et ira-
tus dñs ei⁹ tradidit eū tor-
torib⁹ quoadusq; redderet
vniuersuz debitū. Sic et p̄
me⁹ celestis faciet vobis: si
non remisistis vnusquisq;
fratri suo de cordibus v̄ris.
Amen. Te decet. **Collecta.**

E Amiliā tuaz q̄s dñe
continua pietate cu-
stodi: vt a cūctis aduersita-

tibus te p̄tegente sit libera
et in bonis actib⁹ tuo noi sit
deuota. Per. **Ad bñ. a. vi.**
rit autē dñs seruo: redde qđ de-
bes: pcidens autē seru⁹ ille roga-
bat eū dicēs: patientiā habē in
me et oīa reddā tibi. **Ad magt.**
an. Serue nequā omne debiti
dimisi tibi qm̄ rogasti me: nōne
ergo oportuit te misereri p̄ser-
ui tui sicut et ego tui miser⁹ suz
dicit domin⁹. **¶ Dñica. xxiij**

I **Secundū matheum.**
In illo tpe. Absētes
pharisei cōsiliū inierūt vt
caperent iesum in sermone.
Et reliqua. **¶ Omel. iec. euf.**
de bñ hieronymi p̄bī. Eic.

Nā per sub cesare au-
gusto iudea subiecta
romanis quādo i toto orbe
celebrata est descriptio: sti-
pēdiaria facta fuerat: et erat
in populo magna seditio di-
cētib⁹ alijs pro securitate et
quiete qua romani pro om-
nib⁹ militarent: debere tri-
buta persolui: pharisei vero
q̄ sibi applaudebāt iusticiā
ecōtrario nitētib⁹ nō debe-
re pplm̄ dei q̄ decimas sol-
ueret et primitiua daret et ce-
tera q̄ i lege scripta sunt: hu-
manis legib⁹ subiacere. **¶**
Cesar augustus herodem

filii antipatris alienigenaz
 z profelitu regē iudeis con-
 stituerat q̄ tributis p̄esset
 z romano pareret ip̄io. **xxi.**
Mittunt igit pharisei disci-
 pulos suos cuz herodianis
 idest militibus herodis. seu
 quos illudētes pharisei q̄a
 romanis tributa soluebant
 herodianos vocabant z nō
 diuino cultui deditos. **xxii.**
Quidam latinorūz ridicu-
 le herodianos putāt qui he-
 rodem christum esse crede-
 rent quod nūq̄ omnino le-
 gimus. Magister scim⁹ q̄a
 verax es z viam dei in veri-
 tate doces z non est tibi cu-
 ra de aliquo. Non em̄ respi-
 cis personas hoīm. Blāda
 z fraudulenta interrogatio:
 illuc prouocat respōdentes
 vt magis deū q̄ cesarem ti-
 meat et dicat nō debere tri-
 buta soluivt statim audien-
 tes herodiani seditōis con-
 tra romanos principem te-
 neāt. **Scōz mathei.**
In illo tpe Abeuntes
 pharisei consiliū interunt
 vt caperent iesum in sermo-
 ne. Et mittūt discipulos su-
 os cū herodianis dicentes
 Magister scim⁹ q̄ verax es
 z viā dei in veritate docesz

non est tibi cura de aliquo.
 Non em̄ respicis personam
 hominum. Dic ergo nobis
 quid tibi videat. Licet cen-
 sum dari cesari an non? Lo-
 gnita autem iesus nequitia
 eorū ait. Quid me tēptatis
 hypocrite? **Edēdite** mihi
 nūmisima census. At illi ob-
 tulerunt ei denariūz. Et ait
 illis iesus. Cuius est imago
 hec z subscriptio? Dicit ei
 Cesaris. Tūc ait illis. Red-
 dite ergo q̄ sunt cesaris ce-
 sari z q̄ sunt dei deo. Amen.
 Te decet. **Collecta.**
Deus refugiu nostrūz
 et virt⁹: adesto pijs ecclesie
 tue precibus auctor ipse pi-
 etatis z p̄sta: vt q̄ fideliter
 petim⁹: efficacit cōsequimur.
 Per. **Ad bñ. ā.** magister sci-
 musq̄ verax es z viā dei iustit
 te doces alleluia. **Ad m̄t. ā.**
 Reddite ergo q̄ sunt cesaris ce-
 sari z q̄ sunt dei deo. **Ant.**
ca. xxv. Secundū iohannē.
In illo tpe. Cū suble-
 uasset oculos iesus et
 vidisset q̄a multitudo mari-
 ma venit ad eū dicit ad phi-
 lippum. Unde ememus pa-
 nes vt manducent hi? Hoc
 autē dicebat tēptans eum.
 Ipse em̄ sciebat quid esset

facturus. Et rel. **Me. lec.**
cuīdē bēl augu. epi. Lec. ix

Miracula q̄ fecit dñs
 noster iesus xps: sunt
 quidē diuina opa z ad itelli
 gēdum deuz de visibilibus
 amonēt humanā mētē. **l. r.**

Quia em̄ ille non est talis
 substantia q̄ videri oculis pos
 sit: z miracula ei⁹ quib⁹ totū
 mūdum regit vniuersamqz
 creaturā admīstrat: assidui
 tate viluerūt. ita vt pene ne
 mo dignetur attēdere ope
 ra dei mira z stupendia in
 quolibet seminis grano se
 cūdū ipam suā miam serua
 uit sibi quedam que faceret
 oportuno tpe. p̄ter vlitatuz
 cursum ordinēqz nature. vt
 non maiora. sed isolita vidē
 do stuperent quibus quoti
 diana viluerant. **Lectio. xj.**

Maius em̄ miraculū est gu
 bernatio toti⁹ mūdi q̄ satu
 ratio q̄nqz miliū hoīz de q̄n
 qz panib⁹: z tñ hec nemo mi
 ratur. Illud mirant hoies:
 nō q̄ mai⁹ est: s; q̄ rarū est.

Quis em̄ pascit vni
 uersum mūdūz nisi ille q̄ de
 paucis granis segetes cre
 at: Fecit ergo quomodo de
 us. Ande ei multiplicat de
 paucis granis segetes: ide

in manib⁹ suis multiplicauit
 q̄nqz panes. Potestas erat
 i manib⁹ xpi. panes aut illi
 q̄nqz quasi semina erāt. non
 quidem terre mandata: sed
 ab eo qui terraz fecit multi
 plicata. **Scdm iohannem.**

In illo tpe. Cū suble
 uasset oculos iesus et
 vidisset q: multitudo mari
 ma venit ad eū dixit ad phi
 lippū. Unde emem⁹ panes
 vt māducēt hi: Ihoc autem
 dīcedat tēptās eū Ipse em̄
 sciebat quid esset facturus.
 Respondit ei phlipp⁹. Du
 cētōrū denariorū panes nō
 sufficiunt eis: vt vnusquisqz
 modicuz qd accipiat. Dicit
 ei vn⁹ ex discipulis ei⁹ ādre
 as frater symōis petri. Est
 puer vnus hic q̄ habet q̄nqz
 panes ordeaceos z duos pl
 sces. sed hec quid sunt inter
 tātos: Dixit ergo iesus. Fa
 cite hoies discūbere. Erat
 autē sensū multū in loco. Di
 scubuerunt ergo viri nume
 ro q̄si q̄nqz milia. Accepit ḡ
 iesus panes z cū grās egis
 set distribuit discūbentib⁹.
 Similit et ex piscib⁹ quātū
 volebāt. Ut autē ipleri sunt
 dixit discipulis suis. Colligi
 te que superauerūt fragme

Dñica. rrv. post pēthe.

ta ne pereāt. Collegerūt ergo et impleuerūt duodecim cophinos fragmētorum ex quinq; panib; ordeaceis q; superfuerūt his q; māducauerant. Illi ergo hoies cū viderent qd fecerat signū dicebāt. **Et** hic est vere pphe-
ta q; venturus est in mundū. Amen. Te decet. **Collecta.**

Exalta dñe q̄s tuorū fidelium volūtates vt diuini opis fructū pp̄filiū requētes pietatē tue remedia maiora percipiāt. Per. **Ad bñ. ā.** Cū subleuasset oculos iesus et vidisset maximā multitudinem veniēte ad se dixit ad philippū: vnde emem? panes vt māducent hi? hoc autē dicebat tem-
ptās eū: ipse ei sciebat quid eēt facturū. **Ad magt. ān.** Cū viderent turbe signū qd fecerat iesus dicebant: vere hic est pphe-
ta qui venit in mundum.

¶ S̄ntis dominicalis.